

NOUL TESTAMENT

AL

DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS.

DUPĂ TEXTUL ÎN SLOVE CIRILICE

TIPĂRIT CU VOEA ȘI BLAGOSLOVENIA PREA SFINȚILOR EPISCOPI AI
PRINCIPATULUI ROMÂNIEI, DUPĂ CEL MAI ALES MODEL
DAT DE PREA SFINȚIA LOR.

tra

BUCURESCI
TIPOGRAFIA CURȚII REGALE F. GÖBL FI
Strada Regală, 19.

1898

NUMELE ȘI ORĂNDUIALA CĂRȚILOR NOULUI TESTAMENT.

	Cap.	Față		Cap.	Față
Evangelhelia cea de la			I Epistolia Sf. Apostol		
Mattei	23	3	Pavel cea întâiu către Ti-		
Evangelhelia cea de la			motei	6	322
Marco	16	52	II Epistolia Sf. Apostol		
Evangelhelia cea de la			Pavel cea a doua către		
Luca	24	84	Timotei	4	328
Evangelhelia cea de la			Epistolia Sf. Apostol		
Ioan	21	133	Pavel cea către Tit	3	332
Faptele Sfinților Apos-			Epistolia Sf. Apostol		
toli	23	179	Pavel cea către Filimon .	1	335
Epistolia Sf. Apostol			Epistolia cea către E-		
Pavel cea către Romani .	16	232	vrei	13	336
I Epistolia Sf. Apostol			Epistolia Sf. Apostol		
Pavel cea întâiu către			Iacov cea Sobornicească .	5	352
Corinteni	16	254	I Epistolia Sf. Apostol		
II Epistolia Sf. Apostol			Petru cea Sobornicească		
Pavel cea a doua către			întâiu		358
Corinteni	13	275	II Epistolia Sf. Apostol		
Epistolia Sf. Apostol			Petru cea Sobornicească		
Pavel cea către Galateni .	6	289	a doua	3	364
Epistolia Sf. Apostol			I Epistolia Sf. Apostol		
Pavel cea către Efeseni .	6	297	Ioan cea Sobornicească		
Epistolia Sf. Apostol			întâiu	5	368
Pavel cea către Filippi-			II Epistolia Sf. Apostol		
seni	4	304	Ioan cea Sobornicească		
Epistolia Sf. Apostol			a doua	1	374
Pavel cea către Colossenii .	4	309	III Epistolia Sf. Apostol		
I Epistolia Sf. Apostol			Ioan cea Sobornicească		
Pavel cea întâiu către Tes-			a treia	1	375
saloniceni	5	315	Epistolia Sf. Apostol		
II Epistolia Sf. Apostol			Iuda cea Sobornicească .	1	376
Pavel cea a doua către			Apocalipsis a Sf. Ioan		
Tessalonicheni	3	319	Teologul	22	387

SFÎNTA EVANGHELIE CEA DE LA MATTEI

CAPITOLUL I

Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiului lui David, fiului lui Avraam.

2. Avraam a născut pre Isaac; iar Isaac a născut pre Iacov; iar Iacov a născut pre Iuda și pre frații lui;

3. Iar Iuda a născut pre Fares și pre Zara din Tamar; iar Fares a născut pre Esrom; iar Esrom a născut pre Aram;

4. Iar Aram a născut pre Aminadav; iar Aminadav a născut pre Naason; iar Naason a născut pre Salmon;

5. Iar Salmon a născut pre Vooz din Rahav; iar Vooz a născut pre Ovid din Rut; iar Ovid a născut pre Iesse;

6. Iar Iesse a născut pre David împăratul; iar David împăratul a născut pre Solomon din *mulțora care a fost* a lui Urie;

7. Iar Solomon a născut pre Rovoam; iar Rovoam a născut pre Avia; iar Avia a născut pre Asa;

8. Iar Asa a născut pre Iosafat; iar Iosafat a născut pre Ioram; iar Ioram a născut pre Ozia;

9. Iar Ozia a născut pre Ioatam; iar Ioatam a născut pre Ahaz; iar Ahaz a născut pre Ezechia;

10. Iar Ezechia a născut pre Manasi; iar Manasi a născut pre Amon; iar Amon a născut pre Iosia;

11. Iar Iosia a născut pre Iehonia și pre frații lui, la mutarea în Vavilon;

12. Iar după mutarea în Vavilon, Iehonia a născut pre Salatiil; iar Salatiil a născut pre Zorovavel;

13. Iar Zorovavel a născut pre Aviud; iar Aviud a născut pre Eliachim; iar Eliachim a născut pre Azor;

14. Iar Azor a născut pre Sadoc; iar Sadoc a născut pre Ahim; iar Ahim a născut pre Eliud;

15. Iar Eliud a născut pre Eleazar; iar Eleazar a născut pre Mattan; iar Mattan a născut pre Iacov;

16. Iar Iacov a născut pre Iosif bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se dice Hristos.

17. Deci toate neamurile de la Avraam până la David, *sunt* neamuri patru-spre-dece; și de la David până la mutarea în Vavilon *sunt* neamuri patru-spre-dece; și de la mutarea în Vavilon până la Hristos, *sunt* neamuri patru-spre-dece.

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pântec din Duhul Sfânt.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind, și nevrind s'o vădească pre ea, a vrut pre ascuns s'o lase pre denșă.

20. Și aceasta gândind el, iată, ingerul Domnului în vis s'a arătat lui, grăind, Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pre Maria femeia ta: că ce s'a zămislit într'însa, din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu, și vei chema numele lui Iisus: că acesta va mântui pre norodul său de păcatele lor.

22. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se împlinească ceea ce s'a spus de la Domnul prin proorocul, ce dice,

23. Iată, fecioara în pânțecă avea, și va naște fiu, și vor chema numele lui Emanuel ce se înțeleg, Cu noi Dumnezeu.

24. Și sculându-se Iosif din somn a făcut precum l'a poruncit lui ingerul Domnului, și a luat pre femeia sa:

25. Și nu o a cunoscut pre ea până ce a născut pre fiul său cel întâi născut; și a chemat numele lui Iisus.

CAPITOLUL II.

Iar dacă s'a născut Iisus în Vitteemul Iudeei, în zilele lui Irod împăratul, iată maghi de la răsărit au venit în Ierusalim,

2. Dicend, Unde este cel ce s'a născut Împăratul Iudeilor? că am vădit steaua lui la răsărit, și am venit să ne închinăm lui.

3. Și auzind acestea Irod împăratul, s'a turburat, și tot Ierusalimul cu densul.

4. Și adunând pre toți arhierii și cărturarii norodului, a în-

trebat de densii, unde este să se nască Hristos.

5. Iar ei au spus lui, în Vitteemul Iudeei: că așa este scris prin proorocul.

6. Și tu Vitteeme, în pământul Iudeei, nici de cum nu ești mai mic între domii lui Iuda: că dintru tine va egi Povățuitor, care va paște pre norodul meu Israel.

7. Atunci Irod, întru ascuns chemând pre maghi, a cercat cu de amăruntul de la densii de vremea intrucare s'a arătat steaua.

8. Și trimițându-l pre ei în Vitteem, le a spus, Mergând cercetați cu amăruntul pentru prunc; și dacă îl veți afla, să 'mi vestiți și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

9. Iar ei ascultând pre împăratul, s'au dus; și, iată, steaua, pre care o văduseră la răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a statut d'asupra unde era pruncul.

10. Iar ei vădend steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au vădit pruncul cu Maria mama lui, și cădend, s'au închinat lui: și deschidendu-și vistierile lor, au adus lui daruri; aur, și tămâie, și smirnă.

12. Și luând înștiințare prin vis să nu se întoarcă către Irod, pre altă cale s'au dus la țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată, ingerul Domnului în vis se arată lui Iosif, dicend: Sculându-te, iea pruncul și pre mama lui, și fugi în Egipt, și fi acolo

până voi dice ție: că va Irod să caute pruncul să-l piarță pre el.

14. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre mama lui noaptea, și s'a dus în Egipt.

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod: ca să se împlinească ceea ce s'a spus de Domnul prin proorocul, ce dice, Din Egipt am chemat pre fiul meu.

16. Și atunci Irod, vădend că s'a batjocorit de maghi, s'a mâniat foarte, și trimițend a omorit pre toți pruncii, cari erau în Vitteem, și în toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea care cercase de la maghi.

17. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a spus de Ieremie proorocul, ce dice,

18. Glas în Rama s'a auzit, plângere, și țînguire, și țîpet mult, Rahil plângend pre fiii săi, și nu vrea să se mângăie, pentru că nu sînt.

19. Și Iar după ce a murit Irod, iată, ingerul Domnului în vis se arată lui Iosif în Egipt.

20. Dicend, Sculându-te, iea pruncul și pre mama lui, și mergi în pământul lui Israel: că au murit cei ce căutau sufletul pruncului.

21. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre mama lui, și a venit în pământul lui Israel.

22. Iar auzind că Arhelau împăratește în Iudeea, în locul lui Irod, tatălui său, s'a temut să meargă acolo: iar luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei:

23. Și venind a lăsat în cetatea ce se numește Nazaret: ca

să se împlinească ceea ce s'a spus prin prooroci, Nazarinean se va chema.

CAPITOLUL III.

Iar în zilele acelea a venit Ioan Botezătorul, propoveduind în pustiea Iudeei.

2. Și dicend, Pocăți-vă: că s'a apropiat împărăția cerurilor.

3. Că acesta este acela ce s'a spus de Isaia proorocul, ce dice, Glasul celui ce strigă în pustie, Gătiți calea Domnului, drepte făceți cărările lui.

4. Și acest Ioan avea îmbrăcăminteă lui de peri de cămilă, și brâu de curea împrejurul mijlocului lui; și hrana lui era a eride și miere sălbatică.

5. Atunci eșia la densul Ierusalimul, și toată Iudeea, și toată latura d'imprejurul Iordanului,

6. Și se botezau în Iordan de la densul, mărturisindu-și păcatele lor.

7. Și Iar vădend pre mulți din Farisei și din Sadduchei venind la botezul lui, a spus lor: Pui de năpirci, cine v'a arătat voă să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință:

9. Și să nu vi se pară a grai întru sine-vă, Tată avem pre Avraam: că dic voă, că poate Dumnezeu și din pietrele acestea să rădece fiu lui Avraam.

10. Că iată și săcurea la rădăcina pomilor zace: deci tot pomul care nu face roadă bună se taie, și în foc se aruncă.

11. Eu adică vă botez pre voi cu apă spre pocăință: iar cea ce vine după mine mai tare de cât mine este, căruia nu sunt vrednic a-l purta încălțăminte: acela vă va boteza pre voi cu Duhul Sfânt, și cu foc:

12. A cărui venturătoare este în mâna lui, și va curăți ariea sa, și va aduna griul său în jitiță; iar pievele le va arde cu focul nestins.

13. Și atunci a venit Iisus din Galileea la Iordan către Ioan, ca să se boteze de la dânsul.

14. Iar Ioan îl oprea pre el, zicând, Eu am trebuință a mă boteza de tine, și tu vii la mine?

15. Și răspundând Iisus a zis către el, Lasă acum; că așa se cade noă să împlinim toată dreptatea. Atunci l'a lăsat pre el.

16. Și botezându-se Iisus, îndată a eșit din apă: și, iată, i s'au deschis lui cerurile, și a vădut pre Duhul lui Dumnezeu pogorindu-se ca un porumb, și venind preste dânsul:

17. Și iată glas din ceruri, zicând, Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

CAPITOLUL IV.

Atunci dus a fost Iisus în pustie de duhul ca să se ispitească de diavolul.

2. Și postind patru-zece de zile și patru-zece de nopți, după aceea a flămîndit.

3. Și venind la dânsul ispititorul, a zis, De ești Fiul lui

Dumnezeu, și ca pietrele acestea să se facă pâine.

4. Iar el răspundând a zis, Scris este, Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce eșe din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci l'a adus pre el diavolul în sfînta cetate, și l'a pus pre el pre aripa bisericeii.

6. Și a zis lui, De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos: că scris este, Îngerilor săi va porunci pentru tine: și pre mâini te vor rădica, ca nu cum-va să împiedici de piatră piciorul tău.

7. Și a zis Iisus lui, Iarăși scris este, Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeul tău.

8. Iarăși l'a dus pre dânsul diavolul într'un munte înalt foarte, și l'a arătat lui toate împărățiile lumii, și slava lor;

9. Și l'a zis lui, Acestea toate le voi da ție, dacă cădînd te vei închina mie.

10. Atunci a zis Iisus lui, Mergi înapoia mea, Satano: că scris este, Domnului Dumnezeuului tău să te închini, și lui unuia să l' slujești.

11. Atunci l'a lăsat pre el diavolul, și iată, îngerii au venit la dânsul și l' slujiau lui.

12. Și iar audind Iisus că Ioan s'a prins, s'a dus în Galileea;

13. Și lăsând Nazaretul, venind a lăcuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavalonului și ale Neftalimului:

14. Ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin Isaia proorocul, ce zice,

15. Pământul Zavalonului, și

pământul Neftalimului, pe calea mării, de ceea parte de Iordan, Galileea Neamurilor;

16. Norodul cel ce ședea întru întuneric a vădut lumină mare; și celor ce ședeau în lăturea și în umbra morței, lumină a resărit lor.

17. Și de atunci a început Iisus a propovedui, și a zice, Pocăiți-vă: că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblînd Iisus pre lingă marea Galileei, a vădut pre doi frați, pre Simon ce se numește Petru, și pre Andrei fratele lui, aruncându-și mreaja în mare: că erau pescari.

19. Și a zis lor, Veniți după mine, și vă voi face pre voi pescari de oameni.

20. Iar ei îndată lăsînd mrejele, au mers după dânsul.

21. Și de acolo mai înainte mergînd, a vădut pre alți doi frați, pre Iacov al lui Zevedei, și pre Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedei tatăl lor, cărpindu-și mrejele lor; și l'a chemat pre dânsii.

22. Iar ei îndată lăsînd corabia și pre Zevedei tatăl lor, au mers după dânsul.

23. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățînd în adunările lor, și propoveduind evanghelia împărăției, și vindecînd toată boala, și toată neputința întru norod.

24. Și a eșit vestea lui în toată Siria: și aduceau către dânsul pre toți cei ce se aflau cu feluri de boale, și pre cei ce se țineau de

chinuri, și pre cei îndrăciți, și pre cei lunatici, și pre cei slăbănogi; și îi vindeca pre ei.

25. Și au mers după dânsul noroade multe din Galileea, și din Dicapol, și din Ierusalim, și din Iudeea, și din cea parte de Iordan.

CAPITOLUL V.

Iar vădînd pre noroade, s'a suit în munte: și ședînd el, au venit către dânsul ucenicii lui:

2. Și deschidîndu-și gura sa, îi învăța pre ei, zicînd,

3. Fericiți cei săraci cu duhul: că acelora este împărăția cerurilor.

4. Fericiți cei ce plîng: că aceia se vor mîngăia.

5. Fericiți cei blîndi: că aceia vor moșteni pământul.

6. Fericiți cei ce flămîndesc și insetosează de dreptate: că aceia se vor sătura.

7. Fericiți cei milostivi: că aceia se vor milui.

8. Fericiți cei curați cu inima: că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

9. Fericiți făcătorii de pace: că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiți cei ce se gonesc pentru dreptate: că acelora este împărăția cerurilor.

11. Fericiți vești fi, când vă vor ocări pre voi, și vă vor goni, și vor zice tot cuvîntul rău împotriva voastră minșînd, pentru mine.

12. Bucurați-vă, și vă veseliți: că plata voastră multă este în

ceruri: că așa ai gonit pre proorocii cel mai înainte de voi.

13. Ți voi sunteți sarea pământului: iar dacă sarea se va împuși, cu ce se va săra? întru nimic nu mai este de treabă, fără numai a se arunca afară, și a se călca de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea a se ascunde, d'asupra muntelui stând.

15. Nici aprind făclie, și o pun subt obroc, ci în sfeșnic; și luminează tutulor celor ce sunt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă lucrurile voastre cele bune, și să slăvească pre Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Ți Să nu socotiți că am venit să stric legea, sau proorocii: nu am venit să stric, ci să împlinesc.

18. Că amin dîs voă, Până ce va trece oerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce vor fi toate.

19. Decî ceta ce va strica una dintr'aceste porunci mai mici, și va învăța așa pre oameni, mai mic se va chieama întru împărăția cerurilor: iar ceta ce va face și va învăța, acela mare se va chieama întru împărăția cerurilor.

20. Că dîc voă, Că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult de cât a cărturarilor și a Fariseilor, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

21. Ți Audît-ai că s'a dîs celor de demult, Să nu uciți; că cine va ucide vinovat va fi judecatel:

22. Iar eu dîc voă, Că tot cel ce se mînie asupra fratelui său în deșert, vinovat va fi judecatel: și cine va dîce fratelui său, Raca, vinovat va fi soborului: iar cine va dîce, Nebune, vinovat va fi gheenel focului.

23. Decî de Ți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta;

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului, și mergi mai întîiu de te împacă cu fratele tău, și atunci venind adu darul tău.

25. Împacă-te cu pirișul tău degrab, până ești pre cale cu dînsul; ca nu cum-va să te dee pirișul judecătorului, și judecătorul te va da slugel, și în temniță vei fi aruncat.

26. Amin dîc ție, Nu vei eși de acolo, până nu vei da codran-tul cel mai de apoi.

27. Ți Audît-ai că s'a dîs celor de demult, Să nu preacurvești:

28. Iar eu dîc voă, Că tot ceta ce caută la muiere spre a o pofti pre ea, iată a preacurvit cu dînsa întru mîna sa.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te smînteste pre tine, scoate-l pre el, și Ți leapădă de la tine: că Ți folosește ție ca să piară unul din mădularile tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheena.

30. Și dacă mîna ta cea dreaptă te smînteste pre tine, taie-o pre ea, și o leapădă de la tine: că Ți folosește ție ca să piară unul din mădularile tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheena.

31. Iarăși s'a dîs, Că ceta ce Ți va lăsa muierea sa, să Ți dee el carte de despărțire;

32. Iar eu dîc voă, Că tot ceta ce Ți va lăsa muierea sa, afară de cuvînt de curvie, o face pre ea să preacurvească: și ceta ce va lua pre cea lăsată, preacurvește:

33. Ți Iar ai audît, că s'a dîs celor de demult, Să nu juri strîmb, ci să dai Domnului jurăminturile tale:

34. Iar eu dîc voă, Să nu te juri nici de cum; nici pre cer: că este scaun al lui Dumnezeu:

35. Nici pre pământ; că este așternut al picioarelor lui: nici pre Ierusalim; că este cetate a marelui Împărat.

36. Nici pre capul tău să te juri, că nu poți un păr alb sau negru să faci.

37. Ci fie cuvîntul vostru, Așa, așa; Nu, nu: iar ce este mai mult de cât acestea de la cel rău este.

38. Ți Audît-ai că s'a dîs, Ochiu pentru ochi, și dînte pentru dînte:

39. Iar eu dîc voă, Să nu stați împotriva celui rău: ci de te va lovi cineva preste fața obrazului cea dreaptă, întoarce-ți lui și pre ceea-l-altă.

40. Și celui ce voește să se judece cu tine, și să Ți iee haina ta, lasă Ți lui și cămașa.

41. Și cel ce te va sili pre tine omîl de loc, mergi cu dînsul două. Celui ce cere de la tine, dă Ți; și de cel ce voește să se imprumute de la tine, nu te întoarce.

42. Ți Audît-ai că s'a dîs, Să

iubești pre aproapele tău, și să urști pre vrăjmașul tău.

44. Iar eu dîc voă, Iubiți pre vrăjmașii voștri, bine cuvîntați pre cei ce vă blastămă pre voi, bine faceți celor ce vă ursc pre voi, și vă rugați pentru cei ce vă asupresc, și vă gonesc pre voi;

45. Ca să fiți fi ai Tatălui vostru celui din ceruri: că pre soarele său îl resara preste cei răi și preste cei buni, și ploă preste cei drepti și preste cei nedrepti.

46. Că de iubiți pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veți avea? au nu și vameșii aceeași fac?

47. Și de veți îmbrăța cu dragoste numai pre prietenii voștri, ce mai mult faceți? au nu și vameșii fac așa?

48. Fiți dar voi desăvârșit, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

CAPITOLUL VI.

Luămîntele milosteniei voastre să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văduți de dînsii: iar de nu, plată nu veți avea de la Tatăl vostru care este în ceruri.

2. Decî când faci milostenie, să nu trimbîțezi înaintea ta, precum fac fătarnicii în adunări și în u-lițe, ca să se slăvească de oameni. Amin dîc voă, că Ți iea plata lor.

3. Iar tu făcînd milostenie, să nu știe stînga ta ce face dreapta ta:

4. Ca să fie milostenia ta întru ascuns: și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns acesta va răsplăti ție întru arătare.

5. Ți când te rogi, nu fi ca fățarnicii: că iubesc în adunări și în unghiurile uliților stând să se roage, ca să se arăte oamenilor. Amin Țic voă, că Ți ieau plata lor.

6. Iar tu, când te rogi, intră în cămara ta, și înclinind ușa ta, roagă-te Tatălui tău celui întru ascuns; și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns va răsplăti Ție la arătare.

7. Iar rugându-vă, să nu vato-loghișiȚi, ca păgânii: că li se pare că întru multă vorba lor se vor auzi.

8. Deci nu vă asemănaȚi lor: că Țtie Tatăl vostru de ce aveȚi trebuinȚă, mai înainte de a cere voi de la densul.

9. Deci așa să vă rugaȚi voi: Tatăl nostru, care eȚi în ceruri, SfinȚească se numele tău.

10. Vie împărăȚia ta. Fie voea ta, precum în cer, și pre pământ.

11. Pâinea noastră cea de toate Țilele, dă-ne-o nouă astăzi.

12. Și ne eartă nouă datoritiile noastre, precum și noi ertăm datorniciilor noȚtri.

13. Și nu ne duce pre noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău: Că a ta este împărăȚia, și puterea, și slava, în veci. Amin.

14. Că de veȚi erta oamenilor greșalele lor, erta-va și voă Tatăl vostru cel ceresc:

15. Iar de nu veȚi erta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va erta voă greșalele voastre

16. Ți când postiȚi, nu fiȚi ca fățarnicii, triȚti: că și smolesc

feȚele lor, ca să se arăte oamenilor postindu-se. Amin Țic voă, că Ți ieau plata lor.

17. Iar tu, postindu-te, ungeȚi capul tău, și laȚa ta o spală;

18. Ca să nu te arăȚi oamenilor că posteȚi, ci Tatălui tău celui ce este întru ascuns: și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, va răsplăti Ție la arătare.

19. Ț Nu vă adunaȚi voi comori pre pământ, unde moliiile și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură:

20. Ci vă adunaȚi voi comori în cer, unde nici mobilele nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă nici le fură:

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul: deci de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat.

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci dacă lumina care este întru tine este întunecată, dar întunecatul cu cât mai mult!

24. Ț Nimenea nu poate a sluȚi la doi domni: că sau pre unul va urȚi, și pre altul va iubi; sau de unul se va ținea, și de altul nu va griȚi. Nu puteȚi voi DumneȚu a sluȚi și lui mamona.

25. Pentru aceasta grăesc voă, Nu vă griȚi cu sufletul vostru, ce veȚi mânca, și ce veȚi bea; nici cu trupul vostru cu ce veȚi îmbrăca. AȚ nu sufletul mai mare este de cât hrana, și trupul de cât haina?

26. CăutaȚi la pasările cerului:

că nici samănă, nici seceră, nici adună în ȚitniȚe; și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește pre densele. AȚ nu sunteȚi voi cu mult mai aleȚi de cât acestea?

27. Dar cine din voi griȚindu-se poate să Ți adăogă statului său un cot?

28. Și de haină ce vă griȚiȚi? SocotiȚi crinii câmpului, cum creșe; nu se ostenesce, nici torce:

29. Iar grăesc voă, Că nici Solomon întru toată slava sa nu s'a îmbrăcat ca unul dinȚăceștia.

30. Deci dacă pre iarba câmpului, care astăzi este, și mâine se aruncă în coptor, DumneȚu așa o îmbracă, aȚ nu cu mult mai virtos pre voi, puțin credincioșilor?

31. Deci nu vă griȚiȚi, Țicând, Ce vom mânca? sau, Ce vom bea? sau, Cu ce ne vom îmbrăca?

32. (Că aceste toate Neamurile le caută:) că Țtie Tatăl vostru cel ceresc că trebuinȚă aveȚi de acestea toate.

33. Ci căutaȚi mai înteu împărăȚia lui DumneȚu, și dreptatea lui; și acestea toate se vor adăoga voi.

34. Drept aceea, nu vă griȚiȚi de Țioa de mâine: că Țioa de mâine va griȚi de ale sale. AȚungeȚi Țilei răutatea ei.

CAPITOLUL VII.

Nu judecaȚi, ca să nu fiȚi judecaȚi.

2. Că cu ce judecaȚi veȚi judeca, veȚi fi judecaȚi: și cu ce

măsură veȚi măsură, se va măsură voă.

3. Și ce veȚi ștercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar birna care este în ochiul tău nu o simȚi?

4. Sau cum ȚicȚi fratelui tău, Lasă să scot ștercul din ochiul tău, și, iată, birna este în ochiul tău?

5. Fățarnice, scoate înteu birna din ochiul tău, și atunci veȚi vedea să scoȚi ștercul din ochiul fratelui tău.

6. Ț Nu daȚi sfinta căinilor, nici lepădaȚi mărgăritarii voȚtri înaintea porcilor, ca nu cum-va să-l calce cu picioarele lor, și întorcându-se să vă rupă pre voi.

7. Ț CereȚi, și se va da voă; căutaȚi, și veȚi afla; bateȚi, și se va deschide voă.

8. Că tot cela ce cere, lea; și pela ce caută, află; și celui ce bate, i se va deschide.

9. Sau care om este dintre voi, de la care de va cere fiul lui pâine, aȚ doară piatră Ți va da lui?

10. Sau de va cere pește, aȚ doară șerpe Ți va da lui?

11. Deci dacă voi, rai fiind, știȚi să daȚi dări bune fiilor voȚtri, cu cât mai virtos Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor ce cer de la densul?

12. Deci toate câte voiȚi să vă facă voă oamenii, faceȚi și voi lor asemenea: că aceasta este legea și proorocii.

13. Ț IntrăȚi prin poarta cea strimȚă: că largă este poarta, și lată calea, care duce în pierȚare, și mulȚi sunt cei ce intră prinȚr'nsa:

14. Că strimă este poarta, și îngustă calea, care duce în viață, și puținți sunt cei ce o află pre ea.

15. Ți Păziți-vă de proorocii cei mineinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar înlăuntru sunt lupi răpitori.

16. Din roadele lor îi veți cunoaște pre ei. Aū doară culeg din spinii struguri, sau din ciulinile smochine?

17. Așa tot pomul bun roade bune face; iar pomul putred roade rele face.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul putred să facă roade bune.

19. Tot pomul care nu face roadă bună se tae, și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea din roada lor îi veți cunoaște pre dânsul.

21. Ți Nu tot cela ce 'mî dice mie, Doamne, Doamne, va intra întru împărăția cerurilor; ci cela ce face voia Tatălui meu care este în ceruri.

22. Mulți vor dice mie în ziua aceea, Doamne, Doamne, aū nu cu numele tău am proorocit? și cu numele tău draclam sebs? și cu numele tău multe puteri am făcut?

23. Și atunci voiū mărturisi lor, Nici odată nu v'am știut pre voi: depărtați-vă de la mine, cei ce lucrați fără de legea.

24. Ți Deci tot cela ce aude cuvintele mele acestea, și le face pre ele, asemenea 'l voiū pre el bărbatului înțelept, care 'și a zidit casa sa pre piatră.

25. Și s'a pogorit ploaia, și aū

venit riurile, și aū suflat vânturile, și s'aū pornit spre casa aceea; și n'a cădut: că era întemeiată pre piatră.

26. Și tot cela ce aude cuvintele mele acestea, și nu le face pre ele, asemenea-se va bărbatului nebun, care 'și a zidit casa sa pre nisip:

27. Și s'a pogorit ploaia și aū venit riurile, și aū suflat vânturile, și aū lovit în casa aceea; și a cădut: și era căderea ei mare.

28. Și a fost după ce a sfârșit Iisus cuvintele acestea, se miraū noroadele de învățătura lui:

29. Că 'l învăța pre ei ca cela ce are putere, iar nu ca cărturarii.

CAPITOLUL VIII

Și pogorindu-se el din munte, S'aū mers după dânsul noroade multe.

2. Și, iată, un lepros venind se închina lui, dicend, Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

3. Și întindend Iisus mâna, s'a atins de dânsul, dicend, Voesc; curățește-te. Și îndată s'a curățit lepra lui.

4. Și a dîs Iisus lui, Veți nimeri să nu spu; ci mergi de te arată preotului, și du darul care a poruncit Moisi întru mărturie lor.

5. Ți Și intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de dânsul un sutaș, rugându'l pre el.

6. Și dicend, Doamne, sluga mea zace în casă slăbănog, cumplit chinuindu-se.

7. Și a dîs Iisus lui, Eū venind fi voiū tămădui pre dânsul.

8. Și răspundend sutașul a dîs, Doamne, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperemintul meu: ci numai dîi cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea.

9. Că și eū sunt om sub stăpânire, avend sub mine oșlăși: și dic acestuia, Mergi, și merge; și altuia, Vino, și vine; și slugel mele, Fă aceasta, și face.

10. Iar Iisus aūdin aceasta, s'a minunat, și a dîs celor ce veneaū după dânsul, Amin grăesc voă, nici întru Israel n'am aflat atâta credință.

11. Și grăesc voă, Că mulți de la răsărituri și de la apusuri vor veni, și se vor odihni cu Avraam, și cu Isaac, și cu Iacov, întru împărăția cerurilor.

12. Iar filii împărăției vor fi aruncați întru întunerecul cel mai din afară: acolo va fi plângerea și scîrșnirea dinților.

13. Și a dîs Iisus sutașului, Mergi; și cum ai crezut, fie ție. Și s'a tămăduit sluga lui într'acel ceas.

14. Ți Și venind Iisus în casa lui Petru, a vedut pre soacra lui zăcend și aprindă de frigură.

15. Și s'a atins de mâna ei, și o aū lăsat pre dânsa frigurile: și s'a sculat, și slujia lor.

16. Ți Iar făcendu-se sară, aū adus lui pre mulți îndrăciți: și a scos duhurile cu cuvântul, și pre toți bolnavi 'l a tămăduit.

17. Ca să se implinească ceea ce s'a dîs prin proorocul Isaia, care grăeste, Acesta neputințele

noastre a luat, și boalele noastre a purtat.

18. Ți Deci vedend Iisus, noroade multe împrejurul său, a poruncit să meargă de ceea parte.

19. Și apropiindu-se un cărturar, 'l a dîs lui, Învățătorule, voiū să merg după tine ori unde vei merge.

20. Și a grăit Iisus lui, Vulpile aū vizuini, și păsările cerului cuiburi; iar Fiul omului n'are unde să 'și plece capul.

21. Iar altul din ucenicii lui 'l a dîs lui, Doamne, dă'mi voie înteu să merg să îngrop pre tatăl meu.

22. Iar Iisus 'l a dîs lui, Vino după mine; și lasă morții să 'și îngroape pre morții lor.

23. Ți Și intrând el în corabie, aū mers după dânsul ucenicii lui.

24. Și, iată, vifor mare s'a făcut în mare, cât se acoperea corabia de valuri: iar el dormea.

25. Și venind ucenicii lui 'l aū deșteptat pre el, dicend, Doamne, mântuește-ne: că perim.

26. Și le a grăit lor, Ce sunteți înfricoșați, Puțin credințioșilor? Atunci sculându-se a certat vânturile și marea; și s'a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se miraū, grăind, Cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă pre el?

28. Ți Și trecend ei de ceea parte în latura Ghergheseanilor, 'l aū întâmpinat pre dânsul doi îndrăciți, esind din morminturi, foarte cumpliti, cât nu putea nimenea să treacă pre calea aceea.

29. Și, iată, aū strigat grăind,

MATTEI, IX.

Ce este noă și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești pre noi?

30. Și era departe de densu o turmă de porci mulți păscoind.

31. Iar dracii îl rugau pre el, dicend, De ne scoți pre noi, dă-ne voie să ne ducem în turma cea de porci.

32. Și a dis lor, Mergeți. Iar ei eșind, nū mers în turma cea de porci: și, iată, s'a pornit toată turma cea de porci de pre țărmuri în mare, și a murit în ape.

33. Iar păstorii au fugit, și mergend în cetate, au spus de toate, și cele de cei îndrăciți.

34. Și, iată, toată cetatea a eșit intru întemipinarea lui Iisus: și vedendu' pre densul 'l au rugat, ca să treacă din hotarele lor.

CAPITOLUL IX.

Si intrând în corabie, a trecut, și a venit în cetatea sa.

2. Și, iată, au adus lui pre un slăbănog, care zăcea în pat: și vedend Iisus credința lor, a dis slăbănogului, Indrăznește, fiule; eartă-ți-se ție păcatele tale.

3. Și, iată, oare-carii din cărturarii au dis intru sine, Acesta hulește.

4. Și vedend Iisus gândurile lor, a dis, Pentru ce voi eugetați violene intru inimele voastre?

5. Că ce este mai lesne a dice, Eartă-ți-se ție păcatele tale; sau a dice, Scoală-te, și umbli?

6. Ci ca să știți că putere are

Fiul omului pre pământ a erta păcatele. (atunci a dis slăbănogului,) Scoală-te, ridică-ți patul tău, și mergi la casa ta.

7. Și sculându-se, s'a dus la casa sa.

8. Iar noroadele vedend *aceasta* se mirau, și slăviau pre Dumnezeu, care a dat putere ca aceasta oamenilor.

9. Și trecend Iisus de acolo, a vedut pre un om ședend la vamă, ce se numia Mattei. și 'l a dis lui, Vino după mine. Și sculându-se, a mers după densul.

10. Și a fost când ședea el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind, ședeau cu Iisus și cu ucenicii lui.

11. Și vedend *aceasta* Fariseii, au dis ucenicilor lui. Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă învătătorul vostru?

12. Iar Iisus auind *aceasta*, a dis lor, N'au trebuință cei sănătoși de doilor, ci cei bolnavi.

13. Deci mergend învătăți-vă ce este *aceasta*, Mila voastră, iar nu jertva: că n'am venit să chiem pre cei drepti, ci pre cei păcătoși la pocăință.

14. Atunci au venit la densul ucenicii lui Ioan, dicend, Pentru ce noi și Fariseii postim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?

15. Și le a dis lor Iisus, Au doară pot fiil nunței să se jălească, în câtă vreme este cu densii mirele? ci vor veni zile, când se va lua de la densii mirele, și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petec de pânză nouă la haină veche, că

MATTEI, X.

și iea plinirea sa de la haină, și mai rea spărtură se face.

17. Nici pun vin nou în foi vechi: iar de nu, se sparg foi, și vinul se varsă, și foi per: ci pun vinul nou în foi noi, și amendoă se țin.

18. Acestea grăind el către densii, iată, un boier oare-care venind, s'a închinat lui, dicend, Fieca mea acum a murit: ci venind pune mâina ta preste dânsa, și va învia.

19. Și sculându-se Iisus, a mers după densul, și ucenicii lui.

20. Și iată, o muliere, intru curgerea sângelui fiind de doispre-dece ani, venind din apoi, s'a atins de poala hainei lui:

21. Că dicea intru sine, Numai de mă voi atinge de haina lui, mă voi mântui.

22. Iar Iisus întorcându-se, și vedendu-o pre ea, i a dis, Indrăznește flică; credința ta te a mântuit. Și s'a tîmăduit mulieră din ceasul acela.

23. Și venind Iisus în casa boierului, și vedend fluerătorii și mulțimea gâlcevind,

24. A dis lor, Fugiți: că n'a murit fecioara, ci doarme. Și și rideau de densul.

25. Iar dacă s'a scos afară norodul, intrând, o a luat de mână, și s'a sculat fecioara.

26. Și a eșit vestea *aceasta*, preste tot pământul acela.

27. Și trecend Iisus de acolo, nū mers după densul doi orbi, strigând, și grăind, Miluește-ne pre noi, Fiul lui David.

28. Iar după ce a mers în casă,

au venit la densul orbi; și le a grăit lor Iisus, Credeți că pot să fac eu *aceasta*? Grăit au lui, Așa, Doamne.

29. Atunci s'a atins de ochii lor, grăind, După credința voastră fie voă.

30. Și s'au deschis ochii lor; și cu asprime le a poruncit lor Iisus, grăind, Vedeți nimenea să nu știe.

31. Iar ei eșind, 'l au vestit pre densul în tot pământul acela.

32. Și Iar eșind ei, iată, au adus la densul pre un om mut îndrăc t.

33. Și scoțându-se dracul, a grăit mutul: și s'au mirat noroadele, grăind, Nici odată nu s'a arătat așa intru Israil.

34. Iar Fariseii grăiau, Cu domnul dracilor scoate pre draci.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învădand în soboarele lor, și propoveduind evanghelia împărăției, și vindecând toată boala și toată neputința intru norod.

36. Și Iar vedend el noroadele, i s'a făcut milă de densii, că erau supărați, și răsipti, ca oile ce n'au păstor.

37. Atunci a dis ucenicilor lui, Iată s'acerișul este mult, iar lucrătorii puțin;

38. Deci rugați pre Domnul s'acerișului, ca să scoată lucrătorii la s'acerișul său.

CAPITOLUL X.

Si chiamand pre cei doi spre-dece ucenici ai săi, le a dat putere *asupra* duhurilor celor ne-

curate, ca să le scoată pre ele, și să tămăduiască toată boala și toată neputința.

2. Iar ale celor doi-spre-dece apostoli numele sunt acestea: Cel d'intel, Simon, ce se numește Petru, și Andrei fratele lui; Iacov al lui Zevedei, și Ioan fratele lui;

3. Filip și Bartolomei; Toma, și Mattei vameșul; Iacov al lui Alfei, și Levvi, ce s'a numit Tadei.

4. Simon Cananitul, și Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pre densus.

5. Pre acești doi-spre-dece l'a trimis Iisus, poruncindu-le lor, și grăind, în calea păgânilor să nu mergeți, și în cetatea Samarineilor să nu intrați:

6. Ci mai virtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israil.

7. Și umblând propoveduiți, zicând, S'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Pre cei bolnavi vindecați, pre cei leproși curați, pre cei morți înviați, pre draci scoateți: în dar ați luat, în dar dați.

9. Nu câștigați aur, nici argint, nici aramă la briele voastre,

10. Nici traistă în cale, nici două haine, nici încălțăminte, nici togi: că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și ori în care cetate sau oraș veți intra, cercetați cine este întru densus vrednic; și acolo să petreceți până când veți eși.

12. Și intrând în casă, urați bine ei.

13. Și de va fi casa aceea vred-

nică, va veni pacea voastră preste densus: iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și ori-cine nu va primi pre voi, nici va asculta cuvintele voastre, eșind din casa sa și din cetatea aceea, scuturați praful de pre picioarele voastre.

15. Amin grăesc voă, Mașușor va fi pământului Sodomului și Gomorului în ziua judecării, de cât cetățile acelea

16. "Iată, eu vă trimit pre voi ca oile în mijlocul lupilor: Fiți dar înțelepți ca șerpii, și proști ca porumbii.

17. Iar vă păziți de oameni: că vă vor da pre voi în soboară, și întru adunările lor vă vor bate pre voi;

18. Și înaintea domnilor și a împăraților veți fi duși pentru mine, spre mărturie lor și Neamurilor.

19. Iar când vă vor da pre voi, nu vă grijiți cum sau ce veți grăi: că se va da voă într'acel ceas ce veți grăi.

20. Că nu voi sunteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru care grăește întru voi.

21. Și va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fecior: și se vor scula feciorii asupra părinților, și l'vor omori pre densus.

22. Și veți fi urii de toți pentru numele meu: iar oela ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

23. Iar când vă vor goni pre voi într'această cetate, fugiți în ceea-l-altă: amin grăesc voă, Nu

veți sfârși cetățile lui Israil, până când va veni Fiul omului.

24. Nu este ucenicul mai pre sus de dascalul său, nici sluga mai pre sus de domnul său.

25. Ajunge ucenicul să fie ca dascalul său, și sluga ca domnul său. Dacă pre stăpânul casei l'au numit Veelzevul, cu cât mai virtos pre căsnicii lui?

26. Deci nu vă temeți de densus: că nimic nu este acoperit, care să nu se descopere; și ascuns, care să nu se cunoască

27. Ceea ce grăesc voă la întunec, să spuneți la lumină; și ce auziți la urechie, să propoveduiți d'asupra caselor.

28. Și să nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să l'ucidă: ci să vă temeți mai virtos de acela ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheena.

29. Ați doară nu se vind două pasări într'un fteas? și nici una dintr'usele nu cade pre pământ fără de voia Tatălui vostru.

30. Iar al voștri și perii capului vă sunt toți numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți mai aleși de cât multe pasări.

32. Deci tot acela ce va mărturisi pentru mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și eu pentru densus înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

33. Iar oela ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voi lepăda și eu de densus înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit

să pun pace pre pământ: n'am venit să pun pace, ci sabie.

35. Că am venit să despărțesc pre om de tatăl său, și pre fiică de muma sa, și pre noră de soacra sa.

36. Și vrăjmașii omului vor fi căsnicii lui.

37. Căla ce iubește pre tatăl său pe muma mai mult de cât pre mine, nu este mie vrednic: și acela ce iubește pre fiu sau pre fiică mai mult de cât pre mine, nu este mie vrednic.

38. Și acela ce nu iese crucea sa, și nu vine după mine, nu este mie vrednic.

39. Căla ce l'a aflat sufletul său, îl va pierde pre el: și acela ce l'a pierdut sufletul său pentru mine, îl va afla pre el.

40. "Căla ce vă primește pre voi, pre mine mă primește, și acela ce mă primește pre mine, primește pre acela ce m'a trimis pre mine.

41. Căla ce primește prooroc în nume de prooroc plata proorocului va lua; și acela ce primește drept în nume de drept plata dreptului va lua.

42. Și acela ce va adăpa pre unul dintr'acești miei numai cu un pahar de apă rece în nume de ucenic, amin grăesc voă, nu l'va pierde plata sa.

CAPITOLUL XI.

Și a fost, când a săvârșit Iisus poruncind celor doi-spre-dece ucenici al săi, s'a mutat de acolo

ca să învețe și să propoveduească în cetate lor.

2. Iar Ioan auzind din închisoare de lucrurile lui Iristos, trimițând pre doi din ucenicii săi, h. 1. Iată, dă-mi, Tu ești acela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

4. Și răspundând Iisus a dă lor, Mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbii ved, și schiopii umblă, leproșii se curățesc, și surzii aud, morții se sc. aia, și săracilor bine se va este.

6. Și f. aia este cea ce nuse va sm. n. i. n. t. r. u. mine.

7. Și ducându-se ei, a început Iisus a grăi noroadelor de Ioan, Ce ați est in p. t. e. s. a vedeți? Ați trestie clăntă de vânt?

8. Dar ce ați est să vedeți? Ați om îmbrăcat în haine moi? Iată, cel ce poartă cele moi în casele împăraților sunt.

9. Dar ce ați est să vedeți? Ați prooroci? Adevărat, grăesc voă, și mai pre sus de prooroci.

10. Că acesta este de care este scris, Iată eu trimet pre îng. r. al meu înaintea feței tale, care va gău calea ta înaintea ta.

11. Amin grăesc voă, Nu s'a sculat intru cei născuți cu muieri mai mare de cât Ioan Botezătorul, iar cel mai mic intru împărăția cerurilor, mai mare de cât el este.

12. Și din zilele lui Ioan Botezătorul până acum înmăria cerurilor se s. e. s. t. e, și s. i. l. t. o. r. i. i. o. r. a. p. e. s. t. p. r. e. a.

13. Că toți proorocii și legea până la Ioan au proorocit.

14. Și de voiți să primiți, acesta este Iisus, călă ce va să vină.

15. Că ce are urechi de auzit, audă.

16. Și Iar cui voă asemenea neamul acesta? Asemenea este copulor celor ce sed în tîrg, și strigă către soțiile lor,

17. Și grăesc, Muerat-am voă, și n'ați jucat; plâns-am voă și nu v'ați tînguit.

18. Că a venit Ioan aici mîncînd nicl bînd, și d. c. e. Drac are.

19. A venit Iul omului mîncînd și bînd, și d. c. e. Iată om mîncînd și bînd, și d. c. e. p. r. e. t. e. n. v. a. m. e. s. i. l. o. r. și p. a. c. a. t. o. s. l. o. r. Și s. i. m. p. a. t. a. t. a. t. e. p. e. n. a. m. e. n. t. a. d. e. l. a. s. i. i. s. e. i.

20. A Atunci a început Iisus a imputa crucei lui Iisus care se făcuseră puterile sale cele mai multe, pentru că nu s'au pocăit.

21. Văi ție, Horazin! Văi ție, Vitsaido, că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon, puterile care s'au făcut intru voi de denult în sac și în cenușă s'ar fi pocăit.

22. Inșă d. c. e. voă, Tirului și Sidonului mai ușor va fi în ziua judecării de cât voă.

23. Și tu, Capernaume, care până la cer te ai înălțat, până la ad te vei pogori, că ce s'ar fi făcut în Sodom, puterile care s'au făcut intru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Iată grăesc voă, Că pământului Sodomului mai ușor îi va fi în ziua judecării, de cât ție.

25. Și Intrăcea vreme răspundând Iisus, a d. s. e. Multumesc ție, Părinte, Doamne al cerului și al

1. Iată, d. c. e. voă, Iisus, călă ce va să vină.

27. Toate mîi sînt date mie de Părinte, și nimeni nu cunoaște Părinte, călă ce va să vină, decât eu și Părinte, călă ce va să vină.

28. Și Veniți către mine, toți cei osteniți și în sărăcină, și eu vă voi odăi și voi.

29. Lăsați jugul meu preste voi, și învățați de la mine, că eu am blădă odihnă sufletelor voastre.

30. Că jugul meu este bun, și sarcina mea ușară.

CAPITOLUL XII

În vremea aceea mergea Iisus sîmbăta prin sîmănături; iar ucenicii lui au flămândit, și au început a smulge spice, și a mîncă.

2. Iar Iarise vădîndu-l, au spus, Iată, ucenicii lui Iisus ce nu se cade a face sîmbăta.

3. Iar el le a dă lor, Ați n'ați cetit ce a făcut David, cînd a flămîndit el, și cei ce erau cu dînsul.

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, și pînile punere înaintea a mîncat, care nu se cuvindea lui să le mînce, nici celor ce erau cu dînsul, fără nimeni preoților?

5. Și nu n'ați cetit în lege, că

sîmbăta preoții în b. s. e. r. i. c.ă spurcă sîmbăta, și nev. n. o. v. a. i. sînt?

6. Iar grăesc voă. Că mai mare de călă b. s. e. a este aici.

7. Iar d. c. e. s. t. e. e. s. e. a. c. e. s. t. a, Mă va e. s. e. i. n. t. e. l. e. a. n. a. i. fi osîndat pre cei nev. n. o. v. a. i.

8. Că Ioan este și al sîmbătei Iisus este.

9. Și trecînd de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Și Iată, un om era acolo avînd mîna uscată. Și l'au înv. o. a. t. p. r. e. c. e. n. s. i. d. e. n. t. S. e. c. i. v. i. n. e. s. a. m. a. t. a. v. o. d. e. a. c. a. s. a. vinuească pre el.

11. Iar el le a dă lor, Ce om este d. i. n. t. r. u. v. o. i, care va avea o oare, și de va cădea aceasta sîmbăta în g. o. u. a. a. u. n. o. v. a. a. p. u. e. a. p. r. e. c. a. s. i. o. v. a. s. e. c. a. t. e.

12. Dar omul cu cât se deosebește de cei? Pentru aceea se cuvine sîmbăta a face bine.

13. Atunci a dă omului, Întinde mîna ta. Și o a întins, și s'a făcut sănă. o. a. s. a, ca și ceea- l. a. t.ă.

14. Iar Fariseii esînd afară, s'au făcut asupra lui, ca să l' piardă pre el.

15. Iar Iisus cunoscîndu-l, s'a dus de acolo: și a mers după dînsul. Loroad n. i. l. e. e. și l' a tîmăduit pre dînsul pre toți.

16. Și le a poruncit lor ca să nu l' facă pre el arătat:

17. Ca să se implinească ceea ce s'a grăt prin Isaa proorocul, ce d. i. c. e.

18. Iată robul meu, pre care am ales; iubitul meu, intru care bine a voit sufletul meu. pune-

voiu duhul meu, preste densusul, și judecată Neamurilor va vesti.

19. Nu se va pricepi, nici va ști, nici va auzi, cineva n'ulște glasul lui.

20. Trest e zdrobită nu va frînge, și în aprins nu va stînge, pentru că nu va scade judecată spre tîrziu.

21. Și în numele lui Neamurile vor nădăjdui.

22. Atunci aș aduș la densusul pre un îndrăcit, orb și mut și la tîmăduit pre el, cat orbul și mutul grăia și vedea.

23. Și se mirău toate noroadele, și diceau, Nu cumva aceasta este Fiul lui David?

24. Iar Fariseii auzind, diceau, Acesta e satana de dracu, răzîrnău cu Veelzevul, domnul dracilor.

25. Iar Iisus ședea la gîndurile lor, le-a dîș lor, Toată împărăția ce s'împîrtează în tîrse, se pustiște; și toată cetatea sașu casa ce se împîrtează năza între sine, nu va sta.

26. Și dacă Satana pre Satana scoate, între sine sa împărțiat; deci cum va sta împărăția lui?

27. Și dacă eșu cu Veelzevul scot dracu, feciorii voștri cu cine Țscot? pentru aceasta ei vor fi judecătorii voștri.

28. Iar dacă eșu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracu, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Său cum poate cineva să intre în casa omului tare, și va-sele lui să le jefuească, de nu va

lega întîi pre cel tare? și atunci va jefui casa lui.

30. Că ce nu este cu mine, nimeni n'are putere să ia de mine, răspeste.

31. Pentru aceasta grăesc voă, Tot păcatul și hula se va face împotriva omului, dar care este împotriva Duhului lui se va erța oamenilor.

32. Și ori-cine va dice cuvînt împotriva Fiului omului, se va erța lui; iar ori-cine va dice împotriva Duhului Sfînt, nu se va erța lui, nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Său faceți pomul bun, și roada lui bună; sau faceți pomul putred, și roada lui putredă; că din pomul bun nu se poate lua rău.

34. Pui de năpire, cum puteți grăi cele bune, rîndind? că din posomînta nimeni nu se poate grăi.

35. Omul cel bun din comoara cea bună a inimii, se ate cele bune; iar omul cel rău din comoara cea rea scoate cele rele.

36. Deci grăesc voă, Că pentru tot cuvîntul deșert care vor grăi oamenii, vor să se samă de densusul în ziua judecăței.

37. Că din cuvintele tale te vei îndrepta, și din cuvintele tale te vei osîndi.

38. Atunci aș răspuns oarecarilor din cărturari și din Farisei, dicînd, Invătătorule, voim să vedem de la tine semn.

39. Iar el răspundînd, a dîș lor, Neamul viclean și preacurvar, semn caută, și semn nu se va da lui, fără numai semn lui Iona prorocului.

40. Că precum a fost Iona în pîntecele omului pe trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul omului în muma pămîntului trei zile și trei nopți.

41. Barbații Nineviteanî se vor scula la judecată cu neamul acesta, și îl vor osîndi pre el, căci ei s'au pocăit la propoveduirea lui Iona, satana, mai mult de cît Iona aici.

42. Împărăteasa de la austru va scula a judecată cu neamul acesta, și îl va osîndi pre el; că a venit de la margende pîmîntului să auză nișu peșu la Iona lui Solomon; și iată, mai mult de cît Solomon aici.

43. Când dînul cel necurat a eșit din om, umbă prin locuri tără de apă, căutînd odihnă, și nu află.

44. Atunci dice, Mé voiî întoarce în casa mea de unde am eșit; și venind o află deșartă, măturașă și împodobiă.

45. Atunci se va scula cu neamurile septe zburîri, mai rele de cît sine, și intrînd lăcușec acolo; și se fac cele de pre urmă de omului ac una mai rele de cît cele din tîrziu. Așa va fi și cu omul rău și cu neamurile.

46. Și încă grînd ei cătră noroadă, iată, muma lui și frații lui stașu afară, căutînd să grăie cu dînul.

47. Și a dîș lui oarecare, Iată, muma ta și frații tăi stașu afară, vrînd să grăieșu cu tine.

48. Iar el răspundînd, a dîș celui ce Ța dîș lui, Cine este muma mea? și carii sînt frații mei?

49. Și tîndîndu'si mîlna sa spre ucenicii săi, a dîș, Iată muma mea și frații mei!

50. Că ori-cine va face voia tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu, și sora, și muma mea.

CAPITOLUL XIII

Și în ziua aceea eșind Iisus din casă, ședea lingă mare.

2. Și s'au adunat la densusul noroadă multe, cît Ța fost lui a intra în corabie să șacă; și tot norodul sta pre tîrziile mării.

3. Și le a grăt lor multe în pîlde, dicînd, Iată, a eșit sîmănașu, să se sîmîne.

4. Și sîmănașul el, unele au cădut lingă cale, și au venit pasările și le au mîlcat pre ele.

5. Iar altele au cădut pre pietriș unde n'aveau pămînt mult, și îndată au resărit, pentru căci n'aveau pămînt adînc.

6. Și resărind soarele, s'au pîlșit și, pentru căci n'aveau rădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au cădut în spinii; și au crescut spinii, și le au înecat pre ele.

8. Iar altele au cădut pe pămînt bun, și au dat roadă, unele o sută, iar altele șose-deci iar altele treizeci.

9. Că ce are urechi de auzit, auză.

10. Și apropiîndu-se ucenicilor, au dîș lui, Pentru ce în pîlde grăiești lor?

11. Iar el răspundînd, a dîș

lor, Că voă s'a dat a ști tainele în purtarea cerurilor, dar acelor nu s'a dat.

12. Că cela ce are, i se va da în, și i va p'ose, iar cela ce n'are, și ceea ce are se va lua de la densus.

13. Pentru aceasta în pilde grăesc lor: că vedend nu ved; și audind nu aud, nici înțeleg.

14. Și se împlinește întru densul proorocia lui Isaia, ceea ce dice, Cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege, și privind veți privi, și nu veți vedea;

15. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greș au auzit, și ochii lor și au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, și cu urechile să audă, și cu inima să înțelegă, și să se întoarcă, și să i vindec pre ei.

16. Iar ochii voștri fericiți sânt, că ved: și urechile voastre, că aud.

17. Că în un grăesc voă în mulți prooroci și drepti au dorit să vadă cele ce vedeți voi, și n'au vedut, și să audă cele ce auziți, și n'au audut.

18. Iar voi auziți p'ila sâmantă rădăc.

19. La tot cela ce aude cuvântul împărăției, și nu i înțelege, vine vicleanul, și răpește ceea ce este sâmantă în inima lui. Aceasta este cea sâmantă rădăc.

20. Iar cea sâmantă rădăc pre pietriș, acesta este care aude cuvântul, și îndată cu bucurie îl primește;

21. Insa n'are rădăc întru

sine, ci este până la o vreme: nu la rădăc, și nu are rădăc, și pentru cuvânt, îndată se smintește.

22. Iar cei sâmanți în spul acesta este care aude cuvântul, iar grija veacului acestuia, și înșelăciunea bogăției, înneacă cuvântul, și nerod tor se face.

23. Iar cea sâmantă în pământ bun, acesta este care aude cuvântul, și i înțelege; care aduce roadă, și face, unul o sută, iar altul șese-zeci, iar altul trei-zeci.

24. Ală pildă a pus lor înainte, dicend, Asemenatu-s-a împărăția cerurilor omului care a sâmantat sâmantă bună în țara sa.

25. Iar dormind oamenii, a venit vicleanul, și a sculat zizani întru grâu, și s'a dus.

26. Iar daoă a crescut iarba și a făcut roadă, atunci s'au arătat și zizanii.

27. Și venind slugile stăpânului casei, i au d'is lui, Doamne, au n'al sâmantat sâmantă bună în țarina ta? dar de unde are zizani?

28. Iar el le a d'is lor, Un om vagabund a făcut aceasta. Iar slugile au d'is lui, Vrei voi dar să mergem să le plivim?

29. Iar el a d'is lor, Ba, ca nu cumva privind zizanii să smulgeți, și să împănăți cu d'is.

30. Lăsați să crească amândoi împreună până la seceriș: și la vremea secerișului voi dice secerătorilor, Plivăți întâi zizanii, și le legați snopi ca să le ardem pre densele: iar grâul îl adunați în pînța mea.

31. Ală pildă le a pus lor, că de atunci încoace este împărăția cerurilor în mijlocul oamenilor, și se face copac, cât vin pînările cerului și se sălășlesc în mijlocul lor.

32. Care este mai mult de cât toate acestea, și se face copac, cât vin pînările cerului și se sălășlesc în mijlocul lor.

33. Ală pildă a grăt lor, că de atunci încoace este împărăția cerurilor în mijlocul oamenilor, și se face copac, cât vin pînările cerului și se sălășlesc în mijlocul lor.

34. Acestea toate a grăt Iisus în pilde noroadelor, și fără de pildă nu graia lor.

35. Că să se împlinească ceea ce a d'is prin prooroci, ce dice, Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi cele ascunse din cartea lui.

36. Atunci lăsând noroadele, a venit în casă Iisus: și s'au apropiat către densul ucenicii lui, și el i spu ne că p'ila zizani lor latinei.

37. Iar el răspundend, a d'is lor, Că de atunci încoace este împărăția cerurilor în mijlocul oamenilor, și se face copac, cât vin pînările cerului și se sălășlesc în mijlocul lor.

38. Iar el lăsând noroadele, a venit în casă Iisus: și s'au apropiat către densul ucenicii lui, și el i spu ne că p'ila zizani lor latinei.

39. Iar el lăsând noroadele, a venit în casă Iisus: și s'au apropiat către densul ucenicii lui, și el i spu ne că p'ila zizani lor latinei.

40. Deel cum se adună zizanii, și se ard cu foc; așa va fi la sfârșitul veacului acestuia.

41. Va trimite fiul omului pre ingerii săi, și vor aduna dintru împărăția lui pre toate simnelele, și pre cei ce fac fără de legea;

42. Și i vor arunca pre ei în coptorul cel de foc: acolo va fi plânsul și scârșirea dinților.

43. Atunci cine i va strălăci ca soarele întru împărăția Tatălui etc. Cela ce are urechi de audit, audă.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor omului care ascunsă în țară pre care aflându-o omul, o a ascuns, și de bucurie el merge și toate câte are le vinde, și cumpără țarina aceea.

45. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor omului care caută mărghăritari buni.

46. Care aflând un mărghăritar de mult preț, mergend a vindut toate câte avea, și l'a cumparat pre el.

47. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor omului care a aruncat în mare, și a adunat de tot fel de pește.

48. Pre care, după ce s'a umput, scoțendui la margine, și scedend, au ales pre cei buni în vase, iar pre cei răi i au lepdat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului. Vor scingeri și i vor despărți pre cei răi din mijlocul celor ar pi.

50. Și i vor arunca pre ei în coptorul cel de foc: acolo va fi plângerea și scârșirea dinților.

51. Grătit-a lor I sus, înțeles-ăți acestea toate? Dis-a-lui, Așa, Doamne

52. Iar el le-a dis lor, Pentru aceasta tot cărtăru-l care se învătă întru împărăția cerurilor, asemenea este omului stăpan al casei, care scoate din visteriei sa nouă ș. verbi

53. 7 Și a fost, după ce a sfârșit I sus pildele acestea, a trecut de acolo

54. Și venind în patria sa, îi învăța pre densii în sinagoga lor, cât se mără el ș. dicea-l, De unde a-l este lui înțelegerea aceasta și puterile?

55. A-l nu este acesta feciorul teslarului? a-l nu se numeste muma lui Maria? și frați lui, Iacov, și Iosie, și Simon și Iuda? 56. Și surorile lui, a-l nu sânt toate la noi? De unde dar sânt lui acestea toate?

57. Și se siminteau întru densul Iar I sus a dis lor, Nu este prooroc necunoscut, fără numai în patria sa, și în casa sa

58. Și n'a făcut acolo puteri multe, pentru necredința lor.

CAPITOLUL XIV.

Într'acea vreme a-audit Irod, tetrarhul, vestea lui I sus,

2. Și a dis a slugelor sale, Acesta este Ioan Botzătorul, el a invat din morți; și pentru aceasta se fac puteri întru el

3. Că Irod prințând pre Ioan l'a legat pre el, și l'a pus în temniță pentru Irod adă mușterea lui Filip fratele-l său.

4. Că dicea Ioan lui, Nu ți se cuvine ție s'o abii pre ea.

5. Și vrind să l'omoare pre I sus îl scotea din închisoare, pentru că-l ca pe un prooroc al adevărat pre el

6. Iar prăznuindu-se dăea naștere lui Irod, a purtat Irod dădă-l înaintea lor, și a plăcut lui Irod

7. Pentru aceea cu poruncă a-l făgădui că l'va da ce o-l cerea

8. Iar el fiind întru mână învătă de muma sa, a dis, Dă-mi aci în l'psă capul lui Ioan Botzătorul.

9. Și s'a întristat împăratul Iar pentru jurământul, și pentru ce-l s'leam în preințerea d'el, a poruncit să l'se dea

10. Și trimițând, a tăiat capul lui Ioan în temniță.

11. Și s'a adus capul lui în tipse, și s'a dat fetef; și l'a dus la muma sa

12. Și venind ucenicii lui, a-l luat trupul, și l'a-l înșropat pre el, și venind a-l vestit lui I sus.

13. 7 Și a-audit I sus, s'a dus de acolo cu corabă a în loc pustă de osebi; și a-audit noroadele, s'a-l dus după densul pedestri din orașe

14. Și eșind I sus, a vedut norod mult, și i s'a făcut milă de el, și a-tămădui pre bolnavii lor.

15. Iar făcându-se sară, a-l venit la densul ucenicilor lui, dăcând, Locul este pustă, și vremea rată a trecut ș. locu-l este norodul, ca sa se ducă p.în sate, să și cumpere bucate loruși.

16. Iar I sus le-a dis lor, Nu căutați a meargă, în l'le lor să a-l mănânce.

17. Iar el a-l dis lui, N'avem aci numai două canturi pân, și doi pești.

18. El a dis, Aduceți-le pre ele a-l la mine.

19. Și a poruncit norodului să a-l p.în cană, și luând cele două pân, și cei doi pești, și căutând la cer, a blagoslovit, și fringând a dat ucenicilor pânile, iar ucenicilor a-l dat lor

20. Și au muncat toți ș. s'a-l satat ș. a-l luat rămășițele le l'au muncit, că spre d'ce a-l p.în pline

21. Iar cei ce muncaseră erau bărbați ca unei mi, afară de mueri și de copii.

22. Și îndată a silis I sus pre ucenicii să-l între în corabie, și să meargă înaintea lui de cea parte până ce va s'abochi noroadele.

23. Și slocoind noroadele, s'a sat în munte, și se roage de osebi și făcându-se sară, era acolo singur

24. Iar corabia era în locul mării învâlmindu-se de valuri și a-l ventul împotivă.

25. Iar întru a pură strică a-l rapt, a-l uers la densii I sus, umblând pre mare.

26. Și vedându-l pre el ucenicii umblând pre mare, s'a-l spălmântat, grând, Năluca este; și de fică a-l strălat

27. Iar I sus îndată a grăt lor, dăcând, Indrăzniți, eu sânt; nu vă temeți.

28. Iar Petra re-pundend a dis, Doamne, de ești tu, poruncește-mi să vin la tine pre apă.

29. Iar el a dis, Vino. Și pogorindu-se Petru din corabie, ambla pre apă, ca să meargă la I sus

30. Iar bădănd ventul tare s'a înfricoșat; și începând a se afunda, a strigat, grând, Doamne, mântuește-mă

31. Și îndată I sus tindend mâna, l'a apucat pre densul, și l'a dis lui, Pân credinciosule, pentru ce te a-l încoș?

32. Și intrând el în corabie, a statut ventul.

33. Iar cei ce erau în corabie, venind s'a-l închinat lui, dăcând, Cu adevărat I. si lui Dumnezeu ești.

34. 7 Și trecend, a-l venit în pământul Gileasatului.

35. Și cunoscându-l pre el oamenii locului acelui, a-l trina în toată laturea aceea, și a-l adus la densul pre toți bolnavii.

36. Și l' rugau pre el ca numai să se atingă de poalele vestimentelor lui, și că-l se atungeau se mântoiau

CAPITOLUL XV.

A-tunci a-l venit la I sus cărturarii și Fariseii, cei din Ierusalim, dăcând,

2. Pentru ce ucenicii tăi călăășeimentul pătrănor? că nu s'au mânănele lor când mânănele pân.

3. Iar el răspundend, le-a dis lor, Pentru ce și voi călăaș po-vă temeți.

runca lui Dumnezeu prin așezământul vostru?

14. (La Dumnezeu) a poruncit, zicând, Cinsteste pre tatăl tău și pre mama ta și, Cea ce va grăi de reu, pre tatăl său sau pre mama sa, cu poarte să moară.

15. Dar voi diceți, Ori cine va dăce tăiane-său sau mână-sa. Daru este așezământul care le așeză de la mine;

16. Și nu va cinsti pre tatăl său sau pre mână-sa, *aceia va fi slobođ*. Și așa ați stricat porunca lui Dumnezeu prin așezământul vostru.

17. Făcarn celor, bine a prooroci pentru voi Isaia, zicând,

18. Se apropie de mine norodul acesta cu gura lor, și cu buzele mă cinstesc; iar inima lor departe este de la mine.

19. Și în zadar mă cinstesc, învățând învățăturile, ce sunt porunci omenesci.

20. Și chemând la sine pre noroade, le a dă lor, Auđiți, și înțelegeți!

21. Nu ce intră în gură, spurcă pre om, ci ce esc din gură, aceea spurcă pre om.

22. Atunci apropiindu-se ucenicii lui, Isus, și lui, Cunoșcăt-ai că înseși auziți cuvântul, și auziți minții?

23. Iar el răspundând, a dă, Tot sadul, pre care nu l a sădit Tatăl meu oel cereșc, se va desrădăci na.

24. Lăsați pre denșii: povățuitorii orbi sunt ai orbilor. Și orb pre orb de va povățui, amândoi în gropă vor cădea.

25. Și răspunzând Isus, a dă, Spune încă pilda aceasta.

26. Iar Isus a dă, Încă și voi nepricepuți sunteți?

27. Dar nu înțelegeți, că tot ce intră în gură merge în pân-tece, și ese pe afedron?

28. Iar cele ce es din gură din om, es scadelă a lui, precum

29. Că din inimă es gânduri rele, uicideri, preacurvi, curvi, furtășaguri, mărturis mincinoase, hule;

30. Acestea toate sunt spurci pre om; iar cu mâini nespălate a mânca nu spurcă pre om.

31. Și Isus a dă, Auziți, și înțelegeți, să auziți poartă de la mine, și la uchi.

32. Și Isus, o mulțime de oameni esund din Ierusalim, și din Iudea, și din Samaria, și din Galileea, străgă către dănsul, zicând, M-luește-mă, Doamne. Fiul lui David; fiica mea rău se îndrăcește.

33. Iar el din nou a răspuns ei cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îl rugau pre el, zicând, Slobođește-o pre ea; că strigă în uchi a norodului.

34. Iar el răspundând, a dă, Na sunt trimis, să anunț ca răle cele pierdute ale casei lui Israel.

35. Iar ea venind s'a închinat lui, zicând, Doamne, ajută mi.

36. Iar el răspundând a dă, Nu este bine a lua pâinea fidor, și a o arunca călător.

37. Iar ea a dă, Adevărat, Doamne, că și cămăși manăcă din sfărământurile ce cad din masa domnilor lor.

38. Atunci răspundând Isus, a dă ei, O mulere, mare este

credința ta față pre dăna voastră. Și s'a turnat tica ei dintr'acel vas.

39. Și trecând de acolo Isus, a venit lângă marea Galileei, și s'a așezat în munte, așezat acolo.

40. Și au venit la dănsul noroade multe, având cu sine geohopi, orbi, muți, cunghi, și alți mulți, și i ad aruncat pre denșii la picioarele lui Isus; și l a tămăduit pre ei.

41. Că se mura noroadele, veștăi pre muți graț pre cunghi sănătoși, pre geohopi umblând, și pre orbi vedând, și slăviu pre Dumnezeul lui Israel.

42. Și Isus chemând la sine pre ucenicii săi, a dă, M-lă lui este de ne oadă aceea, că ată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine, și n'au ce mânca; și ai slobođ pre dănsii flămânzi voesc, că nu au năva să lucreze pre cale.

43. Și au grăt lui ucenicii lui De unde să avem în pusie atătea pâini în cât să se sature atăa norod?

44. Și a dă Isus, Câte pâini aveți? Iar ei au dă, Șapte, și pu, ni pești șori.

45. Și a poruncit norodului să sadă pre pământ.

46. Și luând pre cele șapte pâini și pre pești, mățamind, a frint, și a dat ucenicilor lui, iar ucenicii norodului.

47. Și au măncat toți, și s'au săturat, și au luat rămășătele de șaptesamun, șapte coșuri pline. Iar ea ce mănaseră ei ad

patru mi de bărbați, afară de muleri și de copii.

48. Și slobođ ni noroadele, a intrat în corabie, și a trecut în hotarele Magdalinului.

CAPITOLUL XVI.

1. Și apropiindu-se Isus și ucenicii ei, isprăvindu-l a rău pre casu, ca să le arăde lor semnu din cer.

2. Iar ei răspundând, a dă lor, Când se face sară, diceți, Senin va fi, că se răsește cerul.

3. Și Isus a dă, Astăzi va fi furtună, că se roșește cerul posomorit. Făcarn celor, fața cerului sătă și o socotiți; iar semnele vremii nu puteți socoti?

4. Neamul viclean și preacur, vară sună cantă și s'au nă se va da lui, fără nămaț semnu lui lor a proorociului, și lăsa du'l pre denșii, s'a dă.

5. Și venind ucenicul lui de ceea parte, mărtașă ei a dă, Că

6. Iar Isus le a dă lor, Căutați și vă păziți de aluatul far-senior și ai rădăchelor.

7. Iar ei cugetău intru sine, zicând, Că paine n'am luat.

8. Iar Isus cu înscăd *aceasta*, le a dă lor, Ce cugetați intru voi pre pământ creștinilor, că n'ati luat pâine?

9. Încă nu înțelegeți, nici vă adăscăti amint de ceea eu ci pâini ale celor cincii mi, și câte coș-nite ați luat?

10. Nici de ceea șapte pâini ale celor patru mi, și câte coș-nite ați luat?

11. Cum nu înțelegi că nu pentru pâine am dis voă, să vă păziți de alaiul Fariseilor și al Sadducheeilor?

12. Atunci ai înțeles că nu de al aiul pâinii a dis lor să se păzească de învățătura Fariseilor și a Sadducheeilor.

13. Iar venind Iisus în părțile Chesariei lui Filip, a întrebat pre ucenicii săi, zicând, Cine-i dă oamenii că sunt eu, Fiul omului?

14. Iar ei au dis, Unii *dic*, că ești Ioan Botezătorul, alții, Ilie; iar alții, Ieremia, sau unul din prooroci.

15. Dis-a lor, Dar voi cine mă dicită că sunt?

16. Și răspundând Simon Petru, a dis, Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

17. Și răspundând Iisus, a dis lui, Fer cit ești, Simone Bar-Iona, că trup și sânge nu îți a descoperit ție, ci Tatăl meu, cel din ceruri.

18. Și eu ție, Că tu ești Petru, și pre această pătră voii zidi biserica mea; și porțile iadului nu o vor biru, pre dânsa.

19. Și îți voi da ție cheile împărăției cerurilor; și ori-ce vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri; și ori-ce vei deslega pe pământ, va fi deslegat în ceruri.

20. Atunci a poruncit ucenicilor săi să nu spună nimăru că el este Iisus, Hristosul.

21. Iar atunci a început Iisus a spune ucenicilor săi, că se cuvine lui a merge în Ierusalim,

și multe a pătimi de la bătrâni și de la archierei și de la cărturari, și a fi omorât, și a trea zi a învia.

22. Și luându-l pre el Petru a început a să-l împovăra, zicând, Măstăvă fi, (e, Doamne, nu va fi ție aceasta.

23. Iar el întorcându-se, a dis lui Petru, Merge după mine, Să-tăno samntală lui ești, că nu ougești cele ce sânt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sânt ale oamenilor.

24. Atunci Iisus a dis ucenicilor săi, Ori-cine voește să vie după mine, să se lapede de sine, și să își lăse crucea sa, și să mă urmeze mie.

25. Că cine va vtea să își mântuie că sufletul său pretut îl va pre el; iar cine își va pierde sufletul său pentru mine, afla îl va pre el.

26. Că ce folos este omului, de ar dobândi lumea toată, iar sufletul său își va pierde? sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

27. Că va să vie Fiul omului întru slava Tatălui său cu îngeri săi; și atunci va răsplăti fie-căruia după faptele lui.

28. Apoi grăesc voă, Sunt unul din cei ce stați aici, cărora vor gusta moarte, până ce vor vedea pre Fiul omului venind întru împărăția sa.

CAPITOLUL XVII.

Și după șese zile a luat Iisus pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan

fratele lui, și i a sunt pre dânsul într-un munte foarte înalt deosebi.

2. Și s'a schimbat la față înaintea lor; și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca cântina.

3. Și iată, s'au arătat lor Moisi și Ilie împreună cu dânsul vorbind.

4. Și răspundând Petru, a dis către Iisus, Doamne, bine este noua fi aia de acești, să facem aici trei colubi, ție una, și lui Moisi una, și una lui Ilie.

5. Încă el grăind, iată, nor luminos l'a umbrit pre el; și iată glas din nor, zicând, Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit, pre acesta să ascultați.

6. Și auzind ucenicii, au căzut pre fețele lor, și s'au spăimântat foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus s'a atins de dânsii, și a dis, Scuțați-vă, și nu vă temeți.

8. Și redicându-și ochii lor, pre un ei n'au vădit, fără numai pre Iisus singur.

9. Și pogorindu-se el din munte, le a poruncit lor Iisus, zicând, Nimăru să nu spuneți vederea aceasta, până când Fiul omului se va scula din morți.

10. Și l'a întrebat pre el ucenicul lui, zicând, Dar ce dă cărturarilor că Ilie trebuie să vie mai înainte?

11. Iar Iisus răspundând, a dis lor, Ilie adevărat va veni mai înainte, și va așeza toate.

12. Iar grăesc voă, Că Ilie iată a venit, și nu l'au cunoscut pre dânsul, ci au făcut lui câte au

voit. Așa și Fiul omului va să pătimească ce la dânsi.

13. Atunci ai înțeles ucenicii că pentru Ioan Botezătorul, a dis lor.

14. Și venind el la norod, s'a apropiat către dânsii, omi mulți, genunghind înaintea lui, și zicând,

15. Doamne, miluiește pre fiul meu; că este lunatic, și rău pătimește; că de multe ori cade în foc, și de multe ori în apă.

16. Și l'am adus pre dânsul la ucenicii tăi, și n'au putut să-l vindece pre el.

17. Iar Iisus răspundând, a dis, O neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? până când voi suferi pre voi? aduceți-l pre el aici la mine.

18. Și l'a certat pre el Iisus, și a eșit dracu dintr'nsul; și s'a tălmădit copilul din ceasul acela.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii către Iisus deosebi, au dis, Pentru ce noi n'am putut să-l scoatem pre el?

20. Iar Iisus a dis lor, Pentru necredința voastră, că amin grăesc voă, De veți avea credință ca un grăunț de muștar veți dăce munteul acestuia, Mută-te de aici acolo; și se va muta; și nimic nu va fi voă cu neputință.

21. Că acest fel nu ese fără numai cu rugăciune și cu post.

22. Și petrecând el în Galileea, le a dis lor Iisus, Va să se dea Fiul omului în mâinile oamenilor.

23. Și l'vor omori pre el, și

a treia și va învia. Și s'au în-
tristat ei foarte.

24. * Și venind ei în Capernaum, au venit cei ce luaū dajde la Petru, și au dis, Învățătorul vostru nu la dă ?

25. Pis-a, Da. Și când a intrat în curte, a spus mamei sale de el zicând, Ce ți se pare, Simone? Așa că, până la sfârșitul săptămânii, el și-a făcut planul de a se întâlni cu ea.

26 Grăit-a Petru lui, De la
streini, Dis-a Iisus lui, Iată dar
că eu, cel ce fi

27. Ci, ca să nu'î smintim pre
dânşii, mergând la mare, aruncă
und ăa, şi peştele care vei prinde
între ei, lea' l, şi, deschidând gura
lui, va uita mîndra, aca aca-
du'l, dă'î lor pentru mine şi
pentru tine.

CAPITOLUL XVIII

In ceasul acela s-au apropiat uce-
lul cu catra lăsată, gândind, Oare
cine este mai mare întru împă-
rat, a căruia vorbă?

2. Și cînd emînd Iisus un prunc,
Îa pos pre el în mij. ocul lor.

3. Și a dis. Amin grăesc voă,
De nu veți veți întoarce, și să ve
faceți ca pruncul, nu veți intra
întu împărătea cerurilor.

4. Că cine se va smeri pre
sine ca pruncul acesta, acela este
cel mai mare întru împărăția
cerurilor.

5. Și ori-cine va primi pre un
prunc ca acesta întru numele
meu, pre mine mă primește

6. Iar ori-cine va sminti pre

unul dintr-acești mici cai cred
întru mine, mai de folos 'l ar fi
lui ca să-și spanzure o piatră de
moară la grumazul lui, și să se
stăcească în ea, al 'l aducea

7. Val' lunet de smintelele
ce reveste val' smintele
dar val' omului adina pînă
une n'ntele!

8. Iar de te smintește pre tine
mâina ta său piciorul. Eă, tae-
pre ele și le leapădă de la tine
mai bine 'ți este ție să intri în
viață șchop săău ciung, de că
la nău au torpăci cavel
săău dău torpăci cavel

pre tine, scoate-l pre el, și-l a-
runcă de la tine: mai bine este
ție cu un ochi să intri în viață
de cât amândoi ochi având să
fi aruncați în gheena focului.

10 Cântăcișă nu delînuiași pro
ve unul dintr'acești mai mici
că dio voă, Că lugești lor în ce
ruri pururea vîd fața Tatălu
mei care este în ceruri.

11. Că a venit Fiul omului să mântuească pe cel pierdut.

12 Ce vi se pare vou? de v
avea un om, o scă de oi, și s
va rădăci una dintr'insele, ad n
lasă pre cele noă-deci și noă, s
merg ad in mână, cula pre ce
rădăci!

voă, că se bucură de densa m
virtos de cât de cele noă de
s, beat ce nu s'au rălăci

14. Aşa nu este voia înaintea
Tatălui vostru celui din ceruri
ca să piară unul dintr'aceşti mici

15. Si de ti va gresitie fra-
tele tuu merel sau sora pre-
dilectul, pe care-l intreci-m ar

... de te va ascuna, ai doban-
du, re fratele tău.

to lar te nu l' va asuŃia,
am l' cu amŃeunŃe t' n e
f'm p' e d s' au d' e a t' e u
a d' a t' i' m' a t' i' s' s' e e
to s' t' n e

17. Iar de na i va asculta pro
ci, pune i, sercel si de nu
va scula met de l serva sa
fie tie ca un pagani si vamez.

18. Am n-ze să se voă, Ori-cău
v-ze lega pe pământ v-ze al-ze
m-e-ze, ori-cău v-ze le-ze
me pământ v-ze unde lega am ce-

14. Într-o zi, caese vânt, lăcșu du' din via se vor amprănănt pentru tot lucrul ce vorce, va n' lor de la Tatăl mecare este în ceruri.

2) Ca unde sunt doi săă tr
adunați întru lamele mēn, ac
sunt în mēpocul lor.

21 • Alina: apropiindu-se de
tra-nenul, Peter a d-s. Doamne
de cate ori va pres. nne trane
meu ş. vând erta. ori / ad uoa
bună de ş pte ori?

2. Căta Isus lui, Nu 'l d
Până de şapte ori ei, P
de şapte decî de ori cae şep

24 • Pentru aceasta asem
nau-s'a împărăția cerurilor
mău împărat, care a vrut
ca s'ana slugelor sale

24. Și începând ei a lua sam
aun adu la densul pre un dator
dece nu de tauri.

2a. S. neavând el să plătească
a poartat domnul lui să lănu

pre el, și pre murea lui, și pre
coji și toate câte avea, și să
lăteas a

26. Deci cîcînd singa ai va
se închina lui d'cînd, Doamne
mai răduiește mîpre lînc și
lîi vîi mîi tîi tîi.

27 s. năstărilor se numără
slăve, aceluia, la slăve, pre
deușul, si la er at lui, s. dat or ea

28 Iar esul său avea, z
aial pre tual d n ei nprea
cu sate su ori, cte era dno
lul o sută de tauri și ap
du'l pre el li sgruma, dând
lătare mce n estli lor.

cu el su galapagos de la casa, preg
predicador, o con el mundo al des
le-mismo momento, y ya pñt lo

30. Iar ea, în avert, e în gen
și a bogat în emuță, prin cap
va pu, da enca

31. Iar vezi unde cei d'ampreun
cu el slugi cere ce sa'u facu
sa'u intristat foarte, si vezi unde
spus d' munda lor toate cele
ce sa'u facu.

32. Atunci chemându-l pe
domnul lui, i-a spus lui, Socrate
creană toate doctrinele acestea și a
certat pe petriți că n'au ruga

43. Ați nu se cadea să fie să-
fie lăla de compremă cu tu
slușă precum și me în lă fe
mă de tine?

să 34 Şi mai îndu-se omul
l a da pe el mamei lor, pa
ce va plăti toată datoria lui

reșe va face voă, de la v
erta fie-care fratelui său du
mele voastre greșalele lor.

Să-l tot, can l-a d' sat I sus et a
Să-l tot, can l-a d' sat I sus et a
Galileea, și a venit în hotarele
Iudeei de cea parte de for țan.
Și a ră-mers după d'nsu. no-
rău mulție s' a vanderat pre
e-a d' lo

... Si aŭ venit la densu. Fa-
cend, si tindu l pre el, si l cend
lu. Care se cale omuaj sa ŝi
lăse murea sa pentru fie-ce
priein?

* Iar el răspundând a d's lor,
 dar... nu e... că... e... fa
 cut... n... l... lăsat... mure...
 a l'... de e.

... Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său și pre matusa sa și se va lipi de marea sa și vor trăi împreună.

6. Pentru aceea nu mai sînt
doi cîrîi rup, deci ce a îm-
prutat banii ei, omul să nu
despartă.

7. Dă-mi lui, Dar cum Moisa
poruncit să i se dea carte de
despărțire, și să o lăse pe ea

8. Dis-a-lor, Mo si lupre inver-
te-sa-rea mi-ai voastre a dat voe-
voa sa ve la-sa-ti in per-te voa-

tre dar un început n-a fost așa
9 la grăesc voă, că ori-cine
și va lăsa amurea sa, afară de

curent de curvie, și va lua alta, preacurvește : și cea ce va lua pre cea lăsată preacurvește

10. - Păsa-ți lăf uerșilor lui,
Dacă așa este prie na omului cu
murea, nu este de folos a se
insura.

11. İar el a dis lor, Nu toți,

cuprind ouvent il acesta, si ce-
len e ce s-a dat

12. Că sunt fimeni, căci di-
păruiele mamei lor s'au răs-
aşa, şi sunt fimeni, căci s'au
scut le-oameni, şi sunt fimeni,
căci singuri s'au scos pre sine
peste apă, şi ei s'au dat la
ce toate capetele a lor.

... A lui s'arada o den-
să pînă la sărăcie, dar
piele de pisă se roage; la u-
cenă îl adă certat pre el

În lumina acestor considerații
primărie și nu oportunități
vedea lumina a cărei căutare
destoia este în calea celor
buni.

10. Și până la presă, căci
nele, s'a dus de acolo.

le - grădă, unul venind la el să-l silească în viața lui, ce altceva vor face ca să nu viața de vezi?

17. Iar el a dăruit Ce mîndel
dum' mîndel a născut om, lădă
numai unul, Dumnedeu: iar de
voest' să mîndel la mîndel, pazește
poruncele.

18. Dacă tu, Christe Ieșu al
măi, să nu vezi și nu preacur-
vești, să nu taci, să nu nău-
răști mărișor în aceluș.

19 Cinsteste pre tata ta și
pre muna ta și sa iubești pre
apropaele tîu ca însuși pre tîu.

20. Păsa lui tîneului, Toate
acestea le am păzit din tinere-
ţele mele. ce mai 'm. lips ste?

21. Pina la 18.00 h, D-va voia să îl deservă... mergea, vinde și lucrurile tale, și se ca sărăcie, și vei avea comoră în cer; și vino urmează mie.

22. Iar ténurul auzind cuvén-
tul, s'a dus într'ast: că avea
avutii multe

28. " Iar Iisus a dăis ucenicilor
 ei, Amin grăesc-o voă, Că cu
 mine va intra bogat întru
 împărăția cerurilor

24. Și iarăși grăesc voă, Că mai lesne este a trece căm la prin urechiera acului, decât boțatul a intra într-o împărăție a Domnului.

20. Iar ucenicii lui au zis: „**Acum s-au găsit surse de hrană, deci nu mai trebuie să murim de foame. Iar cine poate să se mântuiască?**”

26. Iar Iisus căutând, a d. s. lor,
la oameni aceasta este cu ne-
putință; iar la Damnedeu, toate
sunt cu putință

27. ¶ Atunci răspundând Petru, a dîs lui, Iată, noi am lăsat toate, și am urmat ție; oare ce va fi noastră?

28 Iar Iisus a zis lor, Amin
prăsoare, Că voi cei de aici
urmat voi, întru a doua naștere
și va ședea în lăutul omului pre
scaunul slavei sale, veți dea
și voi pre duș-pre-dece sca ne,
juducând pre cele două-spre-dece
semnuri ale lui Israel

29 Și tot cel ce a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau muliere, sau frate, sau soție, pentru numele meu, însușit va lua, și viață veșnică va moșteni.

30. Și mulți d'înteuă vor fi pre urmă; și de pre urmă înteuă.

CAPITOLUL XX

Că asemenea este împărăția
cerului omului stăpân al casei.

care a' eșit din de dimineață să
toamească lucrătorii la viaa sa

2 Și tocmai dă-se ou lăcrătorii
câte un d.nar pe di, 'i a trimis
pe el în via sa

3. Si esnd la al treilea oas,
a vedut pre alpi stand in tîrg
fără de lucr.

4. Ş a dis şi acelora, Mergeţi şi voi în vie, şi ce va fi cu dreptul vouă da voă. Iar ei au mers.

5. Iarăși esând întru al șeselea și întru al noă-rea ceas, a făcut asemenea

6. Iar intru al un-spre-decelea ceas eşind, aflat-a pre alți stând fără de lucru, și a dus lor, Ce stați aici toată ziua fără de lucru?

7. Dis-a ū lui, Că numenea pre noi nu ne a tocmit. Dis-a ū, Mergeți și voi în via mea; și ce va fi cu dreptul, veți lua

8. Iar dacă s'au făcut sară, a
dus domnul viei către ispravnicul
său, Chieamă pre lucrători, şi le
dă lor plata, începând de la cel
de pre urmă până la cel d'înteriu.
9. Deci venind cei de la ai
un-spre-decelea ceas, au luat fie-
care câte un dinar.

10. Iar venind cei d'intîi, socoteau că vor lua mai mult; și au luat și ei fiecare câte un dinar

11. Iar după ce au luat, cârtea împotriva stăpânului casei.
12. Când l. Acești de pre urmă numai un ceas au lucrat, și l' au lăcut pre deși l' întoama cu noi, carl am purtat greutatea dlei și zăduful

13. Iar el răspundând, a dis-
 unuia dintr'insii, Prietene, nu'ti

fac ție strâmbătate: ai nu câte un dinar te ai tocmii cu mine?

14. Iar ei ai tău și mergi: că voesc și acestuia de pre urmă să i dau ca și ție.

15. Ai doară un mi se cade să fac eu ce voiți vrea eu ale mele? Ai este ochiul tău viclean, pentru că eu sunt bun?

16. Așa vor fi cei de pre urmă înteu, și cei d'înteu pre urmă: că mulți sînt chemați, dar puțini aleși.

17. Și suindu-se Iesus în Ierusalim a luat pre cei doi spre-deose uenicii deosebi pre cale, și le a dîs lor.

18. Iată, ne sum în Ierusalim, și Fiul omului se va da arhierilor și cărturarilor, și l' vor judeca pre ei spre moarte,

19. Și l' vor da pre ei Neamurilor ca să l' batjocorească, și să l' răstignească, și a treia zi va învia.

20. Atunci s'a a, rpiat cătră dînsul muma fiilor lui Zevecei împreună cu fi lăi închinându-se, și cerend oare ce de la dînsul.

21. Iar ei a dîs ei. Ce voești? Ius-a lui, D. ca să sađa acești doi fi ai mei, unul d'a dreapta ta, și altu d'a stanga ta, intru împărăția ta.

22. Iar Iesus răspundend, a dîs, Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul care voru să l' beați eu, și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezați? Ius-a lui, Putem.

23. Și a grăit lor, Paharul meu a adevărat veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza: iar a ședea d'a dreapta

mea și d'a stînga mea, nu este al meu a dîs, ci se va da celorla pentru caril este gătit de la Tatăl meu.

24. Stîndînd cei dece *aceasta*, s'a ai mînat pentru cei doi frați.

25. Iar Iesus chemându l' pre dînsii, a dîs, Știți că domnii pă gînilor d' domnesc pre ei, și cei mari li stăpînesc pre dînsii.

26. Iar intru voi nu va fi așa: ci cel intru voi va vrea să fie mai mare, să fie voă slugă.

27. Și care intru voi va vrea să fie înteu, să fie voă slugă.

28. Prezum și Fiul omului n'a venit să slujească lui, ci să slujească și să l' dîs scute ul se, rîscumplinege pentru mulți.

29. Și cînd ei din le dîon a mers după dînsul norod mult.

30. Și atînd doi orbi ședend lingă cale audînd că Iesus trece, au sîgat, zîbind, Al mîste ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

31. Iar norodul l'a certat pre dîs: că tu faci iar ei mai tare strîm, grînd, Al mîste ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

32. Și stand Iesus l'a chemat pre dînsii, și a dîs, Ce voeți să vă fac voă?

33. Ius-a lui, Doamne, să se deschidă ochii noștri.

34. Și făcându-se milă lui Iesus s'a atins de ochii lor, și îndată au vedut ochii lor, și au mers după dînsul.

CAPITOLUL XXI.

Cînd s'a apropiat de Ierusalim, și au venit în Vitsfagh,

lamuntele Maslinilor, atunci Iesus a trimis doi uenici.

2. Dicîndu-le lor, Mergeți în satul care este înaintea voastră, și numai de cât veți găsi o asină legată, și mînz cu dînsa: deslegându le, aduceți-le la mine.

3. Și de va găsi voă cineva ceva, veți dice, Domnului trebuiesc acestea, și numai de cât le va trimite.

4. Iar acestea toate s'a ai făcut, ca să se împlinească: ceea ce s'a dîs prin proorocul că dice,

5. Diceți fetel Sionului, Iată, Împăratul tău vine la tine, blînd, și ședend pre asină, și pre mînz fiul celei de sub jug.

6. Și mergend uenicii ai făcut precuța le a porocul lor Iesus, 7. Ad adus asina și mînzul și au pus d'asupra lor vîșmentele lor, și l' au pus d'asupra acestora.

8. Și cei mai mulți din norod asernea vîșmentele lor pre cale; iar alții tăiau stîlpări din copaci, și le asernea pre cale.

9. Iar noroadele cele de mergeau înainte, și cele ce veniau pre urmă sir gati, dicend Osanna Fiului lui David. Bine este cîntat cel ce vine intru numele Domnului; Osanna intra cei de sus.

10. Și intrînd ei în Ierusalim, s'a cutremurat toată cetatea, dicend, Cine este acesta?

11. Iar noroadele dicend, Aceasta este Iesus proorocul că din Nazaretu Galileei.

12. Și a intrat Iesus în biserică lui Dumnezeu, și a scoț pre toți cei ce vindeau și cumpărau

în biserică, și mesele schimbătorilor de bani le a răsturnat, și scaunele celor ce vindeau porumbi.

13. Și a dîs lor, Scris este, Casa mea casă de rugăciune se va chema; iar voi o ați făcut pre dînsa peșteră talharilor.

14. Și au venit la dînsul orbi și șehopi în biserică; și l'a vindecat pre ei.

15. Iar vedend arhierii și cărturarii minunile care a făcut, și pruncii strigand în biserică, și dicend, Osanna Fiului lui David, s'a ai mînat,

16. Și l' au dîs lui, Audi ce dic acestia? Iar Iesus a dîs lor, Adevărat; ad mîc odată n'ati cînt, Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvîrșit laudă?

17. Și l' lăsându l' pre ei, a eșit afară din cetate la Vitanis, și s'a sălăsluit acolo.

18. Iar dimineată întorcându-se în cetate, a stîmîndî.

19. Și vedend un smochin lingă cale, a venit la dînsul și n'a aflat nimic intr' el, l'ără numai frunze, și a dîs lui, De acum să nu se mai facă din tine rod în veci. Și îndată s'a uscat smochinul.

20. Și vedend *aceasta* uenicii s'a ai minunat, dicend, Cum îndată s'a uscat smochinul?

21. Și răspundend Iesus a dîs lor, Auzi dic voă, De veți avea credință și nu veți îndoi, nu numai aceea a smochinului veți face, ci și montelul acestuia de veți dice, Rădea-te, și te aruncă în mare; va fi.

MATTEI, XXI.

22 Şi toate ori câte veţi cere întru rugăciune, crezând, veţi lua.

23 Şi venind el în biserică, auzi mers la densul cand învăţa ar hereti şi bătrânii norodului, dicend, Cu ce putere faci aceasta? şi cine 'Ńi a dat ție puterea aceasta?

24 Şi răspundend Isus a dis lor, Intreba-vo-Ńi şi eu pre voi un cuvânt, pre care de m'Ńi veţi spune mie, şi eu voi spune voă cu ce putere fac acestea.

25 Botezul lui Ioan, de unde a fost? din cer, sau de la oameni? Iar ei eugetău întru sine, dicend, De vom dice din cer; va dice noă, Dar pentru ce n'aŃi crezut lui?

26 Iar de vom dice, De la oameni; ne temem de norod; că toŃi au pre Ioan ca pre un prooroc.

27 Şi răspundend lui Isus, auzi dis, Nu şum dis-a lor şi el, Nici eu nu voi spune voă cu ce putere fac acestea.

28 Şi Dar ce vi se pare voă? Un om avea doi feciori; şi mergend la cel d'intenŃu, 'Ńi a dis, Fiule, mergi astăzi de lucrează în via mea.

29 Iar el răspundend, a dis, Nu voi: iar mai pre urmă căndu-se, a mers.

30 Şi mergend la cel-l-alt, a dis aş pŃerea. Iar el răspundend, a dis, Eă Doamne voi merge: şi n'a mers.

31 Care dintr'aceşti doi a făcut voia tatălui său? Dis-a lui, Cel d'intenŃu. Dis-a lor Isus, Amin dic voă, Că vameşii şi cur-

vele merg mai înainte de voi întru împărăŃia lui Dumnezeu.

32 Că a venit la voi Ioan în calea dreptăŃii şi n'aŃi crezut lui: iar vameşii şi curvele au crezut lui, iar voi, vedend acestea, nu v'aŃi căt mai în urmă, ca să credeŃi lui.

33 AsemănaŃi altă pildă. Un om era stăpîn al casei, care a sădit vie, şi o a îngrădui împrejur cu gard şi a săpat într'în-a teasc, şi a zidit turnu, şi o a dat lucrătorilor, şi s'a dus departe;

34 Iar cînd s'a apropiat vremea roadeilor, a trimis pre slugele sale la lucrători, ca să lea rodul ei.

35 Iar lucrătorii prindend pre slugele, pre unul 'Ńi au bătut, iar pre altul 'Ńi au omorît, iar pre altul eu pietre 'Ńi au ucis.

36 Iar a trimis pre alte slugi mai mult de cat cele d'intenŃu, şi au tăcut lor asgŃerea.

37 Iar mai pre urmă a trimis la ei pre fiul său, dicend, Se vor rugina de fiul meu.

38 Iar lucrătorii vedend pre fiul, au dis întru sine, Acesta este moştenitorul, veniŃi să l'omorîm şi pe el, şi să stăpînim moştenirea lui.

39 Şi prindendu-l pre el, 'Ńi au scos afară din vie, şi 'Ńi au omorît.

40 Deci cînd va veni domnul viei, ce va face lucrătorilor a-celor?

41 Dis-a lui, Pre cei răi, rău Ńi va pierde, şi viea o va da altor lucrători cari vor da lui rodurile lor în vremea lor.

42 Dis-a lor Isus, Auzi nicideodată

MATTEI, XXII.

n'aŃi cetit în scripturi, Piatra pre care nu o au băgat în samă ziditori, aceasta s'a făcut în capul unghiului: de la Domnul s'a făcut aceasta, şi este minunată întru ochii noştri?

43 Pentru aceasta dic voă, Că se va lua de la voi împărăŃia lui Dumnezeu, şi se va da neamului care va face rodurile ei.

44 Şi cel ce va cădea preste piatra aceasta se va sfărîma: iar preste care va cădea, Ńl va spulbera.

45 Şi auzind arhierii şi Fariseii pildele lui, au cunoscut că pentru densu grăesce.

46 Şi căutând să 'Ńi prindă pre el, s'au temut de norod, de vreme ce ca pre un prooroc ilavea pre el.

CAPITOLUL XXII.

Şi răspundend Isus iarăşi a grăit lor în pilde, dicend,

2 Asemănatu-s'a împărăŃia cerului omului împărat, care a făcut nunta fiului său,

3 Şi a trimis pre slugele sale să cheme pre cei chemaŃi la nunta: şi nu vrea să vie.

4 Iarăşi a mai trimis pre alte slugi, dicend, DiceŃi celor chemaŃi, Iată, că am gătit prânzul meu: juncii mei şi cele hrănite ale mele s'au junghiat, şi toate sînt gata: veniŃi la nunta.

5 Iar ei nebăgînd samă de aceasta, s'au dus unul la holda ei, altul la neguŃătorie: sa:

6 Iar cei-l'alŃi prindend pre slugile lui 'Ńi au pedepsit, şi 'Ńi au omorît pre ei.

7 Şi auzind împăratul aceasta, s'a mâniat, şi trimiŃend oştile sale, a pierdut pre ucigaşii aceia, şi cetatea lor o a ars.

8 Atunci a dis slugelor sale, Iată nunta este gata, iar cei chemaŃi n'au fost vrednici.

9 Deci mergeŃi la răspîntile căilor, şi pre căŃi veŃi afla, Ńi chemaŃi la nunta.

10 Şi esind slugele acelea la răspîntu, au adunat pre toŃi căŃi au aflat, şi răi şi buni: şi s'a umplut nunta de cei ce şedeau.

11 Şi intrand împăratul să vadă pre cei ce şedeau, vedut-a acolo pre un om care nu era îmbrăcat în haină de nunta:

12 Şi 'Ńi a dis lui, Prietene, cum ai intrat aici neavend haină de nunta? Iar el tăcea.

13 Atunci a dis împăratul slugelor, Legădu-l pre mâinele şi pre picioarele, luaŃi-l pre densul, şi l'aruncaŃi întru întunerecul cel mai din afară; acolo va fi plîngerea şi scîrşnirea dinŃior.

14 Că mulŃi sînt chemaŃi, dar puŃi aleşi.

15 Şi Atunci mergend Fariseii, s'au făcut ca să 'Ńi vineze pre el în cuvânt.

16 Şi au trimis la el pre ucenicii lor împreună cu Irodianu, dicend, ÎnvăŃătorule, şti m că adevărat eşti, şi calea lui Dumnezeu întru adevăr înveŃi, şi nu 'Ńi este ție grijă de nimenea: că nu cauŃi în faŃa oamenilor.

17 Deci spune noă, Ce Ńi se pare ție? Se cade a da dajde Chesarului, sau nu?

18 Iar Isus cunoscend vicle-

sugul lor, a dîs, Ce mă ispitîți, fățarnicilor?

19. Arătați-mi mie banul dădeți. Iar el a adus lui un dinar.

20. Si a dîs lor. Al cui este chipul acesta? scriptura cea de pre el?

21. Dîs-a lui, Ale Chesarului. Atunci a dîs lor, Dați înapoi dar pre cele ce sînt ale Chesarului, Chesarului; și pre cele ce sînt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

22. Si auzind *aceasta*, s'a u mirat, și lăsându-l pre el, s'a dus.

23. Și într'aceea cî au venit la densul Sadducheilor, cari dîc că nu este înviere, și l'au întrebat pre el,

24. Dîcînd, Invățătorule, Moisi a dîs, De va muri cineva neavînd feciori, să ies fratele lui pre muierea lui, și să rădece sămîntă fratei lui sîu.

25. Deci erau la noi șapte frați: și cel d'întîi însurînduse, a murit, și neavînd sămîntă, a lăsat pre muierea sa fratei lui sîu.

26. Așijderea și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.

27. Iar mai pre urmă de toți a murit și muierea.

28. Deci la înviere a căruia dintr'acei șapte va fi muierea? că toți o au avut pre ea.

29. Iar Iisus răspundînd a dîs lor, Vă rătăciți, neștiind scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30. Că la înviere nici se însoară, nici se mărită, ci ca îngeri lui Dumnezeu în cer sînt.

31. Iar pentru învierea morți-

lor, ați n'afî citit ceea ce s'a dîs voă de la Dumnezeu, grîind,

32. Ei sînt Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacov? Nu este Dumnezeu, Dumnezeu al morților, ci al viilor

33. Si auzind noroadale *acestea*, se miră de învățătura lui.

34. Și Iar Fariseii auzind că a astupat gurile Sadducheilor, s'a adunat împreună.

35. Si l'au întrebat pre el unul din ei, învățător de lege, ispitindu-l pre el, și dîcînd,

36. Invățătorule, care poruncă este mai mare în lege?

37. Iar Iisus a dîs lui, Să iubești pre Domnul Dumnezeu tău cu toată inima tă, și cu tot sufletul tău, și cu tot degetul tău.

38. Aceasta este întîiu și mai mare poruncă.

39. Iar a doua asemenea *acestea este*, Să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine.

40. Într'aceste două porunci toată legea și prorocii atîrnă.

41. Și fiind adunați Fariseii, și a întrebat pre el Iisus,

42. Dîcînd, Ce vi se pare voă de Hristos? al cui fiu este? Dîs-a lui, Al lui David

43. Dîs-a lor, Dar cum David cu dubul îl numește pre el Domn, dîcînd,

44. Dîs-a Domnul Domnului meu, Seîi d'a dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale?

45. Deci dacă David îl numește pre el Domn, cum fiu al lui este?

46. Si nimenea nu putea să răspundă lui cuvînt, nici a mai îndrăznit cineva dintr'acea cî să l' mai întrebe pre el.

CAPITOLUL XXIII.

Atunci Iisus a grăit noroadelor și ucenicilor săi,

2. Dîcînd, Pre scaunul lui Moisi au ședut cărturarilor și Fariseilor.

3. Deci toate câte vor dîce voă să păziți, păziți și faceți; iar duple lucrurile lor nu faceți. că ei dîc, și nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și cu anevoe de purtat, și le pun pre umerile oamenilor; iar ei nici cu degetul lor nu vor să le miste pre ele.

5. Și toate lucrurile lor le fac ca să se vadă de oameni: că și lăpesc filacturiile lor, și și măresc cepragile hainelor lor,

6. Și iubesc șederile cele mai întîiu la ospeturi, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri,

7. Și închinăciunile prin tîrguri, și a se chîema de oameni, Ravvi, Ravvi.

8. Iar voi să nu vă numiți Ravvi: că unul este Invățătorul vostru, Hristos; iar voi toți frați sunceți

9. Și tată să nu chîemați pre nimeni pre pămînt: că unul este Tatăl vostru cel din ceruri.

10. Nici să vă numiți învățători: că unul este Invățătorul vostru, Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare într'u vol, să fie voă slugă.

12. Că cel ce se va înălța pre sine, se va smeri; și cel ce se va smeri pre sine, se va înălța.

13. Și Ci vaî voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că închi-deți împărăția cerurilor înaintea oamenilor: că voi nu intrați, nici pre cel ce vor să intre nu l' lăsați.

14. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că mîncăți casele văduvelor, și cu pricină îndelung rugându-vă: pentru aceasta mai multă osîndă veți lua.

15. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că încungiurați marea și uscatul ca să faceți un nemernic, și dacă se face, îl faceți pre el fiu gheenel mai îndoit de cât pre voi

16. Vai voă, povățuitori orbi, cari dîceți, Că cel ce se va jura pre biserică, nimic nu este; iar cel ce se va jura pre aurul bisericeii, vinovat este!

17. Nebuni și orbi: că ce este mai mare, aurul, sau biserica care sfințește pre aur?

18. Și, Cel ce se va jura pre oltar, nimic nu este; iar cel ce se va jura pre darul ce este d'asupra lui, vinovat este

19. Nebuni și orbi: că ce este mai mare, darul, sau oltarul care sfințește pre dar?

20. Deci ceta ce se jură pre oltar, se jură pre el, și pre toate cele ce sînt d'asupra lui.

21. Și ceta ce se jură pre biserică, se jură pre ea, și pre ceta ce lăcuște într'însa.

22. Și ceta ce se jură pre cer, se jură pre scaunul lui Dumnezeu, și pre ceta ce șede pre el.

23. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că decuți izmă și mărarul și chimenul, și ați lăsat cele mai grele ale legii, judecata, și mila, și credința: acestea se cădea să le faceți, și aceea să nu le lăsați.

24. Povățuitori orbi, cari strecurăți tinarul, și înghiuți câmbia

25. Vai voă cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că curăți partea cea din afară a paharului și a bhdului, iar din lăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate

26. Farisee oarbe, curățește în-teiți partea cea din lăuntru a paharului și a bhdului, ca să fie și cea din afară curată.

27. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că vă asemănați morminturilor celor vâruite, care din afară se arată frumoase, iar din lăuntru sunt pline de oasele morților, și de toată necurăția.

28. Așa și voi din afară vă arătați oamenilor drepti, iar din lăuntru sunteți plini de fățarnie și de fără de lege

29. Vai voă, cărturarilor și Fariseilor, fățarnici! că zidiți morminturile proorocilor, și împodobiți groapele dreptilor,

30. Și diceți, De am fi fost în dillele părinților noștri, n'am fi fost părtași lor într-o sângele proorocilor.

31. Drept aceea, înși-vă mărturiști de voi, că sunteți fii ai celor ce au omorât pre prooroci.

32. Și voi împlineți măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pul de năpârci, oam-

veți scăpa de judecata gheenei?

34. Pentru aceasta, iată, eu trimis la voi prooroci, și înțelepți, și cărturari: și dintru dănsii veți uicide și veți răstigni; și dintru dănsii veți bate în soboarele voastre, și i veți goni din oraș în oraș:

35. Ca să vie asupra voastră tot sângele drept care s'a vărsat pre pământ, de la sângele lui Avel celui drept până la sângele Zahariei fiul Varahiei, pre care l'au omorât între biserică și între altar.

36. Amin grăese voă, Vor veni acestea toate preste neamul acesta

37. Ierusalime, Ierusalime, cel ce omori pre prooroci, și uciți cu pietre pre cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pre fiii tăi, în ce chip adună găina pușii săi sub aripi, și n'au vrut!

38. Iată, se lasă voă casa voastră pustie.

39. Că dăc voă, De acum nu mă veți mai vedea, până când veți dice, Bine este cuventul cel ce vine într-o numele Domnului.

CAPITOLUL XXIV.

Stiind Iisus, mergea din biserică: și s'au apropiat către dănsul ucenicii lui ca să arate lui zidurile bisericeii.

2. Iar Iisus a dăc lor, Vedeți acestea toate? amin grăese voă, Nu va rămânea aici piatră pre piatră, care să nu se răsipească.

3. Si ședând el pre muntele Maslinilor, s'au apropiat către

dănsul ucenicii lui deosebi, dăcând, Spune noă, când vor fi acestea? și ce este semnul venirei tale, și al sfârșitului veacului?

4. Și răspundând Iisus a dăc lor, Căutați să nu vă amăgească cineva pre voi.

5. Că mulți vor veni într-o numele meu, dăcând, Eu sunt Hristos; și pre mulți vor înșela.

6. Si veți să auziți războaie și vești de războaie: căutați să nu vă spăimântați că se cuvnetoate acestea să fie, ci încă nu va fi atunci sfârșitul.

7. Că se va scula neam preste neam, și împărăție preste împărăție: și vor fi foamete, și ciume, și cutremure pre alocurea.

8. Ci acestea toate sunt începuturi a durerilor.

9. Atunci vă vor da pre voi în necazuri, și vă vor omori pre voi: și veți fi uiriți de toate neamurile pentru numele meu.

10. Și atunci se vor sminti mulți, și se vor vinde unul pre altul, și vor uri unul pre altul.

11. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula, și vor înșela pre mulți.

12. Și pentru înmulțirea fără-de-legei, va răci dragostea a multora.

13. Iar cea ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

14. Si se va propovedui această evangheliea împărăției într-o toată lumea, într-o mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.

15. Decă când veți vedea uri-

ciunea pustirei, care s'a dăc prin Daniil proorocul, stând în locul cel sfânt, (cea ce citește, să înțeleagă:)

16. Atunci cei ce sunt în lădeea să fugă la munți.

17. Și cel ce va fi pre casă să nu se pogore să iee ceva din casa sa

18. Și cel ce va fi în câmp să nu se întorcă înapoi să și iee hainele sale

19. Iar vai celor ce vor avea în pântec, și celor ce vor apleca în dăile acelea!

20. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sămbăta:

21. Că va fi atunci necaz mare, care n'a fost de la începutul lumii până acum, nici va fi.

22. Si da nu s'ar fi scurtat dăile acelea, nu s'ar fi mântuit tot trupul: ci pentru cei aleși se vor scurta dăile acelea.

23. Atunci de va dăc voă cineva, iată, aici este Hristos, sau acolo; să nu credeți.

24. Că se vor scula Hristoși mincinoși, și prooroci mincinoși, și vor da semne mari și minuni; ca să amăgească, de va fi cu putință, și pre cei aleși.

25. Iată, mai înainte am spus voă.

26. Decă de vor dăc voă, iată, în pustie este; să nu esți; iată, în câmări; să nu credeți.

27. Că precum ese fulgerul de la resărit, și se arată patul la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

28. Că unde va fi trupul cel mort, acolo se vor aduna vulturii.

29. „Inșă îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu'și va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor clăti:

30. Și atunci se va arăta semnul Fiului omului în cer: și atunci vor plânge toate semințiile pământului, și vor vedea pre Fiul omului venind pre norii cerului cu putere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pre ingerii săi cu glas mare de trâmbiță, și vor aduna pre cei aleși ai lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la sfârșitul lor

32. Iar de la smochin vă învățați pildă: Când mlădița lui este moale și înfrunzește, știți că aproape este vara;

33. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți că aproape este lângă uș.

34. Amin grăesc voă, Nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

35. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

36. „Iar de ziua aceea și ceasul nimeni nu știe, nici ingerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur

37. Că precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului omului.

38. Și precum era în zilele cele mai înainte de potop: măncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua întru care a intrat Noe în corabie,

39. Și n'au știut până când a

venit potopul și a luat pre toți; așa va fi și venirea Fiului omului.

40. Atunci doi vor fi în câmp; unul se va lua, și unul se va lăsa

41. Doă măcinând la moară; una se va lua, și una se va lăsa

42. „Deci priveghiați: că nu știți în care ceas Domnul vostru va veni.

43. Iar aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în care ceas va veni furul, ar fi priveghiat, și n'ar fi lăsat să'i săpe casa lui.

44. Pentru aceasta și voi fiți gata: că în ceasul în care nu gândiți, Fiul omului va veni.

45. Oare cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pre care 'l a pus domnul său preste slugele sale, ca să le dea hrana la vreme?

46. Fericită este sluga aceea, pre care venind domnul său îl va afla făcând așa.

47. Amin grăesc voă, Că preste toate averile sale îl va pune pre el.

48. Iar de va dice acea slugă rea întru inima sa, Zăbovesc domnul meu a veni,

49. Și va începe a bate pre soțiile sale, și a mânca și a bea cu bețivii,

50. Veni-va Domnul slugii acesteia în ziua întru care nu 'l așteaptă, și în ceasul întru care nu știe.

51. Și 'l va tăia pre el în două, și partea lui cu fățarniciile o va pune: acolo va fi plângerea și

scârșirea dinților.

CAPITOLUL XXV.

Atunci se va asemăna împărăția cerurilor cu deșce fecioare, care luându'și candelile lor, au eșit întru întâmpinarea mirelui.

2. Și cinci dintru ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

3. Cele nebune luându'și candelile lor, n'au luat cu sine unt-de-lemn:

4. Iar cele înțelepte au luat unt-de-lemn în vasele lor cu candelile lor.

5. Și zăbovindu-se mirele, au dormitat toate, și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a făcut strigare, iată, mirele vine; eșii întru întâmpinarea lui.

7. Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea, și 'și au împodobit candelile lor.

8. Iar cele nebune au dīs celor înțelepte, Dați-ne noă din untul-de-lemn al vostru; că se sting candelile noastre.

9. Și au răspuns cele înțelepte, dicend, Nu așa; nu cumva nu ne va ajunge noă și voă: ci mai bine mergeți la cei ce vînd și vă cumpărați voă.

10. Iar mergend ele să cumpere, venit-a mirele; și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă: și s'a închis ușa.

11. Iar mai pre urmă au venit și cele-lalte fecioare, dicend, Doamne, Doamne, deschide noă.

12. Iar el răspundend, a dīs, Amin dic voă, nu v'știu pre voi.

13. Drept aceea, priveghiați, că nu știți ziua nici ceasul întru care Fiul omului va veni.

14. „Că împărăția cerului este ca un om mergend departe, care a chemat slugile sale, și le a dat lor avuția sa

15. Și unuia 'l a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unul; fie-căruia după puterea lui; și s'a dus îndată

16. Deci mergend cei ce luase cinci talanți, a lucrat cu dînsii, și a făcut alți cinci talanți.

17. Ajuderea și cei cu doi, a dobîndit și acesta alți doi

18. Iar cei ce luase unu, ducend-se, a săpat în pământ, și a ascuns argintul domnului său.

19. Iar după multă vreme a venit domnul slugelor acelor, și a făcut socoteală cu dînsii

20. Și venind cei ce a luat cinci talanți, a adus alți cinci talanți, dicend, Doamne, cinci talanți mi ai dat mie; iată, alți cinci talanți am dobîndit cu ei.

21. Dīs-a lui Domnul său, Bine, slugă bună și credincioasă; preste puține ai fost credincios, preste multe te voi pune: intră întru bucuria domnului tîu.

22. Și venind și cei ce a luat doi talanți, a dīs, Doamne, doi talanți mi ai dat mie; iată, alți doi talanți am dobîndit cu ei

23. Dīs-a lui Domnul său, Bine, slugă bună și credincioasă; preste puține ai fost credincios, preste multe te voi pune: intră întru bucuria domnului tîu.

24. Și venind și cei ce a luat un talant, a dīs, Doamne, te am știut că ești om aspru, seceri unde n'ai semănat, și adunî de unde n'ai răsip...

25. Și temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ: iată, ai al tău

26. Și răspundând domnul său, I a spus lui, Sluga vicleană și lenesă, ai știut că secer ude n'am semănat, și adun de unde n'am răscălit.

27. Pentru aceasta dar se ouvineă ție să fi dat argintul meu schimbătorilor, și venind eu, ași fi luat al meu cu dobândă

28. Luați dar de la el talantul, și l dați celui ce are două talanți

29. Că tot celui ce are, i se va da, și l va prisosi: iar de la cel ce n'are, și ceea ce i se pare că are i se va lua de la dânsul.

30. Și pe sluga cea neîntrebnică aruncați l întru întunerecul cel mai din afară: acolo va fi plângerea și sclășnirea dinților.

31. Iar când va veni Fiul omului întru slava sa, și toți sfinții îngeri cu dânsul, atunci va sedea pre scaunul slavei sale:

32. Și se vor aduna înaintea lui toate limbele: și l va despărți pre dânsii unii de alții, precum desparte păstorul oile din ezi

33. Și va pune oile d'a dreapta lui, iar ezi d'a stânga.

34. Atunci va dice împăratul celor d'a dreapta lui, Veniți, binecuvântați. Părintelui meu, moșteniti împărăția care este gătită voă de la întemeierea lumii:

35. Că am flămândit, și m'ai dat de am mâncat: am însetat, și m'ai dat de am băut: strein am fost, și m'ai primit;

36. Gol, și m'ai îmbrăcat: bolnav am fost, și m'ai cercetat:

în temniță am fost, și ați venit la mine

37. Atunci vor răspunde lui dreptii, dicând, Doamne, când te am vădu, flămând, și te am hrănit? sau însetat, și ți am dat de băut?

38. Sau când te am vădu strein, și te am primit? sau gol, și te am îmbrăcat?

39. Sau când te am vădu bolnav, sau în temniță, și am venit la tine?

40. Și răspundând împăratul, va dice lor, Amin dic voă. Întru cât ați făcut *acestea* unuia dintr'acești frați mai mici ai mei, mie ați făcut.

41. Atunci va dice și celor d'a stânga lui, Duceți-vă de la mine, blăstemaților, în focul cel vecinic, care este gătit diavolului și ingerilor lui:

42. Că am flămândit, și nu m'ai dat să mănânc, am însetat, și nu m'ai dat să beau;

43. Strein am fost, și nu m'ai primit: gol, și nu m'ai îmbrăcat: bolnav și în temniță, și nu m'ai cercetat pre mine.

44. Atunci vor răspunde lui și ei, dicând, Doamne, când te am vădu flămând, sau însetat, sau strein, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și n'am slujit ție?

45. Atunci va răspunde lor, dicând, Amin grăesc voă. Întru cât n'ai făcut *acestea* unuia dintr'acești mai mici, nici mie n'ai făcut.

46. Și vor merge aceștia în muncă vecinică: iar dreptii în viață vecinică.

CAPITOLUL XXVI

Și a fost, când a săvârșit Iisus toate cuvintele acestea, a dus ucenicilor săi,

2. Știți că după două zile paștele vor fi, și Fiul omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'au adunat arhierii, și cărturarii, și bătrânii norodului în curtea arhierului, ce se numia Caiafa,

4. Și sfat au făcut să prindă pre Iisus cu vicleșug, și să l omoare.

5. Și diceau, Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă turburare întru norod.

6. Iar fiind Iisus în Vitania, în casa lui Simon leprosul,

7. Venit a la dânsul o mulieră având un alabastru cu mir de mult preț, și l a turnat pre capul lui, sedând el.

8. Iar ucenicii lui vedând *aceasta*, s'au mâniat, dicând, Pentru ce s'a făcut această pagubă?

9. Că se putea vinde acest mir drept mult, și să se dea săracilor.

10. Iar Iisus știind *aceasta*, a spus lor, Pentru ce dați supărare mulierii? că bun lucru a făcut cu mine.

11. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi; iar pre mine nu mă aveți pururea.

12. Că vârsând ea mirul acesta pre trupul meu, spre îngroparea mea a făcut *aceasta*.

13. Amin grăesc voă, Ori unde se va propovedui evanghelia *aceasta* în toată lumea, dice-se va

și ce a făcut *aceasta*, întru pomenirea ei.

14. Atunci unul din cei doispre-dece, care se numea Iuda Iscarioteanul, mergând la arhierii,

15. A spus lor, Ce m'i veți da mie, și eu il voru de pre el voă? Iar el i au pus lui trei-deci de arginți.

16. Și de atunci căuta vreme cu prilej ca să l dea pre el.

17. Iar în ziua cea d'întâi a azimilor au venit ucenicii la Iisus, dicând lui, Unde voresti să gătim ție să mănânci paștele?

18. Iar el a spus lor, Mergeți în oraș la oarecine, și ciceți lui, Învățătorul dice, Vremea mea aproape este, la tine voi face paștele cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le a poruncit lor Iisus; și au gătit paștele

20. Iar făcându-se sară, a ședut cu cei doispre-dece ucenici ai săi.

21. Și mâncând ei, a spus, Amin grăesc voă, că unul din voi va să mă vină.

22. Iar el înrîstându-se foarte, au început a dice lui fie-care dintr'înșii, Nu cumva eu sunt, Doamne?

23. Iar el răspundând a spus, Că ce a întins cu mine mâna în blid, acela va să mă vină.

24. Că Fiul omului merge, precum este scris pentru el: dar val omului acela prin care Fiul omului se vinde mai bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela.

25. Și răspundând Iuda, cel ce l'a vîndut pre el, a dîs. Nu cumva sînt eu, învățătorule? Dîs a lui. Tu ai dîs.

26. Ți deai mîncînd ei, luînd Iisus pâinea, și blagoslovind, a frînt, și a dat ucenicilor, și a dîs. Luați, mîncăți, acesta este trupul meu.

27. Și luînd paharul, și mulțumind, a dat lor, dîcînd, Beți dintru acesta toți.

28. Că acesta este sîngele meu al legii cel-î nou, care pentru mulți se varsă spre ertarea păcatelor.

29. Că dîc voă, că nu voiû mal bea de acum dintr-această roadă a viței, până în ziua aceea cînd o voiû bea pre aceasta cu voi nouă intru împărăția Tatălui meu.

30. Și dînd laudă, ai eșt în muntele Masimilor.

31. Atunci a dîs lor Iisus, Toți voi vî veți smînti intru mine în noaptea aceasta: că scris este, Bate-voiû păstorul, și se vor răsi-pi oile turmei.

32. Iar după ce voiû învia, voiû merge mai înainte de voi în Galilea.

33. Și răspundînd Petru, a dîs lui, De și toți se vor smînti intru tine, iar eu mic odată nu mă voiû smînti.

34. Dîs-a Iisus lui, Amin dîc ție, Că intr-această noapte, mai înainte de a cînta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

35. Dîs-a Petru lui, De mi s'ar întempla și a muri împreună cu tine, nu mă voiû lepăda de tine.

Asîjderea încă și toți ucenicii ai dîs.

36. Ți Atunci a venit împreună cu dînsii Iisus în satul ce se numește Ghetsimani, și a dîs ucenicilor, Ședeți aici, până voiû merge să mă rog acolo.

37. Și luînd pre Petru și pre cei doi fii ai lui Zevedei, a început a se intrista și a se mâhni.

38. Atunci a dîs lor Iisus, Intristat este sufletul meu până la moarte: rămăneți aici, și priveghați împreună cu mine.

39. Și mergînd puțin mai înainte, a cădît pre fața sa, rugându-se, și dîcînd, Părintele meu, de este cu putință, trecă de la mine paharul acesta: însă nu precum voesc eu, ci precum tu.

40. Și a venit cătră ucenici, și Ți a aflat pre dînsii dormind, și a dîs lui Petru, Așa, n'ai pufut un ceas a priveghia împreună cu mine?

41. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită: că duhul este osîrditor, iar trupul neputincios.

42. Iarăși a doa oară mergînd, s'a rugat, dîcînd, Părintele meu, de nu poate trece acest pahar de la mine, ca să nu'l bea pre el, fie voea ta.

43. Și venind Ți a aflat pre dînsii iarăși dormind, că erau ochii lor îngreuiați.

44. Și lăsându'Ți pre ei, mergînd iarăși, s'a rugat a treia oară, același cuvînt dîcînd.

45. Atunci a venit la ucenici săi, și le a dîs lor, Dormiți de

acum, și vă odihniți: iată, s'a apropiat ceasul, și Fiul omului se va da în mâinele păcătoșilor.

46. Sculați-vă, să mergem: iată, s'a apropiat cea ce m'a vîndut.

47. Ți Și încă el grînd, iată, Iuda, unul din cei doi-spre-șcece, a venit, și împreună cu el norod mult cu sabii și cu fuști, trimiși de arhieriei și de bătrînii norodului.

48. Iar cîla ce'l vînduse pre el, le a dat lor sema, dîcînd, Pre care voiû săruta, acela este: prindeți'Ți pre el.

49. Și îndatăși apropiîndu-se de Iisus, a dîs, Bucură-te, Învățătorule, și Ți a sărutat pre el.

50. Iar Iisus a dîs lui, Prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiîndu-se el, ai pus mâinele pre Iisus, și Ți ai prins pre el.

51. Și ată, unul din cei ce erau cu Iisus, întîndîndu'Ți mâina, și a scos sabia sa, și lovind pre sluga arhierelui, Ți a tăiat urechea lui.

52. Atunci a dîs Iisus lui, Întoarce sabia ta în locul ei: că toți cei ce scot sabie, de sabie vor muri.

53. Ai și se pare că nu pot a ruga acum pre Tatăl meu, și să'mi pue mie înainte mai mult de cat două-spre-șcece legheoane de ingeri?

54. Dar cum se vor umplea scripturele căre dîc, că așa se cade să fie?

55. Intr-același ceas a dîs Iisus noroadelor, Ca la un tâlhar ai eșt eu sabii și cu fuști: să mă prindeți pre mine? în toate dî-

lele la voi ședeam învățînd în biserică, și nu m'ai prins pre mine.

56. Însă acestea toate s'au făcut, ca să se împlinească scripturele proorocilor. Atunci ucenicii toți lăsîndul pre el, ai fugit.

57. Ți Iar ei prindînd pre Iisus Ți ai dus la Caiafa arhierul, unde cîrturaril și bătrînii erau adunați.

58. Iar Petru mergea după el de departe până la curtea arhierelui, și intrînd în lăuntru, ședea cu slugele, să vadă sfîrșitul.

59. Iar arhierul, și bătrînii, și tot sfatul, căutau mărturie mincinoasă asupra lui Iisus, ca să'l omoare pre el;

60. Și n'au aflat și mulți marturi mincinoși venind de față, n'au aflat. Iar mai pre urmă venind doi marturi mincinoși,

61. Ai dîs, Acesta a dîs, Pot să stric biserică lui Dumnezeu, și în trei zile s'o zidesc pre dînsa.

62. Și sculîndu-se arhierul, a dîs lui, Nimica nu răspunzi? ce este aceea ce mărturisești aceasta asupra ta?

63. Iar Iisus tăcea. Și răspundînd arhierul a dîs lui, Jură-te pre Dumnezeu cel viu, ca să spui noă, de ești tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

64. Dîs-a Iisus lui, Tu ai dîs: însă dîc voă, De acum veți vedea pre Fiul omului ședînd d'acrea puterii, și venind pre norii cerului.

65. Atunci arhierul și a rupt baunele sale dîcînd, A huli;

ne de mai trebuiesc alți marturi? iată, acum ați auzit hula lui.

86. Ce vi se pare voă? Iar ei răspundând, au zis, Vinovat este mortel.

87. Atunci au soupat în obrazul lui, și cu pumnii l-au bătut; iar alții l-au palmuit.

88. Zicând, Proorocește noă, Hristoase, Cine este cel ce te a lovit?

89. Ț Iar Petru ședea afară în curte și a venit la el o slugă, zicând, Si tu erai cu Iisus Galileanul.

90. Iar el s'a lepădat înaintea tuturor, zicând, Nu știu ce zici.

91. Și eșind el la poartă, l'a vădut pre el alta, și a zis celor de acolo, Si acesta era eu Iisus Nazar neanul.

92. Și arăși s'a lepădat cu jurământ, Nu știu pre omul acesta.

94. Iar preste puțin apropiindu-se cel ce stău acolo, au zis lui Petru, Adevărat și tu dintr'înșii ești; că și graiul tău arătat te face pre tine.

94. Atunci a început a se blăstema și a se jura, Nu știu pre omul acesta. Și îndatăși cocoșul a cântat.

95. Și 'și a adus aminte Petru de cuvântul lui Iisus, ce l' dusesse lui, Mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine. Și eșind afară, a plâns cu amar.

CAPITOLUL XXVII.

Iar dacă s'a făcut ziua, sfat au făcut toți arhierii și bătrânii

norodului asupra lui Iisus ca să l' omoare pre el;

2. Și legându-l pre dânsul, l'au dus și l'au dat domnului Pilat din Pont.

3. Ț Atunci vădend Iuda, cel ce l'a vindut pre el, că s'a judecat spre moarte, căindu-se, a întors cei trei-deci de arginți arhierilor și bătrânilor,

4. Zicend, Greșit-am de am vindut sânge nevinovat. Iar el au zis, Ce este noă? tu vei vedea.

5. Și aruncând arginții în bisericeă, s'a dus de acolo, și mergend s'a spânzurat.

6. Iar arhierii luând arginții, au zis, Nu se cuvine a pune pre acesta în corvane, de vreme ce preț de sânge este

7. Și sfat făcend, au cumpărat cu el țarina olarului, pentru îngroparea străinilor.

8. Pentru aceea s'a numit țarina aceea, Țarina sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis prin proorocul Ieremia, ce dice, Și au luat trei-deci de arginți, prețul celui prețuit, care, s'a prețuit de fiu lui Israel;

10. Și Ț au dat pre ei pre țarina olarului, precum 'nă a spus mie Domnul.

11. Iar Iisus sta înaintea dregătorului: și l'a întrebat pre el dregătorul, zicend, Tu ești împăratul Iudeilor? Iar Iisus a zis lui, Iu q.ei.

12. Și când grăiau asupra lui arhierii și bătrânii, nimic nu răspundea.

13. Atunci a zis Pilat lui, Au

nu auzi câte mărturisesc asupra ta?

14. Și nu l'a răspuns lui la nici un cuvânt; cât se mira dregătorul foarte.

15. Iar la asemenea praznic avea obicei dregătorul să slobodească norodului un vinovat, pre care vroiau el.

16. Și avea atunci un vinovat vestit, ce se numia Varavva.

17. Deci adunându-se el, a zis lor Pilat, Pre care voți să vă slobodesc voă? pre Varavva, sau pre Iisus ce se dice Hristos?

18. Că șua că pentru pizmă l'au dat pre el.

19. Ț Și ședend el pre scaun la judecată, a trimis la dânsul muliera lui, zicend, Nimic ție și dreptului acestuia: că multe am pătimit astăzi în vis pentru dânsul.

20. Iar arhierii și bătrânii au plecat pre noroade ca să ceară pre Varavva, iar pre Iisus să l' piardă.

21. Și răspundend dregătorul, a zis lor, Pre care voți dintr'amendoi să vă slobodesc voă? Iar ei au zis, Pre Varavva.

22. Zis-a lor Pilat, Dar ce voți face lui Iisus, ce se dice Hristos? Zis-au lui toți, Să se răstignească.

23. Iar dregătorul a zis, Dar ce rău a făcut? Iar ei mai virtos strigau, zicend, Să se răstignească.

24. Ț Deci vădend Pilat că nimic nu folosește, ci mai multă găleavă se face, luând apă, 'și a spălat mâinile înaintea noro-

dului zicend, Nevinovat s'm de sângele dreptului acestuia voi veți vedea.

25. Și răspundend tot norodul, a zis, Să nu ne dăsupra noastră, și asupra feciorilor noștri.

26. Ț Atunci le a slobodit lor pre Varavva; iar pre Iisus bătându-l, l'a dat să se răstignească.

27. Atunci ostașii dregătorului, ducend pre Iisus în divan, adunat-au la dânsul toată mulțimea ostașilor.

28. Și desbrăcându-l pre el, l'au îmbrăcat cu hlamidă roșie.

29. Ț Și împlind oamună de spun, au pus în capul lui, și trestie în dreapta lui: și înge-nunclal în mâna lui 'și lă-teau joc de el, zicend, Bucură-te, Împăratul Iudeilor!

30. Și soupand asupra lui, au luat trestea, și l' bătău pre el preste cap.

31. Și dacă l'au batjocorit pre dânsul, au desbrăcat de pre el hlamida, și l'au îmbrăcat în hainele sale, și l'au dus pre dânsul să l' răstignească.

32. Iar eșind afară, au aflat pre un om Chirinean, a nume Simon: pre acesta l'au silit să ducă crucea lui.

33. Și venind la locul ce se numește Golgota, care se dice, locul căpătinei,

34. Ț Iar dat lui să bea oțet amestecat cu fiere, și gustând, nu vrea să bea.

35. Iar după ce l'au răstignit pre el, au împărțit hainele lui, aruncând sorți; ca să se împli-

nească ceea ce s'a dis de proorocul, împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorși.

36. Și ședând, îl păziau pre el acolo.

37. Și au pus d'asupra capului lui viba lui scrisă, ACESTA ESTE IISUS ÎMPĂRATUL IUDENILOR.

38. Atunci au răstignit împreună cu dânsul doi tâlhari, unul d'a dreapta, și altul d'a stânga.

39. Iar cei ce treceau îl hulau pre dânsul, clătind cu capetele lor.

40. Și dicând, Tu cel ce strici biserică, și în trei zile o zidești, mântuiește-te pre tine însuși. De ești Fiul lui Dumnezeu, pogorâr-te de pre cruce.

41. Așijderea încă și arhierii batjocorindu-l, împreună cu cărturarilor și cu bătrânii, diceau,

42. Pre alții a mântuit; iar pre sine nu poate să se mântuească. De este Împărat al lui Israel, pogorâr-se acum de pre cruce, și vom crede într'însul.

43. Nădăjdura spre Dumnezeu, izbăvească-l acum pre dânsul, de l'voeste pre el: că a dis, Fiul lui Dumnezeu sunt.

44. Asemenea și tâlharii, cei ce erau împreună cu el răstigniți, îl ocăriau pre el.

45. Iar de la al șaptelea ceas întunecare s'a făcut preste tot pământul până la al noălea ceas.

46. Și în ceasul al noălea a strigat Iisus cu glas mare, dicând, ELI, ELI, LAMA SAVAHTANI? a-

decă, Dumnezeuul meu, căci m'ai lăsat?

47. Iar unul din cei ce stău acolo, auzind *aceasta*, diceau, Pre Ilie strigă acesta.

48. Și îndată alergând unul dintr'înșii, și luând un burete, l' a umplut de oțet, și puindu-l într'o trestie, l' a adăpat pre el.

49. Iar cel-l-alti diceau, Lasă, să vedem au veni-va Ilie să-l mântuească pre el.

50. Iar Iisus iarăși strigând cu glas mare, și l' a dat duhul.

51. Și iată, catapeteazma bisericii s'a rupt în două, de sus până jos; și pământul s'a cutremurat, și pietrele s'au despicat,

52. Și morminturile s'au deschis; și multe trupuri ale sfinților ce adormiseră s'au sculat.

53. Și eșind din morminturi după învierea lui, au venit în sfînta cetate, și s'au arătat mulțora.

54. Iar sulașul și cei ce erau împreună cu el păzind pre Iisus, vădând cutremurul, și cele ce s'au făcut, s'au înfricoșat foarte, dicând, Adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta.

55. Și erau acolo și muieri multe de departe privind, care merseseră după Iisus din Galileea, slujind lui.

56. Între care era Maria Magdalina, și Maria muma lui Iacov, și a lui Iosie, și muma fiilor lui Zevedei.

57. Iar făcându-se sară, a venit un om bogat din Arimatea, numele lui Iosif, care și el fusese ucenic al lui Iisus.

58. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să se dea trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l' a înfășurat în giulgiu curat,

60. Și l' a pus pre el într'un mormint nou al sîd, pre care îl săpase în piatră: și prăvălind o piatră mare pre ușa mormintului, s'a dus.

61. Și era acolo Maria Magdalina, și cea-l-altă Marie, ședând în preajma mormintului.

62. Iar a doua zi, care este după vineri, s'au adunat arhierii și Fariseii la Pilat,

63. Dicând, Doamne, adusune-am aminte că înșelătorul acela a dis, încă fiind viu. După trei zile mă voi scula.

64. Deci poruncește să se întărească mormintul până a treia zi, ca nu cumva venind ucenicii lui noaptea, să-l fure pre el, și să dică norodului, S'a sculat din morți: și va fi răstăcirea cea de apoi mai rea de cât cea d'înteu.

65. Dis-a lor Pilat, Aveți custodie: mergeți de întăriți cum știți.

66. Iar ei mergând au întărit mormintul, pecetluind piatra, și punnd custodie.

CAPITOLUL XXVIII.

Iar în sara Sămbătei, care lumina spre *zoria* cea d'înteu a săptămânei, a venit Maria Magdalina și cea-l-altă Marie să vadă mormintul.

2. Și iată, cutremur mare s'a făcut: că ingerul Domnului po-

gorindu-se din cer, și venind, a prăvălit piatra de pre ușa, și ședea d'asupra ei.

3. Și era vederea lui ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'au cutremurat păzitorii, și s'au făcut ca niște morți.

5. Iar ingerul răspundând, a dis muierilor, Nu vă temeți voi. că știți că pre Iisus cel răstignit căutați.

6. Nu este aici: că s'a sculat, precum a dis. Veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul.

7. Și degrab mergând, spuneți ucenicilor lui, că s'a sculat din morți; și iată, va merge mai înainte de voi în Galileea acolo veți vedea pre dânsul: iată, am spus voă.

8. Și eșind degrab de la mormint cu frică și cu bucurie mare, au alergat să vestească ucenicilor lui.

9. Și când mergeau ele să spue ucenicilor lui, iată, Iisus le a întâmpinat pre dânsese, dicând, Bucurați-vă: Iar ele apropiindu-se au cuprins picioarele lui, și s'au închinat lui.

10. Atunci a dis lor Iisus, Nu vă temeți, mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileea, și acolo mă vor vedea.

11. Iar mergând ele, iată, unul din eustodie, venind în cetate, au vestit arhierilor toate cele ce s'au făcut.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii, și sfat făcând, arginți mulți au dat ostașilor.

18. Dîcînd, Dîceți, Ucenicilor lui noaptea venind î au furat pre el, dormind noi

14. Și de se va auzi aceasta la dregătorul, noi îl vom potoli pre el, și pre voi fără de grijă vă vom face

15. Iar ei luînd arginții, au făcut cum i au învățat. și s a vestit cuvîntul acestia intru Iudea, până astăzi.

16. Iar cei un-spre-zece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le a poruncit lor Iisus.

17. Și vedîndu-l pre el, s'au

închinat lui: iar unii s'au indoit.

18. Și apropiîndu-se Iisus le a grăit lor, dîcînd, Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pre pămînt

19. 7 Drept aceea mergînd învățați toate neamurile, botezându-l pre ei în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfîntului Duh:

20. Învățându-l pre dînsul să păzească toate câte am poruncit voă: și iată, eu cu voi sînt în toate zilele, până la sfîrșitul veacului. Amin.

SFÎNTA EVANGHELIE

CEA DE LA MARCO.

CAPITOLUL I.

Inceperea evangheliei a lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu:

2. Precum s'a scris în proorocii, Iată, eu trimet pre ingerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta

3. Glasul celui ce strigă în pustie, Gătiți calea Domnului, drept faceți cărările lui

4. Era Ioan botezând în pustie, și propoveduînd botezul pocăinței intru ertarea păcatelor.

5. Și mergeau la dînsul toată laturea Iudeei, și Ierusalimeanî, și se botezau toți în riul Iordanului de la dînsul, mărturisindu-și păcatele lor.

6. Și era Ioan îmbrăcat cu perie de cămilă, și cu brîu de curea împrejurul mijlocului lui; și mîncă acride și mere sălbatecă;

7. Și propoveduia, dîcînd, Vine după mine cel mai tare de cît mine, căruia nu sînt vrednic, plecîndu-mă, să-l desleg cureaoa încălțămintelor lui.

8. Eu adevă v'am botezat pre voi cu apă: iar acela v' va boteza pre voi cu Duhul Sfînt.

9. Și a fost în zilele acelea, a venit Iisus din Nazaretul Galileei, și s'a botezat de la Ioan în Iordan.

10. Și îndată eșind din apă, a vădît cerurile deschise, și Duhul

MARCO, I.

ca un porumb-pogorîndu-se preste dînsul.

11. Și glas a fost din ceruri, dîcînd, Tu ești Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

12. Și îndată l'a scos pre dînsul duhul în pustie.

13. Și era acolo în pustie patruzeci de zile, spînzurîndu-se de Satana; și era ou fiarele, și ingeri slujiau lui.

14. Iar după ce s'a prins Ioan, a venit Iisus în Galileea, propoveduînd evanghelia împărăției lui Dumnezeu.

15. Și dîcînd, S'a împlinit vremea, și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu: pocăliți-vă, și credeți în evanghelie.

16. Și umblînd pre lîngă marea Galileei, a vădît pre Simon și pre Andrei fratele lui aruncînd mreaja în mare: că erau pescari.

17. Și le a dîs lor Iisus, Voi mîi după mine, și vă voi face pre voi a fi pescari de oameni.

18. Și ei îndatăși lăsându-și mrejele, au mers după dînsul.

19. Și de acolo mergînd mai înainte puțin, a vădît pre Iacov al lui, Zevedei, și pre Ioan fratele lui dregîndu-și și ei mrejele în corabie.

20. Și îndatăși i a chemat pre dînsi: și ei lăsînd pre tatăl lor Zevedei în corabie împreună cu năimiți, s'au dus după dînsul.

21. Și au intrat în Capernaum; și îndată sîmbăta intrînd în sinagogă, învăța.

22. Și se miraî toți de învățătură lui: că era învățându-l pre

ei ca acela ce are putere, iar nu ca cârtăran.

23. Și era în sinagoga lor un om cu duh necurat; și a strigat,

24. Grînd, Lasă, ce este noă și ține Iisus Nazarineanule? ai venit să ne pești pre noi? te ști pre mine: că eu știu că ești Fiul lui Dumnezeu.

25. Iar Iisus l'a certat pre el, grînd, Taci, și ești dînrînsul.

26. Și l'a scuturat pre el duhul cel necurat, și strigînd cu glas mare, a eșit dintrînsul.

27. Și s'au spălmîntat toți, cît se întrebaî între sine, grînd, Ce este aceasta? și ce este aceasta învățătură nouă? că cu stăpînire poruncește și duhurilor celor necurate, și l'a ascultă pre dînsul.

28. Și a eșit îndată vestea lui în toată laturea a acelei.

29. Și îndată eșind din sinagogă, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan.

30. Iar soacra lui Simon zăcea aprinsă de friguri, și îndată au spus lui pentru dînsa.

31. Și venind o a rădecat pre ea, apucîndu-o de mîină; și o a lăsat pre dînsa frigurile îndată, și slujia lor.

32. Iar făcîndu-se sară, când apunea soarele, aduceau la dînsul pre toți bolnavii și îndrăciți.

33. Și toată cetatea era adunată la usă.

34. Și a vindecat pre mulți cari pătimaî rău de multe feluri de boale, și mulți draei a gonit;

CAPITOLUL II.

și nu lăsa să grăiască dracii, că
și știa pre el.

35. Și a doa și foarte de noapte
sculându-se a eșit, și s'a dus în
loc pustiu, și acolo se ruga.

36. Și aū mers după el Simon
și cei ce erau cu el.

37. Și găsindu-l pre dēnsul, 'i
aū dīs lui, Toți te caută

38. Și a grăit lor, Să mergem
în orașele și în satele ce sūnt
mai aproape, ca să propoveduesc
și acolo: că spre aceasta am
venit.

39. Și propoveduia în adunări le
lor în toată Galileea, și dracii
scotea,

40. Și a venit la dēnsul un le-
pros, rugându-l pre el, și inge-
nunchind înaintea lui, și dīcēnd
lui, De vei vrea, poți să mă cu-
rățești pre mine.

41. Iar lui Iisus făcēdu-i-se
milă, a întins mătina, și s'a at-
ins de el, și 'i a dīs lui, Voesc;
curățește-te.

42. Și dīcēnd el, îndată s'a de-
părtat de la dēnsul lepra, și s'a
curățit.

43. Și rēstindu-se către dēnsul,
numai de cât 'i a slobođit pre el;

44. Și 'i a dīs lui, Veđi nimē-
rui nimic să nu spui: ci mergi
de te arată preotului, și dă pen-
tru curățenia ta cele ce a po-
runcit Moisi, întru mărturie lor.

45. Iar el eșind, a început a
propovedui multe, și a vesti cu-
vēntul, cât nu mai putea Iesus
afevea să intre în cetate, ci era
afară în locuri pustii, și veniau
la el de pretulindenia.

S. a intrat iarăși în Capernaum
după câte-va zile, și s'a auzit
că este în casă.

2. Și îndată s'a adunat mulți,
cât nu mai puteau încăpea nici
pre lingă ușă: și le grăia lor
cuvēntul.

3. Și aū venit la el, aducēnd un
slăbănog, care se purta de patru.

4. Și neputēnd el a se apropia
de el pentru norod, aū descoperit
casa unde era: și spārgēnd,
aū pogorit patul în care zăcea
slăbănogul.

5. Iar Iisus vădēnd credința
lor, a dīs slăbănogului, Fiule,
ertă-ți-se ție păcatele tale.

6. Și erau acolo unii dān căr-
turari sedēnd, și cugetānd întru
inimile lor,

7. Ce grăește acesta așa hule?
cine poate erta păcatele fără nu-
mai unul Dumnezeu?

8. Și îndată cunoscēnd Iesus
cu duhul sēu că așa cugetau a-
ceia întru sine, le a dīs lor, Ce
cugetați acestea întru inimile
voastre?

9. Ce este mai lesne a dīce
slăbănogului, Ertă-ți-se ție pă-
catele; sau a dīce, Scoală, și 'i
rēdică patul tēu, și umblă?

10. Ci ca să știți că putere are
Fiul omului pre pământ a erta
păcatele, (a dīs slăbănogului.)

11. Ție dīce, Scoală, și 'i rēdică
patul tēu, și mergi la casa ta.

12. Și s'a sculat îndată, și rē-
dicādu-și patul, a eșit înaintea
tuturor; cât se spālăntau toți,

și lăudau pre Dumneđeu, dīcēnd.
Nici odată n'am văđut așa.

13. Și a eșit iarăși la mare;
și toată mulțimea venia la el, și
'i învăța pre dēnsii.

14. Și trecēnd, a vēđut pre
Levi al lui Alfeū sedēnd la vamă,
și 'i a dīs lui, Vino după mine.
Și sculādu-se a mers după dēn-
sul.

15. Și a fost cānd a sedut Iesus
în casa lui, mulți vameși și pă-
cătoși sedeau împreună cu Iesus
și cu ucenicii lui: că erau mulți,
și mergeau după el.

16. Iar cărturarii și Fariseii
vōdēndu-l pre el că mănācă cu
vameși și cu păcătoși, aū dīs
ucenicilor lui, Ce este că cu va-
meși și cu păcătoși mănācă
și bea?

17. Și auzind Iesus, a dīs lor,
N'au trebuință cei sănătoși de
doctor, ci cei bolnavi: că n'am
venit să chiem pre cei drepti,
ci pre cei păcătoși la pocānță.

18. Și erau ucenicii lui Ioan
și ai Fariseilor postindu-se: și
aū venit și 'i aū dīs lui, Pentru
ce ucenicii lui Ioan și ai Farise-
ilor postesc, iar ucenicii tēi nu
postesc?

19. Și a dīs lor Iesus, Aū
doară pot fi nuntel să postească,
mai cānd este mirele cu dēnsul?
câtă vreme aū pre mirele cu el,
nu pot să postească.

20. Iar vor veni zile, cānd se
va lua de la dēnsii mirele, și a-
tunci vor posti într'acele zile.

21. Și nimenea nu coase petec
de pânză nouă la haină veche:
ci de nu își va plătrea lui cel

noū de la cea veche, și mai rea
spārtură se face.

22. Și rimenea nu pune vin
noū în foi vechi: iar de nu sparge
vinul cel noū foil, și vinul se
varsă, și foil per: ci vinul noū
în foi noi se cuvine să se pue.

23. Și a fost cānd mergea el
sāmbăta prin sāmbătoțuri, și aū
început ucenicii lui a face cale
smulgēnd sp.cele.

24. Iar Fariseii aū dīs lui,
Veđi, ce fac sāmbăta ce nu se
cuvine?

25. Iar el a dīs lor, Aū n ci
odată n'af cēit ce a făcut David,
cānd a avut lipsă, și a flāmān-
dit, el și cei ce erau cu dōnsul?

26. Cum a intrat în casa lui
Dumneđeu în vremea lui Avaa-
tar arh ereului și pānile panerel
înainte le a māncat, care nu i
se cădea să le mānānce, fără nu-
mai preoților, și a dat și celor
ce erau împreună cu el?

27. Și a dīs lor, Sāmbăta pen-
tru om s'a făcut, iar nu omul
pentru sāmbăta.

28. Drept aceea, Domn este
Fiul omului și al sāmbătel.

CAPITOLUL III.

Și a intrat iarăși în sinagoga;
și era acolo un om avēnd mātina
uscată.

2. Și il pāndiau pre dēnsul, de
'i va vindeca pre el sāmbăta; ca
să'l vindească pre el.

3. Și a dīs omului celui ce a-
vēa mātina uscată, Rēdică-te în
mijloc.

4. Și a dīs lor, Se cuvine

sânătăta bine a face săi rău a face / sul t a m m m u u , sau a pierde / lar c i taceau

5 Și când spre ei cu mânie, nu s-au lăsat pentru împletirea marelui, a d i c u m d u i , l i n d u i .
6 Și iată Ș o a i n t i n s a a venit m a l n a l i a la starea cea dintâi, să i n s e a c i și c e c u l a l t a

7 Și e s t a d I a r i s c i i , i n d a t a a u f a c u t s t a t c a I r o d a n i i i m p r o t i v a l u i , c a s a i p a r i p r e d e n s u l

7. Iar Iisus s'a dus cu ucenicii săi către mare și după d e n s a a m e s m u l t u m e m u l t a d i n G a l i l e a , s i d n I u d e a ,

8 Și d n I a r s a d n i , și d n I d a m e a și d n e c a p a r t e c e l o r d a i , și d n p r i n d u l f u l i s a i s n o i n t i d , m u l t m e m u l i , u n d n l c a t e f a c u t a u v e i c a t r a d e n s u l

9 Și a d i s u c e n i c i l o r s a i , c a s a s t e c o r a m b a r a p r e p e d e c i p e t r u n o i c i , c a s a n i i i m p r e s o a r e p r e e l

10 C a p o m u l t i a v a d e c a t : c a t l a v a a u s p r e e l c a s a s e a t o p a d e d e n s a , c a l a v a a d b a t a l

11 Și d u h u e c o r e n e c u r a t e , c a n d I v e d e a l p r e e l c a d e a u i n n a n t e a l u i , și s i g a u , g r a n d , l i e s i l a l l a l D u n d e d u

12 Și m u l t i c e r t a p r e d e n s u l c a s a n u l f a c a r a t a p r o e l

13. Și s'a s u i t l a m u n t e , s i a c h i e m a t p r e c a r l a v r u t c i i n s u s i : și a u v e n i t l a d e n s u l

14. Și a t a c a d e i s p r e d e c e c a s a l e c u e l și s a i t r u m t a p r e d e n s u l s a p r o p o v e d e a s c a ,

15. Și s a a b a p u t e r e a v n d e c a b o a l e l e , și a g o n i d r a c i i

16. Și a p u s l u i S i m o n n u m e l e P e t r u

17. Și p r e I a c o v a l l u i Z e v e l e i , și p r e I o a n f r a t e l e l u i I a c o v , și l e a p u l o r n u m e l e V o n e r g u e s , a d e c a l i i t u n e t u l i

18. S p r o A n d r e , și p r o I a p , s p r o V a r t o l o m e i , și p r o M a t t e i , și p r e T o m i , și p r e I a c o v a l l u i A l f e i , și p r e T a d d e i , și p r o S i m o n C a n a n t u l

19. S p r e I u d a I s c a r i o t e a m u l , c a r e l a s i v i n d u t p r e e l și a u v e n i t i n c a s a

20. Și a n t e s t a a d u n a t n o r o d u l , c a l u p u t e a u e l l u i p a t h o s a m a i n e e

21. Și a n t u n d c e l c e e r a u d e s p r o d e n s u l m o n s t r a c i o n e s a i p r i n d a p r e e l c a g r a n d , N u s t e s t o i n f i r o

22. Și c a r t u r a l c e l c e s e p o g o r i s c i a d n l e u s a l i t c a t a u , V e n e z e v u l a r c , și c u d o a n u l d r a c i o r s e p a t e d r a c i

23. Și c h i e m a n d u i p r e d e n s u l , i n p a d e g r a n a l o r C u m p o a t e S a t a n a s a s e a l a p r e S a t a n a

24. Și d a c a n a p a r a t e a s e v a i m p a r e h i a i n t r e s i n e , n u p o a t e s a s e e i m p a r a t c a a c e a

25. Și d a c a c a s a s e v a i n p a r e c h n a i n t r e s i n e , n u p o a t e s a s e e c a s a a c e a

26. Și d a c a S a t a n a s a s c u l a t i n s u l a u p r a s a , și s'a i m p a r e c h n a t , n u p o a t e s a s t e c a c a r e s f i r s t

27. N i m e n i n u p r a c e s a j a f u e n e a c a v a s e l e c e l u i a r e i n t r a n d i n c a s a l u i , d e n a v a e g a i n t e n u p r e c e l t a r e ; și a t u n c i v a j a f u i c a s a l u i

28. A m i n g r a e s e v o i , l o a c e p a t e l e s e v o r e r a f i l o r o a m e n u l o r , și h u l e l e o r i c a t e v o r h u l i

29. I a r c i n e v a h u l i i m p r o t i v a s i n l u i D u n n a r e e r t r e l a v e a c , c a s t e v i v a t p u d e e t e l l e v o

30. P e n t r u c a d i o e a u , D a h n e c u n a t a r e

31. D e c i a u v e n i t f r a t i i și m u m a l u i , și s t a n d a f a r a a u t r i m e s l a e l , c h i e m a n d u i p r e d e n s u l

32. Și s e l e a n o r o l u i m i , c u r u l l u i , și a d i s l u i , I a t a , m u m a l u i f r a t i t e l a f a r t e c u m a r e l u n e

33. Și a r e s p u n s l o r , g r a n d , c a c e c e m u m a m e a s f r a t i m i

34. Și c a u t a n d l a c e l c e s e d e n d i m p r o j u r u l l u i , a d i s , I a t a m u m a l o r , și f r a t i m o i

35. I a r c i n e v a f a c e v o n l u i D u n n i t u , a c o l a f r a t e l e m o i , și c o r a m e a , și m u m a m e a e s t e

CAPITOLUL IV.

Ș i a f i l a l e c e p u t a i n v a t a l n g a m a r e : și s'a a d u n a t l a d e n s u l n o r o d m u l t , c a t a m u r a t e l i n c o r a b e , și a s e d u t p r e m a r e ; și o n o r o d u l s t a p r e a c a t l u o r

2. Și i n v a t a p r e d e n s u l i n p i l e m u l t , și g r a i a l o r i n t r u i n v a t a t u r a s a

3. A s c u l t a t i ; I a t a , a e s i t s a m a n a t o r u l s a s a m a n e

4. Și a f o s t c a n d s a m a n a u n e l e a u c a d u t l i n g a c a l e , și a u v e n i t p a s a r i e c e r u l u i și l e a u c u t p r e d e n s u l e

5. I a r a l t e l e a u c a d u t p r e p i e t i t i , u n d e n a v e a u p a m e n t m u l t

și i n d a t a s i a u r e s a r i t , p e n t r u c a n a v e a u p a m e n t a d i n c

6. D e c i r e s a r i n d s o a r e e s'a u p a l t i ; și p e n t r u c a n a v e a u r a d i a c a , s'a u l e a

7. I a r a l t e l e a u c a d u t i n s p n i , și s'a u i n a t a t s p i n i i , și l e a u i n n e c a t , și n'a u d a t r o d

8. I a r a l t e l e a u c a d u t i n p a m e n t h u n , și a u d a t r o a d a i n a l t a c u s e s c r e s c e n d , și a u a d i s u n e l e t r e i d e c i , și a l t e l e s e s e d e c i i a r a l t e o s a n a

9. Și d i c e a l o r , C e l a c e a r e u r e c h i d e a u t i , a u d a

10. I a r c a d a f o s t s u g u r , l a u i n t r e b a t p r e e l d e p i l d a c e l c e c r a d l i n g a e l i m p r e u n a c u c e l d o i s p i d e c

11. Și l e a d i s l o r , V o a s'a d a t a s i t a i n a i m p a r a t e i l u i D u n n d e u , a r c e o r d e a f a r a t o a t e i n p i l d e s u n t l o r

12. C a p r i v i n d s a p r i v e a s c a , și s a m a v a d a , și a u d a d s a a u d a , și s a m a l a c a n a , c a l u c u m v a s a s e i n t o a r c a , și s a s e e r t e l o r p a c a t e l e

13. Și l e a d i s l o r , A u n u s t i t i p i l d a a c e s t a ? și c u m v e t i i n t e l e g e t o a t e p i l d e e

14. S a m a u a t o r u l s a m a n a c u v e n t u l

15. Și a c e s t a s u n t c e l d e l i n g a c a l e , u n d e s e s a m a n a c u v e n t u l ; și c a n d a u i n l a t a v i n e S a t a n a , și i e a c u v e n t u l c a r e e s t e s a m a n a t i n t r u n u m e l e l o r

16. Și a c e s t i a s u n t a s p i d e r e a c e l c e s e s a m a n a p r e p e t r i s i , c a r i c a n d a u c u v e n t u l , i n d a t a c u b u c u r i e i l p r i n e s c p r e e l

17. Și n'a u r a d a c a n a i n t r u s i n e

și, ci sînt pînă la o vreme după aceea, făcându-se necaz sau goană pentru cuvînt, îndată se smințesc.

18. Și aceștia sînt cei ce se samănă în spinii; cari aud cuvîntul.

19. Dar grijele veacului acestuia, și înșelăciunea bogăției, și pofta celorlalte intrînd, înneacă cuvîntul, și se face neroditor.

20. Și aceștia sînt cei sămănași în pămînt bun, cari aud cuvîntul, și 'l primesc, și aduc roadă, unul trei-deci, iar altul șese-deci, iar altul o sută.

21. Și dăcea lor. Aș doară făclia vine ca să se pue sub obroc, sau sub pat? au nu ca să se pue în sfeșnic?

22. Că nu este ceva tălănit, care să pu se vadească; n-ai a fost ascuns, ca să nu vie într-o aflare.

23. De are cinava urechi de auzit, auză.

24. Și dăcea lor. Vedeți ce auziți: cu ce măsură măsurați, se va măsura voă; și se va adăoga voă celor ce auziți.

25. Că cel ce are, i se va da lui. Iar cel ce n'are, și ce are i se va lua de la dînsul.

26. Și dăcea, Așa este și împărăția lui Dumnezeu, în ce chip este dacă aruncă omul sămînța în pămînt,

27. Și doarme, și se scoală noaptea și ziua, și sămînța resare și crește cum nu știe el.

28. Că pămîntul din sine rodește; întîia iarbă, apoi spic, după aceea deplin grîu în spic.

29. Iar cînd se coace rodul, îndată trimete secerea, că a sosit secerșul.

30. Și dăcea, Cui vom asemăna împărăția lui Dumnezeu? sau cu ce pildă vom potrivi pre ea?

31. Este ca grăunțul de muștar, care cînd se samănă în pămînt, este mai mic de cît toate sămînțele pămîntului:

32. Și după ce se samănă, crește, și se face mai mare de cît toate buruenele, și face ramuri mari, cît sub umbra lui pot să lăcuiască pasările cerului.

33. Și cu pilde ca acestea multe grăia lor cuvîntul, precum putea a auzi.

34. Iar fără de pilde nu grăia lor deosebi ucenicilor săi, le deslega toate.

35. Și a dîs lor, în ziua aceea, făcându-se sară, Să trecem de ceea parte.

36. Și lăsînd norodul 'l au luat pre dînsul așa precum era în corabie. Și erau și alte corăbii cu dînsul.

37. Și s'a făcut vifor mare de vînt, iar valurile intrau în corabie, cît mai se umplea ea.

38. Și el era la cîrmă, dormind pre căpătîiu, și 'l au deșteptat pre el, și 'l au dîs lui, Invățătorule, au nu 'ți este grijă că perim?

39. Și sculându-se a certat vîntul, și a dîs marelui, Tac!, încetează. Și a stătut vîntul, și s'a făcut linște mare.

40. Și a dîs lor, Ce sunteți așa fricoși? cum n'aveți credință?

41. Și s'au înfricoșat cu frică mare, și grăiau unul către altul, Care cine este acesta, că și vîntul și marea îi ascultă pre el?

CAPITOLUL V.

Și au venit de ceea parte de mare, în latimea Gadarenilor.

2. Și eșind el din corabie, îndată 'l a înșirînat pre el un om din mormînturi cu duh necurat,

3. Care avea locuința în mormînturi; și nici cu lanțuri de fer nimeni nu putea să 'l lege pre el:

4. Pentru că de multe ori fiind legat cu obezi și cu lanțuri de fer, se rupeau de el lanțurile, și obezile se sfărîmau; și nimeni nu putea să 'l domolească pre dînsul.

5. Și pururea, noaptea și ziua, era prin munți și prin mormînturi, strigînd, și tîndu-se de pietre.

6. Iar vîdînd pre Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui,

7. Și strigînd cu glas mare, a dîs, Ce este mie și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui Preaînalt? juru-te pre tine cu Dumnezeu, să nu mă muncești pre mine.

8. Că grăia lui, Ești duh necurat din om.

9. Și 'l a întrebat pre el, Cum îți este numele? Și a răspuns, grăind, Legheon imi este numele că mulți sîntem.

10. Și îi ruga pre el mult ca

să nu 'l trimită pre dînsul afară din latimea aceea.

11. Și era acolo lingă munte, o turmă mare de porci pascîndu-se.

12. Și 'l au rugat pre dînsul toți dracii, zicînd, Trimite-ne pre noi în porci, să intrăm într'înșii!

13. Și 'a slobođit pre ei Iisus îndatăși. Și eșind duhurile cele necurate, au intrat în porci: și s'a pornit turma de pre țermuri în mare, (și erau ca la două mii;) și s'au înecat în mare.

14. Iar cei ce pășteau porcii au fugit, și au vestit în cetate, și în sate. Și au eșit să vadă ce este ceea ce s'a făcut.

15. Și au venit către Iisus, și au vîdut pre cel ce fusese îndrăcit, și avusese legheonul, zecînd, și îmbrăcat, și întreg la minte, și s'au spălmîntat.

16. Și povestiau lor cei ce vîduseră ce s'a făcut celui îndrăcit, și cele pentru porci.

17. Și au început a 'l ruga pre dînsul ca să easă din hotarele lor.

18. Și intrînd el în corabie, îi ruga pre el cela ce fusese îndrăcit ca să fie cu dînsul.

19. Iar Iisus nu 'l a lăsat pre el, ci 'l a dîs lui, Mergi în casa ta către ai tăi, și vestește lor câte 'ți a făcut ție Domnul, și te a miluit.

20. Și s'a dus, și a început a propovedui în Decapoli câte a făcut Iisus lui; și toți se minunau.

21. Și trecînd Iisus în corabie iarăși le cea parte, s'a adunat

norod mult la el: și era lingă, se și tremurând, știind ce s'a făcut el, a venit și a căzut înaintea lui, și l'a spus lui tot adevărul.

22. Și iată, a venit unul din mai marii sinagogei, cu numele Iar; și vădându-l pre dânsul, a căzut la picioarele lui.

23. Și l'ruğa pre dânsul mult, zicend, Fica mea spre sfârșit este: vino, de l'i pune mâinele pre dânsa, ca să se mântuească, și să trăiască.

24. Și a mers *Isus* cu dânsul; și după dânsul a mers norod mult, și l'impresura pre el.

25. Și o muliere oarc-care, fiu l' intru curgerea sângelui de doispre-zece ani,

26. Și multe păt-mind de la mulți doftori, și cheltuinđuși toate cule ce avusese, și nimic folositoruse, ei mai văduș spre mai rău veniu.

27. Așa tipottru *Isus*, veni d' între norod din apoi, s'a atins de haina lui.

28. Cu dânsa, Ma ar de hainele lui de mă voiu atinge, mă voiu mântui.

29. Și îndată a scut istori sângelui ei; și a simțit cu trupul că s'a vindecat de boală.

30. Și îndatăși *Isus* cunoscedu intru s'ne-și puterea ce a eșit dintru el, întorcându-se către norod, a zis, Cine s'a atins de hainele mele?

31. Și au zis lui ucenicii lui, Veđi norodul îmbulzându-te, și zic, Cine s'a atins de mine?

32. Și că n'a împrejur să vadă pre oia ce a făcut aceasta.

33. Iar muierea înfricoșându-

34. Iar el a zis ei, Ficoă, credința ta te a mântuit; mergi în pace, și fi sănătoasă de boala ta.

35. Încă grăind el, ad venit unul de la mai marele sinagogi, zicend, Fica ta a murit: ce mai speri pre învâ tual?

36. Iar *Isus* îndată ce a auđit cuvântul ce s'a grăit, a zis mai marelei sinagogei, Nu te teme, crede numai.

37. Și n'a ăsat pre nici unul să meargă după el, l'ără numai pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan fratele lui Iacov.

38. Și a venit în casa mai marelei sinagogei, și a vėdut turburare, plângend acela și tânguindu-se mult.

39. Și intrând, a zis lor, Ce vė turburați și plângeți? fecioara n'a murit, ci doarme.

40. Și și rideau de dânsul. Iar el scoțend afară pre toți, a luat pre tatăl fecioarei și pre numele ei, și pre cel ce erau cu el, și a intrat unde era fecioara zăcend.

41. Și apucand pre fecioară de mână, l'a zis ei, TALITA CUMI, ce se tlcuește, Fecioară, tlc dic, sculă-te.

42. Și îndatăși s'a sculat fecioara, și umbra; că era de doispre-zece ani. Și s'au spălmăntat cu spălmă mare.

43. Și le a poruncit lor mult ca nimeni să nu știe aceasta, și a zis să l' dea ei să mănânce.

intra în casă, acolo peareceți până ce veți eși de acolo.

1. Și a eșit de acolo, și a venit la *Sepatria* sa; și după dânsul au mers ucenicii lui.

2. Și fiind sâmbătă, a început a învăță în sinagogă: și mulți audindu-l se mirau, zicend, De unde fi sunt acestuia acestea? și ce este înțelepciunea ce s'a dat lui, că și puteri ca acestea prin mâinile lui se fac?

3. Au nu este acesta teslarul, feciorul Mariei, și fratele lui Iacov, și al lui Iosie, și al lui Iuda, și al lui Simon? și au nu sunt surorile lui aici la noi? Și se amintau intru el.

4. Și zicea lor *Isus*, Nu este prooroc necinsti, l'ără numai în patria sa, și între rudeni, și în casa sa.

5. Și nu putea acolo nici o putere să facă, l'ără numai preste puțin bolnavi puind și mâinile, și vindecat pre ei.

6. Și se mira pentru necredința lor. Și umbra în satele cele de prin prejur, învățand.

7. Și a chemat pre cei doispre-zece, și a început a l'i trimete pre dânsi câte doi câte doi; și le a dat lor putere asupra dușmanilor celor necurate.

8. Și le a poruncit lor să nu tea nimic pre cale, fără numai toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani la bried:

9. Ci numai să fie încălțați cu sandali, și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și grăia lor, Ori unde veți

11. Și ori căți nu vė vor primi pre voi, nici vor asculta pre voi, eșid de acolo, scuturați praful cel de sub picioarele voastre intru mărturie lor. Amin grăesc voă. Mai ușor va fi Sodomului și Gomorului în ziua judecării, de cuit ceate acolo.

12. Și eșind l'propovedinau, ca să se pocăiască.

13. Și dracl mulți scoteau, și ungeau cu unt-de-lemn pre mulți bolnavi, și l' tămădu au.

14. Și a auđit despre dânsul împăratul Irod (cui arăta se făcuse numele lui); și zicea, Că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți, și pentru aceasta lucrează puterile intru el.

15. Alții ziceau, Că Ilie este. Iar alții ziceau, Că prooroc este, sađ că unul din prooroci.

16. Și auđind Irod, a zis, Acesta este Ioan pre care eu l'am tăiat; el s'a sculat din morți.

17. Că Irod acesta trimetend a prins pre Ioan, și l'a legat pre el în temniță, pentru Irod-iada, muiera lui Filip fratele său; căci o luase pre dânsa muiera.

18. Că zicea Ioan lui Irod, Nu ți se cuvine să aiți muiera fratelui tău.

19. Iar Irod-iada pizmuia lui, și vrea să l'omoare, și nu putea.

20. Că Irod se temea de Ioan știndu-l pre dânsul om drept și sfint, și il socotea pre el; și ascultându-l pre dânsul, multe fă-

cea, și cu dragoste îl asculta pre el.

21. Și întemplantându-se o dată cu bun prilej, când Irod făcea ospățul nașterii sale boierilor săi, și căpitănilor, și celor mai mari ai Galileei;

22. Și intrând fata Irodiadei, și jucând, și plăcându-lui Irod și celor ce ședeau cu dânsul, a dâs împăratul fetei, Cere de la mine orice vei vrea, și voiți da ție.

23. Și s'a jurat ei, Orî ce vei cere de la mine voiți da ție, până la jumătate de împărăție mea.

24. Iar ea eșind, a dâs mamei sale, Ce voiți cere? Iar aceea a dâs, Capul lui Ioan Botezătorului.

25. Și intrând îndată cu sirguintă la împăratul, a cerut, dicând, Voiți ca să mă dai mie acum în tîpsie capul lui Ioan Botezătorului.

26. Și împăratul foarte s'a întruștat, dar pentru jurămîntul, și pentru cei ce ședeau împreună cu dânsul, n'a vrut să îl lepede cerorea.

27. Și îndată trimetînd împăratul speculator, a poruncit să aducă capul lui; Iar el mergînd l'a tăiat capul lui în tîmpie, și l'a dat pre el fetei; și fata l'a dat mamei sale.

28. Și l'a adus în tîpsie, și l'a dat pre el fetei; și fata l'a dat mamei sale.

29. Și auzînd ucenicii lui, au venit și au redicat trupul lui cel cădînd, și l'a pus în mormînt.

30. Și s'au adunat apostolii la Iisus, și l'a vestit lui toate câte au făcut și câte au învățat.

31. Și le a dâs lor, Veniți voi înși-vă deosebi în loc pustiu, și vă odihniți puțin: că erau mulți carii veniau și se duceau, și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Și s'au dus în loc pustiu singuri cu corăbia.

33. Și l'a vădînd pre dânsul noroadele mergînd, și l'a cunoscut pre el mulți, și pedestri dau toate cetățile alergau acolo, și mai înainte de cât el au venit, și s'au adunat la dânsul.

34. Și eșind Iisus, a vădînd norod mult, și l'a făcut milă de ei, pentru că erau ca oile ce n'au păstor; și a început a l'învăța pre dânsul multe.

35. Și iată vreme multă fiind, s'au apropiat la dânsul ucenicii lui, și au dâs, Locul este pustiu, și iată vreme a trecut multă:

36. Slobodește l' pre dânsul, ca mergînd în orașele cele din prejur și în sate, să l'și cumpere lor-și pâini: că n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspundînd a dâs lor, Dați-le voi lor să mănânce. Și au dâs ei lui, Mergînd poate să cumpărăm pâini de două sute de dinari, și să le dăm lor să mănânce?

38. Iar el a dâs lor, Câte pâini aveți? mergîți și vedeți. Și după ce au vădînd, au dâs, Cinci, și doi pești.

39. Și a poruncit lor să l' pue pre toți mese mese pre iarbă verde.

40. Și au ședînd cete, cete, câte o sută și câte cinci-zeci.

41. Și luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutînd la cer, a blagoslovit, și a frînt pâinile, și le a dat ucenicilor săi ca să le pue înaintea lor; și pre cei doi pești l'a împărțit la toți.

42. Și au mîncat toți, și s'au săturat.

43. Și au luat două-spre-zece cosuri pline de sfărîmături, și din pești.

44. Și erau cei ce mîncaseră pâinile ca la cinci mii de bărbați.

45. Și îndată a slîit pre ucenicii săi să intre în corabie, și să meargă mai înainte de ceea parte la Vitsa da, până ce va slobodi el norodul.

46. Și după ce l'a slobodit pre el, s'a dus în munte să se ronge.

47. Și făcîndu-se sară, era corabia în mijlocul mării, și el singur pre uscat.

48. Și l'a vădînd pre dânsul că se odihnesc visînd; oă era vîntul impropria lor, ar intru a patra strajă a nopții a venit la dânsul, și mîblînd pre mare, și vrea să treacă pre lîngă ei.

49. Iar ei vedîndu l' pre dânsul umblînd pre mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat.

50. Că toți l'a vădînd pre el, și s'au turburat. Și el îndată și a grăit cu dânsul, și le a dâs lor, îndrăzniți: eu sînt; nu vă temeți.

51. Și s'a suit la dânsul în corabie; și a încetat vîntul, și ei foarte preste măsură se spălmînau întru sine, și se minunau.

52. Că n'au priceput ceea ce se făcuse cu pâinile, căci era inima lor împietrită.

53. Și trecînd, au venit în pămîntul Ghenisaretului, și au statut la liman.

54. Și eșind ei din corabie, îndată l'a cunoscut pre el.

55. Și încungurînd toată țătura aceea, au început pre paturi a aduce bolnavi, unde au deau că este el acolo.

56. Și ori unde intra, în sate, sau în cetăți, sau în orașe, puneau la ulițe pre cei bolnavi, și l' rugau pre el ca măcar de poalele veșmintelor lui să se atingă: și căți se atingeau de el se mînuiau.

CAPITOLUL VII.

Și s'au adunat la dânsul Farisei, și unii din cărturari, carii veniseră din Ierusalim.

2. Și vedînd pre oare-carii din ucenicii lui cu mâinele neacurate, adocă respălate, mîncînd pâine, l'a prihănit.

3. Că l'ar se și toți ludei de nu l' vor spăla mâinele până în cot, nu mîncă, țîlînd așezămîntul bătrînilor.

4. Și dacă vin din țîrg, de nu se vor spăla, nu mîncă. Și altele multe sînt, care au luat a le ținea, precum spălarea paharelor, și a urcioarelor, și a oăldărilor și a paturilor.

5. După aceea l'a întreat pre el Fariseii și cărturarii, Pentru ce ucenicii tăi nu umblă dupe așezămîntul bătrînilor, ci

cu mâinile nespalate mănâncă pâne?

6. Iar el răspundând, a zis lor, Bine a proorociat Isaia pentru voi, tatălilor, precum este scris, Norodul acesta cu urelele mi se înfundă, iar ochii lor depărtă de la mine.

7. Și în zădar mă cinstesc, învățând învățătură care sunt porunci omenești.

8. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți așezământul oamenilor, spălarea urcișoarelor, și a păturilor și alte asemenea ca acestea multe faceți.

9. Și zicea lor, Bine lepădați porunca lui Dumnezeu, ca să păziți așezământul vostru.

10. Că Moisi a zis, Cinstesteți pre tatăl tău și pre mama ta; și, Cela ce va grăi de rău pre tatăl său sau pre mama sa, cu moarte sa moră.

11. Iar voi diceți, De va dice omul tatăl său sau mama sa, Corban, adică, dară este aceea cu care te ai fi folosit de la mine;

12. Și nu-l mai lăsați pre dânsul să mai facă ceva tatăl său sau mînea.

13. Călucând cuvîntul lui Dumnezeu pentru așezămîntul vostru, care l' ați dat: și asemenea ca acestea multe faceți.

14. Și chemând la sine pre tot norodul, a zis lor, Ascultați-mă pre mine toți, și înțelegeți!

15. Număc nu este din afară de om, ce intră într'însul, care poate să-l spurce pre el: ci cele ce es dintr'însul, acelea sînt care spurcă pre om.

16. De are cineva urechi de auzit, audă.

17. Și după ce a intrat în casă de la norod, l' auzi încrebat pre el ucenicii lui pentru pîdă.

18. Și le a zis lor, Auzi și voi și nu eți așa noi? l' gîtor? Auzi nu vă pricepeți, că tot ce intră în om din afară, nu poate să-l spurce;

19. Că nu intră în inima lui, ci în pîntece, și ese pe afedron, curățind toate bucatele?

20. Și zicea, Ceea ce ese din om, aceea spurcă pre om.

21. Că din lăuntru din inima oamenilor, es gîndurile cele rele, preacuvile, carniile, viciile,

22. Furtisagurile, lăcomile, viciile, rădăcinile, răstăcîntele, lăptile de rușine, ochiul viclean, hula, trufiea, nebulnea.

23. Toate acestea es din lăuntru, și spurcă pre om.

24. Și sculându-se de acolo, s'a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului, și intrînd în casă, vrea să nu știe nimeni de el, și n'a putut să se tălănuască.

25. Că auzind o mulțime pentru dânsul, a cărei fiică avea duh necurat, venind a căzut la picioarele lui.

26. Și era mulțimea Elină, de neam din Finichia Siriei; și l' ruga pre el ca să gonească dracul din fiica ei.

27. Iar Iisus a zis ei, Lasă să se sature întâi fiul, că nu este bine a lua pâinea fiilor, și a o arunca căinilor.

28. Iar ea răspundînd, a zis lui, Adevărat, Doamne: că și cămîi

sunt masă mîncă din sfărîmăturile fiilor.

29. Și a zis ei, Pentru acest cuvînt mergi, a ești dracul din fiica ta.

30. Și mergînd la casa sa, a aflat pre dracul eșit, și pre fiică zăcînd în pat.

31. Și iarăși eșind din hotarele Tirului și ale Sidonului, a venit la marea Galileei, în mijlocul hotarelor Decapoliei.

32. Și auzi adus la dânsul un surd grînd anevoe; și l' auzi ruga pre dânsul ca să-l pue mîna pre el.

33. Și luîndu-l pre el din mulțime deoschi, a pus degetele sale în urechile lui, și sculpînd, s'a atins de limba lui;

34. Și căușînd la cer, a suspinat, și a zis lui, EFFATTA, ce este, Deschide-te.

35. Și îndată s'a deschis auzul lui, și s'a delegat legătura limbii lui, și grăia drept.

36. Și a poruncit lor ca să nu spuie nimîru: ci pre cât el le porunceea lor, ei mai mult vestiau.

37. Și preste măsură se miră, zicînd, Toate le a făcut bine: și pre surd l' a făcut de auz, și pre muț de grăesc.

CAPITOLUL VIII.

În zilele acelea fiind norod mult foarte, și neavînd ce mîncă, chemînd Iisus pre ucenicii săi, le a zis lor,

2. Milă mi este de norod, că intrat iarăși în corabie și a treia treile zile sînt de când aș-

teaptă lîngă mine, și n'au ce mîncă.

3. Și de l' voia slobozi pre dânsul lîmînînd la casele lor, vor slăbi pre cale: că unii dintr'înși au venit de departe.

4. Și auzi răspuns lui ucenicul lui, De unde pre aceștia va putea cineva să-l sature de pâine aici în pustie?

5. Și l' a întrebat pre el, Căe pâini aveți? Iar el auzi zis, Șapte.

6. Și a poruncit norodului să șadă pre pămînt, și auzi pre cele șapte pâini, mulțumind, a frînt, și a dat ucenicilor săi, ca să le pue înaintea lor; și le auzi pus înaintea norodului.

7. Și avînd și puțin poștor: și blagoslovind, a zis să l' pue și pre aceia înaintea lor.

8. Și auzi mîncat, și s'auzi săturat: și auzi luat rămășițe de sfărîmături șapte coșuri.

9. Și erau cei ce mîncaseră ca patru mii: și l' a slobozit pre el.

10. Și îndată intrînd în corabie cu ucenicilor săi, a venit în părțile Dalmanutei.

11. Și auzi eșit Fariseii, și auzi început a se întreba cu dânsul, cerînd de la dânsul semn din cer, ispitindu-l pre el.

12. Și suspinînd cu duhul său, a zis, Pentru ce neamul acesta semăna cere? amin dic voă, Nu se va da neamului acestuia semn.

13. Și lăsându-l pre dânsul, a intrat iarăși în corabie și a trecut de ceea parte.

14. 7 Și, ucenicii uitaseră să ia pâine, și mai mult de cât o pâine n'aveau cu dânsii în corabie.

15. Și le a poruncit lor, dîcînd, Cîutați de vî pîziți de aluatul Fariseilor, și de aluatul lui Irod.

16. Și ougeta unul cîtră altul, dîcînd, Că pâine n'avem.

17. Iar Iisus cunoscînd, a dîs lor, Drept ce ougetați că pâine n'aveți? încă nu înțelegeți, nici pricepeți? au încă împietrită aveau ума voastră?

18. Ochii avînd, nu vedeți? și urechi avînd, n'audiți? și nu vă aduceți aminte?

19. Când am frînt pre cele cinci pâini la cele cinci mii, câte coșuri pline de sfărîmături ați luat? Dîs-au ei lui, Doăspre dece.

20. Și cînd pre cele șapte la cele patru mii, câte coșuri pline de sfărîmături ați luat? Iar ei au dîs, Șapte.

21. Și le a dîs lor, Dar cum încă nu înțelegeți?

22. 7 Și a venit în Vitsaida; și 'I au adus lui un orb, și 'I au rugat pre el ca să se atingă de dînsul.

23. Și apucînd pre orbul de mîină, 'I a scos pre el afară din sat, și acupînd pre ochii lui, și puîndu'și mîînele pre el, 'I a întrebă de vede ceva.

24. Și rîdicîndu'și ochii, a dîs, Văd oamenii ca copaci umbland.

25. După aceasta iarăși 'și a pus mîînele pre ochii lui, și 'I

a făcut de a vădut, și s'a îndreptat, și a vădut luminat pre toți.

26. Și 'I a trimis pre el la casa sa, dîcînd, N'ei n'at să intri, nici să spuî cuiva în sat.

27. 7 Și a eșit Iisus, și ucenicii lui în satele Chesarei lui Filip; și pre cale a întrebă pre ucenicii săi, dîcînd lor, Cine de oameni că sînt eu?

28. Iar ei au răspuns, Ioan Botezătorul; și alții, Ilie; iar alții, Unul din proroci.

29. Și el le a dîs lor, Dar voi cine e, cei că sînt eu? Și răspundînd Petru a dîs lui, Tu ești Hristosul.

30. Și 'I a oprit pre el ca să nu spuie nimîru pentru dînsul.

31. Și a început a 'I învăța pre el, că se cuvine Fiul omului multe a pătîni, și a se desfălma de bătrîni, și de arhierii, și de cărturari, și a se omori, și după trei zile a învia.

32. Și de față cuvîntul acesta grăia. Și apucîndu' pre el Petru, a început a 'I sta lui împotrivă.

33. Iar el întorcîndu-se și cîutînd spre ucenicii săi, a certat pre Petru, dîcînd, Mergi după mine, Satana: că nu cugești cele ce sînt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sînt ale oamenilor.

34. 7 Și chîemînd la sine pre norod împreună cu ucenicii săi, a dîs lor, Cela ce voește să vie după mine, să se lepede de sine, și să 'și lea crucea sa, și să mîl urmeze m.e.

35. Că cine va vrea să 'și mîntuească sufletul său, pierde'l va pre el; iar cine 'și va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mîntui pre el.

36. Că ce va folosi omului, de ar dobîndi lumea toată, și 'și va pierde sufletul său?

37. Său ce va da omul schimb pentru sufletul său?

38. Că cine se va rușina de mine și de cuvintele mele într'acest neam preacurvar și păcătoș; și Fiul omului se va rușina de el cînd va veni întru slava Tatălui său cu sfinții îngeri.

CAPITOLUL IX.

Și le dicea lor, Amin grăesc vouă, Că sînt unii din cei ce stău aici, cari nu vor gusta moarte pînă cînd vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

2. 7 După șese zile a luat Iisus pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan, și 'I a suit pre dînsii în munte înalt deosebi singuri, și s'a schimbat la față înaintea lor.

3. Și haînele lui erau streluînd, albe foarte ca zăpada; în ce chip nălbitorul pre pămînt nu poate să nălbească.

4. Și s'a arătat lor Ilie împreună cu Moisi; și grăiau cu Iisus.

5. Și răspundînd Petru a dîs lui Iisus, Învățătorule, bine este noă a fi aici: și să facem trei

colibi; ție una, și lui Moisi una, și lui Ilie una.

6. Că nu știa ce grăia; că erau înfricoșăți.

7. Și s'a făcut nor umbrindu' pre el, și a venit glas din nor, erînd, Acesta este Fiul meu cel iubit: pre acesta ascultați.

8. Și de năprasă cîutînd ei împrejur, pre nimeni n'au mai vădit, ci numai pre Iisus împreună cu dînsii.

9. Iar pogorîndu-se ei din munte, le a poruncit lor ca nimîru să nu spuie cele ce au vădut, fără numai cînd Fiul omului din morți va învia.

10. Și ei au ținut cuvîntul între sine, întrebîndu-se ce este aceea a învia din morți.

11. 7 Și 'I au întrebă pre el, dîcînd, Pentru ce dîc cărturarii că Ilie se cuvine să vie mai înainte?

12. Iar el răspundînd, a dîs lor, Ilie cu adevărat venind mai înainte, va așeza toate; și precum este scris de Fiul omului, ca să pătîmească multe, și să fie desfălma.

13. Ci dîc vouă, Că și Ilie a venit, și au făcut lui câte au vrut, cum este scris de el.

14. 7 Și venind la ucenici, a vădut norod mult împrejurul lor, și cărturarii întrebîndu-se cu dînsii.

15. Și îndată tot norodul vădîndu' pre el s'a spălmîntat, și alergînd s'a închinat lui.

16. Și a întrebă pre cărturari, Ce vă întrebați între voi?

17. Și răspundînd unul din

norod, a dîs. Învățătorule, am adus pre fiul meu la tine, avînd dubînt; mut;

18. Și ori unde îl apucă pre el, îl zdrobește: și face apume, și scîrsește cu dinții săi, și se usucă și am dîs ucenicilor tîi să-l scoată, ș. n'au putut.

19. Iar el răspundînd, a dîs-lui. O neam necredincos, până când voiți fi cu voi? până când voiți suferi pre voi? aduceți-l pre el la mine.

20. Și l'au adus pre el la dînsul și vîdîndu-l pre dînsul, îndată duhul l' a scuturat pre el; și cădînd la pămînt, se tăvăla spumînd.

21. Și n'întrebă pre tatăl lui, Cîntu vreme este de cînd l' a făcut mi această? Iar el a dîs, Din copilărie.

22. Și de multe ori pre el și în loc l' a aruncat, și în apă, cu săl pînă în de poți cere; ajută-ne uchi, slîndu-ți mîlă de noi.

23. Iar Iisus l' a dîs lui, De poți crede, toate sînt cu putință credincosului.

24. Și moată strigînd cu lacrimi tatăl copilului, a grăit, Cred, Doamne; ajută necredinței mele.

25. Iar vîdînd Iisus că năvălește norodul, a poruncit duhului celui necurat, dîcînd lui, Duh mut și surd, eu ție l' i poruncesc, ești dînt'r'însul, și de acum să nu mai ieși în el.

26. Și strigînd, și mult scuturîndu-l pre el, a eșit: și s' a tăcut ca un mort; cît mulți dîceau, A murit.

27. Iar Iisus apucîndu-l pre el de mînă, l' a redîcat; și s' a sculat.

28. Și intrînd el în casă, ucenicii lui l' au întrebat pre dînsul deosebi, Pentru ce noi nu am putut să l' scoatem pre el?

29. Iar el a dîs lor, Acest neam cu nimic nu poate eși, fără numai cu rugămintă și cu post.

30. Și de acolo cînd, mergeau prin Galileea; și nu vrea ca să l' știe cineva.

31. Că învăța pre ucenicii săi, și dîcea lor, Fiul omului se va da în mîinile oamenilor, și l' vor omori pre el; și după ce l' vor omori, a treia zi va învia.

32. Iar el nu înțelegeau cuvîntul acela, și se temeau să l' întrebă pre el.

33. Și a venit în Capernaum și sînd în casă l' a întrebat pre dînsul, De ce vă prigoniți pre cale?

34. Iar el au tăcut: că se priecise pre cale unul cu altul, cine ar fi mai mare.

35. Și dîcînd, a chemat pre cei doi spre dîce și l' a dîs lor, Că ce va să fie înțel, aceasta să fie mai pre urmă de toți, și tutulor slugă.

36. Și luînd un prunc, l' a pus pre el în mylocul lor: și luîndu-l în brațe a dîs lor,

37. Ori cine va primi pre unul dînt'r'acești prunci întru numele meu, pre mine primește: și ori cine primește pre mine, nu pri-

mește pre mine, ci pre cel ce m' a trimis pre mine.

38. Și a răspuns Ioan lui, dîcînd, Învățătorule, am vîdît pre oare cine întru numele tău scotînd dracii, care nu vine după noi: și l' am oprit pre el, pentru că nu vine după noi.

39. Iar Iisus a dîs, Nu l' opriți pre el, că nimeni nu este care va face putere întru numele meu, și să poată degrab a mîe grîi de rîi.

40. Că cel ce nu este împotrivă noastră pentru noi este.

41. Că ori cine va adăpa pre voi cu un pahar de apă întru numele meu, pentru că sînteți al lui Hristos, amin grăesc voă, nu l' va pierde plata sa.

42. Și ori cine va sminti pre unul dînt'r'acești micî carî cred întru mine, mai bine ar fi lui de l' ar lega o piatră de moară împrejurul grumazului său, și să se arunce în mare.

43. Și de te smintește pre tine mîna ta, iae-o pre ea: că mai bine l' este ție cîung să intri în viață, de cît două mîni avînd să intri în gheena, în focul nestîns.

44. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

45. Și de te smintește pre tine piciorul tău, tae-l pre el: că mai bine l' este ție să intri în viață schiop, de cît două picioare avînd să fi aruncat în gheena, în focul nestîns.

46. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

47. Și de te smintește pre

ține ochiul tău, scoate-l pre el: că mai bine l' este ție cu un ochi să intri întru împărăția lui Dumnezeu, de cît doi ochi avînd să fi aruncat în gheena focului.

48. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

49. Că fie-oare cu foc se va săra, și toată jertva cu sare se va săra.

50. Bună este sarea, iar de va fi sarea nesărată, cu ce o veți îndulci pre aceasta? Aveți întru voi sare, și pace aveți între voi.

CAPITOLUL X.

Si de acolo sculându-se, a venit în hotarele iudeei de ceea parte de Iordan, și iarăși s' au adunat noroadele la dînsul; și precum li era obiceiul, iarăși li învăța pre ei.

2. Și apropiindu-se Fariseii, l' au întrebat pre el, Oare se cade bărbatul să l' lase muierea? ispitindu-l pre el.

3. Iar el răspundînd a dîs lor, Ce a poruncit voă Moisi?

4. Iar el au dîs, Moisi a dat voie să l' sorie cartede despărțire, și s' o lase.

5. Și răspundînd Iisus, a dîs lor, Dupre învîrtogarea inimii voastre a scris voă porunca aceasta.

6. Iar din începutul zidirei bărbat și mulere l' a făcut pre el Dumnezeu.

7. Pentru aceasta va lăsa omul

pre tatăl său și pre mama sa, și se va p. de mureca sa.

8. Și vor fi amândoi un trup, pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup.

9. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Și în casă iarăși 'l au înțrebat pre el ucenicii lui de aceasta.

11. Și le a dîs lor, Ori cine 'și va lăsa muierea sa, și va lua alta, preacurvește cu dînsa.

12. Și muierea de 'și va lăsa bărbatul, și se va mărita după altul, preacurvește.

13. Și aduceau lîdînsul prunci ca să se amîgă de el, iar ucenicii certau pre cei ce 'l aduceau.

14. Iar zicînd Iisus aceasta, nu 'l a pîrît bine și a dîs lor, Lăsați prunci să vie a mine și nu 'l opriți pre el, că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.

15. Amin dîc voă, Ori-cine nu va primi împunătura lui Dumnezeu ca pruncu, nu va intra întru ea.

16. Și luându-l în brațe, 'și a pus mâinele preste el, și 'l a blăgoslovit pre dînsul.

17. Și eșind el în cale, alergînd oare-cine, și ingenuunchind înaintea lui, îl întreba pre el, dîcînd, Învățătorule bune, ce voiți face ca să moștenesc viața veșnică?

18. Iar Iisus a dîs lui, Ce-mi dîci bun? nimeni nu este bun, fără numai unul, Dumnezeu.

19. Poruncele sînt, Să nu preacurvești, Să nu uciși, Să nu furi,

Să nu mărturisești mărturie mincinoasă, Să nu răpești, Umeste pre tatăl tău și pre mama ta.

20. Iar el răspundînd, a dîs lui, Învățătorule, toate acestea le am păzit din tinerețile mele.

21. Iar Iisus căutînd spre el 'l a iubit pre dînsul, și a dîs lui, Dacă nu îți lăsești, mergi, vinde 'ți câte ai, și fe dă săracilor, și vei avea comoară în cer; și luînd crucea, vino, urmează mie.

22. Iar el intrîndu-se de cuvîntul acesta, s'a dus mîhnit: pentru că avea avuții multe.

23. Și căutînd împrejur Iisus, a dîs ucenicii lor săi, Cît de anevod vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!

24. Iar ucenicii s'au spălmîntat de cuvîntul lui, Iar Iisus iarăși răspundînd, le a dîs lor, Fiilor, ca de a nevoaste să intre întru împărăția lui Dumnezeu, cei ce se nădă, înese în ru avuții?

25. Mai lesne este a trece cămîna prin urechea acului, de cît bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar ei mai mult se îngroziau, dîcînd unul cătră altul, Și cine poate să se mîntuească?

27. Și căutînd Iisus la dînsul, a dîs, La oameni este cu nepuțință, dar nu la Dumnezeu: că la Dumnezeu toate sînt cu puțință.

28. Și a început Petru a dîce lui, Iată noi am lăsat toate, și am urmat ție.

29. Și răspundînd Iisus a dîs, Amin grăesc voă, Nimeni nu este care 'și a lăsat casă, sau frați,

sau surori, sau tată, sau mamă, sau muiere, sau feciori, sau holde, pentru mine și pentru evanghelie.

30. Și să nu lee insutite acum în vremea aceasta, case, și frați, și surori, și tată, și mamă, și feciori, și holde, cu goniri; și în veacul cel viitor viață veșnică.

31. Și mulți d'intîi vor fi pre urmă; și de pre urmă întîiu.

32. Și erau pre cale sîndu-se în Ierusalim; și mergea Iisus înaintea lor; iar el se spălmîntau; și mergînd după dînsul, le era înică. Și luînd iarăși pre cei doispre-zece, a început a le spune lor cele ce erau să se întîmple lui.

33. Dîcînd, Iată, ne suim în Ierusalim, și Fiul omului se va da arhierilor și cărturarilor; și 'l vor judeca pre el spre moarte, și 'l vor da pre el Neamurilor.

34. Și 'l vor batjocori pre el, și 'l vor bate pre el, și 'l vor scuipi, și 'l vor omori pre el; și a treia zi va învia.

35. Și 'l au venit la el Iacov și Ioan, fiul lui Zevedei dîcînd, Învățătorule, voim ca ceea ce vom cere să ne faci Ioă.

36. Iar el a dîs lor, Ce voiți să vă fac voă?

37. Iar ei au dîs lui, Dă-ne noi ca să ședem unul d'a dreapte ta, și altul d'a stînga ta, întru slava ta.

38. Iar Iisus le a dîs lor, Nu știți ce cereți: puteți să beți paharul care e beat? și cu botezului care e cu mîe botez să vă botezați?

39. Iar ei au dîs lui, Putem. Iar Iisus a dîs lor, Paharul pre care e beat, cu adevărat îl veți bea; și cu botezului cu care e mîe botez, vă veți boteza.

40. Iar a ședea d'a dreapta mea și d'a stînga mea înaste al meu a da, ci se va da celor pentru caril s'a gătit.

41. Și auzînd aceasta cei deace, au început a se mîna pre Iacov și pre Ioan.

42. Iar Iisus chîemându-l pre dînsul la sine, le a dîs lor, Știți că celor ce li se pare că împărătesc Neamurile, le stăpînesc pre ele; și cei mai mari al lor le domnesc pre dînsule.

43. Iar întru voi nu va fi așa: ci care va vrea să fie mai mare între voi, să fie voă slugă.

44. Și care va vrea să fie între voi întîiu, să fie tutulor slugă.

45. Pentru că și Fiul omului n'a venit ca să 'l slujească lui, ci ca să slujească el, și să 'și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.

46. Și 'l au venit în Ierihon: și eșind ei din Ierihon și ucenicii lui și norod mult, Vari mîe orbul, fiul lui Timei, ședea lingă cale cerșind.

47. Și auzînd că Iisus Nazarineanul este, a început a striga, și a dîce, Huse, Fiul lui David, miluește-mă.

48. Și 'l certau pre dînsul mulți ca să tacă: iar el cu mult mai virtos striga, Fiul lui David, miluește-mă.

49. Și stînd Iisus, a dîs să 'l cheme pre el. Și au chîemat pre

orbul, dîcîndu-l lui, Indrăznește, scoală-te, că te cheamă.

50. Iar el, lepădându-și haina sa, s'a sculat, și a venit la Iisus.

51. Și răspundînd Iisus, 'I a dîs lui, Ce voești să-ți fac tîe? Iar orbul 'I a dîs lui, Învățătore, ca să văd.

52. Iar Iisus 'I a dîs lui, Mergi, credința ta te-a mîntuit. Și îndată a vădît, și a mers după Iisus în cale.

CAPITOLUL XI.

Și cînd s'a apropiat de Ierusalim, în Vitisaghi și Vitania, cătră muntele Masim lor, a trimis doi din ucenicii săi,

2. Și a dîs lor, Mergeți în satul care este înaintea voastră: și îndată intrînd într'insul, veți afla un mînz legat, pre care nimeni din omeni n'a scîrît, deslegîndu-l pre el, să 'I aduceți.

3. Și de va dîce voă cinevă, Căci lăceți aceasta? să dîceți, că Domnul al trelor este, și numai de cît îl va trimete pre el aici.

4. Și au mers, și au aflat mînzul legat lingă ușă afară la răpintie; și 'l au deslegat pre el.

5. Iar unîl din cei ce stau acolo, au dîs lor, Ce faceți de deslegați mînzul?

6. Iar el au dîs lor precum le porunise Iisus: și 'l au lăsat pre el.

7. Și au adus mînzul la Iisus, și 'l au pus pre el hainele lor, și a ședut pre dînsul.

8. Și mulți așterneau veșmintele lor pre cale, iar alții tăiau

stălări din copaci, și le așterneau pre cale.

9. Și cei ce mergeau înainte, și cei ce veniau pre urmă, strigau, dîcînd, Osanna; Bine este cuvîntul cel ce vine într-un numele Domnului.

10. Bine este cuvîntul împărăției, care vine într-un numele Domnului, a părintelui nostru David: Osanna într-unul cel de sus.

11. Și a intrat Iisus în Ierusalim, și în biserică: și după ce a vădît toate, fiind vremea în de sară, a eșit la Vitania cu cei doi-spre-dece.

12. Și a doua zi, eșînd el din Vitania, a flămîndît;

13. Și vădînd un smochin de departe avînd frunze, a venit, ca doară va afla ceva într'insul: și venînd la el, nimc n'a aflat fîră numai frunze, că încă nu era vremea smochinilor.

14. Și răspundînd Iisus, a dîs lui, De acum înainte nimeni să nu mai mînanăce rod din tine în veac. Și auziau ucenicii lui.

15. Și au venit în Ierusalim: și intrînd Iisus în biserică, a început a scoate pre cel ce vindea și cumpăra în biserică, și mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeaș porumbi le a răsturnat;

16. Și nu lăsa să poarte cineva vas prin biserică.

17. Și învăța, dîcînd lor, Așa nu este scris, Casa mea, casă de rugăciune se va cheama într-un toate neamurile? Iar voi pe ați făcut peșteră tâlharilor.

18. Și au așut cărturarii și

arhierii, și căsău în ce chip 'l ar fi pierdut pre el; că se temeau de dînsul, căci tot norodul se mira de învățătura lui.

19. Și dacă s'a făcut sară, a eșit afară din cetate.

20. Și a doua zi trecînd, au vădît smochinul uscat din rădăcină.

21. Și aducîndu-și aminte Petru 'I a dîs lui, Învățătore, vești, smochinul pe care 'l ai blăstămat s'a uscat.

22. Și răspundînd Iisus, a dîs lor, Aveți credință în Dumnezeu?

23. Că amin dîc voă, Că acela ce ar dîce muntele acestuia, făcîndu-l, și te aruncă în mare; și nu se va îndoi într-un inima sa, ci va crede că ce va dîce va fi; și va fi.

24. Pentru aceasta dîc voă, Toate câte cereți, rugîndu-vă, să credeți că veți lua, și va fi voă.

25. Și cînd stați de vă rugați, ertați ori-ce aveți asupra cuiva: ca și Tatăl vostru cel din ceruri să erte voă greșalele voastre.

26. Iar dacă voi nu veți erta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu va erta voă greșalele voastre.

27. Și au venit iarăși în Ierusalim: și umblînd el prin biserică, au venit la dînsul arhierii, și cărturarii, și bătrînii.

28. Și au dîs lui, Cu ce putere faci acestea? și cine 'ți a dat tîe puterea aceasta ca să faci acestea?

29. Iar Iisus răspundînd, a dîs lor, Întreba-voi și eu pre voi un cuvînt, și să mi răspun-

deți mie, și voiți spune și eu voă cu ce putere fac acestea.

30. Botezul lui Ioan din cer a fost, sau de la oameni? răspundeți-mi mie.

31. Și ei ouzetau într-un sine, dîcînd, De vom dîce, Din cer; va dîce, Pentru ce dar n'ați crezut lui?

32. Iar de vom dîce, De la oameni; se temeă de norod: că toți aveau pre Ioan, că eu adevărat prooroc a toș.

33. Și răspundînd, au dîs lui Iisus, Nu știm. Și Iisus răspundînd a dîs lor, Nici eu nu voiți spune voă cu ce putere fac acestea.

CAPITOLUL XII.

Și a început în pîlde a grăi lor. Un om a sădit vie, și o a îngrădit împrejur cu gard, și a săpat într'însa teaso, și a zidit turn, și o a dat pre ea lucrătorilor, și s'a dus departe.

2. Și la vreme a trimis o slugă la lucrători, ca să le de la lucrătorii din rodul viei.

3. Iar el apucîndu-l pre dînsul, 'l au lăsat, și 'l au trimis deșert.

4. Și iarăși a trimis cătră dînsul pre altă slugă, și pre acela lătîndu-l cu potre, 'l au sfărîmat capul, și 'l au trimis ocărit.

5. Și iarăși a trimis pre altul; și pre acela 'l au omorît, și pre alții mulți; pre unîl bătîndu-l, pre alți omorîndu-l.

6. Deci avînd încă un fiu, nu-

bit al său, 'l a trimis și pre acela mai pre urmă la ei, dicând, Se vor rușina de fiul meu.

7. Iar lucrătorii aceia au dis între sine. Acesta este moștenitorul; veniți să 'l ucidem pre el, și va fi moștea a noastră.

8. Și apucându-l pre el 'l au omorât, și 'l au seos afară din vie.

9. Ce dar va face stăpânul viei? veni-va și va pierde pre lucrătorii aceia, și viaa o va da altora.

10. Au nici scriptura aceasta n'ăți citit, Piatra care nu o au băgat în samă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului:

11. De la Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri?

12. Și căutați să 'l prindă pre el, și se temeați de norod: căci au cunoscut că împotriva lor a dis pilda: și lăsându-l pre el, s'au dus.

13. 'l și au trimis către densus pre unii din Farisei și din Iudeiani, ca să 'l prindă pre el în cuvânt.

14. Iar ei venind 'l au dis lui, învățătorule, știm că adevărat ești, și nu 'l este pie grijă de nimeni: că nu cauți în fața oamenilor, ci întru adevăr calea lui Dumnezeu înveți: Se cade a da dajdie Chesarului, sau nu?

15. Să dăm, sau să nu dăm? Iar el și-a dat făcându-lea lor, a dis lor, Ce mă ispițiți? aduceți-mi un dinar să 'l ved.

16. Iar ei 'l au adus. Și a dis lor, Al cui este chipul acesta

și scriptura cea de pre el? Și ei 'l au dis lui, Aia Chesarului.

17. Și răspundând Iesus, a dis lor, Dați înapoi pre cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului; și pre cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Și s'au mirat de densus.

18. 'l și au venit la densus Sadducheii, cari dic că nu este înviere; și 'l au întrebat pre el, dicând.

19. Învățătorule, Moisi a scris noă. De va muri fratele culva, și 'l va rămâne a murea, și faciori nu va lăsa, să iee fratele lui pre murea lui, și să red. ce sămânța fratelui său.

20. Deci șapte frați au fost: și cel d'întîu a luat muliere, și murind n'a lăsat sămânță.

21. Și al doilea o a luat pre denses, și a murit, și n'oi acela n'a lăsat sămânță: și al treilea așcherea.

22. Și o au luat pre denses toți șapte, și n'au lăsat sămânță: Iar mai pre urmă de toți a murit și murea.

23. Deci la înviere, când vor învia al căruia dintr'înși va fi murea? că toți șapte o au avut pre ea murea.

24. Și răspundând Iesus, a dis lor, Au nu pentru aceasta vă rătăciți, neștinând scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Că după ce vor învia din morți, nici se vor însura, nici se vor mărita; ci vor fi ca îngerii în ceruri.

26. Iar pentru morți, că se vor scula au n'ăți citit în car-

tea lui Moisi, la rug cum 'l a rățea lui Dumnezeu. Si nimeni mai mult nu îndrăznea să 'l întrebe pre el.

35. 'l și răspundând Iesus a dis, învățând în biserică, Cum dic cărturarii că Hristos este Fiul lui David?

27. Nu este Dumnezeu al morților, ci Dumnezeu al viilor: deci voi mult vă rătăciți.

28. 'l și apropiindu-se unul din cărturarii, care auțise pre el prigonindu-se cu densus, și vedând că bine le a răspuns lor, 'l a întrebat pre el, Care poruncă este mai întău de toate?

29. Iar Iesus 'l a răspuns lui, Mai întău de toate poruncele este, Auzi, Israele; Domnul Dumnezeu nostru, este un Domn.

30. Și să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, și din tot sufletul tău, și din tot cugetul tău, și din toată puterea ta: aceasta este porunca cea d'întău.

31. Iar a doua, asemenea a celeia este aceasta, Să iubești pre aproapele tău, ca însuși pre tine. Mai mare de cât acestea a-tă poruncă nu este.

32. Și a dis lui cărturarul, Bine, învățătorule, adevărat ai dis: că unul este Dumnezeu; și nu este altul afară de densus.

33. Și a 'l iubi pre el din toată inima, și din tot cugetul, și din tot sufletul, și din toată puterea, și a iubi pre aproapele ca însuși pre sine, mai mult este de cât toate prinoasele și jertvele.

34. Iar Iesus vedând că cu înțelepciune a răspuns, 'l a spus lui, Nu ești departe de împă-

44. Că toți aceia din priso-

45. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

46. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

47. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

48. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

49. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

50. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

51. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

52. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

53. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

54. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

55. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

56. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

57. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

58. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

59. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

60. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

61. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

62. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

63. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

64. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

65. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

66. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

67. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

68. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

69. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

70. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

71. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

72. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

73. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

74. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

75. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

76. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

77. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

78. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

79. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

80. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

81. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

82. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

83. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

84. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

85. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

86. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

87. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

88. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

89. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

90. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

91. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

92. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

93. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

94. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

95. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

96. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

97. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

98. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

99. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

100. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

101. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

102. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

103. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

104. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

105. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

106. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

107. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

108. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

109. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

110. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

111. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

112. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

113. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

114. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

115. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

116. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

117. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

118. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

119. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

120. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

121. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

122. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

123. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

124. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

125. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

126. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

127. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

128. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

129. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

130. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

131. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

132. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

133. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

134. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

135. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

136. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

137. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

138. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

139. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

140. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

141. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

142. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

143. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

144. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

145. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

146. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

147. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

148. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

149. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

150. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

151. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

152. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

153. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

154. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

155. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

156. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

157. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

158. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

159. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

160. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

161. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

162. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

163. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

164. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrănt.

165. Și chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amia dic voă, Că această văduvă săracă, a a runcat mai mult de cât toți cei ce au aruncat în gazofilache.

166. Și vedând Iesus în preajma gazofilachiei, privia cum arunca norodul bani în gaz

sința lor au aruncat; iar aceasta din lipsa sa, toate câte a avut a aruncat, roată avuției sa

CAPITOLUL XIII

Și ieșind el din biserică a zis lui unul din ucenicii lui, în vășătorile, vești ce fel de pietre și ce fel de zidiri!

2. Și răspundând Isus a zis lui, Vești aceste zidiri mari? nu va rămânea aici piatră pre piatră, care să nu se răstăpească.

3. Și ședând el pre muntele Maslului în preajma bisericii, l-au întrebat pre dânsul deosebii Petru și Iacov și Ioan și Andrei.

4. Spune nouă, când vor fi acestea? și ce semni va fi când se vor săvârși acestea toate?

5. Iar Isus răspundând lor, a început a zice, Cântați ca să nu vă înșele pre voi cineva:

6. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând, Eu sunt Hristos, și pre mulți vor înșela.

7. Iar când veți auzi de războaie și de vești de războaie, să nu vă spăimântați; că se cuvine să fie acestea; ci, încă nu va fi sfârșitul.

8. Că se va scula neam preste neam, și împărțire preste împărțire, și vor fi cutremuri pre alocurea, și vor fi foamete și turbări; începuturi ale durerilor sunt acestea.

9. Deci păziți-vă pre voi înșe: că vă va da pre voi în soborări; și în adunări vești și bătuți; și înaintea domnului și a

împăraților vești sta pentru mine, spre mărturie lor.

10. Și în toate neamurile se cuvine mai întâi să se propovăduască evanghelia.

11. Iar când vă vor duce pre voi, dându-ve, să nu vă grijiți mai înainte ce vești grăi, nici să cugetați; ci ceea ce se va da voă întru acel ceas, aceea să grăiți. Că nu voi sântei cel ce grăiți, ci Duhul Sfânt.

12. Și va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fiu; și se vor scula fiii asupra părinților, și ei vor omori pre ei.

13. Și vești fi urii de toți pentru numele meu; iar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

14. Iar când veți vedea uriciunea pustierii, care s'a zis de Danu proorocul, stând unde nu se cuvine, (cela ce cetește să înțeleagă,) atunci cel ce vor fi în Iudea să fugă la munți.

15. Și oala ce va fi pre casă să nu se pogoare în casă, nici să intre, să iee ceva din casa sa.

16. Și oala ce va fi în câmp să nu se întorcă înapoi, să și iee halna sa.

17. Iar voi celor ce vor avea în pânțec, și celor ce vor a pleca în zilele acelea!

18. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarua.

19. Că va fi în zilele acelea necaz ca acela, care n'a fost din începutul zidirei care a zidit Dumnezeu, până acum, și nici va mai fi.

20. Și de nu ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nu s'ar fi mân-

luit nici un trup; ci pentru cei aleși, pre carii l'a ales, va scurta zilele acelea.

21. Și atunci de va zice voă cineva, iată, aici este Hristos; sau, iată, acolo; să nu credeți.

22. Că se vor scula întru stoașă mincinoși și prooroci mincinoși, și vor da semne și minuni, ca să înșele, de va fi cu putință, și pre cei aleși.

23. Iar voi vă păziți: că iată, mai înainte am spus voă toate.

24. Că în zilele acelea, după necazul acela, soarele se va întuneca, și luna nu și va da lumina sa.

25. Și stelele cerului vor cădea, și puterile cele din ceruri se vor clăti.

26. Și atunci vor vedea pre Fiul omului venind pre nori cu putere și cu slavă multă.

27. Și atunci va trimite pre îngeri săi, și va aduna pre cei aleși din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.

28. Iar de la smochin vă învățați pildă. Când mlaștia lui este moale, și înfrunțește, știți că aproape este vara.

29. Așa și voi, când veți vedea acestea făcându-se, să știți că aproape este, lângă uș.

30. Amin grăesc voă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

31. Cerul și pământul vor trece; iar cuvintele mele nu vor trece.

32. Iar de zicea aceea și de ceasul acela, nimeni nu știe, nici

ingerii carii sunt în cer, nici Fiul, fără numai Tatăl.

33. Păziți-vă, priveghiați și vă rugați; că nu știți când va veni vremea aceea.

34. Că Fiul omului este ca un om ce se duce de parte, lăsându-și casa sa, și dând slugelor sale putere, și fle-cărula lucrul lui, și portarului portanțese ca să privegheze.

35. Priveghiați dar; că nu știți când va veni Domnul casei, vara, sau la miezul nopții, sau la cantatul cocoșilor, sau dimineața.

36. Ca nu cumva venind fără de veste, să vă afie pre voi dormind.

37. Iar cele ce voă zice, tutulor dă, Priveghiați.

CAPITOLUL XIV.

Și erau paștele și azmele după două zile; și căutați arhierii și cărturarii cum pre el cu vicleșug prindându-l, să l'omoare.

2. Iar de cad. Nu la praznic, ca să nu fie turburare întru norod.

3. Și fiind el în Vitania în casa lui Simon leprosului, și ședând el, a venit o muiere având un vas de alabastru cu mir de nard de credință, de mult preț; și sfărâmand vasul, l'a turnat pre capul lui.

4. Și erau unii de le părea rău întru sine și ziceau, Pentru ce se face această pagubă a mirului?

5. Că se putea vinde acesta mai mult de cât trei sute de dinari, și să le dea săracilor. Și se răstău asupra ei.

6. Iar Iisus a dîs, Lăsați-o pre dînsa, pentru ce îl faceți ei su-părare? că bun lucru a făcut cu mine.

7. Pentru că pre săracii puru-rea îi aveți cu voi, și când veți vrea puteți a le face lor bine iar pre mine nu mă aveți purtare.

8. Aceasta ce a avut a făcut mai înainte a apucat de a uns trupul meu spre îngrepare.

9. Amin grădese voă. Ori unde se va propovedui evanghelia a-cesta în toata lumea, și ceea ce a făcut ea sa va povesti spre po-meniirea ei.

10. Și Iuda Iscarioteanul, unu din cei doi spre deosebi, la amercel ca să îl vîndă pre el lor.

11. Iar el auzind arendașii săi bucurat, și 'l au lăgăduit lui 'l dea bani și ciuta cum în vreme cu prilej 'l ar da pre el lor.

12. Și în ziua cea d'întîi a azimelor, când jertvau paștele, au dîs cătră dînsul ucenicii lui. Unde voești să mergem să gă-tim ca să mîncăm paștele?

13. Și a trimis doi din ucenicii săi, și le a dîs lor. Mergeți în cetate, și va întîmpina pre voi un om ducînd un vas de lut cu apă mergeți după dînsul.

14. Și ori unde va intra, di-ceți stăpînului casei. Invățăto-rul dice. Unde este sălăgul, in-tru care să mîncăm paștele ou ucenicii mei?

15. Și el va arăta voă un foi-șor mare, așternut gata, acolo gătiți voă.

16. Și au eșit ucenicii lui, și au venit în cetate, și au aflat precum le dîsesse lor și au gă-tit paștele.

17. Și făcîndu-se sară, a ven-it cu cei doi spre-deosebi.

18. Și sedînd ei și mîncînd, a dîs Iisus. Amin dîc voă, fiul din voi va să mă vîndă, cel ce mîncă cu mine.

19. Iar el a început a se în-trista, și a dice lui unul câte unul. Nu cumva sînt eu? și alții. Nu cumva sînt eu?

20. Iar el rîspundînd a dîs lor. Unul din doi spre-deose este, care întinge cu mîin în blăd.

21. Și el omul va merge, precum este scris pentru dînsul: Dar voi omului acela prî care 'l voi omul se vinde eu? și 'l voi omul de nu s'ar fi nă-s-țut acela.

22. Și mîncînd el a luat lîngă pînă, și blagoslovind o a frînt, și a dat lor, și a dîs, Luați, mîncăți: acesta este trupul meu.

23. Și luînd paharul, mulțu-mind, a dat lor: și au bîut din-trînsul toți.

24. Și a dîs lor. Acesta este sîngele meu al legii celei noue, care pentru mulți se varsă.

25. Amin dîc voă. De acum nu voi mai bea din roada vi-țel, pînă în ziua aceea, când o voi bea pre ea nouă întru im-părăția lui Dumnezeu.

26. Și dînd laudă, au eșit în muntele Maslinilor.

27. Și a dîs lor Iisus, Toți ve-ți simți. Intru mine în noap-

tea aceasta: că scris este, Bate-voi păstorul, și se vor rîspi-dile.

28. Dar după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

29. Iar Petru a dîs lui. De și toți se vor sminti, iar eu nu.

30. Și a dîs Iisus lui. Amin dîc ție, Că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cănta cocoșul de două ori, te vei le-păda de mine de trei ori.

31. Iar el cu mult mai virtos dicea. De mi s'ar întempla a muri cu ție, nu mă voi lepă-da de ție. Asemenea încă s-toți dicea.

32. Și au venit în sala dîcă un nume este Cîhe. Și au dîs ucenicilor săi. Mergeți și pînă mă voi ruga.

33. Și a luat pre Petru și pre Iacov și pre Iohana, cu sine, și a început a se spînzura s-a se mîhni.

34. Și a dîs lor. Intristat este sufletul meu pînă în moarte. Rămăneți aici, și priveghiați.

35. Și mergînd puțin mai înainte, a căzut pre pămînt, și mo ruga, ca, de este cu putință, să treacă de la dînsul acel ceas.

36. Și dicea. Avva, Părinte, toate sînt cu putință ție; treci de la mine paharul acesta. însă nu ceea ce voiesc eu, ci ceea ce vreau tu.

37. Și a venit, și 'l a găsit pre el dormind, și a dîs lui Petru, Simone, dormi? nu pu-tuți un ceas să privegheați?

38. Priveghiați și ve rugați, ca să nu intrați în ispită. Că duhul este osîrditor, iar trupul neputincios.

39. Și iarăși mergînd, s'a ru-gat, același cuvînt dîcînd.

40. Și întorcîndu-se 'l a aflat pre dînsii iarăși dormind, încă erau ochii lor îngreuiați, și nu știa ce să rîspundă lui.

41. Și a venit a treia oară, și a dîs lor. Dormiți de acum și ve odihniți; destul este, a venit ceasul; iată, se dă Fiul omului în mîinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă, să mergem; iată cel ce m'a vin lut s'a apro-piat.

43. Și rîsul de cît, încă auzînd el, a venit Iuda, unul din cei doi spre-deosebi, cu el norod mult cu săbii și cu fuști, de la amercel și cărturari și bă-trîni.

44. Și dedese cel ce îl vinduse pre el semn lor, dîcînd. Pre care voi săruta, acela este; prindeți pre el, și 'l duceți cu pază.

45. Și venind, îndată s'a apro-piat de el, și 'l a dîs lui. Invă-tătorule, învățătorule; și 'l a sărutat pre el.

46. Iar el și 'l a pus mîinele pre el, și 'l a prins.

47. Iar unul din cei ce stău lîngă el, scotînd sabiea, a lovit pre sluga arhierului, și 'l a tăiat urechea lui.

48. Și rîspundînd Iisus, a dîs lor. Ca la un tâlhar ați eșit cu săbii și cu fuști, să mă prin-deți?

49. În toate zilele am fost la voi în biserică învățând, și nu m-ați prins: ci ca se împănească scripturile.

50. Și lăsându-l pre el toți, a fugit.

51. Iar un ténér oare-care mergea după el, îmbrăcat cu giulgiu pre trupul gol și l'a prins pre el tineril:

52. Iar el lăsând giulgiul, gol a fugit de la el.

53. Și a dus pre Iisus la arhierel: și s'a adunat la densul toți arhierel și bătrânii și cărturaril.

54. Iar Petru de departe mergea după el, până în lăuntrul curții arhierel și s'a sculat împreună cu slugel, și se încăldea la foc.

55. Iar arhierel și tot sfatul căutau împotriva lui Iisus mărturie ca să-l omore; și nu află.

56. Că mulți mărturisău minciună asupra lui, și nu era a asemenea mărturiile lor.

57. Și unii sculându-se au mărturisit minciună asupra lui, grând.

58. Noi l'am audt pre el, dicend, Eu voi strica această biserică făcută de mâini, și în trei zile alta nefăcută de mâini voi zidi.

59. Și nici așa nu era asemenea mărturia lor.

60. Și sculându-se arhierel în mijloc, a întrebat pre Iisus, dicend, Nume nu răspund? ce mărturisese aceștia asupra ta?

61. Iar el tăcea, și nimic nu răspundea. Iarăși l'a întrebat

pre el arhierel, și l'a dîs lui, Adu ta ești Hristosul, Fiul celui Buncuvenat?

62. Iar Iisus a dîs, Eu sînt: și veți vedea pre Fiul omului sedend d'a dreapta puterei, și venind cu norii cerului.

63. Iar arhierel rupendul hainele sale, a dîs, Ce ne mai trebuiese noă alta mărturie?

64. Ați audt hula: ce vi se pare voă? Iar el toți l'a judecat pre el că este vinovat morței.

65. Și au început unii a-l scuipa pre el, și a-l acoperi fața lui, și a-l bate cu palmul, și a-l quea lui, Proorocește și slugel d' bătend pre el cu palme preste capul.

66. Și fiind Petru jos în curte a venit una din slujnicele arhierelul:

67. Și vedend pre Petru încăldinduse, căutând la el, a dîs, Și tu erai cu Iisus Nazarineu d.

68. Iar el s'a lepădat, dicend, Nu știu, nici pricep ce grăesci tu. Și a eșt alina înaintea curtei: și a cântat cocoșul.

69. Și slujnica vedendul pre el iarăși, a început a dice celor ce stău acolo, Acesta dintr'înși este.

70. Iar el iarăși s'a lepădat. Și preste puțin, iarăși oel ce stău acolo au dîs lui Petru, Adevărat dintr'înși ești: că Galilean ești, și graul tău samănă.

71. Iar el a început a se blăstăma și a se jura, dicend, Nu știu pre omul acesta care dicet.

72. Și a doua oară a cântat cocoșul. Și și a adus aminte Petru de cuvântul care l'a dîs Iisus lui, Mai înainte de ce va căuta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine de trei ori. Și a început a plânge.

12. Iar Pilat răspundend, iarăși le a dîs lor, Dar ce voți să fac acestuia pre care il dicet împăratul Iudeilor?

13. Iar el iarăși au strigat, Răstignește-l pre el.

14. Iar Pilat le a dîs lor, Dar ce reu a făcut? Iar el mai virtos strigau, Răstignește-l pre el.

15. Și Iar Pilat vrind să facă pre voia norodului, le a slobozit lor pre Varavva, și pre Iisus bătendul, l'a dat să se răstignească.

16. Iar ostași l'a adus pre el în lăuntrul curtei, ce este Dian; și au adunat toată oastea.

17. Și l'a îmbrăcat pre el în porfiră, și împletind cunună de spini, l'a pus lui.

18. Și au început a se închina lui, quend, Bucură-te, Împăratul Iudeilor!

19. Și l'a băteau preste cap cu trestie, și l'a scuipau pre el, și pinduse în genunchi se închinau lui.

20. Și după ce l'a batjocorit pre el, au desbrăcat de pre el porfira, și l'a îmbrăcat în hainele sale, și l'a dus pre el să l'a răstignească.

21. Și au silit pre oare-care, Simon, Chirinean, ce trecea, venind din țarină, tatăl lui Alecsandru și al lui Rufu, ca să ducă crucea lui.

22. Și l'a adus pre el la locul Golgota, care se tălmăcește, Locul căpăținei.

CAPITOLUL XV

Și îndată dimineața s'at făcend arhierel cu bătrânii și cu cărturaril și toată adunarea, se lepădand pre Iisus, l'a dus, și l'a dat lui Pilat.

2. Și l'a întrebat pre el Pilat, Tu ești Împăratul Iudeilor? Iar el răspundend, a dîs lui, Tu dici.

3. Și multe grăiau asupra lor arhierel.

4. Iar Pilat iarăși a întrebat pre el, dicend, Nume nu răspund? veți câte mărturisese asupra ta.

5. Iar Iisus mai mult nimic nu a răspuns; că se mira Pilat.

6. Iar la praznicul acela le slobozia lor câte un vinovat, pre care cereau el.

7. Și era unul ce l'a numia Varavva, cu soțiile lui prins, care în zarvă ucidere făcuse.

8. Și strigand norodul a început a cere precum pururea le făcea lor.

9. Iar Pilat le a răspuns lor, dicend, Voți să slobodesc voă pre Împăratul Iudeilor?

10. Că știa că pentru pizmă l'a dat pre el arhierel.

11. Iar arhierel au îndemnat

MARCO, XV.

23. Și Ți au dat lui să bée vin amestecat cu smirnă. Iar el n'a luat.

24. Și răstignindu-l pre el, au împartat hanele lui, trunchind soții pre dăsele, ome ce va lua.

25. Și era ceasul al treilea și Ți au răstignit pre el.

26. Și era scrisoarea prionel lui: **SCILICET IMPERATORI NOSTRO**

27. Și împredă cu deasul au răstignit doi talmari - unul d'a dreapta, și altul d'a stănga lui.

28. Și s'a împunt și pua a care dices, Și cu oel fără de lege s'a socotit.

29. Și oel ce treceau îl hulaă pre el, clătind cu capetele lor, și zicend. Că Ți oel se stric biserică și în trei zile o zidești.

30. Măntuște-te pre tine însuși, și te pogorâ de pre cruce.

31. Așchenea înăși și alhereli bătându-l joc, dicesă unul că-lă alul împetina cu Țiururil, Pre alții a măntuit; iar pre sine nu poate să se măntuească.

32. Hristos împăratul lui Israel pogorare-se acum de pre cruce, ce sa vede și să credem într'insul. Și oel ce erau împreună cu el răstignit, îl ocăruă pre el.

33. Iar când a fost ceasul al șescelea, mulțime s'a ficut preste tot pământul până la al noșea.

34. Iar în ceasul al noșlea a strigat Iesus cu glas mare dicens, **ELOI, ELOI LAMA SAVAH-TANI** ce este dicitu așe, Dumnezeuul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai lăsat?

35. Iar unul din cei ce stău acolo au lăud, dicens, Iată pre Ți strigă.

36. Și alergând unul și umplând un burec de oet, s'a pândind într'o treacile, și adăpă pre el, dicens, Lăsați; să vedem ad veni-va Ți să Ți pogoare pre el.

37. Iar Iesus slăbindul glas mare, și a dat duhu.

38. Și catapeteazma bisericoi s'a rupt în două, de sus până jos.

39. Și vedend sutașul, oel ce sta în proștă lui, că așa strigând și a dat duhu, a zis, Cu adevărat omul acesta fiu al lui Dumnezeu a fost.

40. Și erau și mulțime de departe privind: între care era Maria Magdalina, și Maria mama lui Iakov celui mic și a lui Iosie, și Salomi.

41. (Care și, când era în Galileea, mergeau după el, și slujău lui,) și altele multe care se șaiscra cu el în Ierusalim.

42. Și iată sară făcându-se, de vreme ce era vineri; care este mai înainte de sâmbăta.

43. A venit Iosif din Arimatea, sfetnic cu bun chip, care și acia era așteptând împărăția lui Dumnezeu și îndrăznind a intrat la Piat, și a cerut trupul lui Iesus.

44. Iar Pilat s'a mirat de a murit așa curând: și chieimând pre sutașul, Ți a întrebat pre densus de a murit de mult.

45. Și înzilegend de la sutașul, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și cumpărând giuleg, și

MARCO, XVI.

1. Porindul pre el, Ți a înfășurat cu giuleg, și Ți a pus în mormint, care era săpat în piatră și a prăvălit o piatră pre mormintul.

2. Iar Maria Magdalina și Maria a lui Iosie priviau unde Ți pun.

CAPITOLUL XVI.

1. Dacă a trecut sâmbăta, și Maria Magdalina, și Maria lui Iakov, și Salomi, au cumpărat miroazme ca să meargă să Ți unza pre el.

2. Și foarte de dimineață în dimineața d'înteu a seștin în Ți, au venit la mormint, resărind soarele.

3. Și dicesă una cătră alta, Cine va prăvăli noua piatră de pre ușa mormintului?

4. Și cătând au vădut piatra prăvălita: că era mare foarte.

5. Și intrând în mormint, au vădut pre un teler sedind d'a dreapta, îmbrăcat în veșmînt alb; și s'au spălmântat.

6. Iar el a d's lor, Nu vă spălmântați: Pre Iesus Nazarineanul cel răstignit cătați, și așculat, nu este aici: iată locul unde Ți au pus pre el.

7. Că mergeți de spuneți voceilor lui și lui Petru, că va merge mai înainte de voi în Galileea: acolo îl veți vedea pre el, precum a d's voă.

8. Și esul, au fugit de la locul, că erau cupruse de cutremur și de spaimă: și ni-

mărul nimăie n'au spus; că se temeau.

9. Și Ți după ce a înviat Iesus din morți în dimineața cea d'înteu a seștin așe, s'a arătat iutiu Mariei Magdalinei, care scosese șapte dracl.

10. Aceea mergend, a vestit celor ce fuseseră cu el, cari plângeau și se tînguiau.

11. Și ei au d'nd că este viu, și a fost vădut de deuse, n'au cređut.

12. Și Ți după aceea a doi d'înteu mergend Ți s'a arătat într'alt chip cari mergeau la o țarină.

13. Și aceia mergend, au spus celor-l'alți, și n'ei pre acia nu Ți au cređut.

14. Și Ți după aceea, sedend cu ei unspre-dece, Ți s'a arătat, și a împunt necredinței lor și împietrirei inimel, căci celor ce Ți au vădut pre el, că a înviat, n'au cređut.

15. Și a d's lor, Mergeți în toată lumea, și propovedați evanghelea la toată zidirea.

16. Că ce va crede și se va lotoce și va mântui, și că ce nu va crede, se va osindi.

17. Și semne celor ce vor crede acestea vor urma: întru numele meu dracl vor scoate, în limbi nouă vor grăi;

18. Serpi vor lua, și de vor bea ova de moarte, nu Ți va vătăma pre ei, pre bonavă mai-ace și vor pino, și ome le va fi.

19. Deci Domnul după ce a grăt cu d'nsul, s'a înălțat la cer,

și a ședut d'a dreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei eșind, să propoveduit pretutindenea, Domnul im-

preună lucrând, și cuvântul a-deverindu-l prin semnele ce urmau. Amin.

SFÎNTA EVANGHELIE

CEA DE LA LUCA.

CAPITOLUL I.

De vreme ce mulți s'au apucat a alege povestire pentru lucrurile cele ce au fost adevărite întru noi.

2. Precum au dat noș, cei ce dintru început au fost singuri vădători și slujitori cuvântului;

3. Păru-mi-s'a și mie, urmând toate d'intre cude amăruntul, pre rind a scrie ție, puternice Teofile,

4. Ca să cunoști întărirea cuvintelor, întru care te ai învățat.

5. Ți s'a fost-a în zilele lui Irod, împăratul iudeei, un preot oarecare a nume Zaharia, din rânduiala preoției lui Aza; și mulțimea lui din fetele lui Aaron, și numele ei era Elisavet.

6. Și erau dreptămîndoi înaintea lui Dumnezeu, umblînd întru toate poruncile și îndreptările Domnului fără prihană.

7. Și n'aveau ei feciori, pentru că Elisavet era steapă, și amîndoi erau trecuți în zilele lor.

8. Și a fost când a slujit el

în rîndul săptămînei sale înaintea lui Dumnezeu,

9. După obiceiul preoției, i s'a întemplat a tîmăia intrînd în biserica Domnului.

10. Și toată mulțimea norodului era rugîndu-se afară, în vremea tîmălerii.

11. Și i s'a ațat lui ingerul Domnului stînd d'a dreapta altarului tîmălerii.

12. Și s'a spălmîntat Zaharia vădîndu-l, și frica a cădut peste dînsul.

13. Iar ingerul a zis către dînsul, Nu te teme Zahario: că s'a auzit rugăciunea ta; și mulțimea ta Elisavet va naște ție fiu, și vei chema numele lui Ioan.

14. Și va fie ție bucurie și veselie; și mulți de nașterea lui se vor bucura.

15. Că va fi mare înaintea Domnului, și viu și sîchiera nu va bea; și se va umplea de Duhul Sfînt, încă din pîntecele mamei sale.

16. Și pre mulți din fiii lui

Israel va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

17. Și el va merge înaintea lui cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întorcă numele părinților spre fiu, și pre cei neascultători întru înțelegîciunea dreptilor; să gătească Domnului norod mai înainte gătit.

18. Și a zis Zaharia către inger, Din ce voî curăște aceasta? că eu sînt bătrîn, și mulțimea mea trecută în zilele mele.

19. Și răspundînd ingerul, a zis lui, Eu sînt Gavril, acela ce stai înaintea lui Dumnezeu; și sînt trimis a grăi către tine, și a bine vesti ție acestea.

20. Și iată, vei fi tăcînd, și neputînd a grăi, până în ziua aceea ce vor fi acestea, pentru că n'ai crezut cuvîntelor mele, care se vor împlini la vremea lor.

21. Și aștepta norodul pre Zaharia, și se mira că zăbovia el în biserică.

22. Și eșind, nu putea să grăiască lor: și au cunoscut ei că vedea a vădînd în biserică, și le făcea semn cu mîna, și a rămas mut.

23. Și a fost dacă s'au umplut zilele slujbei lui, s'a dus la casa sa.

24. Iar după zilele acelea, a îngrecat Elisavet mulțimea lui, și s'a tănuțit pre sine în ciuși luni, cîcînd.

25. Așa a făcut, mie Domnul în zilele în care a socotit să se ocara mea dintre oameni.

26. Iar în luna a șeslea, trimis a fost ingerul Gavril de la Dumnezeu în cetatea Galileei, cărei numele era Nazaret,

27. La fecioară logodită cu bărbat cărui numele era Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei era Mariam.

28. Și intrînd ingerul la dînsa, a zis, Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. blagoslovită ești tu între mulți.

29. Iar ea vădîndu-l s'a spălmîntat de cuvîntul lui, și cugeța în ce chip va fi închinarea aceasta.

30. Și a zis ei ingerul, Nu te teme Mariam: că ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și iată, vei zămisi în pîntece, și vei naște fiu și vei chema numele lui IISUS.

32. Acesta va fi mare, și Fiul celui Prea-Înalt se va chema: și Ți va da lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David tatălui.

33. Și va împărăți preste casa lui Iacov în veci, și împărăției lui nu va fi sfîrșit.

34. Și a zis Mariam către inger, Cum va fi aceasta, de vreme ce bărbat nu știu?

35. Și răspundînd ingerul, a zis ei, Duhul Sfînt se va pogori preste tine, și puterea celui Prea-Înalt te va umbră pentru aceasta, și Sfîntul ce se va naște din tine, se va chema Fiul lui Dumnezeu.

36. Și iată, Elisavet rudenica ta, și ea a zămisit fiu la bătrînețea ei: și a șeslea lună este

intâi născut, și 'l a înfășat pre dânsul, și 'l a culcat în esle, pentru că nu aveau ei loc la gazdă.

8. Și păstorii erau într'această latură petrecând, și păzind străji, noaptea împrejurul turmei lor.

9. Și iată, îngerul Domnului a stătut înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor; și s'au înfricoșat cu frică mare.

10. Și le a dîs lor îngerul, Nu vă temeți: că iată vestesc voă bucurie mare, care va fi la tot norodul.

11. Că s'a născut voă astăzi Mântuitor, care este Iristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și aceasta va fi voă semn: Așa-veți un prunc înfășat, culcat în esle.

13. Și îndată s'a făcut împreună cu îngerul mulțime de oaste cerască lăudând pre Dumnedeu, și cântând.

14. Slavă lui Dumnedeu întru cei de sus, și pre pământ pace, întru oameni bună voie.

15. Și a fost, dacă s'au dus de la dânsii îngerii la cer, și păstorii au dîs unul către alții, Să mergem dară până la Vileem, și să vedem cuvântul acesta ce s'a făcut, care Domnul a arătat noă.

16. Și au venit de grabă și au aflat pre Mariam și pre Iosif, și pruncul cu cat în esle.

17. Și vădându'l au spus pentru cuvântul ce se grăise lor de pruncul acesta.

18. Și toți cei ce au audit s'au mirat de cele ce s'au dîs de păstorii către dânsii.

19. Iar Mariam păzia toate cu-

vintele acelea, puindu-le întru inima sa.

20. Și s'au întors păstorii, slăvind și lăudând pre Dumnedeu de toate cele ce au audit și au vădut, precum s'a dîs către dânsii.

21. Și când s'au umplut opt zile, ca să taie pruncul împrejur, s'a chemat numele lui IISUS, care s'a numit de înger mai înainte de a se zămisi el în pântec.

22. Și când s'au umplut zilele curățirii ei după legea lui Moisi, 'l au suit pre el în Ierusalim, ca să 'l pue înaintea Domnului.

23. Precum este scris în legea Domnului, Totă parica bărbătească ce deschide pântecul, fiind Domnului se va chema.)

24. Și să dea jertvă după ceea ce s'a dîs în legea Domnului, O pereche de turtarele, sau doi pui de porumb.

25. Și iată, era un om în Ierusalim, a nume Simeon; și omul acela era drept și temător de Dumnedeu, așteptând mângâierea lui Israel: și Duhul Sfînt era preste dânsul.

26. Și era lui făgăduit de la Duhul Sfînt, să nu vadă moartea, până ce va vedea pre Iristosul Domnului.

27. Și a venit cu Duhul în biserică: și când au adus în lăuntru părinții pre Iisus pruncul, ca să facă el după obiceiul legii pentru el.

28. Și acela 'l a luat pre dânsul în brațele sale, și bine a cuvîntat pre Dumnedeu, și a dîs,

29. Acum slobodește pre ro-

bul tău, Stăpâne, după cuvîntul tău, cu pace:

30. Că vădura ochii mei mîntuirea ta,

31. Care ai gătit înaintea feței tuturor noroadelor;

32. Lumină spre descoperirea Neamurilor, și slava norodului tău Israel

33. Și era Iosif și muma lui mirându-se de cele ce se grăiau pentru dânsul.

34. Și 'l a blagoslovit pre dânsii Simeon, și a dîs către Mariam muma lui, Iată, acesta este pus spre căderea și scularea a multora întru Israel; și spre semnul, căruia se va dice împotrivă;

35. (Și prin înșuși sufletul tău va trece sabie,) ca să descopere de la multe inimi ouatele.

36. Și era Anna prooroceita, fata lui Fanuil, din neamul lui Asir: aceasta îmbătrânise în zile multe, care trăise cu bărbatul său șapte ani dîn fecioria sa,

37. Și aceasta a fost văduvă ca la opt-deci și patru de ani, care nu se depărta de la biserică, ci cu posturi și cu rugăciuni slujind lui Dumnedeu ziua și noaptea.

38. Și aceea într'acel ceas venind, se mărturisia Domnului, și grăia pentru dânsul tuturor celor ce așteptau mîntuire în Ierusalim.

39. Și după ce au săvîrșit ei toate după legea Domnului, s'au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret.

40. Iar pruncul creștea și se întăria cu duhul, umplându-se de

înțelepciune: și harul lui Dumnedeu era preste dânsul.

41. Și se duceau părinții lui în fie-care an în Ierusalim la praznicul paștelor.

42. Și când a fost de doi-spre-dece ani suindu-se ei în Ierusalim după obiceiul praznicului.

43. Și sfîrșind zilele, când s'au întors ei, a rămas Iisus pruncul în Ierusalim; și n'au știut Iosif și muma lui.

44. Și socotind că este el cu alte soți, au venit oale de o zi; și 'l au căutat pre el prin rudeni și prin cunoscuți

45. Și neaflându'l, s'au întors în Ierusalim, căutându'l pre el.

46. Și a fost, după trei zile 'l au aflat în biserică ședînd în mijlocul dascălilor, ascultându'l, și întrebându'l pre el.

47. Și se minunau toți cei ce 'l au auzit pre dânsul de priceperea și de răspunsurile lui.

48. Și vădându'l pre el, s'au mirat: și a dîs către el muma lui, Fiule, căci ai făcut noă așa? Iată, tatăl tău și eu dorindu-te, te căutam.

49. Și a dîs către dânsii, Ce este că mă căutați? au n'au știut că întru cele ce sînt ale Tatălui meu se cade mie să fiu?

50. Și ei n'au înțeles graful care a grăit lor.

51. Și s'a pogorit împreună cu dânsii, și a venit în Nazaret, și era supîindu-se lor: iar muma lui păzia toate graurile acestea în inima sa.

52. Și Iisus sporia cu înțelep-

ciunea și cu vrista, și cu harul la Dumnezeu și la oameni

CAPITOLUL III.

Iar în anul al șineispre-decel al împărăției lui Tiberius Cezarul, domnia Pălat din Pont în Iudeea, și Irod săpânind a patra parte din Galileea, iar Filip, fratele lui, stăpânind a patra parte din Ituria și din latură Trahoniei și Lisania a patra parte stăpânind din Avilinia

2 În zilele arhierilor Anna și Caiafa, fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan fiul Zahariei în pustie

3 Și a venit în toată latură Iordaniului, propovăduind botezul pocăinței întru ertarea păcatelor

4 Proclam este scris în cartea cuvintelor Isufet proorocului, care zice, Glasul celui ce striga în pustie, întărește căile Domnului, drept faceți cărările lui.

5 Toată valea se va umplea, și tot muntele și măgura se va smeri; și vor fi cele strimbe drepte, și cele colturăse căi netede;

6. Și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu

7. Atunci zicea noroadelor celor ce mergeau să se boteze de la el, Pui de năpîrel; oine v'a arătat voă ca să fugiți de mâna cea ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință, și nu începeți a dice întru voi, Tată avem pre Avraam; că zice voă, Că poate

Dumnezeu și din pietrale creștea să răd. ce fiu lui Avraam

9. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace, deci tot pomul care nu face roadă bună se taie, și în foc se aruncă.

10. Și îl întrebau pre el noroadele, zicend Iar ce vom face?

11. Și răspundend, zicea lor, Cel ce are două haine, să dea celui ce n'are; și cei ce au două bucate asemenea să facă

12. Și au venit și vameșii să se boteze de la densusul, și au zis către el, Invătătorule, ce vom face?

13. Iar el a zis către densusi, Numic mai mult de cât este rindit voă, să nu faceți.

14. Și îl întrebau și ostașii, zicend, Și noi ce vom face? Și a zis către densusi Pre numeni să nu asupăți, nici să clătiți; și să vă îndesulați cu leșele voastre.

15. Iar așteptând norodul, și cugetând toți întru inimele lor de Ioan, că nu eam-va el să fie Hristos.

16. Răspuns-a Ioan tuturor, zicend Ii cu apă vă botez pre voi; iar vine cel mai tare de cât mine, căruiu nu sînt vrednic a i d seaga careaia încălămintelor lui: acesta va boteza pre voi cu Duhul Sfint și cu foc;

17. A cărui lopată este în mîna lui, și va curăți aștea sa, și va aduna grîd în jălăta sa; iar plevele le va arde cu focul nesfîns

18. Și multe încă și altele

LUCA, IV

bine vestia norodului manganii

19. Iar Irod totarhul mustră, nu dă el pentru Iohana mînera frîntii-săi Filip, și pentru toate rețelele care a făcut Irod.

20. A adaoș și această preste toate, și a închis pre Ioan în temniță.

21. Și a fost dacă s'a botezat tot norodul, și Iesus botezat în Ierusalim, rugindu-se, s'a deschis cerul,

22. Și s'a pogorît Duhul Sfint cu cloș trîșese ca un porumbesc de sun, și glas din cer s'a făcut zicend, Tu ești Fiul meu cel iubit, într-o haină am vou.

23. Și Iesus începuse a face tref, tot ce au, întru iprecum se scotea, fiul lui Iosif al lui Ili.

24. Al lui Mattat, al lui Levi, al lui Moisi, al lui Iordani, al lui Iosif.

25. Al lui Mattatia, al lui Amos, al lui Naam, al lui Esau, al lui Naghe,

26. Al lui Maat, al lui Mattatia, al lui Semei, al lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioanna, al lui Rsa, al lui Zoravai, al lui Saatul, al lui Nri.

28. Al lui Mehi, al lui Adli, al lui Cosan, al lui Elmodan, al lui Ir.

29. Al lui Iosif, al lui Eliezer, al lui Iordan, al lui Mattat, al lui Levi,

30. Al lui Simeon, al lui Iuda,

al lui Iosif, al lui Iordan, al lui Ezechim,

31. Al lui Melea, al lui Marian, al lui Mattata, al lui Natanael, al lui David,

32. Al lui Iesse, al lui Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,

33. Al lui Aminadav, al lui Aram, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda,

34. Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Fara, al lui Nabor

35. Al lui Sami, al lui David, al lui Iace, al lui Ever, al lui Sara,

36. Al lui Cami, al lui Armoșid, al lui Sami, al lui Noe, al lui Lameh,

37. Al lui Matusala, al lui Elion, al lui Iacub, al lui Maleki, al lui Iacub,

38. Al lui Enos, al lui Stit, al lui Adam al lui Dumnezeu

CAPITOLUL IV.

Iar Iesus plin de Duhul Sfint a intrat în Iordan, și s'a dus de Duhul în pustie.

2. Patru-zeci pe zile s'au dus de diavolul și n'a mâncat nimic în zilele acelea și sfîrșindu-se el, mai pre urmă a lămădit

3. Și a zis diavolul De esti tu fiul lui Dumnezeu, și p'erește aceste a sa se facă pâine

4. Și a răspuns Iesus către el, zicend, Scris este, Că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul lui Dumnezeu.

5. Și suindu-l pre el diavolul într'un munte înalt, 'l a arătat lui toate împărățiile lumii într-o clipă de vreme.

6. Și 'l a dîs lui diavolul, Te voi dădă stăpînirea aceasta toată, și slava lor: că mie este dată, și orî-cărui voesc o dăd pre ea.

7. Deot tu de te vei închina înaintea mea, vor fi toate ale tale.

8. Și răspundînd Iisus, a dîs lui, Mergi înapoia mea, Satano. că scris este, Domnului Dumnezeuul tîu să te închini, și lui unuia să 'l slujești.

9. Și 'l a dus pre el în Ierusalim, și 'l a pus pre dînsul pre aripa biserice, și 'l a dîs lui, De ești Fiul lui Dumnezeu, a-runco-te de aici jos:

10. Că scris este, Ingerilor sîi va porunci pentru tine, să te păzească:

11. Și pre mîini te vor redica, ca să nu 'l împiedeci de piatră piciorul tîu.

12. Și răspundînd Iisus, a dîs lui, S'a dîs, Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tîu.

13. Și sfîrșind diavolul toată ispita, a fugit de la dînsul până la o vreme.

14. Și s'a întors Iisus intru puterea Duhului în Galileea: și vestea a eșit de el în toată latimea acea.

15. Și el învăța în sinagogurile lor, slăvindu-se de toți.

16. Și a venit în Nazaret, unde era crescut: și a intrat după obiceiul sîu în ziua sîm-

bătei în sinagogă, și s'a sculat să citească.

17. Și i s'a dat lui cartea Isaiei proorocului. Și deschidînd cartea, a ațiat locul unde era scris,

18. Duhul Domnului este preste mine, pentru că m'a uns bine a vesti săracilor; m'a trimes a tîmădui pre cel zdrobiți la inimă, a propovedui robilor slobođire, și orbilor vedere, a slobođi pre cel sfărâmați lutru ușurare.

19. A propovedui anul Domnului primit.

20. Și închidînd cartea, o a dat slugei, și a seșit. Și ochii tuturor din sinagogă erau privind spre el.

21. Și a început a dice cătră dînsul, Astăzi s'a împlinit scriptura aceasta intru urechile voastre.

22. Și toți îl mărturisău pre el, și se mirău de cuvintele harului care eșiau din gura lui. Și diceau, Adu nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Și a dîs cătră ei, Cu ade-vărat veți dice mie pilda aceasta, Doctore, vindecă-te pre tine însuși: căte am auzit că s'a făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.

24. Și a dîs, Amin grăeso voă, Nici un prooroc nu este primit în patria sa.

25. Și într'adevăr grăeso voă, multe văduve erau în dîilele lui Ilie intru Israil, când s'a încu-lat cerul trei ani și șese luni, căt s'a făcut foamete mare preste tot pămîntul.

26. Și cătră nici una dintr'acelea n'a fost trimes Iie, fără numai la Sarepta Sidonului, la o mulere văduvă.

27. Și mulți leproși erau în dîilele lui Eliseu proorocului intru Israil; și nici unul dintr'înși nu s'a curățit, fără numai Neeman Sirianul.

28. Și s'a umplut toți de mîne în sinagogă, auzind acestea.

29. Și aculându-se, 'l a scos pre el afară din cetate, și 'l a dus pre el până în sprinceana muntelui, pre care era zidită cetatea lor, ca să 'l arunce jos.

30. Iar el trecînd prin mijlocul lor s'a dus.

31. Și s'a pogorit în Capernaum în cetatea Galileei, și era învățându-l pre ei sîmbăta.

32. Și se mură de învățatura lui: că cu stăpînire era cuvîntul lui.

33. Și în sinagogă era un om, care avea duh de drac ne-curat, și a strigat cu glas mare,

34. Grînd, Lasă; ce este noă și ție Iisuse, Nazarineanule? ai venit să ne pierzi pre noi? te știu pre tine cine ești; Sfîntul lui Dumnezeu.

35. Și 'l a certat pre el Iisus, grînd, Tac!, și ești dintr'însul. Și aruncându-l pre el dracul în mijloc, a eșit dintr'însul, nîmic vîrîmîndu-l pre el.

36. Și s'a lăcut spaimă preste toți, și se întrebău între sine, dicînd, Ce este cuvîntul acesta? că cu stăpînire și cu putere poruncește duhurilor celor necurate, și es.

37. Și se ducea vestea de el în tot locul cel de prin prejur.

38. Și sculându-se din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Iar soacra lui Simon era cuprinsă de friguri mari; și 'l a rugat pre el pentru dînsa.

39. Și stînd lingă ea, a certat frigurile, și o a lăsat pre dînsa: și îndată sculându-se, slujia lor.

40. Și spuind soarele, toți căți aveau boiași cu multe feșuri de boale 'l a adus pre ei cătră dînsul; iar el pre fiecare din ei pînduși mînele, 'l a tîmăduit pre ei.

41. Și eșiau și draci din mulți, strigînd, și grînd, Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și certându-l, nu 'l lăsa pre dînsul să grăească; căci îl știa că el este Hristos.

42. Iar făcîndu-se dîoă, eșind s'a dus în loc pustiu: și noroadele căutau pre dînsul, și au venit până la dînsul, și 'l țineau pre el, ca să nu se ducă de la dînsul.

43. Iar el a dîs cătră ei, Se cade mie să vestesc și altor cetăți împărăția lui Dumnezeu: că spre acestea sînt trimis.

44. Și era propoveduind în sinagogurile Galileei.

CAP.TOLUL V.

Si a fost cînd îl îmbulzia pre el norodul, ca să auză cuvîntul lui Dumnezeu, și el sta lingă razerul Ghemisarului,

2. Și a văcut doă corăbi stînd

lingă lazer, iar pescarii eșind dintr-insele, spărau mrejele.

3 Si intru într-o corabie, care era a lui Simon, și a rugat pre el să depărteze puțin de la pământ. Și ședând, învăța pre noroade din corabie.

4 Iar dacă a înțetat a grăi, a dīs cātră Simon, Depărtează-o la adînc, și aruncăți mrejele voastre spre pescuit.

5 Și răspundend Simon, a dīs lui, învățătorule, toată noaptea ostenindu-ne, nimic n'am prins: dar duple cuvēntul tōi voii arunca mreaja.

6 Si aceasta facend, au prins mulțime multă de pești: și se rupea mreaja lor.

7 Și au făcut semn soțiilor lor, onți erau într-altă corabie, ca să vie și să le ajute lor. Și au venit, și au implut amēdoă corăbule, ca să se așază ele.

8 Iar Simon Petru vēnd aceasta, a cădūt la genunchile lui Iisus, grăind, Ești de la mine; că om pătinos sînt, Doamne.

9 Că el cuprinsese pre el, și el și pre toți cei ce erau eu dēnsul, pentru vînarea peștilor care prinseseră.

10 Așezarea și pre Iacov, și pre Ioan, feriori lui Zevedei, cari erau soți lui Simon. Și a dīs Iisus cātră Simon, Nu te teme, de acum vei vîna oameni.

11 Și scotend corăbule la pământ, lăsând toate, au mers după dēnsul.

12 Și a fost cānd era el într-una din cetăți, iată, un om era plin de lepră, și vēdend pre Iisus

a cădūt cu fața în jos, și s'a rugat lui, grăind, Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

13 Și întindend mîna, s'a atins de dēnsul, dēnd, Voiese: curățește. Si îndată lepra s'a dus de la dēnsul.

14 Și el a poruncit lui nimărui să nu spuē: ci mergi de te arată pre sineși preotului, și du pentru curățimea ta, precum a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

15 Iar cuvēntul mai mult străbătea pentru dēnsul: și se adunau noroade multe ca să audă, și să se dăinuieșcă de la dēnsul de bouale lor.

16 Și iar el se dacea în pusue, și se ruga.

17 Și a fost într-una din zile, și el era învățand, și ședeau Farisei și învățătorii legii, cari veniseră din toate saele Galileei, și de Iudei, și de Ierusalimului: și puterea Domnului era spre a el tāmădui pre el.

18 Si au fost lăbași purtand în pat pre un om care era slăbit og, și cāntu, și el ducă pre el în lăuntru, și să el pue înaintea lui.

19 Și neaflind pre unde să el ducă pentru norod, scutindu-se d'asupra acoperimentului, printre cărămizii el a slobođit pre dēnsul cu patul în mișloc înaintea lui Iisus.

20 Și vēdend credința lor, a dīs lui, Omule, cărtă-ți-se fie păcatele tale.

21 Și au început a eugeta cărturarii și Farisei, grăind, Cine

este acesta ce grăește hule? Cine poate să erte păcatele, fără numai unul Dumnezeu.

22 Iar Iisus a dīs gaudirile lor, răspundend a dīs cātră dēnsul, Ce grăind, și întru numele voastre.

23 Ce este mai lesne, a dīsce, Eartă-ți-se fie păcatele tale; sau a dīsce, Scoală și umblă?

24 Că ca să știți că putere are Fiul omului pre pământ a erta păcatele, (a dīs slăbănogului,) Te grăește, Scoală, și luand patul tōi, mergi la casa ta.

25 Și îndă ași sculându-se înaintea lor, a luat patul pre care zăcea, și s'a dus la casa sa, slăvind pre Dumnezeu.

26 Și spaimă a cuprins pre toți, și slăviau pre Dumnezeu, și s'au umplut de frică, grăind, Am vēdūt lucruri minunate astăzi.

27 Și după acestea a egel, și a venit pre un vameș a nume Levi, ședend la vamă: și el a dīs lui, Vino după mine.

28 Și lăsând toate, s'a sculat, și a mers după Iisus.

29 Și a făcut Levi lui ospet mare în casa sa: și era norod mult de vameși și de alții cari șodeau cu el.

30 Și cartau cărturarii lor și Farisei cātră ucenicii lui, grăind, Pentru ce cu vameși și cu păcătoși măncați și beți?

31 Și răspundend Iisus a dīs cātră ei, Naū trebuind de doilor cel sămătoși, ci cel bolnav.

32 Na am venit să eu em pre

cel drepti, ci pre cei păcătoși la pocăinți.

33 Și iar el a dīs cātră el, Pentru ce ucenicii lui Ioan postesc adese ori, și rugăcuni fac, și ierua și au fast lor iar ai tōi mănăncă și bea?

34 Iar el a dīs cātră dēnsul, Aū doară pu puțin pre fiți mănței să i faceți să postescă, până cānd este marel cu dēsul?

35 Iar vor veni zile, cānd se va lua mirele de la dēnsul, și atunci vor posti într-acele zile.

36 Și grăia și pildă cātră dēnsul, Nimeni nu pune petec de hană nouă la haină veche; iar de nu, și pro cea nouă o rupe, și la cea veche nu se potrivește petecul cel ce este de la cea nouă.

37 Și nimeni nu pune vin nou în fii vechi, iar de nu, va sparge vinul cel nou pre foi, și el se va vărsa, și foile vor peri.

38 Ci vinul nou se cade să el pue în toi noi, și amēdoă se vor ținea.

39 Și amenea care bea de cel vechi îndată voește de cel nou. Că dīsce, Cel vechi mai bun este.

CAPITOLUL VI.

1 A fost într-o sâmbătă a doua după cea d'înteu, trecea el prin sâmbături; și simulgeau ucenicii lui spice, și mănăau, frecându-le cu mîinile.

2 Iar oare-cari din Farisei

le au dîs lor, Ce faceți care nu se cade a face sîmbăta?

8. Și răspundînd Iisus, a dîs cătră dînsul, Nici aceasta n'ați cetit ce a făcut David, cînd a flămîndit el însuși, și cei ce erau cu dînsul;

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, și a luat pînile punerei-înainte, și a mîncat, și a dat și celor ce erau cu el; care nu se cădea să le mînînce, fără numai preoții.

5. Și dîcea lor, Că Domn este Fiul omului și al sîmbătei.

6. Și a fost și în altă sîmbătă, a intrat el în sinagogă și învîta; și era acolo un om a cărui mîna cea dreaptă era uscată.

7. Și îi pîndeau pre el oîr-turarii și fariseii de 'l va vindeca sîmbăta, ca să aile vină asupra lui.

8. Iar el știa gîndurile lor, și a dîs omului care avea mîna uscată, Scutur-te, și stai în mijloc. Iar el sculîndu-se a statut.

9. Deci a dîs Iisus oîră dînșii, Întreba-voiți pre voi; Ce se cade sîmbăta, bine a face, sau rău a face? suile a mîntui, sau a pierde?

10. Și căutînd spre toți aceștia, a dîs omului, Înundeți mîna ta. Iar el a făcut așa; și a venit mîna lui la starea cea d'întelii sănătoasă, ca și cea-l-altă.

11. Iar el s'au împlut de ne-bunie și vorbău unul cu altul ce ar fi făcut lui Iisus.

12. Și a fost în zilele acestea. a eșit la munte să se roage, și

toată noaptea a petrecut intru rugăciunea lui Dumnezeu.

13. Și cînd s'a făcut ziua, a chemat pre ucenicii săi; și alegînd intru dînsul doi-spre-dece, pre cari și apostoli 'l a numit;

14. Pre Simon, (pre care 'l a și numit Petru,) și pre Andrei fratele lui, pre Iacov și pre Ioan, pre Filip și pre Vartolomei,

15. Pre Mattei și pre Toma, pre Iacov al lui Alfei, și pre Simon ce se cheamă Zelotis,

16. Pre Iuda al lui Iacov, și pre Iuda Isarioteanul, care s'a făcut și vînzător.

17. Și pogorîndu-se cu dînșii, a statut în loc șes, și mulțimea ucenicilor lui, și mulțime multă de norod din toată Iudeea și din Ierusalim, și de pre lingă marea Tirului și a Sidonului, cari veniseră să 'l asculte pre el, și să se tămăduiască de neputințele lor;

18. Și cei ce se chinuiau de duhuri necurate: și se vindecau.

19. Și tot norodul căuta să se atingă de el: că putere eșia din el, și vindeca pre toți.

20. Și el rîdicîndu-și ochii săi spre ucenicii lui, dîcea Fericiți sîntești sîracilor: că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți sîntești cari flămînduți acum că veți sătura. Fericiți sîntești cari plîngeți acum: că veți rîde.

22. Fericiți veți fi, cînd veți vorbi pre voi oamenii, și cînd

veți vorbi despărți pre voi, și veți vorbi oîră, și vor scoate numele vostru ca un rău pentru Fiul omului.

23. Bucurați-vă într-acea zi, și săltați că iată, plata voastră multă este în ceruri: că mîr-ast chip faceau proscucior pă-rinți lor.

24. Iară voi faceți lor că veți luați mîngăierea voastră.

25. Voi voi celor ce sînteți sătuli acum! că veți flămîndi. Voi voi celor ce rîdeți acum! că veți plînge și veți țîngui.

26. Voi voi, cînd veți vorbi bine toți oamenii! că mîr-ast chip faceau părinți lor proscucior celor în nea oști.

27. Că voi grație celor ce auți. Iubiți pre vrăjmașii voștri, bine faceți celor ce vî urisc pre voi,

28. Bine cuvîntați pre cei ce vî blasfemă pre voi, și vî rugăți pentru cei ce vî fac voă neacaz.

29. Celui ce te bate pre tine preste o față a obrazului, în-țoarceți lui și cealaltă, și celui ce îți ia haina, nu 'l opri lui și cămașa.

30. Și tot celui ce cere de la tine, dă; și de la oia ce îți ia ale tale nu cere înapoi.

31. Și precum voți ca să vî faceți voi oameni, și voi faceți lor așașerca.

32. Și de iubiți pre cei ce vî iubesc pre voi, ce har este voă? că și păcătoșii iubesc pre cei ce 'l iubesc pre dînsul.

33. Și de faceți bine celor ce

veți fac voă bine, ce har este voă? că și păcătoșii aceeași fac.

34. Și de dați împrumut celor de la cari nădăjduiți a lua, ce har este voă? că și păcătoșii păcătoșilor dau împrumut, ca să le ia înapoi.

35. Că iubiți pre vrăjmașii voștri, și faceți bine, și dați împrumut, nimic nădăjduiind; și va fi plata voastră multă, și veți fi fiii celui Prea-înalt; că el este bun spre cei neamul-mîntui și spre cei răi.

36. Deci fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.

37. Nu judecați, și nu veți fi judecați. Nu osîndiți, și nu veți fi osîndiți. Cîrtați, și vi se va erța.

38. Dați, și vi se va da voă. măsură bună, îndesată, și căl-țîlă, și pre d'asupra vîrsîndu-se, vor da în sinul vostru. Că cu aceeași măsură cu care veți măsura, se va măsura voă.

39. Și le-a dîs lor și pildă. Au doară poate orb pre orb să povățuească? nu nu amîndoi vor cădea în groapă?

40. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său; iar tot cel desăvîrșit va fi ca dascălul său.

41. Și ce veți ștercul cel ce este în ochiul fratelui tău. Iar birna care este în ochiul tău, n'o s.m.ți?

42. Sau cum poți dice fratelui tău, Frate, lasă să scot ștercul care este în ochiul tău, însuși nevîdînd birna care este în ochiul tău? Pășănice, scoate dînteră birna din ochiul tău, și

atunci vei vedea să scoți ștercul care este în ochiul fratei lui tău.

42. Că nu este pom bun care face roadă rea; nici pom rău care face roadă bună.

44. Că tot pomul din roadă sa se cunoaște. Că nu adună smochine din măraș, nici din rug culeg smochuri.

45. Omul ce, bun din visteria cea bună a inimii sale scoate cele bune; și omul cel rău din visteria cea rea a inimii sale scoate cele rele: că din prisosința inimii, grăește gura lui.

46. Și ce mă chiețați, Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă dă?

47. Tot ceea ce vine către mine, și aude cuvintele mele, și le face pre ele, voi arăta voia tatălui meu care este în cer.

48. Asemenea este omul care și zidește casă, care a săpat a fund, și a pus temeliea pe piatră, și vărsare de ape făcându-se, a lovit riul în casa aceea, și nu o a putut clăti pre ea; căci era întemeiată pe piatră.

49. Iar acela ce a auzit, și n'a făcut, asemenea este omului care și a zidit casa sa pe pământ fără de temelie; în care a lovit riul, și îndată a căzut; și s'a făcut sfărâmarea casei aceleia mare.

CAPITOLUL VII.

Și după ce a sfârșit toate cuvintele sale întru auzul norodului, a intrat în Capernaum.

2 Iar sluga unui sutaș fiind

bolnavă, vrea să moară, care era la dânsul de cunste.

3. Și auzind de Iisus, a trimis la dânsul bătrânii iudeilor, rugându-l pre el ca să vie să mântuească sluga lui.

4. Iar el venind către Iisus, îi ruga pre el ca să dea dânsului, dîcând, Că este vrednic acela cărui vei da aceasta.

5. Căci iubeste neamul nostru, și sinagoga ei o zidit noă.

6. Iar Iisus mercea cu dânsul. Și nefiind el departe de casă, a trimis la dânsul sutașul prieten, grăind lui, Doamne, nu te ostent că nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu.

7. Pentru aceea n'oi pre mine nu m'am socotit a fi vrednic a veni către tine, o, di cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea.

8. Că și eu sunt om rinduit sub dregătorie, având sub mine slujitori, și dîc acestuia, Merge, și merge; și altuia, Vino, și vine; și slugii mele, Fă aceasta, și face.

9. Iar Iisus auzind acestea s'a minunat de el, și întorcându-se a dîs norodului care mergea după dânsul, grăesc voă, că n'oi întru Israel n'am aflat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimise la casă, să aflat pre sluga cea bolnavă sănătoasă.

11. Și a fost după aceea mergea într-o cetate ce se chieța Nain și împreună cu dânsul mergea ucenicii lui mulți și norod mult.

12. Iar dacă s'a apropiat că-

tră poarta cetății, iată, scoateau pre un mort, fiu unuia-născut al mamei sale, și aceea era văduvă; și norod mult din cetate era cu dânsa.

13. Și vădându-o pre dânsa Domnul, și făcând milă de ea, și a dîs ei, Nu plânge.

14. Și apropiindu-se s'a atins de pat; iar cei ce îi duceau, au stănt și a dîs, Tencuile, fie grăesc, scoală-te.

15. Și a ședut drept mortul, și a început a grăi, Și la dat pre el mamei sale.

16. Și a luat frică pre toți și slăvind pre Domnul său, grăind, Că prooroc mare a sculat întru noi; și, Că a corectat Dumnezeu pre norodul său.

17. Și a eșit cuvântul acesta de el întru toată Iudeea, și întru toată Ierusalim.

18. Și au vestit lui Ioan ucenicii lui de toate acestea.

19. Și chiețând Ioan pre doi din ucenicii săi, a trimis către Iisus dîcând, Tu ești acela ce vine? sau pre altul să așteptăm?

20. Și venind către el bărbatul acela, au dîs, Ioan Botezătorul ne a trimis pre noi către tine, dîcând, Tu ești acela ce vine? sau pre altul să așteptăm?

21. Și într'acel ceas a tămăduit pre mulți de boale și de răne, și de dureri rele; și a dat vedere multor orbi.

22. Și răspundând Iisus, a dîs lor, Mergeți, și spuneți lui Ioan cele ce ați vădut și ați auzit; că orbi văd, schiopii umblă, le-

proși se curățesc, surzi aud, morți se scoală, săracilor bine se vestesc.

23. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

24. Iar dacă s'au dus vestiitorii lui Ioan, a început a grăi către noroade de Ioan, Ce ați eșit în pustie să vedeți? Ați trestie clătuită de vânt?

25. Iar ce ați eșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce sunt în haine scumpe, și petrec întru desfătare, în casele împărăteșii sunt.

26. Dar ce ați eșit să vedeți? Au prooroc? Adevăr grăesc voă, și mai mult de prooroc.

27. Acesta este de care este scris, Iată, eu trimet întru voi înaintea feței tale, care va gâti calea ta înaintea ta.

28. Că dîc voă, Mai mare prooroc în te n'au născuți din femei de cât Ioan Botezătorul nimeni nu este, iar cel mai mic întru împărăția lui Dumnezeu, mai mare de cât el este.

29. Și tot norodul și vameșii auzindu-l, drept au fost pre Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar Fariseii și legiuitorii au lepădat de la sine sfatul lui Dumnezeu, nebotezându-se dela dânsul.

31. Iar Domnul a dîs, Deoi cu cine voi asemenea pre oameii neamului acestuia? și cu cine sunt asemenea?

32. Asemenea sunt cu copiii ce șed în tirg, și strigă unui către altul, și dîc, Fluerau-am voă,

și n'ați jucat; tinguitu-ne am voă, și n'ați plană.

33. Că a venit Ioan Botezătorul nici pâine n'avea, nici vin bând; și dicea drag are.

34. A venit Fiul omului mâncând și bând; și dicea, lată om mâncător, și beutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor!

35. Și s'a îndreptat înțelepciunea de la toți mi scli.

36. Și l' a ruga pre el unul din Farisei, ca să mănânce cu el. Și intrând în casa Fariseului, a ședut.

37. Și iată, o muliere din cetate, care era păcătoasă, înțelegând că sece în casa Fariseului, aducând un vas de alabastru cu mir,

38. Și stând lângă picioarele lui și apăsându-l cu capul, a început să-l lăcrămie, și cu părul capului său le ștergea, și sărută picioarele lui, și le ungea cu mir.

39. Iar vădând Fariseul că-l chemase pre el, a zis în rușine, grând, A ceea de ar fi p'oroc, ar ști cine și ce fel de muliere este ceea ce se alina de el, că este păcătoasă.

40. Și răspundând Iisus, a zis către el, Simone, am oare ce să ți d'c. Iar el a zis, Invățătore, și.

41. Doi datormi erau oare căruiă cămărarie: unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cu cinci deei.

42. Și neavând el cu ce plăti, amândurora le-a dăruit. Deci

care dintr'înșii, spune'mi mai mult va iubi pre el?

43. Iar Simon răspundând a zis, Seoretice că acela căruiă i-a dăruit mai mult. Iar el a zis lui, Drept ai judecat.

44. Și întorcându-se către muliere, a zis lui Simon, Vești pre această muliere? Am intrat în casa ta, apă pre picioarele mele n'ai dat: iar aceasta cu lăcrămi m'i-a ădat picioarele mele, și le-a șters cu părul capului său.

45. Sărutarea mie n'ai dat: iar această de laudă am intrat, n'a mecat sîrindându-mi picioarele mele.

46. Cu unt-de-leop capul meu n'ai ărs, iar această cu mir m'a uns picioarele mele.

47. Pentru aceea grăesc tie, Lăudă-se păcatele ei c'ale mele, că a iubit mult: iar eu se eartă puțin, călăstie mai puțin.

48. Și a zis el, Lăudă-ți-se ție păcatele tale.

49. Și au început cei ce ședeau cu d'nsul a grăi între ei sine, Cine este acesta care carlă și păcatele?

50. Și a zis către muliere, Credința ta te-a mântuit mergi în pace.

CAPITOLUL VIII.

Și a fost după aceasta, și el umbla prin cetăți și prin sate, propovăduind și bine vestind împărăția lui Dumnezeu: și cei doi-spre-dece erau cu d'nsul.

51. Și multe mulieri care erau

tămăduite de duhuri rele și de boale, Maria ce se chema Magdalu, dintru care eșiseră șapte draci.

52. Și Ioana muliera lui Huza, ispravnicul lui Irod, și Sorana. Și altele multe, care slujiau lui din averile lor.

53. Și adunându-se norod mult, și cel de prin cetăți venind către d'nsul, a zis pre pildă:

54. Eșit-a sămănătorul să sămene sămânța sa: și sămănând el, unele au căzut lângă cale; și s'au călcat, și păsările cerului le au mănăcat.

55. Și altele au căzut pre piatră și ducă au resărit, s'au uscat, pentru că n'aveau umezeală.

56. Și altele au căzut în mișcarea spinilor și crescând spinii, le au înecat pre ele.

57. Și altele au căzut pre pământ bun, și resărind au făcut rod iusult. Arestea grând, striga, Căle ce are urechi de auzit, auză.

58. Și l' a întregat pre el ucenicii lui, dicând, Ce este pilda aceasta?

59. Iar el a zis, Voă este dat a și tăinele împărăției lui Dumnezeu: iar celor-l'alți în pildă; ca vădând să nu vadă, și auzind să nu înțelegă.

60. Iar pilda este aceasta. Să manta este cuvântul lui Dumnezeu.

61. Iar cele de lângă cale sunt cei ce aud, apoi vine diavolul, și lea cuvântul din inima lor, ca

nu cumva credând să se mântuască.

62. Iar cele de pre piatră, sânt cei cari, când aud, cu bucurie primesc cuvântul; și aoesua rădăcină n'au, cari până la o vreme cred, și în vreme de ispită se leapădă.

63. Iar ceea ce a căzut în spinii, aceștia sânt cari au auzit, și de griji și de bogății și de dulțetur la vieții acestora umblând, se înăeaci, și nu săvârșesc rodul.

64. Iar cea de pre pământ bun, aceștia sânt cari au auzit și curată auzind cuvântul, și lea rodul într-o răb lare.

65. Nimeni apingând lumina o acopere pre d'nsa cu vas, sau o pune sub pai, ci o pune în fâșne, ca să vadă cei ce intră lumina.

66. Că nu este lucru de taină, care să nu se arate; nici lucru ascuns care să nu se cunoască și într-o arătare să vie.

67. Deoi vedeți cum auziți: călele ce are, se vada lui, și lele ce n'are, și ce le se pare că are, se va lua de la d'nsul.

68. Și au venit către d'nsul muma lui și frații lui, și nu puteau să se în înăeaci cu d'nsul pentru norod.

69. Și l' a spus lui cineva dicând, Muma ta și frații tăi staufără, vrind să te vadă pre tine.

70. Iar el răspundând, a zis către d'nsul, Muma mea și frații mei sânt aceștia cari aud

cuvântul lui Dumnezeu, și îl fac pre dânsul.

22. Și a fost într-una din zile, și el a intrat în corabie și ucenicilor lui: și a dus câtră el, să trecam de ceea parte de iazer. Și s'au slobodit.

23. Iar mergend el ou corabia, a adormit el: și s'a pogorît visor de vânt în iazer; și se umpleau de apă, și se prăvejdiau.

24. Și apropiindu-se îl au-deșteptat pre dânsul, grăind, învățătorule, învâțătorule, perim. Iar el sculându-se, a certat vântul și valul apei: și au încetat, și s'a făcut liniște.

25. Și a dus câtră el, Unde este căduna voastră? Iar el spălământându-se s'au mirat, grăind unul câtră altul, Că nu este acesta! Că și vânturilor și apei poruncește, și îl ascultă pre dânsul.

26. Și au venit ou corabia în lătura Gadarenilor, care este de ceea parte de Galileea.

27. Și esind el la uscat, l'a înținpiat pre el un om oarecare din ceata, care av'a diavol de multă vreme, și în haină nu se îmbrăca, și în casa nu petrecea, ci în moroiinturi.

28. Iar vădend pre Iisus, și strigând, a cădut înaintea lui, și cu glas mare a dus, Ce este mie și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu în carne? Regu te, nu mă munc: pre mine.

29. Că porunca duhului celui necurat să easă din omul acela. Că de multe ori îl răpise

pre dânsul și îl lega pre el, ou lanțuri de fer și cu ocozi păzind pre el; și sfărâmand legăturile, se gonja de dracul prin pustie.

30. Și l'a întrebat pre el Iisus, grăind, Cum îți este numele? Iar el a dus, Legheon: că dracii mulți intraseră într-insul.

31. Și l'a rugat pre el, ca să nu poruncească lor să meargă întru adine.

32. Și era acolo o turmă de porci mulți ce se pășteau în munte: și l'a rugat pre el să le dea voie lor să intre într'înși. Și le a dat lor voie.

33. Și esind dracii din om, au intrat în porci, și sa pornit turma de porci întru iazer și s'a înnoat.

34. Iar păstorii vădend ceea ce se făcuse, au fugit, și mergend au spus în cetate și prin sate.

35. Și au eșit să vadă ce s'a făcut; și au venit la Iisus, și au aflat pre omul dintru care eșisera dracii, împăcat și întreg la mine, ședend întru corabiea lui Iisus: și s'au cernit.

36. Și le au spus lor și cele ce văduseră, cum s'a mântuit cel îndrăcut.

37. Și l'a rugat pre dânsul tot norodul întru lătura Gadarenilor, să se ducă de la dânsul, că erau cîmpuri de mare frică. Iar el intrând în corabie, s'a întors.

38. Iar bărbatul dintru care eșiseră dracii, ruga pre el, ca

să fie ou dânsul. Iar Iisus l'a slobodit pre el, grăind,

39. Intoarce-te în casa ta, și povestește câte ți'a făcut ție Dumnezeu. Și s'a dus, propovăduind prin toată cetatea câte l'a făcut Iisus lui.

40. Și a fost când sa întors Iisus, l'a primit pre el norodul. Că toți îl așteptau pre el.

41. Și iată, a venit un om căruia li era numele, Iair, și acesta era mai mare sinagogei, și cădend la picioarele lui Iisus, și ruga pre el ca să intre în casa lui.

42. Că avea o fiică mică-șă, că de doi-spre-dece ani, și aceea muria. Iar când mergea el, îl impresurau noroadele.

43. Și o mulere fiind în curgera sângelui de doi-spre-dece ani, care cheltuse la doctori toată avuția sa, și n'el de la unul n'a putut să se vindece,

44. Apropinquese dinapoi, s'a atins de poala hainei lui, și îndatăși a stătit curgera sângelui ei.

45. Și a dus Iisus, Cine este cel ce s'a atins de mine? Iar lepădându-se toți, a dus Petru și cei ce erau ou el, învățătorule, noroadele te îmbulzesc, și doi, Cine este cel ce s'a atins de mine?

46. Iar Iisus a dus, S'a atins de mine oare-cine: că eu am cunoscut puterea care a eșit din mine.

47. Iar vedend mulerea că nu a ascuns, a venit crenurand și cădend înaintea lui, l'a spus

lui înaintea a tot norodul pentru care pricea s'a atins de el, și cum s'a tămăduit îndată.

48. Iar el l'a dus el, îndrăznește l'că creștia, a te a mântuit; mergi în pace.

49. Încă grăind el, vine oarecare de la mai marele sinagogei, grăind lui, A murit fiica ta; nu supăra pre învățătorul.

50. Iar Iisus auzind, a răspuns lui, grăind, Nu te teme: crede numai, și se va mântui.

51. Iar intrând în casă, n'a lăsat nici pre unul să intre, lăru numai pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan, și pre tatăl fecioarei și pre muma ei.

52. Și plângeau toți, și se tănguiau de dânsa: iar el a dus, Nu plângeți; n'a murit, ci dormu.

53. Și își rideau de dânsul, știind că a murit.

54. Iar el, scoțend pre toți afară, și apucându-se de mână, a sculat, grăind, Fecioare, scoală-te.

55. Și s'a întors duhul ei, și s'a sculat îndată: și a poruncit să l'leas el să mănânce.

56. Și au spân ai lui Petru și el: iar el a poruncit lor să nu spue nimica, ceea ce se facuse.

CAPITOLUL IX.

Și chemând pre cei doi-spre-dece ucenici ai săi, le a dat lor putere și scapare preste toți dracii, și a vindeca boalele.

2. Și l'a trimis pre dânsul să propovăduiască împărăția lui

Dumnezeu, și să tămăduiască pre cei bolnavi.

3. Și a dus către dânsii. Nimic să nu luați pre cale, nici toag, nici traistă, nici pâine, nici arginți, nici câte două haine să aveți.

4. Și ori în care casă veți intra, acolo să petreceți, și de acolo să ieșiți.

5. Și ori căți nu vă vor primi pre voi, egând din cetatea aceea, să prăsiți de pre picioarele voastre scuturați întru mărturie asupra lor.

6. Și egind, umblau prin sate, bucurându-se și tămăduind pietulundeneu.

7. Și a auzit Irod tetrarhul, toate cele ce se făceau de el; și nu se putea, pentru că mulțimea, că leau, să sculat din mori.

8. Iar alții, că Iie s'a arătat; iar alții, că un prooroc din cei de demult a înviat.

9. Și a dus Irod, Pre Ioan eu l'am tăiat; dar acesta, care este, de care eu aud unele ca acestea? Și căuta să l'vadă pre el.

10. Și întorcându-se apostolii, au spus lui toate câte au făcut. Și luându-l pre dânsii, s'a dus deosebi în loc pustiu al cetății ce se cheamă Vitsaida.

11. Iar noradele învălegând aceasta au mers după dânsul: și primindu-l pre dânsii, le grăia lor de împărăția lui Dumnezeu, și pre cei ce aveau trebuință de tămăduire l'vindca.

12. Iar din a început a se pleca, și venind cei doi spre-

dece, au dus lui, Slobodește noroadele, ca mergând în satele și în orașele cele de prin prejur, să găzduiască și să l'asie hrană, că a noi suntem în loc pustiu.

13. Iar el a dus către dânsii, Dați-le lor voi să mănânce. Iar ei au dus, Nu este la noi mai mult de cât cinci pâini și doi pești: fără de cât să ne ducem noi și să cumpărăm la tot norodul acesta hrană.

14. Că erau ca cinci mii de bărbați. Și a dus către ucenicii săi. Puneți l'pre deși aceste câte cinci-deci.

15. Și au făcut așa, și l'au așezat pre toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, cântând la cer, le a blagoslovit, și le a frânt, și le a dat ucenicilor să le pue înaintea norodului.

17. Și au mâncat, și s'au săturat toți: și au luat din sfărâmăturile care rămăseseră lor, două spre-dece cosuri.

18. Și a fost când se ruga el deosebi, erau cu dâns l'ucenicii lui; și l'a în rehat pre dânsii, dâcând, Cine m'îi dă noroadele că s'înt?

19. Iar ei răspundând, au dus, Ioan Botezătorul; iar alții, Iie; iar alții, că prooroc onre-care din cei de demult a înviat.

20. Și le a dus lor, Dar voi cine m'îi dăceți că s'înt? Iar Petru răspundând a dus, Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el dojenind pre dânsii,

le a poruncit numărul sa nu spue aneasta;

22. Dâcând, Se cade Fiului omului multe a piim, și a se defăima de bătrâni și de arhetrei și de cărturari, și a se omori, și a trece și a învia.

23. Și grăia către toți, Ori cine va voi să vie după mine, a se lepăde de sine și să l'crucece sa în toate dăile, și să m'îi urmeze mie.

24. Că cine va voi să l'mânânce să sufletul său, pierdel va pre el. Iar cine l'și va pierde sufletul său pentru mine, acesta îl va mântui pre dânsul.

25. Că ce folos este omului de va dobîndi lumea toată, iar pre sine se va pierde, sau se va păgubi?

26. Că ori cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acesta Fiul omului se va rușina, când va veni întru slavă și a Tatălui, și a sfinților îngeri.

27. Și vă grăiesc vouă cu adevarat, s'înt unul din cei ce stău aici, care nu vor gusta moarte, până când nu l'vădea împărăția lui Dumnezeu.

28. Și a fost după cuvintele acestea ca la opt zile, și luând pre Petru și pre Ioan și pre Iacov, s'a suit în munte să se roage.

29. Și s'a făcut, când se ruga el, chipul feței lui albul, și îmbrăcămintea lui albă strălucind.

30. Și iată, doi bărbați vorbiu cu dânsul, care erau Moisi și Iae:

31. Care arătându-se în slavă,

grăiau de esirca lui care vrea să o implinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu dânsul erau îngreuiți de somn, și destăind, au vădit slava lui, și pre cei doi bărbați stand în preună cu dânsul.

33. Și a fost când s'au despărțit ei de la dânsul, a dus Petru către Iisus, învățătorule, bine este noia a fi aici: și să facem trei cabbi, una tie, și una lui Moisi, și una lui Iie: neștiind ce grăia.

34. Și acestea grăind el, s'a făcut nor, și l'a umbrat pre dânsii; și s'au spălmântat când au năvălit în nor.

35. Și glas a fost din nor, quezând, Acesta este l'îl meu cel iubit, pre acesta să ascultați.

36. Și după ce a fost glasul s'a aflat Iisus singur. Și el a tăcut și nimeni n'au spus în dinlele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37. Și a fost, a doua zi, pogorindu-se el din munte, l'a întâmpinat pre el norod mult.

38. Și iată, un bărbat din norod a strigat, grăind, Învățătorule, rogu-te caută spre fiul meu: că n'îmi auzit imi este mile.

39. Și iată, dâh l'apucă pre el, și de năprasna strigă; și l'zdrobește pre el cu spumă, și aba se duce de la el, sfărâmându-l pre el.

40. Și m'am rugat de ucenicii tăi să l'scoată; și n'au putut.

41. Iar Iisus răspundând, a dus, O neam necredincios și îndărăt-

nic, până când, voi fi cu voi.
5. Voia să-l aseri, pre voi? Adu-mi
pre fiul tău a fi.

42. S. încă apropiindu-se el, l
a trântit pre el dracul și l'a
scuturat lar Iesus a certat pre
duhu, cel necurat, și a tîmăduț
copilul, și l'a dat tatălui său.

43. Ți se spăimîntau toți de
mărimea lui Dumnezeu. Și mî-
rîndu-se toți de toate care a fă-
cut Iesus, a dîs cătră ucenicii
săi,

44. Puneți voi în urechile voas-
tre cuvintele acestor: că Fiul o-
mului se va da în mîinile oame-
nilor.

45. Iar el nu înțelegea cu-
vîntul acesta, și era acoperîndu-
cătră densii, ca să nu l'prîceapă
și se temea să l'întrebe pre el
de cuvîntul acesta.

46. Ți a intrat gînd intru
dînsul, cine ar fi dintru ei mai
mare.

47. Iar Iesus, știind gîndul in-
imei lor luînd în pînie, l'a pus
pre el lîngă sine.

48. Și a dîs lor, Ori cine va
primi praiucul acesta întru ma-
nă-mă, pre mine mî prim-
mește, și ori cine îl va pîia
pre mine, primmește pre oala ce
m'a trimis pre mine: că oala ce
este mai mică intru voi toți, a-
cesta va fi mare.

49. Iar Ioan răspundî, a
dîs lîngătorilor, au veșit pre
unul în tîmăduț scînd draci
și l'au oprit pre el, că n'au m-
la pre urma ai eu noi.

50. Și a dîs cătră el Iesus, Nu

l'opriți. că cel ce nu este im-
potrivă noastră, pentru noi este.

51. * Și a fost când sa au um-
plut dietele mîntărei lui, și el s'a
întîrît fața sa sa meargă în
Ierusalim.

52. Și a trimis vestitori înain-
tea feței sale și n'au gîdit a in-
tră întru un oraș a Samarita-
nului, ca sa l'gătească lui.

53. Și nu l'au primit pre dîn-
sul, că fața lui era argînd în
Ierusalim.

54. S'vîdînd ucenicii lui, Ia-
cov și Ioan, au dîs, Doamne, vo-
ești să dicem să se pogore foc
din cer, și să l'împunem pre
ei, precum și Ilie a făcut?

55. Iar Iesus întor, nîdu-se, i
a certat pre dînsul, și a dîs, Nu
știți al cărui a l'împunet voi.

56. Că l'împunet il n'au în-
tîrît, și l'au scutit de oamănilor, ci
să l'îmăntuească. Și au mers
întru alt sat.

57. * Și a fost când mergeau
ei pre cale, a dîs oare-cine că-
tră el, Doamne voia să merg
după tine, ori unde vei merge.

58. Și a dîs Iesus lui, Vulpile
au vizuni, și pîrînde au lîng
culturi, ar l'împunet voi n'au
un cîș și pace copul.

59. Și a dîs cătră altul, Vino
după mine. Iar el a dîs, Doamne,
dă mi voie întîrî să merg să n-
grop pre tatăl meu.

60. Iar Iesus a dîs lui, Lasă
mormîntul tău și îngroapă pre mor-
tîl, iar tu mergi de veste
împărăția lui Dumnezeu.

61. S'a dîs și alul. Voia să
merg după tine Doamne dar

întîrî dă mi voie să tocmesc
cele ce sînt în casa mea.

62. Iar Iesus a dîs cătră el,
Nimeni puadu și mîna lui pre
plî, și cîntînd înapoi este in-
dreptat intru împărăția lui Dum-
negeu.

CAPITOLUL X.

După acestea a arătat Dom-
nul și pre alți șapte-zeci, și a
trimis pre dînsul cîte doi înaintea
feței sale, intru tot orașul și lo-
cul, unde vrea el să meargă.

2. Și dîcea cătră dînsul, Iată
secerîșul este mult, iar lucrătorii
sînt pușini: deoi rugați pre
Domnul secerîșului, ca să scoată
lucrătorii la secerîșul său.

3. Mergeți: iată, eu vă trimet
pre voi ca miei în mijlocul lup-
ilor.

4. Să nu purtați purgă, nici
traistă, nici încălțăminte: și pre
nimeni să nu întrebați de sănă-
tate în cale.

5. Și ori în care casă veți in-
tra, întîrî diceți, Pace casei a-
cesteia.

6. Și de va fi acolo fiul păcei,
se va odhni preste dînsul pa-
cea voastră: iar de nu, la voi
se va întoarce.

7. Și intr'aceeași casă petreceți,
mîncînd și bînd cele ce sînt la
dînsul, că vrednic este lucrătorul
de plata sa. Să nu vă mutați
din casă în casă.

8. Și ori în care cetate veți in-
tra, și veți vor primi pe voi, mîn-
cați cele ce se vor pune înain-
tea voastră.

9. Și tîmăduți bolnavii cari
sînt intr'însa, și grăși lor, S'a
apropiat spre voi împărăția lui
Dumnegeu.

10. Iar ori în care cetate veți
intra, și nu veți vor primi pre
voi, esînd la ușițele ei, diceți,

11. Și praful ce s'a lipit de
noi din cetatea voastră, îl scu-
turăm voă: însă aceasta să știți,
că s'a apropiat spre voi împă-
răția lui Dumnezeu.

12. Iar grăesc voă, că mai
ușor va fi Sodomului în ziua a-
ceia, de cît cetății aceleia.

13. Vai ție, Horazine! vai
ție, Viteaile! că de s'ar fi fă-
cut în Tr și în Sidon paterile
care s'au făcut intru voi, de
mult în sac și în cenușă ședînd,
s'ar fi pocăit.

14. Insa Trulul și Sidonului
mai ușor va fi la judecată, de
cît voă.

15. Și tu, Capernaume, care
până la cer te ai înălțat, pană
la iad te vei pogori.

16. Cei ce ve ascultă pre voi,
pre mine mî ascultă; și oia ce
se leapădă de voi, de mine se
leapădă: iar oia ce se leapădă
de mine, se leapădă de cea ce
m'a trimis pre mine.

17. Ți s'au întors cei șapte-
zeci cu bucurie, dîcînd, Doamne,
și drac l'ose pleacă noă intru nu-
mele tău.

18. Și a dîs lor, Vîdît-am pre
Satana ca un fulger din cer
cădînd.

19. Iată, dau voă stăpînire să
călcați preste șerpi și preste
scorpi, și preste toată puterea

vărășagului, și i. m. c. pre voi
lu. v. ca viața.

20. Însă pentru aceasta nu ve
nucutați căci i. bur. le se pleacă
voă. ei ve bucurati mai virtos
ca numele voastre sau scris in
ceruri

21. • Intr'acest ceas s'a bu
curat cu duhul Iisus, și a d's,
Mulțumesc ție, Părinte, Doamne
al cerului și al pământului, că
ai ascuns acestea de cei înțelepți
și pricepuți, și le ai descoperit
pre celi prunci. or. adevărat
Părinte; că așa a fost buna
voință înaintea ta

22. Toate înf. s'au date mie
de la Tatăl meu; și nimeni nu
știe cine este Fiul, fără numai
Tatăl, și cine este Tatăl, fără
numai Fiul; și cîrma va voi
Fiul să îl descopere

23. • S'au ordonut să dăruie
unul din ei să dăruie, Părinte
cel în ceruri, că vedeți voi

24. Că grăesc voă, că mulți
prooroci și împărați au voit să
vadă cele ce vedeți voi, și n'au
vădit, și să auză cele ce auzăți,
și n'au auzit

25. • S'au, iată, un legător s'a
sculat, spîndu-l pre el, și dîcînd,
învățătorule, ce vouă face
să moștenească viața a vecinilor?

26. Iar el a dîscat în legea ce
este scris: cum cerești?

27. Iar el răspundea dîcînd,
Să apeși pre Doamne, Dumnezeul
tău din toată inima ta, și din
tot sufletul tău, și din
toată virtutea ta, și din tot cu-
getul tău; și pre aproapele tău
ca însuși pre tine.

28. Și i'a dîscat lui, Drept ai
răspuns aceasta fă, și vei fi viu.

29. Iar el vrînd să se îndrep-
teze pre sine, a dîscat cătră Iisus,
și cine este aproapele meu?

30. Iar Iisus răspundînd, a
dîscat, în om care care se pozo-
na din Ierusalim în Ierichon, și
a căzut în tîlhar, carei desbră-
cându-l pre el, și rănindu-l, s'au
dus, lăsându-l abia viu.

31. Și din întemplieră un preot
se pogoria pre căea aceea: și
vădendu-l pre dînsul, a trecut
pre alături.

32. Așijderea și un Levit,
fiind la acel loc, venind și vî-
dendu-l pre el, a trecut pre ală-
turi.

33. Iar un Samaritan uer-
gînd pre cale, a venit la el: și
vădendu-l s'a făcut milă de el,

34. Și apropiindu-se, a legat
rănele lui, turnînd unt-de-lemn
și vin, și puindu-l pre dobitoacul
lui, l'a dus la o casă de oas-
peți, și a purtat grijă de el.

35. Și a dîscat cătră ei, cănd a porces
scotînd doi din ei, a dat gazdei,
și l'a dîscat lui, Poartă grijă de
dînsul; și ori-ce vei mai che-
lui, eu cînd mă voi întoarce,
vîi da ție.

36. Deci care dintr'acei trei,
ți se pare a fi aproapele celui
ce căduse în tîlhar?

37. Iar el a dîscat, Cea ce a fă-
cut milă cu dînsul. Iar Iisus a
dîscat lui, Mergi, de fă și tu ase-
melea

38. • Și a fost cînd se du-
cea el, și el a intrat într'un
sat, iar o mulțime numește el

Marta l'a primit pre el în
casa sa

39. Și aceea avea o soră ce se
chemă Maria, care și sedînd
la picioarele lui Iisus, asculta
cuvintele lui.

40. Iar Marta se slăia spre
mulță slujbă, și stînd a dîcînd,
Doamne, au nu socotești că
soror-meă singură m'a lăsat să
slujesc? ci dîcînd ea să m'i a-
jute.

41. Și răspundînd Iisus, a dîscat
ei, Maro, Marto, te grijești, și
spre multe te silești:

42. Cî un lucru treacește iar
Maria partea cea bună și a
ales, care nu se va lua de la
dînsa.

CAPITOLUL XI.

Și a fost cînd era el la un loc
rîugându-se, după ce a înce-
lat, a dîscat unui din ucenicii lui
cătră dînsul, Doamne, învață-ne
pre noi să ne rugăm, precum
și Ioan a învățat pre ucenicii
săi.

2. Și le a dîscat lor, Cînd ve
rugați, dîceți, Tatăl nostru care
ești în ceruri, Sîntescă-se na-
mele tău. Vie împărăția ta. Fă
voia ta, precum în cer, așa și
pre pămînt.

3. Pînă noastră cea de toate
zilele dă-ni-o nouă astăzi.

4. Și ne erată noă păcatele
noastre, precum și noi ertăm
tuturor celor ce ne sînt dator
noă. Și nu ne duce pre noi în
ispă; ci ne izbăvește de cel
rău.

5. Și a dîscat cătră ei, Cîne din-
tru voi are prieten, și va merge
cătră dînsul la miezul nopții
și va dîce lui, Prietene, dă-mi
împrumut trei pâini;

6. Că a venit din cale un prie-
ten la mine, și n'am ce pune
înaintea lui?

7. Și acela răspundînd din
lăuntru, va dîce, Nu mi face
osteneală, acum așa s'a înecat,
și copiii mei sînt în așternut
cu mine; nu pot să mă scot să
ți dau ție

8. Grăesc voă, Măcar de nu
i ar da lui scutîndu-se pentru
că este lui prieten, dar pentru
obraz-nicea lui sculîndu-se, va
da lui cît îi rebaie.

9. Și eu dîc voă, Cereți, și se
va da voă; căutați, și veți afla
bateți, și se va deschide voă.

10. Că tot ceea ce cere, va
lua; și ceea ce caută, va afla,
și celui ce bate, i se va des-
chide.

11. Și la care tată dintru voi,
de va cere fiul paine, au coară
piatră îl va da lui? sau de va
cere pește, au doară în loc de
pește șerpă îl va da lui?

12. Sau de va cere ou, au
fi va da lui scorpia?

13. Deci dacă voi fiind răi,
știți să dați daruri bune fiilor
voștri: cu cât mai virtos Tatăl
vostriu cel din cer va da Duh
Sfînt celor ce cer de la dînsul?

14. • Și era scotînd un drac
și acela era mut. Și a fost după
ce a eșit dracul, a grăit mutul
și s'au mirat noroadale

15. Iar unul dintr'înși dîcea,

Cu Veezevil domnul dracilor scoate dracii.

16. Iar alți, sprindu-l, cereau de la dânsul semn din cer.

17. Iar el stînd gîndurile lor, a dîs lor, Toată împărăția ce s'a împărăciat între sine se pustiește : și casă ce s'a împărăciat preste casă, cade.

18. Deci și Satana dacă s'a împărăciat între sine, cum va sta împărăciat lui? că dîceți că cu Veezevil scot că dracii.

19. Iar dacă eți cu Veezevil scot dracii, feciorii voștri cu unde-l scot? pentru aceasta ei vor fi voă judecători.

20. Iar dacă eți cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns a voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Cînd cei tare intrarmat fiind păzește curtea sa, în pace sunt aver e lui.

22. Iar cînd va veni cel mai tare de cît dânsul, și l va birui pre el, ca toate armele lui intru care se nădăduna, și împărțește prădele lui.

23. Cea ce nu este cu mine, împotriva mea este : și cea ce nu adună cu mine răsipește.

24. Cînd duhul oel neourat ese din om, umblă prin locuri fără de apă, cătându 'și odihnă : și neaflînd, dîce, Mă voi înțoarce în casa mea de unde am eșit.

25. Și venind o află măturată, și împodobită.

26. Atunoi merge și ia alte șapte duhuri mai rele de cît sîne, și murînd, lăcușe acolo.

și se fac cele de pre urmă ale omului acela mai rele de cît cele d'întîi.

27. Si a fost cînd dîcea el acestea, rîdicînd o mulere glas din norod, a dîs lui, Fecior este pîntecole care te a purtat, și țitele care ai supt.

28. Iar el a dîs Adevarat, țierici sînt cei ce ascuță cuvîntul lui Dumnezeu, și l păzesc pre el.

29. Iar adunându-se noroadele, a început a dîce, Neamul acesta viclean este semn cere; și semn nu se va da lui fără numai semnul lui Iona proorocului.

30. Că precum a fost Iona semn Ninevețanilor, așa va fi și fiul omului la neamul acesta.

31. Împărăciasa de la austru se va scula la judecată cu bărbat neamului acesta, și l va osîndi pre el : că a venit de la marginele pămîntului să audă înțelepciunea lui Solomon, și iată, mai mult de cît Solomon a ei.

32. Bărbații de la Ninevia se vor scula la judecată cu neamul acesta, și l vor osîndi pre el : că el s'a în pocăit pentru propovăduirea lui Iona, și iată, mai mult de cît Iona a ei.

33. Nimeni aprîndînd lumina o pune intru ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic, ca cei ce intră să vadă lumina.

34. Lumina trupului este ochiul : deci de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat, iar cînd va fi rău, și trupul tău întunecat va fi.

35. Pre t aceea scotește ca lumina care este intru tine să nu fie întunec.

36. Deci dacă trupul tău va fi tot luminat, neavînd vre o parte întunecată, va fi luminat tot, ca și cînd lumina cu strălucirea te luminează.

37. Iar cînd grăia, îl ruga pre dînsul un Fariseu ca să prînzească la el : și intrînd, a sedut.

38. Iar Fariseul vîdînd, s'a mirat că nu s'a spălat întîi mai înainte de prînz.

39. Iar Domnul a dîs către dînsul, Acum voi Farisei! partea cea din afară a paharului și a blidului curățiți, ai cea din lăuntru il voștri este plin de răpire și de vicleșug.

40. Nebunilor, ai nu cela ce a făcut cea din afară, a făcut și cea din lăuntru?

41. Insa din cele ce aveți voi, dați milostenie; și iată, toate vor fi vă curate.

42. Iar voi voi, Fariseilor! că decluiți zina și ruta și toate verdeturile, și țierici iudecata și dragostea lui Dumnezeu : acestea se cădea a le face, și acelea a nu le lăsa.

43. Voi voi, Fariseilor! că iubiți scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și închinăciunile prin tîrguri.

44. Voi voi, cărturarilor și Fariseilor! că sînteți ca mormintele cele ce nu se ved, și oamenii ce umblă d'asupra lor nu le știu.

45. Și răspundînd unul din

leguitorii, a dîs lui, Învățătorule, acestea dîcînd și pre noi ne ocăresc!

46. Iar el a dîs, Și voă, leguitorilor, va! că însărcinați pre oameni cu sarcini care nu se pot lesne purta : iar voi dîci un deget al voșru nu vă atîrgeți de sarcini.

47. Voi voă! că zidiți mormintele proorocilor, și pîrînțiți voștri l au ucis pre ei.

48. Deci mărturisii și împreună voii lucrurile pănu, lor voștri : că aceia l au ucis pre ei, iar voi zidiți mormintele lor.

49. Pentru aceasta și înțelepciunea lui Dumnezeu a dîs, Trimete-voii către ei prooroci și apostoli, și pre unii dintr'înșii vor ucide și vor goni.

50. Ca să se ceară sângele tuturor proorocilor, ce s'a vărsat din începutul lumii de la neamul acesta.

51. De la sângele lui Abel până la sângele Zahariei, care a perit între altar și între biserici : adevărat dîc voă, Se va cere de la neamul acesta.

52. Voi voi, leguitorilor! că ați luat checa cunoștinței : voi n'ati intrat, și pre cei ce vreați să intre l ați oprit.

53. Și dîcînd el acestea către ei, a început cărturarii și Fariseii tare a se mânia spre dînsul, și a sta lui împotriva de multe.

54. Pîndindu-l pre el, și cău-tînd ca să vineze ceva din gura lui, că să l vinuască pre el.

CAPITOLUL XII

Si adunandu-se mult me de noi, toade, ca' se calcau un pre alui, a inceput a dice noen elor se, mai mica, Pazi-va de altutatul Fariseilor, care este fatăriaea.

2. Ca mine nu e sa accepti, care nu se va descrie; si ascuns, care nu se va cunoaste.

3. Pentru aceea oate ați dis la intanrec, la la mină se vor aud; si ce ați grăit la urechie in cămări, se va propovedui d'asupra caselor.

4. Deci grăiesc voă prietenilor mei. Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, si după aceea nu pot nimic mai mult să facă.

5. Ci voă arăta voă de cine să vă temeți. Să vă temeți de acela ce are putere după ce a ucis, să arunce in gheena; adevar, grăiesc voă, De acela să vă temeți.

6. Ad nu se vind cinoi pasări cu la flaut si cu flaut dintr'aceia, ar este atata inamici in Dumnezeu?

7. Ci si perit capul vostru tot s'nt numărați. Deci nu vă temeți că vi s'nte mai dește de cât multe pasări.

8. Si, dicit voă, Tot cela ce mă va mări miș pe mine inamea oamenilor, si Fiul omului va mărturisi pentru dănsul inaintea ingerilor lui Dumnezeu.

9. Iar cela ce se va lepăda de mine inaintea oamenilor, lepădat va fi inaintea ingerilor lui Dumnezeu.

10. Si tot cela ce va dice cu-

vert impotriva Fiului omului, se va erta lui; iar celui ce va huli impotriva Duhului Sfint, nu se va erta.

11. Iar cand ve vor duce pre voi la soboară, si la dregători, si la stăpani, nu vă grijiți cum, si ce veți răspunde, sau ce veți face.

12. Că Duhul Sfint vă va învăța pre voi int'acel ceas, cele ce se cade a dice.

13. Si a dis lui unul din horod, învățătorule, d. fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.

14. Iar el a dis lui, Omule, ce se m'a pus pre mine judecător sau împărtitor prece voi?

15. Si a dis către el, Vedeți si vă lăsați de lăcomie, că nu este viața culva din prisosinta avuției sale.

16. Si a dis pildă către dănsii, grănd, Unul om bogat i a rodit țarina:

17. Si eugeta intru sine, dîcend, Ce voi face, că n'am unde aduna rodurile mele?

18. Si a dis, Aceasta voi face: Strica-voiți jinițele mele, si mai mari le voi zidi; si voi strînge acolo toate rodurile mele si inuțățile mele.

19. Si voiți dice sufletul meu, Sufiete, al multe bunătăți strînge spre minei an; odihnesto-te, mănăncă, bea, si veselește-te.

20. Iar Dumnezeu i a dis lui, Nebune, intr'această noaple sufletul tău va fi cerut de la

mine; dar cele ce ai gătit, cui vor fi?

21. Așa este cela ce strînge la colvară din in Dumnezeu, si nu se m'logitește.

22. Si a dis către ucenici, Pentru aceasta a'ce voă, Nu vă grijiți cu sufletul vostru, ce veți mănca; nici cu trupul, in ce veți îmbrăca.

23. Sufletul mai mult este de cât hrana, si trupul de cât haina.

24. Căutați la corbi, că nu samănă nici seceră; care n'au camari si jinițe. Si Dumnezeu i hrănește pre ei; ou cât mai mult voi s'nteți mai buni de cât pasările?

25. Si cine din voi grijindu-se poate să adauge staulului său un cot?

26. Deci dacă nu puteți nici ce este mai mic a face, ce vă mai grijiți de celelalte?

27. Socotiți crinii cum cresc: nu se ostenece, nici tore; si grăesc voă, că nici Solomon intru totă slava sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceștia.

28. Si de vreme ce iarbi, care este astați in câmp, si mîine in coptor se aruncă, Dumnezeu așa o îmbracă; ou cât mai viros pre voi, puțin credincioșilor?

29. Si voi să nu căutați ce veți mănca, sau ce veți bea, si să nu vă înăpați.

30. Că toate acestea păgani lumii asemenea le ca tã, iar Părintele voșru știe că vă trebuiesc acestea.

31. Inșă că rați împărăția lui Dumnezeu; si aceea toate se vor adăoga voi.

32. Nu te teme, turmă mică, că bine a'vot Tatăl vostru să vă dea voă împărăția.

33. Vindeți avuțiile voastre, si dați milostime; faceți-vă voă punzi care nu se învechesc, comoara ne împătață in ceruri, unde furul nu se apropie, nici moștea nu o strică.

34. Că unde este comoara voastră, acolo va fi si inima voastră.

35. Să fie inima voastră incinse, și făclile aprinse;

36. Si vo să scutiti cu cameni, cum să cupă pe domnii lor, cum se va in căce de la murtă; ca venind si bătend, îndată să i deschidă lui.

37. Forcile s'nt strînge acolo, pre cari venind domnul, si va afla priveghind, anin dicit voă, că se va încheia si va pune pre dănsii să șadă, si venind va sluji lor.

38. Si de va veni la a doua streajă, si la a treia streajă de va veni, si i va afla așa, forcite s'nt slugile acelea.

39. Iar aceasta să știți, ou de ar ști stăpânul casei in care ceas va veni furul, ar priveghia, si n'ar lăsa să i sape casa lui.

40. Deci si voi fiți gata: că in ceasul care nu gândiți, Fiul omului va veni.

41. Iar Petru a dis către el, Domnule, câtă noaple pînă a aceasta, sau cîră dom?

42. Si a dis Domnul, Oare

cine este economul cel credincios și înțelept, pre care îl va pune domnul preste slugile sale, ca să se dea la vînzare măsura de grîu?

43. Fiecare este sluga accea, pre care venind domnul lui îl va afla făcînd așa.

44. Cu adevărat grăiesc vouă, că 'l va pune pre deînsu, preste toate avușile sale.

45. Iar de va dice sluga aceea intru nume sa Zăvoște domnul meu a veni, și va începe a bate pre slugă și pre slujnicu, și a mîlea și a lăca, și a se înbîta;

46. Veni va domnul slugii a cerea la dîoa intru care nu gîndește, și în ceasul intru care nu știe, și 'l va tăia pre el în două, și pune 'l cu necredincioșii o va pune.

47. Iar sluga aceea ce a știut voia domnului său, și n'a gătit, nici a făcut dupre voia lui, se va bate mult.

48. Iar cînd ce n'a știut, și a făcut, cele vrednice de lăudă se va bate puțin. Și tot căruia s'a dat mult, mult se va cere de la el; și căruia i s'a încredințat mult, mai mult vor cere de la el.

49. Și tot ce a venit să arunce pre pămînt și ce voese da-l acum s'a aprins?

50. Și cu botez am să mă botez; și cum mă strîmtoresc până ce se va săvârși.

51. Ați vi se pare că am venit să dau pace pre pămînt? Nu, dîo voă; ci împărțire;

52. Că vorb de acum înainte, cum intru casă împușc, și trec împotriva a doi, și doi împotriva a trei.

53. Se va împărțita la împotriva feciorului și feciorul la împotriva tatălui, mama împotriva fetel, și fata împotriva mamei; și sora împotriva fraterului, și sora împotriva soacră-sa.

54. Și dicea și noroadelor, Cînd vedeți roada rel cănă-l-se de la apus, numai de cît diceți, vine ploaie mare; și este așa.

55. Și cînd vedeți așutul suflînd, diceți, Zăduf va să fie; și este.

56. Părniceilor, fița cerului și a pămîntului știți a cerea; dar vremea aceasta cum n'o cereați?

57. Căci nu judecați, și intru voi ce este drept?

58. Cînd mergi cu pișcul tău la domn, pre cale, dă 'l lucrare să te izbăvești de el, ca nu cumva să te trază la judecător, și judecătorul te va da temnicerului, și temnicerul te va arunca în temniță.

59. Do ție, nu vei eși de acolo, până nu vei plăti și fiilor cel mai de apoi.

CAPITOLUL XIII.

Intr'acea vreme erau de față unii cari i-au spus despre Galileeanul, al căror sînge Piat 'l a amestecat cu jertvelor lor.

2. Și răspundînd Iisus, a dîs lor, Ați vi se pare că Galileeanul aceștia mai păcătoși de cît toți

Galileeanul a fost, pentru că au jertvit sîngele său?

3. Nu, se voa, ci le nu veți potă, toți așa veți peri.

4. Sau acel opt-pre-dece, preste caril a cădut turnul în Siloam, și 'l a omorît, vi se pare că a cădut mai păcătoși au fost de cît toți oamenii caril făcneau în Ierusalim?

5. Nu, dîc voă: ci de nu veți vești pocă, toți așa veți peri.

6. Și dicea pilat aceasta, Oare-cine avea un smochin în vîca lui sădit; și a venit călînd roada intru el, și n'a aflat.

7. Și a dîs cătră vîerul, Iată, trei ani sînt de cînd vine călînd roada în smochinul accesta, și nu aflu; ta-e! pre el; pentru ce si pămîntul impres aia în zăder?

8. Iar el răspundînd a dîs lui, Doamne, lasă 'l pre el și intr'acest an, până 'l voă săpa împrejur și să plătească.

9. Și de va face roada, bine; iar de nu, îl vei tăia în anul a-cel vîitor.

10. Și era învățînd intr'una din sinagoguri sîmbăta.

11. Și ată, o mulere era care avea duhul neputinței de opt-pre-dece ani, și era girbovă, și nu putea să se rîdece în sus nici de cam.

12. Iar Iisus vedîndu-o pre dînsa, o a chemat, și a dîs ei, Mulere, te ai scobotit de boala ta.

13. Și s'a pus pre dînsa mînele: și îndată s'a îndreptat, și slăvia pre Dumnezeu.

14. Iar mai marele sinago-

gîi mîndrîndu-se că el o îndecasea Iisus sîmbăta, răspundînd, dicea norodului, Și se 'l-a sînt intru cine se cade a lucra de intr'acestea vreme să se vindece, iar nu în ziua sîmbătei?

15. Iar Domnul răspundînd a dîs lui, Părnice, fie-care din voi sîmbăta ați nu 'l desleagă boul său sau asinul de la esle, și 'l duce de 'l a apă?

16. Dar aceasta, fiică a lui Avram sînt, pre care o a legat Satana iată, de apăsîndu-i cu 'l, at nu se calbă să se deslega din legătura aceasta în ziua sîmbătei?

17. Și aceștia cîndu-le, se rușinau toți cei ce stău împotriva lui, și tot norodul se bucura de toate cele săvîrite ce se făcîu de dînsu.

18. Și dicea, Cui este asemenea împărăția lui Dumnezeu? și cu ce o voi asemăna pre deînsu?

19. Asemenea este grădințului de ustari, pe care i a dat omul, 'l a aruncat în gradina sa, și a crescut, și s'a făcut copac mare, și păsările cerului săd sălășluie în ramurile lui.

20. Și iarăși a dîs, Cu ce voi asemăna împărăția lui Dumnezeu?

21. Asemenea este aluatului, pre care luându 'l mîlarea 'l a acins, în tre, masă a-că făcînd, până s'a dospit toată.

22. Și umbla prin orașe și prin sate învățînd, și cale făcînd în Ierusalim.

23. Și 'l a dîs oare cine lui,

Doamne, ai puținii sunt cei ce se mântuiesc ? Iar ei a dis lor.

24 • Nevoț vè a între prin poarta cea strimă: că mulți, d e voă, vor căuta să între, și nu vor putea

25. Decei după ce se va scula stăpanul casei și va încui ușa, și veți începe a sta afară, și a bate în ușă, zicând, Doamne, Doamne, deschide-mi-o! și răspundând va zice voă, Nu vă știu pe voi de unde sunteți!

26. Atunci veți începe a dice,
Am mâncat înaintea ta și am
băut, și în uberele noastre ai în-
vățat

27. Și va dice, Ție voă, nu vă știți pre voi de unde sunteți, depărtați-vă de la mine toți lucrători ai mele dăți.

28. Acolo va fi plângerea și
sensa de duror, când veți
vedea pe Avraam, și pe Isaac,
și pe Iacov, și pe toți proorocii
întru împărăția lui Dumnezeu,
iar pe voi *înși-vă* scoși afară.

29. Și vor veni de la răsărit, și de la apus, și de la amiază-noapte, și de la amiază-zi, și vor ședea într-unul. părașca lui Dumnezeu.

3) și iată sunt pre urmă,
caril vor fi întoă, și sunt întoă
caril vor fi pre urmă.

31. Ț In ziua aceea s'au apropiat unii din Farisei, dicend lui Iisus, si t du de aci, ca Irod va sa te omoare.

32. S. a dis lor, Mergend, spuneti valpei aceea, Iata, scot draci, si fac vinedeari astadi si

miine, și a treia zi mă voi sfârși

33. Însă mi se cade astăzi, și
milne, și în ceea-l-altă di a
merge: că nu este cu putință
să piară prooroc afară din Ieru-
salim.

84. Ierusalime, Ierusalime, cel
ce omori prooroci, si ucizi cu
pietre pre cei trimisi la tine; de
cate ori am vrut sa adun pre
fii tai, precum *aduna* gina
puaf sei sub aripa si n'ai vrut

Bă. Iată, so lasă voă casa voastră pustie și amin grăesc voă, Nu mă veți ve lea de acum până va veni vremea când veți dice, Ba este cuvântat cel ce vine intru numele Domnului.

CAPITOLUL XIV.

Și a fost când a intrat el în oasa oare-căruia din boerul Farselor sumbata, ca să mă-nănțe pâine, și acela îl pân-dui pre el.

2. Și iată, un om bolnav de idropică era înaintea lui.

8. Și răspundând Iisus, a dis
cutat cu legătorii și cu fariseii,
grăind, Oare este slobod sâm-
băta a vindeca?

4. Dar cî aî tacu! S. apu-
cîndu' l a vindecat pre el, şî
l a slobodit :

5. Și răspundând către el, a
d.s. Al cărui dintru voi asinul
sau bou de va cădea în paț,
aș nu îndată îl va scoate pre
el în ziua sâmbetei?

6. Și n'añ putut răspunde lui la acestea.

7. * Și dăcea cătră cei chie-
tanți pildă, luând aminte cum
își alegeau șederile mai sus ;
decît cătră dolsii.

8. Când te vei căsători de cîneva la nuntă, nu şedea în locul cel mai de sus, ca nu cumva să fie chemat de dănsul alul mai cinstit, de odată tîne;

9. S. venind cea ce și pre
tine și pre acela a chemat, va
dice ție. Dă locui acestuia: și
atunci vei începe cu rușine lo-
cul cel mai de jos a 'l tinea.

10. Cî cînd te vei chîema, mergînd sîdî la locul cel mai de jos; ca cînd va venî cel ce te a chîemat, sî 'î dicî ţie, Preţene, sue-te mai sîs alîncî îţi va fi cine cîste înaintea celor ce vor sîdca împreună cu tine.

11. Că tot cel ce se înalță, se va smerni; și cel ce se smerește, se va înălța.

12. 9. Și dăcea și celui ce îl
chiamase pre el, Când faci prânz
său cuă, lu chema pruden-
tăi, nief frațu tăi, nief rudele
tale, nief vecin bogat; ea nu
când-va să te cheme și el ne-
tine, și să t. se facă răsplătire.

13. Cîcînd faci ospet, ch. camă
săraci, neputincioși, schiop și
orbii.

14. Și fericiți vei fi ; că ei nu pot să 'ți întoarcă: că ție se va răsplăti la învierea dreptilor.

16. " S. aud n i acestea anul
din cel ce şedeau cu el, a dis.
Fericit este cel ce va prânzi în
tră împărăta lui Dumnezeu.

16. Iar el a dat lui, Un om

oare-care a făcut cină mare, și
a chemat pre mulți

17. Și a trimis pre sluga sa în casă, omul să dăcă celor chemați, Veniți, că lată, gata sunt toate

18. Și ați început toți d'împreună a se leăda. Cel d'întîi a dis lui, Țarina am cumpărat, și am nevoie să es și să o ved : rogu-te să mă erti

19. Și altul a dis. Părechi de
boi am cumpărat oinci, și merg
să'l ispitesc : rogu-te să mă erti.

20. Și altul a dis. Măre 'mă am
luat.g. pentru aceasta nu pot veni.

21 Și, înlocuindu-se stăpânul casei a spus domnului său acestea: Atunci, mîiniindu-se stăpânul casei a dat slugile sale, lăsînd la răspundere și uşile colăţei, și aîncăci, și betegii și schiopii, și orbii adu' aici.

22 Şi a dis sluga, Doamne,
s'a făcut cum ai poruncit, şi încă
mai este loc.

23. Și a dus domnul oătră slugă,
Lăși la drumuri și la garduri, și'l
silește să între, ca să se umple
casa mea.

24. Că dăc voă, Că nici unul
din bărbații acela ce erau chie-
mai nu va gusta cula mea.

25. — Și mergeau cu dânsul
noroade multe : și întorcându-se,
le a dus lor.

26. Ori cine vine către mine, și nu urește pre tatăl său, și pre mamă, și pre mulere, și pre feciori, și pre frații, și pre surori, încă și pre sufletul său, nu poate fi ucenic al meu.

27. Și cel ce nu s'î poartă crucea

sa, și nu vine după mine, nu poate fi ucenic al meu.

28. Că cine dintru voi vînd să zidească turn, aș nu întîi scdî il, își scut-ște cheltuala, de are ceva spre săvârșire.

29. Că nu când-va pînd el temeliea, și nepuînd săvârș, toți cei ce vor vedea să înceapă a-l batjorî.

30. Lucînd Acest om a început a zidi, și n'a putut săvârși.

31. Sau care împarat, mergînd să se luptească cu alt împarat, la reșorî, aș nu ședînd întîi, se sfătuește de va uita cu cîc mil să se întîmpine cu velen ce vine asupra lui cu douăzeci de mil?

32. Iar de nu, încă fiind el departe, trimetînd solie, se roagă de pace.

33. Deci așa fie-care dintre voi, care nu se luptă de pace avuț la sal, nu poate fi ucenic al meu.

34. Bună este sarea, iar dacă sarea se va mput, cu ce se va mîdici?

35. Nici în pămînt, nici în gunoî nu este de treabă, ci arată o leapădă pre ea. Că ce are urechi de audit, audă.

CAPITOLUL XV.

Și erau apropiindu-se de dînsul toți vameșii și păcătoșii ca să-l asculte pre el.

2. Și cărtăci Fariseii și cărturarii dîcînd, Acesta pre păcătoși primește, și mînărează cu dînsii.

3. Și a dîs cătră ei pilda aceasta, grînd,

4. Care om dintre voi, avînd o sută de oi, și pierdînd una dintre ele, aș nu lasă pre celelalte și nu în pusie, și merge după cea pierdută, până când o află pre ea?

5. Și aflîndu-o, o pune pre umerile sale bucurîndu-se.

6. Și venînd la casa sa, cheamă prietenii și vecinii, dîcînd lor, Bucurați-vă cu mine; că am găsit ceea ce am pierdut.

7. Dic voă, că așa va fi bucurie în cer de un păcătoș ce se pocăște, decît de oia dîcî și noă de drepti, cărora nu le trebuie să se prănușă.

8. Sau care mulere avînd două drahme, de pierde o drahmă, aș nu aprinde făcea, și nătară casa, și căută cu dragoste, până o află?

9. Și aflîndu-o cheamă prietenii și vecinii, dîcînd, Bucurați-vă cu mine; că am găsit drahma care o am pierdut.

10. Așa, dic voă, bucurie se face înaintea îngîrului dumnezeu pentru un păcătoș ce se pocăște.

11. Și a dîs, Un om avea doi feciori.

12. Și a dîs cel mai tînăr din ei tatălui său, Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuție. Și le a împărțit lor avuția.

13. Și după multe zile adunînd toate feciorul cel mai tînăr, s'a dus într-o țară departe, și acolo a rășpit toată avuția sa, viețuînd într-o desmierdări.

14. Și cheltuînd el toate, s'a făcut foamete mare în țara aceea; și el a început a se hps.

15. Și mergînd s'a hpit de unul din lăcutorii țării aceleia, și l'a trimis pre el la țările sale să pască porci.

16. Și dîndu-l să-l sat pe pantecele său de roșcovele ce mîncău porci; și nimeni nu l'a dat lui.

17. Iar venîndu-l într-o sine, a dîs, Căci argați ai tatălui meu sînt îndestulați de pâine, iar eu pier de foame.

18. Seula-mă-vorî și mă vorî duce la tatăl meu, și vorî dîce lui, Tată, greșit-am la cer și înaintea ta.

19. Și nu mai sînt vrednic a mă cheama lău tîu; că m'eu ca pre unul din argații tîi.

20. Și sculîndu-se, a venit la tatăl său. Iar el încă departe fiind, l'a vădut pre dînsul tatăl lui, și i s'a făcut mîă, și alergînd, a cădut pre gramazii lui, și l'a sărutat pre el.

21. Și a dîs lui feciorul, Tată greșit-am la cer și înaintea ta, și nu mai sînt vrednic a mă cheama fiul tîu.

22. Și a dîs tatăl cătră slugele sale, Aduceți lăna cea cîntîr, și l'îmbrăcați pre el; și dați-l nel în mîna lui, și încălțămînte în picioarele lui.

23. Și aducînd vițelul cel hrănit, îl junghiași; și mîncînd s'a ne veseln.

24. Că fiul meu acesta mort era, și a înviat; și pierdut era, și s'a aflat. Și aș început a se veseli.

25. Iar feciorul lui cel mai mare era la țară; și dacă a venit și s'a apropiat de casă, a audît cîntec și jocuri.

26. Și cheamînd pre unul din slugi, l'a întrebît ce sînt acestea.

27. Iar el a dîs lui, Fratele tîu a venit; și a junghiat tatăl tîu vițelul cel hrănit, pentru că sănătos pre el l'a primit.

28. Și s'a maniat, și nu vrea să intre; iar tatăl lui eșînd, îl ruga pre el.

29. Iar el răspundînd, a dîs tatălui său, Lăsa, atîta am și-l jesc; și n'eu oda a porneia la nămi călcat; și mie mie odată nu m'eu dat mîer nu eu, că s'a nă veselesc cu prietenii mei.

30. Iar când veni fiul tîu acesta, care a mîncat avuția ta cu carvele, junghiași lui vițelul cel hrănit.

31. Iar el a dîs lui, Fiule, tu în toată vremea ești cu mine, și toate ale mele, ale tale sînt.

32. Ci se cădea a ne veseli, și a ne bucura cu oia fratele tîu acesta mort era, și a înviat; și pierdut era, și s'a aflat.

CAPITOLUL XVI.

Și dîcea și cătră ucenicii săi, Era un om bogat, care avea un iconom; și acesta a fost prîit la el că rășpește avuția lui.

2. Și cheamînd pre el, l'a dîs lui, Ce aud aceasta de tîno? că s'eu de iconomia ta, că nu vei putea mai mult a fi iconom.

3. Iar iconomul a dis intru sine. Ce vo-i face? că domnul me i-ia iconomia de la mine: a săpa nu pot: a cere mîi este rușine.

4. Și tu ce vo-i face, ca dacă mîi voi schimba din iconomie, să mîi pr-mască în casele lor.

5. Și chemînd către unul pre fie-care din datorii dîi domnului său, a dis celui dîntîi, că cîi ești dator domnului meu?

6. Iar el a dis, Cu o sută de măsuri de un-de-lemn. Și a dis lui, Iați zapisul tău, și sedi curînd de scrie con i decîi.

7. Iar după aceea a dis altuia, Dar tu cu cîi ești dator? Iar el a dis, Cu o sută de măsuri de grîi. Și a dis lui, Iați zapisul tău, și scrie con i decîi.

8. Și a spus domnul pre iconomul, Indreptăți, că mîi te-legea a făcut, că i-ia voia dîi: acestuia n-ai mîi te-legeai sunt de cîi lui luminei intru neamul lor.

9. Și ești dîi voă, Făceți-vă preieci din mamona nedreptății; ca dacă veți fi lipsiți, să vî pr-mască pre voi în corturile cele veșnice.

10. Cel ce este credincios intru puțin, și intru mult credincios este; și cel ce este nedrept intru puțin, și intru mult nedrept este.

11. De-i dacă intru cel nedrept mamona n-ai fost credincios, pre cele adevărate cine le va încerca voă?

12. Și dacă intru cel drept n-ai fost credincios, pre cel ce este al vostru cine îl va da voă?

13. Nici o slugă nu poate

la iei domnii să slujească pentru că sa-i pre unul va urî, și pre altul va iubi; sa-i de unul se va ținea, și de altul nu va griji. Nu puteți sluji lui Dumnezeu, și lui mamona.

14. Și au dîi acestea toate și Fariseii, cari erau iubitori de argint; și i batjocoriau pre el.

15. Și le a dis lor, Voi sunteți cei ce vî faceți pre voi drepti înaintea oamenilor, ar Domnului știți minile voastre: că ce este intru oameni înălțat, uricuno este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și proorocii erau până la Ioan: de atunci împărăția lui Dumnezeu bine se vestește, și fie-care spre aceea se silitește.

17. Iar mai lesne este cerul și pămîntul să treacă, de cîi din lege o ortă să cadă.

18. Tot cela ce și lasă mușterea sa, și iea alta, preacurvește; și tot cela ce iea pre cea lăsată de oarbat, preacurvește.

19. Și era un om oare oare bogat, ce se îmbrăca în porfiră și în vîșon, veselîndu-se în toate zilele luminate.

20. Și era un sărac oare-care a nume Lazar, care zăcea înaintea ușii lui pun de buze.

21. Și poștia să se sature din sfărîmăturile care cădeau din masa bogatului: ci ei calni venînd îngheați buzele lui.

22. Și a fost că a murit săracul, și s'a dus de îngeri în sinul lui Avraam; și a murit și bogatul, și s'a îngropat,

23. Și în iad red.cânduși ochii săi, fiind în muncă, vede pre Avraam de departe, și pre Lazar în sinul lui.

24. Și el singînd, a dis, Părinte Avraame, miluește-mă, și trimete pre Lazar, să și întingă vîrfu degetului lui în apă, și să mîi răcorească limba mea; că mîi ch-nuesc în văpaea aceasta.

25. Iar Avraam a dis, Fiule, adu-ți aminte că ai luat cele bune ale tale în viața ta, și Lazar așchiderea cele rele; iar acum aceasta se mîngăie, iar tu te chinu-și.

26. Și preste toate acestea, între noi și între voi prăpastie mare s'a înălțat, ca cel ce vor vrea să treacă de aici către voi, să nu poată, nici cold-accolo la n-ai să treacă.

27. Și a dis, Rogu-te dar, părinte, ca să i trimeti pre dînsul în casa tatălui meu.

28. Că am o mulțime de frați; să le mărturisească lor, ca să nu vie și ei la acest loc de mîncă.

29. Și i a dis Avraam lui, Adu pre Moisi și pre prooroci; să i asculte pre dînsul.

30. Iar el a dis, Nu, părinte Avraame: ci de va merge cineva din morți la dînsul, se vor pocăi.

31. Și i a dis lui, Dacă nu ascultă pre Moisi și pre prooroci, măcar de ar și învia cineva din morți, nu vor crede.

CAPITOLUL XVII

A atunci a dis către ucenicii săi, Cu neputință este să nu vie

șm-ni celi: dar vai aceia prin care vin!

2. Mai de folos i ar fi lui, de s'ar lega o piatră de moară de grumazi lui, și să se arunce în mare, de cîi să smîntească pre unul dintr-acești mîi mîi!

3. Și Luați aminte de sine-vă: De va greși ție fratele tău, ocar-tă-l pre el; și de se va pocăi, ear-tă-l lui.

4. Și măcar de șapte ori în dî de va greși ție, și de șapte ori se va întoarce la tine, dîcînd, Căscu-mă; și tu lui.

5. Și au dis apostolii Domnului, Adăoge-ne noă credință.

6. Iar Domnul a dis, De ați avea credință ca un grăunț de muștar, ați dîce dudului acestuia, Desrădăcinează-te, și te sălește în mare; și v'ar asculta pre voi.

7. Și cine dintru voi avînd slugă arînd sa-i pășorînd, care vinînd acela din câmp, va dîce îndată, Mîi de țedî?

8. Cîi au nu i va dîce lui, Că-tește-mi ce vo-i cîna, și încîngînda-te, slujește-mi, până vo-i mîncea și vo-i bea, și după aceea ve-i mîncea și ve-i bea și tu?

9. Adu doară va avea har slugăi aceia cîi a făcut cele ce ei sa poruncit lui? Nu mî se pare.

10. Așa și voi, cînd veți face toate cele ce v' sa poruncit voă, dîceți, Slugi netrebance sîntem, că ce am fost datorii a face, am făcut.

11. Și a fost cînd mergea el în Ierusalim, și el trecea prin iudea local Samariei și a Galileei.

12. Și intrînd el intru un sat,

1. I-au întâmpinat pre el de ce bărbat leproși, cari au stătut de departe.

13. Și aceia au redat glas, zicând, Iisuse, învățătorule, mulțumește-ne pre noi.

14. Și vădându-l, le a zis Ior, Mergeți și ve-ați curăți. Și a fost când mergeau ei, s'au curățit.

15. Iar unul dintru densul vădând că s'a vindecat, s'a întors, cu glas mare slăvind pre Dumnezeu.

16. Și a căzut cu fața la picioarele lui, mulțumind lui, și acela era Sanaitarul.

17. Iar Iisus răspundând, a zis, Ați nu de ce s'au curățit? dar cei noă unde sunt.

18. Nu s'au nfiat să se întorcă să dea slavă lui Dumnezeu, că numai acest străin.

19. Și a zis lui, Sanaitarule, și mergeți; credința ta te a mântuit.

20. Și întrebând fiind de Farisei, cari veni în Ierusalim, Dumnezeu, a răspuns lor, și a zis, Nu va veni împărăția lui Dumnezeu cu pândire.

21. Nici vor ține, Iată aici sau iată acolo: că iată, împărăția lui Dumnezeu e înăuntrul vostru este.

22. Și a zis către leamei Vor veni zile când veți pofti una din zilele Fiului omului să vedeți și nu veți vedea.

23. Și vor ține voă, Iată a ci; sau, Iată acolo: și nu mergeți, mei să mnați.

24. Că precum fulgerul, care fulgeră din partea cea de sub cer,

preste partea cea de sub cer luminează, așa va fi și Fiul omului nădăd.

25. Iar întocm se cade lui mult a pătimi, și a fi lepădat de neamul acesta.

26. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului.

27. Măncau, beau, se însurau, se mărita, până la ziua în care a intrat Noe în corabie, și a venit potopul, și a pierdut pre toți.

28. Așijderea și precum a fost în zilele lui Lot; măncau, beau, cumpărau, vindeau, sădau, zidau.

29. Iar în care zi a eșit Lot din Sodoma a ploat foc și piatră pucioasă din cer, și a pierdut pre toți.

30. Într'acest chip va fi în ziua în care Fiul omului se va arăta.

31. Într'aceia zi ceta ce va fi d'asupra casei, și vasele lui în casă, să nu se pogoare să le iee pre de țară, ce va fi în câmp, asemenea să nu se întorcă înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de mureșul lui Lot.

33. Ori cine va căuta sufletul său să mântuie-că pierde, va pre el, și cine îl va pierde, îl va învia pre el.

34. Dic voă, într'această noapte vor fi doi într'un pat; unul se va lua, și altul se va lăsa.

35. Doi vor mănca împreună; una se va lua, și alta se va lăsa.

36. Doi vor fi în câmp, unul se va lua, și altul se va lăsa.

37. Și răspundând au zis lui,

Unde Doamne? Iar el a zis lor, Unde va fi trupul, acolo se vor aduna și vulturii.

CAPITOLUL XVIII.

1. Și d'cea și pildă lor cu acest scop că se cade în totă vremea a se ruga, și a nu se lenevi.

2. Zicând, Un judecător era într-o cetate, care de Dumnezeu nu se temea, și de om nu se rușina.

3. Era și o văduvă în cetatea aceea, și veni la d'nsul zicând, Izbăvește-mă de prișul meu.

4. Și nu vrea în multă vreme; iar după aceea a zis întru sine, De și de Dumnezeu nu me tem, și de om nu mă rușinez;

5. Dar pentru căci îmi face supărare văduva aceasta, o voi izbavi, pre ea, ca nu pună în sfârșit veșind să mă supere.

6. Și a zis Domnul, Așa îl co grăește judecătorul nedreptății.

7. Dar Dumnezeu a zis, Iar va face izbăvire aleșilor săi, cari strigă către d'nsul ziua și noaptea, de și îndelung îl răbă pre d'nsul?

8. Dic voă, că va face izbăvirea lor curând. Iară când va veni Fiul omului, care va afla credința pre pământ?

9. Și a zis și către unii ce se încredeau întru sine cum că sunt drepti, și defăimați pre ceilalți, pildă aceasta.

10. Doi oameni s'au stat în biserică să se roage; unul Fariseu, și altul vameș.

11. Fariseul stănd așa se ruga

întru sine, Dumnezeuule, mulțumesc ți, că nu sunt ca ceilalți oameni, răi, oți, nelrepți, prea curvari, sau ca și acest vameș.

12. Postesc de doi ori în săptămână, dau deueală din toate câte câștig.

13. Iar vameșul de departe stând nu vrea nici ochi să lăceră să lăcească, ci stătea pieptul său, zicând, Dumnezeuule, milostiv fi! mie păcătosului.

14. Dic voă, s'a pogorât această mai îndreptat la casa sa, de cât acela: că tot cel ce se înalță pre sine, se va smeri; iar cel ce se smereste pre sine, se va înalța.

15. Și aduceau la el și prunci, ca să se atingă de el; iar aceia îi vălăd, Iată cerat pre Iisus.

16. Iar Iisus chemându-l la sine pre el, a zis, Lăsați prunci să vie la mine, și nu l'opriți pro ei, că a unora ca acest ia este împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin ține voă. Ori cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul, nu va intra întru însa.

18. Și l'a întrebat pre el un boier, zicând, Învățătorule bun, ce voi face să moștenesc viața vecinică?

19. Iar Iisus l'a zis lui, Căci îmi dăci bun? nimeni nu este bun, Iară numai unul Dumnezeu.

20. Poruncele ști, Să nu curvești, Să nu ucidești, Să nu furi, Să nu mărturisești mărturie mincinoasă, Că este pre tatăl teu și pre mama ta.

21. Iar el a d-s. Acestea toate le-am păt d-ur tmețele n-tele
22. Iar Iesus auzind acestea, l'a d-s lui, încă una și p-sește toate câte ai vădele și le împărți săracilor, și vei avea comoară în cer: și viuo, urmează m-e
23. Iar el auzind acestea, s'a întristat, că era bogat foarte.
24. Și vădându-l Iesus că s'a întristat, a d-s, Cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu! cel ce s'a avut!
25. Că mai lesie este cam lei prim urechile acului a trece, decât bogatul a intra împărăția lui Dumnezeu!
26. Iar el ce s'a auzi, acestea, ad d-s, Dacă ne poate să se mântuească?
27. Iar el a d-s, Cele ce nu s'nt cu putință la oameni, s'nt cu putință la Dumnezeu.
28. Și a d-s Petru, Iub, noi am vădat toate, și am năut ț-e.
29. Iar el a d-s lor, Amin grădese voă, Nimeni nu este care și a lăsat casă și părinți, sau frați, sau muliere, sau feciori pentru împărăția lui Dumnezeu!
30. Căre să lu-tee cu mult mai mult în vremea aceasta, și în vecul cel viitor va ț-ea veclă.
31. Și stănd cu sine pre cel doi-spre-zece, a d-s către el, Iată, ne-am în Ierusalim, și se vor împlini toate cele scrise prin profeți pentru Fiul omului.
32. Că se va da Neamurilor, și se va batjocori, și se va ocări, și se va scipia

33. Și bătându-l, îl vor omori procl și a treia d-va învia.
34. Iar el nume dintr'acestea n'a d-ur înțeles: și era cuvântul acesta ascuns de la el, și nu cunoșteau cele ce se grădeu.
35. Și a fost călă s'a apropiat el de Ierichon, un orb ședea lângă cale cerșind.
36. Și auzind zvonul trecând, a întrebat ce este aceasta.
37. Și l'a d-s lui, că Iesus Nazarineanul trece.
38. Și a strigat, d-cend, Isuse, Fiul lui David, milușe-mă.
39. Iar el ce auzisea înaintea cerșind pre el să ț-ea: Iar el cu mult mai virstos s'ngă, Fiul lui David miluște-mă.
40. Și stănd Iesus, a poruncit să-l aducă pre el la sine. Iar apropiându-se el de d-nsul, l'a întrebat,
41. D-cend, Ce vorești să-ți fac? Iar el a d-s, Doamne, să vecl.
42. Și Iesus l'a d-s lui, Veclă credința ta te a mântuit.
43. Și îndată a vădat, și a mers după el, slăvind pre Dumnezeu: și tot norodul vădend, a dat laudă lui Dumnezeu.

CAPITOLUL XIX

1. Intrând, trecea Iesus prin Ierichon.
2. Și iată, un om a nume Zacheu și acesta era mai mare vamășilor, și era bogat.
3. Și căutând să vadă pre Iesus, c-ne ese, și n-putea de norod, că era mic de stat.

4. Și alergând înainte, s'a su t într'un dud ca să-l vadă pre el: că pre acolo vica și trec-ea.
5. Și dacă a venit la locul acela, căutând Iesus, l'a vădu pre d-nsul, și a d-s către d-nsul, Zachee, grăbește de te pogoră: că astăzi în casa ta mi se cade să stă.
6. Și grăbindu-se, s'a pogorit, și l'a primit pre d-nsul bucurându-se.
7. Și vădend aceasta totă tinia d-cend, Că la un om păcatos a lăsat să grăduască.
8. Iar Zacheu stănd, a d-s către domnul: Iată, jumătate de averea mea, Doamne, o dau săracilor; și de am năpăstuit pre cineva cu ceva, întorc împătrit.
9. Și a d-s către el Iesus Astăzi s'a făcut mântuirei casei acesteia, pentru că și acesta fiu al lui Avraam este.
10. Că a venit Fiul omului să caute și să mântuească pre cei pierduți.
11. Și ascultând ei acestea, adăgând a d-s o pildă, pentru că era ei aproape de Ierusalim, și li se părea lor cum că îndată va să se arde la parăția lui Dumnezeu.
12. Deci a d-s, Un om oarecare de bun neam s'a dus într-o țară departe să l'iee lui împărăție, și s'ie întorcă.
13. Și chemând zece slugi ale sale, le a dat lor zece mnas, și a d-s către ei, Neguțătoriți până voi veni.
14. Iar cetățenii lui îl uriau pre el, și au trimis solie după

el, d-cend, Nu voim pre acesta să împărătească preste noi.
15. Și a fost când s'a întors el luând împărăția, a d-s să se chiemela d-nsul slugile acelea, cărora de leso argutul, ca să știe cine ce a neguțătorit.
16. Și a venit cel d'întă, d-cend, Doamne, mnasoa ta a gosit deo mnas.
17. Și a d-s lui, Bne, slugă bună: pentru că întru puțin ai fost credincios, să albi putere preste zece cetăți.
18. Și a venit cel al doilea, d-cend, Doamne, mnasoa ta a făcut cinci mnas.
19. Și a d-s și acestuia, Și tu fii preste cinci cetăți.
20. Și alul a venit, d-cend, Doamne, iată mnasoa ta, care o am ținut legată în măbramă:
21. Că m'am temut de tine, pentru că om aspru ești: te-ai ce n'ai pus, și scerai ce n'ai sămănat.
22. Și l'a d-s, Din gura ta te voi d-ur, slugă vicelană! Ai știut că eu om aspru sunt, luând ce n'am pus și scerând ce n'am sămănat.
23. Iar pentru ce n'ai dat argintul meu schimbătorilor, și venind ou l'ai fi cerut cu dobindă?
24. Și celor ce stău înainte le a d-s, Luați de la el mnasoa, și o dați celui ce are zece mnas.
25. (Și au d-s lui, Doamne, acela are zece mnas)
26. Că d-c voă, Că tot celui ce are i se va da, iar de la acela ce n'are, și ce are se va lua de la el.

27. Însă pre vr' masă mî
acea, că i nău vor să lăpăra-
tesă preste censi, adică în
coace, și 'l lăsat în mîna mî
28. Și cînd dăcștea, me gea
înarte, să adu se în Ierusalim.
29. Și a fost că dă să apropiat
de Vistighi și Vîtura, cîta
munte e se cheamă în Mîș-
ulilor, a trim s'ol din uen d'sol.
30. Păcîrî, Mergî în satul
care e se numește Voastră, în-
tru care intră veți găsi un
mînz legat, pre care nimeni din
oiemeni n'ă olată n'ă sedit
deslegatî pre el, și 'l aduceți.
31. Și dă va la el a cheva
pre voi, Pentru că a deslegat
asa să gîoșî lui, Că Domnul
trebuește.
32. Și mergînd trimiseți a
afiat omiș se vor.
33. Și tot omiș ei mînzul,
a d's să pînă la el cîtră el (e
deslegatî mînzul).
34. Iar el a d's, Domnul
trebuește.
35. Și 'l a d's, Domnul
trebuește.
36. Și 'l a d's, Domnul
trebuește.
37. Și a d's, Domnul
trebuește.
38. Și a d's, Domnul
trebuește.
39. Și a d's, Domnul
trebuește.
40. Și a d's, Domnul
trebuește.
41. Și a d's, Domnul
trebuește.
42. Și a d's, Domnul
trebuește.
43. Și a d's, Domnul
trebuește.
44. Și a d's, Domnul
trebuește.
45. Și a d's, Domnul
trebuește.
46. Și a d's, Domnul
trebuește.
47. Și a d's, Domnul
trebuește.
48. Și a d's, Domnul
trebuește.
49. Și a d's, Domnul
trebuește.
50. Și a d's, Domnul
trebuește.

CAPITOLUL XX.

Și a fost într-una din zilele a-
cestea, invățînd e. norodul
în biserică, și bine vestind, a

Și a fost într-una din zilele a-
cestea, invățînd e. norodul
în biserică, și bine vestind, a
4. Și a d's, Domnul
trebuește.
5. Și a d's, Domnul
trebuește.
6. Și a d's, Domnul
trebuește.
7. Și a d's, Domnul
trebuește.
8. Și a d's, Domnul
trebuește.
9. Și a d's, Domnul
trebuește.
10. Și a d's, Domnul
trebuește.
11. Și a d's, Domnul
trebuește.
12. Și a d's, Domnul
trebuește.
13. Și a d's, Domnul
trebuește.
14. Și a d's, Domnul
trebuește.
15. Și a d's, Domnul
trebuește.
16. Și a d's, Domnul
trebuește.
17. Și a d's, Domnul
trebuește.
18. Și a d's, Domnul
trebuește.
19. Și a d's, Domnul
trebuește.
20. Și a d's, Domnul
trebuește.
21. Și a d's, Domnul
trebuește.
22. Și a d's, Domnul
trebuește.
23. Și a d's, Domnul
trebuește.
24. Și a d's, Domnul
trebuește.
25. Și a d's, Domnul
trebuește.
26. Și a d's, Domnul
trebuește.
27. Și a d's, Domnul
trebuește.
28. Și a d's, Domnul
trebuește.
29. Și a d's, Domnul
trebuește.
30. Și a d's, Domnul
trebuește.
31. Și a d's, Domnul
trebuește.
32. Și a d's, Domnul
trebuește.
33. Și a d's, Domnul
trebuește.
34. Și a d's, Domnul
trebuește.
35. Și a d's, Domnul
trebuește.
36. Și a d's, Domnul
trebuește.
37. Și a d's, Domnul
trebuește.
38. Și a d's, Domnul
trebuește.
39. Și a d's, Domnul
trebuește.
40. Și a d's, Domnul
trebuește.
41. Și a d's, Domnul
trebuește.
42. Și a d's, Domnul
trebuește.
43. Și a d's, Domnul
trebuește.
44. Și a d's, Domnul
trebuește.
45. Și a d's, Domnul
trebuește.
46. Și a d's, Domnul
trebuește.
47. Și a d's, Domnul
trebuește.
48. Și a d's, Domnul
trebuește.
49. Și a d's, Domnul
trebuește.
50. Și a d's, Domnul
trebuește.

Și a fost într-una din zilele a-
cestea, invățînd e. norodul
în biserică, și bine vestind, a
4. Și a d's, Domnul
trebuește.
5. Și a d's, Domnul
trebuește.
6. Și a d's, Domnul
trebuește.
7. Și a d's, Domnul
trebuește.
8. Și a d's, Domnul
trebuește.
9. Și a d's, Domnul
trebuește.
10. Și a d's, Domnul
trebuește.
11. Și a d's, Domnul
trebuește.
12. Și a d's, Domnul
trebuește.
13. Și a d's, Domnul
trebuește.
14. Și a d's, Domnul
trebuește.
15. Și a d's, Domnul
trebuește.
16. Și a d's, Domnul
trebuește.
17. Și a d's, Domnul
trebuește.
18. Și a d's, Domnul
trebuește.
19. Și a d's, Domnul
trebuește.
20. Și a d's, Domnul
trebuește.
21. Și a d's, Domnul
trebuește.
22. Și a d's, Domnul
trebuește.
23. Și a d's, Domnul
trebuește.
24. Și a d's, Domnul
trebuește.
25. Și a d's, Domnul
trebuește.
26. Și a d's, Domnul
trebuește.
27. Și a d's, Domnul
trebuește.
28. Și a d's, Domnul
trebuește.
29. Și a d's, Domnul
trebuește.
30. Și a d's, Domnul
trebuește.
31. Și a d's, Domnul
trebuește.
32. Și a d's, Domnul
trebuește.
33. Și a d's, Domnul
trebuește.
34. Și a d's, Domnul
trebuește.
35. Și a d's, Domnul
trebuește.
36. Și a d's, Domnul
trebuește.
37. Și a d's, Domnul
trebuește.
38. Și a d's, Domnul
trebuește.
39. Și a d's, Domnul
trebuește.
40. Și a d's, Domnul
trebuește.
41. Și a d's, Domnul
trebuește.
42. Și a d's, Domnul
trebuește.
43. Și a d's, Domnul
trebuește.
44. Și a d's, Domnul
trebuește.
45. Și a d's, Domnul
trebuește.
46. Și a d's, Domnul
trebuește.
47. Și a d's, Domnul
trebuește.
48. Și a d's, Domnul
trebuește.
49. Și a d's, Domnul
trebuește.
50. Și a d's, Domnul
trebuește.

Și a fost într-una din zilele a-
cestea, invățînd e. norodul
în biserică, și bine vestind, a
4. Și a d's, Domnul
trebuește.
5. Și a d's, Domnul
trebuește.
6. Și a d's, Domnul
trebuește.
7. Și a d's, Domnul
trebuește.
8. Și a d's, Domnul
trebuește.
9. Și a d's, Domnul
trebuește.
10. Și a d's, Domnul
trebuește.
11. Și a d's, Domnul
trebuește.
12. Și a d's, Domnul
trebuește.
13. Și a d's, Domnul
trebuește.
14. Și a d's, Domnul
trebuește.
15. Și a d's, Domnul
trebuește.
16. Și a d's, Domnul
trebuește.
17. Și a d's, Domnul
trebuește.
18. Și a d's, Domnul
trebuește.
19. Și a d's, Domnul
trebuește.
20. Și a d's, Domnul
trebuește.
21. Și a d's, Domnul
trebuește.
22. Și a d's, Domnul
trebuește.
23. Și a d's, Domnul
trebuește.
24. Și a d's, Domnul
trebuește.
25. Și a d's, Domnul
trebuește.
26. Și a d's, Domnul
trebuește.
27. Și a d's, Domnul
trebuește.
28. Și a d's, Domnul
trebuește.
29. Și a d's, Domnul
trebuește.
30. Și a d's, Domnul
trebuește.
31. Și a d's, Domnul
trebuește.
32. Și a d's, Domnul
trebuește.
33. Și a d's, Domnul
trebuește.
34. Și a d's, Domnul
trebuește.
35. Și a d's, Domnul
trebuește.
36. Și a d's, Domnul
trebuește.
37. Și a d's, Domnul
trebuește.
38. Și a d's, Domnul
trebuește.
39. Și a d's, Domnul
trebuește.
40. Și a d's, Domnul
trebuește.
41. Și a d's, Domnul
trebuește.
42. Și a d's, Domnul
trebuește.
43. Și a d's, Domnul
trebuește.
44. Și a d's, Domnul
trebuește.
45. Și a d's, Domnul
trebuește.
46. Și a d's, Domnul
trebuește.
47. Și a d's, Domnul
trebuește.
48. Și a d's, Domnul
trebuește.
49. Și a d's, Domnul
trebuește.
50. Și a d's, Domnul
trebuește.

24. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și scriitură pre el are? Iar ei răspundând, au zis, Ale Chesarului.

25. Iar el le a zis lor, Dați înapoi dar cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului, și cele ce s'nt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

26. Și nu l'au putut prinde pre dăruitul în civerul marelui norodului; și minunându-se de răspunsul lui au tăcut.

27. Și iar apropiindu-se unul din Sadducei, carii zice că nu este înviere, l'au întrebat pre el.

28. Dîcînd, învățătorule, Moisi a scris noi, De va muri fratele cuiva, avînd mușere, și aceasta va muri fără feceri, ca să iee fratele lui pre mușerea aceea, și să iete pe ea ca să aibă din ea.

29. Deci șapte frați au fost; și cel d'întîi luînd mușere, a murit fără de feceri.

30. Și a luat al doilea pre mușerea aceea, și acela a murit fără de feceri.

31. Și al treilea o a luat pre ea; și așezîndu-se aștepta; și al patrulea a murit.

32. Iar mai apoi de toți, a murit și mușerea.

33. Deci la înviere, al cărui dîntr'înși va fi mușere? căci câte șapte o au avut pre mușere.

34. Și răspundînd lui, a zis lor, Pînă la veacul acestuia se însoară și se mărită.

35. Iar cei ce se învrednicesc a dobîndi viața și învierea din moarte, mai se însoară, nici se mărită.

36. Că ei să moră nu mai

pot, ci asemenea cu îngeri sînt, și fiul lui Dumnezeu sînt, fiind fi ai înverei.

37. Iar acum că se vor scula morții, și Moisi a arătat la rugă, precum și ce, Domnul Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacov.

38. Că Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, că toți lui văză.

39. Și răspundînd unul din cărturari, au zis, Învățătorule, bine ai zis.

40. Și mai mult nu îndrăznău să l'întrebe pre el nimic.

41. Și a zis către dînșii, Cum zice că Hristos este fiul lui David?

42. Și însuși David zice în cartea Psalmilor, Căci Domnul Domnului meu, zice, De la pata mea,

43. Pînă ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci David Domn și chemă pre el, și cum tîi al lui este?

45. Și ascultînd toți norodul a zis unanimitate.

46. Pînă ve le cărturari, că rora le place a umbla în haine lînă, și a lăsa pe umerii lor prin tîrguri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și ședer le cele mai întîi la ospete.

47. Carii mănîncă cascle văduvelor, și ou pricină îndelung se roagă, acestea vor lua mai multă cîmă.

CAPITOLUL XXI.

Și cîntînd, a vădut pre cei boi gași aruncînd darurile lor în gazduachie.

2. Și a vădut și pre o văduvă săracă aruncînd acolo doi filari.

3. Și a zis, Adevărat zic voă, că această văduvă săracă, mai mult de cît toți a aruncat.

4. Că toți acești din prinosul lor au aruncat la darurile lui Dumnezeu; iar aceasta din lipsa sa, toată averea sa care a avut, o a aruncat.

5. Și unul grăind pentru biserică, că este împodobilă cu pietre frumoase, și cu podocabe, a zis,

6. Că pentru acestea cure ve jeli, vor veni zile în care nu va rămînea piatră pre piatră, care să nu se răpescă.

7. Și l'au întrebat pre el, dîcînd, Învățătorule, dar cînd vor fi acestea? și ce semn este cînd vor să fie acestea?

8. Iar el a zis, Căutați să nu vă amăgiți; că mulți vor veni întru numele meu, dîcînd, Eu sînt Hristos; și vremea s'a apropiat; ci să nu mergeți după ei.

9. Și cînd veți auzi războaie și răsmîrîte, să nu vă spăimîntați; că se cade să fie acestea întîi; ci nu va fi îndată sfîrșitul.

10. Atunci dicea lor, Se va scula neam preste neam, și împărăție preste împărăție.

11. Și vor fi cutremuri mari pre alocurea, și foamete, și ciumă, și spăime, și semne mari din cer vor fi.

12. Iar mai înainte de acestea toate, vor pune prese voă minile lor, și vă vor goni, dîndu-vă la adunări și în temnițe, du-

cîndu-vă la împărății și la domni pentru numele meu.

13. Și se va întempla voă întru năamînare.

14. Păzeți dar întru inimile voastre, să nu gândiți mai înainte ce veți rez, unde.

15. Că eu vă voi da voă gură și înțelepciune, căreia nu l'vor putea grăi nici sta împotriva, toți cari se vor pune împotriva voă.

16. Și vă veți da și de părinți, și de frați, și de rudeni, și de prieteni; și vor omori pre unii din voi.

17. Și veți fi urși de toți pentru numele meu.

18. Și pînă la capul vostru nu va peri.

19. Întru răbdarea voastră veți dobîndi sufletele voastre.

20. Iar cînd veți vedea Ierusalimul de neamînare să se deos, atunci să știți că s'a apropiat pustirea lui.

21. Atunci cei ce vor fi în Iudea să fugă la munte, și cei ce vor fi în mijlocul lui să se dea în lîtură, și cei ce vor fi prin sate, să nu intre într'însul.

22. Că zilele izbîndirei sînt acestea, ca să se împlinească toate cele scrise.

23. Iar val celor ce vor avea în pîntece, și celor ce vor apleca într'acele zile, că va fi nevoie mare pre pămînt, și mînie asupra norodului acestuia.

24. Și vor călea totu așcutitul săbiei, și se vor duce robii în toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat de Neamuri, pînă

se vor împlini vremile Neamurilor.

25. * Și vor fi semne în soare, și în lună, și în stele, și pre pământ mahinare lăbur, și nedo-menie sărăcit făcând marea și valurile;

26. Mai murind oamenii de mîcș, și de așteptarea oelor ce vor să vie în lume: că puterile cerurilor se vor olăt.

27. Și atunci vor vedea pre Fiul omului venind pre nori, cu putere și cu slavă multă.

28. Deci începînd acestea să se face, căutați în suz, și redăcați capete voastre, că se apropie împărăția voastră.

29. Și le a dîs lor pildă, Vedeați smochinul, și toți copacii;

30. Cînd vîntul răsese, veți ști din voi însuși-vă, știți că de acum aproape este vara.

31. Așa și voi, cînd veți vedea acestea făcîndu-se, știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Amin dîc voă, Nu va trece neamul acesta, până cînd toate acestea vor fi.

33. Cerul și pămîntul vor trece: iar cuvintele mele nu vor trece.

34. * Ci luați aminte de sine-vă, ca să nu se întronzească minile voastre cu sațul mîncării și cu beției, și cu grijele lumii, și fără de veste să vie asupra voastră așa aceea.

35. Cîci ca o cursă va veni preste toți cei ce sîd pre fața a tot pămîntul.

36. Prăvăliaț dar în toată

vremă rugîndu-vă, ca să ve în vrednic și a scăpa de toate cele ce vor să fie, și a sta înaintea Fiului omului.

37. Și era dîca învățînd în la seriecă, iar noaptea eșind, petrecă în muntele ce se cheamă al Măshilor.

38. Și tot norodul mîneca la dîcșul în biserică, ca să îl asculte pre el.

CAPITOLUL XXII

S se apropie prazn eul azurilor, care se cheamă Paștele.

2. Și căutați arhieriei și cărturarilor cum li ar omori pre el; că se cheamă de norod.

3. * Iar Satana a intrat în Iuda ce se ențema Isacarioteanul care era din numărul celor doi-spre-dece.

4. Și mergînd, a grăit cu arhieriei și cu voivozii, cum li ar vinde pre el lor.

5. Și ei s'au lucrui și s'au tocmît cu dîcșul să li dea bani.

6. Și el s'a făgăduit lor, și căuta vreme cu prilej ca să li vindă pre el lor fără de norod.

7. * Și a venit dîca azimelor, întru care se cădea să se jertvească Paștele.

8. Și a trimes pre Petru și pre Ioan, dîcînd Mergeți de gătiți noă paștele ca să lăncăm.

9. Iar ei au dîs lui, Unde voești să gătim?

10. Iar el a dîs lor, Iată, întrînd vă în cetate, va întîmpina pre voi un om ducînd un vas

de apă, mergeți după dîcșul în casa unde va intra.

11. Și veți dice slăpînului ca se lînvățătorul dice ție, Unde este casașul de ospaț întru care am lăbane paștel cu ucenicii mei?

12. Și el vă va arăta voă un foisor mare așternut: acolo gătiți.

13. Și mergînd ei, au aflat procum le dîsesse lor; și au gătit paștele.

14. Și cînd a venit ceasul, a ședut, și cei doi-spre-dece apostoli cu el.

15. Și a dîs lor, Cu poșta am petlit aceste paște, să le mîncăm cu voi mai înainte de patima mea.

16. Că dîc vîă, De acum nu voî mai mîncea dintr'acestea, până cînd se vor împlini întru împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luînd paharul, mulțumînd, a dîs, Luați acesta, și li împărții voă.

18. Că dîc voă, Nu voî mai bea din rodul viței, până cînd va veni împărăția lui Dumnezeu.

19. * Și luînd pînea mulțumînd a frînt, și a dat lor, dîcînd, Acesta este trupul meu care se dă pentru voi: aceasta să faceți întru pomenirea mea.

20. Așderea și paharul după ce au mînt, dîcînd Acest pahar este legea cea nouă întru sîngele meu, care pentru voi se varsă.

21. * Iosă iată, mîina vindețorului meu cu mine este la masă.

22. Și Fiul omului merge, du pre cum este rînduit, dar voi o-

mului acelu a prin care se unde?

23. Și el au început a se întreba între sine, care ar fi dintre ei acela ce va să facă aceasta.

24. * Și s'a făcut și prigonire între dîcșul, care dintru el s'ar parea a fi mai mare.

25. Iar el le a dîs lor, Împărătu pășîndu rîd domnesc pre ei; și cei ce slăpănesc pre el, făcătorii de bine se cheamă.

26. Iar voi să nu fiți așa, ci cel ce este mai mare între voi să fie ca cel mai mic; și cel ce este în ceață, ca cel ce slujește.

27. Că cine este mai mare, cel ce șede, sau cel ce slujește? au nu este cel ce slujește? au nu este cel ce slujește? au nu este cel ce slujește? au nu este cel ce slujește?

28. Iar voi sînteți cariați pe trecut cu mine întru ispitele mele.

29. Și eu vă rînduesc voă împărăție, precum mi'a rînduit mie la al meu.

30. Ca să mîncăți și să beți la masa mea întru împărăția mea, și să sedgeți pre saame judecînd cele doi-spre-dece semînții ale lui Israel.

31. * Și a dîs Domnul, Simone, Simone, iată, Saana v'a cerut pre voi, ca să văccarnă ca grîul.

32. Iar eu m'am rugat pentru tine, ca să nu pieră credința ta și tu oare cînd întorcîndu te, întărește pre frații tăi.

33. Iar el l'a țîs lui, Doamne, cu tine gata sînt și în tîmniță și la moarte a merge.

34. Iar el l'a dîs, Dîc ție, Petre, tu va cănta astăzi cu copol, mai înainte pînă ce de trei ori

te vei lepăda că nu mă ții pre mine

35. Și a dîs lor, Când v'am trimis pre voi fără de pungă, și fără de traistă, și fără de încălțăminte, au avut-ăți lipsă de ceva? Iar ei au dîs, De nim.c.

36. Dîs-a drept aceea lor, Acum dar cel ce are pungă, să o ioe, asijderea și traistă: Iar cel ce n'are sabie, să ți vindă halna sa și să ți cumpere sabie.

37. Că dic voa, că încă aceasta ce este scrisă se cade să se împlinească intru mine, care dîce, Și cu cel fără de lege s'a socotit: pentru că cele pentru mine, sfîrșit au.

38. Iar ei au dîs, Doamne, iată aici două săbii. Și el a dîs lor, Destul este.

39. Și esind, a mers la pre obiceit în muntele Măshilor; și s'au dus după el și ucenicii lui.

40. Și sosind la loc, a dîs lor, Rugați-vă ca să nu intrați în ispită.

41. Și ei s'a dîpărtat de la dînsul ca de o aruncătură de piatră, și ingenuchind se ruga,

42. Pîrînd, Părinte, de voești, să tracă paharul acesta de la mine înșă nu voa lăsa, că a ta să fie.

43. Și i s'a arătat lui inger din cer, întărîndu-l pre el.

44. Și fiind intru nevoia mai cu deadinsul se ruga: și se făcuse stăruirea lui ca pîcătorele de sânge să pîcîie pămînt.

45. Și sculându-se de la rugăciune, venind către ucenici, i a aliat pre ei din nou de intrare,

46. Și le a dîs lor, Ce dormiți? sculați-vă și rugați, ca să nu intrați în ispită.

47. Iar încă grîind el, iată venia mulțime, și cel ce se chema Iuda, unul din cei doi spre-dece, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Iesus ca să-l sarute pre el.

48. Iar Iesus a dîs lui, Iudo, cu sîrutare pre Fiul omului vinzi?

49. Și rîzînd cel ce era dî pre lingă el ceea ce vrea să fie, Iată dîs lui, Doamne, lăși-vom cu sabiea?

50. Iar unul dintr'înși a lovit pre sluga arhiereului, și i a tăiat lui urechea cea dreaptă.

51. Iar Iesus răspundînd, a dîs, Iasați până aici. Și auzîndu-se de urechea lui, l'a vindecat pre el.

52. Și a dîs Iesus celor ce veniseră la dînsul arhiereilor și voievozilor bisericeii, și bătrînilor. Ca la un tâlhar ați ești, cu săbii și cu fuști?

53. În toate zilele fiind cu voi în biserică, n'ați intru mîinile asupra mea. Că acesta este ceasul vostru și stăpînirea întunecărilor.

54. Și prîndu-l pre el, i a dîs, și i a băgat în casa arhiereului. Iar Petru mergea de parte după dînsul.

55. Și făcînd el foc în mijlocul curții, și seșen la năpreună, a seșat și Petru în mijlocul lor.

56. Și vîdîndu-l pre el o slugă, și seșînd la foc, și cîntînd spre el, a dîs, Acesta a fost cu el.

57. Iar el s'a lepădat de dînsul, dîcînd, Mulțere, nu l' știu pre el.

58. Și după puțin altul vîdîndu-l pre el, a dîs, și tu dintru ai ești Iar Petru a dîs, Omule, nu sînt.

59. Și trecînd ca un ceas, altul se întăria, dîcînd, Adevărat, și acesta cu el a fost: că Galilean este.

60. Iar Petru a dîs, Omule, nu știu ce dîci. Și îndatăși, încă grîind el, a cântat cocoșul.

61. Și întorcîndu-se Domnul, a căutat spre Petru și i a adus aminte Petru de cuvîntul Domnului, cum îi dîsesse lui, Mai înainte de ce va căn a cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

62. Și esind afară Petru, a plîns, cu amar.

63. Iar bărbății cei ce țineau pre Iesus, batjocoriau pre-el, bătîndu-l.

64. Și acoperindu-l pre el, li loviau preste obraz și i întrebau pre el, dîcînd, Proorocește, cine este cel ce te a lovit?

65. Și alte multe auzind, împutruva lui dîcînd.

66. Și după ce s'a făcut cliok, s'au auzat bătrîni norodului arhierei și cărturarilor, și i au dîs pre el la soborul lor, dîcînd,

67. De ești tu Hristosul? spune noă. Și le a dîs lor, De voiți spune voă, nu vești crede:

68. Și de vă voiți întreba, nu m' vești răspunde, mei m' vești elocbi.

69. De acum va fi Iud omul se lînd d'a dîcînta puterei lui Dumnezeu.

70. S' au dîs toți. Dar tu ești

Fiul lui Dumnezeu? Iar el a dîs către ei, Voi dîceți, că eu sînt. 71. Iar ei au dîs, Ce ne mai trebuia încă mărturie? că noi singuri am auzit din gura lui.

CAPITOLUL XXIII

Și sculându-se toată mulțimea lor, i au dîs pre el la Pilat.

2. Și au început a i pîri pre el, dîcînd, Pre acesta i am aliat răzvrătînd neamul, și oprînd a a da dajdie Chesarului, dîcînd că este el Hristos Impărat.

3. Iar Pilat l'a întrebat pre el, dîcînd, Tu ești Impăratul Iudeilor? Iar el răspundînd, a dîs lui, Tu dîci.

4. Iar Pilat a dîs către arhiereii și către norod, Nici o vină n' au în omul acesta.

5. Iar ei mai virtos se întăria, dîcînd, El întărită norodul, învățînd preste toată Iudeea, începînd din Galileea până aici.

6. Iar Pilat auzînd de Galileea a întrebînd, ai Galilean este omul?

7. Și înțelegînd că din ținutul lui Irod este, i a trimis pre el la Irod, fiind și el în Ierusalim într'acele zile.

8. Iar Irod vîdînd pre Iesus, s'a bucurat foarte că dora de multă vreme să i vadă pre el, pentru că auzia multe dîcînd și năvălindu-l a să vadă vre un semn făcîndu-se de el.

9. Și i a întrebat pre el cu cuvînto multe; iar el nimic nu i a răspuns lui.

10. Si stau arhierii si carturarilor cu dead nsul pirindu' l'pre el.

11. Iar Irod impreună cu os-tașii s'ei lat, corindu' l' și ridându'și de el 'l a îmbrăcat într'un veșmint luminat, și 'l a trimes arăși la Pilat.

12. * Și s'au făcut prieteni Pilat și Irod într'această zi unul cu altul, că mai înainte erau în-viăbuți între dânsi.

13. * Iar Pilat chemând pre arhierii și pre boierii și pre norod.

14. A dîs cătră el, 'Mi ați adus pre omul acesta, ca pre acela ce răzvrătește norodul: și, iată, eu înaintea voastră întrebându' l, nici o vină n'am aflat în omul acesta de care piriți pre el.

15. Ci nici Irod: că v'am trimes pre voi la el; și iată, nici un lucru vrednic de moarte este făcut de omul.

16. Deci cerându' l, N'voi slobodi.

17. (Și nevoe avea să le slobodească lor la praznic un vî-novat.)

18. Și a strigat toată mulțimea, dicend, Ieș' l'pre acesta și ne slobodește neă pre Varavva.

19. Care era pentru o zarvă oare-care și ucide oase făcuse în cetate, aruncat în temniță.)

20. Și iarăși Pilat a grăit cătră el, vrînd să slobodească pre Isus.

21. Iar ei strigau, dicend, Răstignește' l, Răstignește' l' pre el.

22. Iar el a treia oară a dîs cătră el, Dar ce rău a făcut acesta? nici o vină de moarte n'am

aflat intru el, deci certându' l'pre el, N'voi slobodi.

23. Iar ei strigau cu glasuri mari, cerend să 'l răstignească pre el. Și se întăria glasurile lor și ale arhierilor.

24. Deci Pilat a judecat să se facă oarece lor.

25. Și a slobodit lor pre cel aruncat în temniță pentru zarva și ucidera, pre care îl cereau ei; iar pre Isus 'l a dat dupre voina lor.

26. Și când îl duceau pre el, prințend pre un Simon, Chirinean, ce venia din țară, au pus pre el crucea, ca să o ducă după Isus.

27. * Și mergea după el mulțime multă de norod, și de mulți care plangea și se tînguau pentru dînsul.

28. Și întorcendu-se cătră ocl Isus, a dîs, Fiicele Ierusalimului, nu mă plîngeți pre mine, ci pre voi vă plîngeți, și pre fiul voștru.

29. Că, iată, vin ziua, în care vor d'ce, Fericele sînt cele sterpe, și pîntecele care n'au născut, și țigetele care n'au aplecat.

30. Atunci vor începe a dîce munților, Cădeți preste noi, și dealurilor, Acoperiți ne pre noi.

31. Că de fac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ce va fi?

32. Și duceau împreună cu el, și alți doi făcători de rele, să 'l piardă.

33. Și dacă au venit la locul ce se cheamă al Căpăținei, acolo 'l au răstignat pre el, și pre fă-

1. * Ii de rele, unul da d'reapta, și altul d'a stînga.

34. * Iar Isus d'cea, Părinte, iartă-le-le, că ei nu știu ce fac și împărțind hainele lui, au a făcut sort.

35. Și sta norodul de privia și își băteau joc de dînsul și deră împreună cu d'ce l' dicend, Pre alți a mînat mîntuiească-se și pre sine însuși, de este acesta, Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

36. Și își făc-au ris de dînsul și osada, apropiindu-se și oșt aducendu' l' lui.

37. Și dicend, De ești tu împăratul Iudeilor, mîntuiește-te pre tine însuși.

38. Și era și scrisoare scrisă asupra lui cu slove l' l'nești, și Rîmănești, și Evreești, ACESTA ESTE ÎMPĂRĂȚUL IUDILOR.

39. * Iar unul din tâlharii cel răstignuți îl hulea pre dînsul dicend, De ești tu Hristosul, mîntuiește-te pre tine și pre noi.

40. Iar răspundend acela-l-alt 'l a certat pre el, dicend, Nu te tem tu de Dumnezeu, că într-o clipă oștii îl călî.

41. Și noi dupre dreptate; că e vrednic după faptele noastre rădă, iar acesta n'el un rău n'a făcut.

42. Și d'cea lui Isus, Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni intru împărăția ta.

43. Și a d's Isus lui Amos, d'ce, Astăzi împreună cu mine vei fi în rai.

44. Și era ca la al șesilea ceas, și iertare se făcuse pre dînsul.

tot pămîntul până la al noă-lea ceas.

45. Și s'a întunecat soarele, și s'a rupt catapeteazma bisericei prin 12, 30.

46. * Și strigand cu glas mare Isus, a dîs, Părinte, în mîncle tale încred neă dădu' l' eu. Și acestea dicend, 's' l a dat duhu.

47. Iar vedind sutășul ceea ce se făcuse, a slăvit pre Dumnezeu, dicend, Că u adevărat omul acesta drept a fost.

48. Și tot norodul ce venise împreună la privitya aceea, vedend cele ce se făcuseră, bătîndu'și piepturile lor, se în-bereau.

49. Și stău toți canoscuții lui de departe, și mulierile care veniseră după el din Galilea, privind acestea.

50. * Și, iată, un bărbat a nume Iosif, sfințit fiind; bărbat bun și drept.

51. (Acesta nu se însoțise la sîntul și lăpta lor) din Arimatea, oraș al Iudeilor; care și el aștepta împărăția lui Dumnezeu.

52. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Isus.

53. Și pogorindu' l' pre el, 'l a înfășurat în giulgiu, și 'l a pus în mormint ce era săpat în pătră, intru care nu fusese pus nici odată nimeni.

54. Și ziua era vineri, și se lumina spre sîmbătă.

55. Și mergend după el și mulierile care veniseră cu dînsul din Galilea, au vedut mormintul, și cum s'a pus trupul lui.

56 Și întorcându-se, au gătit mirezime și miruri, și sămbătă să odihni după poruncă.

CAPITOLUL XXIV.

1. În ziua cea dintâi a săptămânii, la mănecare adincă, au venit la mormint, aducând mirezimele cele ce gătiseră, și altele împreună cu ele.

2. Și au aflat piatra răsturnată de pe mormint.

3. Și intrând, n'au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Și a fost, când se mirați ele de aceasta, și iată, doi bărbați au statut înaintea lor în veșminte strălucitoare.

5. Și înfricoșându-se ele, și plecându-și fețele la pământ, au zis către dânsii, Ce căutați pe cel viu cu cei morți?

6. Nu este aici, ci s'a sculat: aduceți-vă aminte cum a zis voă încă fiind în Galileea.

7. Dîcînd, Trebuie să se dea lăudă omului în mîinile oamenilor păcătoși, și să se răstignească, și a treia zi să învieze.

8. Și și au adus aminte de cuvintele lui.

9. Și întorcându-se de la mormint au spus acestea toate celor un-spre-dece, și tuturor celorlalți.

10. Și era Maria Magdalena și Ioanna, și Maria lui Iacov, și celelalte împreună cu dînsule, care diceau către apostoli acestea.

11. Și s'au părut înaintea lor

ca o minciună cuvintele lor, și nu le credeau pre dînsule.

12. Iar Petru sculându-se, a alergat la mormint, și plecându-se, a vădit giulgiurile singure zăcînd, și s'a dus de acolo mirându-se întru sine de cele ce se făcuseră.

13. Și, iată, doi dintr'ei mergeau într'aceeași zi la un sat, care era din partea de Ierusalim ca de șesezeci de stadii, al cărui nume Emmaus.

14. Și ei vorbeau între sine de toa ce cele ce se întimplaseră.

15. Și a fost când vorbeau ei și se întrebau, și însuși Iisus apropiindu-se, mergea împreună cu dînsii.

16. Iar ochii lor se țineau, ca să nu 'l cunoască pro el.

17. Și a zis către ei, Ce sînt cuvintele acestea de care vă întrebați între voi mergînd, și sunteți triști?

18. Și răspundînd unul, al cărui nume era Cleopa, a zis către el, Tu singur eşti nemernic în Ierusalim, și nu știi cele ce s'au făcut întru el în zilele acestea?

19. Și el a zis lor, Care? Iar ei au zis lui, Cele pentru Iisus Nazarineanul, care era bărbat prooroc, puternic în lucru și în cuvînt înaintea lui Dumnezeu și a tot norodului.

20. Cum 'l au dat pre el armierii și boierii noștri spre judecată de moarte, și 'l au răstignit pre dînsul.

21. Iar noi nădăjduiam că aceea este cel ce va să izbăvească

pre Israel, ci cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s'au făcut acestea.

22. Ci, și năste mulțimi dintr'ale noastre ne au spăimîntat pre noi, care am fost la mănecare la mormint.

23. Și neaflînd trupul lui, au venit, dîcînd, că și vedere de îngeri să fi vădut, cari zice că este el viu.

24. Și s'au dus unul dintr'noi la mormint, și au aflat așa precum și mulțimea au zis: iar pre el nu 'l au vădut.

25. Și el a zis către ei, O nepricepuți lor, și zăbavă e cu mină a crede toate căto am grăit proorocii.

26. Am nu trebuia a pătimi acestea Hristos, și a intra întru slava sa?

27. Și începînd de la Moisi și de la toți proorocii, ilesua lor din toate scripturile cele ce erau pentru el.

28. Și s'au apropiat de satul la care mergeau: și ei se făcea a merge mai departe.

29. Și 'l au îndemnat pre el dîcînd, Rămăi cu noi: căci către sară este, și s'a plecat dîcînd. Și a intrat să rămăie cu dînsii.

30. Și a fost când a ședut el cu ei, luînd pâine, a binecuvîntat, și frîgînd, a dat lor.

31. Și li s'au deschis lor ochii și 'l au cunoscut pre dînsul; și el s'a făcut nevădut de dînsii.

32. Și au zis unul către altul, Am nu era întru noastră arzănu întru noi, cănu era o noă pre

cale, și când ne țilcuia scripturile?

33. Și sculându-se într'acel ceas, s'au întors în Ierusalim, și au aflat adunați pre cei un-spre-dece și pre cei ce erau cu dînsii.

34. Cari diceau, S'a sculat Domnul cu adevărat, și s'a arătat lui Simon.

35. Și ei povestău cele ce se făcuseră pre cale, și cum s'a cum s'au de dînsii întru înțelegerea păunel.

36. Și acestea grăind ei, și însuși Iisus a statut în mijlocul lor, și a zis lor, Pace voă.

37. Iar ei spăimîntându-se și înfricoșându-se, li se părea că ved duh.

38. Și a zis lor, Ce sunteți turburați? și pentru ce se suogănduți în mințile voastre?

39. Vedeți mîinile și picioarele mele, că însumi eu sînt: pipăi-mă, și vedeți; că duhul carne și oase n'are, precum mă vedeți pre mine avînd.

40. Și acestea dîcînd, le a arătat lor mîinile și picioarele.

41. Și încă necredînd ei de bucurie, și mirându-se, le a zis lor, Aveți ceva de mâncare aici?

42. Iar ei au dat lui o parte de paste fript, și Iisus au lagui de miere.

43. Și luîndu-le înaintea lor a mîncat.

44. Și a zis lor, Acestea sînt cuvintele care am grăit către voi, încă fiind eu voi, că trebuie a se implini toate cele scrise în

1. Igea lui Moisi, și în prooroci, și în psalmul pentru mine

45. Atunci le a deschis mințile lor, ca să înțeleagă scripturile.

46. Și a dis lor, Așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos, și a treia zi să învieze din morți

47. și să se propovăduiască întru toate neamurile, începând de la Ierusalim.

48. Iar voi să înțeți marturiile acestea.

49. Și, iată, eu trimet făgăduința Tatălui meu întru voi.

Iar voi să vă așezați în cetatea Ierusalimă, până ce veți înmăcașa cu putere de sus

50. Și I a scos pre ei afară până în Vitană, și rălecanile, mâinele sale, și a blagoslovit pre d-n-șii

51. Și a fost, când I a blagoslovit pe ei, și a depărtat de la d-șii, și se înălța la cer.

52. Iar ei închinându-se lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare.

53. Și erau în trailă vremea în biserică, lăudând și bine-cuvântând pre Dumnezeu. Amin.

SFÎNTA EVANGHELIE

CEA DE LA IOAN.

CAPITOLUL I.

1. La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul.

2. Acesta era întru început la Dumnezeu.

3. Toate printru însul s-au făcut, și fără de d-șul n'ime nu s'a făcut ce s'a făcut

4. Întru d-șul viață era; și viața era lumină oamenilor

5. Și lumina întru întuneric luminează, și întunericul pre d-șu nu o a cuprins.

6. * Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui Ioan.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească de Lumina, ca toți să creadă prin el.

8. Nu era el Lumina, ci *foști-a ei trimis* ca să mărturisească de Lumina

9. Era Lumina cea adevărată, care luminează pre tot om care vine în lume.

10. În lume era și lumea printru însul s'a făcut, și lumea pre d-șu nu l'a cunoscut.

11. Într-ale sale a venit și al s-șii pre d-șul nu l'a primit

12. Iar câți l'au primit pre d-șul le a dat lor stăpânire ca să se facă fii ai lui Dum-

nezeu, *adece* celor ce cred întru a nașe lui

13. Carei nu din sânge, nici din postă trupească, nici din postă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut

14. Și Cuvântul trup s'a făcut, și s'a sălăsluit întru noi (și am vădit slava lui, slavă ca a unui-născut din Tatăl,) plin de har și de adevăr.

15. * Ioan mărturisea pentru d-șul, și striga, grăind, Acesta era pentru care am d-ș, Cel ce după mine vine, mai înainte de mine s'a făcut, căruia nu sunt vredni să l' doleg căreasa înălțăm n-șii

16. Și din plinirea lui noi toți am luat, și Iar pentru har.

17. Că legea prin Moisi s'a dat, Iar harul și adevărul prin Iisus Hristos s-au făcut.

18. Pre Dumnezeu nimeni nu l'a vădit, nici odinioară; cel unul născut Fiu care este în sinul Tatălui, acela a spus.

19. * Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis ludeii de la Ierusalim preotfi și Leviti ca să l' întrebe pre d-șul, Tu cine ești?

20. Și a mărturisit, și n'a tăgăduit; și a mărturisit, Nu sunt eu Hristosul.

21. Și l'au întrebat pre d-șul, Ce dar? Ilie ești tu? Și a d-ș Nu sunt. Proorocul ești tu? Și a răspuns, Nu

22. Deci au d-ș lui, Cine ești? ca să dăm răspuns celor ce ne au trimis pre toi? Ce d-ș ei de tine însuși?

23. El a d-ș, Eu *sunt* glasul

celui ce strigă în pustie, îndreptând calea Domnului, precum a d-ș I-aia prooroci

24. Și trimisei erau din Farisei

25. Și l'au întrebat pre d-șul, și l'au d-ș lui, Pentru ce dai botez? dacă ou ești tu Hristosul ne l'uc. mai prooroci?

26. Răspuns-a lor Ioan, grăind, Iă botez cu apă, Iar din a-l locului vostru s-ș, pre care voi nu l' știți;

27. Acesta este cel ce vine după mine, care mai înainte de mine s'a făcut, căruia nu sunt vredni să l' doleg căreasa înălțăm n-șii

28. Acesta s'au făcut în Vitană de ceea parte de Iordan, unde era Ioan botezând.

29. * A doua zi vede Ioan pre Iisus venind către d-șul, și dice, Iată Mielul lui Dumnezeu, care rădește păcatul lumii.

30. Acesta este pentru care eu am d-ș. După mine vine băiat care înainte de mine s'a făcut, că mai înainte de mine a fost.

31. Și eu nu l'am știut pre el, ci eu s-ș se arăte lui Ișrail, pentru aceasta am venit eu cu apă botezând.

32. Și a mărturisit Ioan, grăind, Am vădit Duhul cu un porumb pogorindu-se din cer, și a rămas preste d-șul

33. Și eu nu l'am știat pre el, ci acela ce m'a times pre mine să boteze cu apă, acela, m' a g-ș mie, Preste care veți vedea Duhul pogorindu-se, și rămăind

preste dânsul, acela este care botează cu Duh Sfânt.

34. Și eu am vădut, și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. Ți-a dâs Ți-arăși sta Ioan, și din ucenicilor lui doi;

36. Și căutând la Iisus care umbla, Țice, lată Mielul lui Dumnezeu.

37. Și Ți-a auzit pre el cel doi ucenici grând, și au mers după Iisus.

38. Iar întorcându-se Iisus, și vedânduȚi pre el mergând după el, a Țis lor, Ce căutaȚi? Iar el au Țis lui, Răvvi, toc se Țice Țilcundu-se, Invățătorule, unde lăcuȚi?

39. A Țis lor, VeniȚi și vedeȚi. Au venit și au vădut unde lăcuȚe, și la el au rămas în ȚiȚea aceea; și era ca la al Țeceloa.

40. Și era Andrei, fratele lui Simon Petru unul din cei doi carȚi audiseră de la Ioan, și merseseră după dânsul.

41. A aflat acesta întâi pre Simon fratele său, și Ți-a Țis lui, Am aflat pre Mesia, ce se ȚilcuȚe, Hristos.

42. Și Ți-a adâs pre dânsul către Iisus. Și căutând la el Iisus, a Țis, Tu eȚi Simon feciorul lui Iona: tu te vei Țiema Chis, ce se ȚilcuȚe, Petru.

43. A doa Ți-a vrut Iisus să meargă în Galileea, și a aflat pre Filip, și Ți-a Țis lui, Vino după mine.

44. Și era Filip din Betsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru.

45. A aflat Filip pre Natana și Țice lui, Pentru care a scris Moisi în lege și proorocii, am aflat pre Iisus fiul lui Iosif, care este din Nazaret.

46. Și a Țis Natanael lui, Din Nazaret poate fi ceva bun? Țice Filip lui, Vino și veȚi.

47. A vădut Iisus pre Natanael venind către dânsul, și a Țis pentru dânsul, Iată ou adevărat Israelitean, întru care vicleșug nu este.

48. Țis-a Natanael lui, De unde mă cunoȚi? Răspuns-a Iisus și Ți-a Țis lui, Mai înainte până a nu Țiema pre tine Filip, fiind tu sub smochin, te am vădut.

49. Răspuns-a Natanael și Ți-a Țis lui, Răvvi, tu eȚi Fiul lui Dumnezeu, tu eȚi împăratul lui Israel.

50. Răspuns-a Iisus și Ți-a Țis lui, Pentru că am Țis Ție, că te am vădut sub smochin, creȚi mai mari de câȚi aceea vei vede.

51. Și Ți-a Țis lui, Amin, amin, grăse voă, De acum veȚi vede cerul desch Țindu-se, și pre ingerii lui Dumnezeu suundu-se și pogorindu-se preste Fiul omului.

CAPITOLUL II.

Și a treia Ți dânsă s'a făcut în Cana-Galileei; și era numa lui Iisus acolo.

2. Și a fost chemat și Iisus, și ucenicii lui, la nuntă.

3. Și sfârșindu-se vinul, Țice numa lui Iisus către dânsul, Vin nu au.

4. Țice el Iisus, Ce este mie și Ție, mulere? Încă n'a venit ceasul meu.

5. Țice muma lui slugelor, Ori ce va Țice voă, faceȚi.

6. Și era acolo șese vase de piatră, puse după curățenia Iudeilor, care luau câte două sau trei vedre.

7. Țice lor Iisus, UmpleȚi vasele de apă. Și le au umplut până sus.

8. Și Țice lor, ScoateȚi acum, și aduceȚi nunul.

9. Și după ce a gâtat nunul apa ce se lăcuse vin, și nu știa de unde este: (iar slugile carȚi scoseseră apa ȚiaȚi); strigă pre unele nunt.

10. Și Țice lui, Tot omul înțelț vinul cel bun pune; și dacă se îmbăȚă, atunci cel mai prost. Iar tu ai Ținut vinul cel bun până acum.

11. Aceasta a făcut începătura minunilor Iisus în Cana-Galileei, și știa a aȚtat slavă sa, și au creȚit întru el ucenicii lui.

12. Ți-a După aceasta s'a pogorit în Capernaum, el, și muma lui, și fraȚi lui, și ucenicii lui; și acolo au ședut nu multe zile.

13. Ți-a Și era aproape paștele Iudeilor, și s'a sut Iisus în Ierusalim.

14. Și a aflat în biserică pre cei ce vindeau boi și oi și porumbei, și pre schimbătorii de bani șegând.

15. Și făcând bîc de ștearguri, pre toȚi Ți-a scos din biserică, oile și loii; și schimbătorii.

rilor a vârsat banii, și mesele le a răsturnat;

16. Și celor ce vindeau porumbi le a Țis, LuaȚi acestea de aici; și nu faceȚi casa Tatălui meu casă de neg ȚaȚione.

17. Și Ți-a adus aminte ucenicilor lui că este scris, Rîvna casei tale m'a mîncat pre mine.

18. Ți-a Răspuns-au Iudeii și i-au Țis lui, Ce semn arăȚi noă, că faci acestea?

19. Răspuns-a Iisus și a Țis lor, StricaȚi biserica aceasta, și în trei zile o voi rădica.

20. Și au Țis Iudeii, În patru decii și șese ce ani s'a Țit biserica aceasta, și tu în trei zile o vei rădica?

21. Iar el Țicea pentru biserica trupului său.

22. Pentru aceasta când s'a sculat din morȚi, și au adus aminte ucenicilor lui că aceasta Țicea lor; și au creȚit scripturii, și cuvîntului care Țese Iisus.

23. Și când era în Ierusalim la praznicul paștelor, mulȚi au creȚit întru numele lui, vedînd semnele lui cele ce făcea.

24. Iar însuȚi Iisus nu se încredinȚa pre sine lor, pentru că el știa ce era în om.

25. Și n'avea trebuȚinȚă ca cinova să mărturisăscă pentru om; că el știa ce era în om.

CAPITOLUL III

Și era un om din Farisei, Nicodim numele lui, boier al Iudeilor.

2. Acești a venit către Isus noaptea, și I'a dîs lui, Ravvi, știm că de la Dumnezeu ai venit învățător, că o mîin nu poate aceste semne să facă, care tu lui de lu va fi Dumnezeu cu dînsul.

3. Răspuns-a Isus și I'a dîs lui, Amin, amin, grăesc ție, De nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu.

4. De ce către el Nicodim, Cum poate omul să se nască fiind bătrîn? au deară poate a doua oară să intre în pîntecele mamei sale, și să se nască?

5. Răspuns-a Isus, Amin, amin, grăesc ție, De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre întru împărăția lui Dumnezeu.

6. Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este.

7. Nu te mira căci am dîs ție, Se cade voă a vă naște de sus.

8. Vîntul unde voește suflă, și glasul lui auzi, dar nu ști de unde vine, și unde merge; așa este tot care este născut din Duhul.

9. Răspuns-a Nicodim și I'a dîs lui, Cum pot să fie acestea?

10. Răspuns-a Isus și I'a dîs lui, Tu ești învățător lui Israil și acestea nu le știi?

11. Amin, amin, grăesc ție, Noi ce știm grăm, și ce am văzut mărturisim, și mărturia noastră nu o primim.

12. Dacă cele pămîntești am

spus voă, și nu credeți, cum de vom spune voă cele cerești, veți crede?

13. Și nimeni nu s'a suit în cer, fără numai cel ce s'a pogorit din cer, adică Fiul omului care este în cer.

14. Și precum Moise a înălțat șer, de în pustie, așa se cade a se înălța Fiul omului.

15. Ca tot cel ce crede intru el să nu pară, ci să aiba viață veșnică.

16. Ca așa a trimis Dumnezeu lumea, căt și pre Fiul său cel unul născut I'a dat, ca tot cel ce crede intru el să nu pară, ci să aibă viață veșnică.

17. Că n'a trimis Dumnezeu pre Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mîntuiască lumea prin el.

18. Că cea ce crede intru el nu se judecă, ci cea ce nu crede, iată este judecat, că n'a credat intru numele celui unuia născut Fiului lui Dumnezeu.

19. Iar aceasta este judecat, că lumina a venit în lume, și au iubit oamenii mai mult întunecul de cît lumina, că erau faptele lor rele.

20. Că tot cela ce face rele urește lumina, și nu vine la lumină, ca să nu se vadăasca lucrurile lui.

21. Iar cela ce face adevărul vine la lumină, ca să se arate lucrurile lui, că intru Dumnezeu sunt lucrute.

22. După acestea a venit Isus și ucenicii lui în pămîntul

Iudeei, și acolo petrecea cu ei și Ioteza.

23. Și era și Ioan botezând în Enon aproape de Sahm, că era acolo ape multe și vetap, și se botezau.

24. Că încă nu era Ioan închis în temniță.

25. Și a fost întrebare de ucenicii lui Ioan cu Iudei pentru curățenie.

26. Și au venit către Ioan, și I'a dîs lui, Ravvi, cel ce era cu mine de cerea pîntecele berdei, pentru care tu ai nărturisit iată, el botează, și toți merg către dînsul.

27. Răspuns-a Ioan și a dîs, Nu poate omul lua nimic, de nu va fi dat lui din cer.

28. Voi însă vă mărturisii pentru mine, că am dîs, Nu sînt eu Hristosul, ci cum că sînt trimis înainte aceluia.

29. Că cea ce are mireasă mire este; iar prictonul mirelui care stă și I'a ascultă pre el, cu bucurie se bucură de glasul mirelui, deci această bucurie a mea s'a împlîut.

30. Aceluia se cade a crește, iar mie a mă înmîsora.

31. Cel ce vine de sus d'asupra tuturilor este; cel ce este de pre pămînt pămîntesc este, și de pre pămînt grăește, cel ce vine din cer d'asupra tuturilor este.

32. Și ce a vădut și a auzit, aceea mărturisește; și mărturia lui nimeni nu o primește.

33. Că cea ce primește mărturia

lui, a peccat, că Dumnezeu adevărat este.

34. Că pre care a trimis Dumnezeu, cuvintele lui Dumnezeu grăește; că nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul.

35. Tatăl iubeste pre Fiul, și toate le a dat în mîna lui.

36. Că cea ce crede înra Fiul are viață veșnică; iar cea ce nu ascultă pre Fiul, nu va vedea viață, ci mîin ea lui Dumnezeu va rămânea preste el.

CAPITOLUL IV.

Deci dacă a înțeles Domnul că au auzit Fariseii că Isus mai mulți ucenici face și botează de cît Ioan.

2. (Măcar că însuși Isus nu boteza, ci ucenicii lui).

3. A lăsat Iudeea, și s'a dus iarăși în Galileea.

4. Și trebuia să treacă el prin Samara.

5. Deci a venit în cetatea Samariei, care se cheamă Sihar, aproape de locul care a dat lacu lui Isac fîntînă.

6. Și era acolo puțul lui Iacov, iar Isus, ostent fiind de călătorie, ședea așa la puț, și era ca la al șeselen ceas.

7. A venit o muliere din Samaria să lea apă: Dîs-a ei Isus, Dă-mi să beau.

8. (Că ucenicii lui se duseseră în cetate să cumpere hrană.)

9. Deci a dîs lui mulieră Samaritană, Cum tu, Iudeu fiind, ceri de la mine să bei, mulieră Samaritană fiind eu? că nu

se amestecă Iudeii cu Samari-nenii.

10. Răspuns-a Iisus și 'I a dîs el, De ai fi știut darul lui Dumnezeu, și cine este cel ce dîcește, Dă-mi să beau; tu ai fi cerut de la dînsul, și 'ți ar fi dat ție apă vie.

11. Iis-a lui mulerea, Doamne, nîci ai ou ce scoate apă, și puțul este adînc; de unde dar ai apa cea vie?

12. Aă doară tu mai mare ești de cît lacul pîrîntele Lotru, care te-a dat nou pînel a cеста, și el însuși dintr'însul a bîut, și fiul lui, și dobitoacele lui?

13. Răspuns-a Iisus și 'I a dîs el, Tot cel ce va bea din apa aceasta va îneca mîrșii.

14. Iar cel ce va bea din apa care eă voui da lui, nu va înseta în veac; ci apa, care eă voui da lui, se va face întru dînsul izvor de apă sîltătoare întru viață vecinică.

15. Dis-a cătră dînsul mulerea, Doamne, dă-mi ac astă apă, ca să nu mai însetez, nîci să mai viu aici să scot.

16. Dis-a ei Iisus, Merge, și cheamă pre bărbatul tîu, și vino aici.

17. Răspuns-a mulerea și 'I a dîs lui, N'am bărbat. Dis-a ei Iisus, Bine ai dîs că n'ai bărbat.

18. Că cînd bărbat ai avut, și acum pre care ai nu ți este ție bărbat: aceasta adevărat ai grăit.

19. Dis-a lui mulerea, Doamne, vîd că prooroc ești tu

20. Pîrînt, I noștri în muntele acesta s'au închinat; și voi dîceți, că în Ierusalim este locul unde se cade a se închina.

21. Dis-a ei Iisus, Mulere, crede-mă, va veni vreme, cînd nîci în muntele acesta, nîci în Ierusalim, ve veți închina Tatălui.

22. Voi vî închinați căruia n'a știți; noi ne închinăm căruia știm. că mîntuirea din Iudei este

23. Că va veni vremea, și acum este, cînd închinătorii cei adevărați se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul: că Tatăl acest fel caută să fie cei ce se închină lui.

24. Duh este Dumnezeu; și cei ce se închină lui cu duhul și cu adevărul se cade să se închine.

25. Dis-a lui mulerea, Știm că va veni Mesia, care se cheamă Hristos: cînd va veni acela, va spala nou toate.

26. Dis-a ei Iisus, Eu sînt, acela ce grăește cu tine.

27. Și atunci aă venit ucenicii lui, și se miră că cu mulerea grăia: însă nimeni nu 'I a a dîs, Ce cauți? sau, Ce grăești ou dînsa?

28. Iar mulerea a lăsat ciutura sa, și a mers în cetate, și a dîs oamenilor.

29. Veniți de vedeți om, care 'mi a spus mie toate câte am făcut: nu cumva acesta este Hristosul?

30. Deci aă eșit din cetate, și veni aă, cătră dînsul.

31. Și iar între acestea îl rugău

pre dînsul ucenicii, grăind, Rav-vi, mîncăci.

32. Iar el a dîs lor, Eu mîncare am a mîncă, care voi nu știți.

33. Iar ucenicii grăiau între dînsul, Nu cumva 'I a adus lui cineva să mînce?

34. Dis-a lor Iisus, Mîncarea mea este să fac voia celui ce m'a trimis pre mine, și să sîvîrșesc lucrul lui.

35. Aă nu voi dîceți, Că încă patru luni sînt, și secerișul va veni? Iată, dîc voă, Rîd-cați ochi voștri, și vedeți holdele: că sînt albe și seceriș aram.

36. Și ceta ce seceră plată iea, și adună roadă în viață vecinică: ca să se bucore d'împreună și cei ce sîmănă și cei ce seceră.

37. Că atri, aceasta este cuvîntul adevărat, Altul este cel ce sîmănă, și altul cel ce seceră.

38. Eu v'am trimis pre voi să secerăți, unde voi nu v'ati ostentit: alții s'au ostentit, și voi ați intrat întru osteneala lor.

39. Și iar din cetatea aceea mulți din Samarienii aă creșut într'înși pentru cuvîntul mulerei, care mărturisia, El m'a spus mie toate câte am făcut.

40. Deci după ce aă venit la dînsul Samarienii, îi rugău pre el ca să rămăe la dînsul: și a rămas acolo două zile.

41. Și mult mai mulți aă creșut pentru cuvîntul lui.

42. Și mulerei dîcea, De acum nu pentru vorba ta credem: că înșine am auzit, și știm că a-

cesta este cu adevărat Hristosul, Mîntuitorul lumii.

43. Și iar după cele două zile a eșit de acolo, și a mers în Galileea.

44. Că însuși Iisus a mărturisit, că prooroc în patria sa cînte nu are.

45. Și cînd a venit în Galileea, 'I aă primit pre dînsul Galileeanii, fiind că aă fost vîdut toate câte a făcut în Ierusalim la praznic: că și eă aă fost venit la praznic.

46. Și a venit Iisus iarăși în Cana-Galileei, unde a făcut apa vin. Și era un om, împărătesc, al căruu fiu era bolnav în Capernaum.

47. Acesta auzind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, a mers la el, și 'I ruga pre dînsul ca să se pogoare și să tămăduască pre fiul lui: că vrea să moară.

48. Iar Iisus a dîs cătră el, De nu veți vedea semne și minuni, nu veți crede.

49. Dis-a cătră el omul cel împărătesc, Doamne, pogoră-te mai înainte pînă a nu muri fiul meu.

50. Dis-a Iisus lui, Merge; fiul tîu viu este. Și a creșut omul cuvîntului care a dîs Iisus lui, și s'a dus.

51. Și iată pogorîndu-se el, slugele lui 'I aă întîmpinat pre el, și 'I aă spus, dîcînd, Fiul tîu este viu.

52. Deci îi întreba pre ei de ceasul întru care 'I a fost mai bine. Și 'I aă dîs lui, Eri la cea-

sul al șeptelea l' au lăsat frigurile.

53. Deci a cunoscut tatăl că în ceasul acela a fost, în care a dăis Iisus lui, Fiul tău viu este: și a crezut el, și casa lui toată.

54. Acesta este iarăși al doilea, semn ce a făcut Iisus, venind din Iudeea în Galileea.

CAPITOLUL V.

După acestea era praznicul Iudeilor; și s'a suit Iisus în Ierusalim.

2. Și este în Ierusalim scăldătoarea oilor, care se cheamă Betceze Viteza, unde prăvoare au câd.

3. Într'acelea zăcea mulțime multă de bolnavi, orbi sclopi, uscăți, așteptând mișcarea apei.

4. Când inger la vreme se pogoria în scăldătoare, și turbura apa: și care intra întâi după turburarea apei se făcea sănătos ori de ce boală era ținut.

5. Și era acolo un om, treideci și opt de ani având în boală.

6. Pre acesta vădându-l Iisus zăcând, și cunoscând că iată multă vreme avea în boala sa, i'a dăis lui, Voești să fii sănătos?

7. Răspuns-a lui bolnavul, Doamne, om n'au, ca dacă se va turbura apa, să mă bage în scăldătoare: deci până când merg eu, altul înaintea mea se poartă.

8. Dăis-a Iisus lui, Scoală-te, iea-ți patul tău, și umblă.

9. Și îndată s'a făcut sănătos

omul, și și-a luat patul său, și umbla: și era într'acea zi sâmbătă.

10. Deci diceau Iudeii celui vindecat, Sâmbăta este: nu se oade ție a-ți lua patul.

11. Răspuns-a lor, Cela ce m'a făcut sănătos, acela m'a dăis, iea-ți patul tău, și umblă.

12. Deci l' au întrebat pre el, Cine este omul acela ce i'a dăis, iea-ți patul tău, și umblă?

13. Iar cel vindecat nu știa cine este: că Iisus se dedese în latură, norod fiind într'acef loc.

14. După aceea l'a aflat pre el Iisus în Ierusalim, și i'a dăis lui, Iată că te ai făcut sănătos: de acum să nu mai păcătuești, ca să nu-ți fie ție ceva mai rău.

15. A mers omul acela, și a vestit Iudeilor, că Iisus este cel ce l'a făcut pre densul sănătos.

16. Și pentru aceea gonăți Iudeii pre Iisus, și l' căutați pre el să l' omoare, că acestea făcea sâmbăta.

17. Iar Iisus a răspuns lor, Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta mai virtos căutați Iudeii pre el să l' omoare, că nu numai deslega sâmbăta ci și pre Dumnezeu dicea că l' este Tată, întorma pre sine făcându-se cu Dumnezeu.

19. Deci a răspuns Iisus și a dăis lor, Amin, amin, grăesc voă, Nu poate Fiul să facă de la sine nimic, de nu va vedea pre Tatăl făcând: că cele ce face el, acelea și Fiul asemenea face.

20. Că Tatăl năbește pre Fiul,

și toate arată-lui care le face el, și mai mari lucruri de cât acestea va arăta lui, ca voi să vă mirați.

21. Că precum Tatăl scoală pre morți, și îi înviază: așa și Fiul pre cari voeste îi înviază.

22. Că Tatăl nu judecă pre nimeni, ci toată judecata o a dat Fiului.

23. Ca toți să cinstescă pre Fiul, precum cinstesc pre Tatăl. Cel ce nu cinsteste pre Fiul nu cinsteste pre Tatăl care l'a trimis.

24. Amin, amin, grăesc voă, Cela ce ascultă cuvintele mele, și crede celui ce m'a trimis pre mine, are viață veșnică, și la judecată nu va veni; ci s'a mutat din moarte în viață.

25. Amin, amin, grăesc voă, Vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu: și cari vor auzi vor învia.

26. Că precum Tatăl are viață întru sine; așa a dat și Fiului viață să alba întru sine;

27. Și să pănăre l' a dat lui, și judecată să facă, căci Fiul al omului este.

28. Nu vă mirați de aceasta: că vine ceasul, întru care toți cei din morminturi vor auzi glasul lui.

29. Și vor eși, cei ce au făcut cele bune, întru învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, întru învarea o-indirei.

30. Nu pot să fac ești de la mine nimeni, precum au și dăc, și judecata mea dică, a ieau

este, pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui celui ce m'a trimis.

31. De mărturisesc eu pentru mine, mărturia mea nu este adevărată.

32. Alul este cel ce mărturisește pentru mine; și știu că adevărată este mărturea care mărturisește pentru mine.

33. Voi ați trimis către Ioan, și a mărturisit adevărul.

34. Iar eu nu de la om ieați mărturie: ci acestea grăesc, ca voi să vă măriți.

35. Acela era făclie care ardea și lumina: iar voi ați voit să vă veseliciți la un ceas întru lumina lui.

36. Iar eu am mărturie mai mare de cât a lui Ioan: că lucrurile care m'a dat mie Tatăl ca să le săvârșesc pre ele, acestea lucruri care eu fac, mărturisește pentru mine, că Tatăl m'a trimis.

37. Și Tatăl care m'a trimis, acela a mărturisit pentru mine. Nici glasul lui ați auzit vre odată, nici chipul lui ați văzut.

38. Și cuvântul lui nu l' aveți rămând întru voi: că pre care a trimis el, acestuia voi nu credeți.

39. Căutați scripturile; că voă vi se pare întru de seale a avea viață veșnică: și acelea sunt cele ce mărturisesc pentru mine.

40. Și nu voi să veniți către mine, ca viață să aveți.

41. Săvâd d: la oameni nu

42. Ci v'am cunoscut pre voi, că dragostea lui Dumnezeu n'aveți întru voi.

43. Eu am venit întru numele Tatălui meu, și nu mă primiți pre mine: de va veni altul întru numele său, pre acela veți primi.

44. Cum puteți voi să credeți, slavă unul de la altul luând, și pre slava cea de la singur Dumnezeu nu o căutați?

45. Să nu vi se pară că eu voiu piri pre voi la Tatăl: este cea ce vă părăsește pre voi, Moisi, spre care voi ați nădăjduit.

46. Că de ați fi crezut lui Moisi, ați fi crezut și mie: că pentru mine acela a scris.

47. Iar dacă scripturilor aceleia nu credeți, cum cuvintelor mele veți crede?

CAPITOLUL VI.

După acestea s'a dus Iisus de cea parte de marea Galileei care este a Tiveradei.

2. Și a mers după densul norod mulț, căci vedeau semnele lui care făcea la cei bolnavi.

3. Și s'a suit în munte Iisus, și acolo a sersit cu ucenicii săi.

4. Și erau aproape paștele, praznicul Iudeilor.

5. Și deci rădicându-și Iisus ochii, și vădend că mult norod vine la densul, dice către Filip, De unde vom cumpăra pâini, ca să mâncăm aceștia?

6. Iar aceasta dicea ispitind pre ei, că însuși știa ce vrea să facă.

7. Răspuns-a Filip lui, De două

sute de dinari pâini nu le va ajunge lor, ca fie-care dintr'insii câte puțin să iee.

8. Grăt-a lui unul din ucenicilor lui, Andrei, fratele lui Simon Petru,

9. Es-o un copil aici, care are cinci pâini de orz, și doi pești. Ei acestea ce sunt la atâția?

10. Și a dis Iisus, Faceți pre oameni să șadă. Și era iarbă multă într'acel loc. Deci au ședut băbați, cu numărul ca la cinci mii.

11. Și a luat pâinile Iisus, și mulțumind, a împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce ședea; așijderea și din pești cât au vrut ei.

12. Iar dacă s'au săturat, a dis ucenicilor săi, Adunați sfărâmăturile ce au prisosit, ca să nu se pierdă ceva.

13. Deci au adunat, și au umplut douăsprezece coșuri de sfărâmături din cinci pâini de orz, care au prisosit celor ce au mâncat.

14. Iar oamenii aceia vădend semnul care a făcut Iisus, diceau, Acesta este cu adevărat proorocul cel ce va să vie în lume.

15. Deci Iisus cunoscend că vor să vie și să l'apuce pre el, ca să l'facă împărat, s'a dus iarăși în munte el singur.

16. Și dacă s'a făcut sară, s'au pogorit ucenicii lui la mare,

17. Și intrând în corabie, mergeau de ceea parte de mare la Capernaum. Și iată intinerie

s'a făcut, și nu venise către ei reza cea peritoare, ci pentru Iisus.

18. Și marea s'a rădcat, vânt mare suflând.

19. Deci venind ei ca la douăzeci și cinci sau trei-deci de stadii, văd pre Iisus umblând pre mare, și apropiindu-se de corabie: și s'au înfricoșat.

20. Iar el a dis lor, Eu sunt; nu vă temeți.

21. Deci voiau să l'iea pre el în corabie: și îndatăși corabia a sosit la pământul la care ei mergeau.

22. A doua zi, norodul care sta de ceea parte de mare vădend că altă corabie nu era acolo, fără numai una întru care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'a intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ei numai singurii ucenicii lui s'au dus;

23. Iar alte corăbii au venit de la Tiveriada aproape de locul unde au mâncat pâinea, mulțumind Domnului.

24. Deci dacă a vădut norodul că Iisus nu este acolo, nici ucenicii lui, au intrat și ei în corăbii, și au mers în Capernaum, căutând pre Iisus.

25. Și aflându-l pre el de ceea parte de mare, l'au dis lui, Ravvi, când ai venit aici?

26. Răspuns-a Iisus lor și a dis, Amin, amin, grăesc voă, Mă căutați pre mine, nu pentru că ați vădut semne, ci pentru că ați mâncat din pâini, și v'ați săturat.

27. Lucrați nu pentru mânca-

rea cea peritoare, ci pentru mângăirea aceea care rămâne spre viață vecinică, care Fiul omului va da voă: că pre acesta l'a pecelluit Dumnezeu Tatăl.

28. Deci au dis către densul, Ce vom face, ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-a Iisus și a dis lor, Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți întru acela pre care l'a trimis el.

30. Dis-au drept aceea lui, Dar ce semni faci tu, ca să vedem, și să credem ție? ce lucrezi?

31. Părinții noștri mană au mâncat în pustie; precum este scris, Pâine din cer le a dat lor de au mâncat.

32. Deci le a dis lor Iisus, Amin, amin, dice voă, Nu Moisi a dat voă pâinea din cer; ci Tatăl meu dă voă din cer pâinea cea adevărată.

33. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este cea ce se pogoră din cer, și viață dă lumii.

34. Deci au dis către densul, Doamne, pururea dă-ne noastră pâinea aceasta.

35. Și a dis lor Iisus, Eu sunt pâinea vieții: cea ce vine către mine nu va flămândi; și cea ce crede întru mine nu va înseta nici odată.

36. Ci am dis voă, Că m'ați și vădut pre mine, și nu credeți.

37. Tot ce îmi dă mie Tatăl către mine va veni; și pre cea ce vine către mine, nu l'voi scoate afară.

38. Că m'am pogorit din cer,

nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m'a trimis pre mine.

39. Și aceasta este voia Tatălui celui ce m'a trimis pre mine, ca tot ce 'lui a dat mie să nu pierd dintr'însul, ci să 'l înviez pre el în ziua cea de apoi.

40. Și aceasta este voia celui ce m'a trimis pre mine ca tot cine vede pre Fiul, și crede întru el, să aibă viață vecinică: și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

41. Deci cărtăți Iudei pentru el, că a zis, Eu sunt pâinea ce s'a pogorit din cer.

42. Și diceau, Aă nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, căruiă sfină nu e tatăl său și pre muma sa? dar cum dice el, M'am pogorit din cer?

43. Deci răspuns-a Iisus și a zis lor, Nu cărtăți între voi.

44. Nimeni nu poate să vie către mine, de nu 'l va trage pre el Tatăl cel ce m'a trimis pre mine: și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

45. Este scris în proorocii, Și vor fi toți învățați de Dumnezeu. Deci tot cela ce aude de la Tatăl, și se învață, vine către mine.

46. Nu doară că pre Tatăl 'l a vedut cineva, fără numai cela ce este de la Dumnezeu, acela a vedut pre Tatăl.

47. Amin, amin, grăese voă, Cela ce crede întru mine are viață vecinică.

48. Eu sunt pâinea vieții.

49. Părinți voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.

50. Aceasta este pâinea care se

pogoară din cer, ca să mănânce cineva dintr'însa, și să nu moară.

51. Eu sunt pâinea cea vie, care s'a pogorit din cer: de va mânca cineva din pâinea aceasta, va fi viu în veac: și pâinea care eu voi da, trupul meu este, pre care îl voi da pentru viața lumii.

52. Deci se priciuă între sine Iudei, zicând, Cum poate acesta să 'și dea noă trupul să 'l mănâncăm?

53. Și a zis lor Iisus, Amin, amin, grăese voă, De nu veți mânca trupul Fiului omului, și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi.

54. Cela ce mănâncă trupul meu, și bea sângele meu, are viață vecinică: și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

55. Că trupul meu cu adevărat este mâncare, și sângele meu cu adevărat este băutură.

56. Cela ce mănâncă trupul meu, și bea sângele meu, intru mine petrece, și eu întru el.

57. Precum m'a trimis pre mine Tatăl cel viu, și eu viez prin Tatăl, și acela ce mă mănâncă pre mine, și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care din cer s'a pogorit: nu precum au mâncat mană părinți voștri, și au murit: cela ce va mânca pâinea aceasta va fi viu în veac.

59. Acestea a zis în sinagogă, învățând în Capernaum.

60. Deci mulți din ucenicii lui, auzind acestea, au zis, Greu este cuvântul acesta: cine poate să 'l auză pre el?

61. Iar Iisus ștund întru sine că cătesc pentru aceasta ucenicii lui, a zis lor, Aceasta vă smutește pre voi?

62. Dar de veți vedea pre Fiul omului stundu-se unde era mai înainte?

63. Duhul este care face viu: trupul nu folosește nimic: grauriile care eu mănânc voă, duh sunt, și viață sunt.

64. Ci sunt unii din voi cari nu cred. Că știa dintru început Iisus cari sunt cei ce nu cred, și care este acela ce vrea să 'l vîndă pre el.

65. Și dicea, Pentru aceasta am zis voă, că nimeni nu poate să vie la mine de nu va fi dat lui de la Tatăl meu.

66. Dintr'această vreme mulți din ucenicii lui s'au întors înapoi, și numai umblau cu dînsul.

67. Deci a zis Iisus celor doispre-dece, Aă doară și voi voiți să vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru lui, Doamne, la cine ne vom duce? cuvinte ale vieții vecinice al.

69. Și noi am creșt și am cunoscut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.

70. Răspuns-a lor Iisus, Au nu eu pre voi cei doispre-dece v'am ales, și unul din voi diavol este?

71. Și dicea de Iuda al lui Simon Iscarioteanul, că acela vrea să 'l vîndă pre el, unul fiind din cei doispre-dece.

Și umbla Iisus după acestea în Galileea: că nu voia în Iudeea să umble, că 'l căutați pre el Iudei să 'l omore.

2. Și era aproape praznicul Iudeilor, înfigerea corturilor.

3. Deci au zis către dînsul frații lui, Trece de aici, și mergi în Iudeea, că acolo unii tîi v'au vădă lucrurile care faci.

4. Că nimeni întru ascuns face ceva, și caută să fie el la arătare. Dacă faci acestora, arată-le pre tine lumii.

5. Pentru că mei frați lui nu credău întru el.

6. Deci a zis lor Iisus, Vremea mea încă n'a sosit: iar vremea voastră totdeauna este gata.

7. Na poate lumea să vă urească pre voi; iar pre mine mă urește, pentru că eu mărturisesc de dînsa, că lucrurile ei sunt rele.

8. Voi sunți-vă la praznicul acesta: eu încă nu mă suu la praznicul acesta; căci vremea mea încă nu s'a împlinit.

9. Și acestea zicînd lor, a rămas în Galileea.

10. Și dacă s'au sut frații lui, atunci și el s'a sut la praznic, nu de față, ci cam pre ascuns.

11. Iar Iudei îl căutați pre el la praznic, și diceau, Unde este acela?

12. Și cărtire multă era pentru dînsul între noroade: că unii diceau, Bun este: iar alții diceau, Na, ci amăgește norodul.

13. Însă nimeni de față nu

grăia de densul pentru frica Iudeilor.

14. Iar înjunătăndu-se praznicul s'a suit Iisus în biserică, și învăța.

15. Și se miră Iudeii zicând, Cum știe acesta carte, nefiind învățat?

16. Deci a răspuns lor Iisus, și a zis, A mea învățătură nu este a mea ci a celui ce m'a trimis pre mine.

17. De va voi cineva să facă voia lui, va cunoaște din învățătură de este de la Dumnezeu, sau oare e de la mine arăse.

18. Cea ce grăiește de la sine, slava sa caută; iar cea ce caută slava celui ce l'a trimis pre el, acesta adevărat este, și nedreptate nu este întru densul.

19. Așa înu Moisi v'a dat voia legii, și nimeni din voi nu face legea. Ce mă căutați să mă omorâți?

20. Răspuns-a norodul și a zis, Drac al: cine te caută să te omore?

21. Răspuns-a Iisus și a zis lor, Un lucru am făcut, și totți vă mirați.

22. Pentru aceasta v'a dat voia Moisi tăerea împrejur; nu oă de la Moisi este, ci de la părinți, și sâmbăta făcî împrejur pre om.

23. Dacă primește omul tăerea împrejur sâmbăta, ca să nu se strice legea lui Moisi, pre mine vă mînați căci om întreg sănătos am făcut sâmbăta?

24. Nu judecați după față, ci dreaptă judecați judecați.

25. Deci ziceau unii din Ierusalimienți, Aș nu este acesta, pre care îl canta să l'omore?

26. Și, iată, de față grăiește, și nimic lui nu l'ăc. Nu cumva aș cunoscut cu alevărat biserici că adevărat acesta este în stoa?

27. Ci pre acesta îl știm de unde este; iar pre Iristos când va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci striga Iisus în biserică învățând, și zicând, Și pre mine mă știți, și știți de unde sunt, și de la mine m'am venit; ci este alevărat cea ce m'a trimis, pre care voi nu l'știți.

29. Iar ești il știți pre el: că de la densul sunt, și acela m'a trimis.

30. Deci îl căutați pre el să l'prindă: și nimeni nu l'pus pre densul mâinele, că încă nu vonise ceasul lui.

31. Și mulți din norod au credut într'insul, și ziceau, Iristos când va veni, aș doară mai multe semne va face de cat a-cestea, care a făcut acesta?

32. Aș aușit Fariseii pre norod cărtind pentru densul a-cestea, și aș trimes slugi Fariseii și arhieroi ca să l'prindă pre densul.

33. Deci a zis lor Iisus, încă pașmă vreme cu voi sunt, și apoi merg la cea ce m'a trimis pre mine.

34. Căuta-mă-veți, și nu mă veți afla: și unde sunt ești, voi nu puteți să veniți.

35. Deci aș zis Iudeii între sine, Unde va să meară acesta că noi nu l'vom afla pre el? nu cumva intru în pra Ellilor va să meară, și să învețe pre Ellini?

36. Ce este ouventul acesta care a zis, Căuta-mă-veți și nu mă veți afla: și unde sunt ești, voi nu puteți să veniți?

37. Iar în ziua cea de pre urmă, cea mare a praznicului, a stătit Iisus, și a strigat, zicând, De însetează cineva, să vie la mine, și să bea.

38. Cea ce crede întru mine, precum a zis scriptura, riuri de apă vie vor curge din pântecul lui.

39. (Iar aceasta a zis pentru Duhul, pre care erau să l'primască cei ce cred întru densul, că încă nu era Duh Sânt; că Iisus încă nu se proslăvise.)

40. Deci mulți din norod au dînd ouventul, ziceau, Acesta este cu adevărat Proorocul.

41. Alții ziceau, Acesta este Iristosul. Iar alții ziceau, Aș doară din Galileea va să vie Iristos?

42. Aș n'a zis scriptura, Că din sâmbăta lui David, și din orașul Vtleem, unde a fost David, va să vie Iristos?

43. Și împerechere între norod a făcut pentru densul.

44. Iar unii dintr'insii voiaș să l'prindă pre el; dar ameni nu l'pus pre densul mâinele.

45. Deci aș venit slugile către arhieriei și către Farisei, și zici?

aș zis lor aceia, Pentru ce nu l'aș adus pre el?

46. Răspuns-au slugile, Nici o dată nu aș aș t om ca acest om.

47. Și aș răspuns lor Fariseii, Aș doară și voi v'ați amăgi?

48. Aș doară cineva din boferii a creșut într'insul, sau din Fariseii?

49. Ci norodul acesta care nu știe o legea blăstămat este.

50. Dis-a Nicodim către el (care venise noaptea la densul, unul fiind dintru ei).

51. Aș doară legea noastră judecă pre om, dar tu va aș de la el n'aș în aște, și va cunoaște ce face?

52. Răspuns-aș și l'aș zis lui, Aș doară și tu din Galileea ești? Cearcă, și vești, că prooroc din Galileea nu s'a sculat.

53. Și a mers sic-care la casa sa.

CAPITOLUL VIII.

Iar Iisus s'a dus în muntele Maslinelor.

2. Iar la manecare iarăși a venit în biserică, și tot norodul a venit la densul; și ședînd învăța pre el.

3. Și aș adus la densul cărturarii și Fariseii pre o muere prinsă în preacurvie; și puindu-o pre densa în mijloc,

4. Aș zis lui, Învățătorule, pre această muere o am prins așa de față preacurviind.

5. Iar în lege Moisi ne a poruncă, noă, unece ca acestea să se ucidă cu pietre; dar tu ce dici?

6. Și aceasta diceau, isplindu-l pre el, ca să aibă ce eleveti împotriva lui. Iar Iisus jos plecându-se, scria cu degetul pre pământ.

7. Și neîncetând a-l întreba pre el, s'a ridicat, și a-dis lor, Cea ce este fără de păcat între voi, acela întoindu să arunce piatra asupra ei.

8. Și iarăși plecându-se jos, a scris pre pământ.

9. Iar ei auzind, și de stîmță muștrându-se, esau unul după altul, începînd de la cel mai bătrîn, până la cel mai de jos: și a rămas Iisus singur, și mulțimea în mijloc stînd.

10. Și ridicându-se Iisus și nevedînd pre nimeni fără numai pre mulțime, "Ia-dis ei, Mulțime, unde ei sunt pierși cei? au nimeni pre tine nu te a judecat a fi vinovată?"

11. Iar ea a-dis, Nimeni, Doamne, și a-dis ei Iisus, Nici eu nu te judec: du-te, și de acum să nu mai păcătuiești.

12. Deci iarăși a grăit lor Iisus, dîcînd, Eu sînt lumina lumii: cea ce urmează mie nu va umbla întru întunecare: ei va avea lumina vieții.

13. Deci au-dis lui Farisei, Tu însuși mărturisești pentru tine; mărturiea ta nu este adevărată.

14. Răspuns-a Iisus și a-dis lor, De și eu însumi mărturisesc pentru mine, adevărată este mărturiea mea: că știu de unde am venit, și unde merg; iar voi

nu știți de unde vin, și unde merg.

15. Voi după trup judecați; eu nu judec pre nimeni.

16. Și de așa și judeca eu, judecata mea adevărată este: că singur nu sînt, ci eu și Tatăl cea ce m'a trimis pre mine.

17. Și în legea voastră scria este, că mărturiea a doi oameni adevărată este.

18. Eu sînt cel ce mărturisesc pentru mine însumi, și mărturisește pentru mine Tatăl cel ce m'a trimis.

19. Deci diceau lui, Unde este Tatăl tău? răspuns-a Iisus, Noi pre mine mă știți, nici pre Tatăl meu: de m'ași ști pre mine, și pre Tatăl meu ați ști.

20. Aceste grațuri le a grăit Iisus în gazofilachie, învîlînd în biseră: și nimeni nu l'a prins pre el că încă nu venise ceasul lui.

21. Și iarăși a-dis lor Iisus, Eu merg, și mă veți căuta pre mine, și în păcatul vostru veți muri: unde merg eu, voi nu puteți să veniți.

22. Deci diceau Judei, Ai doară va să se omore însuși pre sine? că ȳice, Unde merg eu, voi nu puteți să veniți.

23. Și a-dis lor, Voi din cele de jos sînteți; eu din cele de sus sînt, voi din lumea aceasta sînteți, eu nu sînt din lumea aceasta.

24. Deci am-dis voă, că veți muri în păcatele voastre: că de nu veți crede, că eu sînt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci diceau ei lui, Tu cine

ești? și a-dis lor Iisus, Începutul, care și grăesc eu voi.

26. Multe am pentru voi a grăi și a judeca: ci cea ce m'a trimis pre mine adevărat este, și eu cele ce am auzit de la densul, acestea grăesc în lume.

27. Și n'au cunoscut că de Tatăl grăia lor.

28. Deci a-dis lor Iisus, Când veți înălța pre Fiul omului, atunci veți cunoaște că eu sînt, și că de la mine însumi nu fac nimic, ci precum m'a învățat pre mine Tatăl meu, acestea grăesc.

29. Ci cea ce m'a trimis pro-mine eu mine este: nu m'a lăsat pre mine singur Tatăl, că eu cele păcate lui fac purtare.

30. Acestea graud ei, mulți au crezut întru dînsul.

31. Deci ceea Iisus către ludei cel ce crezuseră lui, de veți petrece voi întru cuvîntul meu, a-tinerea eu adevărat ucenici ai mei sînteți.

32. Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va slobozi pre voi.

33. Și Răspuns-au ei lui, Să-l cunoaștem a lui Avraam suntem, și umbrul n'am fost robii n'ei odă: dar tu cum zici, Slobozi veți fi?

34. Răspuns-a Iisus lor, Amin, amin, grăesc voă, Tot cela ce face păcatul, rob este păcatului.

35. Iar robul nu rămâne în casă în veac: iar Fiul rămâne în veac.

36. Deci dacă vă va slobozi pre voi Fiul, eu adevărat slobozi veți fi.

37. Știu că sămîntă a lui Avraam sînteți, dar mă căutați să

mă omoriți, că cuvîntul meu nu începe întru voi.

38. Eu ceea ce am vedut la Tatăl meu grăesc și voi ceea ce ați vedut la tatăl vostru faceți.

39. Răspuns-au și au-dis lui, Tatăl nostru Avraam este: Dînsa lor Iisus, De ați fi fost filii ai lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați fi făcut.

40. Iar acum mă căutați să mă omoriți pre mine: om care adevărat am grăt voi, care am auzit de la Dumnezeu aceasta Avraam n'a făcut.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru: Deci ei au-dis lui, Noi din curie nu sîntem nișăci, un Tatăl avem, pre Dumnezeu.

42. Dînsa lor Iisus, De ar fi fost Dumnezeu Tatăl vostru, m'ași fi cunoscut pre mine: că eu de la Dumnezeu am ești și am venit: că n'am venit de la mine însumi, ci acela m'a trimis.

43. Iar tu ce graul meu nu l'cunoașteți? căci nu puteți să auziți cuvîntul meu.

44. Voi din tatăl vostru dînsați sînteți, și poștele tatălui vostru veți să faceți. Acela ucidețor de oameni a fost din început, și iarăși adevărat a slătit, că na este adevărat întru densul. Când grăește mincună, dintru ale sale grăește: că mincinos este, și tatăl ei.

45. Iar eu pentru că adevărul grăesc, nu credeți mie.

46. Cine dintru voi mă vădește pre mine pentru păcat? Iar dacă adevărul grăesc, pentru ce voi nu credeți mie?

47. Cea ce este de la Dumnezeu gravurile lui Dumnezeu ascultă pentru aceasta voi nu ascultați, că nu de la Dumnezeu sînteți.

48. Răspuns-au Iudeii, și 'I au dîs lui. Oare nu dicem noi bine că Samarinean ești tu, și drac ai?

49. Răspuns-a Iesus. Eu drac n'am; ci cinstesc pre Tatăl meu, și voi mă necinștiți pre mine.

50. Iar eu nu caut slava mea: cete cea ce caută e judecă.

51. Amin, amin, grațio voă, Do va păzi cineva cuvîntul meu, nu va vedea moartea în veac.

52. Deci au dîs lui Iudeii. Acum au cunoscut că ai drac Avraam a murit, și prooroci; și tu deci, de va păzi cineva cuvîntul meu, nu va gusta moartea în veac.

53. Au doară tu mai mare ești de cît părintele nostru Avraam, care a murit? și prooroci au murit: cine te faci tu pre tine?

54. Răspuns-a Iesus. De mă slăvesc eu pre mine singur, slava mea nimic nu este este Tatăl meu care mă slăvește pre mine; pre care voi diceți că Dumnezeuul vostru este:

55. Și nu 'l ați cunoscut pre el; iar eu îl știu pre el: și de voiți dice că nu 'l știu pre el, voiți fi asemenea voă mincinoși: ci îl știu pre el, și cuvîntul lui păzesc.

56. Avraam părintele vostru

a fost bucuros ca să vadă dîoa mea: și a vedut, și s'a bucurat

57. Deci au dîs Iudeii cătră dînsul. Cinci-deci de ani încă nu ai, și pre Avraam 'l ai vedut.

58. Și a dîs lor Iesus, Amin, amin, dîc voă. Mai înainte de a se face Avraam, eu sînt.

59. Deci au luat pietre ca să arunce într'însul: iar Iesus s'a ascuns, și a eșit din biserică, mergînd prin mijlocul lor, și a trecut așa.

CAPITOLUL IX.

Si trecînd Iesus, a vedut pre un om orb din naștere.

2. Și 'l au întrebat pre el ucenicii lui, dîcînd, Ravvi, cine a păcătuit, acesta, sau părintii lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-a Iesus. Nici acesta n'a păcătuit, nici părintii lui. c. ca să se arite lucrurile lui Dumnezeu întru el.

4. Mie mi se cade să lucrez lucrurile celui ce m'a trimis pre mine, până este dîoă: vine noaptea cînd nimeni nu poate să lucreze.

5. Până cînd sînt în lume, lumină sînt lumel.

6. Acestea dîcînd, a sculpat jos, și a făcut tîna din sculpat. și a uns cu tîna preste ochii orbului.

7. Și 'l a dîs lui, Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului, (ce se tîlcește, Trimes.) Deci s'a dus, și s'a spălat, și a venit vedînd.

8. Iar vecinii, și cîei ce îl veduseră pre el mai înainte că era orb, dîceau, Au nu este acesta cel ce ședea și cerea?

9. Iui dîceau, Acesta este, iar alții dîceau, Samănă cu el: iar el dîcea, Eu sînt.

10. Deci îi dîceau lui, Cum ți s'a deschis ochi?

11. Răspuns-a el și a dîs, Un om ce se numește Iesus, tîna a făcut, și a uns ochii mei, și 'mî a dîs mie, Mergi la scăldătoarea Siloamului, și te spală și mergînd și spălîndu-me, am vedut.

12. Și 'l au dîs lui, Unde este acela? Răspuns-a, Nu știu.

13. Adus-au la Farisei pre cea ce oare-cînd a fost orb.

14. Și era sîmbătă cînd a făcut Iesus tîna, și 'l a deschis ochii lui.

15. Deci iarăși 'l au întrebat pre el și Fariseii cum a vedut. Iar el a dîs lor, Tîna a pus pre ochii mei, și m'am spălat, și ved.

16. Deci dîceau unii din Farisei, Acest om nu este de la Dumnezeu, că nu păzește sîmbăta. Alții dîceau, Cum poate om păcătos să facă semne ca acestea? Și împerechere era între el.

17. Dîs-au orbului iarăși, Tu, ce faci preste dînsul, că a deschis ochii tăi? Iar el a dîs, Prooroc este.

18. Deci n'au crezut Iudeii pentru dînsul că orb a fost, și a vedut, până ce au chemat celuia, iar noi ai lui Moisi sîntem ucenici.

19. Și 'l au întrebat pre el, dî-

cînd, Acesta este fiul vostru, care voi ați dîs că s'a născut orb? cum dar acum vede?

20. Răspuns-au lor părinții lui, și au dîs, Știm că acesta este fiul nostru, și cum că orb s'a născut.

21. Iar cum acum vede, nu știm, sat cine 'l a deschis ochii. noi nu șim însuși visată are, pre dînsul îl întrebați el singur preste sineși va spune.

22. Acestea au dîs părinții lui, că se toace de Iudei, pentru că acum se sfîtușeră Iudei, că de îl va mîrturisă pre el cineva a fi Hristos, să se lepede din sinagogă.

23. Pentru aceea părinții lui au dîs, Vistă are, pre dînsul îl întrebați.

24. Deci au chemat a dîoa oară pre omul care fusese orb, și au dîs lui, Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta păcătos este.

25. Iar acela a răspuns și a dîs, De este păcătos, nu știu: una știu, că orb sînd, eu acum ved.

26. Și 'l au dîs lui iarăși, Ce a făcut ție? cum 'l a deschis ție ochii.

27. Răspuns-a lor, Am dîs voă acum, și n'ai auzit ce iarăși vo.ți să auziți? au doară și voi vo.ți să vă faceți ucenici ai lui?

28. Deci 'l au ocărit pre el, și au dîs lui, 'l ești aceluia al a celuia, iar noi ai lui Moisi sîntem ucenici.

29. Noi știm că cu Moisi a

grătit Dumnezeu; iar pre acesta nu 'l știm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a dis lor, Intru aceasta este minune, că voi nu știți de unde este, și a deschis ochii mei.

31. Și știm că pre păcătoși Dumnezeu nu 'l ascultă; și de este cineva cinstitor de Dumnezeu, și face voia lui, pre acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s'a audit oum că s'î fi deschis cineva ochi al vreunul orb din naștere.

33. De n'ar fi acesta de la Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-au și au dis lui, Intru păcate tu te ai născut tot, și tu ne înveți pre noi? Și 'l au gonit pe el afară.

35. Audit-a Iisus că 'l au gonit pre el afară; și aflându'l pre dănsul, 'l a dis lui, Tu crești în Făul lui Dumnezeu?

36. Răspuns-a el, și a dis, Cine este, Doamne, ca să cred într'însul?

37. Și 'l a dis Iisus lui, Și 'l ai vădut pre el, și cel ce grăește cu tine, acela este.

38. Iar el a dis, Cred, Doamne, Și s'a închinat lui.

39. Și a dis Iisus, Spre judecată am venit eu în lumea aceasta, ca cei ce nu ved, să vadă; și cei ce ved, să fie orbi.

40. Și au audit acestea uni din Farisei, cari erau cu dănsul, și au dis lui, Au doară și noi suntem orbi?

41. Dis-a lor Iisus, De ați fi orbi, n'ați avea păcat: iar acum

diceți, Vedem, pentru aceasta păcatul vostru rămâne.

CAPITOLUL X.

Amin, amin, grăesc voă, Că ce nu intră prin ușă în staulul oilor, ci sare pe alurea, acela fur este și tâlhar.

2. Iar acela ce intră prin ușă păstor este oilor.

3. Aceluia portarul îi deschide; și oile ascultă glasul lui: și oile sale le cheamă pre nume, și le scoate pre ele.

4. Și când scoate oile sale, merge înaintea lor, și oile merg după dănsul: căci cunosc glasul lui.

5. Iar după cel străin nu merg, ci fug de la dănsul: că nu cunosc glasul străinilor.

6. Această pildă a dis lor Iisus, iar ei n'au înțeles ce erau acelea ce grăia lor.

7. Deci iarăși le a dis lor Iisus, Amin, amin, grăesc voă, Eu sunt ușa oilor.

8. Toți câți au venit mai înainte de mine furi sunt și tâlhari: ci nu 'l au ascultat pre ei oile.

9. Eu sunt ușa: prin mine de va intra cineva, se va mântui, și va intra și va eși, și pășune va avea.

10. Furul nu vine, fără numai să fure, și să junghie, și să piardă: eu am venit ca viață să dau, și mai mult să dau.

11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oile.

12. Iar năimitul și care nu

este păstor, cărnii nu sunt oile ale lui, vede lupul venind, și lasă oile, și fugi; și lupul le răpește pre ele, și răspește oile.

13. Năimitul fugi, că năimtit este, și nu îi este lui grija pentru oile.

14. Eu sunt păstorul cel bun, și cunosc pre ale mele, și mă cunosc de ale mele.

15. Precum mă cunoaște pre mine Tatăl, și eu cunosc pre Tatăl: și sufletul meu îmi pun pentru oile.

16. Și alte oile am, care nu sunt din staulul acesta: și pre acelea mi se cade a le aduce, și glasul lor vor aud; și va fi o turmă și un păstor.

17. Pentru aceasta Tatăl mă iubeste pre mine, că eu îmi pun sufletul meu, ca iarăși să 'l leașu pre el.

18. Nimeni nu 'l ia pre el de la mine, ci eu îl pun pre el de la mine însumi, Stăpânire am să 'l pun, și stăpânire am iarăși să 'l leașu pre el. Această poruncă am luat de la Tatăl meu.

19. Deci iarăși s'a făcut pricure între Iudei pentru cuvintele acestea.

20. Și diceau mulți dintr'înșii, Drac are, și este nebun; pentru ce îl ascultați pre el?

21. Alții diceau, Aceste cuvinte nu s'înt de îndrăcit. Au doară poate drac să deschidă ochi al orbilor?

22. Și se făcea atunci înolirile în Ierusalim, și era iarnă.

23. Și umbla Iisus în biserica în pridvorul lui Solomon.

24. Deci 'l au impresurat pre el Iudei, și 'l au grătit lui, Până când îți sufletele noastre îndoit? Do ești tu Hristos, spune noă fără de sfilă.

25. Răspuns-a lor Iisus, Am dis voă, și nu credeți: lucrurile care eu fac intru numele Tatălui meu, acelea mărturisesc pentru mine.

26. Ci voi nu credeți, că nu sunteți din oile mele, precum am dis voă.

27. Oile mele glasul meu ascultă, și eu le cunosc pre dănsule, și vin după mine;

28. Și eu le dau lor viață vecinică; și nu vor peri în veac, și nimeni nu le va răpi pre ele din mâna mea.

29. Tatăl meu, care le a dat mie, mai mare de cât toți este; și nimeni nu poate să le răpească pre ele din mâna Tatălui meu.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudei iarăși au luat pietre ca să arunce asupra lui.

32. Răspuns-a lor Iisus, Multe lucruri bune am arătat voă de la Tatăl meu; pentru care dintr'aceste lucruri eu pietre aruncați asupra mea?

33. Răspuns-au lui Iudei, dicând, Pentru lucru bun noi nu aruncăm cu pietre asupra ta, ci pentru hulă; că tu om fiind, te faci pre tine Dumnezeu.

34. Răspuns-a lor Iisus, Au nu este scris în legea voastră, Eu am dis, Dumnezeu sunteți?

35. Iacă pre acela 'l a numit Dumnezeu, cătră carii a fost cu-

ventul lui Dumnezeu, și nu poate să se strice scriptura:

36. Pre care Tatăl l'a sfințit, și l'a trimis în lume, voi credeți. Iată grăești, pentru căci am zis, Fiul lui Dumnezeu sunt?

37. De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu mă credeți mie.

38. Iar de fac, deși nu mă credeți mie, credeți lucrurilor: ca să cunoașteți, și să credeți, că Tatăl este întru mine, și eu întru el.

39. Deci căutați iarăși să l'primiți pre el: și a eșit din mânia lor.

40. Și a mers iarăși de ceea parte de Iordan în locul unde a fost Ioan întîi botezând; și a rămas acolo.

41. Și mulți veniau la densul, și diceau, Ioan nici un semn n'a făcut: iar toate câte a zis Ioan pentru aceasta adevărate erau.

42. Și mulți au crezut acolo întru Isus.

CAPITOLUL XI.

Și era bolnav oare-care Lazar din Vitania, din satul Mariei și al Martei surorii ei.

2. (Și era Maria ceea ce a uns pre Domnul cu mir, și a șters picioarele lui cu părul capului ei, al cărei frate Lazar era bolnav.)

3. Deci au trimis surorile oătră ei, dicend, Doamne, iată, acela pre care rușești este bolnav.

4. Iar Isus auzind, a zis, Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se slăvească Fiul lui Dumnezeu printru înasa.

5. Și iubia Isus pre Marta, și pre sora ei, și pre Lazar.

6. Deci după ce a auzit că este bolnav, atunci s'a zăbăvit în locul în care era, două zile.

7. Apoi după aceea a zis ucenicilor, Să mergem iarăși în Iudeea.

8. Dis-au lui ucenicilor, Invățătorule, acum te căutați pre tute ludeii să te ucidă cu pietre; și iarăși mergi acolo?

9. Răspuns-a Isus, Aă nu douăspre-zece ceasuri sînt în zi? De va umbra cineva ziua, nu se va împiedea, că vede lumina lumii acesteia.

10. Iar de va umbra cineva noaptea, se va împiedea, că lumina nu este întru el.

11. Acestea a zis: și după aceea a grăit lor, Lazar prietenul nostru a adormit; ci merg ca să l' destept pre el.

12. Deci l' au zis ucenicilor lui, Doamne, de a adormit, se va mîntui.

13. Aceasta dicea Isus pentru moartea lui, iar lor le părea că pentru adormirea somnului dice.

14. Deci atunci a zis Isus lor arătat, Lazar a murit.

15. Și mă bucur pentru voi că n'am fost acolo, ca să credeți, ci să mergeți la el.

16. Deci a zis Toma, care se numește Gemăn, celor-alți împreună ucenicilor, Să mergem și noi, ca să murim cu el.

17. Deci venind Isus, l'a aflat pre el patru zile avînd acum în mormînt.

18. Și era Vitania aproape de

Ierusalim, ca la cinci-spre-zece stadii.

19. Și mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângăie de moartea fratelui lor.

20. Deci Marta, după ce a auzit că vine Isus, a eșt întru înălțarea lui, iar Maria ședea în casă.

21. Deci a zis Marta, oătră Isus, Doamne, de ce ai fost afară de aici, și de ce ai venit acum?

22. Ci și acum știu, că ori crezi că vei veni la Dumnezeu, și îl va da ție Dumnezeu.

23. Dis-a ei Isus, Iubia-va frațele tău.

24. Dis-a ei Marta, Și dacă va da la viață, eu cred că voi crede apoi.

25. Dis-a ei Isus, Eu sînt învierea și viața: cel ce crede întru mine, și trăiește, nu va muri.

26. Și tot cel ce este viu și crede întru mine, nu va muri.

27. Dis-a lui, Aă este, Doamne, că ai zis acestea? Dar acum, Doamne, nu s'a aflat, Fiul lui Dumnezeu, cel ce al venit în lume.

28. Și acestea dicend, s'a dus, și a chemat pre Maria, soră sa în taină, dicend, Invățătorule a venit, și te cinieamă.

29. Aceasta făcînd a auzit, s'a sculat degrab, și a mers la densul.

30. Și încă nu venise Isus în sat, ci era în locul unde l'a înțîmînat pre el Marta.

31. Iar Iudeii, cari erau cu ea în casă, și o mîna rădă pre ea, zecend pre Maria, că degrab

s'a sculat și a eșt, au mers după densa, dicend, Mergi la mormînt ca să plîngi a ceea.

32. Deci Maria venind unde era Isus, și zecendul pre el, a căzut la picioarele lui, dicend, Iubă Domnul, de ce ai fost afară de aici, și de ce ai venit acum?

33. Iar Isus, de ce o a zecut pre densa, pînă la acum, și pre Iudeii cari erau cu ea, zice, Posa plîngend, s'a răstît cu duhul, și s'a turburat întru sine;

34. Și a zis, Unde l' ai pus pre el? Dis-au lui, Doamne, vino și tu.

35. Și a mormînat Isus.

36. Deci dicend Iudeii, Iată cum îl iubia pre el.

37. Iar Isus, de ce a mormînat, a zis, Atunci pînă la acum, care a deschis ochii orbului, să facă ca și acum să trăiească.

38. Deci Isus arăți răscîndu-se întru sine a mers la mormînt. Și era pesteră, și piatră era preste densa.

39. Dis-a Isus, Răscîndu-pătră, Dis-a lui, sora mortului, Marta, Doamne, pute, că este mort de patru ce.

40. Dis-a ei Isus, Aă nu l'am spus ție, că nu vei crede, și vede-dea slava lui Dumnezeu.

41. Și au red cat pîtră de unde era mortul zecend, Iar Isus și a ridicat ochii în sus, și a zis, Pîrînte multumesc ție, că m'ai asculta.

42. Și eu ș am că purarea m'o ascuți: ci pentru norodul care stă împre ar am zis, ca să creacă că tu m'ai trimis

43. Și, acestea și când, a strigat cu glas mare, Lazare, vino afară.

44. Și a ieșit cel mort, legat, fiindu-i mâinele și picioarele cu fașe și fața lui cu măhramă era legată. Și-a lor Iisus, Deslețându-l pre el și l' lăsați să meargă.

45. Deci mulți din Iudei cari veniseră la Maria, și au vădut cele ce a făcut Iisus, au creșut într'insul.

46. Iar unul din ei au mers la Farisei, și le au spus cele ce a făcut Iisus.

47. Și Deci au adunat arhierii și Farisei sobor, și grăiau, Ce vom face? că omul acesta, multe semne face.

48. De îl vom lăsa pre el așa, toți vor crede într'insul: și vor veni Iudeii și vor luași locul și neamul nostru.

49. Iar unul dintr'înșiși a nume, Caiafa, arhierii fiind al anului acela, a zis lor, Voi nu știți nimic,

50. Noi gândim că de folos este nouă să moră un om pentru norod, și nu tot neamul să piară.

51. Iar aceasta nu de la sine o ia dîs: ci arhierii fiind al anulului acela, a prorocet că vrea Iisus să moră pentru norod;

52. Și nu numai pentru norod, ci și ca pre fiul lui Dumnezeu oclis pîși să l'aduie într'una.

53. Deci dintr'acea și s'au sfătuit ca să l'omoare pre el.

54. Deci Iisus nu mai umbla de față între Iudei; ci s'a dus de acolo într'o latură aproape de pustie, într'o cetate ce se cheamă Efrem și acolo petrecea cu ucenicii săi.

55. Și erau aproape paștele Iudeilor, și s'au suit mulți în Ierusalim din latură a ceea mai înainte de paști, ca să se sărbătorească.

56. Deci cântau pre Iisus, și grăiau între ei în biserică stînd, Ce vi se pare voă că nu va veni la praznic?

57. Și dedeseră arhierii și Fariseii poruncă, ca de va și cineva unde este, să vestească, ca să l'prință pre el.

CAPITOLUL XII.

Deci Iisus, mai înainte de paști, ca șese zile, a venit în Betania, unde era Lazar cel ce fusese mort, pre care l' a înviat din morți.

2. Și l' au făcut lui acolo cină; și Marta slujia; iar Lazar era unul din cei ce se l'au împreună cu dînsul.

3. Deci Maria luând o lăcă cu mir de nard de cindină, de mult preț a uns picioarele lui Iisus, și a șters cu părul său picioarele lui. Și casa s'a umplut de mirisul mirului.

4. Deci a zis unul din ucenicii lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul, care vrea să l'vință pre el,

5. Pentru ce acest mir nu s'a vindut trei sute de dinari, și să se fie dat săracilor?

6. Iar aceasta o a zis nu ca pentru săraci îl era nă grăi, ci căci fur era, și pungă avea, și ce se punea într'însa purta.

7. Și a zis Iisus, Lasă o pre

dînsa: spre dîsă îngropării mele l' a păzit pre acesta.

8. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi, iar pre mine nu mă aveți puarea.

9. Și a înțeles norod mult din Iudei că acolo este și a venit nu pentru Iisus numai, ci ca să vadă și pre Lazar, pre care l' a înviat din morți.

10. Și s'au sfătuit arhierii ca și pre Lazar să l'omoare,

11. Căci pentru el mulți din Iudei mergeau, și credeau în Iisus.

12. Și iar a doua zi norod mult care venise la praznic, auzind că vine Iisus în Ierusalim.

13. Aduat stălpări de finiel, și au ieșit într'uimplinirea lui, și strigau, Osanna: Bine este ouventat cel ce vine într'u numele Domnului, Împăratul lui Israel.

14. Și aflînd Iisus un mînz de asină, a ședut pre el; precum este scris.

15. Nu te teme fiica Sionului, iată, Împăratul tău vine la tine ședînd pre mînzul asinel.

16. Iar pre acestea și le au cunoscut ucenicii lui mai înainte, cîdăpă ce s'a proșăvit Iisus, atunci și au adus înainte că acestea erau pentru el scrise, și că acestea l' au făcut lui.

17. Deci mulțumă norodul care era cu el, cînd pre Lazar l' a strigat din mormînt, și l' a sculat pre el din morți.

18. Pentru aceea l' a și întîmpnat pre el norodul, căci au auzit că el a făcut această minune.

19. Deci au dîs Fariseii între

dînsu, Vedeți că nimic nu folosește? iată, lumea merge după dînsul.

20. Și erau oare-cari Ellini din Ierusalim ce s'au sîră să se închine la praznic:

21. Deci aceștia s'au apropiat la Filip, care cra din Betsaida Galileei și l' au rugat pre dînsul, grînd, Doamne, voim să venim pre Iisus.

22. Venit-a Filip și a spus lui Andrei: și iarăși Andrei și Filip au spus lui Iisus.

23. Și iar Iisus a răspuns lor, dicînd, A venit ceasul, ca să se proslăvească Fiul omului.

24. Amin, amin, grăiesc voă, Grăunțul de grîn cădînd pre pământ de nu va muri, el singur rămîne: iar de va muri, multă roacă aduce.

25. Cea ce își iubeste sufletul se pierde, și va pro el; și acela ce își urăște sufletul, seî în lumea aceasta, în viața cea vecinică îl va păz. pre el.

26. De s'urzește cineva mine, să l'urmeze: și unde voi fi eu, acolo și sluga mea va fi: și de va slujii cineva mie, îl va cînti pre el Tatăl meu.

27. Acum sufletul meu s'a lămurat; și ce voi dice? Părinte, mîntuiește-mă pre mine de ceasul acesta: ci pentru aceasta am venit la această cetate.

28. Părinte, proslăvește numele tău. Deci a venit glas din cer, și zice, și l' am proslăvit, și iarăși l' voi proslăvi.

29. Iar norodul, care sta, și

aiu ia, dicea, Tu let se făcu a ȳ.
dicea, Inger grăi lui.

30. Răspuns-a lor Isus și a
dis, Nu pentru mine s'a făcut
glas. Ii acesta, ci pentru voi.

— Acum este jud căta Lumei
acestea, acum stăpînitorul la-
mei, acestea se va duce afară

32. Și eu, de mă voi înălța
de pre pământ, pre tot, voi trage la mine.

33 la acuză dăra î. cmmn l
cu ce nou o via să neaă

84. Răspuns-a lui norodul, Noi
am auzit din lege că Iisus pe-
trece în veac și cum tu zici,
Se vine să se naște El omul
cine e acesta? El omul?

38. Deci a dăis lor Iisus, încă
pe la vreme amna ei a
est lăsat pe pământ care
luna, ca să nu vă coprină
pe a înmăsal ei ca
unul lăsat stăruie la
unde merge.

86 Până când aveți lumina,
credeti în lumină, ca niște lumina
și în lumina. Aștea a găsi
leas, și mergând s'a ascuns de
d nași

37. " Şi atâtea semne făcând
el înaintea lor, tot nu credeau
într-însul.

38. Ca să se împlinească cuvântul lui Isaa pr orice l pre care 'l a dis, Doamne, cine a crezut auzului nostru și brațul Domnului cuib'sa descoperit?

49. Pentru accesa a nu puteai să creagă, că arăși a dis Isa.a.

40. A orbit ochii lor, și a împietrit inima lor, ca să nu vadă cu ochii năi să înțeleagă c

nu ma, și să se întoarcă, și să 'l vindec pe el.

41. Acestea a dis Isaa, oân l
a vâdut slava lui și a grăt pen-
tiu dânsol.

42. 71. Lăsa și din beierii mulți
ați crecut înfrâns, dar pînă
Farsî nu 'l lărturisea, ca să
nu fie golit din sîr, o gră

48. Că să iubit slava oame-
nilor mai mult de cât slava lui
bunului.

44. * Iar Iisus a strigat și a zis:
Cela ce crede întru mine, nu
eștie condamnat, ci el va avea
ce m'a trimis pre mine.

mane, vedo pre cola ce n'ia tri-
lles pre mine

48. Ea lumina în lume am venit, ca să lumina omului în întuneric. Omul în întuneric nu vrea să vină la lumina noastră, ci să rămână în întuneric.

17. Și de ce nu credea că va fi
rile mele, și nu vă crede, că nu'l
am lăsat pe el și nu am venit ca
să judec lumea ci ca să mântu-
iesc lumea.

48. Căci ce se leapădă de mine, și nu primește grație mele, de pe cea care a scăpat pe caventul care am grăit, acela îl va judeca pe el în ziua cea de apoi.

49. Că eu de la mine nu am
grăit; ci Tatăl acela ce m'a trimis
pre mine, acela poruncește mi-
a uat, ce voiți de ce, și ce voiți
gră..

60. Și știu că porunca lui viață
vecinică este, deci cele ce grăiesc
eu, precum 'mi a dis mie 'tatăl,
asa grăiesc.

CAPITOLUL XIII

Iar mai înainte de praznicul
paștelor, știind Iisus că 'l a vo-
nit lui ceasul ca să se mute din
lume, a aceeași ca ră laudă, a-
bind pre ai săi, carei erau în lue,
pană în sfârșit 'l a iub.

2. Și omă făcându-se, când diavolul acum pusese în inima lui deț al lui Simon Iscarioteanul, ca să 'l vîndă pre el :

3. Știind lișus că toate l'a dat
lui Tatăl în mâini, și cum că de
la Dumnezeu a eșit, și la Dum-
nedeu merge,

4. S'a sculat de la oină, și 'a pus veșmintele; și luând fotă, s'a înclinat.

5. După aceea a turnat apă în spălătoare, și a început a spăla picioarele ucenicilor, și a le șterge cu fola cu care era înveș.

6. Deci a venit la Simon Petru: și Petru 'l a dîs lui, Doamne, ai tî vei să mă speli picioarele?

7. Răspuns-a Iisus și I a dis-
lul, Ceea ce fac eu, tu nu și I
acum; iar vei cunoaște după
aceasta.

8. Dă-a Petru lui, Nu vei
spăla picioarele mele în veac.
Răspuns-a Iisus lui, De nu te
voi spăla pre tine, n'ai parte
cu mine

9. Dis-a Simon Petru lui,
Leanne, nu lăsa pe nimeni
să-ți ia din mâinile și capul.

10. Dis-a Iisus lui, Cel spălat
n are trebuință fără numai pi-

oioarele a le spăa, oi este curat
to.: și voi curați sînteți, dar
nu toți

11. Că ştia pre cea ce vrea să 'l vîndă pre el ; pentru aceea a d.s. Nu toţi sîntefi c. t.

12. Deei după ce a spălat picioarele lor, și s'îi a luat veșmintele sale, ședînd iarăși, a dis lor, Cunoașteți ce am făcut voă ?

13. Voi pre mine mă chie-
mați Invățătorul și Domnul ; și
bine dicetți ; că sînt.

14. Dacă ești, am spălat
picioarele voastre, Domnul și
învățorul, și voi deveniți santeți
unul altuia a spăla picioarele

10. Că pildă am dat voă, ca
precum eu am făcut voă și voi
să faceți

16. Amin, amin, d'io voă, Nu
este sluga mai mare de cât
domnul s'ă : nel cel mai
mare de cât cel ce 'l a trimes
pe el.

17. De știți acestea, fericiți
săuți de le veți face

... Nu poți să-ți dai seama
cât de ușor îți vei găsi
un loc în lumea asta.
Căci ea este atât de mare,
de vastă și de frumoasă.

19. De acum încolo voi mai
naște de a se face, ca când se
va face, să credeți că ei sînt.

20. Amin, amin, grăsească voia.
Cela ce primește pre care voia.
Primește, pre mine mă primește,
Cela ce nu primește pre
mine, primește pre cela ce m'a
primește pre mine.

21. Acestea dicând Isus, s'a turburat cu duhul, și a mărturisit, și a zis, Amin, amin, grăesc voă, că unul din voi mă va vinde.

22. Deci căutați unul la altul ucenicii, neprimipându-se pentru cine grăește.

23. Și era unul din ucenicii lui culcat pre sinul lui Isus, pre care îl iubia Isus.

24. Deci a făcut seran acestuia Simon Petru, să întrebe cine ar fi de care grăește.

25. Iar cel ce se culcase pre pieptul lui Isus a zis lui, Doamne, cine este?

26. Răspuns-a Isus, Acela este, căruia eu întingând în bucatura, o voi da. Și întingând în bucatura o a dat lui Iuda al lui Simon Iscaroteanul.

27. Și după în bucatură a intrat într'insul Satana. Deci a zis Isus lui, Ce voi să faci, fă mai îngrab.

28. Și aceasta nimeni din cei ce ședeau la masă n'a cunoscut pentru ce l'a zis lui.

29. Că unii socoteau, de vreme ce pungă avea Iuda, că îl dăce Isus lui, Cumpără cele ce ne trebuiesc la praznic; sau, săracilor să dea ceva.

30. Deci după ce a luat el în bucatura, îndată a eșit: și era noapte.

31. După ce a eșit el, a zis Isus, Acum s'a proslăvit Fiul omului, și Dumnezeu s'a proslăvit întru el.

32. Dacă s'a proslăvit Dumnezeu întru el, și Dumnezeu va

proslăvi pre el întru sine, și îndatăși îl va proslăvi pre el.

33. Fiilor, încă puțin cu voi sunt Căuta-mă-veți: și precum am zis Iudeilor, Unde eu merg, voi nu puteți veni; și voă dăc acum.

34. Poruncă nouă dau voă, Ca să vă iubiți unul pre altul; precum eu v'am iubit pre voi, ca și voi să vă iubiți unul pre altul.

35. Întru aceasta vor cunoaște toți că al mei ucenici sunt ei, de veți avea dragoste între voi.

36. 1. Dis-a Simon Petru lui, Doamne, unde mergi? Răspuns-a Isus lui, Unde merg eu, nu poți veni acum după mine; iar mai pre urmă vei veni după mine.

37. Dis-a Petru lui, Doamne, pentru ce nu pot veni după tine acum? Sufletul meu pentru tine voi pune.

38. Răspuns-a Isus lui, Sufletul tău pentru mine îl vei pune? Amin, amin, grăesc ție, Nu va cânta cocoșul, până ce te vei lepăda de mine de trei ori.

CAPITOLUL XIV

Să nu se turbare inima voastră: credeți întru Dumnezeu, și întru mine credeți.

2. În casa Tatălui meu multe locașuri sunt; iar de nu, așa fi dăc voă: Voi să merg să gătesc voă loc.

3. Și de voi merge să gătesc voă loc, îndatăși voi veni, și vă voi lua pre voi la mine; ca unde sunt eu, și voi să fiți.

4. Și unde eu merg știți, și calea știți.

5. Dis-a Toma lui, Doamne, nu știm unde mergi, și cum putem să știm calea?

6. Dis-a Isus lui, Eu sunt calea, adevărul, și viața: nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine.

7. De m'ați și cunoscut pre mine, și pre Tatăl meu așa fi cunoscut și de acum îl cunoașteți pre el, și îl ați vădut.

8. Dis-a Filip lui, Doamne, arată-mă pre Tatăl, și ne va adevăra noastră.

9. Dis-a Isus lui, Atâta vreme cu voi sunt, și nu mă cunoscut pre mine Filipe? Cel ce m'a vădut pre mine a vădut pre Tatăl; și cum tu zici, Arată-mă pre Tatăl?

10. Aă nu credi că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este? grauriile care eu grăesc voă, de la mine nu le grăesc; iar Tatăl acela ce petrece întru mine, acela face lucrurile.

11. Credeți mie că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este; iar de nu pentru lucrurile acestora credeți mie.

12. Amin, amin, grăesc voă, Că cel ce crede întru mine, lucrurile care eu fac și acela va face; și mai mari decât acestea va face, că eu la Tatăl meu merg.

13. Și oricând veți cere întru numele meu, aceea voi face, ca să se proslăvească Tatăl întru Fiul.

14. Oricând veți cere întru numele meu, eu voi face.

15. De mă iubiți pre mine, poruncele mele păziți.

16. Și eu vom ruga pre Tatăl, și alți Mângător va da voă, ca să rămâne cu voi în veac;

17. Duhul adevărului, pre care lumea nu l poate primi, că nu l vede pre el, nici îl cunoaște pre el; iar voi îl cunoașteți pre el; că eu voi petrece, și întru voi va fi.

18. Nu vă voi lăsa pre voi, simonari: voi veni la voi.

19. Încă puțin, și lumea pre mine nu mă va mai vedea; iar voi mă veți vedea pre mine: că eu viu sunt, și voi veți fi vii.

20. Întru aceeași veți cunoaște voi, că eu sunt întru Tatăl meu, și voi întru mine, și eu întru voi.

21. Că cel ce are poruncele mele, și le păzește pre ele, acela este care mă iubește pre mine; și acela ce mă iubește pre mine, iubesc-l de Tatăl meu, și eu îl voi iubi pre el, și mă voi răta lui.

22. Dis-a lui Iuda, nu Iscaroteanul, Doamne, ce poate fi că noi veți să te arăți, și nu lumii?

23. Răspuns-a Isus și a zis lui, De mă iubește cineva pre mine, cuvântul meu va păzi: și Tatăl meu îl va iubi pre el, și la el vom veni, și locaș la dănsul vom face.

24. Cel ce nu mă iubește pre mine, cuvintele mele nu le păzește; și cuvântul care audă, nu este al meu, ci al Tatălui celui ce m'a trimis pre mine.

25. Acestea am zis voă, la voi petrecând.

26. Iar Mângătorul, Duhul cel Sfînt, pre care l va trimete Tatăl întru mine, acela pre voi vî va învăța toate, și va aduce a minte voă toate cele ce am grăit voă.

27. Pace las voă, pacea mea dau voă : nu precum lumea dă, eu dau voă. Să nu se tulzure inima voastră, nici să se spălmînteze.

28. Audîți-ai că eu am dîs voă, Merg, și iarăși voă veni a voi. De m'atîiubi pre mine, vați fi bucurat, căci am dîs. Merg la Tatăl, că Tatăl m'ă mînaie cîc eu la mine eșc.

29. Și acum am dîs voă mai înainte pînă a nu fi, ca cînd va fi, să credeți.

30. Nu voi mai grăi mult, ca voi să aveți să știți lumii acesteia și întru mine mare încredere.

31. Căci eu învoiesc lumea, că iubesc pre Tatăl; și precum m'ă potrivește, Tatăl așa face. Sculați-vă, să mîgăm de aici.

CAPITOLUL XV

Ei sînt vița cea adevărată, și Tatăl le dă bucurie.

2. Toată mîlădîța care nu aduce roadă întru mine, o scoate pre ea, și o aruncă afară, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi cîntați sînteți pentru cuvîntul care am grăit voă.

4. Rămâneți întru mine, și eu în-

tru voi. Precum mîlădîța care nu aduce roadă din sine, singură, de nu va rămînea în viața mea, voi rădănea întru mine.

5. Ei sînt vița, voi mîlădîțele. Căci de cînd vine întru mine, și eu intra el, acela dă o mîlădîță multă : că fără de mine nu puteți face nimic.

6. Dacă rămînea întru mine, se scoate afară, ca mîlădîța, și se usucă : și o adună pre ea, și în foc o aruncă, și arde.

7. De veți rămînea în mine, și cuvintele mele de vor rămînea întru voi, o lăsați vrea veți cere, și se va face voă.

8. Întru aceasta să produci Tatăl meu, ca roadă multă să aduceți : și să vă faceți al meu ucenici.

9. Precum m'ă iubit pre mine Tatăl, și eu v'am iubit pre voi : rămâneți întru dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele, voi rădăna întru voi, și săcînta, precum eu potădă cele Tatălui meu am păzit și rămân întru dragostea lui.

11. Acostea am grăit voă, că bucurica mea întru voi să rămîna : și lucrarea voastră să se încredinșe.

12. Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiți unu pre altu, precum eu v'am iubit pre voi.

13. Mai mare dragoste de cît aceasta nimeni nu are, ca omul să iubească pe sine, și pe părintele său, și pe părintele său, și pe părintele său, și pe părintele său.

14. Voi părintele meu sînteți, de veți face câte eu poruncesc voă.

15. De acum nu ve mai dîc voă slugă, că sluga nu știe ce face domnia, și eu pre voi v'am dîs părinte : că toate câte am vîdîc de la Tatăl meu, eu arăt voă.

16. Nu voi m'atîi ales pre mine, ci eu v'am ales pre voi, și v'am pus, ca voi să mergeți să iubiți să aduceți, și roada voastră să rămînea : că orice veți cere de la Tatăl întru numele meu, să dea voă.

17. Aștea poruncesc voă, ca să vă iubiți unu pre altu.

18. De vă urește pre voi lumea, știți că pre mine mai înainte de cînd pre voi m'atîi.

19. De atîi fi din lume, lumea ar iubi pre al său : iar căci din lume nu sînteți, eu v'am ales pre voi din lume, pentru aceasta urește pre voi lumea.

20. Aduceți-vă a minte că cuvîntul care am grăit voă, Nu este sluga mai mare de cît domnia, că de m'atîi pre mine și pre voi vî vor gîri : de ad păzit cuvîntul meu, și al vostru vor păzi.

21. Căci acostea toate vor face voă pentru numele meu, căci nu sînt pre cea ce m'atîmes pre mine.

22. De n'atîi fi venit și atîi grăit lor, păcat n'ar avea : iar acum răstîns m'atîi pentru păcatul lor.

23. Căci eu m'atîmes urește pre mine și pre Tatăl meu urește, că de nu m'atîmes voă, eu duc eu, Mân-

24. De n'atîi fi ficu, de m'atîi întru el, care nimeni alul n'atîi făcut, păcat n'ar avea : iar acum atîi și vîdîc și atîi urî și pre mine și pre Tatăl meu.

25. Căci eu m'atîmes cuvîntul cel scris în legea lor, M'atîi urit în zadar.

26. Iar cînd va veni Mângătorul pre care eu v'atîmes voă de la Tatăl, Duhul adevăratul, care de la Tatăl porocde, acela va mărturisă pentru mine : 27. Ineă și voi mărturisiți, că din început eu și Tatăl eu sîm eșc.

CAPITOLUL XVI

Acostea am grăit voă, ca să nu vă sînteți.

2. Scoate-vă vor pre voi din sinagoga : și va veni vremea, căci tot ce va ucide pre voi, să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Și acostea vor face voă, că n'atîi cîntă pre Tatăl meu pre mine.

4. Căci acostea am grăit voă, că dacă va veni vremea, să vă aduceți a minte de el, că eu am spus voă. Și acostea voă din început n'am spus, căci eu voi cîntă.

5. Iar acum merg la cea ce m'atîmes pre mine, și nimeni din voi nu m'atîntreabă, Unde mergi?

6. Căci acostea am grăit voă, întruistarea aumpuț n'ma voastră.

7. Că eu adevărat dîc voă : De

folos este voă că să m'atîmes eu, și pre Tatăl meu urește, că de nu m'atîmes voă, eu duc eu, Mân-

găitorul nu va veni la voi; iar de mă voi duce, îl voi trimite pre el la voi.

8. Și venind acela, va vădi lumea de păcat, și de dreptate, și de judecată.

9. De păcat, căci nu cred întru mine.

10. De dreptate, căci la Tatăl meu merg, și nu mă veți mai vedea pre mine.

11. De judecată, căci stăpânitorul lumii acesteia a să judecat.

12. Încă multe am a dice voă, ci nu puteți a le purta acum.

13. Iar când va veni acela, Duhul adevărului, va povățui pre voi la tot adevărul: că nu va grăi de sine; ci câte va auzi, va grăi și cele viitoare va vesti voă.

14. Acela pre mine mă va slăvi: că dintr'al meu va lua, și va vesti voă.

15. Toate câte are Tatăl, ale mele sunt: pentru aceasta am dis, că dintr'al meu va lua, și va vesti voă.

16. Puțin, și nu mă veți vedea: și iarăși puțin, și mă veți vedea, că eu merg la Tatăl.

17. Deci ați dis unii din ucenicii lui între sine, Ce este aceasta ce dice noă, Puțin, și nu mă veți vedea: și iarăși puțin, și mă veți vedea: și. Cum că eu merg la Tatăl?

18. Deci și ceau, Ce este aceasta ce dice, Puțin? nu știm ce grăiește.

19. Deci a cunoscut Iisus că vreau să-l întrebe pre ei, și a dis lor, De aceasta vă întrebați între

voi, căci am dis, Puțin, și nu mă veți vedea: și iarăși puțin, și mă veți vedea?

20. Amin, amin, grăesc voă, Că voi veți plânge și vă veți tîngu, iar lumea se va bucura: și voi vă veți întrista, ci întristarea voastră întru bucurie se va întoarce.

21. Murea când naște întristare are, căci a sosit ceasul ei: iar dacă naște copilul, nu și mai aduce aminte de scîrbă, pentru bucuria, căci s-a născut om în lume.

22. Deci și voi întristare acum aveți: ci iarăși vă voi vedea pre voi, și se va bucura inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.

23. Și într'acea și pre mine nu mă veți întreba nimic. Amin, amin, grăesc voă, Ori ce veți cere de la Tatăl întru numele meu, vă da voă.

24. Până acum n'ați cerut nimic întru numele meu, corecți, și veți lua, că bucuria voastră să fie deplin.

25. Acestea în pilde am grăit voă: ci va veni ceasul, când nu voi mai grăi în pilde voă, ci arătat pentru Tatăl voi vesti voă.

26. Într'acea și în numele meu veți cere: și nu dic voă, că eu voi ruga pre Tatăl, pentru voi.

27. Că însuși Tatăl vă iubeste pre voi, căci voi pre mine m'ați iubit, și ați crezut că eu de la Dumnezeu am eșit.

28. Eșt-am de la Tatăl, și am

venit în lume: iarăși las lumea și merg la Tatăl.

29. Dis-ați lui ucenicii, Iată, acum arătat grăiești, și nioi o pildă nu ați.

30. Acum și m'ă săi toate, și nu și trebuie ca să te întrebe cineva, prin aceasta credem că de la Dumnezeu ai eșit.

31. Răspuns-a lor Iisus, Acum credeți?

32. Iată, vine ceasul, și acum a sosit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale, și pre mine singur mă veți lăsa dar nu sunt singur, că Tatăl cu mine este.

33. Acestea am grăit voă, ca întru mine pace să aveți. În lume neceaz veți avea: ci îndrăzniți eu am biruit lumea.

CAPITOLUL XVII.

Acestea a grăit Iisus, și și a rădicat ochii săi la cer, și a dis Părinte, a venit ceasul: proslăvește pre Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească pre tine:

2. Precum ai dat lui stăpânire a tot trupul, ca tot ce ai dat lui să le deo lor viață vecinică.

3. Și aceasta este viața cea vecinică, ca să te cunoască pre tine unul adevăratul Dumnezeu, și pre care ai trimis, pre Iisus Hristos.

4. Eu te am proslăvit pre tine pre pământ, lucrul am săvârșit, care ai dat mie ca să-l fac.

5. Și acum mă proslăvește, tu Părinte, la tine însuși, cu slava

care am avut la tine mai înainte până a nu fi lumea.

6. Arătat-am numele tău oamenilor pre cari ai dat mie din lume: al tău erau, și mie i ai dat pre ei; și cuvântul tău a păzit.

7. Acum a cunoscut că toate câte ai dat mie de la tine sunt.

8. Pentru că cuvintele care ai dat mie, te am dat lor; și ei te au primit, și au cunoscut cu adevărat că de la tine am eșit, și au crezut că tu m'ai trimis.

9. Eu pentru aceștia mă rog: nu pentru lume mă rog, ci pentru aceștia cari ai dat mie, că al tău sunt.

10. Și ale mele toate ale tale sunt, și ale tale ale mele; și m'am proslăvit întru dînsul.

11. Și de acum nu mai sînt în lume, iar aceștia în lume sînt, și eu la tine vin. Părinte sfînt, păzește-i pre dînsii întru numele tău pre care ai dat mie, ca să fie una, precum și noi.

12. Când eram cu ei în lume, eu îi pămam pre ei întru numele tău: pre cari i ai dat mie i am păzit, și nimeni dintru dînsii n'a perit, fără numai fiul pierdător; ca să se implinească scriptura.

13. Iar acum la tine vin; și acestea grăesc în lume, ca să a bi bucuria mea deplin întru ei.

14. Eu am dat lor cuvântul tău; și lumea i a urit pre ei, căci nu sînt ei din lume, precum eu nu sînt din lume.

15. Nu mă rog ca să i seaf pre ei din lume, ci ca să i păzești pre ei de cel viclean.

16. Ei din lume nu sînt, precum și eu din lume nu sînt?

17. Sînteste-i pre ei întru adăvărul tîd: cuvîntul tîd adevăr este.

18. Precum pre mine m'af trimes în lume, și eu 'l am trimes pre ei în lume.

19. Și pentru cînd ei cu mine sîntese pre mine însuși, ca și ei să se sînt întru adăvăr.

20. Și nu numai pentru aceea m'af rog, ci și pentru cei ce vor crede prin cuvîntul lor întru mine;

21. Ca toți una să fie; precum tu, Părinte, întru mine, și eu întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie, ca să crească lumea că tu m'af trimes.

22. Și eu slava care m'af dat mie de la Tatăl, tot așa să dea Tatăl pre ei întru mine.

23. Ed întru ei, și tu întru mine, ca să 'l veddesă și Tatăl, și ei să cunoască lumea că tu m'af trimes și 'l af rubit pre ei precum pre mine m'af rubit.

24. Părinte, pre cari 'l af dat mie, voiesc ca unde sînt eu, și aceia să fie împreună cu mine, ca să văd slava mea, care af dat mie pentru că m'af rubit pre mine mai înainte de îneme erea lumii.

25. Părinte drepte, și lumea pre tine nu te a cunoscut; iar eu te am cunoscut, și acesta a cunoscut, ca tu m'af trimes pre mine.

26. Și am aratat lor numele tîd, și 'l voi arăta: ca dragostea

cu care m'af rubit pre mine întru cîndul să fie, și eu întru ei.

CAPITOLUL XVIII

Aceștea grănd Isus, a eșit împreună cu ucenicii săi de ceea parte de pîrîul Chîedrulul unde era o grădă întru care i murat ei și ucenicii lui.

2. Și știa și Iuda, cel ce 'l a vîndut pre el, locul: căci de multe ori se adăna Isus acolo cu ucenicii săi.

3. Deci Iuda, luând oaste, și de la arhierii și de la Farisei slugi, a venit acolo cu felinare și cu fîcări și cu armă.

4. Iar Isus, șînd toate cele ce erau să vie asupra lui, eșînd a dîs lor, Pre cine căutați?

5. Răspuns-a lor, Pre Isus Nazareanul. Dîs-a lor Isus. Eu sînt. Și sta și Iuda, cel ce îl vînduse pre el împreună cu dînsul.

6. Deci după ce a dîs lor, Ed sînt, s'au întors ei înapoi, și au cădat jos.

7. Și iarși 'l a întrebat pre ei, Pre cine căutați? Tu ei au dîs pre Isus Nazareanul.

8. Răspuns-a Isus, Am spus voă că eu sînt: deci de m'af căutați pre mine, lăsați pre aceștia să se ducă.

9. Ca să se implinească cuvîntul, care a dîs, Pre cari 'l af dat mine n' am perdat dintru lor și nici pre unul.

10. Iar Simon Petru avînd sabie, o a scos pre ea, și a lovit pre sluga arhierului, și 'l a tăiat u-

rechia lui cea dreaptă. Și era numele slugii Malh.

11. Deci a dîs Isus lui Petru. Baga sabia ta în teacă, palatul care m'af dat mie Tatăl, af nu voi bea pre el?

12. Deci oastea, și căpitenia, și slugile iudeilor au prins pre Isus, și 'l au legat pre el.

13. Și 'l au dus pre el la Anna întîu că era socra lui Caiata, care era arhierul al anului aceluia.

14. Și era Caiata cel ce a sfîntuit pre Iudei, că de folos oștii s'au mînat an cu an pentru aceea.

15. Și mergea după Isus Simon Petru, și el-l au urmat. Iar aici el a văd că era curtea arhierului, și Isus a intrat în curtea arhierului.

16. Iar Petru a stătit la ușa afară. Deci a eșit cerșator care era cunoscut arhierului, și a dîs portăritel, și a băgat în curtea pre Petru.

17. Și a dîs lui Petru slugnica portărită, Af nu cunai și tu cerșator ce ești cu dînsul? Dîs-a ei, Nu sînt.

18. Și stăd slugile și slugitorii, cari făcuseră foc; că era frig, și se încălzeau; și era ou ei Petru stănd, și încălzeându-se.

19. Și Deci arhierul a întrebat pre Isus de ucenicii lui, și de învățătorii lui.

20. Răspuns-a Isus, Toți 'l af făcut am grăt lumii; ed totdeauna am învățat în sinagoga, și în biserică, unde toți lăudă se adună, și întru ascuns n'am grăt nimic.

21. Ce m'af întrebi? învechă

pre cei ce au audit, ce am grăt lor? Iată, aceștia știu cele ce am grăt eu.

22. Și acestea dîcînd ei, unul din slugile ce stău înainte a da palmă lui Isus, dîcînd, Așa răspund arhierului?

23. Răspuns-a Isus lui, De am grăt rea, lărturise de Jezeu. Iar de am grăt bine, ce m'af tăi?

24. Deci 'l a trimes pre ei Anna legat la Caiata arhierului.

25. Și era Simon Petru stănd și încălzeându-se. Deci dîsă lui, Af deară și tu din ucenicii lui ești? Iar el a schipălat și a dîs, Nu sînt.

26. Dîs-a lui unul din slugile arhierului, rudeni ești al celui ce af tăi Petru? Dîs-a ei, Af nu te cunosc eu în grădina cu dînsul?

27. Și iarși s'a epăda Petru și îndacăși a cântat cocoșul.

28. Și af adus pre Isus de la Caiata în divan; și era dimineață; și el n'af intrat în divan, ca să nu se parească ca să mădăre pagose.

29. Și a eșt Pilat la ei, și a dîs, Ce pîră aduceți asupra omului aceluia?

30. Răspuns-au și af dîs, De n'ar fi fost acesta făcător de rele, nu 'l am fi lat pre o ție.

31. Deci a dîs lor Pilat, Lăsați pre el voi, și dupre legea voastră judecați pre el. Și af dîs lui Pilat, Noia nu este cu putință a omorîm pre nimeni.

32. Ca cuvîntul lui Isus să se implinească, care a dîs, însem-

nând cu ce moarte vrea să moară.

33. Și a intrat iarăși în divan Pilat, și a chemat pre Iisus, și l'a ois lui, Tu ești împăratul Iudeilor?

34. Răspuns-a Iisus lui, De la tine tu zici aceasta, sau alții au grăit ție pentru mine?

35. Răspuns-a Pilat, Au doară eu Iudei sunt? Neamul tău și arhierii te au dat pre tine mie: ce ai făcut?

36. Răspuns-a Iisus, Împărăția mea nu este din lumea aceasta: do ar fi fost din lumea aceasta înșălașea mea, slugile mele s'ar fi nevoit, ca să nu fiu dat Iudeilor: iar acum împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui, Au în parat ești tu? Răspuns-a Iisus, Tu zici că împărat sunt eu. Eu spre aceasta m'am născut, și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Tot ce ce este cu adevăr ascultă glasul meu.

38. Zis-a Pilat lui, Ce este adevărul? Și aceasta zicând iarăși a eșit la Iudei, și a zis lor, Eu nici o vină nu aflu întru el.

39. Că este voă obiceiu, ca să vă slobodește pro anul la pașii decii voștri să vă slobodește voă ție împăratul Iudeilor?

40. Strigat-au drept aceea iarăși toți, zicând, Nu pre acesta, ci pre Varavva. Iar Varavva era talhar.

CAPITOLUL XIX.

Deci atunci a luat Pilat pre Iisus, și l'a bătut.

2. Și ostașii împletind oșună de spin, au pus-o în capul lui, și cu haină mohorită l'au îmbrăcat pre el.

3. Și diceau, Bucură-te, Împăratul Iudeilor! Și îi dau lui palme.

4. Deci a eșit iarăși afară Pilat, și a zis lor, Iată, aduc voă pre el afară, ca să cunoașteți că intru dărsul mei o vină nu aflu.

5. Deci a eșit Iisus afară, purtând oșuna cea de spin, și haina cea mohorită. Și Pilat le a zis lor, Iată omul!

6. Iar dacă l'au văcut pre el arhierii și slugile, au strigat, zicând, Răstignește-l, răstignește-l pre el. Zis-a lor Pilat, Luați-l pre el voi, și l'răstigniți; că eu nu aflu întru el vină.

7. Răspuns-au lui Iudei, Noi ce avem cu dăpărea lea? noastră dator este să moară, căci pre sine Fiul al lui Dumnezeu s'a făcut.

8. Iar dacă a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s'a temut;

9. Și a intrat în divan iarăși, și a zis lui Iisus, De unde ești tu? Iar Iisus răspuns-a l'a dat lui.

10. Deci a zis Pilat lui, Mie nu mi' graiești? au nu știu că putere am să te răstignesc? și putere am să te slobodeșc?

11. Răspuns-a Iisus, N'ai avea nici o putere asupra mea: că de n'ar fi fost dat ție de sus: pentru

aceasta cel ce m'a dat ție mai mare păcat are.

12. Dintr'aceasta căuta Pilat să l'slobodească pre el: iar Iudeii s'argană zicând, De voi slobodiți pre acesta, în ești prieten Chesarului: tot cel ce se face pre sine împărat, stă împotriva Chesarului.

13. Deci Pilat auzind cuvântul acesta, a scos afară pre Iisus, și a eșit pre scaun la judeoată în locul ce se cheamă Pavdosit cu pietre, iar Evreește, Gavvata.

14. Și era vinerea paștelor, și ceasul ca la al șaselea: și a zis Iudeilor, Iată Împăratul vostru.

15. Iar el a strigat, Ie'z, Ie'z, răstignește-l pre el. Zis-a lor Pilat, Pre Împăratul vostru să l'răstigneșc? Răspuns-au arhierii, N'avem împărat fără numai pre Chesarul.

16. Deci atunci l'a dat pre el lor ca să se răstignească. Și au luat pre Iisus, și l'au dus.

17. Și ducându-se și crucea sa, a eșit la locul ce se cheamă al căpăținei, care se dăce Evreește Golgota.

18. Unde l'au răstignit pre el, și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta, și în mijloc pre Iisus.

19. Și a scris și titlu Pilat și l'a pus pre cruce. Și era scris IISUS NAZARINIANUL ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

20. Și pre acest titlu mulți din Iudei l'au cetit: căci aproape era de cetate locul unde s'a răstignit Iisus: și era scris Evreește, Elinește și Rimlinește.

21. Deci auzi zis lui Pilat arhierii Iudeilor, Nu scrie, Împăratul Iudeilor; ci cum că el a zis, Împărat sunt al Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat, Ceea ce am scris, am scris.

23. Iar ostașii, dacă au răstignit pre Iisus, au luat hainele lui, și le au făcut patru părți, fiecărui ostaș o parte; și cămașa auzi: și era cămașa necusută, de sus țesută preste tot.

24. Și auzi zis intru dănsii, Să nu o sfășiem, oi să aruncăm sorți pentru dănsa a căruia va fi: ca să se împlinească scriptura ce dăce, Împărțit-au hainele mele lor-și, și pentu cămașa mea auzi aruncat sorți. Deci ostașii aceștia au făcut.

25. Și sta lângă crucea lui Iisus mama lui, și sora mamei lui, Maria a lui Cleopa, și Maria Magdalena.

26. Deci Iisus vădând pro maica sa, și pre ucenicul stând, pre care iubia, a zis maicei sale, Mulere, Iată fiul tău.

27. După aceea a zis ucenicului, Iată mama ta! Și dintr'acel ceas o a luat pre dănsa ucenicul intru ale sale.

28. După aceea stănd Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se împlinească scriptura, a zis, Mi e sete.

29. Și era acolo un vas plin de oțet: iar el umplând un buterete de oțet, și în isop puindu-l, l'a dat la gura lui.

30. Deci dacă a luat oțetul Iisus, a zis, Săvârșita-s-a: și plecându-și capul, și a dat duhul.

dut; fericiți cei ce n'au vădut, și au creșut.

30. Multe încă și alte semne a făcut Iisus înaintea ucenicilor săi, care nu s'au scris în cartea aceasta.

31. Iar acestea s'au scris, ca să credeți că Iisus este Hristos. Fiii lui Iummedeu și creștând viață să aveți întru numele lui.

CAPITOLUL XXI.

După acestea iarăși s'a arătat pre sine Iisus ucenicilor săi, la marea Tiveriadel; și s'a arătat așa.

2. Erau împreună Simon Petru, și Toma care se dicea Geamăn, și Natanail, cel din Cana Galileei, și alți doi din ucenicii lui.

3. Dis-a lor Simon Petru, Măduc să păscașe. Dis-a el lui, Mergem și noi împreună cu tine. Și au eșit, și s'au suit în corabie îndată; și într'acea noapte n'au prins nimic.

4. Iar după s'a făcut dimineață, a stătut Iisus la țermuri; dar nu stău ucenicii că Iisus este.

5. Deci a dis lor Iisus, Fiilor, nu cumva aveți ceva de mănca-re? Răspuns-au lui, Nu.

6. Iar el a dis lor, Aruncați mreaja d'na dreapta pară a corăbiei, și veți afla. Și au aruncat, și marea puteau să tragă pre ea de mulțimea peștilor.

7. Deci a dis ucenicul acela pre care îl iuba Iisus, lui Petru, Domnul este. Iar Simon Petru aușind că Domnul este, cu epen-

ditul s'a înclinat (că era gol,) și s'a aruncat în mare.

8. Iar cel-l-alti ucenici cu corăbii oară au venit; (căci nu erau departe de pământ, ci ca la două cote de coști trăgând mreaja cu pești.

9. Deci dacă au eșit la pământ, au văcut jăratec stând, și pește pus d'asupra, și pâine.

10. Dis-a lor Iisus, Aduceți din pești cari ați prins acum.

11. S'a suit Simon Petru, și a tras mreaja la uscat, plină de pești mari, o sută cincizeci și trei; și atăția fiind, nu s'a rupt mreaja.

12. Dis-a lor Iisus, Veniți de prânziți. Și nimeni nu cuteza din ucenici să-l întrebe pre el, Tu cine ești? știind că Domnul este.

13. Și a venit Iisus, și a luat pâinea, și le a dat lor, și pește la mănca-re.

14. Cu aceasta acum a treia oară s'a arătat Iisus ucenicilor săi, după ce s'a sculat din morți.

15. Deci dacă au prânzit, a dis Iisus lui Simon Petru, Simone, al lui Iona, lubești-mă mai mult de cât aceștia? Dis-a lui, Așa, Doamne; tu știi că te iubesc. Dis-a lui, Paste micușorilor mei.

16. Dis-a lui iarăși a doua oară, Simone, al lui Iona, lubești-mă? Răspuns-a lui, Așa, Doamne; tu știi că te iubesc. Dis-a lui, Paste oile mele.

17. Dis-a lui a treia oară, Simone, al lui Iona, lubești-mă? S'a măhnit Petru căci a dis lui a treia oară, lubești-mă? Și a

dis lui, Doamne, tu toate știi; tu știi că te iubesc. Dis-a Iisus lui, Paste oile mele.

18. Amin, amin, dic ție. Când oral mai tiner te înungeai pre tine însuși, și umblai unde vrea; iar după ce vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale, și altul te va înunge, și te va duce unde tu nu vorești.

19. Și aceasta a dis, însemnând cu ce moarte va săvi pre Dumneșu. Și aceasta grăind, a dis lui, Urmează-mă.

20. Iar întorcându-se Petru, a vădut pre ucenicul pre care iuba Iisus mergând după el; care se și culcase la cină pre pieptul lui, și discuse. Doamne, cine este celui ce va să te vină?

21. Pre acela vădându-l Petru

a dis lui Iisus, Doamne, dar a cesta ce va face?

22. Dis a Iisus lui, De vori vrea să rămâne acesta până vori veni, ce ți este ție? tu urmează-mă.

23. Deci a eșit cuvântul acesta între frați, că ucenicul acesta nu va muri; și n'a dis Iisus lui, Nu va muri; ci, De vori vrea să rămâne acesta până vori veni, ce ți este ție?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește pentru acestea, și a scris acestea, și știm că adevărată este mărturisirea lui.

25. Sânt încă și altele multe câte a făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, nici în lumea aceasta mi se pare că n'ar în-căpea cărțile care s'ar fi scris. Amin.

FAPTELE

SFINȚILOR APOSTOLILOR

CAPITOLUL I.

Cuvântul e îndemnat a fi făcut. O Tăcile, pentru toate cele ce a început Iisus a face și învăța.

2. Până în ziua întru care s'a înălțat, poruncă li s'a dat. Sfinți apostolilor, pre cari i-a ales.

3. Căroră s'a și pus înainte pre

sine vă după pacea sa în multe semne adevărate, în patru-șeci de zile arătându-se lor, și grăind cele pentru împărăția lui Dumneșu.

4. Și cu densii petrecând, le a poruncit lor să se lăsa-alm să nu se despartă, ci să aștepte în-găduința Tatălui, care, diso el, aș aduce de la mine.

5. Căci Ioana potezat cu apă,

iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt nu după multe zile, e aceea.

6. Iar ei adunându-se, 'l au întrebat pre dănsul, zicând, Doamne, ai în vremea aceasta voi să aședî împărățea lui Israel?

7. Iar el a zis către dănsul, Nu este al vostru a ști anii sau vremile, care Tatăl le a pus într-o sa stăpîni.

8. Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt preste voi: și veți fi mie marturi în Ierusalim, și în toată Iudeea, și în Samara, și până la marginea pămîntului.

9. Și aceștea zicînd, privind ei, s'a înălțat; și nor 'l a luat pre el de la ochii lor.

10. Și cîntau 'l ei la cer cînd mergea el, iată, doi bărbați au stătut înaltea lor în veșminte albe.

11. Cîrîi au și zis, Bărbați Galileeni, ce stați căutînd spre cer, și acești Iisus, care s'a înălțat de la voi la cer, așa va veni precum 'l ați vădut pre el mergînd la cer.

12. Atunci s'au întors apostolii în Ierusalim de la muntele ce se cheamă Eleon, care este aproape de Ierusalim, calea sâmbetelor averi.

13. Și dacă au intrat s'au sînt în casa de sus, unde lăcașul Petru și Iacov, și Ioan, și Andrei, Filip și Toma, Varolomeu, și Mattei Iacov al lui Alfeu, și Simon Zilotis, și Iuda fratele lui Iacov.

14. Aceștia toți erau așteptînd

cu un cuget în rugăciune și în cerere, că a mînerne, și cu Maria muma lui Iisus, și cu trați lui.

15. Și în zilele acelea stăndu-se Petru în mijlocul ucnicilor, a zis, și era mulțime de năe împreună ca la o sută și douăzeci.

16. Lărbăți frați, se cădea a se împlini scriptura aceasta, care a zis mai înainte Duhul Sfânt prin gura lui David pentru Iuda care s'a făcut povătuitor celor ce s'au prins pre Iisus.

17. Căci numărât era împreună cu noi, și luase soartea slujbei aceștea.

18. Deci acesta a cîștigat țarină din plata nedreptăței; și cădînd la pămînt, a plesnit preste mijloc, și s'au vărsat toate măruntașele lui.

19. Și s'a făcut aceasta cunoscută la toți cei ce lăcuiau în Ierusalim; așa căt s'a chemat țarina aceea în limba lor, Achol-dai a, adică Tîna sîngelui.

20. Pentru că scris este în cartea Psalmlor, Iacă-so curtea lui pusue, și să nu fie cine să lăcuască într-ea; și episcopia lui să o fie altul.

21. Deci, se cuvîna, dintr'acești bărbați cari se adunau cu noi în toată vremea într-o care n'ra s'ăa într-o noi Domnul Iisus.

22. Începînd de la botezul lui Ioan, pînă în ziua în care s'a înălța de la noi să fie cu noi marur înălței lui, unul dintr'aceștia.

23. Și au pus pre doi, pre

Iosif ce se cheamă Varsava, care s'a numit Iost, și pre Mattia.

24. Și rugându-se au zis, Tu, Doamne, care știi inimele tuturor, arată dintr'acești doi pre unul care ai ales.

25. Că să iee soartea slujbei și apostolei aceștea, dintru care a cădut Iuda, ca să meargă în locul lui.

26. Și au dat sorții lor; și a cădut soartea pre Mattia; și s'a numărât cu cei un-spre-zece apostoli.

CAPITOLUL II.

Și dacă s'a împlinit ziua Praxinului a cinci-zece de zile, erau toți împreună adunați la un loc.

2. Și s'a făcut fără de veste din cer sunet ca de suflare de vîfor ce vine repede, și a umplut toată casa unde se adunau.

3. Și li s'au arătat lor limbi împărțite ca de foc, și a secut pre fie-care din ei.

4. Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și au început a grăi într'alte limbi, precum le da lor Duhul a grăi.

5. Și erau în Ierusalim lăcuitori Iudei, bărbați eucernici, dintru tot neamul ce este sub cer.

6. Și făcîndu-se glasul acela, s'a adunat mulțimea, și s'a turburat, căci auzea fie-care pre el grăind în limba sa.

7. Și se spăimîntau toți și se mirau, zicînd unul către altul, Aă nu sînt aceștia ce grăesc toți Galileeni?

8. Și cum noi auzim fie-care limba noastră, intru care ne am născut?

4. Parteni, și Mdeni, și Elamteni, și cei ce lăcuiesc în Mesopotamia, și în Iudeea, și în Cappadochia, în Pont, și în Asia.

10. În Frighia, și în Pamfilia; în Egipt, și în părțile Liviei cele de lingă Chirini, și nemernicii Romani, Iudei și veneticii.

11. Citenii și Arapi, auzim pre el grăind în limbele noastre mîririle lui Dumnezeu.

12. Și se spăimîntau toți, și se mirau, zicînd unul către altul, Ce va să fie aceasta?

13. Iar așii latvocieni de nă, Acești oameni de must sînt plini.

14. Iar stînd Petru cu cei un-spre-zece și a rîdcat glasul său, și a zis lor, Bărbați Iudei, și toți cei ce lăcuți în Ierusalim, accastia voă să vă fie știută, și ascultați cuvintele mele.

15. Pentru că nu precum se pare voă, aceștia sînt beți, că este *numa* fal tre lea ceas dîndi.

16. Ci accastia este ceea ce s'a zis prin proroci Ion.

17. Și va fi în zilele cele de apoi, dice Dumnezeu, turna-voii din Duhul meu preste tot trupul, și vor proroci fecorîi voștri, și fetele voastre, și tinerii voștri vedenii vor vedea, și bătrînii voștri visuri vor visa.

18. Încă și preste slugele mele și preste slujnicele mele în zilele

acelea voii turna din Duhul meu si vor prooroci.

19. Si voii da minuni in cer sus, si semne pre pamant jos; sange, si foc, si fumegare de fum

20. Soarele se va intoarce intru intunecare, si luna in sange, mai inainte pana ce va veni ziua Domnului cea mare si luminata.

21. Si va fi, ca tot cela ce va chema numele Domnului se va mantui...

22. Barbați Israeliteni, ascultati cuvintele acestea, pre Iisus Nazarineanul, barbat de la Dumnezeu aratat la voi, cu puteri si cu minuni si cu semne care a facut printre insul Dumnezeu in mijlocul vostru, precum si voi stiți.

23. Pre acesta, dupre statul cel rinduit si dupre mai inainte stiinta lui Dumnezeu, fiind dat, luandu-l, si prin mainele oelor tară de lege rastignindu-l, l-au omorit.

24. Pre care Dumnezeu l-a inviat, stricand durerile morței; pentru ca nu era cu putinta a fi al de dănsa tinut.

25. Ca David grăcește pentru dănsul. Vedut-am pre Domnul inaintea mea pururea, ca da dreapta mea este, ca să nu mă clătesc

26. Pentru aceasta s'a veselit inima mea; si s'a bucurat limba mea, inca si trupul meu se va odihni spre nădejde:

27. Ca nu vei lăsa sufletul s'au umilit cu inima, si au dis

meu in iad, mei vei da pre Sfintul tău să vadă stricăciune.

28. Cunoscut ai făcut mie căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața ta.

29. Barbați frați, să fie slobod cu indrăzneală a grai cătră voi pentru patriarhul David, că a și murit și s'a îngropat, și mormântul lui este între noi până în ziua aceea.

30. Deci prooroc fiind, și știind că cu jurământ s'a jurat Dumnezeu lui, că din rodul coapsei lui, dupre trup, va rodi pre Iisus, să șadă pe scaunul lui,

31. Mai înainte vedend acestea, a grăit de învierea lui Iisus, că nu s'a lăsat sufletul lui în iad, nici trupul lui a vădit stricăciune.

32. Pre acest Iisus l-a inviat Dumnezeu, căruia noi toți suntem marturi.

33. Prept aceea cu dreapta lui Dumnezeu înălțându-se și făgăduindu-și Duhului Sfânt luând de la Tatăl, a turnat aceasta care acum voi vedeți și auziți.

34. Pentru că nu David s'a suit în ceruri, ci dăce însuși, Dis-a Domnul Domnului meu, șezi d'a dreapta mea.

35. Până ce voii pune pre vrămașii tăi așternut pe cioarelor tale

36. Deci cu adevărire să știe toată casa lui Israel, că Domn și Hristos a făcut Dumnezeu pre Iisus acesta, pre care voi l-ați răstignit.

37. Iar ei auzind aceasta s'au umilit cu inima, și au dis

cătră Petru și cătră ceilalți apostoli. Ce vom face bărbați, frați?

38. Iar Petru a dis cătră ei, Pocăiți-vă, și să se boteze fiecare dintru voi întru numele lui Iisus Hristos spre ertare a păcatelor, și veți lua darul Sfintului Duh

39. Pentru că voă este făgăduința, și feciorilor voștri, și tuturor celor de departe, ori pre căți va chema Domnul Dumnezeu nostru.

40. Și cu alte cuvinte mai multe mărturisă și îndemna pre dănsii făcând, Măntuiți-vă de acest neam îndărătnic.

41. Iar deci cei ce bucușos au primit cuvântul lui, s'au botezat; și s'au adăugat în ziua aceea suflete ca la trei mii.

42. Și erau așteptând intru învățătura apostolor, și intru împărțirea și intru frângerea pâinei, și intru rugăciuni.

43. Și s'a făcut preste tot sufletul Ierusalim: și multe minuni și semne prin apostoli se făceau.

44. Și toți cei ce au crezut erau la aceeași, și aveau toate de obște

45. Și moșiele și averile le vindeau, și le împărțeau pre ele tuturor, dupre cum fie-care avea lipsă.

46. Și în toate zilele așteptând cu un ruget în biserică, și frângend prin case pâine, primiau hrană cu bucurie și cu prostimea în mie, și

47. Lăudând pre Dumnezeu,

și avend har la tot norodul. Iar Domnul adăuga pre cei ce se măntuiau în toate zilele la biserică.

CAPITOLUL III.

Și împreună Petru și Ioan s'au așezat în biserică în ceasul rugăciunii a noaptea.

2. Și un Lărbat care-care schiop din pântecul mamei sale fiind, se purta, pre care îl puneau în toate zilele înaintea ușii Liserului ce se chema Trimoniș, ca să ceră naștă mie de la cei ce intră în Liserul.

3. Căra vedend pre Petru și pre Ioan, vrind să intre în biserică, cerea milostivie.

4. Iar Petru, cu Ioan căuând la dănsul, a dis, Caută la noi.

5. Iar el cu osidie căuta la dănsul așteptând să se coră de la ei.

6. Iar Petru a dis, Argint și aur nu este la mine; iar ce am aceea îți dau: Intru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul scoală și umblă.

7. Și apucându-l pre dănsul de mâna cea dreaptă, l-a ridicat, și îndată i s'au întărit lui talpele și fluxurile.

8. Și sărind a stătit, și umbla, și a intrat cu dănsii în biserică umblând, și sărind, și lăudând pre Dumnezeu.

9. Și l-a vedut pre el tot norodul umblând și lăudând pre Dumnezeu.

10. Și îl cunoșteau pre el că acesta era acela ce ședea pentru

milostenie la ușa cea Frumoasă a bisericii, și s'au umplut de spaimă și de mirare pentru ceea ce i s'a întâmplat lui.

11. Și ținându-se schiopul cel viudecat de Petru și de Ioan, a alergat la densul tot norodul în pridvorul ce se cheamă al lui Solomon, înspălmânați.

12. "Iar Petru vădend aceasta, a răspuns către norul băbailor Israeliteni, ce vă minunați de aceasta? sau ce căutați la noi, acum cu a noastră putere sau cucernicie am fi făcut pre aceasta să umble?"

13. Dumnezeu lui Avraam, și al lui Isaac, și al lui Iacov, Dumnezeu părinților noștri, a proslăvit pre Fiul său Iisus; pre care voi l'ați dat, și v'ați lepădat de dăruirea înaintea feței lui Ilat, judecând el să l' l' slobodească.

14. Iar voi de Cel Sfânt și drept v'ați lepădat, și ați cerut bărbat ucigaș să vi se dăruiească voi;

15. Iar pre Incepătorul vieții l'ați omorât, pre care Dumnezeu l'a înviat din morți; căruia noi marturi suntem.

16. Și întru credința numelui lui, pre acesta pre care îl vedeți și l' știți, l'a întărit numele lui și credința cea printr'insu. l'a dat lui toată întregimea aceasta înaintea voastră tuturor.

17. Și acum, fraților, știu că prin neștiință ați făcut aceasta, ca și boierii voștri

18. Ci Dumnezeu cele ce mai înainte a vestit prin gura tuturor proorocilor lui, că va pătimi Hristos, a împlinit așa

19. "Deel pocăiți-vă, și vă întoarceți, ca să se sceară păcatele voastre, când vor veni vremea răcorei de la fața Domnului"

20. Și va trimite pre cel mai în a nte propoveduit voi pre Iisus Hristos.

21. Pre care trebuie cerul să l' primească până la anii aședărei tuturor, care a grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților săi prooroci din veac

22. Pentru că Moise, către părinții a d'is, Prooroc va redica voi Domnul Dumnezeu vostru, dintre frații voștri, ca pro muncă, pre el să l' ascultați întru toate ori câte va grăi către voi.

23. Și va fi, că tot sufletul care nu va asculta pre proorocul acela, se va pierde dintre norod.

24. Și toți proorocii de la Sannul, și cel-l-alt, ei l' au grăit mai înainte, au vestit zilele acestea.

25. Voi sunteți fii proorocilor, și al legăturii, care a pus Dumnezeu către părinții noștri, grăind către Avraam, și întru sămânța ta se vor blagoslovi toate neamurile pământului.

26. Voi intenți Dumnezeu, învînd pre Fiul său Iisus, l'a trimis pre el blagoslovindu-vă pre voi, când ve întoarceți fie-care de la vicleșugurile voastre.

CAPITOLUL IV.

Și grăind ei către norod, venit a l' asupra lor o mulțime, și vorvodal bisericii, și Sadduchei,

2. Lăzându-le răi pentru că învățau ei pre norod, și vestiau întru Iisus învierea cea din morți.

3. Și ei s'au pus pre densul mâinele, și l' au pus pre ei la pază până a doua zi, ci era sara.

4. Iar mulți din cei ce au auziseră cuvântul au crezut; și s'a făcut numărul bărbaților ca la cinci mii.

5. Și a fost a doua zi de s'au aduna boierii, și bătrânii, și cărturarii în Ierusalim,

6. Și Anna arhierul, și Caiafa, și Ioan, și Alecsandru, și câți erau din neamul arhieresc.

7. Și puindu-l pre ei în mijloc, l' au întrebat, Că ce putere, sau cu ce nume, ați făcut voi aceasta?

8. Atunci Petru, umplându-se de Duhul Sfânt, a d'is către densul, Boierii norodului, și bătrânii lui Israel,

9. De vreme ce noi astăzi simtem întrebați pentru facerea de bine a unui om bolnav, întru cine acesta s'a mântuit:

10. Cunoscut să fie voși tuturor, și la tot norodul lui Israel, că întru numele lui Iisus Hristos Nazarceanul, pre care voi l'ați răstignit, pre care Dumnezeu l'a înviat din morți, întru acela acesta stă înaintea voastră să-l rătos.

11. Aceasta este piatra care no s'a băgat în samă de către voi ziditori, care s'a făcut în capul unghiului

12. Și întru nimeni altul nu este mântuire; pentru că noi nume este altul sub cer dat întru oameni, întru care trebuie să ne mântum noi

13. "Vădend îndrăznirea lui Petru și a lui Ioan, și știind că oameni necărturarii sunt și proști, se mira; și l' cunoșteau pre densul că cu Iisus în-seseră

14. Iar vădend pre omul cel tămăduit cu ei stând, nimic, n'aveau a d'ice împotriva.

15. Ci poruncindu-le lor să easă afară din sobor, vorbiau întru sine,

16. Vădend, Ce vom face oamnenilor acestora? de vreme ce vădut semn s'a făcut prin ei știut tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim și nu putem tăgădui.

17. Ci ca nu mai mult să se lătească în norod cu înfricoșare să l' înfricoșem pre ei, ca mai mult să nu grăiească de numele acesta nicui om

18. Și chemându-l pre ei, le au poruncit lor ca nici de cum să nu mai grăiească nici să învețe în numele lui Iisus.

19. Iar Petru și Ioan răspundend au d'is către densul, De este drept înaintea lui Dumnezeu a asculta pre voi mai vîrtos de cat pre Dumnezeu, judecați

20. Pentru că nu putem noi cele ce am vădut și am auzit să nu le grăim.

21. Iar ei înfricoşându-l pre dânsul, 'l au sloboşit, mîncă-
tînd oua 'l ar pîd-pîsî pre ei,
pentru norod: că toţi proslăviau
pre Dumnezeu pentru ceea ce
s'a făcut.

22. Pentru că mai mult de cât
de patru-şeci de ani era omul
acela, întru care se făcuse sem-
nul acela al tîmăduirii.

23. Iar după ce s'au slobo-
dit, au venit la al sîi, şi le au
spus căte au dis cătră dânsul
arhieriei şi bătrînii.

24. Iar ei auzînd, toţi d'im-
preună au redăcat glas cătră
Dumnezeu, şi au dis, Stăpane,
tu Dumnezeule, cel ce ai făcut
cerul, şi pămîntul, şi marea, şi
toate cele ce sînt într'însule:

25. Care ai dis prin gura lui
David, robului tîu, Pentru ce s'au
întăritat neamurile, şi noroadele
au rugat cele deserte?

26. Stătut-au de faţă împăraţii
pămîntului, şi boierii s'au adu-
nat împreună asupra Domnului,
şi asupra Ierusalimului.

27. Că s'au adunat cu adevă-
rat, în cetatea aceasta asupra
sfîntului pruncului tîu Iisus, pre
care 'l ai uns Irod şi Pilat din
Pont, cu neamurile şi cu no-
roadele lui Israel.

28. Să facă câte mîina ta şi
sfatul tîu mai înainte a rîn-
drit să fie.

29. Şi acum, Doamne, caută
împotriva îngrozirilor lor: şi dă
robilor tîi cu toată îndrăzneala
să grăiască cuvîntul tîu.

30. Când vei întinde mîina ta
spre tîmăduire; şi semne şi

minuni să se facă prin numele
sfîntului pruncului tîu Iisus.

31. Şi rugându-se el, s'a
clătit locul unde erau adunaţi,
şi s'au umplut toţi de Duhul
sfînt, şi grăiau cuvîntul lui
Dumnezeu cu îndrăznie.

32. Iar inima şi sufletul mul-
timii celor ce au crezut era
unul, şi nîc unul ceva dintru
averile lui quica că este al sîi;
ci erau lor toate de cişte.

33. Şi cu mare putere măr-
turisau apostolii de învierea
Domnului Iisus: şi mare har era
preste ei toţi.

34. Şi nimeni nu era lipsit
între ei: că toţi carii aveau ţa-
rină sau case vindându-le, adu-
ceau preţurile celor vindute.

35. Şi le puneau la picioarele
apostolilor, şi se dă de fle-caro
dîncă cum cineva avea tre-
bură.

36. Iar Iosi, cel ce s'a numit
Varnava de apostol, (care se
tiloueste, Fiul mîngăierii,) Le-
vit, şi Critican de neam,

37. Avînd el ţarină, vindînd
la adus preţul, şi 'l a pus la
picioarele apostolilor.

CAPITOLUL V.

Iar un om oare-care, a nume
Anania, împreună cu Sappira
mulieră sa, şi a vindat ţarina.

2. Şi a ascuns din preţ, ştiînd
şi mulieră lui, şi aducînd o
parte oare-care, o a pus la pi-
cioarele apostolilor.

3. Iar Petru a dis, Anania,
pentru ce a umplut Satana

inima ta, să minţi tu Duhului
sfînt, şi să ascunzi din preţul
ţarinei?

4. Atunci nu rămîind, te rîma-
nea? şi vindîndu-te întru a ta
stăpînire era? căci ai pus în-
tru inima ta lucrul acesta? n'ai
mînt oamenilor, ci lui Dum-
nezeu.

5. Iar Anania auzînd cuvîn-
tele acestea, cîdînd, a murit.
Toţi cei ce au auzit acestea.

6. Şi scoalîndu-se cel mai ti-
ner, 'l au luat pre el, şi sco-
ţîndu-l 'l au îngropat.

7. Şi a fost după ce au trecut
ca trei ceasuri, şi mulieră lui
neşînd ceea ce se făcuse, a
întat.

8. Iar Petru a dis ei, Spu-
ne-mi mie de ai vindut întru
atîta ţarină? Iar ea a dis, Cu
adevărăt, întru atîta.

9. Iar Petru a dis cătră dînsa,
Căci v'afî vorbit între voi a
isptiti Duhul Domnului? Iată, pi-
cioarele celor ce au îngropat
pre bărbatul tîu lingă uşă
sînt, şi te vor scoate şi pre
tîne.

10. Şi a cădînd îndatăşi la pi-
cioarele lui, şi a murit: şi în-
trînd tinerii, o au aflat moartă,
şi scoţîndu-o, o au îngropat lingă
bărbatul ei.

11. Şi s'a făcut frică mare
preste toată biserică, şi preste
toţi cei ce au auzit acestea.

12. Iar prin mîinile aposto-
lilor se făceau semne şi minuni
multe întru norod; (şi erau toţi

cu un gând în pîdvorul lui
Solomon.

13. Iar din cei-l-alţi nimeni
nu cuteza să se lipească de ei:
ci îi măria pre ei norodul.

14. Şi mai virtos se adăugiau
cel ce credeau în Domnul, mul-
time de bărbaţi şi de mulieri.)

15. Cât şi pre uliţe scoteau
pre cei bolnavi, şi îi puneau
pre paturi şi pre năşăli, ca
venind Petru măcar umbra lui
să umbreze pre vre unul din-
tru ei.

16. Şi se aduna şi mulţimea
din cetăţile cele de prin prejur
în Ierusalim, aducînd pre cei
bolnavi, şi pre cei chinuţi de
dăburile cele necurate: carii se
tîmăduau toţi.

17. Şi scoalîndu-se arhierul
şi toţi cei ce erau cu dânsul,
(care este erezul Sadducheorilor,)
s'au umplut de pîsmă.

18. Şi ei au pus mîinile lor
preste apostoli, şi 'l au pus pre
ei în paze de obşte.

19. Iar ingerul Domnului noap-
tea a deschis uşele temniţei, şi
scoţîndu-l pre dânsul afară, a
dis,

20. Mergeţi, şi stînd graţii în
biserică norodului toate cuvîn-
tele vieţii acesteia.

21. Şi auzînd aceasta, au în-
trat de dîmineaţă în biserică, şi
învăţau. Iar venind arhierul,
şi cei ce erau cu el, au adunat
solorul şi pre toţi bătrînii fi-
lor lui Israel, şi au trimes la
temniţă să 'l aducă pre dânsul.

22. Iar slugile mergînd, nu

1. Adu aflat pre ei in temniță, și întorcându-se, au spus:
23. Dăcând, Temnița o am găsit năucă cu toată înțarea, și pre strejări stând înaintea ușelor; iar deschidând, în lăuntru pre oameni am aflat.
24. Și dacă auziră cuvintele acestea preotul și voivodul arhierelui și arhierii, se mira de densitate va să fie aceasta.
25. Iar venind oarecarele a spus lor, fiind, lată bărbați pre cari l'au pus în temniță sunt în biserică stând, și învățând pre norod.
26. Atunci mergând voivodul cu singele, l'au dus pre ei nu cu sălă că se temeau de norod, să nu l'ocidă cu pietre.
27. Și a lucrându-l pre ei, l'au pus în solor, și l'au întrebat arhierelui,
28. fiind. Adu nu cu poruncă vom porunci voș să nu învățați în numele acesta? și ată, au umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și veți să aduceți asupra noastră sângele omului acestuia.
29. Iar răspundând Petru și celorlalți apostoli, au zis, Trebuie a asculta pre Dumnezeu mai mult de cât pre oameni.
30. Dumnezeuul părinților noștri, a sculat pre Iisus, pre care voi l'afi omorât, spânzuranți pre lemn.
31. Pre acesta, Dumnezeu, Încetător și Mântuitor, l'au înălțat cu dreapta sa, ca să depocăntă lui Israel, și ertare păcatelor.

32. Și noi suntem lui marturi cuvintelor acestora precum și Duhul Sfânt, pre care l'au dat Dumnezeu celor ce l'ascultă pre el.
33. Iar ei auzind aceasta foarte se mâniară, și se stătau să l'omoroare pre densi.
34. Și sculându-se oarecare Fariseu în solor, a nume Gamaliel învățător de lege, cunoscut la tot norodul, a poruncit ca să l'apostoli puțin oeva afară.
35. Și a zis către dânsi, Bărbați Israeliteni, lăsați-vă aminte voă de oamenii aceștia ce voți să faceți.
36. Pentru că mai înainte de zilele acestea s'au sculat Teda, fiind cum că el este oarecare mare; lingă care s'au lipit un număr de bărbați, ca la patru sute; care s'au omorât, și toți câți ascultau pre el s'au risipit, și s'au făcut întru nimic.
37. După acesta s'au sculat Iuda Galileanul în zilele scrisorei, și a despărțit norod mult după densul și acela a perit, și toți câți ascultau pre el s'au risipit.
38. Și acum dic voă, fer-vă de oameni aceștia, și l'lasați pre ei, căci de va fi de la oameni sfatul acesta sau lucrul acesta, se va risipi.
39. Iar de este de la Dumnezeu, nu veți putea să l'risipiți, ca nu cumva și luptători de Dumnezeu să vă faceți.
40. Și au ascultat pre el și chemând pre apostoli, bătându-le au poruncit să nu grăiască

în numele lui Iisus, și l'au slobozit pre ei.
41. Deci ei se duceau, bucurându-se, de la fața soborului, căci pentru numele lui s'au învrednicit a se necinși.
42. Și toată ziua în biserică, și prin case, nu încetau a învăța și a bine-vesti pre Iisus Hristos.

CAPITOLUL VI

1. În zilele acelea, immult nădu-se ucenici, au făcut către Ierusalim împotriva Ev-elilor, căci văduvole lor se treceau cu veștea întru slujba cea de toate zilele.
2. Și chemând cei doi-spre-dece pre mulțimea ucenicilor, au zis, Nu este cu plăcere noastră lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim meseilor.
3. Socotim, drept aceea, fraților dăruite voi șapte bărbați mărturisim, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pre cari să l'rimindim la treaba aceasta.
4. Iar noi întru rugăciune și întru slujba cuvântului ne vom zăbăvi.
5. Și a plăcut cuvântul acesta înaintea a toată mulțimea: și au ales pre Stefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, și pre Filip, și pre Prochor, și pre Nicanor, și pre Timon, și pre Parmena, și pre Nicolae nărniceul Antiochiei.
6. Pre cari l'au pus înaintea apostolilor și rugându-se, și au pus peste dânsi, mâinile.
7. Și cuvântul lui Dumnezeu în creștea; și se înmulțea numărul ucenicilor în Ierusalim foarte; și multă mulțime de preoți se supunea la credință.
8. Și Stefan fiind plin de credință și de putere, făcea minuni și semne mari întru norod.
9. Și s'au sculat unii din sinagoga, ce se dicea a Libertinilor, și a Chirienilor, și a Alecsandrenilor, și a celor dela Cilichia, și de la Asia, de se priclău cu Stefan.
10. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și dăruirii cu care grăia.
11. Atunci au scos pre niște bărbați ce diceau, l'au învățat pre el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moisi, și a lui Dumnezeu.
12. Și au întăritat pre norod, și pre bătrâni și pre cărturari, și zăvănind l'au răpit pre densul, și l'au dus la solor.
13. Și au pus marturi mincinoși, cari diceau, Omul acesta nu încetează a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sânt, și a legii.
14. Pentru că l'au învățat pre el, fiind, că Iisus Nazarineu l'au acesta va strica locul acesta, și va schimba obiceiurile care ne a dat noă Moisi.
15. Și căutând spre ei toți cei ce se aveau în solor, au vedat fața lui ca o față de inger.

CAPITOLUL VII.

1. Adu a zis arhierelui, Oare acestea așa sunt?

2 Iar el a dis, Bărbați, frați,
și părinți, ascultați : Dumnezeu
slavei s'a arătat părintelui no-
stru Avraam când era în Me-
sopotamia, mai înainte până a
lăcuși el în Haran.

3. Și a dis către densul. Eși din pământul tău, și din rudenia ta, și vino în pământul care vrei arăta tie.

4. Atunci, fiind din pământul Haldeilor, a lăcut în Harran: și de acolo, după ce a murit tatăl lui, i a mutat pre el în pământul acesta, întru care voi acum lăcuțiți.

Și S. nu i-a dat lui m. ștergere în rînsu, nici un pas de picior : și a făgăduit că i-l va da lui spre stăpînire prec el, și semintiei lui după dînsul, nefiind la el lîu.

8. Și a grăit așa Dumnezeu,
Că va fi sâmbânța lui nemernică
în pământ străin, și o vor robi
pre ea, și o vor chinui ani patru
sute.

7. Eu neamul la care vor
sluji ti voui judeca eu, a dis-
ce, eu si dupa aceasta vor
eu, eu vor sluji mie in locul acesta.

tărei împrejur; și așa a născut
pre Isaac, și l'a tăat împrejur
pre ea în ziua a opta; și Isaac
a născut pre Iacov; și Iacov
pre ei la septe-dece patrnari.

9. Si patriarhii, pismund lui Iosif, 'l au vindut la Eghipt, si era Dumnedeu cu densusi.

10. Și 'l a scos pre el din
toate necazurile lui, și 'l a dat
lui har și înțelepciune înaintea

lui Faraon împăratul Eghiptului, și l'a pus pre el povățuitor preste Eghipt și preste toată casa lui.

11. Și a venit foamete preste tot pământul Egiptului și al lui Hanaan, și necaz mare; și nu aflaș de mâncare părintii noștri.

12 Și auzind Iacov că sunt
bucate în Egipt, a trimis pre
părintii noștri în lăcuș

13. Și într'al doilea rînd s'a arătat Iosif fraților lui; și s'a făcut lui Faraon arătat neamul lui Iosif.

14. Și trimetând Iosif, a chie-
mat pre tatăl său Iacov, și toată
rudenea lui, cu satele șapte-
zeci și cinci.

15. Și s'a pogorît Iacov în Egipt, și a murit, el, și părinții noștri.

16 Și s'au mutat în Sihem,
și s'au pus în mormintul care
a cumpărat Avraam cu preț de
argint de la fiul lui Emor al lui
Sihem.

17. Iar cum se apropia vremea tăgăduinței, care s'a jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut neorodul și s'a înmulțit în locurile.

18. Pană ce s'a sculat alt împărat, care nu sta pre Iosif.

19. Acesta, meșterșugind neamul nostru, a chinut pre părinții noștri, ca să-l poată părea lor, să nu vîrșeze.

20. Într-o vreme s'a născut Moisi, și era plăcut lui Dumnezeu, care s'a hrănit luni trei în casa tatâne-său :

21. Să începându-se el, 'l a

lunt laltă lui Faraon, și l'a cres-
cut ure el ei'si fecior.

Moisi a învățat Moisi în-
țelepciunea Egiptenilor, și
era puternic în cuvinte și în
fapte.

...dar când se împlinesc lui
patruzeci de ani, s'a suit în
luna lui ca să cerceteze pre
fata sa în lăi Israel

...pre oare-care
pătimind strămbătate, / a apă-
nat, / a uit iziindă cel u a-
cun, / a cend pre Eznuptea.

20. Si gandia cum ca pricep
trati la ea Damnedeu prin
mama lui da lor mantuire: iar
ei n'au ineles

26. Și a doua zi s'a arătat lor,
 în mla-șe ei, și i-a îndemnat
 spre pace, zicând bănații, frații
 stăruți și pentru ce faceți
 strămbătate unul altuia ?

27. Iar ea, ce facea strâmbă-
tate aproape lui, 'l a împins pre-
e, dicând, Oino te a pus pre line
de la su judecă or. Este po'?

28. Ați vrea să faceți o omagiu
prieților și cunoștințelor care vă
sunt dragi?

29 Şi a fugit Moş, pentru cuvântul acesta, şi s'a făcut no mernic în pământul lui Madiam unde a rămas cu toată.

30. Și după ce s'au implinit patru-deci de ani, s'a arătat lui în pusa marelui tron îngrozitor Domnului în para focului rugului.

31. Iar Moisi vădend, s'a mulat d' vedene s' a propun-
du-se el să lee aminte, s'a fă-
cut glasul Domnului către el,

32. *Picând* Ei sânt Dumne-
deu părinte lor tîi, Dumnezeu
lui Avraam, și Dumnezeu lui
Isaac, și Dumnezeu lui Iacov.
Și cătrearîndu-se Moise, nu
cuteza să caute.

38 Si a dis lui Domnul, Des-
leaga incalzitura picioarelor
tale : pentru ca locul intru care
stai pamant sfint este.

34. Văcînd, am vădut ch-
nuirea norodului meu celui din
Eghipt, și suspiul lor am au-
dit, și m'am pogorit să i scot
pre ei. Și acum vino, te trimet
în Eghipt

35. Pre acest Moisi de care s'au lepădat, zicând, Cine te a pus pre tine domnișorul tău? pre acesta, Dumnezeu l'au izbăvitor l'a trimes piin mîna ingerului celui ce s'a arătat lui în rug.

36, Acesta 'l a scos pre el, tăcând mîncînd seara n pămîntul Egh.petului, și la Marea Roșie, și în pustie anî patru-deci.

37. * Acesta este Moisi cel ce
a căsătorit la Israel. Proroc
va recita voi Domnului. Dumnezeu
dumneavoastră dă-te frații voștri
ca mine : pre el să ascultați

38. Acesta este acela ce a fost
întru adunare în pustie cu în-
gerul oare grăia lui în muntele
Sina, și cu părinții noștri : care
a primit cuvinte vii să ne dea
noii.

39. La care n'aũ vrut sã sã
facã ascultãtori pãrinyi noștri
ci l'aũ lepãdat, și s'aũ întor-
cu imbelelor în Egiptet.

40. Dîcînd lui Aaron, Pă noă dumnelei carî vor merge înaintea noastră pentru că Moisi acesta, care ne a scos pre noi din pămîntul Egiptului nu ştim ce i s'a întîplat lui.

41. Şi aî făcut vitel în zilele acelea, şi aî adus orîndăduşii, şi se veselîă întrî lucrurile mînelor lor.

42. Şi s'a întors Dumne-deu, şi l'a dat pre ei să slujească ostrei cerului, precum este scris în cartea prorocilor. Aî jungheri şi jertve aî adus mie ai patruleci în pustie casa lui Israhel.

43. Şi aî luat cortul lui Moish, şi steaca dumne-dului vostru Remfan, chipurile care le aî făcut să vă închină ai lor, şi voî mîntă pre voi de la ochii Vavilon.

44. Voi aî mîntă era în cer, pînă în cer şi în pînie precum aî mîntă cel ce zîna al Moisi, să l'a mîntă pre dîupre asenăna-rea care a voî.

45. Pre care l'a adus primădă pînă la noştri cu Israhel, şi aî mîntă Neam ursor, pre care le a gonit Dumne-deu de la faţa pălîşilor noştri, pînă în zilele lui David.

46. Care a aîstă har înaintea lui Dumne-deu, şi a cerut să afle acaş. Dumne-deu l'aî lacov.

47. Iar Solomon l'a zîdit lui casă.

48. Iar cel Prea-înalt nu în-ţineasă făcute de mîini lăcaşeste, precum prorocul dîce,

49. Cîntă este mie scaun, şi pămîntul razim picioarelor mele. Ce casă îmî veî zidi mie? dîce.

Domnul: săd care este locuî odînei mele?

50. Aî nî mîntă mea a făcut acestea toate.

51. Voi cel tîd în cerbice şi netăie, împrejur la inimă şi la urechi, pînă la împotriva Dumne-dului. Sînt staţi: precum pămîntul voştri, aşă sî voi.

52. Pre care dîn proroci n'aî gonit pînă la voştri, şi aî omîntă pre ei ce mai înainte vestă de venirea Cîlu Drept: căruia acum voi vîngători şi ucîdători v'aî făcut.

53. Cîl aî lua legea întrî rîndănele ale ingerilor, şi na o aî pîntă.

54. Şi ei auînd acestea, crepăă în timpe lor, şi scriu-ă cu dinţi lapou va lui.

55. Iar cîlînd pînă de Duhul Sînt, cîntănd la cor, a vîgit sava lui Dumne-deu, şi pre Israhel stand dă dreapta lui Dumne-deu.

56. Sî aî qî, l'aî vî cerurile descîse, şi pre Israhel omîntă stand dă dreapta lui Dumne-deu.

57. Iar el strîgînd cu glas mare, ei aî astăpă urecile lor, şi aî năvîltă lui cu un cuget asupra lui.

58. Şi scoţînd lui afară din cetate, l'a cîntă cu pîcare, şi marul l'aî pas băinele lor lîngă picioarele unuî tiner, ce se chîma Saul.

59. Sî ucîleau cu pietre pre Stefan, care se ruga şi lîcea, Doamne, Israhel, primeşte dula meu.

60. Şi ingenunchînd, a strîgat

cu glas mare, Doamne, nu le aşteptă puterea lui Dumne-deu! lor păcatul acesta. Şi a-şteptă cîntănd, a dormit.

CAPITOLUL VIII.

1. Saul era bine-voînd spre mîntărea lui. Şi s'a făcut în dîm mîntă goană mare asupra lui cel celîd din Ierusalim, şi lui aîd rîsipit prin şinurile lui şi ale Samariel, afară de apoc.

2. Sî aî îngropat pre Stefan bărbăul cucernic, şi aî făcut pîntă mare preste dînsul.

3. Şi Saul strica biserica, mîntănd prin case, şi trîgînd bărbăli şi mulor l'a la tem-ă.

4. Decî ei rîsipîndu-se, tre-cuă, dîm loc în loc, bine-vestînd cuvîntul.

5. Iar Filip pogorîndu-se în cetatea Samariel, propovedua lor pre Hristos.

6. Iar norodul lua amînte cu un cuget la cele ce se grăia de Filip, auînd şi vîgînd semnele celî fîcea.

7. Pentru că din mulţi, carî aveă duhurî necurate, strîgînd cu glas mare, eşia: şi mulţi slă-ă şi sîpî sat vîd cat.

8. Şi s'a făcut bucurie mare în cetatea.

9. Iar un bărbat care-care a nume Simon, care era mai înainte mîntă vîgînd s'amaîntă numul simon, cîntănd că ar fi el care-care mare.

10. La care luă amînte toţi, de la mie pînă la mare cîntănd,

Acesta este puterea lui Dumne-deu cea mare.

11. Şi luă amînte la el, per-tru că de multă vreme cu vră-jele l'a fost amăgit pre ei.

12. Iar dacî aî creîut lui Filip care propovedua de împă-răţia lui Dumne-deu, şi de numele lui Isus Hristos, s'aî boteză, bărbăli şi mulor.

13. Atuncî şi Simon acea a creîut: şi botezându-se petrecea cu Filip, şi vîgînd puterile cele marî şi semnele ce se făcea, se mira.

14. Iar auînd apostolî cel din Ierusalim, cum că a prînit Samaria cuvîntul lui Dumne-deu, aî trimis cătră dînsul pre Petru şi pre Ioan.

15. Cînt pogorîndu-se, s'aî rugat pentru ei, ca să lea Duhul Sînt:

16. Pentru că încă nîcî preste unul dintru ei nu se pogorîse: ci numai boteză l'era întru numele Domnului Isus.)

17. Atuncî puneau mînele preste ei, şi lea Duhul Sînt.

18. Şi vîgînd Simon că prin pînă la mulor apostolî se dă Duhul Sînt, a adus lor banî.

19. Dîcînd, Daţi şi mie această putere, ca orî pre care voî pute mîntă să lea banî Sînt.

20. Iar Petru a dîs cătră el, Argîntul tu s'a fie cu tine pînă piergare, caci aî scobit ca darul lui Dumne-deu cu banî se agomîseşte.

21. Nu este fie parte nîcî soarte întrî cuvîntu. Acesta pînă la

in. ma ta nu este dreptă înaintea lui Dumnezeu

22. Pocăeste-te, drept aceea, le răutatea ta aceasta, și te roagă lui Dumnezeu, ca doară să erti te cuvântul inimii tale.

23. Pentru că într-o amărăciune a fierei și *întra* legătură a ne-dreptății te vei vedea că ești.

24. Și răspundând Simon, a zis, Rugați-vă voi pentru mine că în anul, ca nimă du-tră-acesta care ați zis să nu vie a după mine.

25. Decel marturisind ș. grăind cu venul Domnului, și cu întors în Ierusalim, și în multe sate de ale Samaritanilor au bine ves-

26. Și ingerul Domnului a grăit către Filip, dicend, Scoală-te, și mergi spre aramă și la calea ce se pogoră din Ierusalim în Gaza, și așa te poartă.

27. Și sculându-se a mers: și iată, un bărbat Arap, fante, pu-tu-l de al Canlican, măritesei Arapilor, care era preste toate vistenile ei, care a fost venit să se închine în Ierusalim,

28. Și a văzut că-l vedea, și ședend în căruța sa, cetia pre proorocul Isaia.

29. Iar Duhul a zis lui Filip, Apropie-te și te lipește de căruța aceasta.

30. Și alergând Filip, l'a audīt cetind el pre proorocul Isaia, și a zis, Oare înțelegi cele ce ce-

1. Iar el a zis, Cum voiți putea, de nu mă va povățui ci-

neva? Și a rugat pre Filip de s'a suit și a ședut cu el.

32. Iar locul scripturei care o cetia era aceasta: Că o oac pre-junghiere s'a adus; și ca un miel înaintea celui ce-l tunde pre el fără de glas, așa nu și deschidea gura sa.

33. Întru smerenția lui judecata lui s'a redicat: și neamul lui cine îl va spune? că se redică de la pământ viața lui.

34. Și răspundând famenul lui Filip, a zis, Rogu-te, pentru cine dăce proorocul acesta? pentru sine, sau pentru alt cineva?

35. Și deschidend Filip gura sa, și începend din scriptura aceasta, a bine-vestit lui pre Iisus.

36. Și mergend ei pre cale, au venit la oare care apă, și a zis famenul, Iată, aici este apă, ce nu e preste a mă boteza?

37. Iar Filip a zis lui, De crești din toată inima ta, cu putință este. Și el răspundend a zis, Cred că Tu lui Dumnezeu este Iisus Hristos.

38. Și a poruncit să stea căruța: și s'au pogorit amândoi în apă, și Filip și famenul; și l'a botezat pre el.

39. Iar dacă au eșit din apă, Duhul Domnului a răpit pre Filip, și nu l'a mai vedut pre el famenul: și mergea în calea sa botezându-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot și trecend, bine-vestia în toate cetățile, până a venit el la Cesarea.

CAPITOLUL IX.

Iar Savlu încă suflând cu inima sa cu uderi în potra va-rișilor Domnului, a mers la arhiepiscop.

2. A cerut de la el cărți în limba sa anagoguri, ca de ar afla pre vre unii cari să fie din calea aceasta, și bărbați și mudi, legați să i aducă în Ierusalim.

3. Și mergend, a fost când s'a apropiat el de Damasc: țără de vedea a strălucit preste el lumina din cer:

4. Și cund pre pământ, a auzit glas dicend lui, Savle, Savle, ce faci? și cine ești?

5. Și el a zis, Cine ești, Doamne? Iar Domnul a zis lui, Eu sunt Iisus, pre care tu gonesti cu greș: și este ție a lovi cu piciorul împotriva bolilor.

6. Și tremurând și spăimântat înălțându-se, Doamne, ce voi să fac? Și Domnul a zis către el, Scoală-te, și întră în cetate, și se va spune ție ce trebuie tu să faci.

7. Iar bărbații, cari mergeau pre cale cu el, stăteau încrămășiți, auzind glasul, și pre nimă nu vedend.

8. Și s'a sculat Savlu de la pământ, și deschidend a-l oclăi seși, pre nimeni nu vedea: și du-cendu-l de mână, l'a băgat în Damasc.

9. Și a fost trei zile nevăzund, și mei a mâncat nici a băt.

10. Și era un ucenic în Damasc, a nume Anania, și a zis

cătră el Domnul în vedenie, Anania. Iar el a zis, Iată eu aici sunt, Doamne.

11. Iar Domnul a zis către el, Sculându-te, mergi pre ulța ce se cheamă Dreaptă, și cantă în casa lui Iuda pre Savlu a nume, Tarsenean: că iată, se roagă,

12. Și a vedut în vedenie pre un bărbat a nume Anania in-trând, și puindu și pre el mâna, ca iarăși să vadă.

13. Și a răspuns Anania, Doamne audt-am de la mulți pentru sfințitul acesta, câte rele a făcut sfinților tăi în Ierusalim:

14. Încă și aici are putere de la arhiepiscop să lege pre toți cari el ează nimeni de tot.

15. Și a zis către el Domnul, Mergi: că vas ales în mine este mie acesta, ca să poartu în mele-meu înaintea Neamurilor, și a împăraților, și a fiilor lui Israel:

16. Că eu voi arăta lui câte i se cade să pătimească el pentru numele meu.

17. Și a mers Anania, și a in-trat în casă; și puindu și pre el mâinele a zis, Savle frate, Dom-nul Iisus, care s'a arătat ție pre calea care venai, m'a trimis ca să vezi, și să te umpli de Du-hul Sfințit.

18. Și îndată a cădut de pre ochii lui ca niște solzi, și a vedut îndată, și sculându-se, s'a botezat.

19. Și luând mâncare, s'a în-tărit. Și a fost Savlu cu ucenici cari erau în Damasc care va-dile.

20. Și îndată a în anagoguri a

propoveduit pre Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și se mirău toți cei ce l' au-
diau, și diceau, Aă, nu este acesta
cel ce a prădat în Ierusalim pre
cei ce cheamă numele acesta, și
aici pentru aceea a venit, ca le-
gați pre el să l' ducă la ar-
chiere?

22. Iar Savlu mai virtos se
intăria, și turbura pre Iudeii cei
ce lăcuiau în Damasc, dovedind
că acesta este Hristos.

23. - Și dacă s'au împlinit zile
multe, s'au sfătuit Iudeii să l'
omoare pre dânsul:

24. Și s'a făcut lui Savlu cu-
noscut vicleșugul lor. Și păziau
porțile ziua și noaptea ca să l'
omoare pre el.

25. Și luându'l pre dânsul uce-
nucul lor, și l' au slobozit pre-
ste zid lăcându'l într'o coșniță.

26. Și mergând Savlu în Ieru-
salm, se ispita să se lipească
de ucenicii și toți setemeau de
el, necreștând că este ucenic.

27. Iar Varnava luându'l pre
el, l' a dus la apostoli, și le a
spus lor în ce chip pre cale a
vedut pre Domnul, și cum că l'
a grăit lui, și în ce chip în Da-
masc cu îndrăzneală a grăit în-
tru numele lui Iisus.

28. Și era cu el intrând și
eșind în Ierusalim.

29. Și cu îndrăzneală vorbind
în numele Domnului Iisus
și grăia și se întreba cu Elinii;
iar ei căutați să l'omoare pre el.

30. Și dacă auzișes această
frății, l' au dus pre el în Che-
saria și l' au trimis în Iars.

31. Iar bisericele prin toată
Iudea și Galileea și Samaria, a-
veau pacea, zidindu-se și umblând
întru frica Domnului, și întru
mângâierea Duhului Sfânt se în-
mulțiau.

32. - Și a fost, Petru trecând
pre la toți, a venit și la stinții
ce lăcuiau în Lidda.

33. Și a aflat acolo pre un om
oare-care a nume Enea, de opt
ani zăcând în pat, care era slă-
bănog.

34. Și a dis Petru lui, Enea,
vindecă-te Iisus Hristos: scoală-
te, și l' așterne tie. Și îndată
s'a sculat.

35. Și l' au vădut pre el toți
cei ce lăcuiau în Lidda și în Sa-
rona, carii s'au și întors la Dom-
nul.

36. - Iar în Iopp. era o tă-
niță a nume Tavita, care tilou-
indu-se se dice Căprioară: acca-
sta era plină de fapte bune și
de milostenii ce făcea.

37. Și a fos. în zilele acelea
bolnăvindu-se ea, a murit: și
scaldându-o o au pus în foisor.

38. Și aproape fiind Lidda de
Ioppi, ucenicii auzind că Petru
este într'însa, au trimis pre doi
bărbați la dânsul, rugându'l să
nu pregete a veni până la ei.

39. Și sculându-se Petru a
mers cu dânsii. Pre care dacă
a venit la Iopp. l' au dus în foisor. Și au
stătu înaintea lui toate vădu-
vele plângând, și arătând hai-
nele și îmbrăcămintele câte fă-
cea, fiind cu dânsule Căprioara.

40. Și scoțând Petru pre toți
afară, în elucurând, s'a răcat,

și întorcându-se către trup a dis,
Tavita, scoală. Iar ea și a des-
chis ochii săi: și vădend pre
Petru a cădat.

41. Și dându'l ei mâina, o a
răsleat pre ea, și cheamând pre
ochii ei, pre văduve, o a dat pre
eu vin.

42. Și s'a auzit aceasta prin
toată Iopp; și mulți au creșut
în Domnul.

43. Și a fost de a rămas el
din Iopp în Iopp la un Simon
care era curelar.

44. Casa lângă mare: acesta va spune
tie ce trebuie tu să faci.

7. Și dacă s'a dus ingerul care
grăia cu Cornilie, cheamând pre
doi din slugile sale, și pre un
ostas cucernic din cei ce îi slu-
jiau lui.

8. Și povestindu-le lor toate,
l' a trimis în Iopp.

9. - Iar a doa și, mergend ei
pre cale, și de cetate apropiu-
du-se, s'a suit Petru în casa de
sus să se roage în ceasul al se-
selea.

10. Și foarte flămândind, vrea
să guste, și găndi acia, că-
dută a preste dânsul ultimire,

11. Și a vădut cerul deschis,
și pogorînduse preste el un vas
oare-care, ca o față de mask mare
de pânză cu patru colțuri legată,
și slohodindu-se pre pământ:

12. Întru care erau toate cele
câte cu patru picioare ale pământului,
și fiarele, și cele ce
se tirăsc, și pasările cerului.

13. Și s'a făcut glas către el,
Scală du-te, Petre, junghie și
mănâncă.

14. Iar Petru a dis, Nici de
cum. Doamne, că nici odăi
n'am mâncat tot ce este spur-
cat sau necurat.

15. Și glasul iarăși a doa
oară grăia către el, Cele ce
Dumnezeu a curățit, tu să nu
le dai spurcate.

16. Și aceasta s'a făcut de
trei ori, și iarăși s'a rădicat
vasul la cer.

17. Și dacă a venit întru sino
se mira Petru, ce ar putea să
fie vedena care a vădut, și iată,

CAPITOLUL X.

1. Un bărbat oare-care era în
Chesaria, a nume Cornilie,
cruțu din ceas ce se cheama
litanească.

2. Cucernic și temător de Dum-
nezeu cu toată casa lui, și fă-
cend milostenii multe norodului,
și rugându-se lui Dumnezeu d'a
purarea.

3. A vădut întru vedenie ac-
ven ca la al noălea ceas din di
pre ingerul lui Dumnezeu în-
tr'înă către el, și d'cănd lui, Cor-
nilie.

4. Iar el căutând spre dânsul,
și înfricoșându-se, a dis, Ce este,
Doamne? Și l' a dis lui, Rugă-
cunțile tale și milosteniile tale
s'au suit întru pomenire înaintea
lui Dumnezeu.

5. Și acum trimete în Ioppi
bărbați, și cheamă pre oare-care
Simon, ce se numește Petru.

6. Acesta găzduiește la care-
care Simon curelar, căruia este

bărbatîi celî trimeşî de la Cornilie întrebând de casa lui Simon, au stătut înaintea porţii,

18 Şi strigând, întrebau de găzdueste aicia Simon, cel ce se numeşte Petru.

19. Iar Petru gândind pentru vedenie, l'a dîs lui Duhul, lată, trei băbraţi te caută pre tine.

20. Ci sculându-te, te pogoară, ş. mergî împotrîna cu el, nîmîc îndoindu-te: pentru că eî Tam trimes pre el.

21. Şi pogorîndu-se Petru cătră băbraţi celî trimeşî de la Cornilie cătră el, a dîs, lată, eî sunt pre care căutaţi? ce este pîcîna pentru care aţi venit?

22. Iar el aî dîs, Cornilie su-taşul, bărbat drept, şî temător de Dumnegeu, şî mărturisit de tot neamul Iudeilor, răspuns a luat de la inger sfînt să te chîeme pre tine la casa lui, şî să audă grauri de la tine.

23. Decî el chîemănd în lăuntru pre el, l'a ospătat. Iar a doa dî Petru a oşit cu el, şî unîl din fraţi celî din Ioppi au mers cu dînsul.

24. Şi în ceea-laltă dî aî în-trat în Chesaria. Iar Cornilie era aşteptându'l pre el, chîemându'şî înapreună rudenîile sale şî pîrien-tîni celî iub.î.

25. Şi a fost cînd era să înt-re Petru, l'a întîmpînat Cor-nilie, şî cădînd la picioarele lui, s'a închinat lui.

26. Iar Petru l'a redieat pre el, căcînd, scoala şî eî a-sunî om sînt.

27. Şi vorbînd cu el, a în-trat,

şî a aflat pre mulţi eamî se a-dunaseră.

28. Şi a dîs cătră el, Voi ştiţi că nu se cuvîne bărbatul In-dîu să se lîpească, sau să se apropie cătră cel de alt neam, şî lile Dumnegeu mî a arătat ca pre nicî un om să nu dîc spurecat sau necurat.

29. Drept aceea, şî fără îndo-ire am venit cătră voî, fiind chîemat: decî vî întreb pentru ce pîcină m'aţi chîemat?

30. Şi Cornilie a dîs. Din-dîoa a patra pînă în ceasul a-cesta eram postîndu-mă; şî în-tru al noălea ceas rugându-mă în casa mea, şî lată, un bărbat a stătut înaintea mea în aură luminată.

31. Şi a dîs, Cornilie, audîtu-ţi-s'a rugăciunea ta, şî miloste-nile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnegeu.

32. Trimete dar în Ioppi, şî chîeamă pre Simon, ce se nu-meşte Petru, acesta găzdueste în casa lui Simon caralarul lingă mare: care, dacî va veni, va spune şîo.

33. Decî numai de cîat am trim-e la tine; şî tu bine ai făcut căcî ai venit. Acum dar noi toţi înaintea lui Dumnegeu stăm, să ascultăm toate căle sînt porun-cite pe de la Dumnegeu.

34. Şi deschîdîna Petru gura, a dîs. Cu adevărat cunosc că Dumnegeu nu este fătarnic:

35. Ci în tot neamul, cela ce se teme de el şî face dreptate, primit este la dînsul.

36. Cuvîntul care l'a trimes

Dumnegeu înlor lui Israil, bine-vestînd pace prin Isus Hristos: şî mîcî este al tuturor Domn.

37. Voi ştiţi cuvîntul ce s'a făcut prin toată Iudeea, înce-pînd din Galileea, după botezul care l'a propoveduit Ioan;

38. Pre Isus cel din Nazaret cum l'a uns pro el Dumnegeu cu Duhul Sfînt şî cu putere: care a umblat bine făcînd, şî vîndecînd pre toţi celî impresu-raţi de diavolul; că Dumnegeu era cu dînsul.

39. Şi noi sîntem marturî-tuturî care le a făcut şî în şîntul Iudeilor, şî în Ierusalîm; pre care l'au omîşit spînzî-rîndu'l pre lemn:

40. Pre acesta Dumnegeu l'a învîat a treia dî, şî l'a dat să se facă arătat;

41. Nu la tot norodul, ci noă marturîilor celor mai înainte rînduţi de la Dumnegeu, carî au mîncat şî au bîut împre-ună cu el după ce a învîat din morţi.

42. Şi a poruncit noă să propoveduim norodului, şî să mărturisim că el este cel rînduit de la Dumnegeu a fi Judecîo-riul vilor şî al morţilor.

43. De acesta toţi pro-roci mărturisesc, că ortare păcatelor va lua prin numele lui Isus ce, ce va crede întru dînsul.

44. Iar încă grîînd Petru cu-vîntele acestea, a călît Duhul Sfînt preste toţi celî ce audău cuvîntul.

45. Şi s'au spălmîntat credî-cioşî celî din tîerea împrejur,

căcî veniseră cu Petru, căcî şî preste Neamurî darul Duhului Sfînt s'a vîrsat.

46. Pentru că îî auşiau pre el grîînd în limbî, şî mîrînd pre Dumnegeu. Atunci a rîs-puns Petru,

47. Aî doară poate cineva a opri apa ca să nu se boteze v-cestîa, carî aî luat Duhul Sfînt, ca şî noi?

48. Şi le a poruncit lor să se boteze întru numele Domnului. Atunci l'a rugat pre el să pe-treacă la dînsîl căte-va dîile

CAPITOLUL XI.

Şi aî audît apostolî şî fraţi şî carî erau în Iudeea că şî Neamurile aî primit cuvîntul lui Dumnegeu.

2. Şi cînd s'a sîit Petru în Ierusalîm, se pîricî cu el celî din tîerea împrejur.

3. Iarînd Cîel cătră băbraţi necîteî împrejur al în-trat, şî al mîncat cu el.

4. Şi începînd Petru lea spus lor toate ce se întîmplaseră pre rînd făcînd,

5. Lî eram în ceea-laltă dî, rugându-mă: şî am vîdît întru vîntet mînte, vîdînd lî rîndu-se un vas onare-care ca o faţă de masă mare dî pînzî lî patru colţurî slobođîndu-se din cor; şî a venit pînă la mine:

6. În care cătînd lîam sam şî am vîdît cele căte cu patru picioare ale pămîntului, şî flă-rele, şî cele ce se tîrîsc, şî pa-sîrîle cerului.

7. Și am auzit glas zicând mie, sculându-te Petre, junghie și mă-nălță.

8. Și am zis, Nici de cum, Doamne: că tot ce este spurcat sau necurat nici odată n'a intrat în gura mea.

9. Și m'a răspuns mie glasul al doilea rind din cer, zicând, Cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le zici spurcate.

10. Și aceasta s'a făcut de trei ori: și iarăși s'a ridicat toate la cer.

11. Și iată, îndată trei oameni veniți la casa în care eram trimiși de la Chesariea la mine.

12. Și m'a zis mie Duhul să merg împreună cu ei, năme îndouându-mă. Și au venit împreună cu mine și acești șase frați, și am intrat în casa bărbatului.

13. Și a vestit noi cum a vădud pe inger în casa lui stand și zicând lui, Trimete la Ioppi bărbat, și cheamă pre Simon, cel ce se numește Petru;

14. Care va grăi către tine graful, întru care te vei mântui, tu și toată casa ta.

15. Și când am început eu a grăi, a cădat Duhul Sfint preste ei, ca și preste noi întru început.

16. Și m'am adus aminte de cuvântul Domnului, cum a zis, Iona a boezat cu apă, iar voi veți boeza cu Duhul Sfint.

17. Deci dacă a dat lor Dumnezeu întocma darul ca și noă, credând întru Domnul Iisus Hristos; eu cine eram, ca să pot opri pre Dumnezeu?

18. Și auzind acestea, au în-

cetat, și slăviaa pre Dumnezeu, zicând, Și Neamurilor dar a dat Dumnezeu pocanță și re-vată.

19. Și Deci cei ce s'au rispit pentru turburarea ce s'a făcut pentru Ștefan, au trecut până la Antiohia, și la Chipru, și la Antiohia, numul și grău cuvenit al fără numal Iudeilor.

20. Și erau unii dintru ei bărbați Chiprian și CLirineni, cari intrând în Antiohia, graia către Ellint, bine-vestind pre Domnul Iisus.

21. Și era mâna Domnului cu ei: și mult număr creștend, s'au întors la Domnul.

22. Și s'a audit cuvântul pentru desăși în urechile bisericii celor din Ierusalim, și au trimis pre Varnava, să meargă până la Antiohia.

23. Care mergând și vădud harul lui Dumnezeu, s'a bucurat și îngemna pre toți cu întru voința inimii să petreacă întru Domnul.

24. Căci era bărbat bun, și plin de Duhul Sfint și de credință: și s'a adăos norod mult la Domnul.

25. Și a mers Varnava în Tars să caute pre Savlu:

26. Și aflându-l, l'a dus în Antiohia. Și a fost un an deplin de s'au adunat ei în biserică, și au învățat norod mult. Și s'au numit înteu în Antiohia acenici Creștini.

27. Și iar în zilele acelea s'au pogorit din Ierusalim prooroci în Antiohia.

28. Și sculându-se unul dintru

deșteptatori nume Agav însemna prin duhul că foamete mare va să fie în toată lumea, care a și fost în zilele Claude Clesaru.

29. Iar ugenții, după cum am nvea, au aședat fie-care din ei a trimete spre slujbă fraților celor ce lăcuia în Iudeea.

30. Care au și făcut, trimetend la cel bătrân prin mâna lui Varnava și a lui Savlu.

CAPITOLUL XII.

Și a venia aceea pus-a Irod împăratul mâinele ca să facă toată umora din cei din Biserică.

Și a mers pre bucuratele în locu, cu sabina.

3. Și vădud că plăcut este în doli, a așos a prime și pre Petru, (și erau zilele azimelor.)

4. Pre care și prindendu-l, l'a băgat în temniță, dându-l la patru pătari de ostași ca să l'păzească pre el; vrind după Paști să l'scoată la norod.

5. Deci Petru s'a păz-a în temniță: iar rugăciunea se făcea neîncetat de la biserică către Dumnezeu pentru dinsa.

6. Și când vrea să l'scoată pre el Irod, în noaptea aceea era Petru dormind între doi ostași, acat cu două lanțuri și păzitorii înăutea ușii păzau temnița.

7. Și iată, ingerul Domnului a venit, și lămină a strălucit în casă: și lovind în coaste pre Petru, l'a deșteptat pre el, zicând, Scoală-te curând. Și au cădut lanțurile din mâinele lui.

8. Și a zis ingerul către el,

Începe-te, și te încălță cu încălțămintele tale. Și a făcut așa. Și a zis lui, Imbracă-te în halnata, și vino după mine.

9. Și eșind mergea după el, și nu știa că este adevărat aceea ce se făcea prin inger; ci i se părea că videnie vede.

10. Și trecend streaja cea d'înteu și cea a doa, au venit la poarta cea de fer ce duce în cetate; care singură s'a deschis lor: și eșind, au trecut o uliță, și îndată s'a dus ingerul de la el.

11. Și Petru venindu-și întru sine, a zis, Acum știu cu adevărat, că a trimis Domnul pre ingerul său, și m'a scos din mâina lui Irod, și din toată așteptarea norodului Iudeilor.

12. Și luând aminte, a venit la casa Mariei mamei lui Ioan, ce se cheama Marpo; unde erau mulți adunați și făcend rugăciune.

13. Și lătend Petru în așa porțel, a mers singur să asculte, a nume Rodi.

14. Și cunosced glasul lui Petru, de bătrân n'a deschis ușa, ei alergând în lăuntru a spus că Petru stă înaintea porțel.

15. Iar ei au zis către dinsa, Au ai nebunit? Iar ea se întăria că este așa. Iar ei dăeau, ingerul lui este.

16. Iar Petru nu înceta bătend: și deschidendu-l, l'a vădud pre el, și s'au spăimântat.

17. Și făcendu-le cu mâna să tacă, le a povestit lor în ce chip Domnul l'a scos pe el din tem-

niță. Și a dîs Spuneți lui Iacov și fraților aceștea. Și eșind, s'a dus într'alt loc.

18. Și făcându-se ziua, nu puțină turburare era între ostași, oare ce să se fi făcut Petru.

19. Iar Irod cerîndu-l pre el, și neaflîndu-l, cercetînd pre străjări, a poruncit să 'l omoare. Și pogorîndu-se de la Iudeea la Cesarca, petru cea acolo.

20. Și era Irod mînos pre cel din Tir și pre Sidoneni. Și toți d'impreună veniseră la el, și plecînd pre Vlast care era preste cămara împăratului, cereau pace, pentru că se hrănea țara lor din pămîntul împărătesco.

21. Iar într-o zi îndată Irod îmbrăcîndu-se în haină împărătească, și ședînd la divan, grăia către dînsul.

22. Iar norodul striga, Glas dumnezeesc, și nu omenesc este.

23. Și îndată 'l a lovit pre el ingerul Domnului, pentru că oîrî n'a dat lui Dumnezeu slava; și făcîndu-se mîncat de viermi, a murit.

24. Iar cuvîntul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

25. Iar Varnava și Savlu s'au întors din Ierusalim după ce au împlinit slujba, luînd împreună cu sine și pre Ioan, cel ce se cheama Marco.

CAPITOLUL XIII.

Și erau oare-cari la biserică cea din Antiochia, pre oîrî și învățători; Varnava, și Simon ce

se cheama Nigher, și Luchie Chirineanul, și Manain, care era crescut împreună cu tetrarnul Irod, și Savlu.

2. Și slujind ei Domnului și postîndu-se, a dîs Iuda și Siria. Osebiți mie pre Varnava și pre Savlu la lucrul la care 'l am chemat pre ei.

3. Atunci postînd și rugîndu-se, și pîndu 'și pre ei mînele, 'l au slobozit.

4. Și deci aceștia, trimișii fiind de Iuda și Siria, s'au pîndit în Seleuchia; și de acolo au mers cu corabia la Chipru.

5. Și venind în Salamin, vestiau cuvîntul lui Dumnezeu în sinagoga; și veneau și pre Ioan slugă.

6. Și străbătînd ostrovul până la Pafla, au aflat pre oare-care viător, prooroc macedon Iuda. Căruia era numele Varisus.

7. Care era împreună cu dregătorul Serghie Pavel, bărbat înțelept, acesta chemînd pre Varnava și pre Savlu, poșta să audă cuvîntul lui Dumnezeu.

8. Iar Elima vrăjitorul (că așa se tîlcește numele lui) sta împotriva căutînd să întorcă pre dregătorul de la credință.

9. Iar Savlu (cel ce se dîce și Pavel) începîndu-se de Dumnezeu Sfînt, și căutînd la el.

10. A dîs, O plînde de toată violența și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei înceta răsvrătînd că te Domnu ai cele drept.

11. Și acum iată, mîna Domnului este preste tine, și vei fi orb

nevîdînd soarele pînă la o vreme și îndată a cădît preste el ceață, și întunerec, și umblînd împrejur căuta povățuitori.

12. Atunci vîdînd dregătorul cum era făcut, a erdut, mîrîndu-se de învățătura Domnului.

13. Și purcedînd de la Pafla Pavel și cei ce erau cu dînsul, au venit în Perghia Pamfiliei; un loc despărțadu-se de dînsul și s'au întors în Ierusalim.

14. Iar ei trecînd din Perghia, au venit în Antiochia Pisidiei, și intrînd în sinagoga în ziua sîmbetei, au ședut.

15. Și după cetirea legii și a proorocilor au trimes mîlmarîi imagoși la ei, dîcîndu-le, Bărbați, știți, de este intru voi cuvînt de mîngăiere către norod, grații.

16. Și sculîndu-se Pavel, și făcîndu-le cu mîna, a dîs, Bărbați israeliți, și cari veți comeți de Dumnezeu, ascultați.

17. Dumnezeu din norodul acestuia al lui Israel a ales pre părintii noștri, și pre norod 'l a înălțat cînd era nemernic în pămîntul Eghiptului, și cu braț înalt 'l a scos pre el dintr'insul.

18. Și ca la o vreme de patru-deci de ani a răbdît năraurile lor în pustie.

19. Și pierdînd neamuri șapte în pămîntul lui Hanaan, le a împărțit lor cu soarte pămîntul lor.

20. Și după acestea, ca la patru-sute și cinci-deci de ani

le a dat lor judecători, pană la Samuil proorocul.

21. Și după aceea au cerut împărat; și le a dat Dumnezeu lor pre Saul feciorul lui Chis, bărbat din seminția lui Vennamin, ani patru-deci.

22. Și schimbându-l pre el, le a redîcat lor pre David să le fie împărat; pentru care a și dîs, mărturisîndu-l. Aflat-am pre David al lui Iesse, bărbat după limba mea, oare va face toate voie mele.

23. Din sămînța acestuia Dumnezeu după făgăduință a redîcat lui Israel Mîntuitor, pre Iisus.

24. Mai înainte propoveduînd Ioan naștea feței venetii lui botezul pocăinței la tot norodul lui Israel.

25. Iar dacă 'l a împlinit Ioan călătoriea, dîcea, Cine mă socotiți a fi? Nu sînt eu. Cînta, vine după mine, căruia nu sînt eu vrednic încălța-mi-mă pe-aoarelor a deslega.

26. Bărbați, frați, fiil neamului lui Avraam, și cei ce intru voi se tem de Dumnezeu a vă cu-vîntul mînturii aceste s'au trimes.

27. Pentru că cei ce lăcuiesc în Ierusalim, și iheri lor, pre acesta necunoscîndu-l, și glasurile proorocilor cele ce în toate sîmbetele se cetesc, judecându-l, le au împlinit.

28. Și ei o vină de noapte aflînd intr'insul, au cerut de la Pilat să 'l omoare pre el.

29. Și dacă au săvîrșit toate

cele ce erau pentru el scrise, pogorindu-l de pre lemn, și au pus în mormint.

30. Iar Dumnezeu l-a sculat pre el din morți:

31. Care s'a arătat în dle multe celor ce s'au suit împreună cu dânsul din Galilea în Ierusalim, cari sunt lui marturi cătră norod.

32. Și noi bine-vestim voă făgăduința cea făcută cătră părinți.

33. Că pre aceea Dumnezeu o a împlinit voă tuturor acelor, înviind pre Iisus, precum și în psalmul al doilea scris este, Fiul meu ești tu, eu astăzi te am nascut pre tine.

34. Iu căia că l'a înviat pre el din morți, ca mai mult să mi se încredințeze spre stăruire, așa a dîs, Voia da voă cele cuvinoase ale lui David, cele credincioase.

35. Drept aceea si intrat loc dîce, Nu veți da pre cei Cuvinoși alții să vadă stricăciune.

36. Pentru că David în neamul său s'au slăvit sfatului lui Dumnezeu, a adormit, și sa adăos la părinți săi, și a veștuit stricăciune:

37. Iar pre care Dumnezeu l'a înviat, l'a veștuit stricăciune.

38. Deci eu am scut să ticuiea bărbat frați, că prin aceea, cântarea păcatelor voă se vestește.

39. Și despre toate cele ce n'ați putut în legea lui Moisi să îndreptați, într-o acesă toată, ce creu se îndreptează.

40. Săcotiți dar, ca să nu vie

asupra voastră ce s'a dîs prin proroci;

41. Vedeți, cei nebăgători de samă, și veți mirați, și perțiți, că lucrul lucrez eu în dîlele voastre, lucru cărui nu veți crede, de va povesti cineva voă.

42. Și eșind Iudei din sinagogă, s'au rugat Neamurile ca în sâmbăta cea viitoare să li se grăiască lor grauriile acestora.

43. Și risipindu-se sinagoga, mulți din Iudei și din venetici, cei cucernici au mers după Pavel și după Varnava cari graud lor, și îndemnau pre ei să rămăie întru narul lui Dumnezeu.

44. Iar în cea-l-altă sâmbătă mai toată cetatea s'a adunat să audă cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și vedând Iudei noroadole, s'au un put de pînă și grăiau împotriva celor dîse de Pavel, împotrivindu-se și hulud.

46. Iar Pavel și Varnava îndrăznind, au dîs, Voă se cădea mai întău a se trăi cuvântul lui Dumnezeu, iar de vreme ce li lepădați pre ei, și nevrednici pre voi ve judecați de viața cea veșnică, mă, ne întoarcem la Neamuri.

47. Că așa ne a poruncit noă Domnul dîcînd, Pasa te-ai pre tine spre lumină Neamurilor, ca să fii tu spre mântuire pînă la marginea pămîntului.

48. Și au dîs Neamurile se bucurau, și slăviau cuvântul Domnului: și au credut cați

erau rinduiți spre viața veșnică.

49. Și se purta cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudei au întărit pre mulerile cele cucernice și de cinste, și pre cei de frunte al cetății, și au rădicat goană asupra lui Pavel și a lui Varnava, și i au scos pre ei din hotarele lor.

51. Iar ei scuturând praful picioarelor lor asupra lor, au venit în Iconia.

52. Iar ucenicii se umpleau în biserici, și de Duhul Sfînt.

CAPITOLUL XIV.

Și a fost în Iconia, de au înșurat ei dîmpreună în sinagoga Iudeilor, și așa au grăit, căt au credut din Iudei și din Iulini mulțime multă.

2. Iar Iudei cei ce nu credeau au rădicat ei și răsvrătit surletele Neamurilor asupra fraților.

3. Deci multă vreme au zăbăvit cu îndrăzneală grăind întru Domnul, cela ce mărturisia că el era Iisus, dînd semne și minuni a se face prin mîinile lor.

4. Și s'a împărțit mulțimea celor ce erau cu Iudei, iar unii cu apostoli.

5. Și Iudei s'au dîcît pornirea Neamurilor și a Iudeilor împreună cu boierii lor, ca să i ocărăiească și să i uoacă cu pietre pre ei.

6. Înțelegînd ei au fugit la

cetățile Licaoniei, la Listra și la Derui, și în țutul de prin Dejuri:

7. Și acolo erau bine-vestind. 8. Și un bărbat care-care în Listra, neputincios la picioare, ședea, șchiop din pîntecole mamei sale fiind, care nici odată n'a fost umblat.

9. Acesta asculta pre Pavel când grăia: care căutînd la el, și vedînd că are credință a se mîntui,

10. A dîs cu mare glas, Scoală pre picioarele tale drept. Și a sărit și umbla.

11. Iar noroadole vălînd ceea ce a făcut Pavel, au rădicat glasul lor, Licaonește dîcînd, Dumnezeu, asemănîndu-se oamenilor, s'au pogorit cătră noi.

12. Și numău pre Varnava, Dia; iar pre Pavel, Ermi, de vreme ce el era povătuitorul cuvîntului.

13. Iar preotul lui Dia, celui ce era înaltea cetății lor, tauri și cununii înaltea porților aducînd împreună cu noroadole vrea să le facă cruce.

14. Și au dîcît acești apostoli, Varnava și Pavel, rumpîndu-și hainele lor, au sărit în norod, strigînd,

15. Și dîcînd, Bărbați, căci faceți acestea? Pînă cînd suntem asemenea pătimiți ca voi, cari bine-vestim voă, ca să veți întăreți că în aceste deserte spre Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, și pămîntul, și marea, și toate cele ce sînt în lume.

16. Care intru vremile cele trecute a lăsat toate lămbele să umble în căile lor.

17. Iară nu s-a lăsat pre sino nemărturisit, că bine făcând, din cer a dat noastră ploaie și timpuri roditoare, umplând de hrană și de veselie inimele noastre.

18. Și acestea dicând, aplea au potol. Și ne noroadă ca să nu o jertvească lor.

19. Și au venit de la Antiohia și Iconia ludei, și îndemnând pre noroadă, și cu piete lovind pre Pavel. Și au tras afară din colate gândind că a murit.

20. Iar încungurându-l pre el ucenici, sculându-se a intrat în cetate: și a doă di a căsit împreună cu Varnava în Dervi.

21. Și bine-vestind cetățile a-celeia și învățând pre mulți, s'au întors în Lистра, și în Iconia, și în Antiohia.

22. Înăbind sufletele ucenicilor, și rugându-i să rămăc în credință, și cum că prin multe necazuri se cade noastră a intra intru un oraș ca în Dumne-deu.

23. Și a potoladu-le lor preceți pre la biserică, rugându-se cu posturi, și au incredințat pre el Domnul, intru care au crezut.

24. Și trecând prin Pisidia, au venit în Paflagia.

25. Și grăind în Perghia au venit și au pogorit în Attalia.

26. Și de acolo au mers cu corabia în Antiohia, de unde erau datii harului lui Dumne-deu, spre lucrul care l'au implinit.

27. Și venind, și auzând biserică, au vestit câte a făcut

Dumne-deu cu ei, și cum că a deschis Neamul lor ușa credinței.

28. Și au petrecut acolo vreme nu puțină împreună cu ucenici.

CAPITOLUL XV.

Și oare-cărilor pogorindu-se din cer, Iudeea învățând pre frați, dicând, De nu ve-veți tăia împrejur după obiceiul lui Moisi, nu veți putea să vă mântuiți.

2. Deci făcându-se precire și întrebare nu puțină de către Pavel și Varnava împotriva aceloră, au rînduit să se sus Pavel și Varnava, și alții oare-cărilor dintru ei, la apostoli și la bătrâni în Ierusalim pentru întrebarea aceasta.

3. Deci ei trimiș fiind de biserică, au trecut prin Finichia și Samaria, povestind de întoarcerea Neamurilor: și făcând bucurie mare tuturor fraților.

4. Și dacă au venit în Ierusalim, au fost primiți de biserică, și de apostoli și de bătrâni, și au vestit câte a făcut Dumne-deu cu ei.

5. Iar s'au sculat oare-cărilor din cel din eresul Fariseilor cari creduseră, dicând, Că trebuie a fi tăia împrejur pre ei, și a le porunci să păzească legea lui Moisi.

6. Și s'au adunat apostoli și bătrâni să vadă de cuvîntul acesta.

7. Și multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru, a discursat ei, Bărbați, frați, voi știți că din zilele cele mai dinainte Dumne-deu intru noi a ales, ca

petru a lua nea să auză Neamul dintru cel evangheliei și să se mântui.

8. Și cunoscătorul de inimă, Dumne-deu le a mărturisit lor, dînd lor Duhul Sfînt, ca și noi; și nimic n'a oșebit între noi și între ei, cu credința căcînd inimele lor.

9. Acum dar ce ispițiți pre Dumne-deu, a pune jug preste umeracea omacilor, care nici pătrîd întru noi noi n'am putut să l'purțăm?

10. Ci prin harul Domnului nostru Iisus Hristos credom că ne mîntuim, ca și aceia.

11. Și a tăcut toată mulțimea și a ascultat pre Varnava și pre Pavel, cari povestiau câte a făcut Dumne-deu semna și minunile intru Neamuri printr'înșul.

12. Iar dacă au tăcut ei, a răspuns Iacov, dicînd, Bărbați, frați, ascultați-mă pre mine:

13. Simon a spus cum întărd Dumne-deu a socotit să iee din Neamuri norod dintr'un neam lui.

14. Și cu aceasta se întocmesc cuvintele prorocilor: după cum este scris.

15. După acestea nu voiți întărd, și voiți zidi cortul lui David, cel căzut, și cele surpate a lui Ieremi: și voiți zidi, și voiți redca pre el.

16. Ca să caute cel-l-alti din omacii pre Domnul, și toate Neamurile preste care s'au chemat numele meu preste ei, dice Domnul, cele ce face acestea.

17. Cunoscute din veac sînt la Dumne-deu toate lucrurile lui.

18. Pentru aceea eu judec, a nu supăra pre cel ce din Neamuri, se întore la Dumne-deu.

19. Ci a le sorie lor, ca să se ferească de pîngărețurile idolor, și de curvie și de dobitoace sugrumate, și de sânge.

20. Pentru că Moisi din vremile cele de mult, are în toate cetățile pre cel ce îl propovednesc pre el, cetîndu-se în sinagoguri în toată sîmbăta.

21. Alina s'a păut apostolor și bătrînilor împreună cu toată adunarea, ca, alegînd bărbăți dintru ei, să l'trimență la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava; pre luda cel ce se cheamă Varnava, și pre Sila, bărbăți povățuitori a tru frați.

22. Scriînd prin mîinile lor acestea Apostoli și bătrâni și frați, celor de la Antiohia și Siria și Chihia, ca să scrieant din Neamuri, să se bucură:

23. De vreme ce au auzit că oare-cărilor dintru noi eșind v'au tăcut, au pre voi cu curvie, slăbind sufletele voastre, dicînd. Să vă tășiți împrejur, și să pătrîd în ea, cărora noi n'am pîruncit:

24. Părutu-s'a noi cari ne am adunat cu an s'au, ca alegînd bărbăți să l'trimențăm ca să l'povățuim cu ei întru Antiohia, Varnava și Pavel.

25. Camari, cari l'au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimis pre Iuda și pre Sila, cariși ei cu cuvântul vor vesti voă acesteasi.

28. Pentru că s'a părut Sfintului Duh, și noă, ca mai mult nici o greutate să se pue preste voi, afară de nevoe acesteas;

29. Adecă. A voferi de cele jertvite idollor, și de sânge, și de dobitoace sugrumate, și de curvie, de care de vă veți păzi voi, bine veți face. Fiți sănătoși.

30. Deci acest a slobodă lăsa, au venit la Antiohia, adunând mulțimea, au dat cartea:

31. Și cetându-o, s'au bucurat pentru mângăiere

32. Și Iuda și Sila, și ei prooroci fiind, prin cuvânt mult au mângăieat pre frați și i' au întărit.

33. Și făcând acolo câte-va vreme, s'au slobodit cu pace de la rați către apostoli

34. Iar lui Sila i s'a părut să rămână acolo.

35. Iar Pavel și Varnava se zăbăvau în Antiohia, învățând și bine-vestind împreună și cu alți mulți cuvântul Domnului.

36. Iar după câte-va zile a dus Pavel că ră Varnava, întorcându-ne, să cercetăm pre frați noștri, prin toate cetățile, intră care am vestit cuvântul Domnului, să vedem cum petrec.

37. Și Varnava voia să se întoarcă pre Ioan, ce se cădea Marco.

38. Iar Pavel dicea că pre cela ce s'a despărțit de ei din Pamfilia, să nu mai mergă cu ei, la Ierusalim, să nu i' fie împreună

39. Drept aceea s'a făcut împerechiere între densi cât s'au despărțit ei unul de altul și Varnava, luând pre Marco, a mers cu corabia în Cipru.

40. Iar Pavel alegând pre Sila s'a dus, dându-se harului lui Dumnezeu de către frați.

41. Și trecea prin Siria și Chelichia, întărind bisericile.

CAPITOLUL XVI

Și a sosit în Derbe și în Listra; și iată, un aciont oare-care era acolo, a nume Pimeliul, care era miteri ludea credincioase, iar tatăl lui era Elion.

2. Care se mărturisă de frați cei ce erau în Listra și Iconia

3. Pre acesta a voit Pavel să meargă împreună cu ei; și luându-l i' a tăiat împrejur pre el pentru Iudei cei ce erau în locurile acelea, pentru că s'au loți pre tatăl lui că era Elion.

4. Și cum treceaș prin cesăți, le dă învățătura să părăsească dogmele cele rânduite de aposoli și de bătrâni cei din Ierusalim.

5. Deci bisericile se întăreau cu credință, și prisosiau cu numărul în toate zilele.

6. Și trecând prin Frghia și prin amicul satat, fiind cuprins de Sfintul Duh a grăi cuvântul în Asia.

7. Venind spre Misia, se isplădă a merge spre Vitinia; și nu i' a lăsat pre el Duhul

8. Și trecând Misia, s'au pogorât în Tracia.

9. Și valente roap ca s'a arătat. Pavel și barbat Machedonian era stând, rugându-l pre el, și dicend, Trecând în Machedonia, ajută-ne noă.

10. Iar dacă a vădut videmia, îndulă am cercat să eșim în Machedonia, socotind că ne chieamă pre noi Domnul să le bine-vestim lor.

11. Drept aceea pornind de la Troada, am mers drept la Samotracia, și a locați la Neapoli,

12. Și de acolo la Filipi, care este cea cea din tinea a părții acesteia a Machedoniei, și colonie: și oram într'această cetate petrecând câte-va zile.

13. Și în ziua sâmbete, am mers afară din cetate lângă rîu, și se obișnuia a se ruga acolo, și dicend, grăiam mulerilor celor ce se a lăsașă.

14. Și o muiere a nume Lili, care vândă pânze molozite, care ceataa Taurilor, cunoscând pre Dumnezeu, asculta: cătră Domnul a deschis inima ca să iose aminte la cele ce se grăiau de Pavel.

15. Și dacă s'a botezat ea, și casa ei, s'a ragat dicend, De m'afi judecat pre mine a fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneți. Și ne a silit pre noi.

16. Și a fost când mergeam noi în rugăune, oare care suim că având duh pitonicesc, ne a întimplat pre noi, care dobindă multă da stăpânilor ei, vrăjind:

17. Aceasta urmând lui Pavel a loca, striga dicend, Acești oameni robitiți Dumnezeu celai de sus sînt, cari vestesc noă calea marelui.

18. Și aceasta făcea în multe zile. Iar supărându-se Pavel și întorcându-se a dus duhului, Poruncescuți fie intru numele lui Iisus Hristos, să eșii dintr'înșă. Și au eșii intr'acel ceas.

19. Și vădând stăpânii ei, că s'a dus nădejdea căștigului lor, prindend pre Pavel și pre Sila, i' au dus în tîrg la cei mai mari

20. Și ducendu-l pre ei la volvoși, au dus, Acești oameni turbură cetatea noastră, Iudei fiind, și vestesc obiceiuri care nu este slozod noă a le purta, noi a le face, Romani fiind noi.

21. Și s'a rădicat norodul asupra lor, și au început rampugile lor hațnele, au poruncit să i' bată.

22. Și multe lovituri dându-le lor, i' au rugat în temniță, poruncind temnițarului prea bine să i' păzească pre ei:

23. Care, poruncă ca aceea luând, i' a pus pre ei în temnița cea din lăuntru, și picioarele lor le a băgat în gros.

24. Iar în mezul nopții Pavel și Sila rugându-se, lădau pre Dumnezeu: și i' au auziau pre densi cei legați

25. Și fără de veste s'a făcut cutremur mare, cât s'au clătuit temelile temniței: și numaf de cât s'au deschis toate ușele, și legăturile tutulor s'au deslegat

26. Și deșteptându-se temnițarul, și vădend deschise ușele temniței, se rugănd sabăca, voia să

se omora, socotind că au scăpat cei legați.

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, dicând, Nămic rău să nu îți faciție: că toți suntem aici.

29. Și cerând lămurare, a sărit în lămtru, și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila.

30. Și scoțându-l pre el afară, a zis, Domnule, ce mi se oade să fac ca să mă mântuiesc?

31. Iar el auz zis, Crede întru Domnul Iisus Hristos, și te vei mântui, tu și casa ta.

32. Și i auz grăit lui cuvântul Domnului, și tutulor celor din casa lui.

33. Și luându-l pre el într'acei ceas al nopței, i a spălat de rane; și s'a botezat el și al lui toți îndatăși.

34. Și ducându-l pre el în casa sa, le a pus lor masă, și s'a bucurat cu toată casa sa creștând întru Domnul.

35. Și făcându-se d'oa, auz trimis voievozii pre purtătorii de toge, dicând, Slobodi pre oamenii aceia.

36. Și a spus temnițarul cuvintele acestora către Pavel. Auz trimis voievozii ca să vă slobodiți: acum dar eșiți, și mergeți cu pace.

37. Iar Pavel a zis către ei, Ne auz bătut înaintea tutulor fără de judecată, pre noi oameni romani fiind, și ne auz pus în temniță; și acum pre ascuns ne scot pre noi? că nu este așa. ci să vie el să ne scoată.

38. Și auz vestit voievozilor

purtătorii de toge graiurile acestea: și s'au temut auzind că Romani sunt.

39. Și venind s'au rugat lor, și scoțându-i li pormă să creșdă din cetate.

40. Și eșind din temniță, auz intrat în casa Lidiei: și vedând pre frații, i auz mângâiat pre ei, și auz eșit.

CAPITOLUL XVII

Și trecând prin Amfipoli și Apolonia, auz venit în Tessalonice, unde era sinagoga Iudeilor:

2. Și duple oliceiul său Pavel a intrat la ei, și în trei sâmbete s'a întrebat cu ei din scripturi.

3. Dovedind și arătând, că se odea lui Hristos să pămtească și să învieze din morți: și cum că acesta este Hristos Iisus pre care euz vestesc voă.

4. Și unii dintr'înșii auz creșut, și s'au însoțit cu Pavel și cu Sila, și mămte multă din Elhini cei ocurnoci, și din mulierile cele de frunte nu puțin.

5. Iar Iudei cei neocredincioși, umplându-se de pismă, și luând lingă ei pre niște oameni răi din cel proști, și făcând gloată, auz întăritat cetatea, și năvălind asupra casei lui Iason, căuta să i scoată pre el la norod.

6. Și neaflându-l pre el, trăgeau pre Iason și pre unii din frații la mai marii cetăței, strigând, Cei ce auz turburat toată lumea, aceștia și aici auz venit.

7. Pre carii i a primit Iason

8. Aceștia toți împotriva rindind-l cu carului fac zcând că este alt împărat, Iisus.

8. Și auz turburat pre norodul pre mai marii cetăței, carii nudiau acestea.

9. Și luând destulă facere de la Iason și de la ocl-alți, i auz mloboșit pre el.

10. Și frații îndată noaptea auz trimis pre Pavel și pre Sila la Veria: carii mergând, auz intrat în sinagoga Iudeilor.

11. Și aceștia erau mai de bun neam de cât cei din Tessalonice, carii auz primit cuvântul cu toată osrdia, în toate zilele cercând lucrurile de sunt acestea așa.

12. Mulți dar dintru dēșii auz creșut, și din mulierile Elhinilor cele de cinsto, și din bărbați, nu puțin.

13. Iar dacă auz înțeles Iudeii cei din Tessalonice că și în Veria s'a vestit de Pavel cuvântul lui Dumnezeu, auz venit și acolo, turburând noroadele.

14. Și îndată atunci frații auz trimis pre Pavel să mcargă spre mare: și auz rămas Sila și Timotei acolo.

15. Iar cei ce ingrijia să scape pre Pavel i auz dus pre el până la Atina: și luând poruncă către Sila și Timotei, ca cum mai curând să vie la el, s'au dus.

16. Iar în Atina așteptându-l pre el Pavel, se înărita întru dēșul duhul lui, vedând cetatea slujitoare idolilor.

17. Drept aceea se întreba în sinagogă cu Iudei, și cu cei

credincioși, și în tîrg în toate zilele cu cei ce se întimplă.

18. Iar unii din Epiceiri și din Stoici filosofi se priciau cu el. Și unii dēșau, Oare ce vestei acesti spermolog să grăacă? Iar alții, Se pare că de streini dumnezei este vestitori: căoi pre Iisus și învierea lui bine-vestia lor.

19. Și prințându-l pre dēșul, i auz dus la Ariopag, dicând, Oare putem a înțelegi ce este această învățătură nouă care d-tine se grădește?

20. Pentru că streine oare care bați în auzirile noastre drept aceea vom să știm ce vor să fie acestea.

21. Că Atinenii toți și cei streini carii mergeau acolo, la nimic alt nu se zăbăviau, fără numai a dice sau a auzi ceva nou.

22. Și stănd Pavel în mijlocul Ariopagului, a zis, Bărbați Atineni, întru toate vă vdi pre voi ca cum ați fi mai ocurnici.

23. Pentru că, trecând și privind închinăciunile voastre, am aflat și un jertvelnic întru care era scris, NECUNOSCUTULUI DUMNEDEU. Pre care dar necunoscându-l voi li cinstiți, pre acesta euz li vestesc voă.

24. Dumnezeu care a făcut lumea și toate cele ce sunt într'însa, acesta fiind Domnul cerului și al pământului, nu în biserică făcute de mâini lăcuște.

25. Noi de mâini omenești se slujește, ca cum având trebu-

intă de ceva, de vreme ce el dă tuturor viață, și suflare, și toate.

26. Și a făcut dintr'un sânger tot neamul omenesc, să-lăcuască peste toată fața pământului, așezând vremile cele mai înainte rânduite, și hotarele împărțitei lor.

27. Ca să caute pre Domnul ca doară l'ar simți pre el, și l'ar afla macar că nu este departe de fie-care din noi.

28. Căci intru densul viem, și ne mișcăm, și suntem; precum și oare-caril din poetele voștri au zis, Că al lui și neam sunt om.

29. Deci de vreme ce neamul lui Dumnezeu suntem, nu suntem datorți a socoti cum că Dumnezeu este asemenea astatui, sau argintului, sau pietrei care este cioplitură a meșteșugului și a gândului omului.

30. Deci anul nestințel acestuia trecând, l'au vedea a Dumnezeu; acum poruncește tuturor oamenilor pretutindenea să se poartă așa.

31. Pentru că a pus dioă, intru care va să judece lumea intru dreptate prin Lăbăul pre care mai înainte l'a rânduit; dând credință tuturor *dospre marea, învârlind*, pre densul din mări.

32. Și iar auzind de învarea morților, unii l'au băteau joc; iar alii au zis, Te vom auzi iarăși pre tine pentru aceasta.

33. Și așa Pavel a eșit din mlocul lor.

34. Iar oare-cari bărbați l'au dus de el, au creșut, între caril era și Dionisie Areopaghitul, și o mulere a nume Damaris, și alții împreună cu densul.

CAPITOLUL XVIII

Iar după acestea esind Pavel din Atina, a venit la Corint.

2. Și aflând pre oare-care Iudei a nume Aquila, din Iam din Pont, care de curând venise de la Italia, și pre Priscila mulerea lui, (pentru că a fost poruncit Claudie să ească toți Iudeil din Roma;) a venit la ei.

3. Și pentru că era de un fel de meșteșug cu ei, a rămas lângă densul, și lucra: pentru că erau făcitori de corturi cu meșteșugul.

4. Și se pricia în sinagogă în toate sâmbetele, și credința și pre Iudei și pre Elhini.

5. Iar după s'au pogorit de la Machedonia Sila și Timotei, se cuprinsese de duhul Pavel, mărturisind Iudeilor că Iisus este Hristos.

6. Și stând ei împotriva și hulind, scuturânduși hainele, a zis către densul, Sângele vostru fie asupra capului vostru; curat sunt eu: de acum la Neamuri mă voi duce.

7. Și mutându-se de acolo a venit la casa oare-căruia, a nume Iust, care cinștia pre Dumnezeu, a cărui casă era alătura cu sinagoga.

8. Iar Crisp, marele sina-

gogei, a creșut în Domnul împreună cu toată casa lui; și mulți din Corintenți auzind creșeau, și se botează.

9. Și a zis Domnul în videnie noaptea lui Pavel, Nu te teme, ci grăește, și nu tăcea:

10. Că eu sunt cu tine, și nimil nu se va ispi asupra ta ca să l'faci rău: pentru că norod mult este mie în cetatea aceasta.

11. Și a ședut acolo un an și șese luni, învățând intru ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Și Gallion fiind dregător în Ahala, s'au rădicat toți Iudei cu un suflăt asupra lui Pavel, și l'au dus pre el la divan.

13. Când, Acesta atâră de lege îndeamnă pre oameni să se lăsească pre Dumnezeu.

14. Și vrind Pavel să deschidă gura, a zis Gallion către Iudei, De ar fi vre o nedreptate sau vre o faptă rea, O Iudeilor, du-pre cuvință v'asți fi suferit pre voi.

15. Iar de vreme ce este întrebare pentru cuvânt și pentru nume, și pentru legea voastră, veți căuta voi; pentru că judecătoarea acestora eu nu voi să fiu.

16. Și l'a gonit pre el de la divan.

17. Și apucând toți Elhini pre sositul marele sinagogă, l'au băteau înantea divanului. Și lui Gallion nici o grijă nu era de acestea.

18. Și iar Pavel, încă mai îndrăgind l'au mite după acestea, luânduși dioa bună de la frați,

a mers pre apă la Siria, și împreună cu el Priscila și Achila care și a tuns capul în Chaghees; pentru că avea săgăduință.

19. Și a sosit în Efes, și pre acea l'a lăsat acolo, iar el intrând în sinagogă, se întreba cu Iudei.

20. Și rugându-l ei ca să rămăie la densul mai multă vreme, n'a voit;

21. Ci s'a despărțit de la ei, dicând, Mi se caue cu adevărat ca praznicul cel de v'asți să l'au în Ierusalim: și iarăși mă voi întoarce la voi, de va voi Dumnezeu. Și a părăs de la Efes.

22. Și pogorându-se în Cezareea, s'au lăsat și acolo laudă se adunării, s'a pogorit la Antiohia.

23. Și făcând acolo câte-va vreme, s'a dus, trecând de rind prin ținutul Galatiei și prin Frighia, întărind pre toți ucenici.

24. Iar un Iudeu oare-care a nume Apollos, Alecsăndrean de neam, bărbat meșter la cuvânt, a venit în Efes, puterile fiind intru scripturi.

25. Acesta era învățat în calea Domnului; și ferbând cu duhul, grăia și învăța cu de cinis cele ce sunt pentru Dumnezeu, știind numai botezul lui Ioan.

26. Acesta a intrat cu grație îndrăzneală în sinagogă, și auzindu-l pre el Achila și Priscila, l'au luat la sine și mai cu amănuntul li au spus lui calea lui Dumnezeu.

27. Și vrind ei să treacă în Achaia, frații au scris îndemnând

pr. ucenici să 'l primească pre el; care mergând acolo, mult a ajutat celor ce creăuseră prin har.

28. Pentru că tare înfrînta pre Iudei înaintea norodului arătându-le din scripturi că Iesus este Hristos.

CAPITOLUL XIX.

S'a fost când era Apollos în Corint, Pavel trecînd prin țările, cele de sus a venit în Efes; și așlînd pre oare-cari ucenici,

2. A dîs cătră ei, Luat-ați Duh Sînt după ce ați creăut? Iar ei au dîs cătră dînsul, Încă nici de este Duh Sînt am auzit.

3. Și a dîs cătră ei, Dar în ce vați botezat? Iar ei au dîs, în botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel a dîs, Ioan a botezat cu lîcșul pînă la apă, norodului dîcînd, să creadă întru cel ce vine după dînsul, adică întru Hristos Iesus.

5. Stînd nd *aceasta*, s'au botezat întru numele Domnului Iesus.

6. S'au pînă și Pavel nădăd preste ei, a venit Duhul Sînt preste dînsul; și grăiau în limbă, proorocînd.

7. Și erau toți bărbații ca la doi-spre-zece.

8. Și el intrînd în sinagogă, ei înfrîncă grău în trei luni, întrebându-se și adevărînd cele de împărăția lui Dumnezeu.

9. Iar de vreme ce unii se împietriau și născulta, grănd

de răi calea înaintea norodului, Pavel depărtându-se de la ei, a oșebit pre ucenici, în toate zilele pricinindu-se în școala unui Tran.

10. Și *aceasta* s'a făcut în doi ani; cît toți cei ce lăcuau în Asia au auzit cuvîntul Domnului Iesus, și Iudei și Elini.

11. S'au pînă un mai făcea lănașea prin mînăle lui Pavel.

12. Cât și preste cei ce erau lăcuți se adău de pre tîmpul lui mîl, în lășter, așoare, și se depărtau de la ei boalele, și duhurne cele rele eșau din rîinșii.

13. Și s'au ispitit oare-cari din Iudei cei ce înoungurau jurătorii, a chieina preste cei ce aveau duhurile cele rele numele Domnului Iesus, dîcînd, Jurămă-vă pre voi cu Iesus pre care Pavel propovăduște.

14. S'erau șapte factori ai lui Soheva, Iudeului, arhierului, cari făceau *aceasta*.

15. Și răspînd duhul cel rău a dîs, Pre Iesus cunosc, și pre Pavel știu; dar voi cine sînteți?

16. Și sîrînd asupra lor omul întru care era duhul cel rău, și brîndu-l pre el, s'a întărit asupra lor, cît goli și răniți au fugit din casa aceea.

17. Și *aceasta* s'a făcut știută la toți Iudei și Elini cei ce lăcuau în Efes, și a cădu frecă preste toți acela, și se măria numele Domnului Iesus.

18. Și mulți din cei ce creău-

au veniau de se mărturiu au, și vestău faptele.

19. Și mulți din cei ce făcu vîșjele aducînd cărți, le adău marica titolul și ad socotit prețurile lor, și au așlat cele-deci de mîi de argî.

20. Așa cu tărie cuvîntul Domnului creșea și se întăria.

21. Și dacă s'au săvîșit *aceasta*, a pus Pavel cu dușul, en trecînd prin Machedonia și Alacia, să meargă în Ierusalim, dîcînd, După ce voiți fi acolo, trebus și Roma să o vîd.

22. Și trimetînd la Machedonia cel din Efes să așlău lui pre cel oșel și pre Diatri, la Ramas, elte-va vreme în Asia.

23. Și s'a făcut în vremea *aceea* turburare nu puțin pentru *ca* *Domnului*.

24. Pentru că u argintur care-are a nume Diatrie, făcînd biserică de argînt Artemidei, da mieșterilor lucru nu puțin.

25. Pre cari adunându-l, și pre cel ce era lătat de tîle ca *aceasta*, a dîs. Bărbaților, știți că dintr-*acest* lucru este casă-ful nostru.

26. Și vedeți și auziți, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel *acesta*, mult norod învătînd a mutat, dîcînd, că nu ni dănașei cei ce de mînăle ne fac.

27. Și nu numai *această* parte a noastră se pr-mejduște a veni pre defălmare; ci și biserică *umneșcoaei* celei mari, Artemidei, întru nimic a se socoti, la înă să se surpe și mășma

ei, pre care toată Asia și lumea o cinstește.

28. Și auzînd *aceasta*, și um-pîndu-se de mîne, strigau, dîcînd Mare este Artemida Efesenilor.

29. Și s'a umplut toată cetatea de turburare; și s'au porit toți înarun sulet la privelște, răpînd împreună și pre Gaius și pre Aristarh, Machedonenii, soșile lui Pavel.

30. Iar Pavel vînd să între în norod, nu 'l au lăsat pre el ucenici.

31. Încă și unii din mai mari Asiei, fiind lui prieteni, trimetînd la dînsul îi rugă să nu se depre sine în privelște.

32. Deci mai strigau, că ar alții alia; pentru că era adunarea turburată; și cei mai mulți lășau pentru că s'au dînat.

33. Iar din norod au șos înaintă pre Alcibiad, prieteni pre el înainte de el; Iar Alcibiadi făcînd lănașă a vrea să răspîdă norodului.

34. Iar cunoscînd că este lucu, un glas s'a făcut de cătră toți, care ca vre-o două oasuri striga, Mare este Artemida Efesenilor.

35. Iar logofșul potolînd norodul, a dîs, Bărbați Efeseni, cine este omul acela care nu ște cetatea Efesenilor că este purtătoare de zălașe, deci Ar omilei, dumneșcoaei celei mari, și a lui Diopet?

36. Deci fără de îndoeală fiind *aceasta*, se cuv-nevoi să vîștîm-

părați, și nimic cu obrăznete să nu faceți.

37. Că ați adus pre bărbați aceștia, n-ai furi de cele sfinte fiind, n-ai hulind pre dumnezeu a voastră.

38. Iar de are Dimitrie, și ceilalți preună cu el meșteri cără omeva cuvânt, judecători sunt, și dragători, precum a-se unul pre alt.

39. Iar dacă pentru alt ceva cercăți, în adunarea cea legiună se va isprăvi.

40. Pentru că ne primim din să ne vinim din țară pentru dăoa de astăzi, fiind că n-ai o pricină nu este pentru care am putea să dăm samă pentru turbararea aceasta.

41. Și aceasta zicând, a slobozit adunarea.

CAPITOLUL XX.

Iar după ce a început g. ceava, chemând Pavel la sine pre loenici, și închinându-se lor, a eșit să meargă în Machedonia.

2. Și trecând prin părțile acelea, și mângându-i pre ei cu cuvinte multe, a venit în Iliada.

3. Și făcând trei luni acolo, fiind că s-a făcut vreme de să-l prindă despre Iudei, vrind el să meargă cu corabie la Sinu, și la socoteală să se întoarcă prin Macedonia.

4. Și mergea împreună cu el până la Asa Sospatru Verianul și Iulius Tesealon, cheri Aristarh și Secund; și Gare Deriarul, și Timotei; iar din Asa, Tihic și Trofim.

5. Aceștia mergând înainte ne-au așteptat pre noi în Troada.

6. Iar noi, după zilele azimelor am mers cu corabia de la Filippi, și în cinci zile am venit la ei în Troada; unde am zăbăvit șapte zile.

7. Iar la întâia zi a separei, ne-am adunați fiind ucenici să fringă pâine, Pavel vorbind cu ei, vrind să pucească a doua zi să-l ia la gât cu ei, și să-l ia la miezul nopții.

8. Și erau faoi l multe în foisor stes, unde era adunați.

9. Și secând un meșic, a nume-l fiu lui Ierostă, capatul din l de solni grăd vorbind Pavel de multe vorbe, a căzut pe un casăle sus cea din rîndul al treilea și l-a luat mort.

10. Iar Pavel pogorindu-se, a căzut preste el, și îmbrățișându-l a zis, Nu vă turbați; că sufletul lui întru isus este.

11. Și suindu-se, și fringând pâine, și mîncând, și mult vorbind cu ei până la dăoa, a așezat.

12. Iar pre tineri l-a adus viu, și s-a mîngăat nu puțin.

13. Iar noi venind la corabie, am mers la Assos, de acolo vrind cu să-l luăm pre Pavel, pentru că așa era rîs duit, vrind el să meargă pre uscat pedestru.

14. Și dacă s-a înălțat cu noi la Assos, luându-l pre el, am venit la Mitlini.

15. Și de acolo înotând cu corabia a doua zi am sosit în preajma Hului, și în cea-țara

zi am ajuns în Samos, și rămînind în Trognikon, a doua zi am venit la Mit.

16. Pentru că a socotit Pavel că dacă Liseul ca să-l ia se facă lui să zăbăvească în Asa, că se grăbă de ar putea în cea praznică a cinci deei de zile să fie în Ierusalim.

17. Și din Mit trimetînd în Iteas, a chemat pre presviterii biserii.

18. Și dacă au venit la el, a zis lor, Voi știți din dăoa cea dintîie întru care am înrat în Asa, cum am fost cu voi în Iteas vremea.

19. Și după Domnul lui cu trăa smerenia, și cu multe lucrări, și ispite care mi s-au întemplat în Iteas vădesăgare lade lor.

20. Și cum nimic n-am făcut cu cele ce folos, să nu vă veslesc voă, și să vă învăț pre voi marea porocă, și prin case.

21. Mărturisind Iudeilor și Elinelor poacănta cea către Dumneșu, și credința cea întru Dumnezeu nostru Iisus Hristos.

22. Și acum iată, eu legat fiind cu duhul, merg în Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întempla mie întru el.

23. Fără numai că Duhul cel Sfânt prin cetățu mărturisește, zicînd că legături și necazuri pre mine mă așteaptă.

24. Și n-ai de marea băgare, că a-nălțat meu cinstime, fără numai ca să mă dărgesc a lărgarea mea cu Ierusalim, și a lărga care am luat de la Dom-

nul Iesus, a mărturisi evanghelia harului lui Dumneșu.

25. Și acum, iată, eu știu că nu voi mai vedea față mea în toți pre la cari am trecut propoveduînd împărăia lui Dumneșu.

26. Pentru aceea mărturiseș voi în dăoa de astăzi, că curat sînt eu de sîngele tuturilor.

27. Pentru că nu m'am ferit ca să nu vă veslesc voă toți sfatul lui Dumneșu.

28. Și drept aceea, luați aminte de voi, și de toată turma, întru care Dunul Sfînt v'a pus pre voi episcopi ca să păzească biserica lui Dumneșu, care o a călga cu sîngele sîc.

29. Că eu știu această, că după dăoa mea voi intra în Iteas întru voi, căci nu vor crăta turma.

30. Și dintru voi înșe-vă se vor scula bărbați, grăd îndăgătorii, ca să tragă pre ucenici după dăoa.

31. Pentru aceea prăvăgati, aduîndu-vă aminte, că trei ani n-aipea s'au n-am înrat cu lucrări învățînd pre unul fiecare dintru voi.

32. Și cum vă încredințez pre voi, fraților, lui Dumneșu, și cuvîntul al harului lui, care poate să vă zidească, și să vă dea voă moștenire întru toți cei sfînți.

33. Arguînd, sau altu, sau mîna, l'au a turme n-am pus.

34. Singuri voi știți, că trebuințelor mele și celor ce sînt cu mine, au slujit mîinele acestea.

35. Toate m arătat voă că așa ostentind v se cade să am înțelegere săbi a lucra nu ve amine de cuvântul Domnului Isus că el a dīs. Mafieric este a da de cât a lua.

36. Și acestea dīcēd, plecându-și genunchele sale, împreună cu toți cu ei s'a rugat.

37. Și multă plângere a fost tutulor, și cădēd pre grumazil lui Pavel îl sārutaū pre el.

38. Cuprindēdu-și ale mal virtos pentru cuvântul care a fost dīs, că nu vor mai vedea fața lui. Și il petreceaū pre el la corabie

CAPITOLUL XXI

1. A fost după ce am puresc a lui Isus dīs a el, mergēd drept am venit la Cos, și a doa dī la Rodos, și de acolo la Patara.

2. Și aflānd corabie trecēd la Fenicia, sulndu-ne intr'insa, am puresc.

3. Și ivindu-ne la Chipru, și lădān-l pre el in stīnga, mergeam cu corabia la Siria, și ne am pogorit in Tir: pentru că acolo era corabia a descărca povara

4. Și aflānd ucenici, am rămas acolo șapte zile: caril dīs a el, Pavel prin Duhul, să nu se sue la Ierusalim.

5. Și a lăsa a el de am impliuit dīlele, eșind mergeam; petrecēdu-ne pre noi toți împreună cu muleri și cu copii,

pană a lăsa din cetate și plecānd genunchele pre țermure, am făcut rugăciune.

6. Și inchinādu-ne unil altora, am intrat in corabie; iar acela s'aū intors la ale sale.

7. Iar noi calea pre apă sāvērșind de la Tir, am venit la Ptolemaida, și inchinādu-ne fraților, am rămas o dī la el.

8. Iar a doa dī eșind noi, cei ce eram cu Pavel, am venit in Chesariea: și intrānd in casa lui Filip evanghelistul, care era din cei șapte, am rămas la el.

9. Și acesta avea patru fete, feciore, prooroc

10. Și zăbăvindu-ne noi acolo multe dīle, s'a pogorit din Iudea care-care pioresc, a numi Azay.

11. Și venind cătră noi, și luānd briul lui Pavel, și legādu-și mâinele ș. picioarele, a dīs, Acestea dīce Duhul Sfint, Pre bārbatul al căruia este briul acesta, așa il vor lega in Ierusalim Iudei, și il vor da in mâinele Neamurilor.

12. Și dacă am audit acestea, il rugam noi și cei din locul acela, ca să nu se sue el in Ierusalim.

13. Și a răspuns Pavel, Ce faceți de plāgeți și imi intristați in'ma? că eu nu numai a fi legat, ci și a muri in Ierusalim gata sūnt pentru numele Domnului Isus

14. Ș. neputēd noi pleca pre el, am încetat, dīcēd, Voia Domnului să fie

15. Iar după dīlele acestea,

ulndu-ne, ne suam in Ierusalim.

16. Și aū venit împreună cu noi, și din ucenici de la Chesariea, aducēd cu sine la care a el s'aș. nm, pre care-care Mnason, Chiprian, vechiū ucenic

17. Și sosind noi in Ierusalim, cu bucurie ne aū primit pre noi frații.

18. Iar a doa dī a intrat Pavel împreună cu noi cătră Iacov; și toți bătrāni s'aū adunat acolo.

19. Și inchinādu-se lor, spunea câte una pre rind cele ce a făcut Dumnezeu intru Neamuri prin slujba lui.

20. Și ei audīnd, slăviaū pre Domnul, și aū dīs lui, Veți, m, câte mi de Iudei sūnt caril aū cređut; și toți sūnt inaintea legi.

21. Și aū înțeles pentru tine, că inveni pre toți Iudei cei dintru Neamuri, să se despărtească de a Moisi, dīcēd să in s'itac inprojur pre fili lor, nici dupre legile să mēce.

22. Ce dar este? ca adevărat trebuie mulțimea să se adune: că vor aūci că aī veni.

23. Decī aceasta fă, care îți cēm ție: Sūnt la noi patru barbați caril aū făgădu. itā intru sine.

24. Pre acestia luādu-i, curătește-te împreună cu ei, ș. chelătește pentru ei, ca să și rădă capul: și vor cunoaște toți, că in cele ce aū înțeles pentru dīne, nimc nu este: ci umbli și a pāzind legea.

25. Iar pentru Neamurile care

aū creat, noi am scr., judecānd nimc de acest fel a pāzoască ei, fără numai să se ferească ei de ce este jertvit. dolilor, și de sänge, și de sugrumat, și de curvie.

26. Atunoi Pavel luānd pre barbați aceia, a dīs dī curādu-se cu ei, a intrat in biserică, vestind implinirea dīlelor curățeniei, pără ce sa ad s'pontru unul fie-care din ei jertvā.

27. Și când era să se implinească șapte dīle, Iudei cei din Asia, vedēd pre el in biserică, aū întăritat tot norodul, și și au pas mâinele pre el.

28. Strigānd, Barbați Israeleni, ajutați! Acesta este omul care impotriva norodului, și a legi, și a locului acestuia, pre toți pretutindenea invată: încă și Elini a băgat in biserică, și a spurca acest sūnt loc

29. (Că veduseră pre Trofim Efesianul in cetate împreună cu el, pre care socotia că l a băgat Pavel in biserică.

30. Și s'a porit toată cetatea, și a alergat norodul; și prunđēd pre Pavel, il trageaū afarā din biserică: și îndată s'aū in chis uscle

31. Și căutānd ei să l omoare pre el, a venit veste la căpitānul oastei, cum că s'a turburat tot Ierusalimul.

32. Care îndată luānd ostași ș. sutași, a alergat asupra lor: iar ei vedēd pre căpitānul și pre ostași, aū încetat a bate pre Pavel.

33. Și apropiādu-se căpitānul,

1. A apucat pre el, și a poruncit să 'l lege cu două lanțuri, și întreba cine este, și ce a făcut.

34. Și unii strigau una, alții alta într-un norod, și nepuând să înțeleagă adevărul pentru gîlceava, a poruncit să 'l ducă pre el la tabără.

35. Și când a ajuns la trepte, s'a întemplat de se purta el de o-trist, pentru s'la norodului.

36. Pentru că mergea după el mulțimea norodului, strigand, l'ea 'l pre el.

37. Și vrînd să 'l bage în tabără, Pavel a dîs căpitanului: De este slobod mie a dîce ceva către tine? Iar el a dîce, Eliteste si?

38. Care nu ești tu Egipteanul, care ești tu? Iar el a dîce: Eu sunt din Iudea Tarsean, din Chiliohia, căpitan al unei coști care nu este neînsemnată; și te rog pre tine, dă'mi voie să grăescă către norod.

40. Și dându'î voie el, Pavel stînd pre trepte, a făcut cu mîna norodului. Și multă tăcere s'a făcut, și a vorbit în limba Evreească, dîcînd,

CAPITOLUL XXII

Bărbat, frați, și părinți, au dîci acum răspunsul meu cel către voi.

2. (Și auzînd ei că în limba

Evreească grăește lor, mai multă tăcere au dat: și a dîs.)

3. Eu sînt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Chiliohiei, și crescut în cetatea aceasta lingă preoarele lui Gamaliil, învățat pre amărutul legei părintească, cîntor fiind lui Dumnezeu, și recunosc toți voi sînteți astăzi.

4. Care această cale o am gonit până la moarte, legînd și dînd la temnițe bărbat și mulți.

5. Precum și arhierul mărturisește de mine, și toată bătrînimia: de la cari și cărți luînd către frați, la Damasco mergeam, ca și pre cei ce erau acolo să 'l aduc legat în Ierusalim, ca să se pedepsescă.

6. Și a fost când mergeam eu și mă apropam de Damasco, într-un amiață, fără de veste din cer a strălucit împrejurul meu lumină multă.

7. Și am căzut la pămînt, și am auzit glas dîcîndu'mi, Savle, Savle, ce mă gonești?

8. Iar eu am răspuns, Cine ești Doamne? Și a dîce către mine, Eu sînt Iisus Nazarineanul, pre care tu gonești.

9. Iar cei ce erau împreună cu mine lumina o au vădit, și au înfricoșat; iar glasul celui ce grăia mine nu 'l au auzit.

10. Și am dîce, Ce voiți face, Doamne? Iar Domnul a dîce către mine, Sculîndu-te, mergi în Damasc; și acolo se va grăi pre tine pentru toate cele ce s'au mîndat să le faci.

11. Și fiind că nu vedeam de slava luminei aceleia, ducîndu-

de mîna de cei ce erau împreună cu mine, am venit în Damasc.

12. Iar oare-care Anania, bărbat bine-credincios după lege, mărturisitor de toți Iudei cari lăcuiau în Damasc,

13. Venind la mine, și stînd lîngă mine a dîce mie, Savle frate, voți iarăși. Și eu în ceasul acela am căutat la el.

14. Iar el a dîce, Dumnezeuul părinților noștri te a ales pre tine ca să cunoști voia lui, și să vești pre Cel Drept, și să auzi glas din gura lui.

15. Căci vești lui martur către toți oamenii de cele ce ai vădit și ai auzit.

16. Și acum ce zăbăvești? sculîndu-te, botează-te, și îți spală păcatele tale, chîmînd numele Domnului.

17. Și a fost mie, când m'am întors în Ierusalim și mă rugam la Domnul, m'am făcut într-o mină.

18. Și 'l am vădit pre el dîcînd mie, Grăbește, și ești cîrînd din Ierusalim: că nu vor primi mărturiea ta cea pentru mine.

19. Și am dîce, Doamne, ei știu că eu eram puînd în temnițe și pătînd la sinagoguri pre cei ce credeau întru tine:

20. Și cum se vărsa sîngelui Simeon mucenicului tău, și eu eram de față, și împreună voiam să mărturisim lui pozînd hainele celor ce îl omorîu pre el.

21. Și a dîce către mine, Mergi: că eu la Neamuri departe te voi dîce.

22. Și 'l au ascultat pre el până la cuvîntul acesta, și atunci au redat glasul lor, dîcînd, Ieși de pre pămînt pre unul ca acesta: că nu se cade el să trăiească.

23. Și strigînd ei și aruncînd hainele, și praf aruncînd în văzduh,

24. A poruncit căpitanul să 'l ducă pre el în tabără, dîcînd cu bătaie să se certe el; ca să cunoască pentru care pricină strigau așa asupra lui.

25. Și stringîndu'î pre el cu curele, a dîce Pavel către sutașul cel ce sta de față, Oare este slobod voia a bate om Roman, și neajudecat?

26. Și auzînd sutașul, mergînd a spus căpitanului, cînd căută ce vești s'a făcut: că omul acesta este Roman.

27. Și venind căpitanul a dîce lui, Spune mie, de ești tu Roman? Iar el a dîce, Așa.

28. Și a răspuns căpitanul, Eu cu multă cheltuială am cîștigat cetățenia aceasta. Iar Pavel a dîce, Iar eu sînt și nascut întru această.

29. Deci îndată s'au depărtat de la el cei ce voiau să 'l bată. Și căpitanul s'a înfricoșat asupra ce a înțeles că este Roman, și căci îl legase pre el.

30. Și a doua zi vrînd să cunoască adevărul pentru ce se pîrîște de Iudei, 'l a slobodit pre el din legături, și a poruncit să vie arhierii, și toată adunarea lor, și aducînd pre Pavel, 'l a pus în mijlocul lor.

CAPITOLUL XXIII

Și căutând Pavel spre adunare, s'a dis. Bărbați, frați, eu cu toată știința bună am viețuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Iar arhiereul Anania a poruncit celor ce l'au înaintat să l'bată preste gură.

3. Atunci Pavel a dis către el, Bate-te-va Dumnezeu, părete vânt și tu poți judeca-mă după lege, și împotriva legii poruncești să mă bată?

4. Iar cei ce stăteau înaintea arhiepiscopului, dar pre arhiereul lui Dumnezeu blasfemi?

5. Iar Pavel a dis, N'am știut, fraților, că este arhiereu; că scris este, Pre mai marele norodului tău, să nu l'grăești de rău.

6. Deci cunoscând Pavel că o parte este Sadduchei, iar alta Farisei, a strigat întru adunare Bărbați, frați, eu sunt Fariseu, fecior de Fariseu, pentru nădejdea în viața morților eu mă judec.

7. Și aceasta ei grăind, s'a făcut neînțelegere între Farisei și între Sadduchei: și s'a împerechiat în mijloc.

8. Pentru că Sadduchei dic că nu este înviere, nici inger, nici duh; iar Farisei le mărturisesc amândoi.

9. Și s'a făcut strigare mare, și sculându-se cârturarii din partea Fariseilor, se priclău, dicând, Noi un răd nu aflăm în omul acesta; iar de a grăit lui

duh său inger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Și multă gâlceavă făcându-se, temându-se căpitanul că să nu rupă el pre Pavel, a poruncit ostașilor să se poaie și să l'răpească pre el din mijlocul lor, și să l'ducă în tabără.

11. Iar în noaptea ce veni stându-l Domnul înaintea, a dis, Indrăznește, Pavel: că precum ai mărturisit de mine în Ierusalim, așa ție se cade și în Roma să mărturisești.

12. Iar după ce s'a făcut ziua, alinându-se care-cari ludei, s'au anatematizat pre el, dicând că noi vor mânia noi vor bea până nu vor omori pre Pavel.

13. Și erau mai mulți de patruzeci cei ce făcuseră jurământul acesta.

14. Căci mergând la arhiereu și la bătrâni, au dis, Cu anatema noi am anatematizat pre noi înșine, ca nimie să nu gustăm până nu vom omori pre Pavel.

15. Acum dar voi arătați căpitanului împreună cu adunarea ca mine să l'pogoare pre el la voi, ca cum ați vrea să cernați mai pre amăruntul cele ce sunt pentru el: iar noi, mai înainte de ce se va apropia el, gata suntem să l'omorim pre el.

16. Și auzind feciorul surorii lui Pavel de acest vicleșug, mergând și intrând în tabără, a spus lui Pavel.

17. Și chemând Pavel pre unul din sutași, a dis, Pre tinerelul

acesta du-l la căpitanul pentru că are oare-ce să spue lui.

18. Deci acela luându-l pre el, l'au adus la căpitanul, și a dis, Pavel cel legat chemându-mă la mine, s'a rugat pentru acest tinerel să l'aduc la tine, că aroare-ce să l' spue ție.

Iar căpitanul luându-l de mână, și ducându-se în latură, l'au întrebat, Ce este care al să l' spui mie?

20. Iar el a dis, Iudei s'au vorbit să se roage ție ca mine la adunare să pogori pre Pavel, cum ar vrea ceva mai pre amăruntul să întrebe pentru el.

21. Deci tu să nu l'ascuți pre el; pentru că îl pindesc pre el bărbați mai mulți de patruzeci, cari s'au anatematizat pre el, nici să mănânce nici să bea până nu vor omori pre el: cum gata sunt, așteptând ceai la tine în ziua întâi.

22. Deci căpitanul a slobozit, pre tinerelul, poruncindu l' ca nimeni să nu grăiască cu acesta lui l'ar fi spus.

23. Și chemând pre doi sutași, a dis, Găsiți două sute de ostași ca să meargă până la Chosroia, și călăreți șapte-deci și fusiași două sute, la al treilea ceas din noapte.

24. Și dobitoace să aduceți, ca puind pre Pavel, sănătos să l'ducă la Filos, domnul.

25. Scriind carte care cuprinde într'acest chip:

26. Claude Lasia lui Filios prea puternicului domn, să se bucure.

27. Pre acest bărbat fiind prins de Iudei, și vrind să se omcare de deși, mergând eu cu oaste l'am scos, înțelegând că este Roman.

28. Și vrind să înțeleg priema pentru care îl pîrîsc pre el, l'am pogorit la adunarea lor.

29. Pre care l'am aflat pîrîndu-se pentru întrebările legii lor, ar nici o vină vre înă de moartă sau de legatură avînd.

30. Și vestindu-mi-se mie cum că va să fie vicleșug asupra bărbatului acestuia despre Iudei, dintr'acel ceas l'am trimis la tine, poruncind și pîrîșilor să pue cele ce au asupra lui înaintea ta. Fii sănătos.

31. Deci ostașii, după cum li se poruncise lor, luând pre Pavel l'au adus noaptea la Antipatrida.

32. Iar a doua zi lăsând pre călăreți să meargă cu el, s'au întors în tabără.

33. Căci intrând în Chosroia, și dînd domnului cartea, au pus și pre Pavel înaintea lui.

34. Și cînd domnul cartea, și întrebându-l din ce ținut este, și înțelegând că este de la Chiliochia,

35. A dis, Te voi auzi pre tine cînd și pîrîșii tăi vor veni. Și a poruncit ca să se păzească el în dvaniul lui Irod.

CAPITOLUL XXIV.

Iar după cînoi zile s'a pogorit arhiereul Anania, cu bătrînii și cu oare-care ritor a nume Ter-

til, cari au arătat domnului asupra lui Pavel.

2. Și chemându-se el, a început a vorbi pre el Tertiu, dicând, Multă pace dobîndînd prin tine, și isprăvi care se fac la neamul acesta prin a ta purtare de grija.

3. În toată vremea și în tot locul mărturisim, puternice Filise că tu ai mulțumita.

4. Iar ca nu mai mult să te ostenești, te rog să ne auzi pre noi în scurt cu a ta blîndețe.

5. Că am aflat pre omul acesta pierdător, și pornind zarvă la toți Iudei ce sînt în toată lumea, și mai mare cîrului Nazarenului.

6. Care și biserica s'a isplitit și o spăree, pre care l'am și prins, și după legea noastră am vrut să l'judecăm.

7. Dar venind Lisia căpitanul, cîmul a lădat, mîinile noastre l'a luat,

8. Poruncind pirșilor lui să vie la tine, de la caro voi putea singur cercetînd, do toate acestea să cum ști, de care noi pirim pre el.

9. Și împreună ad veră și Iudei, dicend cum că acesta așa sînt.

10. Iar Pavel a răspuns, făcîndu-l lui semă domnului și grație, Ștîndu-te pre tine că de mulți ani ești judecător neamului acestuia, mai cu bună voie cele pe care mine răspund.

11. Că poți tu cunoaște, că nu sînt mai mult de cît două-

spre-dece zile de cînd m'am suit să mă închin în Ierusalim.

12. Și nici în biserică m'au aflat pre mine cu cineva pricind-mă, sau turbare făcînd în norodului, nici în sinagogul nici în ectate.

13. Nici pot adeveri pentru care acum mă pîrso.

14. Și mărturisesc aceasta tie, că după calea pre care ei o dă cred, așa slujesc Dumnezeului părintesc, credînd toate cele scrise în lege și în proorocii.

15. Nădejde avînd întru Dumnezeu, care și însuși acesta așteaptă, cum că va să fie învierea morților, și a dreptilor și a nedreptilor.

16. Și întru aceasta și eu mă nevoiesc, ca fără de policare știu că s'am cătră Dumnezeu și cătră oameni pururea.

17. Și după mulți ani am venit să fac în cîstori la neamul meu, și prinoase.

18. Întru care m'au aflat cărăit în biserică, nu cu gloată, nici cu gilceavă, niște Iudei din Asia.

19. Cari trebuia înaintea ta să vie de față, și să pîrsoască de au ceva asupra mea.

20. Dacă acesia singuri și s'au, stand eu înaintea soborului, de au aflat ceva întru mine strîmbătate,

21. Fără numai pentru un glas acesta care am strigat, stînd între ei, Pentru învierea morților eu mă judec astăzi de voi.

22. Și auzînd acesia Filise, l'a lăsat pre el, fiind ca mai cu înaintea cele patru zile.

23. Cînd Lisia căpitanul se va pogori, voi înțelegi cele pentru voi.

24. Și a poruncit sutașului să păzească Pavel, și să aibă odihnă, și pre nimeni să nu poartă din rai lui de a l'sluj. Adă veni la ei.

25. Iar după câte-va zile venind Filise cu Drusila mulțimea care era l'idec, a chemat pre Pavel, și l'a auzit pre el, credința e a întru Iisus.

26. Și grăind el pentru dreptate, și pentru înfrînare, și pentru judecata ce va să fie, înfricoșându-se Filise, a răspuns, Auzi-te, și auzînd vreme, te voi mai chema.

27. Încă și nădăduind că bani se vor da lui de la Pavel, ca să se poată pentru aceea l'idec, adese ori cîntărea l'vorba cu el.

28. Iar după ce s'au implinit doi ani s'a pus în locul lui Filise, Porche Fist, și vînd Filise l'a făcut după plăcerea Iudeilor, l'a lăsat pre Pavel l'gat.

CAPITOLUL XXV.

De Fist intră din dregătorie, cură trei zile s'a stat în Ierusalim de la Chesarea.

2. Si au arătat lui arhierul și al de frunte al Iudeilor asupra lui Pavel, și il rugă pre el, Cîrînd har asupra lui, ca l'ru chem

și l'imeată pre el la Ierusalim, făcînd vicășug ca să l'ucide pre el pre dram.

4. Decî Fist a răspuns, că Pavel să se păzească în Chesarea și el va degrab să meargă acolo.

5. Decî cel tîrî întru voi, dice e pogorînd se împunna, ce este ceva rău întru dărbatul acesta, pîrsoască pre el.

6. Și zăbăvînd la ei nu mai mult de cît dece zile, s'a pogorit în Chesarea și a doua zi se lînd la divan a poruncit să se aducă Pavel.

7. Și venind el, au stăut împrejurul lui Iudei cari veniseră din Ierusalim, multe și grele vînuiri aducînd asupra lui Pavel, pre care nu le putea să le dovedească.

8. Răspundînd el, Nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva obiceiului, nici împotriva Chesarului am greșit ceva.

9. Iar l'ist vînd să facă plăcere Iudeilor, răspundînd a dîs lui Pavel, Voești să te suî în Ierusalim, și acolo pentru acestea să te jurați înaintea mea.

10. Iar Pavel a dîs, La divanul Chesarului sînt stînd, unde trebuie să mă judec Iudeilor, nici o nedreptate n'am făcut, precum și tu mai bine ști.

11. Pentru că do am făcut nedreptate și ceva vrednic de de moarte am lucrat, nu mă feresc de moarte: iar dacă nimic nu este în cele ce acestia mă pîrso, nimeni nu poate pre mine lor să mă dăruească. Pre Chesarea.

12. Atunci Fîst, grăind împreună cu sfatul, a răspuns, Pre Chesarul al chemat? la Chesarul, vei merge.

13. Și dacă ai trecut câte-va zile Agrippa împăratul și Veruichi s'au pogorit în Chesaria ca să se închine lui Fîst.

14. Și zăbăvindu-se zile multe acolo, Fîst a spus împăratului pentru Pavel, zicînd, Un bărbat oare-care este lăsat de Filoselar.

15. Pentru care, fiind eu în Ierusalim, am arătat înaintea mea arhierelui și bătrânii Iudeilor, cerînd împotriva lui judecată.

16. Cătră cari am răspuns, Nu este obiceiul la Romani să dea pre vre un om la pierzare, mai înainte pînă ce n'are de față oel pîrît pre pîrîșul lui, și loc de răspuns să și iee pentru vina sa.

17. Și adunându-se ei a.c.oi, nici o zăbăvîrîndu-l a doia sedînd la judecată, am poruncit să se aducă bărbatul.

18. Pentru care stînd pîrîșul lui împrejur, nici o vină aducea dintr'acelea care prepuieam eu.

19. Ci numai n'ște întrebări pentru a lor credință aveau asupra lui, și pentru un Iisus, oare-care mort, pre care dicea Pavel ca este viu.

20. Și nedumerindu-mă eu de întrebarea aceasta, am dîs de voete să mergă în Ierusalim și acolo să se judece pentru acestea.

21. Iar Pavel chemănd să se păzească el la judecata lui Sevastu,

am poruncit să se păzească pînă îl voi trimete pre el la Chesarul.

22. Iar Agrippa cătră Fîst a dîs, Aș fi voit si eu să aud pre acel om. Iar el a dîs, mîine vei auzi pre dînsul.

23. Deci a doia și venind Agrippa și Veruichi cu multă fală, și intrînd în divanul palatului, împreună cu căpitanii și cu bărbații cel mai de frunte și cetaței și poruncind Fîst s'a adus Pavel.

24. Și a dîs Fîst, Agrippo împărate și toți bărbații cei ce sînteți împreună cu noi, vedeți pre acesta, pentru care toată mulțimea Iudeilor mi s'a rugat și în Ierusalim și aici, strigînd că nu trebuie să mai trăească el.

25. Iar eu cunoscînd că nu e vrednic de moarte el n'a făcut, și el singur chemănd pre Chesarul, am socotit să l trimet pre el.

26. Pentru care a scrie ceva adevărat domnului n'am. Pentru aceea l am adus pre el la voi, și mai virtos înaintea ta, împărate Agrippa, ca cercetare făcîndu-se să am ce să scriu.

27. Pentru că fără cuvîntă mi se pare a fi, să l trimet legat, și pîrîșele cele asupra lui să nu le fusesmnez.

CAPITOLUL XXVI

Iar Agrippa cătră Pavel a dîs, Se lasă ție a grăi pentru tine însuși. Atunci Pavel întîndînd mîina, a răspuns:

28. Pentru toate care mă pîrîșo Iudei, O împărate Agrippa, mă

morotese pre mine fericit a fi, pentru că maîntea ta pot să răspund pentru mine astăzi.

3. Mai virtos, știutor fiind tu de toate cele ale Iudeilor obiceiuri și întrebări: pentru aceea mă rog ca eu îngăduință să mă ascultă pre mine.

4. Pre viața mea cea din tinerețe, care din început s'a făcut în neamul meu în Ierusalim, o știu toți Iudeii.

5. Știindu-mă pre mine mai dinainte, de vor vrea să mă răscăld, că după creșterea mea prea eu cercare al legii noastre am trăit fariseu.

6. Și acum pentru nădejdea înșăduinței celei ce s'a făcut cătră pîrîșii noștri de la Dumnezeu, stau judecîndu-mă.

7. La care înșăduință cele douăspre-dece semînțiale noastre au început dîs și născîpăslu-lui Dumnezeu, născîntese a zăbăvî. Pentru care nădejde amînt pîrîș, împărate Agrippa, de Iudei.

8. Ce? lucru necredincios so pîrîșele a fi voi, dacă Dumnezeu l a înșăduințat?

9. Deci mie mi s'a părut, că asupra numelui lui Iisus Nazareni eu trebuia multe împotriva să fac.

10. Care am și făcut în Ierusalim: și pre mulți din sfinții eu în temnă l am închis, luînd putere de la arhieriei, și cînd eu l or au eu din botărire.

11. Și la toate sinagourile de pe tot orî muncindu pre ei, înșăduințat să hulească; și mult tur-

bându-mă asupra lor, îi goniam pînă și la cetățile cele din afară.

12. Intru care mergînd și la Damasc cu putere și cu poruncă de la arhieriei.

13. Intru amiață-și am vedu pre cale, împărate, din cer mai mult de cât strălucirea soarelui lumină strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau cu mine.

14. Și toți noi cădînd la pămînt, am auzit eu glas zicînd cătră mine, și grăind în limba Evreească, Săvie, Săvie, ce mă gonești? Cu greș lî este ție a lovi eu piciorul împotriva bolilor.

15. Iar eu am dîs, Cine ești, Doamne? Iar el a dîs, Eu sînt Iisus pre care tu gonești.

16. Ci te scoală, și stai pre picioarele tale: că spre aceasta m'am arătat ție, ca să te ălog pre tine slugă și martur, și a celor ce ai vedu, și a celor întru care mă voi arăta ție.

17. Scoțîndu-te pre tine de la norod, și de la Neamurile, la care acum te trimet.

18. Să deschizi ochilor, ca să se întoarcă de la întunec în lumină, și de la puterea Satanei la Dumnezeu, ca să se elentă păcatelor, și soarte între sfinți prin credința cea întru mine.

19. Pentru aceea, împărate Agrippa, nu m'am făcut neascultator vedemîi cerului.

20. Ci celor din Damasc întînd, și din Ierusalim, și din toată țara Iudeei, și Neamurilor, am mărturisit să se pîrîșo și să se întoarcă la Dumnezeu.

rea corăbierilor că se apropie la vreo o margine;

28. Și slobozind măsura, au aflat stânjini douăzeci; și puțin de acolo trecând, și iarăși măsurând, au aflat stânjinii cincisprezece.

29. Și temându-se ca nu cumva în locuri prundoase să cadă, aruncând patru anghire despre cârma corabei, poftă să se facă din nou.

30. Iar corăbierii căutând să fugă din corabie, și slobozind lăntrea în mare, cu prilej ca acela, ca cum ar vrea despre pisc să slobozească anghirele.

31. Dis-a Pavel sutașului și ostașilor, De nu vor rămânea așteptia în corabie, voi nu veți vedea mântuire.

32. Atunci au tăiat ostașii funiele luntrei, și o au lăsat să cadă.

33. Iar până când vrea să se facă din nou, Pavel ruga pe toți să mănânce bucate, zicând, Patrisprezece zile sunt astăzi de când n'ați mâncat, așteptând și nimic gustând.

34. Pentru aceea vă rog pe voi să mâncați: că aceasta este spre mântuirea voastră; că nici unuia din voi un păr din cap nu va cădea.

35. Și zicând acestea, și luând pâine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor; și frângând, a început a mânca.

36. Și voie bună toți făcând, au luat și ei de a mânca.

37. Și eram în corabie toți,

suflete două sute și șaptezeci și șase.

38. Și săturându-se de bucate, au ușurat corabia, aruncând griul în mare.

39. Și dacă s'a făcut din nou pământul nu îl cunoșteau. Iar vedeau de departe un sin ce avea termuri, care se slăveau, de ar fi cu puțință, să scoată corabia.

40. Și trăgând afară anghirele, s'au slobozit pre mare, și împreună slăbind funiele cârmelor, și redând vetrica cea mică după vântulor care sufla, trăgeau spre termuri.

41. Și călând într-un loc dintre două mări s'au izbit corabia, și piscul d'îmbrăc s'a împlintat și sta neclătit, iar partea din apoi se rumpea de sifa valurilor.

42. Iar ostașii au făcut sfat să omoare pe cei legați, ca să nu înnoate cineva și să scape.

43. Iar sutașul, vrind să ferască pre Pavel, a oprit sfatul; și a poruncit ca cei ce vor putea să înnoate, sărind mai întotdeauna, să easă la pământ.

44. Iar cei-lăși, unii pre scânduri, alții pre alt ceva din corabie. Și așa s'a făcut de au scăpat toți la uscat.

CAPITOLUL XXVIII.

Și dacă au scăpat, atunci au cunoscut că se cheamă ostrovul Melit.

2. Iar varvarii au făcut nu puțină milă cu noi; că făcând foc,

ne au primit pre noi pre toți, pentru ploaia și frigul ce era.

3. Și stringând Pavel găteje multe, și punându-l în foc, eșind o viperă din căldură, s'a apucat de mâna lui.

4. Și dacă au vădit varvarii căluzându-l vîperea de mîna lui, ziceau unul către altul, Cu adevărat ne gășese omul acesta, care mîntuindu-se din mare, judecata lui Dumnezeu nu l'a lăsat să trăească.

5. Deci el scuturând vipera în foc, nici un rău n'a pățit.

6. Ar ei așteptau să se umfle el, sau să cadă de prișă moț, așteptând ei mult, și văzând că nu se făcuse nici un rău întru el, întorcându-se, îi ziceau că este Dumnezeu.

7. Și împrejurul locului acela erau satele mai marelui ostrovului, a nume Poplie; care primindu-ne pre noi, trei zile cu noi ne a ospătat.

8. Și s'a întîmplat de zăcea tatăl lui Poplie, fiind cuprins de o gură și de ardure cu sânge, către care intrând Pavel, și rugându-se, puindu-și mâinile pre el, l'a vindecat.

9. Și aceasta făcându-se, și alții carii aveau boale în ostrovul acela veniau și se vindecau.

10. Carii și cu multă oinște ne au cinstit pre noi; și când am pîrcoș noi, ne au pus cele ce erim de trebuință.

11. Și după trei luni ne am pornit cu o corabie Alecsandrinească ce era în ostrov, care era cu semnul Dioscurilor.

12. Și sosind în Siracusa, ne am zăbăvit acolo trei zile.

13. Și de acolo încungurând, am venit în Rughia; și preste o zi suflând austrul, a doua zi am venit în Potoli.

14. Unde aflând frați, ne au rugat de ne am zăbăvit la ei șapte zile; și așa am venit în Roma.

15. Și de acolo frații auzind cele pentru noi, au sosit întru noi. Naurea noastră până la forul lui Appie, și până la Trei circumce: pre carii vădându-l Pavel și mulțumind lui Dumnezeu, a luat îndrăzneală.

16. Iar dacă am venit în Roma, sutașul a dat pre cei legați voivodului oaslei: iar lui Pavel i s'a dat voie să petreacă deosebi cu ostașul cel ce îl păzia pre el.

17. Și a fost, după trei zile a chemat Pavel pre cei mai mari ai Iudeilor, și adunându-se ei, a zis către deșii Barbași, frați, eu nimic împotriva norodului făcând, sau obiecturilor părintești, legat fiind în Ierusalim n'am dat în mâinile Romanilor.

18. Carii, judecându-mă voiau să mă slobozească, pentru că nici o vină de moarte era întru mine.

19. Iar grăindu-mi Iudeii împotriva, am fost silit a chema pre Chesarul; nu că aș avea întru ceva a piri pre neamul meu.

20. Deci pentru această pricină v'am chemat pre voi, să vă văd, și să vorbesc cu voi: că

pentru nădejdea lui Israel cu acest ianț sunt legat.

21. Iar ei cătră dânsul au d'z, Noi nu cătrăp. ntru tine am lăsat d'n Iudoea, n'ci venind o neva d'n frații ne a spus, saū a grăit ceva rău pentru tine.

22. Ci re rugăm să auzim de la tine socotelele ce ai: că de eresul acesta, șim noi că pre-tufindenea împotrivă i se dăce.

23. Și rindindu'i lui d'i, au venit la dânsul la gazdă mai mulți, căra ra marturisii d' lui spu-ne-a de înfrățit ea lui Dumnezeu, dovădu-le lor că de p'ntu fisis, din legea lui Moisi și din pro-oroci, de dimineața până sara

24. Și unii credeau cele ce se diceau iar alții nu credeau.

25. Și nemundu-se ei unul cu altul, s'au dus dicând Pavel un cuvânt. Bine a grăit Duhul Sfînt prin proorocul Isaia cătră pă-rinții noștri.

26. Încend. Mergi la norodul

acesta, ș. d'i. Cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege, și privind veți privi și nu veți vedea.

27. Că s'a îngroșat inima no-rodului acestuia, și cu urechile greū au audit și ochilor șiaū inch-i, ca nu cumva să vă lăci ochii, și cu urechile să audă, ș. ou inima să înțeleagă, și să se întoarcă, și să 'i vindec pre ei.

28. Drept aceea, cunoscute să vă fie voă, că Neamurilor s'a tri-mos mântuirea lui Dumnezeu, și ei vor auzi.

29. Și acestea el dicând, au e-sit. Iudei, mulți p'zoni re-ay, ad între d'z.

30. Și a petrecut Pavel doi ani, deplin cu ei si curie ș prima pre toți carii veniau cătră el.

31. I. povest. el împărăția lui Dumnezeu, și lavătând cele ce s'au petru Domnul Iisus Hristos, ou toată îndrăzneala fără opreală.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ ROMANI

CAPITOLUL I.

Pavel sluga lui Iisus Hristos chemat apostol, ales spre e-vangheliea lui Dumnezeu.

1. (Care mai înainte a făgă-duit'o prin proorocii s'ei întru sfînte scripturi)

2. Pentru Fiul său Iisus Hris-tos Domnului nostru, ca de sa

născut din sâmanța lui David oupre timp.

3. Care sa l'otări. Fiul la. Dumnezeu întru putere, d'pre duhul sfîntoniei, prin învierea din morți;

4. Prin care am luat harul și apostolia, spre ascultarea cre-dinței întru toate neamurile, pen-tru numele lui

5. Iatr. cară s'ateți și voi hie nați ai lui Iisus Hristos.

6. Totulor celor din Roma, nu-buților lui Dumnezeu, celor chie-mați s'ei: Iar voă și pace de la Dumnezeu Fa-ti nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

7. Între d'z, mulțumesc Dum-nezeu al meu prin Iisus Hristos pentru voi toți, că d' crebunța vrasiră se vestește în toată lumea.

8. Că marturimă este mie Dum-nezeu, căraa sujesă d' duhul meu întru evangheliea Fiului lui, că n'incetat fac pomenire de voi.

9. Tot dea-una întru rugă-mi-le mele rugându-mă, ca doară când-va bine m' s'ar întempla cu voia lui Dumnezeu ca să vin la voi.

10. Că doresc să vă vizit pe voi ca să vă dau voă vre un dar d' dovănece spre nălmirea voastră.

11. Și ne asta este, că să m'e m'ngauă împreună cu voi prin credința cea a împreună a voa-stră și a mea.

12. Și nu voiu să nu știți voi, fraților, că de multe ori am gândt ca să vin la voi, ței am oprit p'că acun, ca să am

ceva roadă și întru voi, precum și întru cele l'alt. N'am ar

13. Că Elialor ș. Vuvilor. înțep-tor și c'emploptilor da-tor sunt.

14. Așjderea, cât este după a mea nevoanță, sunt gata și voă celor din Roma să vă bine vestesc.

15. Că na mō rusinez de evan-geliea lui Hristos, ca pu-terea lui Dumnezeu este spre mântuire tot celui ce crede, Iudeului mai întâi, și Elhului.

16. Că dreptatea lui Dumne-zeu într-o d'ist se descopere din credință în credință: pre-cum este scris, Dreptul din cre-dință va fi viu.

17. Pentru că se descopere mânia lui Dumnezeu din oer preste toată păgânătatea și ne-dreptatea oamenilor, carii țin adevărul într-o neștiptare.

18. Pentru că este cunos-cut a lui Dumnezeu că arătat este întru dânsu; că Dumnezeu le a arătat lor.

19. Pentru că cele nevădute ale lui de la zidirea lumii, din făpturi socotindu-se, se văd, și vecimecă puterea lui și Dum-nezeu, ca sa fi c'ă f'iră d' res-puns.

20. De vreme ce cunoscând pre Dumnezeu, cu ca pre ba-ri-ne lui I. au săvârșit d' au-m'ntare, c' s'au d'cut înza-darnici întru eugetele lor, și s'a întunecat cea ne înțelegătoare inima lor.

21. D'cându-se pre sine a fi înțelepți au nebatat

23. Și au mutat slava lui Dumnezeu celui nescricăcios întru asemănarea chipului omului celui stricăcios, și al păsărilor, și al celor cu patru picioare, și al celor ce se tirăsc.

24. Pentru aceea 'I a și dat Dumnezeu pre ei întru poștele inimelor lor în necurăpțe, ca să se spurce trupurile lor întru ei singuri.

25. Carii au mutat adevărul lui Dumnezeu întru minună, și au cinstit și au slujit făpturile mai virtos de ca. Făcătorului, care este bine-cuvântat în veci. Am.n.

26. Pentru aceea 'I a dat pre ei Dumnezeu întru patimii de ocară: că și muierile lor 'și au schimbat rânduiala cea firească întru cea ce este împotriva firei.

27. Așezarea și bărbații, lăsând cea după fire rânduială a părții femeșii, s'au aprins întru poșta lor unul spre altul; bărbați cu bărbați rușinea lucrându-o, și răsplătirea ce li se cădea a rătăcirii lor, întru sineși, luându-o.

28. Și precum n'au cercat ei a avea pre Dumnezeu întru cunoștință așa 'I a dat pre ei Dumnezeu întru minte neiscurtă, a face cele ce nu se oade;

29. Plini fiind de toată ne-dreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pismă, de lăcidere, de sfadă, de înșelăciune, de năravuri rele; șoptitori,

30. Grăitori de rău, uritori de

Dumnezeu, ocăritori, semeți trufași, aștători de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, nestatornici întru aședăminturi, fără dragoste, neîmpăcăcioși, nemilostivi;

32. Carii dreptatea lui Dumnezeu șhind, cum că cei ce fac unele ca acestea vrednici de moarte sânt, nu numai fac acestea, ci încă și bine-voesci cu cei ce le fac.

CAPITOLUL II.

Pentru aceea fără de răspuns ești, O omule, tot cel ce judeci: căci întru ce judeci pre altul, pre tine însuși te osîndești; că aceleași faci, cel ce judeci.

2. Iar și tu că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea

3. Și oare socotești aceasta, o omule, cel ce judeci pre cei ce fac unele ca acestea, și tu însuși aceleași faci, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau ai nu bagi samă de bogăție, de înălțate a lui și de îngăduința, și de îndelungă răbdarea lui, necunoscând că bunătatea lui Dumnezeu te aduce la pocăință?

5. O! după împietrirea ta și nepocăita inimă îți adani ție mânia în ziua mâniei și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu.

6. Care va răsplăti fie-căruia după faptele lui:

7. Celor ce prin răbdarea lucrului bun caută slavă și cinste și nescricăciune, vata vecinică

8. Iar celor prigonitori, carii se pun împotriva adevărului, și se supun nedreptății, mânia și urgie,

9. Necaz și strămtorare preste tot sufletul omu și celui făcător de rău, al ludeului mai înteu.

și al Elilinului;

10. Iar slavă, și cinste, și pace, tot celui ce face binele, ludeului mai înteu; și Elilinului,

11. Că nu este fățarnicie la Dumnezeu.

12. Căci căși fără de lege au greșit, fără de lege vor și peri; și căși în lege au greșit prin lege se vor judeca;

13. (Că nu auditorii legii sânt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndrepta

14. Căci când Neamurile, cele ce n'au lege, din fire fac ale legii, acela lege neavând, ei singuri își sânt lege:

15. Carii arată fapta legii scrisă în inimile lor, împreună mărturisindu-le lor cunoștința lor, și cugetele lor întru sibe pirindu-se sau și dându-și răspuns de îndreptare.)

16. În ziua când va judeca Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor după evanghelia moa prin Ihsus Hristos.

17. Iată, tu te numești ludeu, și te odihnești în lege, și te laudă întru Dumnezeu,

18. Și cunoști voia lui, și a-

legii cele de tolos, fiind învățat din lege;

19. Și te nădăduiești a fi povățuitor orbilor, lumină celor dintru întunec.

20. Indreptător celor fără de minte, învățător pruncilor, având închinarea științei și a adevărului în lege

21. Drept aceea, tu cel ce înveți pre altul, pre tine căci nu te luiești? Că ce propoveduești să nu fure, furii?

22. Că ce zici să nu preacurvească, preacurvesci? Că ce urăști idolii, iuri cele sfinte?

23. Că ce te laudă în lege, prin călcarea legii necustești prin Dumnezeu?

24. Că numele lui Dumnezeu pentru voi se hulește întru Neamuri, precum este scris.

25. Că tăerea împrejur tolosește, dacă faci legea; iar dacă ești călcător de lege, tăerea ta împrejur netăero împrejur s'a făcut.

26. Drept aceea de va păzi netăerea împrejur îndreptările legii, ai nu se va socoti netăerea lui împrejur în loc de tăere împrejur?

27. Și ai nu te va judeca netăerea împrejur cea de fire, implinind legea, pre tine care prin slovă și prin tăerea împrejur, ești călcător de lege?

28. Că nu cel din afară arătat, este ludeu; nici cea din afară arătată în trup este tăere împrejur;

29. Ci cel dintru ascuns, acela este ludeu; și tăerea împrejur

ROMANI III

este cea a oamenilor, întru dubul, iar nu prin slovă; a cărui laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu

CAPITOLUL III

Ce este dar mai mult Iudeului? sau care este folosul tăcerii împrejuri?

2. Mult în tot chipul: întâi că lor s'au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Că ce este dacă n'au credut în el? au doară necredința lor va face netrecută pre credința lui Dumnezeu?

4. Să nu fie: ci fie Dumnezeu adevărat, precum este scris, Ca să te îndrepti întru cuvintele tale, și să biruiești când vei judeca.

5. Și de vreme ce nedreptatea noastră adăverează pre dreptatea lui Dumnezeu, ce vom dice? Au doară îndrept este Dumnezeu, care a judecat oamenii? (Ca în om graecul.)

6. Să nu fie: că atunci când va judeca Dumnezeu omul.

7. Și de vreme ce adevărul lui Dumnezeu întru a mea muncă a prinosit spre slava lui, unde se înalță și eu ca un păcătos mă judec?

8. Și nu, (precum suntem haiești, și precum dic unii că grămanii.) Să nu fie: că le rele ca să vie cele bune? a căror osîndă dreaptă este.

9. E dar? adevărat încredin-

pre ei? Nici de cum, pentru că mai înainte am vinuit și pre iudei și pre Elhini, că toți subț păcat sunt;

10. Precum este scris, Nu este drept nici unul:

11. Nu este cine să înțeleagă și nu este cine să caute pre Dumnezeu.

12. Toți s'au abătut, împreună neobișnuiți s'au făcut: nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

13. Mormint deschiș este gîtlejului lor; ou limbele lor au vicie; venia de aspidă este sub limbele lor.

14. A căror gură de blăstăm, și de amărăciune este plină.

15. Grabnice sînt picioarele lor a vărsa sânge:

16. Sfîrșimare și nevoe sînt întru căile lor.

17. Și calea păcoi n'au cunoscut.

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19. Iar știm să câte dice legea, celor ce sînt în lege: că toată gura să se astupe, și vinovații să fie toată lumea înaintea lui Dumnezeu.

20. Pentru că din faptele legii nu se va îndrepta nici un trup înaintea lui: că prin lege este căsușina păcatului.

21. Iar acum afară de lege dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat, fiind mărturisită de lege și de prooroci,

22. Adecă dreptatea lui Dumnezeu care vine prin credința lui Iisus Hristos la toți și pre-

ROMANI IV.

ste toți cei ce cred: că nu este din fapte, are laudă; ci nu la Dumnezeu.

23. Pentru că toți au păcățit, și se lipsesc de slava lui Dumnezeu;

24. Căci se îndreptează în dar, darul lui prin răscumpărarea cea întru Hristos Iisus:

25. Pre care l'a răscumpărat Dumnezeu a fi curățit prin credință întru sângele lui, spre arătarea dreptății lui pentru eretarea păcatelor celor mai înainte făcute, atrăgătoare rădăcină lui Dumnezeu.

26. Spre arătarea dreptății lui în viața de acum, ca să fie el drept, și îndreptînd pre cel ce este din credința lui Iisus.

27. Deci unde este lauda? S'a închinat. Prin care lege? a faptelor? Nu: ci prin legea credinței.

28. Socotim dar că eu credința se va îndrepta omul fără faptele ei.

29. Au doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? Iar nu și al Neamurilor? Adevărat, și al Neamurilor.

30. Căci unul este Dumnezeu, care va îndrepta tăierea împrejur din credință, și netăierea împrejur prin credință.

31. Deci au doară stricăm legea prin credință? Să nu fie ci întărîm legea.

CAPITOLUL IV.

Deci ce vom dice că Avraam părintele nostru să fi aflat în pre-trup?

2. Că de s'a îndreptat Avraam

din fapte, are laudă; ci nu la Dumnezeu.

3. Că ce dice scriptura? Și a credut Avraam lui Dumnezeu și s'a socotit lui întru dreptate.

4. Iar celui ce lucrează, plata nu i se socotește după har, ci după datorie.

5. Iar celui ce nu lucrează, ci crede întru el, a se îndreptăză pre ce păcătos i se socotește credința lui întru dreptate.

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îl socotește drept, fără de fapte.

7. Dicînd, Fericit acel căror s'au citat fapte de lege, și căror s'au acoperit păcatele.

8. Fericit bărbatul căruia nu i va socoti Domnul păcatul.

9. Deci fericirea aceasta întru tăierea împrejur este numai, sau și întru netăierea împrejur? că ceem că s'a socotit al Avraam credința întru dreptate.

10. Dar cum s'a socotit lui? întru tăierea împrejur fiind, sau într-o netăierea împrejur? Nu întru tăierea împrejur, ci întru netăierea împrejur.

11. Și semnul tăerei împrejur a fost perechea dreptății creștine, care avea într-o netăierea împrejur: ca să fie el tată tuturor celor ce cred prin netăierea împrejur, și să se socotească și lor dreptate.

12. Și tată tăerei împrejur nu numai celor ce sînt din tăierea împrejur, ci și celor ce umilă în urnele credinței celei dintru ne-

tăcerea împrejur a părintelui nostru Avraam

13. Că nu prin lege este lui Avraam făgăduința sa și seminției lui, ca să fie el moștenitor lumii ci prin dreptatea credinței.

14. Că de *sunt* cei din lege moștenitori, în zădărnici s'a făcut credința, și s'a stricat făgăduința;

15. Că legea mânia lucrează: că unde nu este lege, *acolo* noi călcăm de lege nu este

16. Pentru aceasta din credință este, ca să fie după har; ca să fie stătuare făgăduința la toată seminția; nu numai la ceea ce este din lege, ci și la ceea ce este din credința lui Avraam, care este tată noastră tuturor;

17. (Precum este scris, Că tatăl multor neamuri te am pus) înaintea lui Dumnezeu căndă a crezut, celui ce învază moștenirea și chemă cele ce nu sunt ca cum ar fi.

18. Care mai pre sus de nădăd, do mîna nădăd a credut că va fi el tatăl multor neamuri; după cum i s'a spus, Așa va fi făgăduința ta.

19. Și nădăd în credință, nu s'a uitat la trupul său cel omorît, fiind mai de o sută de ani, n'el la omorîrea pînă la capul Sarel

20. Și intru făgăduința lui Dumnezeu, că va să îndoit cu necredința, ca să îndoit cu credința din slavă lui Dumnezeu.

21. Și deplin știind că ce i'a făgăduit, puternic este și a face.

22. Pentru aceea i s'a și socotit lui spre dreptate

23. Și nu s'a scris pentru el numai, că i s'a socotit

24. Ci și pentru noi, cărora va să ni se socotească, celor ce credem intru acela ce a sculat pre Iisus Hristos Domnul nostru din morți;

25. Care s'a vindut pentru greșalele noastre, și s'a sculat pentru îndreptarea noastră

CAPITOLUL V.

Drept aceea, îndreptați fiind din credință, pace avem către Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos

1. Prin care și apropiere am aflat prin credință la harul acesta intru care stăm, și ne lăudăm intru nădejdea slavei lui Dumnezeu.

2. Și nu numai, ci ne și lăudăm întru neamuri și întru cazul răbdare lucrează,

3. Iar răbdarea curățire, iar curățirea, nădăd

4. Iar nădejdea nu se rușinează; că dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat întru inimile noastre prin Duhul Sfînt cel ce s'a dat noastră.

5. Pentru că Hristos, încă fiind noi neputincioși, în vremea cea cuvințioasă pentru cei necredincioși a murit.

6. Că abia va muri cineva pentru cel drept, că pentru cel bun poate și îndrăznește cineva a muri

7. Și întărește Dumnezeu dragostea sa spre noi, că încă pă-

gostea sa spre noi, că încă păcătoși fiind noi, Hristos pentru noi a murit.

8. Cu mult mai virtuos dar a murit, îndreptați fiind cu sîngele lui, ne vom mîntui printr'insul de mînie

9. Că de vreme ce fiind noi păcătoși, ne am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului lui, cu mult mai virtuos fiind împăcați, ne vom mîntui intru viața lui

10. Și nu numai, ci ne și lăudăm intru Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos prin care acum împăcarea am luat.

11. Pentru aceea, precum prin om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea; și așa la toți oamenii moartea a venit pentru că toți au păcătuit.

12. (Că pînă la lege păcatul era în lume; dar păcat nu se socotește nefiind lege.

13. Ci a împărătit moartea de la Adam pînă la Moisi, și preste cei ce n'au păcătuit după asemănarea greșelii lui Adam, care era chip al celui viitor

14. Ci nu precum greșala, așa și darul. Că de a murit prin greșala unuia cel mulți, cu mult mai virtuos harul lui Dumnezeu și darul prin harul unuia om, Iisus Hristos, intru mulți s'a împăcat.

15. Și nu precum prin unul ce a păcătuit, este darul; că judecata dintr'unul este spre osîndire iar darul din multe greșale este îndreptare.

16. Că de vreme ce pentru

greșala unuia moartea a împărătit prin unul; cu mult mai virtuos cel ce a luat prinosința harului și a darului dreptății vor împărăti intru viața prin cel unul, Iisus Hristos.)

17. Pentru aceea dar precum prin greșala unuia intru toți oamenii a intrat osîndirea, așa și prin îndreptarea unuia intru toți oamenii a intrat îndreptarea viaței.

18. Că precum pentru neascultarea unuia om, păcătoși s'au făcut cei mulți așa și prin ascultarea unuia drept se vor face cei mulți

19. Însă legea a intrat ca să se înmulțească greșala. Și unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prisosit harul

20. Că precum a împărătit păcatul spre moarte așa și harul să împărătească prin dreptate spre viață vecinică, prin Iisus Hristos Domnul nostru

CAPITOLUL VI.

Ce vom face dar? Răspunsul vom fi în păcat, ca să se înmulțească harul?

1. Să nu fie. Căci carul am murit păcatului în ce chip încă vom mai fi vii intru el?

2. Așa nu știți, că ori căi intru Iisus Hristos ne am botezat, intru moartea lui ne am botezat?

3. Că împreună cu el ne am îngropat prin botez intru moarte; ca în ce chip s'a sculat Hristos

4. Că de vreme ce pentru

Aşa şi voi intra în noia vetei
să vă blăm

8. Că de vreme ce împreună
oarăşiţi ne am făcut cu as-
mănarea morţii lui, deci şi în-
via lui voi fi purtaşi.

9. Această ştiinţă, că omul
nostru cel vechi cu dănsul
în preajmă s-a răsturnat, ca să se
streacă trupul păcatului ca să nu
mai săvârşim noi păcatul.

10. Pentru că cel ce a murit
sa îndreptat de păcat.

11. Că de am murit împreună
cu Hristos, deci nu că vom
via împreună cu dănsul.

12. Ştiind că Hristos cel ce a
înviat din morţi nu mai moare;
că moartea pentru el nu mai
stăpâneşte.

13. Că de am murit păcatului
odată a murit iar de viaţă,
viaţă lui Dumnezeu.

14. Aşa şi voi socoti-vă pro
voi morţi a fi păcatului, şi vii
lui Dumnezeu întru Isus Hri-
stos, Domnul nostru.

15. Să nu înmănuşăsească dar
păcatul în trupul vostru cel
măritor ca să îl ascultaţi pre
ce, şi să vă poarte lui.

16. Nici să vă faceţi mădulă-
rile voastre arme de nedreptate
păcatului: ci să vă puneţi pre
voi înaintea lui Dumnezeu, că
Jin morţi vii, şi mădulările voa-
stre arme de dreptate înaintea
lui Dumnezeu.

17. Că păcatul pre voi nu vă
va stăpâni: că nu sunteţi sub
lege, ci sub har.

18. Ce dar? păcatul-vom, căci

nu suntem. Sănt lege, ci sub
har? Să nu fie.

19. Aşa nu ştiţi, că celui ce
vă daţi pre voi roii spre as-
cări robii sunteţi acelui pre
care ascultaţi; sau păcatului spre
moarte, sau ascultării spre
dreptate?

20. Ci mulţumim lui Dum-
nezeu căci aţi fost robii păca-
tului, din aţi asculta din murea
dupre chipul înăvătăturii la care
văţi dat.

21. Şi slobozindu-vă de pă-
cat, văţi făcut robii dreptăţii.

22. Omeneste grăiesc pentru
slăbiciunea trupului vostru: că
precum văţi făcut măduşările
voastre arme de neputinţă ei şi fa-
ra de legei spre fără de lege; aşa
acum să vă faceţi măduşările
voastre roabe dreptăţii spre
sfântenie.

23. Căci când eraţi robii pă-
catului, fraţi, slăbiţi de dreptate.

24. Căci roada din aţi avut
atunci întru acelea de care a-
cum vă răsuşiţi? Că slăbitul
acelora este moartea.

25. Iar acum slobozindu-vă
din păcat, şi făcându-vă robii
lui Dumnezeu, aveţi roada voa-
stră spre sfântenie iar să fiţi în
viaţa veşnică.

26. Pentru că plata păcatului
este moartea, iar darul lui Dum-
nezeu este viaţa veşnică întru
Isus Hristos, Domnul nostru.

CAPITOLUL VII

Aşa nu ştiţi fraţilor, (că celor
ce ştiu legea grăiesc) că le-

rom stăpâneşte pre om în câtă
vreme trăieşte?

2. Că mulţimea cu bărbat, le-
gea este de lege. Bărbatului
până când trăieşte el; iar de
când bărbatul ei s-a deslegat
de legea bărbatului.

3. Drept aceea, trăindu-l bă-
batul ei, prea-cuvă se cheamă,
le va fi cu alt bărbat; iar de
fi va muri bărbatul ei, sloboză
cele de lege, a nu fi ea prea-
cuvă, fiind cu alt bărbat.

4. Pentru aceea, fraţi mei,
voi văţi omorit legii prin
trupul lui Hristos; ca să fiţi voi
şi alina, ai celui ce a înviat
din morţi ca să aducem roada
lui Dumnezeu.

5. Căci când eram în trup,
patimile păcatelor, cele prin
lege lucra întru măduşările
noastre ca să aducă roada
moartei.

6. Iar acum ne am slobozit
de lege, murind noi aceleia în-
tru care eram ţinuţi; ca să slu-
jim întru înnoirea duhului, iar
nu întru vechitura stovel.

7. Ce dar vom face? Aşa doară
legea păcat este? Să nu fie.
Ci păcatul nu îl am cunoscut,
fără numai prin lege: că şi pre
poftă nu o aţi fi ştiut, de n'ar
fi de legea, să nu poţesă.

8. Ci pricină luând păcatul
prin poruncă, a lucrat întru
mine toată pofta. Că fără de
lege păcatul era mort.

9. Şi eu trăiam fără de lege
onre-când: iar venind porunca,
păcatul a înviat, iar eu am
murit.

10. Şi mi s'a aflat mie po-
runca, care era spre viaţă, a-
ceasta a fi spre moarte.

11. Că păcatul, luând pricină
prin poruncă, m'a amăgit, şi
prin aceea m'a omorit.

12. Drept aceea, legea sfântă
este, şi porunca sfântă, şi dreaptă,
şi bună.

13. Deci oare ce era bun, mie
mi s'a făcut moarte? Să nu fie.
Ci păcatul, ca să se arate pă-
cat, prin ce era bun lucrându-mi
mie moarte; ca să se facă pre-
ste măsură păcatos păcatul prin
poruncă.

14. Căci ştim că legea d'ade-
vinatească este: iar eu sunt tru-
pese, vinut sub păcat.

15. Că ceea ce lucrez, nu
ştiu: că nu care voesc eu, a-
ceasta fac; ci care urăsc, aceea
lucrez.

16. Iar de fac aceasta care nu
voesc, laud legea că este bună.

17. Iar acum nu eu fac aceea,
ci păcatul care lăoueşte întru
mine.

18. Pentru că ştiu că nu lă-
oueşte întru mine, (adecă, în tru-
pul meu), ce este bun: că a voi
se află la mine; iar a face bi-
nele, nu află.

19. Că nu fac binele care vo-
esc: ci răul care nu îl voesc, a-
cela fac.

20. Iar de fac aceasta care nu
voesc eu, iată nu fac eu aceasta,
ci păcatul care lăoueşte întru
mine.

21. Aflu, drept aceea, legea mie
celui ce voesc să fac binele, că
ce este rău la mine se află.

22. Că împreună mă veselesc cu legea lui Dumnezeu după omul cel din lăuntrul meu.

23. Dar văd altă lege întru mine, care mă împinge să fac legea morții mele, și dându-mă pre mine rob legii păcatului care este întru mădulările mele.

24. Toatăs om sunt eu' cine mă va izbăvi de trupul morții aceste?

25. Mulțumesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos Domnul nostru. Deși dar eu însuși eu mîntuiesc de la slujesc, căci lui Dumnezeu, iar eu trupul legii păcatului.

CAPITOLUL VIII.

Drept aceea, nu este acum nici o pedeapsă celor ce sînt întru Hristos Iisus, căci nu umblă după trup, ci după Duh.

2. Că legea Duhului vieții întru Hristos Iisus ne a izbăvit de legea păcatului și a morții.

3. Pentru că ceea ce era cu neputință legii, pentru că era slăbită prin trup, Dumnezeu pre Fiul său trîncînd întru asemănarea trupului păcatului, a *săvîrșit*, și pentru păcat, a osîndit păcatul în trup:

4. Ca îndreptarea legii să se împlinească întru noi, ca să nu umblăm după trup, ci după Duh.

5. Că cei ce sînt după trup, cele ale trupului cugetă, iar cei ce sînt după Duh, cele ale Duhului.

6. Pentru că cugetul trupului

este moarte; iar cugetul Duhului viață și pace.

7. Pentru că cugetul trupului vrăjmas este la Dumnezeu; că legea lui Dumnezeu nu se supune, că nici poate.

8. Și cei ce sînt în trup lui Dumnezeu a plăcea nu pot.

9. Iar voi nu sînteți în trup, ci în Duh, că Duhul lui Dumnezeu lăcesc întru voi. Iar de n-are cîeva din lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar de este Hristos întru voi, trupul dar este mort pentru păcat, iar Duhul viață pentru dreptate.

11. Iar de lăcesc întru voi Duhul, căci ce a sculat pro Iisus din morți, cel ce a sculat pre Hristos din morți, învia-va și trupurile voastre cele muritoare, pentru Duhul lui cel ce lăcesc întru voi.

12. Drept aceea, fraților, datorî sîntem nu trupului, ca să viețuim după trup.

13. Că de viețuiți după trup, veți să muriți; iar de veți omori cu Duhul faptele trupului, veți fi vii.

14. Că ori căți cu Duhul lui Dumnezeu se poartă, aceștia sînt fii ai lui Dumnezeu.

15. Pentru că n-ați luat iarăși duhul robiei spre temere, ci ați luat Duhul punerii de tîi, întru care strigăm, Avva, Părinte.

16. Insuși Duhul acesta mărturisește d'împreună cu duhul nostru, că sîntem fii ai lui Dumnezeu.

17. Iar de *sîntem* fii, *sîntem*

dar și moștenitori; moștenitori adevăți ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori ai lui Hristos; de vreme ce pătimim împreună cu *dînsul*, ca să ne și proslăvim împreună cu *dînsul*.

18. Că socotesc că nu sînt vredni de pătimirea vremii de acum, de a se asemăna cu slava cea viitoare care va să se descopere întru noi.

19. Pentru că nădejdea zidirei descepe cea în lor lui Dumnezeu a faptă.

20. Că deșertăciunii s'a supus zidirea, nu de voie, ci pentru cel ce o a supus spre nădejde.

21. Că și singur zidirea aceasta se va sloboși din robia stricăciunii întru slobozenia slavei filior lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toată zidirea împreună suspină și împreună se dăruie până acum.

23. Și nu numai *acola*, ci și noi ca și avem pîrgă din noi și noi singuri întru noi suspinăm, așteptînd punerea de ni, *adevă* pre izbăvirea trupului nostru.

24. Că prin nădejde ne am mîntuit. Insuși nădejdea care se vede nu este nădejde; că oca se vede cîeva pentru ce o și nădejdueste?

25. Iar dacă ceea ce nu vedem nădejduim prin răbdare, așteptăm.

26. Aș, derea și Duhul împreună ajutorează noastră săbielurile noastre; pentru că de ce ne vom ruga, precum se cade nu știm: ci singur Duhul

se roagă pentru noi cu suspinuri legărate.

27. Iar ceea ce cerea inimile știe ce este cugetul Duhului, că după *voia* lui Dumnezeu se roagă pentru slujă.

28. Și știm că celor ce iubesc pre Dumnezeu toate li se lucrează spre bine aceloră adevăți ca și după voia și în chemați.

29. Că pre cari mai înainte i'a cunoscut, mai înainte i'a și hotărît să se asemene chipului Fiului său, ca să fie ei întîi născuți între mulți frați.

30. Iar pre cari mai înainte i'a hotărît, pre aceștia i'a și chemat; și pre cari i'a chemat, pre aceștia i'a și îndreptat; iar pre cari i'a îndreptat, pre aceștia i'a și proslăvit.

31. Ce vom dice dar cătră acestor? De este Dumnezeu pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. Că cel ce nu a cruțat pre Fiul său, ci pentru noi toți i'a dat pre *dînsul* ca mîntuie, cumă cu el și toate ne va dăruia noi?

33. Cine va pîri împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptează.

34. Cine este cel ce judecă spre pierdere? Hristos este cel ce a murit, și mai ales care a și învia, care și este d'a dreapta lui Dumnezeu, care și se roagă pentru noi.

35. Cine ne va despărți pre noi de dragostea lui Hristos? necazul, sau strămtoarea, sau

goana, său foametea, său golăteala, său nevoia său saba?

36. Precum este scris: Că pentru tine sântem omorîți toată ziua, și coltu-ne-am ca niște oi de jughere.

37. Ci întru acestea toate prea birnim pentru cea ce ne a lăsat pre noi.

38. Pentru că încredințat sînt că n-ai înțeles a lui Moise, în iugur, nici ca de atunci, nici paterile, nici cele de acum, nici cele vitoare.

39. N-ai înțeles, nici adîncul nici altă faptură oarecare nu poate pre noi să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este întru Hristos Iisus Domnul nostru.

CAPITOLUL IX.

Ad vînal die întru Hristos, nu numai, împărăția marelui sinu du mi se cuibostîta mea întru Duhul Sfînt.

2. Că înfrîtare mare îmi este mie, și neînclătă durere inimii mele.

3. Că așa si poftit eu însumi a înțeleg a lui Hristos pentru frații mei, și idelo mele după trup.

4. Care sînt Israeliteni; a cărora este punerea de filii, și slava, și așteptările, și punerea de lege, și elyba lui Dumnezeu, și făgăduiele.

5. Al cărora sînt părinții, și întru cari este Hristos după trup, care este preste toate, Dumnezeu bine-cuvîntat în vece. Amen.

6. Că nu poate fi ca să cadă cuvîntul lui Dumnezeu. Că nu toți cari sînt din Israel, aceștia sînt Israel:

7. Nici, căci sînt sămînța lui Avraam, toți sînt filii ei, întru Isaac se va numi țara sămînței.

8. Adecă, Nu cari sînt filii ai trupului, aceștia sînt filii ai lui Dumnezeu: ci cari sînt filii ai făgăduinței se socotesc întru sămînța.

9. Că al făgăduinței este cuvîntul acesta, întru această vreme voi veni, și va fi Sare filia.

10. Și nu numai a acesta, ci și Rebecca dintru unul avînd așternut, de la Isaac părintele nostru;

11. (Că încă nici fiind sînt născuți, nici făcînd ceva bine său rău, ca cea după alegere sînduială a lui Dumnezeu să rămîie, nu din fapte, ci de la cel ce cheamă);

12. I s'a dîs ei, Cel mai mare va sluji celui mai mic.

13. Precum este scris, Pre Isaac am iubit, iar pre Isav am urit.

14. Ce dar vom dice, Adu doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Că lui Moisi dice, Voiți milui pre care miluesc, și mă voi îndura de care mă îndur.

16. Deci dar nu este mic a celui ce voeste, nici a celui ce aleargă, ci a lui Dumnezeu celui ce miluește.

17. Că dice scriptura lui Faraon, Că spre însăși aceasta te am redăcat pre tine, ca să arăt întru tine puterea mea, și ca să

se vestească numele meu în tot lucrul scurt va face Domnul pre pămînt.

18. Deci dar pre care voeste miluește, și pre care voeste împietrește.

19. Îmi vei dice dar mie, Ce mai prihînește? că voiei lui cine poate sta împotriva?

20. Ci, O omule, tu cine ești care răspunși împotriva lui Dumnezeu? Adu doară va dice faptura celui ce o a făcut pre ea, căci m'ai făcut așa?

21. Adu n'aro putere olarul preste lut, ca dintr'această frămîntătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Iar dară vînd Dumnezeu să și arde mînea și să știe scopul puterea sa a sîntit întru multă răbdare vase ale mîniei, gîrte spre pierire.

23. Și ca să știe de logătura slavol sale spre vase ale milol, care a gătit mai înainte spre slavă.

24. Adecă pre noi, pre cari ne a ș. cheamă nu numai din iudei, ci și din Neamuri.

25. Precum și la Osie dice, Chemam voi pre ei ce nu este norodul meu norodul meu, și pre cea ne iubită, iubită.

26. Și va fi, în locul unde s'a dîs lor, Nu norodul meu sîntefi voi; acolo se vor chema filii ai lui Dumnezeu celui viu.

27. Și Isaia strigă pentru Israel, De va fi numărul fililor lui Israel ca năsipul mării rămășița ce va mîntui.

28. Pentru că lucrul va săvîrși, și va scurta întru dreptate, că

lucrul scurt va face Domnul pre pămînt.

29. Și precum a dîs mai înainte Isaia, De nu ne ar fi lăsat noi Domnul Savaot sămînță ca Sodoma ne am fi făcut, și cu Gomoră ne am fi asemănat.

30. Ce dar vom dice? Că Neamurile care nu umblău după dreptate, au ajuns la dreptate, însă dreptatea care este din credință.

31. Iar Israel umblînd după legea dreptății la legea dreptății n'a ajuns.

32. Pentru ce? Pentru că nu din credință o au căutat, ci o au dîs fapte, și ca să așade potea de pașă pe țara.

33. Precum este scris, Iată, pămîntul sînt pată de păcîtu și piatră de sminteală; și tot cel ce va creda întru el nu se va rușina.

CAPITOLUL X.

Fraților, bună-voința inimii mele și rugămintea cea cătră Dumnezeu pentru Israel este spre mîntuire.

2. Ca măr urasesc lor că rușina lui Dumnezeu au ei nu după cunoștință.

3. Că neștinși dreptatea lui Dumnezeu, și căutînd să și pue dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu nu s'au supus.

4. Că sfîrșitul legii este Hristos spre îndreptare tot celui ce crede.

5. Că Moisi scrie de dreptatea care este din lege, Că omul care face acelea, viu va fi înfrînsele.

6 Iar dreptatea care este din credință așa dă, să nu dă întru inima ta, Cine se va sui în cer? adică, să poartă pre Hristos:)

7. Său, Cine se va pogori întru adînc? (adică, să redice pre Hristos din morți),

8. Dar ce dă *scriptura*? Aproape este de tine cuvîntul, în gura ta, și întru inima ta: adică, cuvîntul credinței care propoveduie.

9. Că de vei mărturisi cu gura ta pro Domnul Iisus, și vei crede întru inima ta că Dumnezeu l'a redîcat pre el din morți, te vei mîntui.

10. Că cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisesc spre mîntuire.

11. Că dă *scriptura*, Tot cel ce crede întru el se va mîntui.

12. Că nu este osbroiudei-lui și Elminului: pentru că acolo este Domnul tuturor care îmbogățește pre toți cei ce îl cheamă pre el.

13. Că tot ori-care va chema numele Domnului se va mîntui.

14. Cum dar vor chema întru care n'au credut? și cum vor crede acelaia de care n'au auzit? și cum vor auzi fără de propoveditor?

15. Și cum vor propovedi, de nu se vor învîrîmete? precum este scris, Că sînt defrumose pîcările celor ce propoveduesc evanghelia păcei, ale celor ce binevestesc cele bune!

16. Că nu toți au ascultat e-

vanghelia. Că Isaia dă ce, Doamne, cine a crezut auzului nostru?

17. Drept aceea, credința este din auz, iar auzul prin cuvîntul lui Dumnezeu.

18. Că de Aă doară n'au auzit? Că în tot pămîntul a eșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

19. Că dă, Aă n'a cunoscut Israel? Intînd Moisi dă, Eă vorbăscă pre voi întru cel ce nu este neam, întru neamul cel neînțelegător voi mînia pre voi.

20. Iar Isaia îndrăznește, și dă, Atlătu-m'am celor ce nu mă caută pre mine; arătatu-m'am celor ce nu întrebă de mine.

21. Iar cătră Israel dă, Toată gloa am întins mîinele mele cătră norodul cel neascultător și împotriva grăitor.

CAPITOLUL XI.

Dic drept aceea, Aă doară, aă lepădat Dumnezeu pre norodul său? Să nu fie. Că și eă Israelitean sînt, din sămînța lui Avraam, din neamul lui Venamin.

2. Nu a lepădat Dumnezeu pre norodul său, pre care mai înainte a cunoscut. Aă nu știu de lăce dă *scriptura*? cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israel, căci dă,

8. Doamne, pre proorocii tăi aă omorî, și iltarele tale aă surpat, și eă am rămas singur, și caută sufletul meu.

4. Dar ce dă dă lui Dumne-

deescu răspuns? Lăsatu-mi am mine șapte mîi de bărbai, caril nu s'au plecat genunchiul înaintea lui Vaal.

5. Așa dar și în vremea aceasta, rămășiță după alegerea harului s'a făcut.

6. Și de este după har, iată că nu este după fapte: că apoi aul n'ar fi har. Iar de eă o din fapte, mai mult nu este har: că apoi fapta nu ar fi mai mult faptă.

7. Ce dar? Ce căuta Israel, aceea n'a nemerit, iar alegerea a nemerit, iar cei-l-alți s'au împietrit.

8. (Precum este scris, Datule-a lor Dumnezeu duh de adămintă, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă;) până în ziua de astăzi.

9. Și David dă, Facă-se masa lor spre cursă, și spre laț, și spre smîntă, și spre răsplătire lor;

10. Întunece-se ochi lor ca să nu vadă, și spinarea lor de tot o gîrbovesce.

11. Dic drept aceea, Aă doară s'au potolă ca să cadă? Să nu fie: ci prin potolirea lor mînture s'a făcut Neamurilor, ca să rîvnească pre ele.

12. Și de vreme ce potolirea lor este bogăția lumii, și împunarea lor bogăția Neamurilor; cu cât mai mult împlinirea lor?

13. Că voă dă Neamurilor, întru cât sînt eă Neamurilor apostol, suibă mea o slăvesc:

14. Că doară aș face trupul

meu să rîvnească, și să mîntuesc pre vre-unul dintr-ășii.

15. Că de este lepădarea lor împăcare lumii, ce alt este luarea lor, fără numai viață din morți?

16. Că de este pingă sfîntă, este și frămîntătura; și de este rădăcina sfîntă, sînt și ramurile.

17. Și de s'au frînt unele din ramuri, iar tu, maslin sălbatec fiind, te al altui întru ele, și pîrtăș rădăcinii și grăsimii maslinului te al făcut;

18. Nu te lăuda asupra ramurilor lor de te lași na porți tu pre rădăcină, ci rădăcina pre tine.

19. Dar vei dă, Frîntu-s'au ramurile, ca să mă altuesc eă.

20. Bine; pentru necredință s'au frînt, iar tu pentru credință stai. Nu te învîlta cu mintea, ci te teme:

21. Că de n'a pîrtituit Dumnezeu ramurilor celor tîrești, nu curvia și, pe să n'î pîrtilească.

22. Vești dar bînătatea și asprimea lui Dumnezeu; spre cei ce s'au cădut, asprime, iar spre tine, banătate, că vei rămânea în bînătate. Aă de nu s'au te vei tăia.

23. Că și aceia, de nu vor rămânea în necredință, se vor alina: că pînă n'e este Dumnezeu iarăși să l'altuescă pre el.

24. Că dacă tu din maslinul cel din fire sălbatec de al tăiat, și alară de fire te al altui în maslin bun: cu cât mai virtos

aceștia cari sunt după fire, se vor alina întru ai lor masha? Amm

25. Pentru că nu voese ca să nu știți voi, fraților, taina aceasta ca să nu lăți întru voi singuri înțelepți: că orbire din parte lui Israel s'a făcut, până ce va intra împlinirea Neamurilor.

26. Și așa tot Israelul se va mântui: precum este scris, Veni-va din Sion izbăvitorul, și va întoarce neclărit le de la Iacov.

27. Și aceasta este lor cea de la mine legătură, când vor lua păcatele lor.

28. După evanghelie cu ade-vărat vrăjmași sunt pentru voi: iar după așezare, iubii pentru părinți.

29. Că fără căință sunt daru-ri, și chemarea lui Dumnezeu.

30. Ca precum și voi oarecând nați cașt la Dumne-deu, iar acum v'ați milut prin neînțelepciune.

31. Așa și aceștia acum n'au creșut, ca prin mila voastră și ei să se lăsa nească.

32. Și am chemat Dumnezeu pre toți întru necredință, ca pre toți să lămurească.

33. O adineul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu: cât sunt de necer-cate judecățile lui, și neurmato-calele.

34. Că cine a cunoscut gândul Domnului? sau cine s'a fă-cut lui s'atune?

35. Sau cine l'a dat mai înal-te lui, și i se va răsplăti lui?

36. Că dintr'insul, și prin-tr'insul, și întru densul, sunt

toate. același slava în vecl. Amm

CAPITOLUL XII.

Rogu-vă dar pre voi, fraților, pentru îndulzile vi. Dumne-deu să vă puneti înainte tru-purile voastre jertvă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu. care este slujba voastră cea cură-țătoare.

2. Și să nu vă asemănați cu pului veacului acestuia: ci să vă prefaceți întru înnoirea minții voastre, ca să adevărați voi care este voia lui Dumnezeu cea bu-nă și plăcută și dăplină.

3. Că dă, prin harul ce mi s'a dat mie, tuturor celor ce sunt întru voi, a nu eugeta înalț a-fară de cât l. se cade a eugota, ci a eugota spre a fi cu mintea întrecă, precum fie-căruia a îm-părșit Dumnezeu măsura cre-dinței.

4. Că precum într'un trup mul-te mădulări avem, și mădulările n'au toate o lucrare:

5. Într'acestași chip noi fiind mulți, un trup suntem întru Hris-tos, și fie-care unul altuia mădu-lare.

6. Iar având daruri de multe feluri după haru, care este dat noă, ori proorocie, după măsura credinței,

7. Ori slujbă întru slujbă: ori ceta ce învață, întru învățătură;

8. Ori cel ce îndeamnă, întru îndemnare; cel ce dăruiește în-tru neviolesug; cel ce este is-

pravnic întru osirdie; cel ce mi-luește, întru buna-voință.

9. Dragostea neofătarnică fiind Urind reu; și lipindu-vă de lu-oru bun.

10. Cu dragoste frățenească unul pre altul iubind; cu cinstea unul pre altul mai mare făcând;

11. Întru nevointă nelenevoși; cu dubul argend, Domnului slu-ud.

12. Întru nădejde bucurându-va, întru necaz răbdând, întru încredințare petrecând.

13. În trebuințele sfinților păr-tași fiind; iubirea de streini urmând.

14. Bine-cuvântați pre cel ce vă gonesc pre voi. Bine-cuven-tați, și nu blăstămați.

15. Bucurați-vă cu cel ce se bu-cură și plângeți cu cel ce plâng.

16. Aceeași unul cătră altul cu-gétand. Nu cele înalte eugétand, ci cu cel smeriți împreună pur-tându-ve. Nu fiți înțelepți întru voi înși-vă.

17. Nimulul rău pentru rău ră-plătind. Făcând purtare de griji de cele bune înaintea tu-tulor oamenilor.

18. De este cu putință, în cât este întru voi, cu toți oamenii având pace.

19. Nu vă izbindăți singuri voi, iubitorilor, ci dați loc mâniai: că scris este. A mea este izbinda; eu voi răsplăti, dăce Domnul.

20. Drept aceea, de flămân-dește vrăjmașul tău. dă-i lui de mâncat; de însetează, adapă-i pre el: că aceea-ta făcând cărbuni de foc grămădești pre capul lui.

31. Nu te birui de rău, ci bi-ruiește cu binele pre rău

CAPITOLUL XIII.

Tot sufletul să se supune stăpâ-nirilor celor mai înalte. Că nu este stăpânire fără numai de la Dumnezeu; și stăpânirile care sunt, de la Dumnezeu sunt rân-date.

2. Pentru aceea ceta ce se împotrivesc stăpânirii, răducet lui Dumnezeu! a se împotrivesc și cari se împotrivesc, judecată își vor lua loru-și.

3. Că dătorilor nu sunt frică faptelor celor bune, ci celor rele. Iar de voeți să nu fiți frică de stăpânire? fiți bine, și veți avea la dă de la dănsa.

4. Că slujitor al lui Dumnezeu este fie spre bine. Iar de faci rău, tenete, că nu în zadar poartă sabia: că slujitor al lui Dumnezeu este, izbăvitor spre mânia celui ce face rău.

5. Pentru aceea trebuie să vă supuneți, lui și mai pen rumânia, și pentru știința.

6. Că pentru aceasta s. dați dăci: că slujitorii ai lui Dumne-deu sunt, spre însăși aceasta în-delețmîcîndu-se.

7. Dați dar tuturor celor ce sunt cu datorie: celui cu dajdia, daj-die; celui cu vama vamă; celui cu frica, frică; celui cu cinstea, cinste.

8. Nimulul cu nimie nu fiți da-tori, fără numai cu a iub: unul pre altul: că cel ce iubește pre altul legea a împlini.

9. Pentru că aceea să nu prea-curvești, Să nu uidei, să nu furi, Să nu mărturisești martur e mincinoasă, Să nu poțiești, și al care altă poruncă, într'acest cuvânt se cuprinde adecă, Să nu-bești pre aproapele tău ca însuși pre tine.

10. Dragostea nu lucrează cu aproapele drept aceea împinut a legii este dragostea.

11. Și aceasta, știind vremea, că acum viața este tot un somn să ne sculăm, că mul aproape este noă marte, rea de am de uit când am crecut.

12. Că noaptea a trecut iar ziua să apropiat, să lepădam dar lucrurile întunecărilor, și să ne înfrăcăm în arma luminei.

13. Ca ziua, cu bun chip să umblăm, nu așteptăm scut, nu întru curvie și întru fapte de rău, nu întru prăpăc și pismă.

14. O! vă înfrăcați întru Domnul nostru Iisus Hristos, și purtarea de grijă a trupului să nu o faceți, spre poftă.

CAPITOLUL XIV.

Si pre cel slab întru credință, și primiți, nu întru îndoierea gândului.

2. Că unul crede că va mânca toate: iar cel slab legumii mănâncă.

3. Cel ce mănâncă pre cel ce nu mănâncă să nu îl deslămeze, și cel ce nu mănâncă pre cel ce mănâncă să nu îl judece; că Dumnezeu l'a primit pre densul.

4. Tu cine ești care judeci pre slaba streină? Domnul lui se să sa cadă. Și va sta: că puternic este Dumnezeu a l' pune pre densul să stea.

5. Unul osbește o di de alta; tai slul judeca toate di de asemenea. Fie-care intru a sa multe dăpna să fie adoverit.

6. Cel ce socotește ziua, Domnulul o socotește; și cel ce nu socotește ziua, Domnulul nu o socotește. Și cel ce mănâncă, Domnulul mănâncă, ca mulțimește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, Domnulul nu mănâncă, și mulțimește lui Dumnezeu.

7. Că nimeni din noi lui-și viază, și nimeni lui-și moare.

8. Că de viem, Domnulul viem; și de murim, Domnulul îl murim: deci sa de viem, sa de murim, al Domnulul suntem.

9. Că spre aceasta Hristos a și murit, și a înviat, și a viețuit, ca să stăpânească și pre cei morți și pre cei vii.

10. Dar tu, ce judeci pre fratele tău? fiind că toți vom sta înaintea judecării lui Hristos.

11. Pentru că scris este, Viu sunt eu, dice Domnul, că mie se va pleca tot genunchiul, și toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu.

12. Deci dar fie-care din noi de sine își va da sama înaintea lui Dumnezeu.

13. Deci mai mult să nu judecăm unul pre altul: ci aceasta mai vios să judecăm, ca să nu

CAPITOLUL XV

punctul împiedecare fratelui sau în credință.

14. Știți, și bine adevărit sunt în Domnul Iisus, că nimic nu este spurcat prin sine fără numai celui ce l' se pare a fi ceva purcat, acel l'a este spurcat.

15. Iar de se mănănește fratele tău pentru bucate, ia-l nu umbli după dragoste. Nu perde ca bucatele tale pre acela, pentru care Hristos a murit.

16. Să nu se hulească dar binele vostru:

17. Că nu este împărăția lui Dumnezeu mănăre și bunăvătă; ci dreptate, și pace, și bucurie într' un Domn și întru un Dumnezeu.

18. Că cel ce întru acestea și-lucește în Hristos, se păvăt este lui Dumnezeu și șine în coment.

19. Deci cele ce sunt ale păcii să le urmăim, și cele ce sunt spre zădărniciu a călăi slul.

20. Pentru mănăre nu strica lucrul lui Dumnezeu. Că tot ce să l' curățe, tot este omului celui ce prin sminteală mănăne.

21. Bine este a mănăre carne, nici a bea vin, nici de oare fratele tău se pocănește sa se smintește, sa se slăbește.

22. Tu credință ai? întru l'aie însuși să o aibi mănăre lui Dumnezeu. Fie-cit este cel ce nu se judecă pre sine întru ceea ce alege.

23. Iar cel ce se îndoește cu gândul, dacă mănăne se osădește, pentru că nu este din credință: că tot ce nu este din credință păcat este.

Iar datori suntem noi c' l' turii să partăm slăbiciunile celor noi c' l' moșii, și nu de a plăcem.

2. Că fie-care din noi să facă spre plăcere aproapei întru bine spre zădăre.

3. Că și Hristos nu l'a și sângur a făcut spre plăcere ci pre-cu este scris, Ocărele celor ce se ocăresc pre tine au cădūt preste mine.

4. Căci câte s'au scris mai înainte, spre învățăminte sa l' scris, ca prin ei l'aie și l' mănăre scripturilor nălejde să avem.

5. Iar Dumnezeu răbdare și al mănăre să dea voă aceeași să gândiți între voi după Hristos l'aie.

6. Ca toți într'un suflet cu o gură să slăviți pre Dumnezeu, și fațai Domnulul nostru Iisus Hristos.

7. Deci dar primiți unii pre alții, precum și Hristos a primit pre voi întru slava lui Dumnezeu.

8. Și dic eu, că Iisus Hristos a fost slujitor tăceri împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească tăgăduițele date păn' astăzi.

9. Și ca și Neamurile pentru milă să proslăvească pre Dumnezeu precum este scris, Pentru aceasta mă voi mărturisi și întru Neamuri, și numelui tău voi cânta.

10. Și iarăși dice, Veseliți-vă, Neamuri, cu norodul lui.

11. Și iarăși. Lăudați pre Domnul, toate Neamurile; lăudați-l pre el, toate noroadele.

12. Și iarăși Isaia dice, Fi-va rădăcina lui Iesee, și cel ce se va scula să stăpânească pre Neamuri, intra acela Neamurile vor nădejde.

13. Iar Dumnezeu nădădește, să vă umple pre voi de toată bucuria și pacea creștând, spre a prisosi voi întru nădejde, cu puterea Duhului Sfânt.

14. Și adevărit sunt eu în-su-mi frați mei pentru voi că și voi plini sunteți de bunătate, plini de toată știința, putând și uniți pre alții a vă învăța.

15. Și mai cu îndrăzneală am scris vouă, fraților, din parte, ca cum v-ași mai aduce aminte vouă pentru harul ce mi s'a dat mine de la Dumnezeu.

16. Ca să știu eu slujitor lui Iisus Hristos întru Neamuri slujind cu sfîntenie evanghelia lui Dumnezeu, ca să fie jertva Neamurilor bine primită, sfințită întru Duhul Sfânt.

17. Drept aceea, am laudă întru Iisus Hristos întru cele ce sunt către Dumnezeu.

18. Că nu voi putea a dice ceva din cele ce n'a lucrat Hristos, prin mine, spre ascultarea Neamurilor, cu cuvîntul și fapta.

19. Intru puterea semnelor și a minunelor, cu puterea Duhului lui Dumnezeu; așa cât din Ierusalim și împrejur până la Illiric, am împlinit evanghelia lui Hristos.

20. Și așa m'am nevoit a pro-

povedui evanghelia, nu unde s'a numit Hristos, ca să nu zădesc pre temelie străină:

21. Ci precum este scris, Că-ora nu s'a vestit pentru dînsul, îl vor vedea; și carii n'au audît vor înțelege.

22. Pentru aceea m'am și împiedecat de multe ori a veni la voi.

23. Iar acum ne mai avînd loc într'aceste laturi, și dorîntă avînd a veni către voi de multă ani;

24. Când voi merge în Spania, voi veni la voi: că am nădădele trecînd pre acolo să vă ved pre voi, și de voi să mă petrec acolo, după ce mai întîi despre o parte mă voi satura de voi.

25. Iar acum merg în Ierusalim slujind sfinților.

26. Că bine au voit Machedonia și Ahaia a face o împărțire oare-care la sîracii sfinților carii sînt în Ierusalim.

27. Că bine au voit; și datorî le sînt lor. Că de vreme ce intru cele duhovnicești ale lor s'au împărțit Neamurile, datorî sînt și întru cele trupesti a le sluji lor.

28. Aceasta dar săvîrșind, și pecetluind lor roaja aceasta, voi merge pre la voi în Spania.

29. Și știu că venind către voi, întru împlinirea blagosloveniei evangheliiei lui Hristos voi veni.

30. Iar vă rog pre voi, fraților, pentru Domnul nostru Iisus

Hristos, și pentru dragostea Domnului, ca împreună cu mine să vă nevoiți întru rugăcuni pentru mine către Dumnezeu;

31. Ca să mă izbăvesc de oel necredincioși în Iudea; și ca să mă fie slujba mea în Ierusalim bine primită sfinților;

32. Ca cu bucurie să vin la voi prin voia lui Dumnezeu, și să mă odihnesc împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeu păceii cu voi cu toți. Amin.

CAPITOLUL XVI.

Și incredințez vouă pre Fivi sora noastră, care este slujitoare bisericii din Cheghees:

2. Ca să o primiți pre ea întru Domnul după vrednicia sfinților, și să i fiți ajutători ei întru tot lucrul ori-ce ar pofti de la voi: că și aceasta ajutoare a fost multora, și mie în-su-mi.

3. Spuneți închinăciune Prischiei și lui Achila celor împreună cu mine lucrători întru Hristos Iisus:

4. Carii pentru sufletul meu gramazii lor și au supus: că-ora nu numai eu singur mulțumesc, ci și toate bisericile Neamurilor.

5. Și bisericii celei din casa lor. Spuneți închinăciune lui Epenet iubitorului meu, care este pîrga Abael întru Hristos.

6. Spuneți închinăciune Mariei, care mult s'a ostenit pentru noi.

7. Spuneți închinăciune lui Andronic și lui Iume, rudelor mele, și soților mele în robie, carii sînt vestiți între apostoli, carii și mai înainte de mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Ample, iubitorului meu în Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urban, celui împreună cu noi lucrător întru Hristos, și lui Stahie iubitorului meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apeli celui ales întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sînt din ai lui Aristovul.

11. Spuneți închinăciune lui Irodion rudei mele. Spuneți închinăciune celor ce sînt din ai lui Narchis, carii sînt întru Domnul.

12. Spuneți închinăciune Trifenei și Trifosei, care s'au ostenit întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei iubitei, care mult s'a ostenit întru Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf celui ales întru Domnul, și mamei lui și alei mele.

14. Spuneți închinăciune lui Asincrit, lui Flegont lui Erman, lui Patrova, lui Ermin, și fraților celor ce sînt împreună cu ei.

15. Spuneți închinăciune lui Filolog, și Iuliei, lui Nireu și surorii lui, și lui Olimpan, și tuturor sfinților celor împreună cu ei.

16. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfîntă. Închina-se vouă bisericile lui Hristos.

17. Iar vă rog pre voi, frați-

24. Iar celor chimași, Iudeilor

I. CORINTENI, II.

și Ellinilor, pre Hristos puterea lui Dumnezeu, și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25 Că ce este nebun a lui Dumnezeu mai înțelept de cât oamenii este, și ce este slab a lui Dumnezeu mai tare de cât oamenii este.

26 Că vedeți chemarea noastră, fraților, că nu sunt mulți înțelepți după trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bun neam.

27 Ci cele nebune ale lumii a ales Dumnezeu ca pre cei înțelepți să rușineze, și cele slabe ale lumii a ales Dumnezeu ca să rușineze pre cele tari.

28 Și cele de neam prost, și nebagate în samă ale lumii a ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca pre cele ce sunt să strice.

29 Ca să nu se laude nici un trup înaintea lui.

30 Și dintru densul voi sunteți întru Hristos Iisus, care a făcut noastră înțelepciune dela Dumnezeu, și dreptate, și sfințire, și izbăvire.

31 Ca precum este scris, Cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

CAPITOLUL II.

Și eu, venind la voi, fraților, venit-am, nu întru înălțarea cuvântului său a înțelepciunii, venind voă mărturisirea lui Dumnezeu.

2 Că n'am judecat a ști ceva întru voi, fără numai pre Iisus Hristos, și pre acesta răstignit.

3 Și eu întru slăbiciune, și întru frică, și întru cutremur mare am fost la voi.

4 Și cuvântul meu și propovăduirea mea nu era întru cuvinte îndemnătoare ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Duhului și a puterii.

5 Ca credința voastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor, ci întru puterea lui Dumnezeu.

6 Iar înțelepciunea o grăim întru cei desăvârșiți; însă înțelepciunea nu a veacului acestuia, nici a domnilor veacului acestuia, carii sunt peritori:

7 Ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu întru taină, cea ascunsă, care o a rânduit Dumnezeu mai înainte de veac spre slava noastră.

8 Care nimeni din domnii veacului acestuia nu o a cunoscut: că de o ar fi cunoscut, n'ar fi răstignit pre Domnul slavei.

9 Ci precum este scris, Cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la mima omului nu s'au suit, acestea a gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre densul.

10 Iar noastră ne a descoperit acestea Dumnezeu prin Duhul său: că Duhul toate le cearcă, și adăugurile lui Dumnezeu.

11 Că cine știe din oameni ale omului, fără numai duhul omului care este într'insul? așa și ale lui Dumnezeu nimeni nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

12 Iar noi n'am luat duhul

I. CORINTENI, III.

lumei, ci duhul cel din Dumnezeu: ca să știți cele ce sunt ale lui Dumnezeu dăruite noastră.

13 Care și grăim, nu întru cuvinte învățate ale înțelepciunii omenești, ci întru cele învățate ale bunului, sunt cele dăruite: ca cele dăruite omenești emanându-le.

14 Iar omul cel trupesc nu înțelege cele ce sunt ale Duhului lui Dumnezeu: că nebulne sunt lui: și nu le poate înțelege, aci duhovnicește se adăugă.

15 Iar cel dar vinească le judece toate, iar el de nimeni nu e judecat.

16 Că cine a cunoscut gândul Domnului ca să înțeleagă? și noi avem mintea lui Hristos.

CAPITOLUL III.

Și eu, fraților, n'am putut grăi voă ca celor duhovnicești, ci a celor trupesci ca pre înțelepciune, întru Hristos.

2 Cu lapte pre voi v'am hrănit, iar nu cu bucate: că încă nu puteți, ci încă nici acum nu așteți.

3 Că încă trupești sunteți: aci când este întru voi rivală, prigonire, și împărechieri, au sunteți trupești, și au nu duceți om umblând.

4 Căci când dăce cineva, Eu sunt al lui Pavel, și altul Eu sunt al lui Apolos, au nu sunteți trupești.

5 Căci dar este Pavel, și cine este Apolos, fără numai slujii lui Dumnezeu.

6 Iar prin cari ați creștut, fie-că-mănușă, ca să știți cele ce sunt ale lui Dumnezeu dăruite noastră: Eu ari sădit, Apolos a udat; iar Dumnezeu a făcut creșterea.

7 Pentru aceea noi, ce ce s-a dăruit este ceva, nici ce creda că Dumnezeu cel ce dă creșterea.

8 Iar cel ce sădește și cel ce uda una sunt și în care va da plata sa după osteneala sa.

9 Pentru că ai lui Dumnezeu împănă lucrări suntem întru Dumnezeu arătura a lui Dumnezeu zidire sunteți.

10 După harul lui Dumnezeu, care este dat mie, ca în înțelept me tot, mai mare temelie am pus, iar alui zideste înscănoare care să socotească cine zideste.

11 Că altă temelie n'amez, nu poa e să fie afara de ceea ce este pusă, care este Iisus Hristos.

12 Iar de zideste cineva pre această temelie auri, argint, pietre scumpe, lemne, tîn, trestie.

13 Al fie-cărui lucru arătat va fi: că dacă îl va arăta, pentru că eu foc se va descoperi și al fie-cărui lucru în care chip va fi, focul îl va lămurii.

14 Și al cărui lucru va rălăcea care a zidit plată va lua.

15 Iar al cărui lucru va arde se va păgubi, iar el însuși se va mântui însă așa ca prin foc.

16 Au nu știți că sunteți prin serici lui Dumnezeu, și Duhul lui Dumnezeu lăcește întru voi?

I. CORINTENI, IV.

17 De va strica cineva biserica lui Dumnezeu, strica-l va prece-la Dumnezeu, căci biserica lui Dumnezeu sfântă este, care sunteți voi.

18. Numen! pre sine să nu se îngale. De i se pare cuiva între voi că este înțelept în veacul acesta, nebun să se facă, ca să fie înțelept.

19. Pentru că înțelepciunea lumii acesteia nebulie este la Dumnezeu. Că scris este, El prinde pre cei înțelepți întru priceperea lor.

20. Și iarăși, Domnul cunoaște gândurile înțelepților că sunt deșerte.

21. Drept aceea numen! să nu se laude între oameni. Că toate ale voastre sunt,

22. Ori Pavel, ori Apolos, ori Chila, ori Iumea, ori viața, ori moartea ori aceea le acum, ori cele viitoare, toate ale voastre sunt.

23. Iar voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

CAPITOLUL IV.

Așa să ne socotească pre noi omul, ca pre niste slugi ale lui Hristos, și ispravnicii ai tainelor lui Dumnezeu.

2. Iar ce este mai mult se caută aceasta întru ispravniciei, ca credincios cineva să se ale-

3. Iar mie prea puțin mi este ca a nu ulec de către voi sau de dioa omenească: ci nici însu-mi pre mine nu mă judec.

4. Pentru că nimie pre mine nu mă știu vinovat: ci nu întru aceasta m'am îndreptat: iar cela ce mă judecă pre mine Domnul este.

5. Drept aceea mai înainte de vreme nimie să nu judec eu, până ce va veni Domnul, care va și lumina cele ascunse ale întunecului și va arăta sfaturile inimelor: și atunci lauda va fi fiecărui de la Dumnezeu.

6. Și acestea, fraților, le am închipuit întru mine și întru Apolos pentru voi; ca întru noi să vă învățați ca nu mai mult de cât ce este scris să gândiți ca să nu vă mândriți unul pentru altul împotriva celui alt.

7. Că cine te alege pre tine? și ce ai care n'ai luat; iar dacă și ai luat, ce te laudă, ca cum ai luat?

8. Iată sătuli sunteți, iată v'ați îmbogățit, fără de noi ați învățat: și o de ați împărăți, ca și noi împreună cu voi să împărățim.

9. Că mi se pare că Dumnezeu pre noi apostoli cei mai de apoi ne a arătat, ca pre niste rânduți spre moarte pentru că priveală ne am făcut lumii, și ingerilor, și oamenilor.

10. Noi nebuli suntem pentru Hristos, iar voi înțelepți întru Hristos; noi slabi, iar voi tari; voi slăviți iar noi necinstiți.

11. Până în ceasul de acum și flămând, și însetoșăm, și suntem golii, și pătimim; și nu suntem așezați.

12. Și ostenim, lucrând cu

I. CORINTENI, V.

mănele noastre: ocăriți fiind, numește ca să aibă cineva pre uram de bine întru sine.

13. Huliți fiind, măgăiem: ca niște gunoii ne am făcut lumii, tutulor lepădătură suntem până acum.

14. Nu înfruntându-vă pre voi scriu acestea, ci ca pre niste, și ai mei iubiti învățându-vă.

15. Că de ați avea de ce mândra într-o Hristos, dar nu aveți mulți păcătoși: ca întru Hristos Iesus prin evanghelie eu am născut pre voi.

16. Rogu-vă dar pre voi, să țif mie umilitori.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pre Timotei, care este fiul al meu iubit, și credincios întru Domnul, care va aduce voa aminte căile mele cele ce sunt întru Hristos, precum pretutindenea întru toată biserica învăț.

18. Iar ca cum nu ați venit eu la voi, s'ați semețit uni.

19. Ci voiți veni curând la voi, de va vrea Domnul, și voiți cunoaște, nu cuvântul celor ce s'ați semețit, ci puterea.

20. Că nu este în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci întru putere.

21. Ce voiți? cu toiaș să vin la voi, sau cu draoste și cu iubul blândeței?

CAPITOLUL V.

Cu adevărat se aude între voi curvie, și curvie ca aceea care mi se pare întru sine.

2. Și voi v'ați semețit, și nu mai bine ați plâns, ca să se rădice din mijlocul vostru cel ce a făcut fapta aceasta.

3. Eu dar nefind la voi eu trupul, iar eu duhul fiind de față acolo, iată am judecat ca cum ați fi de față, pre cel ce a făcut aceasta așa.

4. Întru numele Domnului nostru Iesus Hristos adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iesus Hristos, 5. Să dați pre unul ca acela Satanei spre perirea trupului, ca duhul să se mântuească în dioa Domnului Iesus.

6. Nu este bună lauda voastră. Aș nu știți că puțin aluat toată frământătura dospete?

7. Curățiți dar aluatul cel vechi, ca să fiți frământați în nouă, precum sunteți fără de aluat. Că paștele noastre Hristos pentru noi s'a jertvit:

8. Pentru aceea să prăznuim nu întru aluatul cel vechi, nici întru aluatul reuță, ci întru aluatul curăției, și ale adevărului.

9. Scris-am voa în epistole să nu vă amestecați cu curvarii.

10. Și cu alevat nu cu curvarii lumii acesteia, sau cu la comii, sau cu răpitorii, sau cu slujitorii idoloilor: că altminterle ar fi trebuit să ești din lumea aceasta.

11. Iar acum am scris voa să nu vă amestecați dacă vre-

I CORINTENI VI.

unul numindu-se frate va fi curvar, sau lacom, sau slupitor idolor, sau ocărilor, sau beiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să mănâci.

12. Că ce imi este mie a judeca pre cei din afară? adu nu pre cei din launtru voi îi judecați?

13. Iar pre cei din afară Dumneșu îi va judeca. Deci scoateți afară pre cei rău dintre voi inși-vă

CAPITOLUL VI.

Au doară îndrăznește cineva din voi, având vre-o piră împotriva altuia a se judeca la cei nedrepti, și nu la cei sfinți?

2. Au nu știți că sfinții vor să judece lumea? și de se va judeca lumea prin voi, nevrednici sunteți de judecați mai nici?

3. Au nu știți că pre ingeri vom să judecăm? cu cât mai viros cele lumesti?

4. Deci de aveți judecați lumesti pre cei lăigați în samă intru adunare să i puneți să judece

5. Și aceasta ca să vă rușinați din voă. Așa dar, nu este între voi înțelept nici unul, care să poată judeca între frații săi?

6. Ci frate cu frate se judecă, și aceasta la necredincioși?

7. Deci dar cu adevărat păcat este voă, căci judecați aveți între voi. Pentru ce mai bine nu suferiți străbătutea? pentru ce mai bine nu răbdați paguba?

8. Ci voi inși-vă faceți strămbate,

și aduceți pagubă, și aceasta fraților

9. Au nu știți că nedreptii împărăția lui Dumneșu nu o vor moșteni? Nu vă înșelați nici curvari, nici slujitorii idolor, nici prea-curvari, nici malachii, nici sodomneni.

10. Nici furii, nici lacomi, nici beivii, nici ocărilor, nici răpitorii, împărăția lui Dumneșu nu o vor moșteni

11. Și acestea unii ați fost; ci v'ați spălat, ci v'ați sfințit, ci v'ați îndreptat intru numele Domnului Iisus, și intru Duhul Dumneșu nostru

12. Toate imi sunt slobode, dar nu toate imi sunt de folos: toate imi sunt slobode, ci eu nu voi să fiu brâu de ceva

13. Bucatele pântecelui, și pântecetele bucatelor: iar Dumneșu și pre acela și pre acelea va stîrca iar trupul nu curviei, ci Domnului; și Domnul trupului.

14. Iar Dumneșu și pre Domnul l'a sculat, și pre noi ne va scila cu puterea sa

15. Dar nu știți că trupurile voastre sunt mădulările lui Hristos? deci dar pre mădulările lui Hristos le voiți face mădulări ale curviei? Să nu fie.

16. Au nu știți că cel ce se lipește de curvă un trup este? că vor fi, dice, amândoi, un trup

17. Iar cel ce se lipește de Domnul un duh este.

18. Fugiți de curvie. Că tot păcatul care va face omul afară

I CORINTENI, VII

de trup este; iar cel ce curvește intr'al său trup păcăt este

19. Au nu știți că trupul vostru este biserica Duhului Sfințit *ce lăcașeste* intru voi, pre care aveți de la Dumneșu, și nu dăteți al voștri?

20. Că sfinții cumparați cu preț, proslăviți dar pre Dumneșu în trupul vostru, și intru duhul vostru, care sînt ale lui Dumneșu

CAPITOLUL VII

Iar pentru care m'ai scriis: Bine este omului de muieră să nu se atingă

2. Iar pentru curvie, fie-care să și aibă muieră sa, și fie-care muieră să și aibă bărbatul său

3. Muieră bărbatul datornea dragoste să i dea: așiderea și muieră bărbatului

4. Muieră trupul său nu își stăpânește, ci bărbatul: așiderea și bărbatul trupul său nu își stăpânește, ci muieră.

5. Să nu opriți datoria unui altuia, fără numai din buna voință, până la o vreme, ca să vă indeletniciți în post și în rugăcune și în rădă să vă împreunați, ca să nu vă ispitească pre voi Satana pentru neînfrinarea voastră.

6. Și aceasta o dice duple sfat, ar nu duple poruncă

7. Că voesc ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său de la Dumneșu, unul așa, iar altul intr'alt chip.

8. Iar die celor necăsătorii și văduvelor, Bine este lor de vor rămânea precum și eu.

9. Iar de nu se continesco, să se căsătorească: că mai bine este să se căsătorească de cât să ardă

10. Iar celor căsătorii poruncesc, nu eu, ci Domnul. Murea de bărbat să nu se despărță.

11. Iar de se va despărță, să nu se mărite sau să se înpace cu bărbatul său: și bărbatul pre muieră să nu o lase

12. Iar celor-laltă eu dice, nu Domnul: De are vre un frate muieră necredincioasă, și ea va voi să viețuească cu el, sa nu o lase pre ea.

13. Și muieră de are bărbat necredincios, și acela va voi să viețuească cu dînsa, să nu l' lase pre el.

14. Pentru că se sfințește bărbatul necredincios prin muieră *credincioasă*, și se sfințește muieră necredincioasă prin bărbatul *credincios*: că intr'alt chip feciorii voștri necurați ar fi, iar acum sfinți sînt

15. Iar de se desparte cel necredincios, despartă-se. Că nu este supus robiei fratele sau sora murmurătoare ca acesta: că spre pace ne a chemat pre noi Dumneșu.

16. Că ce știți, muieră, de vi veți mântui bărbatul? sau ce știți bărbate, de vi veți mântui muieră?

17. Înșă fie-căruia precum i-a împărțit Dumneșu, și fie-care

I CORINTENI, VII

precum 'l a chemat Domnul, așa să umble. Și așa intru toate bisericile rindusec

18. De este cineva chemat fiind tăiat împrejur, să nu poftească netăiere-împrejur. Intru netăiere-împrejur cineva s'a chemat / să lu se tae împrejur

19. Tăierea împrejur nimic este, și netăierea-împrejur nimic este, ci paza poruncelor lui Dumnezeu

20. Fie-care intru chemarea care s'a chemat intru aceea să rămăe

21. Rob ești chemat? nu te griji: ci de și poți să fii slobod, mai mult te supune.

22. Că cel ce este chemat intru Domnul, rob, slobod Domnului este: așderea și cel ce este chemat, slobod, rob este lui Hristos-

23. Cu preț s'nteti cumpărați, nu vă faceți robi oamenilor.

24. Fie-care intru ce este chemat, fraților, intru aceea să rămăe manta lui Dumnezeu.

25. Iar pentru fecioare porunca Domnului nu am: iar slat dați, ca un milat de la Domnul, a fi credine os

26. Si cote-se dar, că acest lucru este bun pentru această de acum nevoie, că bine este omului așa a fi

27. I. gatu-te ai cu miera? nu căuti deslăgare. Desl gatu-te al de miera? nu căuta miera.

28. Iar de te ai și însurat, n'ai păcătuit, și de s'a măritat fecioara, n'a păcătuit. Dar ne-

cez în trup vor avea unii ca a-cestia. ar eă v' ecră pre voi

29. Iar aceasta dic. fraților, că vremea de acum scurtă este: ca și cel ce ai miera să fie ca cum n'ar avea

30. Și cel ce plâng, ca cum n'ar plâng; și cel ce se bucură, ca cum nu s'ar bucura; și cel ce cumpără ca cum n'ar stăpâni,

31. Și cel ce se folosesc cu lumea aceasta, ca cum nu s'ar folosi: că trece chipul lumii a-cestia

32. Si voesc ca voi fără de griji să fiți. Cel neînsurat grijește de ale Domnului, cum va plăcea Domnului:

33. Iar cel ce s'a însurat grijește de ale lumii, cum va plăcea miera.

34. Se deosebeste miera și fecioara. Cea nemăritată se grijește de ale Domnului, ca să fie sfintă și cu trupul și cu sufletul; iar cea măritată se grijește de ale lumii, cum va plăcea bărbatului

35. Și aceasta spre al vostru folos de: nu ca să ve puț voă cursă, ci spre bună cuvântă, și apropiere de Domnul fara sminteală

36. Iar de i se pare cuiva că i se face vre-o necumste pentru fecioara sa, dacă îi trec tinerețele, și așa trebue a se face, ce voește facă, nu păcătuiește: mărte-se.

37. Iar care stă întemeiat în inimă, neavând nevoie, ci are putere preste voia sa, și aceasta

I CORINTENI, VIII

1. Judecat intru mima sa, a pazi pre fecioara sa, bine face.

38. Deci dar, și cel ce își mărită pre fecioara sa, bine face; iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Miera legată este de lege în cata vreme trăie, e bărbatul ei; iar dacă va adormi bărbatul ei, slobodă este după care va vrea să se mărite; numai intru Domnul.

40. Iar mai fericită este de va rămănea așa, după statul meu: și mi se pare, că și eă am Duhul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL VIII

Iar pentru cele ce se jertvesc idolor, știm că toți avem cunoștință înă cunoștința face semet, iar dragostea zidește.

2. Iar de i se pare cuiva că știe ceva înă mima na cunoșcut precum se cade a cunoaște.

3. Iar de nu știe cineva pre Dumnezeu, acela cunoscut este de densus.

4. Iar pentru mărirea jertvelor idolești, știm că idolul nimic nu este în lume, și cum că nu este alt Dumnezeu țara noastră unu

5. Pentru ca de ș. sunt cari se dic dumnezei, ori în cer ori pre pământ (precum sunt dumnezei mulți, și domni mulți.)

6. Ci noa un Dumnezeu este făcăl, dintru care sânt toate, și noi intru densus; și un Domn Iesus Hristos, prin care sânt toate și noi printr'insul

7. Ci nu este intru toți cunoștință. căci unii cu știința idoloru, până acum o mărirea ca o jertvă idolească, și știința lor fiind slabă se spurcă.

8. Iar mărirea nu ne va pune pre noi înaintea lui Dumnezeu. că nici de vom manca nu ne prinosete. Ci de la vom manca ne lipsește

9. Ci vedeți ca nu cumva slobodeneia voastră aceasta să fie sminteala cel r'aparte osi.

10. Ca de te va vedea cineva pre tine cel ce ai cunoștință șcând în cap țara idoloru nu știința lui, slab fiind, se va într' ca să lămurece ertele idolești

11. Și va perit fratele tău cel neputăcos pe țara cunoștința, pentru care Hristos a murit

12. Și așa păcătind împotriva fraților, și bătând știința lor cea neputăcinoasă, împotriva lui Hristos păcătuiți

13. Pentru aceea, dacă face mărirea sminteală țării mei, nu voi mări carne în vao ca să nu fac sminteala fratelui meu

CAPITOLUL IX

Aă nu sânt apostol? ad nu sânt slobod? ad nu pre Iesus în tot Domnul nostru? I am veșt' au m' lucră. Ilea voi s'au eș intru Domnul

2. De nu sânt apostol altora, oar voa ca adevărat sânt că

I CORINTENI, IX

pestea apostolei mele voi s'în-
tet, într' D. maut

3 Răspunsul meu la cei ce
mă cercetază pre mine acesta
este

4 Aă n'avem putere a mânca
și a bea

5 Aă n'avem putere pre o
soră, muliere, a purta ca și cei-
l-alți apostoli, și frați Domnului
și Chita

6 Sau numai eu singur și
Varnava n'avem putere a nu
munca

7 Cine slujeste în oaste vre-
dată cu leaia sa? sau cine
sădeste vie, și din roada ei nu
mănâncă? sau cine paște turmă,
și din laptele turmei nu mănâncă?

8 Aă doară după om acea-
tea grăesc? aă nu și legea a-
ceasta dice?

9 Că în legea lui Moisi scris
este, Să nu legi gura bouului ce
trăiește întru D. maut, ca să se în-
grăească Dumneleu

10 Aă doară pentru noi cu
adevărat dice aceasta? Că pen-
tru noi s'a scris că întru D.
maut, cel ce ară a o este să
are, și cei ce trăiește cu nădejde,
de nădejdea sa trebuie să alba
parte

11 Dacă am sămănat noi voă
cele duhovnicești aă mare lucru
este de vom seceră noi ale
voastre cele trupesti?

12 Dacă aă parte alpi de pu-
tarea voastră aă nu mai vin
os la noi? întru am iăc t d: pre
puterea aceasta; ei toate le răb-

dăm ca să nu dăm vre-o zăto-
nire evangheliei lui Hristos

13 Aă nu știți că cei ce lu-
crează cele sfinte din biserică
mănâncă? și carii slujesc oltar-
ului cu oltarul se împărtășesc?

14 Așa și Domnul a rinduit
ca cei ce propoveduesc evan-
ghelia din evanghelie să tră-
ească

15 Iar eu nici una de ace-
tea n'am făcut: și n'am scris
acestea ca să se facă așa către
mine; că mai bine îmi este a
munci de cat lauda mea s'o facă
cineva în zadarnică

16 Că de bine vestesc nu îmi
este mie laudă: că nevoe îmi
zace asupra, iar amar mie este
de nu voi bine-vesti

17 Că de fac aceasta de voie
plată am: iar dacă de silă, dre-
gătorie îmi este mie încredin-
țată

18 Care dar este plata mea?
Ca bine-vestind evanghelia, fără
de plată să pun evanghelia lui
Hristos ca să nu fac eu după
puterea mea cum nu se cade în-
tru buna-vestire

19 Că slobod fiind de toți
tuturilor m'am făcut rob, ca pre
mai mulți să dobîndesc

20 Și m'am făcut Iudeilor ca
un Iudeu, ca pre Iudei să do-
bîndesc celor de sub lege ca un
săpus legii ca pre cei de
sub lege să dobîndesc

21 Celor fără de lege, ca un
fără de lege, (nefiind fără de
lege lui Dumnezeu, ci întru lege
lui Hristos,) ca să dobîndesc pre
cei fără de lege.

I CORINTENI X

22 M'am făcut celor nepu-
tincioși ca un neputincios: ca
pre cei neputincioși să dobîn-
desc: tuturilor toate m'am făcut,
ca ori cum pre vre unul să măn-
tuesc.

23 Și aceasta fac pentru evan-
ghelia ca împreună purtaș ei sa
mă fac.

24 Aă nu știți că cei ce a-
leargă în locul de priveală, toți
adecă aleargă, dar unul iea da-
rul? Așa să alergați, ca să a-
pucați.

25 Iar tot cel ce se nevoește
de toate se înfrinează Și aceea
adecă ca să iea cunună etrică-
cioasă fac aceasta; iar noi
nestrăcioasă.

26 Eu drept aceea așa alerg,
nu ca cum n'asți ști, așa dau
răboia, nu ca cum aș fi bătând
văzduhul.

27 Că îmi chinuesc trupul
meu, și îl supun robiei: ca nu
cumva altora propoveduind, in-
să mi s'a fac neputincios

CAPITOLUL X.

Și nu voesc ca să nu știți voi,
și fraților, că părinți noștri toți
subt nor au fost, și toți prin
mare au trecut;

2. Și toți prin Morsi s'au bo-
tezat în nor și în mare;

3. Și toți aceeași mâncare du-
hovnicească au mâncat,

4. Și toți aceeași băutură du-
hovnicească au băut: că beați
din Piatra cea duhovnicească
care urma: iar Piatra era Hris-
tos.

5. Ci întru cei mai mulți din-
tru ei nu a bine-voit Dumnezeu
că aă cădut în pustie.

6 Și acestea pilde s'au făcut
noă, ca să nu fim noi poftitori
de rele, precum și aceia au
poftit.

7. Nici saugi ori idolor să vă
faceți, precum unii dintru densii
precum este scris, Ședat-a no-
rodul de a mânca și a bea, și
s'a sculat de a juca.

8. Nici să curvum precum unii
dintru densii au curvit, și au că-
dut într-o di douăzeci și trei de
mii.

9. Nici să ispitim pre Hristos,
precum și unii dintru densii au
ispitit, și de serpi au perit

10. Nici să circuiți, precum și
unii dintru densii au circuit, și
s'au pierdut de pierdătorul

11. Și aceste toate, pilde s'au
întimplat lor, iar s'au scris spre
a noastră învățătură, la cari
sfârșiturile veacurilor au ajuns

12. Pentru aceea celor ce se
pare că stă să iie aminte ca să
nu cadă

13. Ispită pre voi nu v'a ajuns
fără numai omenească; iar ore-
dincios este Dumnezeu, care nu
va lăsa pre voi să vă ispițiți mai
mult de cât puteți: ci împreună
cu isputa va face și sfârșitul, ca
s'o puteți suferi

14. Pentru aceea, iubii mei,
fugiți de slujirea idolor.

15. Ca celor înțelepți grăesc,
judecați voi ceea ce eu grăesc

16. Paharul blagosloveniei care
blagoslovim, aă nu este împăr-
tășirea sângelui lui Hristos? Păi-

I. CORINTHENI, XI

nea care fringem, ad nu este împărăș rea trupului lui Hristos?

17. Oăci o pâine, un trup, cei mulți sîntem, că oți dintr-o pâine ne împărășim.

18. Vedeți pre Israel după trup: ad nu cei ce mănăncă jertvele părăși altarului sînt?

19. Decî ce dic eu? că doară idolul este ceva, sau ce se jertveste idolului este ceva?

20. Ci eu dic că cele ce jertvesc Neamarile, dracilor jertvesc, și nu lui Dumnezeu, nu voese dar ca să vă faceți voi țărăși dracilor.

21. Nu puteți bea paharul Domnului, și paharul dracilor, na puteți fi mesei Domnului părăși, și mesei dracilor.

22. Ați întărită-vom pre Domnul spre mânie? au mai tîrî de cat ei sîntem?

23. Tîrîe mi sînt slobode, cu toate mi folosesc, toate mi sînt slobode, ci na toate zălesc.

24. Nimeni al sôu să nu caute, ei fie-care al altuia.

25. Tot ce se vinde în măcelărie să mănăci, nimeni cercetînd pentru ștînță.

26. Că a. Domnului este pămîntul, și plîrea lui.

27. Și de ve cheama pre voi la masă cineva din cei necredincioși, și voiți să mergeți; tot ce se pune înaintea voastră să mănăci, nimeni cercetînd pentru ștînță.

28. Iar de va dice voă cineva, Aceasta este jertvîta idoloilor, să lăsa.

V'a spus, și pentru ștînță, că al Domnului este pămîntul și plîrea lui.

29. Iar ștînța, dic, nu a ta, ci a celui-l-alt: că pentru ce slobođeniea mea se judecă de altă ștînță?

30. Iar dacă mă împărășesc eu prin har, ce mă hulesc, pentru care eu mulțumesc?

31. Dec, ori de mănăci ori de beți, ci al-ceva de faceți toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

32. Fără nîmteală fiți și în delor și Ectulor, și bisericei lui Dumnezeu.

33. Precum și eu intra toate tutulor plac, necăutînd toiosul meu, ci al celor mulți, ca să se măntuească.

CAPITOLUL XI.

Urători fiți mie, precum și eu alui Hristos.

Iar ve laud pre voi fratilor, că de toate ale mele ve aduceți aminte, și precum v'am dat voă predăniile, le țineți.

3. Și voese să știți voi, că a tot bărbat al capul este Hristos, iar capul murei este bărbatul, ar capul lui Hristos, Dumnezeu.

4. Tot bărbatul rugăndu-e sau proorocind cu capul acoperit, își rușinează capul lui.

5. Iar toată mulțimea rugăndu-se au proorocind cu capul cescălit, își rușinează capul, și tot atîta este ca cum ar fi rasă.

6. Că de nu se învălește mu-

I. CORINTHENI, XI

ierea, să se și tundă: iar de este lucru de rușine, murei a se tunde, sau a se rade, învălească-se.

7. Că bărbatul nu este dator să și acoperă capul, chipul și slava lui Dumnezeu fiind: iar murea slava bărbatului este.

8. Că nu este bărbatul din mure; ci murea din bărbat.

9. Că nu s'a zidit bărbatul pentru mure, ci murea pentru bărbat.

10. Pentru aceea datoare este murea să aibă învăitoare în cap, pentru ingeri.

11. Insa murei bărbatul fără mure, nici murea fără bărbat, intru Domnul.

12. Că precum este murea din bărbat, așa și bărbatul prin mure; și toate de la Dumnezeu.

13. Intru voi însă-vă judecați, oare cu cuviință este, murea desvălită să se roage lui Dumnezeu?

14. Ați nu și singură firea ve învați pre voi, că bărbatul de își lasă părul necoste lui este.

15. Iar murea de își lasă părul, slavă ei este de vreme ce părul este dat ei în loc de învăitoare.

16. Iar de se vede că este cine va prigonitor, noi obicei că a cesta n'avem, nici bisericile lui Dumnezeu.

17. Și aceasta poruncindu-vă nu ve laud, că nu spre mai bine, ci spre mai rău ve adunați.

18. Pentru că înteu, când ve adunați voi în biserică, aud că se fac între voi împărcheșii; și despre o parte cred.

19. Că trebuie să fie și creșuri

între voi, ca cei lămuriti să se facă arătați între voi.

20. Drept aceea, când ve adunați voi împreună, nu este a mănca cina Domnului.

21. Că fie-care își pune cina sa mai înainte spre mănecare: și unul este flămînd, iar altul este bat.

22. Ați doara n'aveți case ca să mănăciți și să beți? sau pre biserică în Dumnezeu delănați și rușinați pre ceilipsii? Ce voiți dice voă? lauda voă pre voi? intru aceasta nu ve laud.

23. Că eu am luat de la Domnul care am și dat voă, Că Domnul Iisus în noaptea intru care s'a vindut a luat pâine.

24. Și mulțumind a frînt, și a dis. Luat, mănăci: aceasta este trupul meu, care se frînge pentru voi. aceasta să faceți intru pomenirea mea.

25. Așiderea și paharul, după cină, dicend, Acest pahar legea cea nouă este intru sangele meu, aceasta să faceți de câte ori veți bea, intru pomenirea mea.

26. Că de câte ori veți mănca pâinea aceasta, și veți bea paharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni.

27. Drept aceea ori-car va mănca pînă a aceasta, sau va bea paharul, Domnului, ci ne vrednicie, vinovat va fi trupului și sangelui Domnului.

28. Că se rușinează omu, pre sine, și așa din pâine și a mănăci, și din pahar să bea.

29. Că cei ce mănăncă și bea cunevrednicie, judecată lui-și mă-

I. CORINTHENI XIV

iar dacă m'am făcut bărbat, am leplutat (ce e pruncescu

12. Ca vedem acum ca prin oglindă în ghicisură, iar atunci față câtră față, acum cunoșc din parte, iar atunci voi cunoaște precum și cunoscut sunt.

13. Și acum rămâne credința lădejdea dragostea aceste trei iar mai mare de cât acestea este dragostea.

CAPITOLUL XIV

Urmați dragostea, și rivaliți cele duhovnicești, iar mai virtos ca să, proorociți

2. Că cel ce grăește în limbă, nu grăește oamenilor ci lui Dumnezeu: că nimeni nu-l aude, iar cu duhul grăește tainic.

3. Iar cel ce proorocește oamenilor grăește spre zidire, și înmărgălire.

4. Cel ce grăește în limbă pre sine singur se zidește; iar cel ce proorocește bisericii zidește.

5. Și voesc ca voi toți să grațiți în limbă, iar mai virtos să proorociți, că mai mare este cel ce proorocește de cât cel ce grăește în limbă, dar numai de va tălmăci ca biserica să zidire să se.

6. Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbă, ce voi folosi voă, de nu voiți grai voă sau într-o descoperire, sau într-o cunoștință sau într-o proorocie sau într-o învățatură?

7. Că precum eele neînsuflete ce dau glas, ori surla, ori alăuta de nu vor da osebite în

viersuri, cum se va cunoaște glasul surlei sau dicerea alăutelor?

8. Că trimbița de va da glas fără de semu, cine se va găti la răsunet?

9. Așa și voi, prin limbă de nu veți da cuvânt cu bună înțelegere cum se va cunoaște ceea ce se va grai? că veți fi grăind în văzduh.

10. Alătea de multe, precum se întâmplă, sunt felurile glasurilor în lume, și nici unul dintr' inele este fără de glas.

11. Deci de nu voiți ști puterea glasului, voiți fi celui ce grăește varvar, și cel ce grăește va fi mie varvar.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți rivaliți dinților, zidirea bisericii să cautați ca să proorociți.

13. Pentru aceea cel ce grăește în limbă să se roage ca să și tălmăcească.

14. Pentru că de mă voi ruga cu limba, duhul meu se roaga iar mintea mea fără de roadă este.

15. Ce dar este? ruga-mă-voi cu duhul, ruga-mă-voi și cu mintea cânta-voi cu duhul cânta-voi și cu mintea.

16. Pentru că de vei binecuvânta cu duhul, cel ce împlinește locul celui prost, cum va dice, Amin, după mulțumirea ta, de vreme ce nu știe ce zici?

17. Că tu bine mulțumești, dar cela-l alt nu se zidește.

18. Mulțumesc Dumnezeu lui

I. CORINTHENI XIV

meu, că mai mult de cât voi toți grăesc în limbă.

19. Ci în biserică voesc cinci cuvinte a grai cu mintea mea ca și pre alți să învăț de cât dece mi-e de cuvinte în limbă.

20. Fraților, nu fiți prunci cu mintea: ci cu răutate fiți prunci, iar cu mintea fiți desăvârșiți.

21. În lege scris este, Că în toate limbile și cu alte buze voi grai norodului acestuia; și nici unul nu-mă vor asculta pre mine dice Domnul.

22. Dropt aceea, limbile spre semn sunt, nu credincioșilor, ci celor necredincioși: iar proorocește nu necredincioșilor ci celor ce cred.

23. Deci dar de s'ar aduna toată biserica împreună, și toți ar grai în limbă, și ar intra și de cei neînvățați sau necredincioși, au n'ar dice că sunteți nebuni?

24. Iar de ar prooroci toți, și ar intra vre-un necredincios sau neînvățat, se vădește de toți, se judecă de toți.

25. Și așa cele ascunse ale minții lui arătate se fac; și așa cădând pre față se va închina lui Dumnezeu, când ei cu adevărat Dumnezeu întru voi este.

26. Ce este dar, fraților? când ve adunați, fie-care dintru voi psalm are învățatură are, limbă are, descoperire are, tălmăcire are. Toate spre zidire să se facă.

27. De grăește cineva în limbă, să grăească câte doi sau mai

mulți câte trei, și pre rând; și unul să tălmăcească.

28. Iar de nu va fi tălmăcitor să tacă în biserică; și numai lui să și grăească, și lui Dumnezeu.

29. Iar proorocești doi sau trei să grăească, și cel-l alt să judece.

30. Iar de se va descoperi ceva altuia ce șede, cel d'întreii să tacă.

31. Că puteți câte unul toți a prooroci, ca toți să se învețe și toți să se mângăie.

32. Și duhurile proorocilor, proorocilor se supun.

33. Că Dumnezeu nu este Dumnezeu al turburării, ci al păcii, precum întru toate bisericile sfinților.

34. Muliile voastre în biserică să tacă, că nu li s'a dat voiele lor să grăească; ci să fie plecate, precum și legea dice.

35. Iar de voesc să se învețe ceva a casă să întrebe pre bărbații lor, că rușine este mulților să grăească în biserică.

36. Au de la voi cuvântul lui Dumnezeu a ești? sau numai la voi a ajuns?

37. De se pare că este prooroc, sau duhovnicesc, să înclăgă cele ce cu voi că ale Domnului sunt porunci.

38. Iar de nu înțeleg cineva să nu înțeleagă.

39. Deci fraților, rivaliți a prooroci, și a grai în limbă să nu opriți.

40. Toate duple cuvântă și rânduială să se facă.

CAPITOLUL XV

1. **S**ă arăt voă, fraților, evanghelia **S**ă care am bine-vestit voă, care ați și primit întru care și stați,

2. Prin care vă și mântuiți, de o țineți precum o am bine-vestit voă, fără nămaș de nu în zădar ați creștut

3. Că am dat voă înteu care am și luat, cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre după scripturi,

4. Și cum că s'a îngropat, și cum că a înviat a treia zi după scripturi,

5. Și cum că s'a arătat lui Chifa, apoi celor douăsprezece

6. După aceea s'a arătat la mai mulți de cât cinci sute de frați de odată, din carei cei mai mulți sunt până acum ai lui și adormiți.

7. După aceea s'a arătat lui Iacov; apoi apostolilor tuturor

8. Iar mai pre urmă de cât toți ca unii răscălați fără de vreme, s'a arătat și mie

9. Că eu sunt mai micul apostolilor, care nu sunt vrednic a mă chema apostol, pentru că am gonit biserică lui Dumnezeu

10. Iar eu harul lui Dumnezeu sunt ce sunt: și harul lui care este întru mine n'a fost înzadarmic, ci mai mult de cât toți aceea m'am ostentit: însă nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci ori eu ori aceea, așa propoveduim, și așa ați creștut.

12. Iar de vreme ce Hristos

se propovăduiește ca s'a sculat din morți, cum dic unii între voi ca învierea morților nu este?

13. Și de nu este învierea morților nici Hristos dar n'a înviat

14. Iar dacă n'a înviat Hristos, înzadarnică dar este propoveduirea noastră, înzadarnică dar este și credința voastră.

15. Neaflăm încă și marturie mincinoasă ai lui Dumnezeu; că am fi mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pre Hristos: pre care nu l'a înviat, dacă morții nu se vor scula

16. Că de nu se vor scula morții, nici Hristos nu s'a sculat:

17. Iar dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este credința voastră; încă sunteți în păcatele voastre.

18. Încă și cei ce au adormit întru Hristos au perit.

19. Și de nădăjdum întru Hristos numai în viața aceasta, mai tucaloși de cât toți oamenii suntem

20. Iar acum Hristos s'a sculat din morți, începătură celor adormiți s'a făcut.

21. Că de vreme ce prin om s'a făcut moartea, prin om s'a răscălat și învierea morților

22. Că precum întru Adam toți mor, așa întru Hristos toți vor învia.

23. Și fie-care întru a s'a răscălată începând na Hristos, după aceea cei ce sunt ai lui Hristos întru venirea lui

24. Apoi sfârșitul, când va da împărăția lui Dumnezeu și fa-

I CORINTENI XV.

talui; când va strica toată domnia; și toată stăpânirea și puterea.

25. Pentru că se cade lui a împărăti, până ce va pune pre toți vrăjmașii sub picioarele sale

26. Vrăjmașul cel mai de pre urmă ce se surpă moartea este.

27. Pentru că toate le a supus sub picioarele lui. Iar când dice că toate sunt supuse lui, arătat este, că afară de cela ce l'a supus lui toate.

28. Iar dacă se vor supune lui toate, atunci și însuși Fiul se va supune celui ce a supus lui toate, ca să fie Dumnezeu toate întru toate.

29. Că ce vor face cei ce se botează pentru cei morți, dacă nu se vor scula morții nici de cum? pentru ce se și botează pentru cei morți?

30. Pentru ce dar și noi ne primejdum în tot ceasul?

31. În toate zilele mor, pentru lauda voastră care am întru Hristos Iisus Domnul nostru.

32. De m'am și luptat ca un om cu fiarele în Efes, ce folos mi este, dacă morții nu se vor scula? să mâncăm și să bem; că mâine vom muri.

33. Nu vă înșelați: strică pre obiceiurile cele bune vorbele cele rele.

34. Treziți-vă cu dreptate, și nu greșiți, că unii au necunoștința lui Dumnezeu: spre rușinare voă grație

35. Ci va dice cineva, Cum se vor scula morții? și cu ce trup vor veni?

36. Nebune, tu ce sameni nu iaiiază, de nu va muri?

37. Și ce sameni, nu trupul care va să se facă sameni, ci numai grăunțul gol, de se întemplă de grâu, sau de alt ceva din celelalte:

38. Iar Dumnezeu îi dă lui trup precum voește, și fie-cărei samănțe trupul ei.

39. Nu tot trupul este același trup: ci altul este trupul oamenilor, și altul trupul dobitoacelor, și altul al peștilor și altul al păsătorilor.

40. Și sunt trupuri cerești, și trupuri pământești: ci alta este slava celor cerești, și alta a celor pământești

41. Alta este slava soarelui, și alta slava lunii, și alta slava stelelor: că stea de stea se osebește în slavă.

42. Așa și învierea morților. Samănă-se întru stricăciune; scula-se-va întru nestricăciune:

43. Samănă-se întru necinste; scula-se-va întru slavă: samănă-se întru slăbiciune; scula-se-va întru putere:

44. Samănă-se trup sufletesc; scula-se-va trup duhovnicesc. Este trup sufletesc, este și trup duhovnicesc.

45. Că așa și scris este, Făcutu-s'a omul cel d'înteu Adam cu suflet viu; iar Adam cel de pre urmă cu duh de viață făcător

46. Ci nu este înteu cel duhovnicesc ci cel sufletesc; apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel d'înteu este din

II. CORINTENI, I

2 Har voă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

3 Bine este cunoscut Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurător și Dumnezeu al toată mângăierea.

4 Cel ce ne mângăie pe noi într-un tot necazul nostru, ca să putem și noi mângăia pe cei ce sunt într-un tot necazul, prin mângăierea cu care ne mângăiem noi de la Dumnezeu.

5 Că precum prisosesc patimele lui Hristos întru noi, așa prin Hristos prisosește și mângăierea noastră.

6 Și ori de pătimim necaz, este pentru a voastră mângăiere și mântuire, care se lucrează întru răbdarea acestorași patimi, care și noi pătimim: ori de ne mângăiem, este pentru a voastră mângăiere și mântuire.

7 Și nădejdea noastră tare este pentru voi, și înd, că precum sunteți părtași patimelor noastre, așa și mângăierii.

8 Că nu vom să nu știți voi, fraților, pentru necazul nostru ce s'a făcut nouă în Asia, că preste măsură am fost îngreuiți, și preste putință, cât n'aveam noi nădejde n'el de viață.

9 Ci singuri într-un noi judecata morții am avut ca să nu fim nădejduința ne spre noi, ci într-un Dumnezeu cel ce înviază morții.

10 Căre dintr-o parte ca aceasta ne a izbăvit pe noi, și ne

izbăvește într-un care nădejduim că încă ne va și mai izbăvi,

11. Ajutorând și voi pentru noi cu rugăciunea, ca despre multe fete darul cel către noi prin mulți să se mulțumească pentru noi.

12 Că lauda noastră aceasta este mărturisirea științei noastre, că într-un dreptate, și într-un curăție dumnezească, iar nu într-un înțelepciune trupească, ci într-un harul lui Dumnezeu, am petrecut în lume, și mai mult la voi.

13. Că nu scriu voă altele, fără numai cele ce cetești sau și știți, și am nădejde că și până în sfârșit veți cunoaște.

14. Precum ne ați și cunoscut pre noi din parte, că lauda noastră suntem, precum și voi a noastră în dădă Domnului Iisus.

15. Și cu această nădejde, voiam mai înainte să vin la voi, ca să aveți al doilea darul,

16 Și pre la voi să trec în Macedonia, și să arăși din Macedonia să vin la voi, și voi să mă petreceți în Iudeea.

17. Deci aceasta vrînd, am doară nșurarea minții am în trebuință? sau cele ce sfătuiesc, trupestă le sfătuiesc, ca să fie la mine ce este așa, așa, și ce nu, nu?

18. Iar credincios este Dumnezeu, că cuvîntul nostru care a fost către voi n'a fost așa și nu.

19. Că Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel pri-poveduit într-un voi prin noi, prin mine și

II. CORINTENI, II

prin Silvan, și prin Timotei, caz al inimii am scris voă cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea care am mai mult spre voi.

20. Căci câte sunt făgăduințele lui Dumnezeu într-insul sunt așa și într-insul Amin spre slava lui Dumnezeu prin noi.

21. Iar ceea ce ne adevărează pre noi împreună cu voi într-un Hristos, și ne a uns pre noi, Dumnezeu este.

22. Care ne a și pecetluit pre noi, și a dat arvuna Duhului într-unimele noastre.

23. Și eu mărtur pre Dumnezeu chem asupra sufletului meu, că cruțându-ve pre voi n'am venit până acum în Corint.

24. Nu că doară avem stăpânire preste credința voastră, ci căci suntem împreună lucrători bucuriei voastre: că cu credința stați.

CAPITOLUL II

Și am judecat aceasta într-un mine, ca să nu mai vin iarăși cu întristare la voi.

2. Măcar că de ve și întristez eu pre voi, dar care este cel ce mă veselește pre mine, fără numai cel ce se întristează de la mine?

3. Și am scris voă aceasta, ca nu dacă voi veni, să am întristare de cel pentru căruia m'as cădea să mă bucur, avînd nădejde spre voi toți, că bucuria mea a voastră a tuturor este.

4. Că din multă scribă și ne-

caz al inimii am scris voă cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea care am mai mult spre voi.

5. Iar de m'a întristat cineva, nu pre mine a întristat, ci din parte ca să nu vă îngreuez pre voi pre toți.

6. Că de-tui este unuia ca a-cestuia certarea aceasta, care este de către mulți.

7. Așa cât împotriva trebărilor mai mult să vă dăruieți, și să vă mângăieți, ca nu cumva pentru mai multă mănoare să se îngheț unuia ca acela.

8. Pentru aceea vă rog pre voi, ca să vă întăriți spre acela dragostea.

9. Că pentru aceasta am și scris, ca să cunoașteți cuvîntul vostru, de sunteți într-un toate ascultători.

10. Iar căruia dăruieți ceva, dăruiesc și eu: că și eu de am dăruit ceva, căruia am dăruit pentru voi am dăruit în fața lui Hristos.

11. Ca să nu fim cuprinși de Satana: că nu este să nu știm amăgiturele lui.

12. Și venînd eu în Troada pentru evanghelia lui Hristos, și oșă deschisă fiind mie prin Domnul,

13. N'am avut odihnă cu duhul meu, nealînd eu pre Ti fratele meu, că lăzându-l pre dînsul am mers în Macedonia.

14. Iar mulțumită lui Dumnezeu, celui ce ne face pre noi pururea biruitori într-un Hristos,

II. CORINTENI, III.

se arată nădădămintă cunoștinței slovei, ei duhului; că slova oarecând, iar duhul face viu.

15. Că a lui Hristos bună mirează sintem lui Dumnezeu, întru cei ce se mântuiesc printru cei ce pier.

16. Unora adevărată mirează a morții spre moarte; iar altora mirează a vieții spre viață și spre acestea cine este vrednic?

17. Pentru că nu sîntem ca cei mulți, cari amestecă cuventul lui Dumnezeu: ci ca din curăție, și ca de la Dumnezeu înaintea lui Dumnezeu, întru Hristos, grăm.

CAPITOLUL III

Au doară începem iarăși pre noi a ne lăuda? Au doară ne trufim precum, oarecîndora cari de lauda într' voi, sau de la voi *cări* de lauda?

2. Cartea noastră voi sînteți, scrisă în inimele noastre, care se știe și se citește la toți oamenii:

3. Arătându-vă că sînteți carte a lui Hristos, cea slujită de noi scrisă în cu inima, și cu duhul lui Dumnezeu, celui viu, nu în table de piatră, ci în tablele inimii cele trupești.

4. Și nădejde ca aceasta avem în Hristos către Dumnezeu:

5. Nu că vrednici sîntem noi a cugeta ceva de la noi, ca dintru noi; ci vrednicia noastră este de la Dumnezeu.

6. Care ne a și învrednicit pre noi a fi slujitori legii nouă; nu

moară, ci duhului; că slova oarecând, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujba morții, cea închipuită cu slove în pietre s'a făcut cu slavă, cum nu puteau fi întru Israel să caute la fața lui Moisi pentru slava feței lui cea trecătoare.

8. Cum nu mai mult slujba duhului va fi cu slavă?

9. Că de a fost slujba osîndirei slavă, cum mult mai virtuos prisosește slujba dreptății întru slavă.

10. Că nici s'a slăvit ceea ce era slăvită întru această parte, pentru slava cea convîntuare.

11. Că de a fost cea trecătoare slavă, cum mult mai *virtuos* cea netrecătoare va fi întru slavă.

12. Drept aceea avînd nădejde ca aceasta, nădădămintă îndrăznește întru trebuințăm.

13. Și nu precum Moisi care punea acoperemînt preste fața sa, ca să nu caute întru Israel la sferșitul celei ce era trecătoare.

14. Ci s'a orbit înțelegerile lor: că până astăzi același acoperemînt întru cetirea legii vechi rămîne nedescoperit; care *acoperemînt* întru Hristos se strică.

15. Ci până astăzi, când se citește Moisi, acoperemînt pre inimă lor zace.

16. Iar când se vor întoarce către Domnul, se va lua acoperemîntul.

17. Iar Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este slobodînia.

18. Iar noi toți cu față desco-

II. CORINTENI, IV.

ta slava Domnului ca prin oglindă privind, spre același chip ne prefacem din slavă în slavă, ca din Duhul Domnului.

CAPITOLUL IV.

Pentru aceea avînd slujba aceasta, după cum sîntem mîduși, nu slăvim.

2. Ci ne am lepădat de cele ascunse ale rușinii, nu întru vicleșug, umilind noi strălucirea cuventul lui Dumnezeu, ci întru arătarea adevărului adevărat, ne pre noi spre oarecîndora oamenilor înaintea lui Dumnezeu.

3. Iar de este și acoperită evanghelia noastră, întru cei perituri este acoperită.

4. Întru cari dumnezeul veciului acestuia a orbit mințile necredincioșilor, ca să nu le lumineze lor lumina evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Că nu pre noi ne propoveduim, ci pre Hristos Iesus Domnul; iar pre noi slujitori voa pentru Iesus.

6. Că Dumnezeu, care tot s'a umineze dintru întunecătura, acela a strălucit întru inimele noastre spre lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu în fața lui Iesus Hristos.

7. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca mulțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, iar nu din noi.

8. Întru toate, necaz pătîmînd, dar nu strămîtorîndu-ne, înșelîți

nînd, dar cu de tot de laudă doîndu-ne.

9. Cîntîc, *himn*, dar cu psalm, surpa *himn* din inimă, și cu har.

10. În toată vremea omorîrea Domnului Iesus în trup purtîndu-o, ca viață la noi, și arătînd în trupul nostru.

11. Că pururea noi cei vii la moarte ne dăm pentru Iesus, și viața lui Iesus să se arate în trupul nostru cel muritor.

12. Pentru aceea oarecîndora întru noi se arăta, ca viață întru voi.

13. La care toți cari cred întru pre Hristos Iesus, credîm, pentru aceea am și grăit, și noi credem, pentru aceea și arăm.

14. Și de că noi cei a nădădă pre Domnul Iesus spre noi, pre Iesus ne va rădica, și ne va pune împărăniea cu voi.

15. Că toate *sînt* pentru voi, ca haru, în măntuirea și în harul nostru să prinosesă a noastră pre slava lui Dumnezeu.

16. Pentru aceea nădădă de sar și strica omul nostru cel din afară, dar cel din lăuntru se înnoiește din zi în zi.

17. Pentru că întru noi este de acum în întru noi, și se vede vecnică și preste măsură mare slavă mărează întru noi.

18. Neprivînd noi la ceea ce se vede, ci la ceea ce nu se vede, că ceea ce se vede *sînt* trecătoare, iar cele ce nu se vede *sînt* veci-nice.

CAPITOLUL V.

Că ştim că de se va strica casa noastră cea pămîntească a corului acestuia, zădru de la Dumnezeu avem, ca-ă nefăcută de mîină, vecinică în ceruri.

2. Că de aceea suspendăm, dorind să ne îmbrăcăm întru lăcaşul nostru cel din cer

3 Numai de ne vom îmbrăca, nu ne vom afla goi.

4. Că cei ce sîntem în cortul acesta suspendăm îngreunându-ne pentru că nu voim să ne desbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, ca ce este murit, să se înghe de viaţă.

5. Iar cel ce ne a făcut pre noi spre înălţare, aceasta Dumnezeu este, care a şi dat nouă arvuna Duhului

6. Indrăznim, drept aceea, pururea, ştiind că petrecînd în trup sîntem deşi tîrîi de la Dumnezeu

7. (Că prin credinţă umblăm, ai nu prin vedere)

8. Nădăjdum, şi bine voim mai bine să fim depăraţi de trup, şi să petrecem cu Domnul

9. Pentru aceea ne sîm nevoim, ca ori petrecem în depăraţi fiind, să fim bine plăcuţi lui

10. Pentru că noi în trepne să ne arătăm, na-ă divanul lui Hristos, ca să ne lăture după cum a făcut, cele ce s'au lucrat prin trup, ori bine ori rău.

11. Şi noi în faţa lui Dumnezeu, pre oameni aducem la adevăr, iar lui Dumnezeu arătaţi sîntem; şi nădăjduesc că şi întru ştiinţele voastre sîntem arătaţi

12. (Că nu ne lăudăm iarăşi pre noi înaintea voastră, ci pricină dăm voă de laudă pentru noi, ca să aveţi *cuvînt* pentru cei ce se laudă în faţă, iar nu în inimă.

13. Că ori de ne răpim cu mintea, *este* pentru Dumnezeu ori de sîntem aşezaţi cu mintea *este* pentru voi.

14. Că dragostea lui Hristos ne strînge pre noi, socotind noi aceasta, că de a murit unul pentru toţi, iată dar toţi au murit

15. Şi că pentru toţi a murit, ca cei ce viază să nu mai vieze loruş, ci celui ce a murit pentru ei, şi a înviat

16. Pentru aceea n'ide acum pre nimeni nu ştim după trup: iar de am şi ştiut pre Hristos după trup, dar de acum nu 'l mai ştim

17. Deci dar ori-care *este* întru Hristos, făptură nouă *este*: cele vechi au trecut; iată, toate s'au făcut noue

18. Şi toate de la Dumnezeu sînt care ne a împăcat pre noi lui-şi prin Iisus Hristos, şi ne a dat nouă şi gba mîinilor

19. Pentru că Dumnezeu era întru Hristos, împăcînd lumea lui-şi, nesocotind lor păcatele lor, şi pînd întru noi cuvîntul împăcării

20. Drept aceea în locul lui Hristos ne rugăm, ca cum Dumnezeu s'ar ruga prin noi; rugăm-vă în locul lui Hristos, împăcaţi-vă cu Dumnezeu

21. Pentru că pre cel ce n'a cunoscut păcat, pentru noi păcat 'l a făcut; ca noi să ne fa-

dreptatea lui Dumnezeu întru dînsul.

CAPITOLUL VI.

Iar noi împreună lucrînd cu ei, v'ei rugăm, ca nu îndesert harul lui Dumnezeu să primiţi voi.

2. (Că dice, în vreme primită te am ascultat, şi în ziua mîntuirii 'l am ajutat tie iată, acum *este* vreme bine primită: iată acum *este* ziua mîntuirii)

3. Nici o smînică într-o mină dînd ca *slujbă noastră* să ne fără prihană

4. Ci întru toate pîindu ne pre noi înainte ca slujitori ai lui Dumnezeu, întru multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strîmtorări.

5. Întru bătaii, în temnite, în zărve, în ostenele, în priveghieri, în posturi

6. Întru curăţie, întru cunoscîntă, întru îndelungă răbdare, în bunătate întru Duhul Sfînt în dragoste neîfărmică

7. Întru cuvîntul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptăţii cele d'a dreapta şi cele d'a stînga,

8. Prin slavă şi necinste, prin glorie de rău şi laudă: ca nişte înşalători, şi adevăraţi.

9. Ca nişte necunoscuţi, şi cunoscuţi; ca cei ce murim, şi iată sîntem vii ca nişte pedepşi, şi nu omoriţi.

10. Ca nişte întru stăruie, iar pururea bucurându-ne, ca nişte săraci, iar pre mulţi îmbogăţind; ca nimic avînd, şi toate avîndu-le.

11. Gura noastră s'a deschis către voi, Corinteni, inima noastră s'a lărgit.

12. Nu v'ei strîmtoări întru noi, ci v'ei strîmtoări în pîntecele voastre.

13. Pentru aceeaşi răspîlire, (ca unor fii grăesc.) lărgiţi-vă şi voi

14. Nu v'ei înjugaţi întru alt jug cu cei necredincioşi: că ce împărtăşire are dreptatea cu fără de legea? sau ce împreunare are lumina cu întunerecul?

15. Sau ce unire are Hristos cu Veliar? sau ce parte este credinciosului cu cel necredincios?

16. Sau ce însoţire este bisericii lui Dumnezeu cu idolii? că voi sînteţi biserica lui Dumnezeu celui viu; precum a dîs Dumnezeu, Voi lăcu întru ei, şi voi umbla *întru ei*, şi voi filor Dumnezeu, şi ei înşi vor fi mie norod

17. Pentru aceea eşti din mijlocul lor, şi v'ei osebiţi, dice Domnul, şi de necurăţie să nu v'ei atingeţi, şi eu voi primi pre voi

18. Şi voi fi s'voă Tăia, şi voi v'ei fi mie fii s' fete, dice Domnul A-tot-ţîtorul.

CAPITOLUL VII.

Deci aceste făgăduinţe avînd iubitorilor, să ne curăţim pre noi de toată spurcăciunea trupului şi a minţii, făcînd sîntenie întru frica lui Dumnezeu.

2. Cuprimdeţ-ne pre noi; pre nimeni n'am uedreptăţit, pre nimeni n'am stricat pre nimeni n'am înşelat.

II. CORINTENI, VII

3. Nu spre osîndire *de aceea* că am scris mai înainte, ca inimile noastre sînteți, ca împreună să murim și împreună să viim.

4. Multă *îmi este* îndrăzneala cătră voi multă *îmi este* lauda pentru voi umpluți-nămi de mîngăiere, de prisosit am bucurie intru tot necazul nostru.

5. Că venind noi în Machedonia, nici o odîna n'a avut trupul nostru, ci intru toate am fost necăjiți, din afară rîzboae, dinăuntru tenerei.

6. Că Dumneșu cel ce mîngăiește pre noi cu venirea lui Tit, mîngăiat pre noi cu venirea lui Tit.

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mîngăierea cu care s'a mîngăiat de voi, spundu-ne noă toată voastră plîngerea voastră, rîvna voastră pentru mine, căt eu mai mult mam bucurat.

8. Pentru aceea de v'am și intristat pre voi prin epistolă, nu m'e căse, măcar de m'e și căiam: că ved că epistola aceea m'eu de v'a și intristat, dară la o vreme.

9. Acum m'e bucur, nu căci v'ați fost intristat, ci căci v'ați mai stat spre pocîmîntă, că v'ați fost intristat după Dumneșu, ca intru mine să nu ve papuți de cătră noi.

10. Că mîntuirea care este după Dumneșu, pînă la sfîrșit, nu e de la om, ci de la Dumnezeu, care dă lumii moarte și viață.

11. Că ată a aia s'euură

căci după Dumneșu v'ați intristat voi, cătră sirguință a făcut intru voi, dar încă răspuns, încă mînie, încă frică, încă dorință, încă rîvnă, încă îndrăzneală. Intru toate v'ați arătat pre voi curați a fi intru acest lucru.

12. Decî de am și scris voă, nu pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce s'a nedreptățit, ci să se arate cătră voi sirguința noastră cea pentru voi înaintea lui Dumneșu.

13. Pentru aceasta ne am mîngăiat de mîngăierea voastră, iar mult mai virtos ne am bucurat de bucuria lui Tit, că s'a odihnit duhul lui de cătră voi toți.

14. Că ori de ce m'am laudat înaintea lui pentru voi, nu m'am tulburat, ci precum toate intru, adevăr le am grăit voă, așa și lauda noastră ce a fost cătră Tit, adevărată s'a făcut.

15. Și numai înăuntru este spre voi, aducânduși aminte de ascultarea voastră a tuturor, în ce chip eu încă și eu cațremur v'ați primit pre el.

16. Drept aceea m'e bucur că de toate am nădejde spre voi.

CAPITOLUL VIII.

Iar ve face voă traful și ore de harul lui Dumneșu cel dat intru bisericile Machedonei; 2. Că intru multă ispită de necaz prisosimța bucuriei lor și sîrăciea lor cea adioacă a sporit spre bogăția bunătății lor.

3. Căci după puterea lor mărtu-

II CORINTENI VIII

risesc însu-mi, și preste putere voioși *au fost*,

4. Cu multă rugăminte rugându-ne pre noi ca să luăm darul, și împărțîșira slujbei ce-
cătră sînți.

5. Și nu precum aveam nădejde, ci singuri pre sine s'au dat intru Domnului, și noă prin a lui Dumneșu.

6. Că am rugat noi pre Tit, a precum mai înainte am început, așa să și s'ăvîrșea-că intru voi darul acesta.

7. Și precum intru toate prisosiți, cu credința, și cu cuvîntul, și cu cunoștința, și cu toată sirguința, și cu dragostea voastră cătră noi, așa și intru darul acesta să și prisosiți.

8. Nu ca cum ași porunci grăesc, ci prin sirguința altora, și adevărînța dragostei voastre dovînd.

9. Că știți harul Domnului nostru Iisus Hristos, că pentru voi a sîrăcit, bogat fiind, ca voi cu sîrăc a lui să ve mîngăiați.

10. Și sfat intru aceasta v'dău: că aceasta este voă de folos, cari nu numai a face, ci încă și a vrea ați început mai înainte din anul trecut.

11. Iar acum și a face să împlineți; ca precum v'a fost osîndea a vrea, așa să fie și a împlinei dintru cele ce aveți.

12. Că de este voia gata, după căt are cineva este bine primită, iar nu după căt nu are.

13. Că nu voia eu să fie altora odihnă, iar voă necaz.

14. Ci dintru întocmire în

vremea de acum ca prisosimța voastră să împlinească lipsa altora ca și prisosimța voastră să împlinească lipsa voastră: ca să fie întocmire.

15. Precum este scris. Celui cu multul nu l'a prisosit, și celui cu puținel nu l'a lipsit.

16. Iar mulțumită *de* lui Dumneșu celui ce a dat această osîndie pentru voi în inima lui Tit.

17. Căci îndemnarea aceea ce a primit; și fiind mai osînditor de bună voie a eșit și vine la voi.

18. Și am trimis împreună cu el și pre fratele, a cărui laudă intru evanghelie este prin toate bisericile;

19. Și nu numai aceasta ci și hirotonisit este de biserică să fie soț, călător și voastre cu darul acesta ce se slujește de noi spre slava Domnului, și spre a arăta osîndea voastră.

20. Fîndu-ne de aceasta ca să nu ne prînzăască pre noi cineva intru această nedrețelă, și mare strînsoare ce se slujește de noi.

21. Că facem purtare de grijă de cele bune, nu numai întru Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Și am trimis împreună cu ei și pre fratele nostru, pre care l'am ispitit intru multe de multe ori că este osînditor, iar acum cu mult mai osînditor, pentru nădejdurea cea multă spre voi.

23. Și ori pentru Tit, pîrtăș

mie este și intru voi împreună lucrător ori pentru frații noștri, apostolii bisericeilor *sunt și* slava lui Hristos

24 Drept aceea arătarea dragostei voastre, și a laudei noastre pentru voi, spre dăruirea și o arătați în fața bisericilor

CAPITOLUL IX

Că pentru slujba cea către sfinți, de prisos este a scrie voi

2 Că știu bună-voința voastră, cu care pentru voi mă laud către Machedoneni că Ahaia a gătit din anul trecut; și rîvna cea din voi pre cei mai mulți a indemnă.

3 Și am trimis pre frați, ca nu inderșet să fie lauda noastră cea pentru voi în partea aceasta; ea precum am dis, să știți

4 Ca nu cumva de vor veni împreună cu mine Machedoneni, și vă vor afla pre voi negățuți, să ne rușinăm noi (că să nu dicem voi intru starea aceasta a laudei)

5 Drept aceea de nevoie a fost am socotit a indemnă pre frați, ca să vie mai înainte la voi, și să arătască blagoslovenia voastră cea mai înainte rugămintă, ca să fie aceea gata, așa ca o blagoslovenie, iar nu ca o laudă

6 Iar aceasta *dic*, Cel ce s-a născut cu seamă, ca seamă pete va și secera; iar cel ce

sămănă intru blagoslovenie, intru blagoslovenie va și secera

7 Fie-care *să dea* precum se îndură cu inima: nu dintru mahnire, sau de silă: că pre dătorul de bună voie iubește Dumnezeu

8 Și puternic *este* Dumnezeu să prisosească tot harul spre voi; ca intru toate pururea toată indestularea avînd, să prisosiți spre tot lucrul bun

9 (Precum este scris, împărțit-a; dat-a săracilor: dreptatea lui rămîne în veac)

10 Iar cel ce dă sămînța sămînătorului să ve dea și pămîntul spre mîncare, și să iminuească sămînța voastră, și să crească roadele dreptății voastre;

11 Ca intru toate să vă îmbogățiți spre toată darea cea cu indestulare, care lucrează prin noi mulțumită lui Dumnezeu

12 Căci dregătoria slujbei acesteia nu numai înpănește lipsa sfinților, ci prisosește prin multe mulțumite lui Dumnezeu

13 Prin adevărnea slujbei acesteia slăvind ei pre Dumnezeu pentru ascultarea mărturisirei voastre la evanghelia lui Hristos, și pentru bunătatea împărțirii către dăruții, și către toți

14 Și cu rugăciunea lor pentru voi ca să vă dorească pre voi pentru harul lui Dumnezeu cel de prisos intru voi

15 Iar mulțumită lui Dumnezeu pentru darul lui cel nepus

CAPITOLUL X.

Și însu-mi eu Pavel vă rog pre voi prin blîndețele și lini-tea lui Hristos, care de față *sunt* smerit între voi iar de artat fiind îndrăznesc spre voi

2 Și vă rog pre voi, ca și de față fiind să nu îndrăznesc cu îndrăznirea, cu care socotesc să îndrăznesc împotriva unora, cari ne socotesc pre noi, că umblăm duple trup

3 Că în trup umblînd, nu ne trimițăm

4 (Că armele ostirei noastre nu *sunt* trupești, ci puternice ai Dumnezeu spre surparea tanelor)

5 Surpînd izvodirile minții, și toată înălțarea care se ridică împotriva științei lui Dumnezeu, și robind toată înțelegerea spre ascultarea lui Hristos

6 Și gata avînd a pedepsi toată neascultarea, când se va implini ascultarea voastră

7 La cele din față vă utați: De se nădejduiește cineva că este al lui Hristos, aceasta să gîndească iarăși de la sine, că precum *este* al lui Hristos, așa și noi al lui Hristos *sîntem*

8 Că de mă voiți și lauda ceva mai mult pentru puterea noastră, care ne a dat Domnul noastră spre viață iar nu spre răzpirea voastră, nu mă voiți rușina

9 Că ca să nu mă arăt ca un vîslă spina pre voi prin scrisori

10 Că epistolele *lui*, *dic* ei, grele sînt și tari; iar venirea trupului *este* slabă, și cuvîntul *lui* dăruit

11 Aceasta să socotească unii ca aceluia, că în ce chip sîntem cu cuvîntul prin epistolă neîndrăznind de față intru acest chip sîntem și de față cu lucrul

12 Că nu îndrăznim să ne numărăm, sau să ne amestecăm cu unii ce se laudă pre sineși singuri; ci aceia între sine pre sineși măsurîndu-se și asemănîndu-se pre sineși loru-și, nu pricep

13 Iar noi nu intru cele ce sînt preste măsură ne vom lauda, ci duple măsura îndreptarului cu care ne a măsurat noi Dumnezeu, măsură a a june și până la voi

14 Că nu ca cum n'am fi ajuns la voi, mai mult ne întindem pre noi; că și până la voi am ajuns cu evanghelia lui Hristos

15 Nu intru cele ce sînt preste măsură laudăndu ne *adece* în ostenele streme; ci avînd nădejde, că crescînd credința voastră, ne vom mări intru voi duple îndreptarul nostru de prisos

16 Ca și în părțile cele mai departe de voi să propoveduim evanghelia, nu intru îndreptar strein în cele gata să ne laudăm

17 Iar cel ce se laudă, intru Domnul să se laude

18 Că nu cel ce se laudă pre sine este ales, ci pre care Domnul a lauda

CAPITOLUL XI.

O de m'afi si suferit puțin pentru neînțelepția; dar și m'infereț.

2. Că ve rivne-e pre voi cu rivnă a lui Dumnezeu; că v'am logodit unui bărbat, fecioară curată să vă pun înaintea lui Hristos.

3. Ci mă tem, ca nu cumva precum șerpele a amăgit pre lăcașul vălesugul său, așa și se strice și înțelegerea voastră de la adevărul cea întru Hristos.

4. Că de ar propovedui cel ce vine pre alt Iisus, pre care n'am propoveduit, sau de ați lua alt duh, care n'afi luat, sau altă evanghelie, care n'afi primit, bine v'afie.

5. Ca socotesc cum că cu mine nu sânt mai jos de cât apostolii cei mai mari.

6. Că de sânt și prost cu cuvântul, dar nu cu știință; ci pre-tutindenea am fost arătați întru toate la voi.

7. Aș doară păcat am făcut pre mine smerindu-mă ca voi să vă mulțăm în darul evangheliei lui Dumnezeu am bine vestit voi.

8. Alte bisericilor am jefuit luând de cheltueală spre a sluji voă.

9. Și venind de față la voi, și fiind lipsit, nimului n'am făcut capăt, că lăcașul meu o aș răplinit frații cari veniseră de la Machedonia, și întru toate m'am păzit pre mine voă fără de supărare, și mă voi păzi.

10. Este adevărul lui Hristos

întru mine, că lauda aceasta nu se va îngrădi mine în atâtea Abatei.

11. Pentru ce? pentru că doară nu vă iubesc pre voi? Dumnezeu dă știe.

12. Iar ceea ce fac, încă voi face, ca să tău pricina celor ce potesc pricină, ca întru ceea ce se laudă să se afle ca și noi.

13. Că unii ca aceia sânt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, închipuindu-se întru apostoli lui Hristos.

14. Și nu este de minunat: că însuși Satana se prefacă în înger de lumină.

15. Nu este dar lucru mare de se prefacă slăvioșii lui ca slăvitori ai dreptății, cărora va fi stărușul după faptele lor.

16. Iar săi dic, Să nu mă socotesc cineva; sunt însă de minte; iar de nu, măcar ca pre un fără de minte primiți-mă, ca puțin ceva să mă laud și eu.

17. Iar ce grăesc nu grăesc după Domnul, ci ca întru neînțelepție în starea aceasta a laudei.

18. De vreme ce mulți se laudă după trup, și eu mă voi lauda.

19. Ca bucură și suferiți pre cei neînțelepți, fiind voi înțelepți.

20. Că suferiți, de ve robește cineva pre voi, de vă mănâncă cineva, de vă iea cineva al vostru, de se semețește cineva, de vă bate cineva preste obraz.

21. Pre necinste dic, ca cum noi am fi neputincioși, iar în-

tru ce îndrăznește cineva, (în neînțelepție de) îndrăznesc eu.

22. Iudei sânt? și eu. Israeliteni sânt? și eu. Sămânță a lui Avraam sânt? și eu.

23. Slăvi ale lui Hristos sânt? (ca un neînțelept grăesc) mai, virtos eu; întru ostenele mai mult, întru bătaii preste măsură, în temeră, mai adese în moarte, în multe ori.

24. De la Iudei de cinci ori câte patru-deci fără una de locuri am luat.

25. De trei ori cu toge am fost bătut, odălu cu pietre am fost improșcat, de trei ori s'a sărămat corabia cu mine, o noapte și o zi întru adine am petrecut.

26. În călătorii de multe ori, în primejdii în riuri, în primejdii de cătră tâlhari, în primejdii de cătră rudenii, în primejdii de cătră păgani, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frați cei mincinoși.

27. Întru osteneală și în supărare, în priveghieri de multe ori, în foamă și în sete, în posturi adese ori, în frig și în golătate.

28. Fără de cele din afară, năvăliri asupra mea în toate zilele, grija tuturilor bisericilor.

29. Cine este neputincios, și eu să nu fiu neputincios? cine se smintește, și eu să nu mă aprind?

30. De se cuvine a mă lauda,

de neputințele mele mă voi lauda.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este bine cunoscut în vecl, știe că nu mint.

32. În Damasco mai marele norodului al lui Areta împăratul păzia cetatea Damascului, vrînd să mă prindă.

33. Și pre o ferăstră întru o coșniță m'am slobozit preste zid, și am scăpat din mâinele lui.

CAPITOLUL XII.

Însă a mă lauda nu'mi este de folos. Voi veni la vedeaule și descoperirile Domnului.

2. Știu pre un om întru Hristos mai înainte ca patru-spredece ani, sau în trup, nu știu, sau afară de trup, nu știu: Dumnezeu știe; că s'a răpit unul ca acesta până la al treilea cer.

3. Și știu pre acest om, (sau în trup nu știu, sau afară de trup nu știu) Dumnezeu știe,

4. Că s'a răpit în rai, și a auzit cuvinte nespuse care nu es a sloboz omului a le grai.

5. Pentru unu ca acesta mă voi lauda: iar pentru mine nu mă voi lauda în nimic întru neputințele mele.

6. Că de voi să vrea să mă laud, nu voi fi fără de minte; că adevărul voi grăi: iar las ca să mă rugete cineva de mine mai mult de cât vede, sau aude ceva de la mine.

7. Și pentru mulțimea desco-

perilor ca să nu mă înalț datinu s'a mie imboldor trupului ingera. Satanei ca să mă ba ă preste obraz ca să nu mă înalț.

8. Pentru care lucru de trei ori pre Domnul am rugat, ca să l depărteze de la mine.

9 Și m' am ă dis mie, Destul este ție harul meu: că puterea mea într nepuțință se face desăvârșit. Cu dulceață dar mă vo ă lăuda mai mult într nepuțințele mele, ca să lăcuescă într mine puterea lui Hristos.

10. Pentru aceea bine voesc într nepuțințe, într deșălmări, în nevoi, în goane, într strimtorări pentru Hristos: căci când slăbesc, atunci sunt tare.

11. Făcutu-m'am fără de minte audându-mă, voi m'ați silit că mie mi se cădea să fiu lăudat de către voi: că eu nimic nu sunt mai de jos de cât apostolul cel mai mare, măcar că nimic sunt.

12. Că semnele apostolului s'au lucrat într voi într toată răbdarea, prin semne, și minuni, și puteri.

13. Că ce este de care să fiți mai lipsiți de cât cele-lalte biserici, fără n' mai ca eu nu v'am făcut supărare? ertați mi mie nedreptatea aceasta.

14. Iată a treia oară cu aceasta gata sunt a veni la voi, și nu voi supăra pre voi: că nu caut ale voastre, ci pre voi, că lu sunt datorți fiți să agonisească păcatelor, și păcății fiilor.

15. Iar eu prea cu dulceață

voi cheltui și mă voi cheltui și pro mine pentru sufletele voastre, măcar că mai mult n'bindu-vă pre voi, mai puțin sunt iubit de voi.

16. Ci fie, eu nu v'am îngreunat pre voi: ci fiind istet, cu meșteșug v'am prins pre voi.

17. Aș doară prin cineva din cei ce am trimis la voi v'am jefuit pre voi?

18. Am rugat pre Tit, și împreună cu el am trimis pre frațele. Aș doară v'a jefuit ceva Tit? aș nu cu același duh am umblat? aș nu pre aceleași urme?

19. Aș iar vă pare că ne îndreptăm înaintea voastră? înaintea lui Dumnezeu într Hristos graim: și acestea toate facem, iubiri mei, pentru a voastră zidire.

20. Că mă tem, nu cumva dacă voi veni, să vă aflu pre voi precum nu voesc, și eu să mă aflu voă precum nu voiți. nu cumva s'au prigoairi, pisme mândri, sfădri, clevetiri, șoptiri, semeții, netocmiri.

21. Nu cumva iarăși dacă voi veni să mă smerească Dumnezeu mă la voi și voi plange pre mulți carii au păcătuit mai înainte, și nu s'au pocăit de necurăția și curviea și spurcăciunea care au făcut.

CAPITOLUL XIII.

Iată a treia oară cu aceasta vin la voi. În gura a doi sau a trei marturi va sta tot graul.

2. Am ăis mai înainte, și iarăși duc mai înainte, precum când am fost de față la voi a doua oară; și acum nefind de față scriu celorce mai înainte au păcătuit, și celor-l'alți tutulor, că de voi veni iarăși, nu voi eruta.

3. De vreme ce căutați ispitire a lui Hristos celui ce grăește într mine, care la voi nu este nepuțințios, ci puternic într voi.

4. Că de s'a și răstignit dintru nepuțință, dar este viu din puterea lui Dumnezeu. Pentru că și eu suntem în viață, și într el, ci vom fi vii împreună cu dânsul din puterea lui Dumnezeu spre voi.

5. Pre voi înși-vă vă ispițiți, de suneți într credință, pre voi înși-vă vă cereați. Aș nu vă cunoașteți pre voi, că Iisus Hristos este într voi, fără numai de suneți netrebnici?

6. Ci nădăjduesc că veți cunoaște că noi nu suntem netrebnici.

7. Iar mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nici un rău; nu ca să ne arătăm noi lămurii, ci ca

să faceți voi binele, iar noi ca să ne netrebnici să nu.

8. Că nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

9. Că ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți tari iar pentru această ne și rugăm, ca voi să fiți desăvârșiți.

10. Pentru aceasta acestea scriu nefind de față la voi, ca înd de față să nu fie ca să prime, după puterea care m' a dat mie Domnul spre a duce iar nu spre suprare.

11. Deci, fraților, bucurați-vă. Fiți desăvârșiți, mângăiați-vă, aceeași c'etate faceți și voi și Dumnezeu dragostei și al pace, va fi cu voi.

12. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă.

13. Închină-se voă toți sfinți.

14. Harul Domnului Iisus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărțășirea Sfântului Duh, cu voi cu toți. Amin

7 Cea a doua epistolă către Corințeni, scrisă de Sf. Pavel, cel Mare, la Machedonie, prin Tit și Luca.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ GALATENI

CAPITOLUL I.

Iisus Hristos, și Dumnezeu Tatăl, care l a înviat pre el din morți) Pavel, apostolul, (nu de la oameni, nici prin om, ci prin

2. Și toți frații carii sunt im-

de poruncă pre mine mă adeverez

19. Că eu prin lege, legei am...

20. Ca Hristos împreună m'am răstignit; iar vîez; nu de acum eu, ci vîez acum în trup prin credința Fiului lui Dumnezeu care m'a iubit, și s'a dat pre sine pentru mine.

21. Nu lepăd harul lui Dumnezeu, că de *este* prin lege dreptatea Hristos dar în zadar a murit.

CAPITOLUL III.

O fără de minte Galateni, cine pre voi v'a zăvîstuit să nu vă plecați adevărului, cărora mai înainte vă era scris în Hristos înaintea ochilor întru voi răstignit?

2. Aceasta voce numai să știți de la voi, Din faptele legii ați luat Duhul, sau din auzul credinței?

3. Așa de fără de minte sunteți? începînd cu Duhul, acum în trup ve săvîrșiți?

4. Atâtea ați pățit în zadar? dacă eră și în zadar

5. Deci cel ce vă dă voia Duhul, și lucrează puteri întru voi, oare din faptele legii, sau din auzul credinței lucrează?

6. Iicun s. Avraam a crezut lui Dumnezeu, și s'a socotit lui întru dreptate.

7. Să știți dar că cei ce sînt din credință, aceia sînt fiii lui Avraam

8. Și vîgînd mai înainte scrip-

tura, că din credință îndreptează Dumnezeu pre păgîni, mai înainte a bine-vestit lui Avraam, *grîind*, Se vor blagoslovi întru tine toate neamurile

9. Pentru aceea cei ce sînt din credință se blagoslovesc împreună cu credinciosul Avraam.

10. Căci căți sînt din faptele legii sînt subt blăstăm: că scris este, Blăstămat *este* tot cel ce nu va rămanea întru toate cele scrise în cartea legii, ca să le faci pre ele

11. Iar cum că nu se îndreptează nimeni înaintea lui Dumnezeu prin lege, arătat *este*: că, Dreptul din credință va fi viu.

12. Iar legea nu este din credință: ci, Omul care va face acesteia va fi viu întru ele.

13. Hristos ne a răscumpărat pre noi din blăstămul legii, făcîndu-se pentru noi blăstăm pentru că scris este, Blăstămat *este* tot cel spănzurat pre lemn

14. Ca întru Neamul, blagoslovenia lui Avraam să se facă prin Ihsus Hristos, ca făgăduința Duhului să o luăm prin credință

15. Fraților, ca un om grăses, Că și așezămintul omului cel întărit, nimeni nu l' strică, sau îl mai adao ră.

16. Iar lui Avraam s'a u grăit făgăduințele și sămânței lui. Nu ție, Și semințelor, ca de mulți; ci ca de unul, Și sămânței tale, care este Hristos

17. Și aceasta ție, pre așezămintul cel întărit mai înainte de la Dumnezeu întru Hristos, legea, care după patru sute și trei-

zeci de ani s'a făcut nu l' lea-...
...ca s'a strice făgăduința...
...Că le este din lege în ste-...
...ca nu mai este din credință...
...ai lui Avraam prin făgăduința...
...a dăru a lui Dumnezeu moștenirea

18. Că le este din lege în ste-...
...ca nu mai este din credință...
...ai lui Avraam prin făgăduința...
...a dăru a lui Dumnezeu moștenirea

19. Că le este din lege în ste-...
...ca nu mai este din credință...
...ai lui Avraam prin făgăduința...
...a dăru a lui Dumnezeu moștenirea

20. Iar în locul rol al unuia nu este, iar Dumnezeu unul este

21. Așa că legea este impo-...
...triva făgăduințelor lui Dumnezeu...
...Să nu în- că de s'a dat...
...lege care să poată învia adeva-...
...rat din lege ai în dreptatea

22. Că a mea scripura toate...
...subt păcat călînd eu din credință...
...în Ihsus Hristos sa se dec-...
...celor ce cred.

23. Iar mai înainte de venirea...
...credinței s'au lege eram păziți...
...închisi întru spre credința care...
...era să se descopere

24. Pentru aceea legea învîta-...
...toare ne a fost noă spre Hristos...
...ca din credință să ne îndreptăm

25. Iar dacă a venit credința...
...nu mai sîntem sub învîțător.

26. Că noi fii ai lui Dumnezeu...
...sîntem prin credință adru Hris-...
...tos Ihsus

27. Că orîcîși în Hristos v'ați...
...botezat în Hristos v'ați mîbrăcat...
...de Dumnezeu cu mî vîntoar-

28. Nu este lădui nîci lădu...
...nu este lădui nîci lădu...
...parte lădui nîci lădu...
...seă că voi toți nîci sînteți în-...
...tru Hristos Ihsus

29. Iar dacă sînteți voi ai vremii, și anii.

lui Hristos. Iată a lui Avraam...
...sămînță sînt fi, și după faza...
...dăru moștenitori

CAPITOLUL IV

Iar he Cîmînță vreme moște-...
...nitorul prunc e te, minci...
...se oscheste de slăz măcar de...
...este stăpîn lăduor.

2. Că sub ei tropi și ierol...
...este pînă la vremea cea rîndușă...
...de călî s'au

3. Așa că noi când eram...
...prunci, subt stăpîn minci eram...
...robu.

4. Iar când a venit în plinirea...
...vremii a a mes Dumnezeu pre...
...Fiul său cel născut din muliere...
...care s'a creut s'au lege,

5. Că pre cei de sub lege sa...
...îre cîm pere, ca să luăm moș-...
...tenirea învîșă

6. Iar căci sînteți fii, a trimis...
...Dumnezeu pre Duhul Fiului său...
...în mincele voastre care strigă...
...Avraam Ihsus

7. Pentru aceea nu mai eșd...
...rob e fiu, iar de căi fiu, și...
...moștenitor eșd lui Dumnezeu...
...prin Hristos

8. Că atunci necunosced pre...
...Dumnezeu slujăți este ce dă...
...tire nu sunt Dumnezeu

9. Iar acum, după ce ați cu-...
...no-cut pre Dumnezeu, nu mai...
...virtos după ce v'ați cunoscut...
...de Dumnezeu cum v'auțoar-

cei țară, la cei slabe și arace...
...sola, cîm țară de iznoavă...
...voși a te sluj?

10. Iudele păziți și mince, și

GALATENI, V.

11. Mă tem de voi ca nu sunteți în zădărie să mă fiți ascultat în la voi.

12. Fraților, rogu-vă pre voi, ca precum *sunt* eu, că și eu *sunt* precum *sunteți* voi, cu nimic nu mă fi nedreptățit.

13. Iar știți că prin sângele Jneca trupului mui bunc vestit voa întru.

14. Și ispta mea, care era întru, încă nu o ați dețânțat, și o ați lepădat, ca pe un inger al lui Dumnezeu măți prim., ca pre Hristos Iisus.

15. Deci unde e te lenețirea voastră? că mărturisesc voă, că de ar fi fost eu pământ, ochii voștri seopțându-și, și ați fi dat mi.

16. Deci dar să vă rămas m am lăsat voă, grandu vă voa ade-vărat?

17. Ve răvnesceți pre voi, dar nu bine e vor să vă oschească pre voi, ca să le urnaților.

18. Iar bine este a urma pătoreea în lucrul Lui, și nu numai când sunt de față la voi.

19. Feți mei, pre carii iarăși cu durere vă nasc până ce se va închipu Hristos întru voi.

20. Și așa vrea să fiu acum la voi, și să mi schimb glasul meu; că mă îndoesc de voi.

21. Spuneți-mi, cei ce voțiți să fiți, sălt lege, legea nu auziți.

22. Pentru că scris este, că Avraam doi feceri a avut unul din slujă, iar altu din cea slobodă.

23. C. cei din slujmă după

trup s'a năcut, iar cei din cea slobodă prin făcându-și.

24. Care au aia înțelegere, ca acestea sunt cele două legi, una din muntele Sinai, care-năște spre robie care est Ațar.

25. Că Ațar muntele Sinai este în Arabia și se ațătură cu Ierusalimul acesta de acum, și slujește cu iudeilor săi.

26. Iar Ierusalimul, cel de sus slobod este, care este mai a noastră.

27. Că scris este: Veselește-te cea stărpă care nu lăști elăsese și slujă ceea ce n'au durere, că mai mulți sunt în celei lăsate, de cât al. celeia ce are bărbat.

28. Iar noi, fraților, după lăsa, în al făcându-și suntem.

29. Că precum atunci cel ce se născă e după trup, totu pre cel ce se născuse după Duh, așa și acum.

30. Dar ce dăe scriptura? tronșe pre slujmă și pre leciorul ei, că nu va moșteni hul slujmă, ci cu fiul cel slobod.

31. Ibropt aceea, fraților, nu suntem ni ai slujmă, ci al celei slobode.

CAPITOLUL V.

Întru slobodeneia dar cu care Hristos pre noi ne a slobodit stați, și nu cu jugul robiei iarăși vă cuprindeți.

2. Iată, eu Pavel die voă, că de vă veți tăia împrejur, Hristos nimic voă nu va folosi.

3. Și mărturisesc iarăși, la tot

GALATENI, VI.

omul ce se taie împrejur, că dator cu să împi neas a totă legea.

1. Iarăz unu, și făcu de cătră Hristos, cei ce voțiți să vă îndreptați prin lege; din har ați cădut.

2. Că noi cu Duhul din credință nădejdea diptate așteptăm.

3. Că întru Iisus Hristos nici tăcra împrejur, flo este, nici netăcra împrejur; ci credința care lucrează prin dragoste.

4. Alergați bine, cine va oprit să nu vă plecați adevărului?

5. Sfatul acesta nu este de la cel ce va enemi pre voi.

6. Puțin aluat toată frământătura do-pest.

7. Eă am nădejde de voi întru Domnul, că alt nimic nu veți gândi; iar cel ce vă turbură pre voi va purta judecata ori-care va fi.

8. Iar eu, fraților, de propoveduesc încă aceea împrejur, pentru ce mai am zădit, iată s'a surpat sminteala crucei.

9. O de s'ar lepăda afară cei ce vă răvăresc pre voi.

10. Că voi la slobodeneia v'ati chemat, fraților, numai să nu dați slobodeneia voastră spre prilej trupului, ci prin dragoste să slujăți unul altuia.

11. Că toată legea într'un cuvânt se împlinește, *adecă*: Să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine.

12. Iar de vă mușcați unul pre altul, și ve mâncați, căutați să nu vă mistuiți unul de cătră altul.

13. Iar vă die, Cu Duhul să umblați, și poșta trupului nu o veți săvârși.

14. Că trupul poștește împotriva Duhului, iar Duhul împotriva trupului; și aceștia se împotrivesc unul altuia; ca nu caie ce ați voi acestea să faceți.

15. Iar de ve purta cu Duhul, nu sunteți sub lege.

16. Iar faptele trupului, care s'at sunt, care sunt acestea: Prea-curviea, curviea, necurăția, fapta de rușine,

17. Slujba, dolul, femeecătore, vrăbele, sfeșele, zavistiele, mânia, gâlcevela, împărchierile, eresurile,

18. Pismele, uciderile, bețule, ospetele cele cu asupră, și cele asemenea acestora; care mai înainte le spun voă, precum am și mai spus, că cei ce fac unele ca acestea împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni.

19. Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, farea de bine, credința.

20. Blândețea, birnicăria potelor împotriva aceia n'au este lege.

21. Iar carii sunt ai lui Hristos, trupul și au răstignit mureună cu patimele și cu poștele.

22. De trăm cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

23. Să nu fim măreți în deșert, unul pre altul în cuvânt, unul altuia pismuind.

CAPITOLUL VI.

Fraților, de va și cădea vre un om în vre-o greșală, voi cei

duhovnicești, îndreptați pre unul
ca acela cu duhul blăndește or
par idu-te pre me, ca să nu
ca să tu d. spm.

2 Purați-vă de toate cele ce sunt în
și așa împ. în ț. legea lui Hristos.

3 Că d. se socotește cineva
ca este ceva, nimic fiind, pre
sine se lășală.

4. Iar lăpă sa fie care să și
sătească, și atunci într. sile
lăsu-i va avea laudă, iar nu în-
tru altul.

5 Că se care sarcina sa își
va purta.

6 Si să împărtășească cel ce
se învătă cu vntu pre cel ce în-
dă într. toate luma ț. me.

7 Nu ve amăgiți Dumneșu
na se năț. este el ce va să-
ma la omu, aceea va și se nă-
sa va el ce samănă în tru-
pul ei, din trup va se nă-
cau, me, iar ce se nă-
întru duhu, din duhu va se nă-
vați va nă-.

8 Si să nu vă lăsați să na să
lăm ca la vremea sa vou se-
cera neostenind.

9 Iar cei dar pami cand avem
vntu, să facem buie cătră toți,
și mai virtos cătră cei ai noștri
de o cred. nță.

10 Iar cei dar pami cand avem
vntu, să facem buie cătră toți,
și mai virtos cătră cei ai noștri
de o cred. nță.

11 Iar cei dar pami cand avem
vntu, să facem buie cătră toți,
și mai virtos cătră cei ai noștri
de o cred. nță.

12 Iar cei dar pami cand avem
vntu, să facem buie cătră toți,
și mai virtos cătră cei ai noștri
de o cred. nță.

13 Iar cei dar pami cand avem
vntu, să facem buie cătră toți,
și mai virtos cătră cei ai noștri
de o cred. nță.

14 Iar cei dar pami cand avem
vntu, să facem buie cătră toți,
și mai virtos cătră cei ai noștri
de o cred. nță.

15 Iar cei dar pami cand avem
vntu, să facem buie cătră toți,
și mai virtos cătră cei ai noștri
de o cred. nță.

16 Iar cei dar pami cand avem
vntu, să facem buie cătră toți,
și mai virtos cătră cei ai noștri
de o cred. nță.

11. Vedeți ce fel de carte am
scris voă cu mîna mea.

12 Cați vor să se făească
în trup, aceea vă silese pre voi
să vă lăeți împrejur, numai ca
să nu pătimească gonire pentru
crucea lui Hristos.

13 Că mei singuri cei ce se
lăc împrejur păzește legea, ei
vov-e să vă lăeți voi împrejur,
ca în trupul vostru să se lăde.

14 Iar me să nu mi fie a me
mala lăra i unai în crucea Dom-
nului nostru Iisus Hristos, prin
care me lumea s'a răstăguit, și
că lume.

15 Că întru Hristos Iisus nă-
tăcirea împrejur poate cea, nă-
tăcirea împrejur, ca lăptura cea
nă-.

16 Si cați vor umbla cu ca-
nonu, acesta, pami preste ei,
să mîlă, și preste Israelu lui Dum-
neșu.

17 Iar mai mult nă-
se nu mi lăcă supărare că cu
răcel Domnului Iisus pre tru-
pul meu le port.

18 Harul Domnului nostru
Iisus Hristos cu duhul vostru
trăiește. Amin.

19 Cătră Galateni s'a scris de la
Roma.

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ EFESENI.

CAPITOLUL I

Pavel, apostol al lui Iisus Hris-
tos prin voia lui Dumnezeu,
sfinților celor ce sînt în Efes,
și credincioșilor întru Hristos
Iisus.

2. Har voă și pace de la Dum-
neșu Tatăl nostru, și de la
Domnul Iisus Hristos.

3 Bine este cunoscut Dum-
neșu și Tatăl Domnului nostru
Iisus Hristos, care ne a blagos-
lovit pre noi cu toată blagoslo-
venia duhovnicească întru cele
cerești întru Hristos.

4. Precum ne a ales pre noi
întru densul mai înainte de in-
țelegerea lumii ca să fim noi
sfinți și fără de prihană mantea
lui întru dragoste.

5. Mai înainte rinduindu-ne pre
noi spre moștenirea fiească prin
Iisus Hristos cătră sine, după
buna voință a voiei sale,

6. Spre lauda slavei harului său,
cu care ne a dăruit pre noi întru
cel iub.

7. Întru care avem răscumpă-
rarea prin sângele lui, și ertarea
păcatelor după bogăția haru-
lui lui.

8. Pre care l'a prisosit cătră

noi întru toată înțelepciunea și
priceperea;

9. Arătându-ne noă taina voiei
sale, după buna voință sa, care
mai înainte o a rinduit întru
densul.

10. Spre înțelepciunea și înțelegerea
vremilor, ca toate să le unească
subt un cap întru Hristos, și cele
din ceruri, și cele de pre pământ,
întru densul.

11. Întru care și moștenire
am primit, mai înainte fiind ho-
tărîți după rînduiala celui ce
toate le lucrează după sfatul vo-
iei sale.

12. Ca să fim noi spre lauda
slavei sale, cari am nădejduit
mai înainte întru Hristos.

13. Întru care și voi ați creștut,
așa nădejduindu-vă întru evang-
helul ei nă- întru voastre întru
care și creștinați, și ați pătădit cu
Duhul făgăduinței cel sfint.

14. Care este arvuna moștenirei
noastre spre rescutăpărare ca-
tigului, spre lauda slavei lui.

15. Drept aceea, și eu auzind
credința voastră întru Domnul
Iisus, și dragostea cea cătră toți
fiii.

16. Nu încetez a mulțumi pe-
tru voi, pomenire de voi făcînd
la rugăciunile mele;

EFESENI, II

17. Că Dumnezeu, Domnul Iisus Hristos, Tatăl slavei, a vădat voă darul înțelepciunii și al descoperirii spre cunoștința lui.

18. Luminand ochii minții voastre, ca să știți ce care este nadejdea chemării lui, și care este bogăția slavei moștenirii lui întru sfinți.

19. Și care este mărima cea prea înaltă a puterii lui către noi cari credem, după lucrarea puterii tăriei lui.

20. Care o a lucrat întru Hristos, sculându-l pre el din morți și l-a pus a ședea d'a dreapta sa într-îl cele cerești.

21. Mai pre sus de cît toată începătoria, și stăpânirea, și puterea, și domnia, și de cît tot numele ce se numește, nu mai în veacul acesta, ci și în cel viitor.

22. Și toate le a supus sub picioarele lui, și pre el l-a dat cap bisericii na. pre sus de toate.

23. Care este trupul lui, implinirea celui ce împlinește toate întru toți.

CAPITOLUL II

Și pre voi cari erați morți cu rășalele și cu păcatele,

2. Întru care oare-când ați umblat după veacul lumii acesteia, după domnul stăpânirii vădă-hului, a duhului celui ce acum lucrează întru fiil neascultării.

3. Întru cari și noi toți am petrecut oare-când întru poștele trupului nostru, făcând voiele tru-

pului și ale cugetelor; și eram fiit din fire al mâinei, ca și ceilalți.

4. Iar Dumnezeu, bogat fiind întru milă, pentru cea multă a sa dragoste cu care ne a iubit pre noi,

5. Și fiind noi morți cu păcatele, împreună ne a înviat cu Hristos, (cu har sînteți mîntuiți,)

6. Și împreună cu dînsul ne a sculat, și ne a pus a ședea întru cele cerești întru Hristos Iisus.

7. Ca să arăte în veacurile cele viitoare bogăția cea mare a harului său întru bunătate spre noi, întru Hristos Iisus.

8. Că cu har sînteți mîntuiți prin credință; și aceea nu de la voi: al lui Dumnezeu este darul.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Ca a lui faptură sîntem, zidiți întru Hristos Iisus spre fapte bune, care mai înainte le a gătit Dumnezeu ca să umblăm întru ele.

11. Pentru aceea, aduceți-vă aminte, că voi oare-când fiind Neamurile în trup, care vă chemați Nețăere-împrejur de către ceea ce se chema Tăcere-împrejur în trup făcută de mîină,

12. Că erați întru acea vreme fără de Hristos, instruiți, de pe trecerea lui Israel, și streini de așezăminturile făgăduinței, na-dejde neavînd, și fără de Dumnezeu în lume.

13. Iar acum întru Hristos Iisus voi cari oare-când erați departe,

EFESENI III.

vați făcut aproape prin sîngele celui din Hristos.

14. Pentru că el este pacea noastră, care a făcut amendoă una, și păretele cel din mijloc al zidului a sfărîmat;

15. Vraja în trupul său, legea poruncilor cu dogmele stricînd; a pre amendoă să lădea că întru sine într'un om nou, așa făcînd pace;

16. Și pre amendoă să lă impace într'un trup cu Dumnezeu, prin cruce, omorînd vraja întru dînsa:

17. Și venind a vestiți pace voă celor de departe, și celor de aproape.

18. Că printr'insul avem amendoă apropierea într'un Duh către Tatăl.

19. Pentru aceea dar de acum ne mai sînteți streini și nemerici, ci împreună cetățeni cu sfinții, și cașnici al lui Dumnezeu.

20. Zidiți fiind pre temelia apostolilor și a proorocilor, fiind piatra cea din capul unghiului însuși Iisus Hristos;

21. Întru care toată zidirea alcătundu-se crește întru biserică sîntă întru Domnul;

22. Întru care și voi împreună vă zidiți spre lăcaș al lui Dumnezeu întru Duhul.

CAPITOLUL III.

Pentru aceasta eu Pavel, legatul lui Iisus Hristos pentru voi Neamurilor

2. De vești fi aușit iconomie

celului lui Dumnezeu, că a dat mie spre voi.

3. Căci după descoperire mi a arătat mie taina, (precum am scris mai înainte pre scurt,

4. Din care cebînd, puteți cunoaște stă a met întru taina lui Hristos.)

5. Care întru alte veacuri na s'a arătat fiilor oamenilor, precum s'a descoperit acum stă întru apostoli și proorocilor prin Duhul.

6. Ca să te Neamurile împreună moștenitori, și împreună un trup și împreună părași făgăduinței lui întru Hristos prin evanghelie:

7. Căreia m'am făcut slujitor după darul celui lui Dumnezeu, care s'a dat mie după lucrarea puterii lui.

8. Mie, celui mai mic de cît toți sînt, ca să lă harul acesta a vestit întru Neamuri boiația lui Hristos cea searmată.

9. Și a lumina pre toți care este economia tainei celei ascunse din vești întru Dumnezeu, care a zidit toate prin Iisus Hristos:

10. Ca să se cunoască acum începătorilor și domnului întru cele cerești prin biserică, înțelepciunea lui Dumnezeu, ca de multe feluri,

11. După hotărîrea cea mai înainte de vești, care o a făcut întru Hristos Iisus Domnul nostru:

12. Întru care avem îndrăznire și apropiere întru nădejde prin credința lui.

13. Pentru aceea, vă rog pre

EFESENI, IV.

1. Ca să știți într-o noapte, că toate acestea sunt pentru voi, care este slava voastră.

14. Pentru aceasta pleacă nădărnicele mele către Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Dintru care tot neamul în cer și pe pământ se numește.

16. Ca să dea voia, după bunăvoința slavei sale, cu putere să vă întărească prin Duhul lui întru omul cel din lăuntru;

17. Ca să-l înnoiească Hristos prin credință întru numele voastre; ca întru dragoste fiind înrădăcinați și întemeiați.

18. Să puteți cunoaște în preunță cu toți sfinții ce este lămurirea, și lumina, și adâncul, și înțelepciunea;

19. Și să știți dragostea lui Hristos cea mai presus de cunoștință, ca să vă faceți deplin întru toată înfrumusețarea lui Dumnezeu.

20. Iar ce vă poate face toate acestea mai de prisos de cât cele ce cereți să vă dădă din dar, puterea ce se lucrează întru noi;

21. Acela în care slavă în biserică cea întru Hristos Iisus întru toate neamurile, veacul veacurilor Amin.

CAPITOLUL IV.

1. Pentru aceea, ve rog, precum voi eu, legatul întru Domnul cu vrednicie să umblați după chemarea cu care sunteți chemați.

2. Cu toată smerenia și blândetea, cu îndelungă-răbdare, îngăduind unul altuia cu dragoste,

3. Nevoindu-vă a păzi unirea Duhului întru legătura păcii.

4. Un trup și un Duh, precum și cinemat, sunteți într-o nădejde a chemării voastre;

5. Un Domn, o credință, un botez.

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este preste toți, și prin toți, și întru voi toți.

7. Iar fie-cărui din noi s'a dat harul după măsura darului lui întru Hristos.

8. Pentru aceea dăce. Sundu se la înălțime, robii-a robime, și a dat daruri oamenilor.

9. (Iar aceea ce dăce că s'a suit, ce este fără numai că s'a pogorât înțelul la cele mai de jos laturi ale pământului?)

10. Căci ce s'a pogorât acela este care s'a și suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate;

11. Și acela a dat pre unul, apostoli; iar pre alții, prooroci; iar pre alții, evangheliști; iar pre alții, păstori și dascăli.

12. Spre săvârșirea sfântă întru lucrul slavei, spre zidirea trupului lui Hristos;

13. Până ce vom ajunge toți la unirea credinței, și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, întru bărbat desăvârșit, la măsura virstei înfrumusețării lui Hristos;

14. Că să nu mai fim pruni, învățându-ne și purtându-ne de tot întru viața întru umăritarea oamenilor, întru viața și sugăvornia, spre mersul înțelepciunii;

15. Că adevărul fiind întru dragoste, să creștem întru el în

EFESENI, V.

toate, care este capul, Hristos.

16. Din care tot trupul potrivește alcătuindu-se și încheindu-se întru toată pămăntea dăce după lucrarea întru măsura fie-cărui mădular, face creșterea trupului spre zidirea sa întru dragoste.

17. Drept aceea, aceasta dăce și mărturisesc întru Domnul, ca să nu mai umblați voi precum și cele-lalte neamuri umblă, întru deșertăciunea minții lor.

18. Intonecați fiind la minte, înstrănați de viața lui Dumnezeu pentru necunoștința care este întru ei, pentru împletirea minții lor;

19. Și întru nesimțăminte petrecând, să nu dat pre sine faptei de rușine, spre lucrarea a toată necurăția întru lăcomie.

20. Iar voi nu așa ați cunoscut pre Hristos;

21. De vreme ce pre el l'ați auzit, și întru densul v'ați învățat, precum este adevărul întru Iisus.

22. Ca să lepădați voi după cea mai înainte viețuire pre omul cel vechi, care se strică după poftele înșelăciunii;

23. Și să vă înnoiiți cu duhul minții voastre;

24. Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului.

25. Drept aceea, lepădând minciuna, grații adevărul fie-care cu aproapele lui: căci suntem unul altuia mădulări.

26. Mănați-vă, și nu păcă-

tușiți: soarele să nu apuce întru năluca voastră.

27. Nu dați loc diavolului.

28. Căci el cetire, să nu mădăce ci mai virtos să se ostenească, lucrând binele cu mâna sa, ca să nu să dea celui-lalt.

29. Tot cuvântul putred să nu easă din gura voastră, ci numai care este bun spre zidirea folosului, ca să dea har celor ce aud.

30. Și să nu întru săi pre Duhul cel sfânt al lui Dumnezeu, întru care v'ați pecetluit spre dăoia răscumpărării.

31. Toată anăraciunea și mânia, și ură, și strigare, și năla, să se lepede de la voi, împreună cu toată neața.

32. Și fiți unul către altul bun, milostivi, ertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a ertat voia întru Hristos.

CAPITOLUL V.

Fiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște fii iubii,

2. Și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne a iubit pre noi, și s'a dat pre sine pentru noi aducere și jertvă lui Dumnezeu întru miros cu bună mireasmă.

3. Iar curviea, și toată necurăția, să nu lucome, nici să se numească întru voi, precum se cuvine sfinților;

4. Nici măscăriciunea, nici vorba nebunească, nici glumirea,

EFESENI V.

care să se caute ca mai virtuos să devină.

5. Că aceasta să știți, că tot curvarul, sau necuratul, sau lacomul, care este slupitor idolilor, are moștenire într-o împărățiea lui Hristos și a lui Dumnezeu.

6. Nimeni pre voi să nu vă înșale cu cuvinte deșerte: că pentru aceia vine mânia lui Dumnezeu preste fiii neascultării.

7. Însă să nu vă faceți răpăună părtași acestora.

8. Ca să trăiți oarecând într-o pace, iar acum *sânteți* lumina întru Domnul, ca fiii luminei să umblați.

9. Că roada Duhului *este* întru toată bunătatea și dreptatea și credința.

10. Cercând ce este bine plăcut Domnului.

11. Și să nu vă amestecați cu faptele cele fără de roadă ale întru neștiință și mai virtuos să vă duceți.

12. Că cel ce este fără de păcat să se arate, cum este a se și găsi.

13. Iar toate cele ce se vădese, de lumină se arată, că tot ce se vede lumină este.

14. Pentru aceea dice, Deșteaptă-te cel ce dormi, și te scoală din somn, ca să adevărați.

15. Socotiți, drept aceea, cum să umblați întru lumină, ca să vedeți lucrurile cele care sunt ascunse.

16. Rădăcinile și viciile ca dările rele sunt.

17. Însă plăcuți-vă întru pre-

ceput, și cunoscând ce este voia Domnului.

18. Și să nu vă îmbătați de vin, întru care este curviea; ci vă umpleți de Duh.

19. Vorbind întru voi în psalmi și laude și cântări duhovnicești, laudând și cântând întru inimile voastre Domnului.

20. Mulțumind pururea pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui.

21. Plecându-vă unul altuia întru tria la Dumnezeu.

22. Mulți, plecați-vă bărbaților voștri, ca Domnului.

23. Căci bărbatul este cap muierii, precum și Hristos este cap bisericii, care stă este mântuitor trupului.

24. Ci precum biserica se supune lui Hristos, așa să se supună și muierile bărbaților lor întru toate.

25. Bărbaților, iubiți-vă muierile voastre, precum și Hristos a iubit biserica, și pre sine a dat pentru ea.

26. Ca să o spălatească cu apă din cuvânt, și să o sfințească.

27. Ca să o pue înainte pre ea întru sine, și să o sfințească, ca să nu fie ceva de acest fel; ci ca să fie sfântă și fără de prihană.

28. Ca să sfințească, laudându-se și mărturisindu-se, ca să umple trupurile lor. Cel ce își iubeste pre muierile să pre sine se iubeste.

29. Că nimeni nici odată nu

EFESENI VI

și a urit trupul său; ci îl hrănește și îl încălzește pre el, precum și Hristos biserica.

30. Că mădulării stătem ale trupului lui, din carnea lui, și din oasele lui.

31. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre mama sa, și se va lipi de muierile sa, și vor fi ane întru un trup.

32. Taina aceasta mare este: iar eu dic de Hristos și de biserica.

33. Deci dar și voi unul fiecare așa să își iubească pre muierile sa, ca pre sine; iar muierile să se teamă de Domnul.

CAPITOLUL VI

Deci, ascultați pre părinți întru Domnul, ca aceasta este cu dreptate.

2. Cinstiți pre tatăl tău și pre mama, care este porunca cea dintâi întru legătură.

3. Ca să îți fie bine, și să fii cu zile multe pre pământ.

4. Și voi părinți, nu vă urgiți pe fiii voștri, precum și Domnul urgiște pe ei întru adevăr și certarea Domnului.

5. Slugi, ascultați pre stăpâni voștri cel după trup, cu frică și cu tremur, precum și Domnul ascultă pre voi, ca și pre Hristos.

6. Nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cei ce vor să placă oamenilor; ci ca slugele lui Hristos, din suflet.

7. Cu bună voință slujindu-le,

ca Domnului, iar nu ca oamenilor.

8. Ștind că ori-ce bine va face fie-care, aceea va lua de la Domnul, ori robul, ori cel slobod.

9. Și voi, stăpânilor, iarăși aceste să faceți către dânsul, slăbind întru el, ca să vă iubească vostru Domn este în ceruri; și alegere de față nu este la dânsul.

10. Deci, frați mei, întăriți-vă întru Domnul, și întru puterea țării lui.

11. Îmbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva meșteșagurilor diavolului.

12. Căci nu ne este noă lupta împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, și a domniilor, și a stăpânilor întunereci, care întru veacul acesta împotriva cămii și rădăcinilor celor de sub cer.

13. Pentru aceea, lăsați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți să împotrivați aceluia care este întru toate isprăvindul să stăți.

14. Stați drept aceea, încingându-vă întru toate armele adevărului, și îmbrăcându-vă cu zăvoa dreptății.

15. Și încălcați întru gătirea evangheliului păcătoșii.

16. Pentru aceea, luați-vă întru toate săgețile vicleanului cele aprinse.

17. Și încălcați întru sabiea Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

18. Prin toată rugăciunea și cererea rugându-vă în toată vremea.

Întru Duhul, și la înșasi aceasta priveghiând cu toată răbdarea și, rugându-l pentru toți sfinții,

19. Și pentru mine, ca să mă se lăse mie cuvânt întru dăruirea gurei mele cu îndrăzneală, a arii a tairă evangheliei,

20. Pentru care fac some în legături, ca întru densă cu îndrăzneală să grăesc, precum mi se cuvine a gra.

21. Iar ca să știți și voi cele pentru mine, și ce fac, toate voă le va arăta Tihie iubitul frate și

credincioasa slugă întru Domnul:

22. Pre care pentru înșasi a aceasta l'am trimis la voi, ca să știți cele pentru noi, și ca să mădăreze inimele voastre.

23. Pace fraților, și dragoste cu credință, de la Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos.

24. Harul cu toți cari iubesc pre Domnul nostru Iisus Hristos întru nestricăciune. Amin.

1) Cătră Efesenii s'a scris de la Roma prin Tihie

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ FILIPPISENII

CAPITOLUL I.

Pavel și Timotei, slugile lui Iisus Hristos, tatilor sfințitor întru Hristos Iisus celor ce sânt în Filippi împreună cu episcopii și diaconii:

2. Har voă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțumesc Dumnezeui meu întru toată pămîntirea voastră.

4. Pururea întru toată rugăciunea mea pentru voi toți cu bucurie rugăciune făcînd.

5. Pentru împărțirea voastră

întru evanghelie din ziua d'întîi până acum.

6. Nădăduindu-mă la înșasi aceasta, că cel ce a început întru voi lucrul cel bun îl va săvîrși până la ziua lui Iisus Hristos.

7. Precum îmi este mie cu dreptate aceasta a cugeta pentru voi toți, pentru că vă am eu pre voi în inimă; și în legăturile mele, și în răspunsul și adevărarea evangheliei, cu mine împreună pătași harului voi toți fiind.

8. Că martur mie îmi este Dumnezeu, că vă iubesc pre voi toți

întru milostivirile lui Iisus Hristos.

9. Și de aceasta mă rog, ca dragostea voastră încă mai mult, și mai mult să prisosească întru cunoștință și întru toată priceperea;

10. Ca să ispități voi cele de folos; ca să fiți curați și fără de sminteală în ziua lui Hristos;

11. Plini fiind de roadele dreptăței, care sînt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

12. Iar voesc să știți voi, fraților, că cele pentru mine mai virtos spre sporul evangheliei au venit;

13. Așa căt legăturile mele s'au făcut arătate întru Hristos în tot divanul, și la cei-alți la toți;

14. Și cei mai mulți din frați întru Domnul, nădăduindu-se pentru legăturile mele, mai mult cutează fără de frică a grăi cu-vîntul.

15. Însă unii pentru pisma și priuirea, iar alții și din buna voință propoveduesc pre Hristos.

16. Unii din prigonire pre Hristos vestesc, nu curat, socotind că vor aduce necaz legăturilor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind că spre răspunsul evangheliei sînt pus.

18. Ce este dar? iată în tot chipul, ori prin pricină, ori prin adevăr Hristos se propoveduește, și întru aceasta mă bucur, și încă mă voi bucura.

19. Că știu că aceasta îmi va fi mie spre mîntuire prin rugă-

ciunile voastre, și prin darea Duhului lui Iisus Hristos,

20. După așteptarea și nădejdea mea, că întru nimic nu me voi rușina, ci că întru toată îndrăzneala, precum pururea, așa și acum se va mări Hristos în trupul meu, ori prin viață, ori prin moarte.

21. Că mie a vieții este Hristos, și a muri dobîndă

22. Iar dacă a vieții în trup, aceasta îmi este roada lucrului, și ce voi alege nu știu

23. Că sînt cuprins de amendoă, dorință avînd a mă slobozi și împreună cu Hristos a fi, mai bine cu mult mai virtos;

24. Iar a rămănei în trup, mai de folos este pentru voi

25. Și aceasta nădăduind, știu că voi rămănea și împreună voi petrece cu voi cu toți spre sporirea voastră și bucurarea credinței;

26. Ca lauda voastră să sporască întru Iisus Hristos întru mine, prin venirea mea iarăși cătră voi

27. Numai cu vrednicie după evanghelia lui Hristos să petreceți: ca ori venind și vedîndu-vă pre voi, ori neînd de față la voi, să aud cele pentru voi, că stați într'un dub, cu un suflet împreună nevoindu-vă pentru credința evangheliei;

28. Și neingrozindu-vă întru nimic de cei împotriviți, care aceluia este arătare a pierderii, iar voă a mîntuirii, și aceasta de la Dumnezeu

29. Că voă vi s'a dăruit pentru

Hristos, nu numai întru el a crede, ci și pentru dănsul a pătimi;

10. Aceeași luptă având care ați vădit întru mine, și acum audiți pentru mine.

CAPITOLUL II.

Deci de este vre-o mângâiere întru Hristos, de este vre-o voină bună a dragostei, de este vre-o împărtășire a Duhului, de este vre-o milostivire și îndurare,

2. Împliniți bucuria mea ca aceeași să cugetați, aceeași dragoste având un suflet fiind una cugetând.

3. Nimic făcând cu prigonire sau cu mârnie de artă, ci cu smerenie unul pre altul socotind a fi mai de cinste de cât pre sine.

4. Nu ale sale fie-care, ci și ale altora le-aveți să căutați.

5. Că aceasta sa se înțeleasă întru voi, care era și întru Hristos Iisus.

6. Care în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire a socotit a fi el întocma cu Dumnezeu.

7. Ci s'a desertat pre sine, chip de rob luând, întru asemănarea oamenilor făcându-se.

8. Și cu închipuirea aflându-se ca omul, s'a smerit pre sine, ascultător făcându-se până la moarte, iar moarte de cruce.

9. Pentru aceea și Dumnezeu, pre dănsul l'a prea înălțat, și l'a dăruit lui nume care este preste tot numele.

10. Că întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al

celor cerești, și al celor pământești, și al celor de desubț,

11. Și ca toată limba să mărturisească că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.

12. Deci, iubiții mei, precum pururea ați ascultat, nu numai precum când eram de față, ci cu mult mai virtos când sunt de parte, cu frică și cu cutremur mântu rea voastră o lărați.

13. Că Dumnezeu este care lucrează întru voi și ca să voiți și ca să săvârșiți, după bună voința sa.

14. Toate le faceți fără de cirtiri și fără de îndoiiri.

15. Ca să fiți fără de prihană și întregi, fiți lui Dumnezeu cu-răți în mijlocul neamului celui îndărătnic și răsvrătit, între cari străluciți ca niște luminători în lume.

16. Cuvântul vieții cuprindând, spre laudă mie în gloria lui Hristos, că nu îndesert am alergat, nici îndesert m'am ostenit.

17. Ci de mă și jertvesc pentru jertva și slujba credinței voastre, mă bucur, și împreună mă bucur cu voi cu toți.

18. Așijderea și voi vă bucurați, și împreună vă bucurați cu mine.

19. Că nădădu-se întru Domnul Iisus că pre timetei fără de zăbavă îl voiți trimete la voi, ca și eu să l'mi fac inima bună, înțelegând cele pentru voi.

20. Că pre mine n'am de un suflet cu mine, care cu tot dea-dînsul să se grijească de voi.

FILIPPIENI, III.

21. Că toți ale lor caută, iar nu ale lui Iisus Hristos.

22. Iar nevința lui o știți, că precum unui tată fiul, împreună cu mine a slujit întru evanghelie.

23. Pre acesta dar nădădu-se să l'trimet îndată, după ce voiți vedea cele pentru mine.

24. Iar am nădejde întru Domnul că și eu fără de zăbavă voi veni la voi.

25. Iar de nevoe lucru am socotit pre Epafrodit, fratele, și împreună lucrătorul, și ostașul cel d'impreună cu mine, iar al vostru apostol, și slujitor al trebei mele, a'l trimete la voi.

26. De vreme ce doria să vă vadă pre voi pre toți, și era mahnit, că ați auzit că a fost bolnav.

27. Că a fost bolnav aproape de moarte: ci Dumnezeu l'a miluit pre el; și nu numai pre el, ci și pre mine, ca nu întristare preste întristare să am.

28. Deci cum mai degrabă l'am trimis pre el, ca vădându-l pre el iarăși, să vă bucurați, și eu mai fără de mahnire sa fiu.

29. Primu-l, drept aceea, pre el întru Domnul cu toată bucuria; și pre unii ca aceștia întru cinste îi aveți.

30. Căci că pentru lucrul lui Hristos până la moarte s'a apropiat, nebăgând samă de viață, ca să împlinească lipsa voastră a slujbei celei către mine.

CAPITOLUL III.

D'aceia, frații mei, bucurați-vă întru Domnul. Aceeași a

scrie voă, mie nu m'î este cu lene iar voă de folos.

2. Păziți-vă de căini, păziți-vă de lucrătorii cei răi, păziți-vă de țiere.

3. Că noi sântem țierea-împrejur, cari cu duhul slujim lui Dumnezeu, și ne lăudăm întru Hristos Iisus, și nu ne nădăduim în trup.

4. Măcar că eu am nădejde și în trup. De se pare culva altuia a se nădădui în trup, eu mai mult.

5. Tatăl fiind împrejur a opta di, din neamul lui Israel, din seminția lui Veniamin, Evreu din Evrei; după lege Fariseu;

6. După rîvnă gonind biserică; după dreptatea cea din lege, făcându-mă fără de prihană.

7. Ci cele ce îmi erau mie dobîndi, acestea le am socotit pentru Hristos pagubă.

8. Iar mai virtos le și socotesc toate pagubă a fi pentru cîștigarea cunoștinței lui Hristos Iisus Domnului meu; pentru care de toate m'am păgubit, și le socotesc gunoaie a fi, ca pre Hristos sa cîștîdesc.

9. Și să mă află întru el, neavînd dreptatea mea cea din lege, ci ceea ce este prin credința lui Hristos, ceea ce este de la Dumnezeu dreptate întru credință.

10. Ca să l'cunosc pre el, și puterea învierii lui, și împărtășirea patimelor lui, închipuindu-mă cu moartea lui.

11. Că de rădăcină să ajungă la învierea morților.

FILIPPISENÎ, V.

12. Nu că acum am luat, sau acum sunt desăvârșit: eu gonesc, ca doară voi și ajunge într-o care, sunt și ajuns de Hristos I. Ius

13. Fraților, eu încă nu mă socotesc să fiu ajuns: ci numai una fac, cele din apoi uitându-le, și la cele din înainte întinându-mă,

14. La semn alerg, la răsplătirea chemării celei de sus a lui Dumnezeu întru Hristos I. Ius

15. Deci căți desăvârșit suntem, aceasta să gândim și dacă ceva într'alt chip gândiți, și această Dumnezeu va descoperi voă

16. Însă la ceea ce am ajuns, cu același dreptar să viețuim, aceeași să gândim

17. Fiți împreună următorii mie, fraților, și vă utați la cei ce așa umblă precum aveți pildă pre noi

18. (Pentru că mulți umblă, de carii de multe ori am dis voă, iar acum și plângând dic, că *sunt* răzmași crucei lui Hristos :

19. Al cărora sfârșit *este* pierderea, al cărora Dumnezeu *este* păntecele, și a cărora slavă *este* întru rușinea lor, carii cele pământești căută

20. Ca petrecerea noastră în ceruri *este* de unde și pre Mântuitorul așteptăm, pre Domnul nostru I. Ius

21. Care va schimba chipul trupului nostru ca să se facă în chipul trupului

slavei lui, duple lucrarea puterii ce are el de a și supune lui și toate.

CAPITOLUL IV.

Deci, frații mei cei iubiți și dragi, bucuria și cununa mea, așa stați întru Domnul, iubitor

2. Pre Evodia rog, și pre Sintihia rog, aceeași să gândească întru Domnul.

3. Încă te rog și pre tine, soțule iubite, ajută-le lor care împreună cu mine s'au nevoit întru evanghelie, și cu Clement, și cu cei-l-alți împreună lucrători ai mei, ale căror numi *sunt scrise* în cartea vieții.

4. Bucurați-vă pururea întru Domnul: și iarăși dic. Bucurați-vă.

5. Blandetele voastre să se facă ștute tuturilor oamenilor. Domnul aproape *este*

6. Nimic să nu vă grijiți; ci întru toate prin rugă și rugăciune cu mulțumită cererile voastre să fie cunoscute la Dumnezeu

7. Și pacea lui Dumnezeu, care covârșeste toată mintea, va păzi minile voastre și cugetele voastre întru Hristos Ius.

8. D'aceia, frații mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinșite, câte *sunt* drepte, câte *sunt* curate, câte *sunt* iubite, câte *sunt* de bună laudă; ori ce faptă bună, și ori ce laudă, acestea să gândiți

9. Cele ce ați învățat, și ați

FILIPPISENÎ, IV.

luat, și ați audiat, și ați vădut întru mine, acestea să le faceți și Dumnezeuul păcel va fi cu voi.

10. Și m'am bucurat întru Domnul foarte, căci iată oarecând ați înflorit a purta grija de mine; precum și purtați, dar n'ați avut vreme cu prilej.

11. Nu doară că pentru lipsa dic: că eu m'am deprins întru care sunt. îndestulat a fi.

12. Știu și a mă smeri, știu și a mă prisosi: întru tot și întru toate m'am învățat, și a mă sătura și a flămândi, și a avea de prisos și a fi lipsit.

13. Toate le pot întru Hristos, cel ce mă întărește,

14. Însă bine ați făcut, de v'ați făcut împreună părtași ne-cazului meu.

15. Și știți și voi Filippieni, că la începutul evangheliei, când am eșit din Machedonia, nici o biserică n'a făcut împăr-tășire cu mine în cuvânt de dare și de luare, fără numai voi singuri.

16. Că și în Tessalonie și o

dată și de două ori cele spre trebuința mea ați trimis.

17. Nu că doară caut darea, ci caut rodul cel prisositor spre folosul vostru.

18. Și am luat toate, și am de prisos: umpluto-m'am luând de la Epafrodit cele *trimese* de la voi, miros cu bună mireasmă, jertvă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeuul meu să implinească toată trebuința voastră după hogașea sa întru slavă prin Hristos Ius.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălul nostru slava în veșii veșilor. Amin.

21. Spuneți închinăciune la tot sfântul întru Hristos Ius. Închină-se voă frații carii sunt împreună cu mine.

22. Închină-se voă toți sfinți, mai ales cei din casa (hesarului).

23. Harul Domnului nostru Ius Hristos cu voi cu toți. Amin

Cătră Filippieni s'a scris de la Roma prin Epaf. 17

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ COLOSSENÎ.

CAPITOLUL I.

2. Celor ce sunt în Colosse sfinților și credincioșilor frați întru Hristos: Har voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Ius Hristos.

Pavel, apostol al lui Ius Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Timotei fratele,

3. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, pururea pentru voi rugându-ne.

4. Auzind credința voastră cea întru Hristos Iisus, și dragostea care areți către toți sfinții.

5. Pentru nădejdea cea grătită voă în ceruri, care ați auzit și mai înainte intru cuventul adevărului evanghelic.

6. Care este de față la voi, precum și în toată lumea; și este făcând rod, precum și întru voi, din ziua în care ați auzit, și ați cunoscut harul lui Dumnezeu întru adevăr.

7. Precum v-ați și învățat de la Epafraubitul, cel d'împreună slugă cu noi, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos,

8. Care ne a și arătat nouă dragostea voastră întru Duhul.

9. Drept aceea și noi, din care și am auzit *acestea*, nu încetăm pentru voi rugându-ne, și cerând ca să ve umpleți de cunoștința voastră lui, întru toată înțelegerea și înțelepciunea duhovnicească,

10. Ca să umblați voi cu vrednicie Domnului spre toată plăcerea, întru tot lucrul bun făcând roadă, și crescând întru cunoștința lui Dumnezeu;

11. Cu toată puterea întărindu-vă, după tăierea slavei lui, întru toată îngăduirea și îndelunga-răbdare cu bucurie,

12. Mulțumind Tatălui, celui care ne a învrednicit pre noi a fi

părtași al moștenirii sfinților întru lumină.

13. Care ne a izbăvit pre noi din stăpânirea întunerecului, și ne a mutat la împărăția Fiului dragostei lui.

14. Întru care avem răscum-părarea prin sângele lui, erierea păcatelor.

15. Care este chipul lui Dumnezeu celui nevădut, mai înteu născut de cât toată zidirea.

16. Căci printr'insul s'au zidit toate, cele din ceruri și cele de pre pământ, cele vădute și cele nevădute, ori scaunele, ori domniile, ori începătorile, ori stăpânirile: toate printr'insul și pentru densul s'au zidit.

17. Și el este mai înainte de toate, și toate întru densul sunt asedate.

18. Și el este capul trupului, bisericei; care este începătură, înteu născut din morți, ca să fie întru toate el cel înteu.

19. Că întru el bine a voit *Tatăl* să lăcuiască toată înfrumusețarea.

20. Și printr'insul să împacă toate spre sine, făcând pace prin sângele crucei lui; printr'insul, *dic*, ori cele de pre pământ, ori cele din ceruri.

21. Și pre voi, cari erați oarecând înstreinați și vrăjmași cu mintea întru lucruri rele, iar acum v'a împăcat,

22. În carnea trupului lui prin moarte, să vă pue pre voi sfinți și fără de prihană și nevinovați înainte sa:

23. De veți rămânea întru

credință întemeiați și întăriți, și nemișcați din nădejdea evangheliei, care ați auzit, ceea ce s'a propovedit la toată zidirea cea de sub cer, căreia m'am făcut eu Pavel slujitor;

24. Acum mă bucur întru patimele mele pentru voi, și împlinesc lipsele necazurilor lui Hristos în trupul meu pentru trupul lui, care este biserica:

25. Căreia m'am făcut eu slujitor, după economia lui Dumnezeu care mi s'a dat mie spre voi, să împlinesc cuvântul lui Dumnezeu;

26. *Adecă* taina cea ascunsă din veci și din neamuri, iar acum s'a arătat sfinților lui.

27. Căroră a voit Dumnezeu a le arăta care este bogăția slavei tainei acesteia întru Neamuri; care este Hristos întru voi, nădejdea slavei:

28. Pre care noi propovedim, stătuind pre tot omul, și învățând pre tot omul întru toată înțelepciunea; ca să punem de față pre tot omul desăvârșit întru Hristos Iisus.

29. Întru care mă și ostenesco, nevoindu-mă după lucrarea lui, care se lucrează întru mine întru putere.

CAPITOLUL II.

Pentru că voesc să știți voi câtă luptă am pentru voi, și pentru cel din Laodichia, și căți n'au vădut fața mea în trup;

2. Ca să se mângăle inimele

lor, tocmuți fiind ei întru dragoste, și spre toată bogăția încredințării înțelegerei, spre cunoștința tainei lui Dumnezeu, și a Tatălui, și a lui Hristos;

3. Întru care sunt toate vistierile înțelepciunii și ale cunoștinței ascunse.

4. Și aceasta *dic*, ca nu cineva să vă amăgească pre voi cu cuvinte plecătoare.

5. Că de și sunt cu trupul depărtat, dar cu duhul împreună cu voi sunt, bucurându-mă și văgând rîsul voastră, și tăierea credinței voastre întru Hristos.

6. Deci precum ați luat pre Hristos Iisus Domnul, întru densul să umblați.

7. Înfrăținați și zidiți fiind într'insul, și întărindu-vă întru credință, precum v-ați învățat, prinosind întru ea cu mulțumită.

8. Socotiți ca să nu vă fure pre voi cineva cu filosofia și cu înșelăciunea desartă, după pre danarea oamenilor, după stihile lumii, și nu după Hristos.

9. Căci întru densul lăcuieste toată plinirea Dumnezeirii întru preste.

10. Și sunteți întru densul plini, care este capul a toată începător ea și stăpânirea.

11. Întru care sunteți și tăeți împrejur cu tăiere-împrejur nefăcută de mână, întru desbrăcarea trupului păcatelor cărnei întru tăierea-împrejur a lui Hristos.

12. Îngropați fiind împreună

COLOSSENÎ, III.

cu e prin botez, întru care v'ați și sculat împreună prin credința lucrării lui Dumnezeu celui ce l'a sculat pre el din morți.

13. Și pre voi cați erați morți întru păcate și întru nețierea împrejur a trupului vostru, v'a înviat întru viața cu dănsul er-tându-vă voă toate greșalele.

14. Ștergînd cu doarmele zăpusul ce era asupra noastră care era protivnic voă, și pre acela l'a luat din mijloc, pironindu-l pre cruce.

15. Desbrăcînd începătorile și domniile, l'a vădit de față, arătându-i birniți pre dănsul întru dănsa.

16. Deci nimeni pre voi să nu vă judece pentru mîncare sau băutură, sau pentru parte a serbătorei, sau a lunii noue, sau a sambetelor.

17. Care sînt umbiă celor viitoare; iar trupul este al lui Hristos.

18. Nimeni pre voi să nu vă amăgească vînd prin smerenie și slujba ingerilor, la cele ce nu le a vînt cu mîndre amănînd însesert umflându-se din min- cea capului său.

19. Și neșind Capul, dintru care tot trupul prin încheietul și legătură prin mînd darea și un- deră din-se, crește creșterea lui Dumnezeu.

20. Deci de ați murit împreună cu Hristos despre stihile lumii, pentru ce ca cum ați fi viețuînd în lume primiți obi- ceiuri,

21. (Nu te atinge; nici gusta; nici pipăi).

22. Care sînt toate spre stricăciune prin obiceiuri, după poruncele și învățăturele oame- nilor?

23. Care sînt avînd cuvînt numai al înțelepciunii întru slujba cea din voia sa, și întru smerenie, și întru nepărtinirea trupului, nu în vre-o cinste spre sațul trupului.

CAPITOLUL III.

Deci dar de v'ați sculat împreună cu Hristos, cele de sus căutați, unde este Hristos șe- cînd d'a dreapta lui Dumnezeu.

2. Cele de sus gândiți, iar nu cele pămîntești.

3. Că ați murit, și viața voa- stră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, viața noastră, atunci, și voi cu dănsul împreună ve veți arăta întru slavă.

5. Drept aceea, omoriți mă- dularile voastre cele de pre pămînt; curviea, necurăția, pa- tima, pofta cea rea, și lăcomia, care este supre idolor.

6. Pentru care vine mânia lui Dumnezeu preste fiili neas- cutărei.

7. Între care și voi oare-cînd ați umblat, cînd v'equați întru acela.

8. Iar acum lepădați-le și voi acelea toate; mânia, iușmea, răutatea, hula, cuvîntul de ru- șine din gura voastră.

COLOSSENÎ, IV.

9. Nu grăiți minciună unul către altul, desbrăcîndu-vă de omul cel vechi împreună cu faptele lui;

10. Și îmbrăcîndu-vă întru cel nou, care se înnoește spre cu noștință după chipul celui ce l'a zidit pre el:

11. Unde nu este Ellin nici ludeu, țără-împrejur și nețere-împrejur, Varvar, Schit, rob și slobod: ci toate și întru toți Hristos.

12. Deci îmbrăcați-vă ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, întru milostivirile îndură- rilor, întru bunătate, întru sme- renie, întru blîndețe, întru în- delunga-răbdare;

13. Suferînd unul pre altul, și erlînd unul altuia de are cîeva împotriva cuiva piră: precum și Hristos a ertat voă, așa și voi.

14. Iar preste toate acestea îm- brăcați-vă în dragoste, care este legătura săvîșirei.

15. Și pacea lui Dumnezeu să stăpînea-că întru inimile voastre, la care și chemați sîn- teți într'un trup; și mulțumi- tori ve faceți.

16. Cuvîntul lui Hristos să lăcească întru voi bogat întru toată înțelepciunea; învățându- vă și înțelîndu-vă pre voi în- șir-vă cu psalm și cu laude și cu cîntări duhovnicești, cu har cîntînd întru inimile voastre Domnului.

17. Și tot ori-ce faceți, cu cu- vîntul sau cu lucrul, toate să faceți întru numele Domnului

Iisus, mulțumînd lui Dumnezeu și Tatălui prin el.

18. Muleri, plecați-vă bărbaț- lor voștri, precum se cuvine în- tru Domnul.

19. Bărbați iub-i-vă muerle voastre, și nu ve amăriți asu- pra lor.

20. Feciori, ascultați pre pă- rinți voștri întru toate: că a- ceasta este bine plăcută întru Domnul.

21. Părinți, nu ve urgisiți pre fiili voștri întru mînie, ca să nu se mâhnească.

22. Slugi, ascultați pre stă- pînii voștri cei după trup întru toate, nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cei ce vor să placă oamenilor; ci întru dreptatea inimei, temîndu- vă de Dumnezeu.

23. Și tot ori-ce faceți, din suflet să faceți, ca Domnului, iar nu ca oamenilor;

24. Ștînd că de la Dumnezeu veți lua răsplătirea moștenirei: că Domnului Hristos slujiiți.

25. Iar cel ce face nedreptate, va lua aceea ce a făcut cu ne- dreptate: și alegere de față nu este.

CAPITOLUL IV.

Stăpînii, ce este cu dreptul și ce este tocmeala slugelor să dați; ștînd că și voi aveți Domn în ceruri.

2. La rugăciune așteptați, pri- vegh ați întru dănsa cu mulțu- mită,

3. Rugându-vă împreună și

pentru noi, ca Dumnezeu să deschidă noă ușa cuvântului, să grăimă taina lui Hristos, pentru care sunt și legat

4. Ca să o arăt pre ea, precum se cade mie a grăi.

5. Cu înțelepciune să umblăți către cei de afară, vreme răscumpărând.

6. Cuvântul vostru tot dea-una să fie cu har, dres cu sare, ca să știți cum se cade voă a răspunde fie-căruia

7. Cele despre mine toate le va spune voă Tihie iubitul frate și credinciosul slujitor și d'împreună slugă întru Domnul.

8. Pre care l'am trimis la voi pentru însăși aceasta, ca să știe cele pentru voi, și să mângăie minile voastre;

9. Împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi. Toate vor spune voă cele de aici

10. Închină-se voă Aristarh cel împreună cu mine robul, și Marco, nepotul lui Varnava, (de care ați luat porunci, de va veni la voi să l'primiți pre dânsul.)

11. Și Iesus ce se cheamă Iust, carl' sunt din tăerea-împrejur. Aceștia singuri sânt împreună

cu mine lucrători spre împărăția lui Dumnezeu, carl' mi a fost mie mângăiere.

12. Închină-se voă Epafra, care este dintre voi, sluga lui Hristos, care se nevoește pururea pentru voi întru rugăcuni, ca să stați desăvârșit și impliți întru toată voia lui Dumnezeu.

13. Ca mărturisesc de dânsul, că are rîvnă multă pentru voi, și pentru cei din Laodichia și din Ierapo

14. Închină-se voă Luca doctorel cel iubit, și Dimas

15. Spuneți închinăciune fraților celor din Laodichia, și lui Nifan, și bisericii celei din casa lui

16. Și dacă se va ceta epistolea aceasta de către voi, faceți ca să se cetească și în biserica Laodichienilor, și cea scrisă din Laodichia și voi să o cetați

17. Și diceți lui Arhip, Socoțestul sluga care a luat întru Domnul, ca să o implinești

18. Închinăciunea cu mâna mea a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de legăturile mele. Harul cu voi. Amin

*) Cătră Colosensi s'a scris de la Roma prin Tihie și Onisim

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA INTEIŪ CĂTRĂ TESSALONICHENI.

CAPITOLUL I

Pavel, și Siluan, și Timotei, bisericii Tessalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl, și întru Domnul Iisus Hristos: Har voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțumim lui Dumnezeu pururea pentru voi toți, pomenire de voi făcând în rugăciunile noastre:

3. Neînțat aducându-ne aminte de lucrul credinței voastre, și de osteneala dragostei, și de răbdarea nădăjduirei întru Domnul nostru Iisus Hristos, înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru,

4. Ștind, iubiților frați, de la Dumnezeu alegerea voastră.

5. Căci evanghelia noastră nu s'a făcut la voi numai în cuvânt, ci și întru putere, și întru Duhul Sfînt, și întru adevărare multă; precum știți în ce chip am fost între voi pentru voi.

6. Și voi următorii noă v'ați făcut, și Domnului, primind cuvântul întru necaz mult, cu bucuria Duhului Sfînt:

7. Atîta cât v'ați făcut voi pildă tuturilor celor ce cred în Macedonia și Ahaia.

8. Că de la voi s'a vestit cuvântul Domnului nu numai în Macedonia și Ahaia, ci și în tot locul credința voastră cea întru Dumnezeu a eșit, cât nu trebuie să mai grăim noi ceva

9. (Că aceea de noi s'a auzit de intrare am avut la voi, și cum v'ați întors la Dumnezeu de la idoli, a slujii Dumnezeului celui viu și adevărat:

10. Și a aștepta pre Fiul lui din ceruri, pre care l'a înviat din morți, adevăat pre Iisus, care ne izbăvește pre noi de mînia cea viitoare

CAPITOLUL II

Că voi singuri știți, fraților, intrarea noastră la voi că n'a fost deșartă:

2. Ci înteră pătimind, și ocăriți fiind, precum știți în Filipii, am îndrăzmit întru Dumnezeu nostru a grăi către voi evanghelia lui Dumnezeu cu multă nevoită.

3. Că îndemnarea noastră nu este dintru înșelăciune, noi din necurăție, nici cu vicloșag

4. Ci precum ne am adevărit de la Dumnezeu a fi credincioși a primi evanghelia, așa grăim;

I. TESSALONICHENI, III.

nu ca cum am plăcea oamenilor, ci lui Dumnezeu, celui ce cearcă inimele noastre.

5. Că nici odată într-un cuvânt de măgurile am fost la voi, precum știți, nici prin prilej de laconie Dumnezeu este martur.

6. Noi căutând de la oameni slavă, nici de la voi, nici de la alii, măcar că puteam să ne fim voia cu greutate ca apostolii lui Hristos.

7. Ci am fost cu înșe în mijloc vostru, precum și aici încăldește pre fiul săi.

8. Așa tundu-ne de voi, bine voiam a vă da voia nu numai evanghelia lui Dumnezeu ci încă și fetele noastre, pentru căci ați fost roși și.

9. Că vă aduceți aminte, fraților, de ostenele noastre și de nevoite: că ziua și noaptea lucrând, ca să nu îngreulăm pe cineva din voi, am propovăduit vă evanghelia lui Dumnezeu.

10. Voi sunteți marturi, și Dumnezeu, cum cu sfințenie și cu dreptate și fără de prihană am fost voia celor ce ați crezut.

11. Precum știți că pre mulț care din voi, ca și părinți pre fiu și i-am rugat să vă mângâie.

12. Și am mărturisit ca să umblați voi cu vrednicie lui Dumnezeu, care vă cheamă pre voi într-o sa împărăție și slavă.

13. Drept aceea și noi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, căci fiind voi cuvântul auzit de Dumnezeu de la noi, ați primit nu cuvânt al oamenilor, ci

precum este adevărat, cuvântul lui Dumnezeu, care se și lucrează într-un voi cel ce credeți.

14. Că voi, fraților, următorii v-ați făcut bisericilor lui Dumnezeu celor ce sunt în Iudeea într-un Hristos Iisus: căci aceleași ați pățit și voi de la cei de un neam cu voi, precum și aceia de la Iudei.

15. Căci și pre Domnul Iisus au omorât, și pre proorocii lor, și pre noi ne au gonit; și lui Dumnezeu nu sunt plăcuți, și tuturor oamenilor stau împotrivă.

16. Căci ne opresc pre noi să nu grăm Neamurilor ca să se mântuească, ca să și împlinim că păcatele lor pururea: ci a sosit asupra lor mânia până în sfârșit.

17. Iar noi, fraților, rămânând sirimanți de către voi la vreme de un ceas cu fața, nu cu inima, mai mult ne am sîrguit a vedea fața voastră cu mare dorință.

18. Pentru aceea am vrut să venim la voi, eu adevărat Pavel, și odată și de două ori, ci ne a împiedicat Satana.

19. Căci care este nădejdea noastră, sau bucuria, sau cunună laudei? Aă nu și voi veți fiina cea Domnului nostru Iisus Hristos într-o lui venire?

20. Că voi sunteți slava noastră și bucuria.

CAPITOLUL III.

Drept aceea, mai mult neputând răbda, bine am voit a rămănea în Atena singuri.

2. Și am trimes pre Timotei,

I. TESSALONICHENI, IV.

frațele nostru, și slujitorul lui Dumnezeu, și ajutorul nostru într-un evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească pre voi, și să vă mângâie într-un credința voastră.

3. Ca nici unul să nu se clătească într-un scribele acestea: că singuri știți că spre aceasta suntem puși.

4. Căci când am fost la voi, am dis voia mai înainte că vom să avem scribe; precum a și fost, și știți.

5. Drept aceea, și eu nerăbdând mai mult, am trimes ca să cunoască credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit pre voi cel ce ispitește, și să fie în zadar osteneala noastră.

6. Iar acum venind Timotei la noi de la voi, și bine-vestind noastră credința și dragostea voastră, și cum că aveți pomenire bună de noi pururea, dorind a ne vedea pre noi, precum și noi pre voi.

7. Pentru aceasta ne am mângâiat, fraților, de voi într-un tot neacaz și nevocea noastră pentru credința voastră:

8. Că acum noi vă suntem, dacă stați voi într-un Domnul.

9. Că ce mulțumim vom putea da lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru;

10. Noaptea și ziua preste măsură rugându-ne ca să vedem fața voastră, și să împlinim lipsele credinței voastre?

11. Iar însuși Dumnezeu și

Tatăl nostru, și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea noastră către voi.

12. Și pre voi Domnul să vă înmulțască și să vă prisosească cu dragostea unuia spre altul, și spre toți, precum și noi spre voi.

13. Ca să întărească inimele voastre fără prihană într-un sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru, într-un venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sfinții lui.

CAPITOLUL IV.

Dacă fraților, ve rugăm pre voi să vă îndemnați într-un Domnul Iisus, precum ați luat de la noi în ce chip se cuvine voia a umbla și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai mult.

2. Că știți ce porunci am dat voi prin Domnul Iisus

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră, a vă feri voi de toată curviea:

4. A știți fie-care din voi a și stăpân. Vastul său într-un sfințenie și cinste?

5. Nu într-un patimă de poftă ca și păgânii cărui nu cunoșc pre Dumnezeu:

6. A nu trece și a se lăcomi în lucru asupra fratelui său: de vreme ce răsplătitor este Domnul pentru toate acestea, precum și mai înainte am dis voia și am mărturisit.

7. Ca nu ne achemat pre noi Dumnezeu pre necurăție ci pre sfințenie.

8. Drept aceea, cel ce delă-

I. TESSALONICHENI, V.

mează, nu pre om defăimează, ci pre Dumnezeu, care a dat Duhul sŃu cel sŃint intru noi.

9 Iar pentru iubirea de fraŃi, nu trebuieŃe a serie voă: că singuri voi sŃnteŃi învăŃaŃi de la Dumnezeu ca să iubiŃi unul pre altul.

10 Pentru ca și faceŃi aceea spre toŃi fraŃi cari sŃnt in toată Macedonia: iar vŃ rugăm pre voi, fraŃilor, să adăogaŃi mai mult

11 Și ca dragoste să vŃ nevoiti ca să iŃi cu liniŃe, și să faceŃi ale voastre, și să lucraŃi cu mâinele voastre, precum am poruncit voă;

12. Ca să umblaŃi cu bun chip cătră cei de afară, și de nimic să nu aveŃi trebuinŃă.

13. Iar nu voiŃ să nu ŃiŃi voi, fraŃilor, pentru cei ce au adormit, ca să nu vŃ întristaŃi, ca și cei-l-aiŃ cari n-au nădejde

14. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înv. at, așa și Dumnezeu pre cei adormiŃi intru Iisus, aduce-l-va împreună cu el

15. Că aceasta gră. m voă cu cuvântul Domnului, că noi cei vŃ cari vom fi rămași intru venirea Domnului nu vom întrece pre cei adormiŃi.

16. Că însuși Domnul intru por. încă cu glasul arhanghelului și intru trîmbiŃa lui Dumnezeu se va pogori din cer: și cei morŃi intru Hristos vor învia întîi.

17. După aceea noi cei vii cari vom fi rămași, în preună cu dŃnșii ne vom răpi în nori, intru întîmpinarea Domnului în

văzduh: și așa pururea cu Domnul vom fi

18. Drept aceea mîngăieŃi-vă unul pre altul cu cuvintele acestea.

CAPITOLUL V.

Iar de ani și de vremi, fraŃilor, nu aveŃi trebuinŃă să scriu voă

2. Că inși-vă adevărat ŃiŃi că dŃoa Domnului ca un fur noaptea așa va veni.

3. Căci cînd vor dice. Pace și liniŃe, atunci fără de veste va veni preste dŃnșii perirea, ca și durerea aceleia ce are în pîntece; și nu vor scăpa.

4. Iar voi, fraŃilor, nu sŃnteŃi intru întunerec, ca să vŃ apuce dŃoa aceea ca un fur.

5. Că voi toŃi fiți ai luminei sŃnteŃi, și fiți ai Ńilei: nu sŃntem ai nopŃei, nici ai întunericului

6. Drept aceea să nu dormim, ca și cei-l-alti; ci să priveghiam și să fim trezi.

7. Că cei ce dorm noaptea dorm; și cei ce se îmbată noaptea se îmbată

8. Iar noi ai Ńilei fiind, să fim trezi, îmbrăcându-ne în zaoa credinŃei și a dragostei; și în coiful nădejdei de mîntuire

9. Că nu ne a pus pre noi Dumnezeu spre mîrie ci spre dîndîndea mîntuirii din Domnul nostru Iisus Hristos,

10. Care a purt pentru noi, ca cîi de voi să priveghia, ori de

I. TESSALONICHENI, V.

vom dormi, împreună cu el să viețuim

11. Pentru aceea mîngăieŃi unul pre altul, și zidiŃi unul pre altul, precum și faceŃi.

12. Și vŃ rugăm pre voi, fraŃilor, să cunoaŃteŃi pre cei ce se ostenesec între voi, și pre mai marii voștri intru Domnul, și pre cei ce vŃ învăŃă pre voi;

13. Și să i aveŃi pre dŃnșii de prisosit intru dragoste pentru lucrul lor. Pace să aveŃi între voi.

14. Și vŃ rugăm pre voi, fraŃilor, sfătuiŃi pre cei fără de rînduială, mîngăieŃi pre cei pușni la suflet, sprijiniŃi pre cei nepuŃincioși, fiŃi îndelung-răbdători spre toŃi.

15. SocotiŃi să nu răsplătească cineva cui va rău pentru rău; ci pururea cele bune să urmaŃi, și spre voi unul spre altul, și spre toŃi.

16. Pururea vŃ bucuraŃi.

17. NeîncetaŃ vŃ rugaŃi.

18. Intru toate mulțamiŃi: căci aceasta este voia lui Dumnezeu intru Hristos Iisus spre voi.

19 Duhul să nu vŃ stingăŃi
20 Proorociile să nu le defă. maŃi.

21. Toate să le ispiŃiŃi, ce este bun să ŃineŃi.

22. De tot felul de lucru rău să vŃ feriŃi

23. Iar însuși Dumnezeu pă. cei să vŃ sŃntească pre voi intru toate desăvârșit; și intru tot întreg duhul vostru și sufletul și trupul fără de prihană intru venirea Domnului nostru Iisus Hristos să se păzească

24. Credincios este cel ce v'a chemat pre voi, care va și face.

25. FraŃilor, rugaŃi-vă pentru noi

26. SpuneŃi închinăciune fraŃilor tutulor cu sărutare sŃintă.

27. Juru-vă pre voi intru Domnul ca să se cetească epistolea aceasta tutulor sŃinŃilor fraŃi.

28. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi. Amin

Cea întîi epistolă cătră Tessaloniceni s'a scris de la Atina

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA A DOA CĂTRĂ TESSALONICHENI.

CAPITOLUL I

Pavel, și Silvan, și Timotei, bisericei Tessalonicenilor intru Dumnezeu Tatăl nostru și intru Domnul Iisus Hristos:

2. Har voă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

3. A mulțumim, ătorî sŃntem lui Dumnezeu pururea pentru voi, fraŃilor, pentru ce cuv. ne,

II. TESSALONICHENI, II

căci mult crește credința voastră, și se înmulțește dragostea a unuia fie-cărui dintre voi spre alul.

4. Atăta cât și noi singuri întru voi ne laudăm în bisericile lui Dumnezeu pentru răbdarea voastră și credința întru toate gonirile voastre și necazurile care suferiți:

5. Spre arătarea dreptei judecăți a lui Dumnezeu, ca să vă învredniciți voi împărăției lui Dumnezeu, pentru care și pătimiți.

6. De vreme ce cu dreptate este la Dumnezeu a răsplăti necaz celor ce s'îi necăjesc pre voi.

7. Și voă celor necăjiți odihnă eu voi, întru arătarea Domnului Iisus din cer cu înșirul puterii sale.

8. Cu văpae de foc dând izbîndă celor ce nu cunosc pre Dumnezeu, și celor ce nu ascultă evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Caril va lua muncă pierirea cea vecinică de la fața Domnului, și de la slava puterii lui.

10. Când va veni să se proslăvească întru sfinții săi, și să se facă minunat întru toți credincioșii că s'au crezut mărturia noastră întru voi în ziua aceea.

11. Pentru care ne și rugăm pururea pentru voi, ca să vă învrednicească pre voi Dumnezeu nostru chemărele sale, și să înălțăm la toată ziua voastră bunătațel sale, și lucrul credinței întru putere.

12. Ca să se proslăvească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, și voi întru el, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

CAPITOLUL II

Și vă rugăm pre voi, fraților, pentru venirea Domnului nostru Iisus Hristos, și pentru a noastră adunare la densul.

2. Ca nu degrab să vă clătiți voi din minte, nici să vă spăimântați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistole ca cum ar fi trimise de la noi, cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească cineva pre voi nici într'un chip; că *aceia și nu va veni* de nu va veni mai întîrî depărtarea, și de nu se va arăta omul păcatului, fiul perirei;

4. Protivnicul cel ce se înalță mai pre sus de tot cel ce se dice Dumnezeu, să se cinstescă, așa cît să șadă el în biserică lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu arătându-se pre sine cum că ar fi el Dumnezeu.

5. Ați nu vă aduceți aminte că încă fiind eu la voi acestea am spus voă?

6. Și acum ce îl oprește știți, ca să se arate el la vremea sa.

7. Că iată tama fără-de-legei se lucrează. Numai cel ce oprește acum va opri până se va lăsa din mijloc.

8. Și atunci se va arăta acel fără-de-lege, pre care Domnul îl va omori cu duhul gurei sale,

II. TESSALONICHENI, III

și îl va pierde cu arătarea venirei sale:

9. Pre acela, a cărui venire este după lucrarea Satanei întru toată puterea și semne și minuni mincinoase,

10. Și întru toată amăgirea nedreptăței întru cei peritori; pentru că dragostea adevărului n'au primit ei ca să se mântuească.

11. Și pentru aceea va trimite lor Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să creacă ei minciunei:

12. Ca să se judece toți cari n'au crezut adevărului, ci au bine voit întru nedreptate.

13. Iar noi datorî sîntem pururea a mulțumii lui Dumnezeu pentru voi, fraților iubii de Domnul, căci v'au ales pre voi Dumnezeu din început spre mîntuire întru sfîntura Duhului și întru credința adevărului.

14. La care v'au chemat pre voi prin evanghelia noastră, spre căstigare a slavei Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Drept aceea, fraților, stați, și țineți predaniile care v'au învățat, ori prin cuvânt, ori prin epistolia noastră.

16. Iar înșuși Domnul nostru Iisus Hristos, și Dumnezeu și Tatăl nostru, care ne a iubit pre noi, și ne a dat mîngăiere vecinică și nădejde bună prin har,

17. Să mîngăie inimile voastre, și să vă întărească pre voi întru tot cuvîntul și lucrul bun.

CAPITOLUL III

D'aceia, rugați-vă, fraților, pentru noi, ca cuvîntul Domnu-

lui să curgă și să se slăvească, ca și întru voi:

2. Și ca să ne izbăvim de oamnei cei răi și videni că au să vină asupra noastră în ziua.

3. Că credincios este Domnul, care se mîntuiește pre voi, și vă va păzi de cel viclean.

4. Iar avem nădejde întru Domnul de voi, că cele ce poruncim voă, și faceți, și le veți face.

5. Iar Domnul să înbeteze minile voastre spre dragostea lui Dumnezeu, și răbdarea lui Hristos.

6. Și poruncim voă, fraților, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți voi de tot fratele ce umblă fără de rîndueală, și nu după predania care a luat de la noi.

7. Căci înși-vă știți cum se cade voă să urmați noă, că noi n'am umblat fără de rîndueală întru voi.

8. Nici în daru că ne am mîncat de la cineva; nici întru osteneală și nevoată noaptea și ziua lucrînd, ca să nu îngreuiăm pre cineva din voi;

9. Nu că doară n'avem putere, ci ca pre noi chip să ne dăm voă ca să ne urmați noă.

10. Că și când eram la voi, aceasta porunciam voă, că dacă nu voește cineva să lucreze, nici să mînanțeze.

11. Că auzim că oare-caril umblă la voi fără de rîndueală, nimic lucrînd, ci iscodind.

12. Și unora ca acestora poruncim și îi rugăm întru Dom-

II. TESSALONICHENI, III

nul nostru Iisus Hristos, ca cu liniște lucrând. să și mănânce pâinea lor.

13. Iar voi, fraților, nu slăbiți a face bine

14. Iar de nu ascultă cineva de cuvântul nostru pre acela prin epistolă, să-l însemnați, și să nu vă însoțiți cu el, ca să se rușineze.

15. Și să nu vă socotiți ca pre

un vrăjmaș, ci să vă învățați ca pre un frate.

16. Și însuși Domnul păcii să vă dea voastră pace pururea în tot chipul. Domnul fie cu voi cu toți.

17. Închinăciunea cu mâna mea a lui Pavel, care este semn în toate epistolele așa-cu-vă.

18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți. Amin.

Cea a doua epistolă către Tesaloniceni s'a scris de la Atina.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA ÎNTEIĂ CĂTRĂ TIMOTEI

CAPITOLUL I.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos după porunca lui Dumnezeu Mântuitorului nostru, și a Domnului Iisus Hristos, nădejdei noastre.

2. Lui Timotee, adevăratului fiu întru credință: Har, milă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Precum te am rugat să rămâi în Efes, când mergeam în Macedonia, ca să poruncești unora să nu învețe într'alt chip.

4. Nici să te aminte la basme și la numere de neamuri fără de

sfârșit, care fac întrebări mai virtuoase de cât zidirea lui Dumnezeu cea întru credință, așa să faci.

5. Iar sfârșitul poruncei este dragostea din inimă curată, și din știință bună, și din credință neșfârșită.

6. De la care unii rătăcind s'au întors la cuvinte deșerte;

7. Vriind a fi învățători de lege, neînțelegând nici cele ce grăiesc, nici pentru cele ce se întăresc.

8. Ci știu că legea este bună, de o ține cineva după lege;

9. Ștind aceasta, că dreptului lege nu este pusă, ci celor fără de lege și nesupuși, necredin-

I. TIMOTEI, II.

ciilor și păcătoșilor, nedreptăților și spurcărilor, ucigătorilor de tată și ucigătorilor de mamă, ucigătorilor de oameni,

10. Curvarilor, sodomienilor, tâlharilor, minciunoșilor, celor ce se jură strîmb, și oricare alt se împotrivesc învățăturii celei sănătoase;

11. După evanghelia slavei a fericitului Dumnezeu, care mi s'a încredințat mie.

12. Și mulțumesc celui ce m'a întărit pre mine lui Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m'a socotit, puindu-mă întru slujbă;

13. Pre mine cel ce eram mai înainte hulitor, și gonitor, și ocaritor: ci am fost miluit, că neglijînd am făcut oîntre necredință.

14. Și prea s'a umplut harul Domnului nostru cu credință și dragostea cea întru Hristos Iisus.

15. Credincios este cuvântul, și de toată primirea vrednic, că Hristos Iisus a venit în lume să mântuească pe cei păcătoși. Întru cari cei d'întîi sunt eu.

16. Ci pentru aceasta am fost miluit, ca întru mine întîi să arate Iisus Hristos toată îndelunga-răbdare, spre pildă celor ce vor să creadă întru dînsul spre viața cea vecinică.

17. Iar împăratului veacurilor, celui nescricăcios, celui nevătădat, unuia prea înțeleptului Dumnezeu. fie cinste și slavă în vecii vecilor. Amin.

18. Această poruncă îți încredințez ție, fiule Timotee, după porocile care s'au făcut mai

înainte spre tine, ca să te oștești întru inșele bună oștire.

19. Avînd credință, și bună știință; care unii lepădându-o, din credință au cădat.

20. Dintru cari este Imeneu și Alecsandru; pre cari l'am dat Satanei, ca să se învețe a nu huli.

CAPITOLUL II

Deci rogu-te mai înainte de toate să faci rugămintă cerească, făgăduințe, și mulțumite pentru toți oamenii.

2. Pentru împărați, și pentru toți cari sînt întru dregătorii; ca să petrecem viața liniștită și cu odihnă întru toată buna credință și curăție.

3. Că acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu Mântuitorului nostru;

4. Care voeste ca toți oamenii să se mântuească, și la cunoștința adevărului să vie.

5. Că unul este Dumnezeu unul și mijlocitor întru Dumnezeu și între oameni, omul Iisus Hristos.

6. Care pre sine însuși s'a dat preț de răscumpărare pentru toți, mărturisirea în vremile sale.

7. Întru care sînt pus eu propoveditor și apostol, (adevărul că întru Hristos, nu mint,) învățător Neamurilor întru credință și întru adevăr.

8. Voesc dar ca să se roage bărbații în tot locul, ridicân-

du-și mâinele curate, fără de mâine și fără de îndoire.

9. Așijderea și mizerile cu podoabă de cinste, cu șială și cu întreagă înțelepciune să se împodobească pre sine; nu cu împletiturile părului, sau cu aur, sau cu mărgăritari, sau cu haine scumpe

10. Ci (precum se cuvine mizerilor celor ce se făgăduiesc temerei de Dumnezeu) cu fapte bune

11. Muzerea întru tăcere să se învețe cu toată ascultarea

12. Iar mizerii să n-aveți nu dați voie, nici a-și stăpâni bărbatul, ci să fie întru tăcere

13. Că Adam înteu s'a zidit, apoi Eva.

14. Și Adam nu s'a amăgit, iar muzerea amăgindu-se a lost întru călcarea poruncei

15. Dar se va mântui prin nașterea de fiu, de vor petrece întru credință și întru dragoste și întru sfințire cu întreagă înțelepciune

CAPITOLUL III.

Credincios este cuvântul, De poștește cineva episcopie, bun lucru poștește

2. Insa se cade episcopului să fie fără de prihană, al unei mizeri bărbat, priveshitor, întreg la minte, cucernic, iubitor de streini, învățător;

3. Nebeșiv, negrabnic a bate, neagonisitor de dobindă urită; ci blând, nesfadnic, neubitor de argint;

4. Casa sa bine chivernisindu-și, feciori având ascultători cu toată cucerniceia,

5. (Că de nu știe cineva a-și chivernisi casa sa, cum de biserică lui Dumnezeu va purta grijă?)

6. Nu de curând botezat fiind, ca nu umflându-se, în osinda diavolului să cadă.

7. Și se cade lui și mărturie bună să aibă de la cei din a țară; ca nu în ocară să cadă și în cursa diavolului,

8. Diaconii așijderea cucernici să fie, nu îndoii la cuvânt, nebeșori de vin mult, neagonisitori de dobindă urită,

9. Ci având taina credinței întru știință curată.

10. Și aceștia să se ispilească înteu; după aceea să se diaconiască, fără de prihană fiind

11. Mizerile lor așijderea să fie cucernice, neclăvesitoare, nelimbue, treze, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie al unei mizeri bărbat, feciori bine chivernisindu-și, și casele lor.

13. Că cei ce slujesc bine treaptă bună lor-și își dobîndesc, și multă îndrăznire întru credința cea întru Hristos Iisus.

14. Aceștia scriu-ți, având nădejde că voi veni la tine fără zăbavă:

15. Iar de mă voi zăbăvi, ca să știu cum trebuie în casa lui Dumnezeu a petrece, care este biserică Dumnezeului celui viu, stâlp și întărire a adevărului.

16. Și cu adevărat mare este

I. TIMOTEI, IV, V.

taina bune credințe. Dumnezeu folositoare având făgăvănță a vieții acestor de acum, și a celei viitoare

9. Credincios este cuvântul și de toată primirea vrednic.

10. Că spre aceasta ne și ținem și sântem ocăriți, căci am nădăjduit întru Dumnezeu cel viu, care este Mântuitor tuturor oamenilor, și mai virtos celor credincioși

11. Poruncește acestea și învăță

12. Nimeni tinerețele tale să nu le deașina; ci te fă pildă credincioșilor cu cuvântul, cu petrecerea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția.

13. Până ce voi veni, rea aminte la cetirea, la mângâierea, la învățătura

14. Nu fii neabăgător de samă de darul ce este întru tine, care ți s'a dat prin proroc; cu punerea mâinilor propeei.

15. De acestea să gândești; întru acestea fii ca procopeala ta să fie arătată întru toți.

16. Păzește-te pre tine însuși, și învățătura; și rămâi întru acestea: că acestea făcând și pre tine te vei mântui, și pre cei ce te vor asculta.

CAPITOLUL V.

Pre cel bătrân să nu-l înfruntez, ci să îndeamnă ca pre un părinte; și pre cei mai tineri ca pre niște frați;

2. Pre cele bătrâne ca pre niște măice; pre cele tinere ca pre niște surori, întru toată curăția.

CAPITOLUL IV.

Iar Duhul arătat grăește, că în vremile cele de apoi se vor depărta unii de la credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare, și la învățăturele cele drăcești.

2. Ale celor ce întru fătărie grăesc minciuni; fiind arși la a lor știință;

3. Oprind a se însura, și poruncind a se feri de bucatele, care Dumnezeu le a făcut spre împărțire cu mulțumită celor credincioși și caril cunosc adevărul.

4. De vreme ce toată făptura lui Dumnezeu este bună, și nimic nu este de lepădat, care se rea cu mulțumită:

5. Că se slujește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Aceștia toate de le vei spune fraților, bună slugă vei fi lui Iisus Hristos, hrânindu-te cu cuvintele credinței și ale bune învățături, căreia ai urmat.

7. Iar de basmele cele spurcate și băbești te ferește, și te nevoește pre tine spre buna-credință

8. Că nevoința cea trupască spre puțin este folositoare: iar buna-credință spre toate este

I. TIMOTEI, V.

3. Pre văduve cinstește, pre cele ce sînt cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vre-o văduvă are feciori sau nepoți, să se învețe înțelii a-și chivernisi casa sa întru buna-credință, și să dea răsplătiri părților lor, că aceasta e-
bună și primă înaintea lui Dumnezeu.

5. Iar cea cu adevărat văduvă și singură lăsată, nădăduște întru Dumnezeu, și se zăbăvește întru rugăciuni și în cereri noaptea și ziua.

6. Iar cea ce petrece întru desfătare de vie este moartă.

7. Și acestea poruncește, ca fără de prihană să fie.

8. Iar dacă cineva nu poartă grijă de al său, și mai virtos de al casei sale, de credință s'a lepădat, și mai puțin este de cât cel necredincios.

9. Văduva să se al-agă nu mai puțin de șese-deci de ani, care a fost una bătrână, și fără de păcat.

10. Întru fapte bune fiind mărturisită, de a crescut feciori, de a primit streină, de a spălat picioarele sfinților, de a ajutat celor necăjiți, de a urmat la tot lucrul bun.

11. Iar de văduvele cele tinere te ferește: căci când se înfierbințează împotriva lui Hristos, vor să se mărite.

12. Având osindă, căci credința ca a diavolului au lepădat.

13. Împreună încă și fără de lucru a fi se învață, umblând din casă în casă, și nu numai fără de lucru, ci și limbute și

iscoditoare, grăind cele ce nu se cade.

14. Drept aceea, voiți ca cele tinere să se mărite, li să nască, case să chivernisească, ca să nu dea nici o pricină protivnicului spre ocară.

15. Că ată unele s'au întors în urma Satanei.

16. Iar de are vre-un credincios sau credincioasă văduve, să le ajute lor, și să nu se îngreueze biserica; ca celor ce sînt cu adevărat văduve să le ajute.

17. Preoții cei ce își țin bine dregătoria de îndoită cinstă să se învrednicească, mai ales cei ce se ostenesc în cuvânt și întru învățătură.

18. Că dăce scriptura, Boului ce trieră să nu-i legi gura. Și, Vrednic este lucrătorul de plată sa.

19. Împotriva preotului celui bătrân piră nu primi, fără numai prin doi sau trei marturi.

20. Pre cei ce păcătuiesc, înaintea tuturor muștră-i, ca și ceilalți frică să aibă.

21. Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu, și a Domnului Iisus Hristos, și a ingerilor lui celor aleși, ca să păzești acestea fără de căutare în față, nimic făcând după plecare.

22. Mănele degrab să nu ți pui pre nimeni, nici te face partă în păcate străine: pre tine curat te păzește.

23. De acum nu mai bea apă, ci puțin vin primește pentru stomahul tău, și pentru cele dese slăbiciunile tale.

I. TIMOTEI, VI.

24. Ale unor oameni păcatele sînt arătate, mergend mai înainte la judecată: iar ale unora și în urmă vin.

25. Așijderea și faptele cele bune arătate sînt; și cele ce sînt într'alt chip a se ascunde nu pot.

CAPITOLUL VI

Căci sînt sub jug rob, pre stăpânii lor de toată cinstea vrednici să-i socotească, ca să nu se hulească numele lui Dumnezeu și învățatura.

2. Și carii au stăpâni credincioși, să nu ți defaimă, căci frații sînt; ci mai virtos să le slujească, căci credincioși sînt și iubii, cei ce facerea de bine primesc. Acestea învață și îndeamnă.

3. Iar de învață cineva într'alt chip, și nu se apropie de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos, și de învățatura ce aduce buna credință;

4. Acela s'a trufit, neștiind nimic, ci bolnăvindu-se întru întrebări și în cuvinte de prigonire, dintru care se face pisma, prierea, hulele, prepusurile cele viclene.

5. Zăbăvele cele deșerte ale oamenilor celor stricați de minte, și lipsiți de adevăr, carii socotesc a fi căștig buna-credință: depărtează-te de la unii ca aceia.

6. Însă câștig mare este buna-credință cu îndestulare.

7. Că nimic n'am adus în lume,

arătat este că nici a scoate ceva nu putem.

8. Ci avend hrană și îmbrăcăminte cu acestea îndestulați să fim.

9. Iar cei ce vor să se îmbogățească cad în ispite și în curse, și în poște multe fără de socoteală și vătămătoare, care confundă pre oameni în perire și în pierdare.

10. Că rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint care unii pofindu-o au răstăcut din credință, și s'au pătruns cu dureri multe.

11. Iar tu, O omul lui Dumnezeu, fugi de acestea, și urmează dreptatea, buna-credință, credința, drago-tea, răbdarea, blândețea.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, apucă-te de viața cea vecinică, la care și chemat ești, și ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor marturi.

13. Poruncescuți înaintea lui Dumnezeu căd învază toate, și înaintea lui Hristos Iisus, care a mărturisit înaintea lui Pilat din Pont cea bună mărturisire.

14. Să păzești tu porunca neșpurcată, și nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Pre care în vremile sale o va arăta, cel fericit și singur Puternic, împăratul împăraților, și Domnul domnilor.

16. Care singur are nemurire și lăcașe întru lumină neapropiată; pre care nu l'a vădut nimeni din oameni, nici a-l vedea

poate, căruia cinste și stăpânire vecinică. Amin

17. Celor bogați în veacul de acum poruncește, să nu se înalțe cu gândul, nici să nădăjduască spre avuția cea nestăătătoare ci întru Dumnezeu cel viu, care ne dă nouă toate de prisos, și să ne desfătare.

18. Să facă lucrări bune, să se îmbogățească întru fapte bune să fie lesne dătători, împărtașitori;

19. Agonisându-și loru-și te-

melie bună în veacul cel viitor, ca să ia viața cea vecinică.

20. O Timotee, lucrul cel încredințat ție păzește-l, depărtându-te de glasurile deserte, cele spurcate, și de vorbele cele protivnice ale șinței celei cu nume mincinos.

21. Cu care unii laudându-se, întru credință au răătăcit. Harul cu tine. Amin

Cea întâi către Timotei s'a scris de la Laodichia, care este metropola a Regiei Pacahancii

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA A DOA CĂTRĂ TIMOTEI

CAPITOLUL I

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu după făgăduința vieții care este întru Hristos Iisus.

2. Lui Timotei, iubitorului fiu. Har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Iisus Domnul nostru

3. Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia slujesc de la strămoși întru curată șință, că neîncetată am dă-tine pomenire întru rugăcunile mele noaptea și ziua,

4. Iernându-mă să te văd, aducându-mi aminte de lacrimile tale, ca să mă umplu de bucurie;

5. Pomenire luând de credința cea nestăătătoare care este întru tine, care s'a sălășluit mai întâi în moșă-ta Lo-la, și întru mărică-ta Evnichia; și încredințat sunt că și întru tine.

6. Pentru care pricină îți aduc aminte ție ca să aprinzi darul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mâinilor mele.

7. Că nu ne a dat nouă Dumnezeu duhul temerei; ci al puterii, și al dragostei, și al înțelegerii înțelepciunii.

8. Deci nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine legatul lui: ci pătimește

împreună cu evanghelia după puterea lui Dumnezeu;

9. Care ne a mântuit pre noi, și ne a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a sa mai înainte hotărâre și harul, care s'a dat nouă întru Hristos Iisus mai înainte de anii vecilor.

10. Și acum s'a arătat prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care moartea a stricat, și a adus la lumină viața și nestricăciunea prin evanghelie:

11. La care sunt pus eu propoveditor, și apostol, și învățător Neamurilor.

12. Pentru care pricină și acestea pătimesc: ci nu mă rușinez: că știu cui am creșut, și încredințat sunt că puternic este a păzi lucrul cel încredințat mie la ziua aceea.

13. Chipul cuvintelor celor sănătoase să aib, care ai audiat de la mine, întru credință și întru dragostea care este întru Hristos Iisus.

14. Lucrul bun cel încredințat ție să-l păzești prin Duhul cel Sfânt care locuiește întru noi.

15. Știu aceasta, că s'au întors de la mine toți cei din Asia; dintre cari este Fighele și Ermoğhen

16. Dee Domnul milă casei lui Onisifor; că de multe ori m'a odihnit, și de lanțul meu nu s'a rușinat;

17. Ci încă venind în Roma, mai cu osîrdie m'a căutat, și m'a aflat.

18. Dee Ți lui Domnul să aște milă de la Domnul în ziua aceea: și câte în Efes m'ă slujit mie, tu mai bine știi.

CAPITOLUL II

Deci tu, fiul meu, întărește-te în harul cel întru Hristos Iisus.

2. Și cele ce ai audiat de la mine în fața multor marturi, acestea le încredințează la oameni credincioși, cari îndestulați vor fi a învăța și pre alții

3. Tu dar pătimește ca un bun viteaz al lui Iisus Hristos.

4. Nimeni ostas fiind se amestecă cu lucruri lumești; ca celui ce stringe oaste să fie plăcut.

5. Și de și va lupta cineva, nu se încununază, de nu se va lupta după lege.

6. Plugarului ce se ostenește se cade întâi el din roadă să mănânce

7. Înțelege cele ce îți grăesc, dee Ți ție Domnul înțelegere întru toate.

8. Adică aminte de Domnul Iisus Hristos care s'a sculat din morți din sămânța lui David după evanghelia mea

9. Întru care pătimesc până la legături, ca un făcător de rele; ci cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.

10. Pentru aceasta toate le rabd pentru cei aleși, ca și aceia să dobîndească mântuirea care este întru Hristos Iisus cu slavă vecinică.

11. Credincios este cuvântul că de am murit împreună cu *Hristos*, împreună cu *dănsul* vom și via :

12. De răbdăm, împreună cu *dănsul* vom și împărăți ; de ne vom lepăda de el, și el se va lepăda de noi :

13. De nu credem, el credincios rămâne : a se tăgădui el pre sine nu poate.

14. Acestea să 'i îndemni, măr turisindu-le înaintea lui *Dumne-deu* să nu se pricească în cuvinte spre nici un folos, *fără numai* spre surprarea celor ce aud :

15. Nevoește-te să te arăți pre tine însuși lămurit înaintea lui *Dumne-deu*, lucrător nerusinat, drept adreptând cuvântul adevărului :

16. Iar de cuvintele deșerte, cele spurcate te ferește : că spre mai multă păgânătate vor spori :

17. Și cuvântul lor ca gângrenă pășune va afla : dintru caril este *Imeneu* și *Filit*,

18. Caril de la adevăr au ră-tăcit, dicând că învierea acum s'a făcut, și răstoarnă credința oare-cărora :

19. Însă temelicia cea tare a lui *Dumne-deu* stă, având pece-tea aceasta. Cunoscut-a *Domnul* pre cei ce sunt al lui și. Să se depărteze de la nedreptate tot cel ce numește numele lui *Hristos*.

20. Iar în casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut ; și unele sunt spre cinste, iar altele spre necinste.

21. Deci de se va curăți cine-va pre sine dintru acestea, va fi vas de cinste, sfințit, și de bună treabă stăpânului, spre tot lucrul bun gătit :

22. Iar de poftele tineretelor fugi : și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu toți cei ce chicămă pre *Domnul* din inimă curată.

23. Iar de întrebările cele ne-bune și neînțelepte te ferește, știind că na-e vrăjbi :

24. Și slugel *Domnului* nu i se cade să se sfădească ; ci blând să fie către toți, învățator, suferitor,

25. Cu blândețe certând pre cei ce stau împotrivi ; poate când-va le va da lor *Dumne-deu* pocăință spre cunoștința adevărului :

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind ei de dănsul spre a lui voie :

CAPITOLUL III

Și aceasta să știți că în zilele de apoi vor veni vremi cumplite.

2. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de arginț, măreți, trufași, hulitori, de părinți neascultători, nemulțumitori, ne-curăț.

3. Fără de dragoste, neprimitori de pace, clevetitori, neînfrinați, nedumesceni, nerubitori de bine,

4. Vindători, obraznici, îngân-făși, iubitori de desfătări mai

mult de cât iubitori de *Dumne-deu* ;

5. Având chipul bunei-credințe, iar puterea ei tăgăduind. și de acestia te ferește.

6. Că dintru aceștia sunt cei ce se viră prin case, și robesc pre muierușele cele îngreunate de păcate, cele ce se poartă cu multe feluri de pofte,

7. Caril pururea învață, și nici odată a vem la cunoștința adevărului nu pot.

8. În ce chip și *Ianis* și *Iam-vris* s'au împotrivit lui *Moisi*, așa și aceștia stau împotriva adevărului : oameni stricați fiind la minte, nelămurii în credință.

9. Ci nu vor spori mai mult : că nebumiea lor arătată va fi tutulor, precum și a acelora s'a făcut.

10. Iar tu ai urmat învățătura mea, petreceră, voia, credința, îndelunga-răbdare, dragostea, îngăduința :

11. Gonirile, pămurrile, care mi s'au făcut mie în *Antiohia*, în *Iconia*, în *Listra* ; ce fel de goane am răbdat ; și din toate m'a izbăvit *Domnul* :

12. Și toți caril voesc cu bună-credință a vieți, întru *Hristos* *Iisus*, goniți vor fi.

13. Iar oamenii cei vicleni și fermecători se vor procopsi spre mai rău, caril înșală, și singuri se înșală :

14. Iar tu petreci întru cele ce te ai învățat și te ai încredințat, știind de la cine te ai învățat :

15. Și căci din pruncie sfin-

tele scripturi știți, care pot să te înțeleptească spre mântuire prin credința cea întru *Hristos* *Iisus*.

16. Toată scriptura este de *Dumne-deu* însoțită, și de folos spre învățatură, spre muștrare, spre îndreptare, spre înțelept rea cea spre dreplate :

17. Ca să fie deplin omul lui *Dumne-deu*, spre tot lucrul bun desăvârșit :

CAPITOLUL IV.

Mărturisesc eu drept aceea înaintea lui *Dumne-deu*, și *Domnului* *Iisus* *Hristos*, care va să judece viii și morții întru arătarea sa și împărăției sa :

2. Propoveduește cuvântul ; stăi asupra cu vreme, și fără de vreme ; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga-răbdare și cu învățătura.

3. Că va fi vreme când învățătura cea sănătoasă nu o vor primi ; ci după poftele lor își vor alege loru-și învățători, scărpînându-se la urechi,

4. Și de la adevăr aușul își vor întoarce, iar la basme se vor pleca.

5. Iar tu priveghiează întru toate, pămușteșe răul, fă lucrul evanghelistu ui, slujba ta fă deplin.

6. Că eu iată mă jertvesc, și vremea despărțel mele s'a a propiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătorisă am săvârșit, credința am păzit :

8. De acum mi s'a gătit mie

amuna dreptății, care îmi va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea: și nu numai mie, ci și tutulor celor ce au iubit arătarea lui.

9. Silește-te a veni la mine curând.

10. Că Dimas m'a lăsat, iubind veacul de acum, și s'a dus în Tessalonic; Criscent în Galatia, Tit în Dalmatia.

11. Luca singur este cu mine. Pre Marco luându-l, să-l aduci cu tine: că îmi este mie de bună treabă în slujbă.

12. Iar pre Tihic 'l am trimis în Efes.

13. Felonul care 'l am lăsat în Troada la Carp, venind să 'l aduc, și cărțile, mai virtos cele de pe ele.

14. Alecsandru faurul de aramă multe reze mi a făcut me plătească 'l Domnul după faptele lui:

15. De care și tu te păzește, că foarte a stătu împotriva cuvintelor noastre.

16. La răspunsul meu cel d'înteu nimeni n'a mers cu mine,

ci toți m'a'u părăsit: să nu li se socotească lor.

17. Iar Domnul a stătu lângă mine, și m'a întărit; ca prin mine propoveduirea să se împlinească, și ca să o audă toate Neamurile; și m'am izbăvit din gura leului.

18. Și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău, și mă va mântui la împărăția sa cea cerească: căruia slava în vecii vecilor, Amin.

19. Spune închinăciune Prischiei și lui Achila, și casei lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint: iar pre Trofim 'l am lăsat în Milet fiind bolnav.

21. Silește-te a veni mai înainte de iarnă. Închină-se ție Evul, și Pud și Lin, și Claudia, și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău Harul cu voi. Amin.

Cea a d a epistolă către Timotee, cel întâi hironomisit Episcop biscriei Efesenilor, s'a scris de la Roma, când a doua oară a stătu Pavel înaintea Chesarului Neron.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ TIT

CAPITOLUL I.

Pavel, sluga lui Dumnezeu, și devăruului cea după buna-creștină apostol al lui Iisus Hristos, dintă

dupre credința aleșilor lui Dumnezeu, și după cunoștința a-

TIT, II.

2. Intru nădejde a vieții celei vecinice, care o a lăgăduit nemăcinuosul Dumnezeu mai înainte de anii vecilor;

3. Și a arătat în vremile sale cuvântul său prin propoveduirea care mi s'a incredințat mie după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu.

4. Lui Tit, adevăratului fiu după credința cea de obște: Har, milă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Iisus Hristos Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te am lăsat pre tine în Crit, ca cele ce lipsesc să le îndreptez, și să așez prin cetăți preoți, precum eu ți am poruncit:

6. De este cineva fără de prihană, bărbat al unei muleri, având fil credincioși nu intru ocară de curvie sau neascultători.

7. Că se cuvînz episcopului să fie fără de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu; nefăcînd spre plăcerea sa, nemâinos, nebetiv, negrabnic a bate, neagomonitor de dobîndă urită,

8. Ci iubitor de streină, iubitor de bine, întreg la minte, drept, cuvios, înfrinat;

9. Ținîndu-se de cuvîntul cel credincios al învățătorei, ca puternic să fie și a îndemna cu învățătura cea sănătoasă, și pre cei ce grăesc împotriva a'î certa.

10. Că sînt mulți nesupuși, grăitori îndezert și amăgitori, mai virtos cel dintru tăierea-împrejur:

11. Căroră trebuie a le asupura, carii răsvrătesc toate ca-

sele, învățînd cele ce nu se cad, pentru dobinda cea urită.

12. Țis-a oare-care dintru dînșii prooroc al lor, Criterii sînt puerura mincinoși, fiare rele, pantece lenese.

13. Mărturea aceasta adevărată este. Pentru care prigînză ceartă 'î pre ei aspru; ca să fie sănătoși în credință,

14. Neluînd aminte la basmele Jidovești, și la poruncele oamenilor, carii se întorc de cătră adevăr.

15. Toate sînt cura e celor curați, iar celor necurați și necredincioși nămie nu este curat, ci li s'a spureat lor și mincia și ștunța.

16. Pre Dumnezeu mărturisesc că îl știu; iar cu faptele 'î tăgăduesc, urîți fiind, și nesupuși, și spre tot lucrul bun ne-crebniți.

CAPITOLUL II.

Iar tu grăește cele ce se cavin învățătorei celei sănătoase.

2. Bătrânii să fie trezi, cuvernici, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste în răbdare.

3. Așijderea și bătrânele să fie întru îmbrăcăminte cu sfințenie incuviințate, neclavetitoare, nerobite de vin mult, învățătoare de bine;

4. Ca să înțeleptească pre cele tinere să 'și iubească pre bărbatli lor, să 'și iubească fiii,

5. Să fie întru întreagă înțelepciune, curate, grînice de casele lor, bune, plecate bărbaplor

lor, ca să nu se hulească cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pre cei tineri așudarea îi îndeamnă să fie intra întreagă înțelepciune.

7. Intru toate dându-te pre tine pildă de fapte bune arătând intru învățătură nestrăicare, cinste nestrăciune.

8. Cuvânt sănătos, fără de prihană; ca cel protivnic să se rușineze, leavend nămic a gră. răd do voi

9. Slugele să se plece stăpânilor lor, intru toate să fie lor bine plăcuți; nerăspundându-le împotriva;

10. Neviolențându-ți, ci credință bună arătându-le intru toate; ca pre învățătura Mântuitorului nostru Dumnezeu să o înfrumusețeze intru toate.

11. Că s'a arătat harul lui Dumnezeu cel mântuitor tutulor oamenilor.

12. Învățându ne pre noi ca, lepădând păgânătatea, și poștele cele lumești, cu întreagă înțelepciune, și cu dreptate, și cu bună-credință să viețuim în veacul de acum;

13. Așteptând fericita nădejde, și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos,

14. Care s'a dat pre sine pentru noi, ca să ne mântuească pre noi de oată fără de legea și să ne curățească lui și norod ales, rîvnitor de fapte bune.

15. Acestea grăește, și îndeamnă, și mustră cu toată porană Nimeni pre tine să nu te defăime

A du-le aminte lor domoilor și stăpânilor să se supue, să asculte, spre tot lucrul bun să fie gata,

2. Pre nimeni să nu hulească, să nu fie sfadnici, ci lini, arătând toată blândețea către toți oamenii.

3. Că eram și noi oare-când fără de minte, neascultători, răstăcindu-ne, slujind poștelor, și multor feluri de desfătări, intru răutate și pismă viețuind, uriji fiind, și urind unul pre altul.

4. Iar când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu,

5. Nu din lucrurile cele intru dreptate care am făcut noi, ci duple a lui milă ne a mântuit pre noi, prin bacia nașterii celei de a doa, și a înnoirii Duhului Sfint.

6. Pre care 'l a vărsat preste noi de prisos prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru;

7. Ca îndreptându-ne prin harul lui, moștenitori să fim duple nădejdea victoriei celei vecnice

8. Credincios este cuvântul, și pentru acestea voii să adevereză tu, ca să poarte grijă, la fapte bune să se nevocasă cel ce ai credut lui Dumnezeu. Că acestea sînt cele bune și de folos oamenilor

9. Iar de întrebările cele nebune, și de numere de neamuri, și de prigoniri, și de sfecdele cele pentru lege, te ferește; că sînt ne-folositoare și deșerte

10. De omul eretic după ușa și a doa sfătuire, te ferește;

11. Știind că s'a răsvrătit unul ca acesta, și păcătuiește, fiind singur de sine osindit.

12. Când voiți trimite pre Arteman la tine, sau pre Tihic, nevoește-te să vii la mine în Nicopol: pentru că acolo am socotit să ernez.

13. Pre Zina știutorul legii și pre Apollos degrab să ți trimeti

mai înainte, ca nimic să nu le lipsească

14. Și să se învețe și al noștri să poarte grijă de fapte bune spre trebele cele de folos, ca să nu fie fără de roadă

15. Închină-se fie toți cei ce sînt cu mine. Spune închinăciune celor ce ne iubesc pre noi intru credință. Harul cu voi toți Amin

16. Cătră Tit cel întotdeauna hirotonisit episcop bisop al Critenilor s'a scris de la Nicopol Machedontei

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ FILIMON

CAPITOLUL I

Pavel, legatul lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitu-lui, și ajutătorului nostru,

2. Și Apfiei celei iubite, și lui Arhip ostășului nostru celui d'impreună, și bisericeii celei din casa ta:

3. Har voă, și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeui meu, pururea pentru tine po-meniure făcând intru rugăciunile mele,

5. Auzind dragostea ta și cre-

dința, care ai către Domnul Iisus, și către toți sfinții.

6. Ca împărtășirea credinței tale lucrătoare să se facă intru cunoștința a tot binele ce este intru voi în Iisus Iisus.

7. Că bucurie avem multă și mângăiere intru dragostea ta, că minile sfinților s'au odănit prin tine, frate.

8. Pentru aceea, multă îndrăzneală având intru Hristos a ți porunci ție ceea ce se cuvine,

9. Iar pentru dragostea mai virtuos te rog, fiind tu într'acest chip, cum sînt și eu Pavel bă-

trânul, iar acum și legatul lui Iisus Hristos.

10. Te rog pentru Onisim fiul meu, pre care 'l am născut intru legăturile mele

11. Care oare-când era ție ne-trebnic, iar acum și ție și mie de bună treabă

12. Pre care 'l am trimis în-apol la tine : iar tu pre el, adevă, pre inima mea, primește :

13. Pre care vream să 'l țin la mine, ca în locul tău să 'mi slujească mie intru legăturile evanghelei :

14. Dar fără de voia ta nimic n'am voit să fac ; ca să nu fie ca din silă fapta ta cea bună, ci de voie

15. Că poate pentru aceasta s'a despărțit la o vreme, ca vecinic pre el să 'l aibi ;

16. De acum nu ca pre o slugă, ci mai presus de slugă, frate iubit, mai ales mie, iar cu cât mai virtos ție, și după trup, și intru Domnul :

17. Deci de mă ai pre mine părtaş, primește 'l pre dânsul ca pre mine.

18. Iar de 'l a făcut ție ne-dreptate intru ceva, sau ție este dator, aceea mie să o socotești,

19. Eu Pavel am scris cu mâna mea, eu voi plăti : ca să nu ție ție că și tu cu sine singur il ai este dator

20. Așa, frate, eu să mă folosesc de tine intru Domnul : odihnește inima mea intru Domnul

21. Nădăduindu-mă spre ascultarea ta am scris ție, știind că și mai presus de cât grăiesc vei face.

22. Și împreună gătește 'mi mie și gazdă : că am nădejde că prin rugăciunile voastre mă voi dăru. voi

23. Închină-se ție Epafras cel împreună cu mine rob întru Hristos Iisus :

24. Marco, Aristarh, Dimas, Luca, împreună cu mine lucrători

25. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru. Amin

Cătră Filimon s'a scris de la Roma prin Onisim sluga.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ EVREI

CAPITOLUL I.

grând părinților prin prooroci,

In multe feluri și în multe chipuri de de mult Dumneșeu pre urmă a grăit noastră prin Fiul, pre care 'l a pus moștenitor

tuturilor, prin care și veacurile a făcut ;

3. Care fiind strălucirea slavei, și chipul ipostasului lui, și purtând toate cu cuvântul puterii sale, prin sine singur făcând curățirea păcatelor noastre, a ședut d'a dreapta Măriei intru cele înalte ;

4. Cu atâta mai bun făcându-se de cât îngerii, cu cât mai osebit nume de cât dânsul a moștenit.

5. Căci căruia din îngerii a ție când-va, Fiul meu ești tu, eu astăzi te am născut ? Și iarăși, Eu voi fi lui Tată, și acela va fi mie Fiul ?

6. Și iarăși, când duce pre cel înteu-născut în lume, ție, și să se închine lui toți îngerii lui Dumneșeu.

7. Și de îngerii ție, Cea ce face pre îngerii săi duhuri, și pre slugele sale pară de foc.

8. Iar cătră Fiul ție, Scăunul tău, Dumneșeu, este în veacul veacului : toiagul dreptății este toiagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea, și ai urit fără-de-legea ; pentru aceea te a uns pre tine Dumneșeu, Dumneșeu tău, cu untul-de-lemn al bucuriei mai mult de cât pre părtașii tăi.

10. Și, intru început, tu, Doamne, pământul ai întemeiat ; și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile :

11. Acelea vor peri ; iar tu rămâi ; și toate ca o haină se vor învechi ;

12. Și ca un veșmînt vei în-

văli pre ele, și se vor schimba : iar tu același ești, și anii tăi nu vor lipsi.

13. Și căruia dintru îngerii a ție când-va, Ședea d'a dreapta mea, până când voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale ?

14. Ai nu toți sunt duhuri slujitoare, care se trimet spre slujbă pentru cei ce vor să moștenească mântuirea ?

CAPITOLUL II.

Pentru aceea se cade noastră mai mult să ascultăm cele ce s'a audiat, ca nu când-va să cădem.

2. Că de vreme ce s'a făcut adevărat cuvântul ce s'a grăit prin îngerii, și toată călcarea de poruncă și neascultarea a luat dreaptă răsplătire,

3. Cum vom scăpa noi, negrind-ne de atâta mântuire, care luând începere a se vesti de la Domnul, prin cei ce 'l au audiat s'a adevărit intru noi,

4. Împreună mărturisind Dumneșeu, cu semne și cu minuni, și cu multe feluri de puteri, și cu împărțirile Duhului Sfânt, după a lui voie ?

5. Că nu îngerilor a supus Dumneșeu lumea cea viitoare, pentru care grăm.

6. Și a mărturisit oare-unde oare-cine, ție, Ce este omul, că îl pomenesti pre el ? sau fiul omului, că îl cercetezi pre el ?

7. Mășoratu-l-ai pre el cu pu-

tin oare-ce de cât ingerii, cu slavă și cu cinste 'l ai încununat, pre el, și 'l ai pus preste lucrurile mâinilor tale

8. Toate le ai supus sub picioarele lui. Și dacă 'l a supus lui toate, nimic n'a lăsat lui ne-supus. Ci acum încă nu vedem supuse lui toate

9. Iar mai micșorat cu puțin oare-ce de cât ingerii vedem pre lăsat, pentru patima morții, cu slavă și cu cinste încununat; ca și harul lui Dumnezeu pentru toți să guste moarte.

10. Pentru că se cădea aceluia, pentru care *sânt* toate, și prin care *sânt* toate, care pre mulți fi la slavă a adus, pre începătorul mântuirii lor prin patimi a 'l face desăvârșit.

11. Că ceta ce sfințește și cei ce se sfințesc dintru unul *sânt* toți: pentru care pricină nu se rușinează a 'l numi pre densii frați.

12. Dîcînd, Spune-voi numele tîu fraților mei, în mijlocul bisericii te voi lăuda

13. Și iarăși, Eu voi fi născut, dîndu-mă intru densul și iarăși, lată eu și pruncul cari mi a dat mie Dumnezeu.

14. Deci de vreme ce s'au făcut părtași pruncii trupului și sîngelui, și același asemenea s'a împărțit acelorăși; ca prin moarte să surpe pre ceta ce are s'apănirea morții, adecă pre diavol

15. Și să izbăvească pre acei cari cu frica morții în toată viața erau supuși rob ei.

16. Că nu pre ingerii cu ade-

vărat a luat, cu sămînța lui Avraam a luat.

17. Pentru aceea dator era intru toate a se asemăna fraților ca să fie milostiv și credincios arhieru intru cele ce *sînt* cără Dumnezeu, ca să curățească păcatele norodului.

18. Că intru ceea ce a pătimit, însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

CAPITOLUL III.

Pentru aceea, fraților sfinți, cari sunteți părtași chemării celei cerești, socotiți pre Apostolul și Arhierul mărturisirii noastre, pre Iesus Hristos.

2. Care este credincios celui ce 'l a făcut pre el, precum și Moisi intru toată casa lui

3. Pentru că de mai multă slavă de cât Moisi acesta s'a învrednicit, cu cât mai multă cinste are de cât casa, cel ce o a zidit pre ea.

4. Că toată casa se zidește de cineva; iar cel ce toate a făcut este Dumnezeu.

5. Și Moisi adecă a fost credincios intru toată casa lui, ca o slugă; spre mărturiea celor ce erau să se grăească.

6. Iar Hristos ca un fiu în casa sa; a cărui casă suntem noi numai de vom ținea neclătita mîndrăznirea și lauda nădejdei până în sfîrșit.

7. Drept aceea (precum dice Duhul Sfînt, Astăzi de veți auzi glasul lui,

8. Nu veți învîrtoșați inimele

voastre, ca și intru întăritare, în ziua ispitirii în pustie

9. Unde m'au ispitit părinți voștri, ispititu-m'au, și au vădut lucrurile mele patru-deci de ani.

10. Pentru aceea, m'am mînat pre neamul acesta, și am dîs, Pururea se rătăcesc cu inima; și ei n'au cunoscut căile mele

11. Precum m'am jurat intru mînia mea, De vor intra intru odihna mea)

12. Socotiți, fraților, ca să nu fie când-va în vre-unul din voi inimă vicleană a necredinței, depărtându-se de la Dumnezeu cel viu.

13. Ci veți îndemnați pre voi înși-vă în toate zilele, până ce se numește Astăzi, ca să nu se învîrtoșeze cineva dintru voi cu ușelăc, unea iacatului

14. Că părtași ne am făcut lui Hristos, numai de vom ținea începătura încheieturei până în sfîrșit neclătita

15. De vreme ce se dice, Astăzi de veți auzi glasul lui nu veți învîrtoșați inimele voastre, ca și intru întăritare

16. Pentru că care carna auînd / au întăritat dar nu toți cari au est din Egipt cu Moisi.

17. Iar asupra cărora s'a mînat patru-deci de ani / au mînat asupra celor ce au păcătuit, ale căror oase au cădut în pustie?

18. Și cărora s'a jurat să nu intre intru odihna lui, fără numai celor ce n'au crezut?

19. Și vedem că n'au putut să intre pentru necredință.

Să ne temem dar, ca nu cum-va lăsându-se făgăduință a intra intru odihna lui, să se socotească cineva din voi a fi lipsit.

2. Pentru că și noă s'a binevestit, ca și acelorăși cu n'a folosit pre aceia cuvîntul auzi ilui, neîntînd amestecat ca credința celor ce au auzit,

3. Că intrăm intru odihna ce ce am crezut, precum a dîs, Precum m'am jurat intru mînia mea, de vor intra intru odihna mea, înăca ca erau făcute lucrurile ce la întemeierea lumii

4. Ca a dîs oare-unu de ziua a șeptea în / acest cup, și s'a odihnit Dumnezeu în ziua a șep-tea de toate lucrurile sale.

5. Și de aceasta iarăși, De vor intra intru odihna mea

6. Deci de vreme ce a rămas ca oare-cari să intre intru densa și aceia cărora mai înainte li s'a binevestit n'au intrat pentru necredință

7. Iarăși, o di oare-care rînduește, intru David dîcînd, Astăzi, după alai ani, precum s'a dîs, Astăzi de veți auzi glasul lui, nu veți învîrtoșați inimele voastre

8. Că de le ar fi făcut Iesus acelorăși odihna, n'ar fi grăit de altă di după acestea,

9. Drept aceea, s'a lăsat odihna norodului lui Dumnezeu

10. Că cel ce a intrat intru odihna lui, și acela s'a odihnit de

lucrurile sale, precum și Dumne-deu de ale sale

11. Deși să ne nevoim a intra întru acea odihnă, ca să nu cadă cineva întru aceeași pildă a neascultării

12. Pentru că viu este cuvântul lui Dumnezeu, și lucrător, și mai ascuțit de cât toată sabia ascuțită de amândoa părțile, și străbate până la despărțirea sufletului și a duhului, și a mădu-lărilor și a măduvei, și este ju-decător eugetelor și gândurilor nimer

13. Și nu este nici o făptură nearătată înaintea lui : ci toate *sunt* goale și descoperite înaintea ochilor lui către care ne este noă cuvântul

14. Drept aceea, având arhiereu mare, care a străbătut cerurile, pre Isus Fiul lui Dumnezeu, să ținem mărturisirea

15. Că n'avem arhiereu care să nu poată pătimi împreună cu neputințele noastre; ci ispitit întru toate, după asemănarea fără de păcat.

16. Să ne apropiem dar cu îndrăzneală la scaunul harului, ca să luăm milă, și să aflăm har spre ajutor la bună vreme.

CAPITOLUL V.

Pentru că tot arhiereul din oameni luându-se, pentru oameni se pune spre cele ce *sunt* către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertve pentru păcate:

2. Care să poată pătimi dăm-

preună cu cei ce nu știu, și se rătăcesc, de vreme ce și el este cuprins de neputință.

3. Și pentru aceasta dator este, precum pentru norod, așa și pentru sine, să aducă pentru păcate.

4. Și nimeni singur nu 'și iea lui-și cinstea, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu singur pre sine s'a proslăvit a fi arhiereu; ci cela ce a grăit către densul, Fiul meu ești tu, eu astăzi te am născut.

6. Precum și într'alt loc dice, Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

7. Care în zilele trupului său, cereri și rugăciuni către cela ce putea să 'l mântuească pre densul din moarte, cu strigare tare și cu lacrimi aducând, și fiind audiat pentru buna sa cucernicie;

8. Măcar că era Fiul, s'a învățat ascultarea din cele ce a pățimit;

9. Și făcându-se desăvârșit, s'a făcut tutulor celor ce 'l ascultă pre el pricină de mântuire vecinică;

10. Numit fiind de Dumnezeu arhiereu după rânduiala lui Melhisedec.

11. Despre care mult este noă cuvântul, și cu anevoie tâlmăcindu'l a grăi, de vreme ce neputincioși v'ați făcut cu auzurile.

12. Că dator fiind voi a fi învățatori pentru vreme iarăși vă trebuie să te învățam pre voi care *sunt* stăbile începăturii

cuvintelor lui Dumnezeu; și v'ați făcut aceia cărora vă trebuiește lapte, iar nu hrană viitoare.

13. Că tot cel ce este părtaş lăptelui nu este știutor de cuvântul dreptății: căci prunc este.

14. Iar acelor desăvârșit este hrana cea viitoare, cari prin multa obicinuință au simțirile învățate spre alegerea binelui și a răului.

CAPITOLUL VI.

Pentru aceea lăsând cuvântul începăturii lui Hristos, să ne aducem spre săvârșire; nu iarăși temelie a pocăinței puind din lucruri moarte, și a credinței întru Dumnezeu,

2. A învățăturii botezurilor, și a punerii mâinilor, și a învierii morților, și a județului celui vecinic.

3. Și aceasta vom face, de va voi Dumnezeu

4. Că cu neputință este celor ce s'au luminat odată, și au gustat darul cel ceresc, și părtaş s'au făcut Duhului Sfânt,

5. Și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu, și puterile veacului celui viitor,

6. Și au căzut, ca iarăși să se înnoească spre pocăință; a doară răstignind loru-și pre Fiul lui Dumnezeu, și batjocorindu'l.

7. Că pământul care bea ploaia ceea ce se pogoară preste densul de multe ori, și rodește iarăși de treabă acelor de cari

se și lucrează, primește blagoslovenie de la Dumnezeu:

8. Iar care aduce din sine spină și oiulină netrebnic este, și aproape este de blăstem; al cărui sfârșitul este spre ardere.

9. Iar avem adevărare pentru voi, iubitorilor, de cele mai bune și care se țin de mântuire, măcar de și așa grăm.

10. Că nu este nedrept Dumnezeu să uite lucrul vostru și osteneala dragostei, care ați arătat spre numele lui, cei ce ați slujit sfinților, și slujii

11. Iar poftim ca fie-care din voi această sirguință să arate spre adevărarea nădejdei până în sfârșit:

12. Că să nu fiți leneși, ci următorilor celor ce moștenesc făgăduințele prin credință și prin îndelunga-răbdare.

13. Că lui Avraam făcându-se Dumnezeu, de vreme ce nu avea a se jura pre nimeni altul mai mare, s'a jurat asupra sa.

14. Dicând, Cu adevărat blagoslovind te voi blagoslovi, și înmulțind te voi înmulți.

15. Și așa, îndelung răbdând, a dobândit făgăduința.

16. Pentru că oamenii pre cel mai mare se jură; și sfârșitul a tot cuvântul lor cel de prigo-nire spre adevărare este jurământul

17. Pentru aceea vrind Dumne-deu să arate mai mult moștenitorilor tăgăduinței neschimbarea sfatului său, a pus la mijloc jurământul.

18. Ca prin două lucruri ce nu se pot muta, intru care cu neputință este să mîntă Dumnezeu, tare mîngiere să avem, cari năzuim a apuca nădejdea care ne este pusă înainte:

19. Pre care ca o anghiră o avem a sufletului, tare și nemîșcată, și care intră intru cele din lăuntru catapeteazmei;

20. Unde înainte mergător pentru noi a intrat, Iisus, după rîndueala lui Melhisedec arhieru fiind făcut în veac.

CAPITOLUL VII.

Că Melhisedec acesta, împăratul Salmului, preotul lui Dumnezeu celui prea-înalt, care a întîmpinat pre Avraam când s'a întors de la tăierea împăraților, și 'l a blagoslovit pre el,

2. Căruia și decueală din toate 'l a împărțit Avraam; întîrî adică tîlcuindu se împăratul dreptăței, iar apoi și împăratul Salmului, care este împăratul păceli,

3. Fără tată, fără mamă, fără număr de neam, nici început cilelor, nici sfîrșit vieții avînd, ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu; rămîne preot pururea.

4. Vedeți dar că este acesta, căruia și decueală 'l a dat pater arhul Avraam din dobință.

5. Și cei din ființi lui Levi, cari neau preoia, poruncă au să ia decueală de la norod după lege, adică, de la frații lor, măcar că și aceia au eșit din coapsele lui Avraam:

6. Iar cel ce nu se numără din neamul lor a luat decueală de la Avraam, și pre cel ce avea făgăduințele 'l a blagoslovit.

7. Și fără de nici o împotrivire cel mai mic de cel mai mare se blagoslovește.

8. Și aici adică oamenii muritori ieau decueale; iar acolo 'le ieia cel mărturisit că este viu.

9. Și ca să dic așa, prin Avraam, și Levi, cel ce lua decueală, decueală a dat

10. Că încă în coapsele tătaneșu era, când 'l a întîmpinat pre dînsul Melhisedec.

11. Deci de ar fi fost săvîrșirea prin preoția Levitilor, (că norodul subț aceea a luat legea,) ce încă mai era trebuință după rîndueala lui Melhisedec să se rădîce alt preot, iar nu după rîndueala lui Aaron să se dică?

12. Că mîntîndu se preoția de nevoe se face și leges mutare.

13. Că de care se dic acestea, acela din altă semînție se împărtașește, din care nimeni nu s'a apropiat de jertvelnic.

14. Că arătat este că din Iuda a resărit Domnul nostru; intru care semînție Moisi nume n'a grăit de preoție,

15. Și încă cu mult mai luminat este: de vreme ce după asemănarea lui Melhisedec se rădîce preot altul,

16. Care nu după legea poruncei celei trupesti s'a făcut.

ci după puterea vieții celei nestrîcioase.

17. Că mărturisește, Tu ești preot în veac după rîndueala lui Melhisedec.

18. Că schimbare se face poruncei care a fost mai înainte pentru neputință și nefolosul ei.

19. Că nimic n'a săvîrșit legea, ei aducere este numai la mai bună nădejde; prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și pre cât nu fără de jurament s'a făcut preot.

21. (Că aceia fără de jurament preoți se făceau; iar acesta cu jurament prin cel ce a dis cătră dînsul, Juratu-s'a Domnul și nu 'l va părea rău, Tu ești preot în veac după rîndueala lui Melhisedec.)

22. Pre atata așezămîntului de lege celui mai bun s'a făcut chezaș Iisus.

23. Și aceia adică mai mulți se făceau preoți, pentru ca de moarte erau opriți a trăi:

24. Iar acesta, pentru că rămîne în veac, are preoție vecinică.

25. Pentru aceea, și a mîntu desăvîrșit poate pre cel ce vin prin el la Dumnezeu, pururea trăind ca să se roage pentru dînsul.

26. Pentru că arhieru ca acesta se cuvine să fie noă, curvios, fără de răutate, fără de spurcăciune, osebit de cel păcătoș, și mai înalt de cât cerurile fiind;

27. Care n'are în toate dulele nevoe, ca alți arhierii, întîrî

pentru ale sale păcate a aduce jertve, apoi pentru ale norodului: că aceasta o a făcut odată pre sine aducîndu-se.

28. Că legea pune pre oameni arhierii cari au neputințe; iar cuventul jurămîntului, celui ce a fost în urma legii, pune pre Fiul, în veac desăvîrșit.

CAPITOLUL VIII.

Iar cap preste cele ce se dic este: Arhieru ca acesta avem, care a ședut d'a dreapta scaunului Mîrrei în ceruri;

2. Slujitor sfințelor, și cortului celui adevărat care 'l a înșipt Domnul, și nu omul.

3. Că tot arhierul pentru ca să aducă daruri și jertve se pune: pentru aceea trebuia să albă ceva și acesta care să aducă.

4. Că de ar fi fost pre păment, nici ar fi fost preot, fiind preoți cei ce aduc darurile după lege;

5. Cari slujesc închipuirei și umbrei celor cerești, precum s'a dis lui Moisi când vrea să facă cortul: că, Veți, dice, ca să faci toate după chipul care ți s'a arătat ție în munte.

6. Iar acum mai osebită slujire a dobîndit, intru cât este și de așezămînt de lege mai bună mijloecitor, care spre mai bune făgăduințe s'a aședat.

7. Că de ar fi fost cel d'întîrî așezămînt fără de prihană, nu s'ar fi căutat loc celui de al doilea.

8. Că defăimându-l pre densul dicea, lată, dule vor veni, dice Domnul, și voi săvârși preste casa lui Israel și preste casa lui Iuda așezământ de lege nouă.

9. Nu după așezământul de lege care l'am făcut părinților lor, în chioa când l'am apucat pre densul de mâina lor, ca să l' scot din pământul Eghiptului; căci el n'ău rămas intru așezământul de lege al meu, și eu l'am părăsit pre el, dice Domnul.

10. Căci acesta este așezământ de lege care voi așeză casei lui Israel după dulele acelea, dice Domnul; dând legile mele în cugetele lor, și în inimele lor le voi scrie pre ele, și voi fi lor Dumnezeu, și ei vor fi mie norod :

11. Și nu va mai învăța fiecare pre vecinul său, și fiecare pre fratele său, dicend, Cunoaște pre Domnul, că toți mă vor ști, de la cel mic până la cel mare al lor.

12. Căci milostiv voi fi nedreptăților lor, și păcatele lor, și fără-de legile lor nule voi pomeni.

13. Și dicend, Un așezământ de lege nouă, a învechit pre cea d'intău. Iar ce se învechește și îmbătrânește aproape este de perire.

CAPITOLUL IX

Avea, drept aceea, și cel d'intău cort îndreptări de slujbă, și sfințire lumească

2. Pentru că cortul s'ălfăcut; cel d'intău intru care era sfenicul, și masa, și punerea înaintea pâinilor; care se dice sfințele.

3. Iar după a doa catapetează, cortul cel ce se chiema Sfintele sfintelor,

4. Care avea cădelniță de aur, și sicriul legii ferecat preste tot cu aur, intru care era năstrupa cea de aur care avea manna, și toiagul lui Aaron ce odrăslise, și tablele legii;

5. Iar pre d'asupra lui heruvimii slavei cari umbrau oltaarul; pentru cari nu este acum a grăi pre amăruntul.

6. Și acestea fiind tocmita așa, în cortul cel d'intău pururea intrau preoții când făceau slujbele.

7. Iar în cel de al doilea intră odată în an singur arhierul, nu fără de sânge, care aducea pentru sine, și pentru neștiințele norodului

8. Aceasta însemnând Duhul cel Sfint, că încă nu era arătată calea sfintelor tînd că încă sta cortul cel d'intău.

9. Care era pildă în vremea de atunci, intru care daruri și jertve se aduc, cele ce nu puteau după știință să facă desăvârșit pre cel ce slujia.

10. Cuprindendu-se numai în mîncări și băuturi, și în multe feluri de spălări, și îndreptări ale trupului, care erau puse până la vremea îndreptării.

11. Iar Hristos venind arhierul bunătăților celor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai de-

săvârșit, nu de mîină făcut, a decă, nu al acestei zidiri.

12. Nici prin sânge de țapi și de viței, ci prin sângele său a intră odată intru cele sfinte, vecinică răscumpărare alînd pentru noi

13. Că de vreme ce sângele taurilor și al țapilor, și cenușa de junice stropind pre cei spurcați, sfințește spre curățenia trupului:

14. Cu cât mai virtos sângele lui Hristos, care prin Duhul cel vecinic pre sine s'a adus fără de prăbană lui Dumnezeu va curăți știința voastră de faptele cele moarte ca să sluiți Dumnezeuului celui viu ?

15. Și pentru aceasta este mijlocitor așezământului de lege celui nou, ca făcendu-se moartea spre răscumpărarea greșalelor ce erau în așezământul de lege cel d'intău, să iea cei chemați făgăduința moștenirii celei vecinice.

16. Că unde este diată, acolo trebuie să fie moartea celui ce face diata.

17. Că diata intru cei morți este înălțată: de vreme ce încă moi o putere nu are până când este viu cel ce face diata.

18. Pentru aceea nici cea d'intău lege fără de sânge nu s'a înnot.

19. Că după ce s'a grăit toată porunca după lege de către Moisi la tot norodul, luind sângele cel de viței și de țapi, cu apă, și cu

lână roșie, și cu issop, și pre însăși cartea și pre tot norodul a stropit.

20. Dicend, Acesta este sângele legii care a poruncit voă Dumnezeu.

21. Încă și pre cort, și pre toate vasele cele de slujbă asjidera cu sângele le a stropit

22. Și mai toate cu sânge se curățesc după lege; și fără de vărsare de sânge nu se face er-tare.

23. Trebuia dar ca chipurile celor din ceruri cu acestea să se curățască; iar singure cele cerești cu jertve mai bune de cât acestea.

24. Că nu în sfinte făcute de mîini a intrat Hristos, care erau chipuri celor adevărate; ci în singur cerul, ca să se arate acum feței lui Dumnezeu pentru noi

25. Nici ca de multe ori să se aducă pre sineși, precum arhierul intră în cele sfinte în tot anul cu sânge strem,

26. De vreme ce i s'ar fi cădut lui de multe ori să pătimească de la întemeierea lumii, ci acum odată la sfîrșitul veacurilor spre surparea păcatului prin jertva sa s'a arătat.

27. Și precum este rinduit oamenilor odată să moară, iar după aceea judecată

28. Așa și Hristos odată fiind jertvit ca să rădice păcatele multora, a doa oară fără de păcat se va arăta celor ce îl așteaptă pre el spre mîntuire.

CAPITOLUL X.

Pentru că legea având umbră bunătaților celor viitoare, iar nu însuși chipul lucrurilor, cu aceleași jertve care în fie-care an aduc pururea, nici odată nu poate precei ce vin să 'i facă desăvârșit.

2. Că într'alt chip ar fi încetat a se aduce? pentru că n'ar mai avea nici o știință de păcate ce-ice slujesc, odată fiind curățiți.

3. Ci intru densele pomenire de păcate în fie-care an se face.

4. Că cu neputință este sânge de tauri și de țapi să redice păcatele.

5. Pentru aceea intrând în lume, dice, Jertva și prinosul n'ai voit, iar trupul 'm'ai întemeiat:

6. Arderile de tot și jertvele pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am dīs, Iată, vin (în capul cărței scris este pentru mine,) ca să fac voia ta, Dumneșule.

8. Mai sus d. c. d. Jertva și prinosul și arderile de tot și jertvele pentru păcat n'ai voit, nici ai pofuit, care se aduc duple lege,

9. Atunci a dīs, Iată, vin ca să fac voia ta, Dumneșule. El redică pre cea d'intîi, ca să pue pre cea de a doa.

10. Intru care voie sîntem sfințiți prin jertvirea trupului lui Iisus Hristos odată.

11. Și tot preotul stă în toate zilele slujind și aceleasi jertve

de multe ori aducînd, care nici odată nu pot să ourătească păcatele:

12. Iar acesta o jertvă aducînd pentru păcate pururea, a ședut d'a dreapta lui Dumneșu;

13. D'acei așteptînd până se vor pune vrăjmașii lui așternut picioarelor lui.

14. Că cu o jertvă a săvârșit pururea pre cei ce se sfințesc.

15. Și nemărturisește noă a-cesta și Duhul cel Sfint: că după ce a dīs mai înainte,

16. Acesta este așezămîntul de lege care voi face cu densii după zilele acelea, dice Domnul, dînd legile mele în inimele lor, și în cugetele lor le voi scrie pre ele;

17. Și păcatele lor și fără de legile lor nu le voi mai pomeni.

18. Iar unde este ertare acestora, acolo nu mai este jertvă pentru păcat.

19. Drept aceea, fraților, avînd îndrăzneală a intra întru cele sfinite prin sângele lui Iisus,

20. Pre cale nouă și vie, care o a înnot noă, prin catapetezămă adică, prin trupul său,

21. Și avînd preot mare preste casa lui Dumneșu;

22. Să ne apropiem cu adevărată inimă întru deplină credință, fiind stropiți la inimă de știință rea, și spălați la trup cu apă curată

23. Să ținem mărturisirea noastră deșed neșmintă; (pentru că credincios este cel ce a făgăduit;)

24. Și să cunoaștem unul pre

altul spre îndemnarea dragostei și a faptelor bune:

25. Nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obicei; ci îndemnînd unul pre altul: și cu atîta mai mult, cu cât vedeți a propundu-se d'ioa.

26. Că păcătînd noi de bună voie după ce am luat cunoștința adevărului, numai rămîne jertvă pentru păcate,

27. Ci o așteptare oare-care înfricoșată a judecăței și rușmea focului, care va să mănânce pre cei protavici.

28. Lepădînd cineva legea lui Moisi fără de milă prin doi sau urei marturi moare:

29. Cât de mai amară muncă socotiți, va lua cel ce a călcat pre Fiul lui Dumneșu, și a socotit a fi spurcat sângele legii, cu care s'a sfințit, și a ocărit Duhul harului?

30. Că știm pre cel ce a dīs, A mea este răsplătirea, eu voi răsplăti, dice Domnul. Și iarăși Domnul va judeca pre norodul său.

31. Înfricoșat lucru este a cădea în mainele Dumneșului celui viu.

32. Iar aduceți-vă aminte de zilele cele mai d'înainte, întru care luminându-vă, multă lăptă de patul ați suferit.

33. De o parte cu ocări și cu neazuri priveală făcîndu-vă; iar de altă parte, pînăși făcîndu-vă celor ce viețuiesc așa.

34. Pentru că ați și pătimut împreună cu legăturile mele, și jertvirea de averile voastre cu

bucurie ați primit, știind că aveți voi avuție în ceruri mai bună și stătătoare.

35. Nu lepădați dar îndrăzneala voastră, care are mare răsplătire.

36. Că aveți trebuință de răbdare, ca voia lui Dumneșu făcînd, să luați făgăduința.

37. Că încă puțin oare-ce cel ce este să vie va veni, și nu va zăbăvi.

38. Iar dreptul din credință va fi viu: și de se va îndoi cineva, nu va bine voi sufletul meu întru densul.

39. Iar noi nu sîntem al îndemnei spre perire; ci al credinței spre castigarea sufletului.

CAPITOLUL XI.

Iar credința este adevărarea celor nădejduite, dovedirea lucrurilor celor nevădute.

2. Că intru aceasta sînt mărturisii cei de de mult.

3. Prin credință pricepem că s'au întemeiat veacurile cu cuvîntul lui Dumneșu, de s'au făcut din cele nevădute cele ce se ved.

4. Prin credință mai multa jertvă Avel de cît Cam a adus lui Dumneșu, pentru care a fost mărturisit că a fost d'opt, mărturisind Dumneșu de darurile lor: și printr'aceea după ce a murit, încă grăeste.

5. Prin credință Enoh s'a mutat ca să nu vadă moarte, și nu s'a aflat, pentru că 'l a mutat pre el Dumneșu că mai

înainte de mutarea lui a fost înămurit, ca a bine plăcut lui Dumnezeu.

6. Și afară de credință nu este cu putință a bine plăcea lui Dumnezeu: că trebuie cel ce se apropie la Dumnezeu să creadă cum că este, și că oelor ce l'caută pre densus este dător de plată.

7. Prin credință răspuns luând Noe despre cele care încă nu erau vădute, temându-se, a făcut corabie spre mântuirea casei sale, prin care a osîndit lumea, și dreptăței celei după credință a făcut moștenitor.

8. Prin credință chemându-se Avraam, a ascultat de a eșit la locul care era să l'ie spre moștenire, și a eșit, neștiind unde merge.

9. Prin credință a nemernicit în pământul făgăduinței, ca într'un pământ strein, în corturi lăcund cu Isaac și cu Iacov, cei împreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe:

10. Că aștepta cetatea care are temelii al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu.

11. Prin credință și însăși Sara putere spre zămășirea sămânței a luat, și afară de vremea virstei a născut, de vreme ce a socotit că este credincios cel ce a făgăduit.

12. Pentru aceea, și dintru unul, și acela încă fiind omorît s'a născut ca stelele cerului cu mulțimea, și ca nisipul cel fără de număr de pre lângă mare

13. După credință au murit aceștia toți, neluând făgăduin-

țele, ci de departe vădându-le, și sărutându-le și mărturisind că strein și nemernici sunt pre pământ.

14. Că cei ce grăesc unele ca acestea arată că patrie caută.

15. Și de 'și ar fi adus a-minte de aceea dintru care au eșit, ar fi avut vreme a se întoarce.

16. Iar acum de cea mai bună doresc, adică, de cea cerească: pentru aceea nu se rușinează de densii Dumnezeu a se numi Dumnezeul lor, că le a gătit lor cetate.

17. Prin credință a adus Avraam pre Isaac când a fost ispitit: și pre cel unul-născut aducea jertvă, cel ce luase făgăduințele.

18. Cătră care s'a dis, Că întru Isaac se va numi ție sămânța:

19. Socotind că și din morți a l'învia puternic este Dumnezeu; drept aceea pre acela și întru pildă l'a luat.

20. Prin credință pentru cele viitoare a blagoslovit Isaac pre Iacov și pre Isav.

21. Prin credință Iacov, murind, pre fie-care din fiil lui Iosif a blagoslovit; și s'a închinat, rădămându-se pre vârful toa gului lui

22. Prin credință Iosif, murind, a făcut pomenire pentru eșirea fiilor lui Israel; și pentru oasele sale a poruncit

23. Prin credință Moisi, când s'a născut, trei luni a fost ascuns de părinții săi, căci l'au

vădut prune frumos; și nu s'au temut de porunca împăratului

24. Prin credință Moisi, mare făcându-se, s'a lepădat a se numi fecior fetel lui Faraon:

25. Mai bine alegând a pătimi cu norodul lui Dumnezeu, de cât a avea dulceața păcatului cea trecătoare;

26. Mai mare bogăție socotind a fi ocara lui Hristos decât vistierile Eghiptului: că se uita la răsplătire.

27. Prin credință a lăsat Eghiptul, netemându-se de urgia împăratului: că pre cel nevădut ca cum l'ar fi vădut îl aștepta.

28. Prin credință a făcut paștele, și vărsarea sângelui, ca nu cel ce pierdea pre cel întâiu născuți să se atingă de densii.

29. Prin credință au trecut Marea roșie ca pre uscat: a cărei ispitire luând Eghiptenii s'au înecat.

30. Prin credință zidurile Ierihonului au cădut, cu înecungurarea în șapte zile.

31. Prin credință Raav curva n'a perit împreună cu cei neascultători, primind iscoadele cu pace.

32. Și încă ce voi mai dice? că nu m'ajunge vremea a spune de Ghedeon, și de Varac, și de Samson, și de Iftae; și de David, și de Samuil, și de prooroci;

33. Carii prin credință au biruit împărății, au lucrat dreptate, au dobândit făgăduințele, au astopat gurile leilor,

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțul sabiei, s'au întărit din slăbiciune, s'au făcut tari în războaie, au întors taberele vrăjmașilor în fugă.

35. Au luat mulerile dintru înviere pre morții lor, și unii s'au muncit, neprimind slobozirea; ca să dobindească mai bună înviere:

36. Iar alții de batjocori și de bătăi au luat ispitire, încă și de legături și de temnițe.

37. S'au ucis cu pietre, s'au feroștruit, ispițiți au fost, cu ucidere de sabie au murit: în cojoace au umblat și în piei de capre; lipsiți fiind, necăjiți, de rău supărați;

38. (Căroa nu era lumea vrednică:) în pustii rătăcind, și în munți, și în pesteri, și în crăpăturile pământului

39. Și aceștia toți mărturisii fiind prin credință, n'au luat făgăduința:

40. Dumnezeu ceva mai bun pentru noi mai înainte vădend, ca să nu iea fără de noi săvârșirea.

CAPITOLUL XII

Drept aceea și noi avend atâtea nor de marturi pus împrejurul nostru, lepădând toată sargina, și păcatul cel ce lesne ne încunghură, prin răbdare să alergăm în lupta care este pusă înaintea noastră

2. Căutând la Iisus începătorul și plinitorul credinței; care în locul bucuriei ce era pusă înaintea

lui a răbdat crucea, de ocară neagând samă, și dă dreapta scutului lui Dumnezeu a seșut.

3. Că s-acontit de cel ce a răbdat de la păcătoși asupra sa în potrivire ca aceea, ca să nu vă ostentți slăbind cu sufletele voastre.

4. Ca încă nu ați statut până la sânge, împotriva păcatului apăsându-l.

5. Și ați iut mângăierea care voă ca unor fi vă graeste, Cui meu, nu defăima cercetarea Domnului mei slăb. muștrându-te de dănsul.

6. Că pre care iubeste Domnul și ceartă, și bate pre tot fiul pre care primește.

7. De veți suferi certarea, ca unor fi voă se va afla Dumnezeu, căci care fiu este pre care nu l' ceartă tatăl?

8. Iar de sînteți fără de certare, căreia sa-ți facut părtaș, toți, iată dar că sînteți feciori din curvie iar nu fi.

9. Apoi pre părinții trupului nostru i am avut pedepșitori și fi cinstiam pre dănsii: au nu ne vom pleca cu mult mai virtos Tatălui duhurilor, și să fim vii?

10. Că aceia întru poț ne dile precum le plăcea lor, ne pedepșiau pre noi, iar acesta spre folos ca să ne împărtășim sfințirii lui.

11. Iar toată certarea în vremea cea de față se pare că nu este de bucurie, ci de mahnire: iar mai pre urmă roadă de pace a dreptății dă celor pedepșiți print'însa.

12. Pentru aceea mâinele cele slăbite, și genunchele cele slăboaze v. le red-cați.

13. Și cărari drepte faceți pe ciorărilor voastre ca nu ce este schiop a rădăcească, c. mai virtos să se vindece.

14. Pacea să urmați cu toți, și sfințenie, fără de care nimeni nu va vedea pre Domnul.

15. Socotind ca nimeni să nu se lipsească de harul lui Dumnezeu: ca nu vre-o rădăcină a amărăciunii odraslu în sușă să facă sminteală, și prin aceea să se spurce mulți.

16. Să nu fie cineva curvar, sau spăciut ca Isav, care pentru o mănecare și-a vândut nașterea sa cea dintâi.

17. Că știți că și după aceea vrind să mstenca cu blagoslovenia a fost neprimit de vreme ce loc de pocămintă n'a aflat, măcar că și cu lucrării o căuta pre ea.

18. Pentru ca nu v-ați apropiat de muntele ce se putea apăi, și de focul ce ardea, și de nor, și de ceață, și de vijor.

19. Și de versul trîmbiței și de glasul cuvintelor, care cei ce l'au audis s'au rugat ca să nuli se mai graească lor cuvînt.

20. Că nu puteau suferi ceea ce li se dădea, și măcar fiară de s'ar atinge de munte, cu pietre se va omori, sau cu săgeată se va săgeta.

21. Și așa înfricoșat lucru era cel ce se vedea, că Moisi a dis. Spăimîntatu-m'am și mă cutremur / mur /

22. Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, și de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel cerese, și de sbor de milioane de ingeri.

23. Și de adunarea celor înteiți născuți carii sînt scriși în ceruri și de Judecătorul tuturor Dumnezeu, și de duhurile dreptilor celor desăvîrșit.

24. Și de Iisus mijlocitorul așezămîntului de lege celui nou, și de sîngele stropirei, care graeste mai bine de cît al lui Avel.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce graeste. Că de n'ați scăpat aceia lepădându-se de cel ce graia pre pămînt, cu mult mai virtos noi nu vom scăpa întorcîndu-ne de la cel ce graeste din cer.

26. Al cărui glas atunci a cutremurat pămîntul: iar acum a făgăduit, dicînd, încă odată eu voi dăti nu numai pămîntul, ci și cerul.

27. Iar aceea ce dice, încă odată, arată schimbarea celor ce se clătesc, ca a unor lucruri făcute, ca să rămăie cele ce nu se clătesc.

28. Drept aceea, împărăție ne-nușcată luînd, să avem har, prin care să slujim lui Dumnezeu întru bună plăcere, cu bună cucernicie și cu sfință.

29. Că Dumnezeul nostru este foc mistuitor.

CAPITOLUL XIII.

Iubirea de frați să rămăie.

2. Iubirea de străini să nu uitați: că prin aceasta oare-cari neștiind au primit oaspeți pre ingeri.

3. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca cum ați fi legați ou dănsii; de cei necăpiți, ca cum și voi înși-vă ați fi în trup.

4. Cinstită este nunta întru toate, și patul nesurpăcat: iar pre curvari și pre prea-curvari va judeca Dumnezeu.

5. Să vă fie obiectările fără iubire de argint; îndestulându-vă cu cele ce aveți: că înșuși a dis. Nu te voi dă părăsi, nici te voi lăsa.

6. Pentru aceea îndrăsnind noi să dicem, Domnul este mie ajutor, și nu mă voi dă teme, ce m'ia va face mie omul.

7. Aduceți-vă aminte de marii voștri, carii v'au grăit voi cuvîntul lui Dumnezeu, la a căror săvîrșire a vieții privind, sa le urmați credința.

8. Iisus Hristos erii și astăzi același, și în veoi.

9. La învățăturii streine și de multe feluri sa nu vă mutați. Că bine este cu harul să se întărească inima; iar nu cu mănecările, dintru care nu s'au folosit cei ce au umblat întru dănsese.

10. Avem oltar, dintru care a mănca n'a dă volnicie cel ce slujesc cortului.

11. Pentru că ale căror dobitoace sîngele de arhierul se bagă în lăuntru în cele sfinte pentru păcate, ale acelor trupurile se ard afară de tabără.

12. Pentru aceea și Iisus, ca să sfințească pre norod cu sângele său, afară de poartă a pământ.

13. Deci dar să eșim la densusul afară de tabără, ocară lui purtând.

14. Că nu avem aici cetate stătătoare, ci pre aceea ce va să fie căutăm.

15. Printru insul dar să aducem jertvă de laudă pururea lui Dumnezeu, adică, roada buzelor ce se mărturisesc numelui lui.

16. Și facerea de bine și împărtașirea sa nu uitați că cu jertve ea acestea se îmblandește Dumnezeu.

17. Ascultați pre învățătorii voștri, și vă supuneți lor. că ei priveghiază pentru sufletele voastre, ca cei ce vor să dea samă, ca cu bucurie aceasta să faci, iar nu suspinând: că aceasta nu vă este voia de folos.

18. Înguțați-vă pentru noi: că nădejduim că bună știință avem,

intru toate bine vrind a vieții.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca fără de zăbavă să mă intere la voi.

20. Iar Dumnezeu păceti, cel ce a sculat din morți pre Domnul nostru Iisus, pre Păstorul oilor cel mare, prin sângele legii celei vecinice,

21. Să vă facă pre voi desăvârșit intru tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, făcând intru voi ce este plăcut înaintea lui, prin Iisus Hristos; căruia este slava în vecii vecilor. Amin.

22. Și vă rog pre voi, fraților, primiți cuvântul mângâierii. că pre scurt am scris voia.

23. Să știți că fratele Timotei este slobod; cu care, de va veni mai curând, voi vă vedeți pre voi.

24. Spuneți închinăciune tuturor mai marilor voștri, și tuturor sfinților. Inclună-se voia cei ce sunt din Italia.

25. Harul cu voi toți. Amin.

† Cătră Evrei s'a scris de la Italia, prin Timotei.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL IACOV

CEA SOBORNICEASCĂ.

CAPITOLUL I

Iacov, sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, celor doă-spre-dece seminții care sunt intru răsăpire, să se bucure.

2. Toată bucuria să socotiți,

frații mei, când în multe feluri de ispite cădeți;

3. Știind că lămurirea credinței voastre lucrează răbdare.

4. Iar răbdarea lucru desăvârșit să aibă, ca să fiți desăvârșit și întregi, și intru nimic lipsiți.

5. Iar de este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor din destul, și nu înfrunteează; și i se va da lui.

6. Iar să ceară cu credință, nimic îndomdu se. Pentru că cel ce se îndoește asemenea este cu valul mării care de vânturi se aruncă și se învâluște.

7. Că să nu gândească omul acela că va lua ceva de la Domnul.

8. Bărbatul indoit la suflet, nestatornic este intru toate căile sale.

9. Iar laude-se fratele cel smerit intru înalțarea sa.

10. Și cel bogat, intru smerenia sa: căci ca floarea erbei va trece

11. Că a resărit soarele cu zădăful, și a uscat iarba, și floarea ei a cădut, și frumusețea feței ei a perit. așa și bogatul intru umbletele sale se va vesteji.

12. Fieci bărbatul care rabdă ispita: căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții care o a făgăduit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre el.

13. Nimeni ispitindu-se să dică, că de la Dumnezeu se ispitește: că Dumnezeu este neispuț de

rele, și el pre nimeni nu ispitește:

14. Ci fie-care se ispitește de a sa poftă fiind tras, și amăgit

15. După aceea, pofta zămislind naște păcat: iar păcatul să vârsându-se, naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei cei iubii

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este pogorându-se de la Părintele luminelor, la care nu este schimbare, sau umbră de mutare.

18. El vînd ne a născut pre noi cu cuvântul adevărului, ca să fim noi o începătură oare-care a zădriilor lui.

19. Drept aceea, frații mei cei iubii, să fie tot omul grabnic spre a auzi, și zăbavnic spre a grăi, zăbavnic spre mâine:

20. Că mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru aceea lepădând toată spurcăciunea și prisosinta răutății, intru blândețe primiți cu vîntul cel în lăuntru sădit, care poate să mântuească sufletele voastre

22. Iar fiți făcători cuvântului, și nu numai ascultători, amăgindu-vă înși-vă pre voi.

23. Pentru că de este cineva ascultător cuvântului, și nu făcător, unul ca acesta asemenea este cu omul care își caută fata facerii sale în ogîndă:

24. Pentru că s'a căutat pre sine, și s'a dus, și îndată și a uitat în ce chip era.

25. Iar cel ce privește în legea cea desăvârșită a slobodiei, și

1. Amance într-însa acestora nu ascultător cu uitare făcându-se, ei făcător lucrului, acesta fericiat va fi într-o faptă sa.

26. De se pare cui-va între voi ca este bine credința, și nu își înfrinează limba sa, ei își îngălățima sa, acestuia înzadarnica este buna-credința.

27. Buna-credință cea curată și nespurcată înaintea lui Dumnezeu și Tatălui aceasta este. A cerceta pre cel simțăm și pre văduve într-o necazurile lor, și a se păzi pre sine nespurcat de cătră lume.

CAPITOLUL II.

Frății mei nu într-o alegerea fețelor să aveți credința Domnului nostru Iisus Hristos al slavei.

2. Că de va intra într-o adunarea voastră vre un om având mel de aur, cu haină luminoasă și va intra și vre un sărac cu haină proastă;

3. Și veți căuta la cel ce poartă haina cea luminoasă, și veți dice lui: Tu ședii aici bine, și săracului veți dice: Tu stai acolo, să ui ședii aici sub așternutul picioarelor mele;

4. Și nu v-ați luat aminte într-o voi, și v-ați făcut judecători de gânduri rele?

5. Ascultați, frații mei cei iubitori, Ați nu Dumnezeu a ales pre săracii lumii acesteia, bogății în credință, și moștenitori împărăției care o a făgăduit celor ce îl iubesc pre el?

6. Iar voi ați necunoscut pre cel sărac. Ați nu bogății vă asupresc pre voi, și aceia vă trag pre voi la judecăți?

7. Ați nu ei hulesc numele cel bun care s'a chemat preste voi?

8. Înșă de impliniți legea cea împărătească duple scriptură, Să iubesci pre aproapele tău ca însuși pre tine, bine faceți.

9. Iar de vă uitați în față, păcat faceți, muștrându-vă de lege ca niște călcători de lege.

10. Că ori cine va păzi toată legea, și va greși într-o una, s'a făcut tuturor vinovat.

11. Că cel ce a dăis, Să nu curvești, a dăis și, Să nu ucidă. Și de nu curvești dar ucidă, te ai făcut călcător legii.

12. Așa să grăiești, și așa să faceți, ca cum prin legea slobođeniei aveți să vă judecați.

13. Că judecata fără de milă este celuia ce nu face milă; și se laudă mila' asupra judecății.

14. Ce folos este, frații mei, de ar dice cineva că are credință, iar fapte nu are? ați poate credința să îl măntuească pre dănsul?

15. Că de va fi fratele său sora goli, și lipsiți de hrana cea de toate zilele.

16. Și va dice lor cineva dintru voi, Mergeți cu pace, încălziți-vă și veți săturați; și nu le ar da lor cele de trebuia trupului, ce folos ar fi?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, moartă este sagura.

18. Că va dice cineva, Tu ai

credință, iar eu am fapte: arată-mi credința ta. Iar faptele tale, și eu îți voi arăta ție din faptele mele credința mea.

19. Tu credi că Dumnezeu unul este, bine faci, și dracii cred și se cutremură.

20. Voești dar să înțelegi o oronle deșerte că credința fără de fapte moartă este?

21. Avraam părintele nostru ați nu din fapte s'a îndreptat, suind pre Isaac fiul său pre jertvelnic?

22. Vești că credința lucră dimpreună cu faptele lui, s. din fapte s'a implinit credința?

23. Și s'a implinit scriptura care dice, Și a crezut Avraam lui Dumnezeu, și i s'a socotit într-o dreptate; și Prieten al lui Dumnezeu s'a chemat.

24. Vești dar că din fapte se îndreptează omul, iar nu numai din credință.

25. Asijderea încă și Raav curva au nu din fapte s'a îndreptat primind pre vestitori, și pre altă cale scoțându-l?

26. Că precum trupul fără de duh mort este, așa și credința fără de fapte moartă este.

CAPITOLUL III.

Nu fiți mulți dascăli, frații mei, știind că mai mare judecată vom să luăm.

2. Că multe greșim toți. De nu greșește cineva în cuvânt, acesta este bărbat desăvârșit, și puternic a și aștrina și tot trupul.

3. Că iată, și caldori friele în gură le punem, ca să se suplească noi; și tot trupul lor îl întoarcem.

4. Iată și corăbale, mari fund, și de uși vântului împingându-se, se întorc de prea mică cărmă, încotro voește poartea cărmăcului.

5. Așa și limba mic mădular este, și mari se laudă. Iată, puțin foc și oț de mare materie aprinde!

6. Și limba este foc, lumea nedreptății așa limba este asociată într-o mădularile noastre, care spurcă tot trupul, și aprinde roada nașterii, și se aprinde de gheenna.

7. Că toată firea și a fiarelor și a păsărilor, și a celor ce se țirisc, și a pestilor, se domolește și s'a domolit de firea omenească.

8. Iar limba nimeni din oameni nu poate să o domolească, că este neînfrinată reutate plină de o-ravă aducătoare de moarte.

9. Cu dănsa bine-cuvântăm pre Dumnezeu, și Tatăl; și cu dănsa blăstămăm pre oameni, cari sunt făcuți duple asemănarea lui Dumnezeu.

10. Dintru aceeași gură ese buna cuvântare și blăstămul. Nu trebuie, frații mei, acestea așa să fie.

11. Ați doară izvorul dintru aceeași vîntă izvorește dulce și amar?

12. Ați doară poate, frații mei, smochinul să facă masă ne' san și vîntă viei, smochine? așa nici uî

izvor poate a face apă sărată și dulce

13. Cine este înțelept și bine știutor între voi? să 'și arăte din viața cea bună faptele sale întru blândețele înțelepciunii

14. Iar de aveți pismă amară și prigonire întru inimele voastre, nu vă lăudați, nici mințiți împotriva adevărului.

15. Nu este înțelepciunea aceasta de sus pogorindu se, ci este pământească, trupească, drăcească.

16. Pentru că unde este pismă și prigonire, acolo este neașezare și tot lucrul rău.

17. Iar înțelepciunea cea de sus întieui este curată, apoi făcătoare de pace, blândă, plecată, plină de milă și de roduri bune, fără de judecată, și nefățarnică

18. Iar roada dreptății cu pace se samănă celor ce fac pace.

CAPITOLUL IV.

De unde *sunt* rășboae și sfești între voi? au nu de aici, din desmierdările voastre care se oștesc întru mădulările voastre?

2. Pofuți, și nu aveți. uciideți, și pismuți, și nu puteți dobîndi, vă sfîdîți și faceți rășboae, și nu aveți, pentru că nu cereți.

3. Cereți, și nu luați, pentru că rău cereți, ca întru desmierdările voastre să cheltuiți

4. Prea-curvarilor și prea curvelor, ad nu știți că dragostea lumii acestuia vrajbă este către Dumnezeu? deci ori-care va vrea să fie prieten lumii,

vrajmas lui Dumnezeu se face, 5. Au vi se pare că în deșert scriptura grăește, Spre zavistie poștește duhul care lăcuște întru noi?

6. Ci mai mare har dă. Pentru aceea dize, Domnul celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

7. Supuneți-vă, drept aceea, lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului, și va fugi de la voi.

8. Apropiati-vă de Dumnezeu, și se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinele, păcătoșilor; și vă curățiți inimele voastre cei îndoiți la suflet.

9. Pătumiți, și lăcrămați, și plângeți: risul vostru spre plâns să se întoarcă, și bucuria voastră întru tînguire.

10. Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu, și vă va înălța pre voi

11. Nu grăiți de rău unul pre altul, fraților. Că ceta ce grăește de rău pre fratele său, și judecă pre fratele său, grăește de rău legea, și judecă legea: iar dacă judeci legea, nu ești făcător lezei, ci judecător

12. Unul este puitorul lezei, care poate să mîntuiească și să piardă: iar tu cine ești care judeci pre altul?

13. Veniți acum, cei ce dizeți, Astăzi au mîine vom merge întru acea cetate, și vom face acolo un an, și vom neguțători, și vom dobîndi

14. Carli nu știți ce se va întîmpla mîine. Că ce este viața voastră? Că abur este,

care întru puțin se arată, și după aceea pier

15. În loc de a dize voi, De va vrea Domnul, și vom fi vii, vom face aceasta sau aceea.

16. Iar acum vă lăudați întru trațiile voastre: toată lauda de acest fel rea este.

17. Drept aceea, celui ce știe a face bine, și nu 'l face, păcat este lui.

CAPITOLUL V.

Veniți acum, bogăților, plangeți și vă tînguți de necazurile ce vor să fie asupra voastră.

2. Bogăția voastră a putredit, și hațele voastre le au mîncat mohile.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit, și rugina lor va fi mîrturie asupra voastră, și va mânca trupurile voastre ca focul. Ați strins comoară la dulele cele de apoi.

4. Iată, plata lucrătorilor celor ce au secerat țărinele voastre, care o opriți voi, strigă: și strigările secerătorilor în urechile Domnului Savaot au intrat.

5. Deslătuși-vă cu pre pămînt, și v'ați de-mierdat, hrăniți-vă inimele voastre, ca în choa junghierei.

6. Osîndiți-vă, și omoriți-vă pre cel drept, și nu s-a pus împotriva voastră.

7. Drept aceea, tîlî îndelung răbdători frați mei, pana la venirea Domnului iată, pîgarul așteaptă roada cea scumpă a pă-

mîntului, îndelung răbdând pentru dînsa, până ce cea ploas timpurie și tirle.

8. Deci îndelung răbdați și voi, întăriți-vă inimele voastre: că venirea Domnului s'a apropiat. 9. Nu ostați unul asupra altuia, fraților, ca să nu vă osîndiți ată, judecătorul inamicii ușelor stă.

10. Luați pildă de patimă rea, frați mei, și de îndelungă răbdare, pre proorocii carli au grăit în numele Domnului

11. Iată, fericim pre cei ce au răbdat. Răbdarea lui Iov ați auzit, și sfîrșitul Domnului ați vădut; căci mult milostiv este Domnul și îndurat.

12. Iar mai înainte de toate, frați mei, să nu vă jurați, nici pre cer, nici pre pămînt, nici cu alt jurămînt ori care ci fie voă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți întru fățarnicie.

13. Pătinește rău cineva între voi? să se roage. Este cineva cu inimă bună? să cante.

14. Este bolnav cineva între voi? să cheme preoți bisericești, și să se roage pentru dînsul, ungendu-l pre dînsul cu unt-deleim întru numele Domnului.

15. Și rugăcunea credinței va mîntui pre cel bolnav, și îl va redica pre dînsul Domnul, și de va fi căut pacate se vor erta lui

16. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele, și ve rugați unul pentru altul, ca să ve vindecați. Că mult poate răzăciunea dreptului cea ferbinte.

17. Iie om era asemenea noastră, și cu rugăciune s'a rugat să nu ploae, și n'a ploat pre pământ ani trel și luni șese.

18. Și iarăși s'a rugat, și cerul a dat ploae, și pământul a odrășlit roada sa.

19. Fraților, de se va rătăci cineva între voi de la adevăr, și l' va întoarce cineva pre el;

20. Știți că acela ce a întors pre păcătos de la rătăcirea căiei lui, va mântui suflet din moarte, și va acoperi mulțime de păcate.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PETRU

CEA SOBORNICEASCĂ ÎNTERĂ.

CAPITOLUL I.

Petru, apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși al răsipirei Pontului, Galatiei, Cappadochiei, Asiei, și Vitimiei,

2. Dupre cea mai înainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Hristos: Har voă, și pace. Să se imuțearcă

3. Bine este cuvântul Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care dupre mare mila sa a doa oară ne a născut pre noi spre nădejde vie prin învierea lui Iisus Hristos din morți.

4. Spre moștenire nestricăcioasă, și nespurcată, și neveșejită, păzită în ceruri pentru voi.

5. Ca să sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu prin cre-

dință spre mântuire gata a se arăta în vremea de apoi.

6. Întru care vă bucurați, acum puțin, de se eu vine, necăjiți fiind întru multe feluri de ispite

7. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă de cât aurul cel peritor, și prin foc lămurit, să se afle spre laudă și cinste și slavă întru arătarea lui Iisus Hristos:

8. Pre care nevădându-l, miștiți; întru care acum nu privind, ci credend, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită:

9. Luând sfârșitul credinței voastre, mântuirea sufletelor.

10. Pentru care mântuire ați căutat și ați cercat proorocii, cari au proorocit de harul ce era să vie spre voi.

11. Cercetând în care, și încefel de vreme le arăta Duhul lui

Hristos care era întru densii mai înainte mărturisind de patimele lui Hristos, și de slavele cele după aceea.

12. Căroră s'a descoperit că nu lor însuși, ci noastră slujiu aceste, care acum s'au vestit voă prin cei ce bine au vestit voă întru Duhul Sfint cel trimis din cer, spre care doresc ingerii să privească.

13. Pentru aceea încercând mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, desăvârșit nădăduși spre harul care se aduce voă prin arătarea lui Iisus Hristos;

14. Ca fiii ascultării, neprefăcându-vă cu poftelile cele mai dinainte ale necunoștinței voastre;

15. Ci după sfântul care v'a chemat pre voi, și voi fiți sfinți întru toată petrecerea;

16. Căci scris este, Fiți sfinți; că eu sfint sunt.

17. Și dacă chemați Tatăl pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor după lucrul fie-cărui, întru frică vremea vieții voastre să o petreceți.

18. Știind că nu cu argint sau cu aur care se strică, v'ați izbăvit de petrecerea voastră cea deșartă, care era de la părinți dată;

19. Ci cu scump sânge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și nespurcat.

20. Care era cunoscut mai înainte întemelirea lumii, dar s'a arătat în anii cei mai de apoi pentru voi.

21. Cari printru-insul ați cre-

dat pre el din morți, și i a dat lui slavă ca credința voastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu

22. Curățind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul spre nefățarnică iubire de frați din numă curată mișc-v unu pre altul cu deadinsul

23. Fiind născuți a doa oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu și care petrece în veac.

24. Pentru că tot trupul este ca iarba, și toată slava omului ca floarea erbei. Uscatu-s'a iarba și floarea ei a căzut:

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul cel ce bine s'a vestit întru voi.

CAPITOLUL II.

Deci lepădând toată răutatea, și tot vicleșugul, și fățarniciile, și pismele, și toate cleveștirile.

2. Ca niste prunci de curând născuți să rubiți laptele cel cuventător și fără de vicleșug, ca printru-insul să creșteți

3. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul.

4. Cătră care apropiindu-vă, acela ce este piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebăgată în samă, iar la Dumnezeu aleasă, și scumpă,

5. Și voi însuși ca niste pietre vii, ve zidiți casă duhovnicească, preote sfântă ca să aduceți jertve duhovnicești, plă-

cute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

6. Pentru că scris este în scriptură, Iată, pun în Sion piatră în capul unghiului, aleasa, scumpă și cea ce va crede întru dânsul nu se va rușina.

7. Drept aceea, voi celor ce credeți, *el este* cîntea, iar celor necredincioși, piatra care nu o au băgat în samă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

8. Și piatră de poticnire, și piatră de sminteală, de care se poticnesc cei ce nu se pleacă cu învîntului; spre care și puși sînt.

9. Iar voi *sînteți* cod ales, preoție împărătească, neam sfînt, norod spre cîștigare; ca să vestiți bunătățile celui ce v'a chemat pre voi dintru întunecare la lumină.

10. Carii odinioară nu *erați* norod, iar acum norodul lui Dumnezeu *sînteți*; carii *erați* nemiluși, iar acum *sînteți* miluiți.

11. Iubiților, rogu-vă ca pre niște nemernici și streini, să vă feriți de poftele cele trupești, care se ostesc asupra sufletului.

12. Petrecerea voastră avîndu-o bună întru Neamuri: ca întru care vă clevețesc pre voi ca pre niște făcători de rău, din faptele voastre cele bune, vădînd, să slăvească pre Dumnezeu în ziua cercetării.

13. Deci supuneți-vă la toată omeneasca zidire pentru Domnul ori împăratului, ca celui ce este mai pre sūs.

14. Ori domnilor, ca celor ce sînt de el trimiși spre izbînda

făcătorilor de rău, și spre lauda făcătorilor de bine.

15. Că așa este voia lui Dumnezeu, ca bine făcînd să înfrînați necunoștința oamenilor celor fără de minte.

16. Ca cei slobozi, și nu ca cum ați avea slobođeniea acoperemînt rîutăței, ci ca robii lui Dumnezeu.

17. Pre toți cîntiți. Frățiea iubiți. De Dumnezeu vă temeți. Pre împăratul cîstiiți.

18. Slugile, supundu-vă cu toată frica stăpînilor, nu numai celorți blîndi și buni, ci și celor năslăuici.

19. Pentru că aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu, de răbdă cineva scîrbă pentru cîntința lui Dumnezeu, pătimind cu nedreptate.

20. Că ce laudă este, dacă, grîsînd și pedepsindu-vă, veți răbda? ci dacă bine făcînd, și pătimind, veți răbda, aceasta este daru înaintea lui Dumnezeu.

21. Că spre aceasta v'ați chemat: că și Hristos a pățimînt pentru noi, noă lăsându-ne pîldă, ca să urmați urmelor lui.

22. Care păcat n'a făcut, nici s'a aflat vicieșug în gura lui.

23. Care ocărîndu-se, împotriva n'a ocărit; pătimind, n'a în grozit, ci se da celui ce judecă cu dreptul.

24. Care păcatele noastre în-suși le a rădicat în trupul său pre lemn, ca păcatelor murind să viețuim dreplăței: cu a cărui rană v'ați vindecat.

25. Că *erați* ca niște oi rătă-

cite; ci v'ați întors acum la Păstorul și Păzitorul sufletelor voastre.

CAPITOLUL III

Așijderea, și mulerile, plecându-vă bărbaților voștri; că de și nu se pleacă oare-cari învîntului, prin viața mulerilor fără de cuvînt să se dobindească:

2. Vădînd viața voastră cea d'împreună curată întru frică.

3. A căror podoabă să fie nu cea din afară a împleturii părului, și a înfășurăturii aurului, sau a îmbrăcămîntei hainelor;

4. Ci omul cel ascuns al inimii, întru nestrîcîcurea duhului celui blînd și lin, care este înaintea lui Dumnezeu de mult preț.

5. Că așa odinioară și sîntele muleri, care nădejduiau întru Dumnezeu, se împodobiau, pre sine, plecându-se bărbaților lor.

6. Precum Sara asculta pre Avraam, domn pre acela chemându-l: căreia v'ați făcut fiice, făcînd bine, și netemîndu-vă de nici o frică.

7. Bărbați, așijderea, împreună făcînd cu mulerile *lor* cu cunoștință, ca unu vas mai slab celui femeesc dîndu-le cinste, ca și celor împreună moștenitoare harului vieții; ca să nu se curmeze rugăciunile voastre.

8. Iar la sfîrșit, toți să *fiți* cu un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, smeriți:

9. Nerăsplînd rău pentru rău, sau ocară pentru ocară: ci im-

potrivă bine-cuvîntînd; știind că spre aceasta sînteți chemați, ca să moșteniți blagosloveniea.

10. Că cea ce voește să nu-bească viața, și să vadă zile bune, să și oprească limba sa de la rău, și buzele sale ca să nu grăscască vicieșug.

11. Să se depărteze de la rău, și să facă bine, să caute pacea, și s'o urmeze pre ea.

12. Pentru că ochii Domnului sînt spre cei drepți, și urechile lui spre rugăciunea lor: iar fața Domnului este asupra celor ce fac rele.

13. Și cine este cel ce va face voă rău, de veți fi următorii binei?

14. Ci de și veți pătimi pentru dreptate, ferieiți *veți fi*: iar de îngrozirea lor să nu vă temeți, *nici să vă turburați*.

15. Că pre Domnul Dumnezeu să v'î sîntiți întru inimile voastre: și să *fiți* gata pururea spre răspuns la tot cel ce vă întreabă pre voi cuvînt pentru nădejdea cea întru voi, cu blîndețe și cu frică:

16. Avînd ștință bună; ca, cînd vă clevețesc pre voi, ca pre niște făcători de rău, să se rușineze cei ce grăesc de rău viața voastră cea bună întru Hristos.

17. Că mai bine este, făcînd cele bune, de este așa voia lui Dumnezeu, a pătimi, de cît făcînd cele rele.

18. Pentru că și Hristos odată pentru păcate a pățimînt, cel drept pentru cei nedrepți, ca pre noi

să ne aducă la Dumnezeu, omorându-se cu trupul, și înviind cu duhul.

19. Întru care și duhurilor ce erau în temniță pozorindu-se a propovăduit.

20. Celor ce fuseseră odinioară necredincioase, când aștepta îndelungă răbdarea lui Dumnezeu în zilele lui Noe, făcându-se corabia, întru care puțin, adică, opt suflete s'au mântuit prin apă.

21. A căreia chip acum fiind botezul și pre noi ne mântuește, (nu lepădarea spurcăciunii celei trupesti, ci întrebarea științei celei bune către Dumnezeu) prin învierea lui Iisus Hristos:

22. Care este d'a dreapta lui Dumnezeu, după ce s'a suit la cer; plecându-se lui îngerii și stăpânirile și puterile.

CAPITOLUL IV.

Hristos dar pătimind pentru noi cu trupul, și voi după aceeași gând vă înarmați, pentru că cea ce a pățit cu trupul a încetat despr' păcat.

2. Ca să nu mai viețuească ceea-l-altă vreme în trup spre poftele omenești, ci spre voia lui Dumnezeu.

3. Că destul nu este noă carii în vremea cea trecută a vieții am făcut voia păgânească, umblând întru necurății, întru poftă, întru beții, întru ospete, întru băuturi, și întru urite slujiri idolești.

4. Întru care se numează

căci nu vă adunați voi cu *densii* la aceeași turburare a curviei, hulindu-vă.

5. Carii vor da sama la cel ce este gata să judece pre cei vii și pre cei morți.

6. Uă spre aceasta și morților s'a bine-vestit, ca să se judece cu trupul după om, și să vieze după Dumnezeu cu duhul.

7. Și sfârșitul tutulor s'a apropiat: deci fiți cu întreagă înțelepciune, și priveghați întru rugăciuni.

8. Iar mai înainte de toate unul spre altul dragoste cu o sirdie având: căci dragostea acopere mulțime de păcate.

9. Iubitori de streini fiți între voi fără de circuire.

10. Fie-care precum a luat darul, între voi cu acela slujind, ca niște buni economi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu.

11. De grăește cineva, ca cuvintele lui Dumnezeu să grăească, de slujește cineva, ca din puterea care o dă Dumnezeu să slujească: ca întru toate să se slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia este slava și stăpânirea în veții vecilor. Amin.

12. Iubiților, nu vă mirați de aprinderea care este întru voi, care se face voă spre ispită, ca cum s'ar întâmpla voă cea streină:

13. Ci, pentru că vă faceți părtași patimelor lui Hristos, bucurați-vă; ca și întru arătarea slavei lui să vă bucurați, veselindu-vă.

14. De sînteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți *sînteți*; căci duhul slavei și al lui Dumnezeu preste voi odihnește: după aceea se hulește, iar după voi se proslăvește.

15. Iar nimeni din voi să nu pătimească ca un ucigaș, sau ca un fur, sau ca un făcător de rău, sau ca un ispititor de lucruri streine.

16. Iar dacă *pătimizește* ca un Creștin, să nu se rușineze; ci să proslăvească pre Dumnezeu în partea aceasta.

17. Căci vremea *este* a se începe judecata de la casa lui Dumnezeu: iar dacă *este* întîrziu de la noi, care este sfârșitul celor ce se împotrivesc evangholiei lui Dumnezeu?

18. Și de vreme ce dreptul abia se mântuește, cel necredincios și păcătos unde se va arăta?

19. Pentru aceea, și cei ce pătimesc după voia lui Dumnezeu, ca credincioșii Zidilor să și încredințeze sufletele lor lui, întru fapte bune.

CAPITOLUL V.

Pre presviterii cei dintru voi îi rog, ca cei ce sînt împreună presviteri, și mărturisitor al patimelor, lui Hristos, și părtași al slavei celei ce va să se descopere.

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dintru voi, purtând grija *de densă*, nu cu silă, ci de voie, nu cu agonisele urite, ci cu osirdie;

3. Nici ca cum ați stăpâni preste chruiri, ci pilde făcându-vă turmei.

4. Și când se va arăta mal-marele Păstorilor, veți lua cununa slavei cea neveștăită.

5. Așijderea și voi cei tineri, plecați-vă celor bătrâni. Și toți unul altuia plecându-vă, smerita cugetare să agonisiți: că Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

6. Drept aceea, smeriți-vă sub mîna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe pre voi în vreme.

7. Toată grija voastră aruncând spre densul; că acela se grijește pentru voi.

8. Fiți trezi, priveghați: pentru că protivnicul vostru diavolul, ca un leu răcnind, umblă, căutând pre cine să înghiță.

9. Căruia stați împotrivă în-lăriți fiind în credință, știind că aceleași patimi se întîmplă frățimii voastre celei din lume.

10. Iar Dumnezeul a tot harul, care ne a chemat la slava sa cea vecinică prin Iisus Hristos, acela pre voi, după ce ați pățit puțin, să vă facă desăvîrșit, să vă întrărească, să vă facă puternici, să vă întemeieze.

11. Acelui a sava și stăpânirea în veții vecilor. Amin.

12. Prin Siluan, voă credinciosul frate, precum socotesc, puțin am scris, îndemnându-vă, și mînturind că acesta este harul cel adevărat al lui Dumnezeu întru care stați.

13. Închină-*se* voă *biserica*

din Vavilon, cea împreună a sărutare a dragostei. Pace voă
leasă; și Marco fiul meu.

14 Închinați-vă unul altuia cu Amin

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PETRU

CEA SOBORNICEASCĂ A DOA.

CAPITOLUL I.

Simon Petru, slugă și apostol
al lui Iisus Hristos, celor ce
au dobîndit împreună cu noi
credință întocma cinstită întru
dreptatea Dumnezeuului nostru
și a Mântuitorului Iisus Hristos.

2. Har voă și pace să se im-
multească întru cunoștința lui
Dumnezeu, și a lui Iisus Hristos
Domnului nostru.

3. Precum noastră dumnezeiască
putere a lui toate cele ce *sunt*
spre viață și buna credință ne
a dăruit, prin cunoștința celui
ce ne a chemat pre noi prin
lavă și prin fapta bună.

4. Prin care cele scumpe și
mari făgăduințe s-au dăruit noastră
ca prin acestea să vă faceți păr-
tași dumnezeiești firii, fugind de
stricăciunea poftii celei din lume.

5. Și întru aceasta singură,
toată nevoia putind, sporuți în-
tru credința voastră fapta bună;
iar întru fapta bună cunoștința;

6. Iar întru cunoștință înfrî-

narea; iar întru înfrînare răb-
darea; iar întru răbdare buna-
credință.

7. Iar întru buna-credință iu-
birea de frați; iar întru iubirea
de frați dragostea.

8. Că acestea întru voi fiind,
și înmulțindu-se, nu deserțiți nică
fără de roadă vor face pre voi
spre cunoștința Domnului nos-
tru Iisus Hristos.

9. Că cel ce nu are acestea
orb este, nevădînd departe, uitare
luînd de curăție păcatelor sale
celor de de mult.

10. Pentru aceea fraților, mai
virtos nevoiți-vă ca să faceți a-
deverită chemarea și alegerea
voastră: că acestea făcînd, nu
veți greși nici odată:

11. Că așa din destul se va
da voă intrarea întru vecinica
împărăție a Domnului nostru și
Mântuitorului Iisus Hristos.

12. Pentru aceea nu mă voi
lenea a vă aduce aminte voă
pururea de acestea, măcar că și

CAPITOLUL II.

știți, și sînteți întăriți întru a-
devărul acesta.

13. Însă mi se pare a fi cu
dreptul, până când sînt într'a-
cest trup, a vă desleptă *pre voi*
cu aducerea aminte

14. Ștînd că fără de zăbavă
este lepădarea trupului meu,
precum și Domnul nostru Iisus
Hristos mi a arătat mie

15. Iar mă voi nevoi, și pu-
rarea a vă avea pre voi după
eșirea mea, ca să faceți pome-
nire de acestea

16. Că nu urmînd basmelor
celor meșteșugite, am spus voă
puterea și venirea Domnului
nostru Iisus Hristos, ci singuri
vădători fiind măreții aceleia

17. Că a luat de la Dumne-
deu Tatăl onte și slavă, glas
ca acesta venind către dînsul
de la slava cea cu mare cu-
vîntă, Acesta este Fiul meu cel
rubit întru care bine am voit.

18. Și acest glas noi l'am
auzit din cer pogorîndu-se, fiind
cu dînsul în muntele cel sfînt

19. Și avem mai adevărat cu-
vîntul cel prorocesc; la care
bine faceți luînd aminte, ca la
o lumină ce strălucește în loc
întunecos, până ce ziua va lu-
mina, și luceafărul va resări în-
tru inimile voastre.

20. Aceasta mai întîiu ștînd,
ca toată prorocescă scriptură
după a sa înscrisură nu este

21. Pentru că tu prin voia
omninoșilor a făcut când va pro-
roce, ci purtîndu-se de la hui
sfînt au grăit omnenii cei sînți
ai lui Dumnezeu

Însă au fost și proroci minci-
noși întru norod, precum
între voi vor fi învățători mî-
ciunoși, cari vor băga eresuri de
pierdare, și se vor lepăda de
Stăpanul cel ce i a răscumpă-
rat pre dînșii aducînduși lor
grabnică pierdare

2. Și mulți vor merge în urma
învîșunărilor lor, prin cari se
va hui calea adevărului.

3. Și pentru lăcomia cu cu-
vînt amăgitoare pre voi se vor
precupa a căror judecarea încă
de de mult nu zăbăvește, și pier-
darea lor nu dormitează

4. Că de vreme ce Dumne-
deu pre ingerii cari au greșit
nu i a cruciat, ci cu lanțurile
întunecului în tartar legându-i,
i a dat spre judecată a se
păzi;

5. Și lumea cea d'întîiu nu o
a cruciat, ci pre Noe al optelea,
mărturisitor al dreptății l'a
păzit, potop în lume acelor ne-
credincioși aducînd.

6. Și cetățile Sodomei și
ale Gomorului ardîndu-le, cu
sfîrșimare le a osîndit, pîdă pu-
indu-le celor ce vor să petreacă
întru păgînatate;

7. Și pre dreptul Lot ce era
năcăjit de petrecerea cea d'im-
preună a celor răi de lege în-
tru învîșunare, i a izbăvit

8. Pentru că cu vederea și cu
auzului dreptul acela vietînd în-
tre dînșii omni din ei își mun-
ca sufletul cel drept cu fap-
tele lor cele fără de lege.

II. PETRU, III

9. Săie Domnul pre cei bine cred noșii a' i izbăv. de ispită, ar pre cei nedrepti a' i păzi la d'ioa judecâtei ca să se mun-țasească.

10. Iar mai virtos pre cei ce umblă după trup intru pofta spurcăciunei, și de domnie nu bagă samă îndrăzneți, obraznici slavele hulind, nu se cutremură.

11. Unde ingerii, cu tăria și cu puterea mai mari fiind, nu aduc asupra lor înaintea Domnului judecată cu hula.

12. Iar aceștia ca niște dobitoace necuvântătoare firești, născute spre vinare și stricăciune, intru cele ce nu înțeleg hulă, intru stricăciunea lor vor peri;

13. Luând plata nedreptății, dulceață socotind pre desfătarea cea din toate d'ilele. Spurcații și necurații, cari se hrănesc cu înșelăciunile lor, mănâncă cu voi;

14. Ochii având plini de prea curvie, și de păcat nepărăsit; amărând sufletele cele neîntărite. Inimă deprinsă în lăcomie, având fără blăstămului.

15. Cari lăsând calea cea dreaptă au rătat, urmând cărei lui Valam a lui Vosor, care plata nedreptății a iubit,

16. Iar muștrare pentru fără de legea sa a avut: asin necuvântător cu glas omenesc grăind, a oprit nebunia proorocului.

17. Aceștia sunt izvoare fără de apă, nori care se poartă de vifor, cărora negura întunecului în veac se păzește.

18. Pentru că cele semete ale

deșertăciunei spun, amăgesc cu poște trupești, și cu învierișunări, pre cei ce cu adevărat au scăpat de la cei ce viețuiesc intru înșelăciune.

19. Păgăduindu-le slobođeniea, ei însuși sunt robi ai stricăciunei: că de cine este cineva buluit, de acela s'a și rob.

20. Că dacă după ce au scăpat de la spurcăciunile lumii prin cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu acelea iarăși impletindu-se, se biruiesc, s'au făcut lor cele de pre urmă mai rele de cât cele d'întîiu.

21. Pentru că mai bine era lor a nu fi cunoscut calea dreptății, de cât după ce o au cunoscut, a se întoarce înapoi de la sfînta poruncă ce li s'a dat lor.

22. Că s'a întemplat lor pilda cea adevărată, Cănele s'a întors la boritura sa; și porcul scaldat, la mocirla tinei.

CAPITOLUL III

Săi aceasta acum, iubitorilor, a d'ioa epistolie scriu voă; intru care deștept cu aducerea aminte mintea voastră cea curată.

2. Ca să vă aduceți aminte de graurile cele mai înainte grăite de sfîntii prooroci, și de porunca noastră, cari suntem apostoli ai Domnului și Mântuitorului.

3. Aceasta mai înainte știind, că vor veni în d'ilele cele de apoi batjocoritori cari vor umbla după poștele lor,

II. PETRU, III

4. Și vor dice. Unde este făgăduința venirii lui? că de când părinții au adormit, toate așa rămân precum *au fost* din începutul zidirei.

5. Căci ei nu voiesc a ști aceasta, că prin cuvântul lui Dumnezeu cerurile au fost de demult, și pământul din apă și prin apă s'a așezat.

6. Prin care lumea cea de atunci, cu apă înecându-se, a perit:

7. Iar cerurile aceste de acum și pământul cu același cuvânt sunt puși sub păstrare, păzindu-se focului la d'ioa judecâtei și a pierderii oamenilor celor necredincioși.

8. Iar aceasta una să nu se tălmăcească de voi iubitorilor că o d'ioa înaintea Domnului, *este* ca o mie de ani, și o mie de ani ca o d'ioa.

9. Nu va zăbăvi Domnul făgăduința, precum oare-cari zăbăvă o socotesc; ci îndelung răbdă pentru noi, nevrind ca să piară cineva, ci toți să vie la pocăință.

10. Iar va veni d'ioa Domnului ca un fur noaptea; intru care cerurile cu sunet vor trece, stihile ardând se vor strica, și pământul și cele de pre densul lucruri vor arde.

11. Deci dacă au acestea toate a se strica, în ce fel trebuiește să fiți voi intru sfintele petreceri.

cele d'împreună și intru faptele bunei-credințe.

12. Așteptând și dorind a fi mai degrabă venirea d'ilei lui Dumnezeu, pentru care cerurile ardând se vor strica, și stihile aprindându-se se vor topi?

13. Că ceruri nouă și pământ nou, după făgăduința lui așteptăm, intru care dreptatea lucră-este.

14. Pentru aceea, iubitorilor, acestea așteptând, nevoiți vă să aflați lui nespurcați, și neîntinați, în pace.

15. Și pre îndelunga-răbdare a Domnului nostru Mântuire să o socotiți; precum și iubitul nostru frate Pavel după înțelepciunea cea dată lui a scris voa,

16. Precum și intru toate epistolele sale, grăind de acestea; intru care sunt unele cu anevoe a se înțelege, care cei neînvațați și neîntăriți le răsvrătesc ca și pre celelalte scripturi, spre a lor pierdare.

17. Deci voi, iubitorilor, acestea mai înainte știind, păziți-vă, ca nu cu înșelăciunea celor fără de lege fiind strămutați, să cădeți de la întărirea voastră.

18. Ci să creșteți intru harul, și cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Acestuia slava și acum și în d'ioa veacului. Amin

SFÎNTULUI APOSTOL IOAN

CEA SOBORNICEASCĂ INTEIŪ.

CAPITOLUL I.

Ce era dintru început, ce am audīt, ce am privit cu ochii noștri, ce am privit, și mâinele noastre au pipăit, de Cuvēntul vieței,

2. (Și viața s'a arătat, și oam vedūt, și mărturisim, și vestim voă viața cea vecinică, care era la Tatăl, și s'a arătat noă;)

3. Ce am vedūt și am audīt spunem voă, ca și voi împărtășire să aveți cu noi; și împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul lui, Iisus Hristos

4. Și acestea scriem voă, ca bucuria voastră să fie deplin.

5. Și aceasta este vestirea care am audīt de la dēnsul, și vestim voă, că Dumnezeu lumină este, și nici un întunerec intru dēnsul nu este.

6. De vom dice că împărtășire avem cu dēnsul, și intru întunerec umblăm, mințim, și nu facem adevărul;

7. Iar de vom umbla intru lumină, precum el este intru lumină, împărtășire avem unul cu altul, și sângele lui Iisus Hristos, Fiului lui ne curățește pre noi de tot păcatul

8. De vom dice că păcat nu

avem, pre noi înși-ne ne înșă-lăm, și adevărul nu este intru noi

9. De vom mărturisi păcatele noastre, credincios este și drept ca să ne erte noă păcatele, și să ne curățească pre noi de toată nedreptatea.

10. De vom dice că nu am păcătuit, minciunos facem pre dēnsul, și cuvēntul lui nu este intru noi.

CAPITOLUL II.

Reși mei, acestea scriu voă, ca să nu păcătuiți și dacă cineva va păcătui, mângâtor avem către Tatăl, pre Iisus Hristos cel drept.

2. Și acesta este curățire de păcatele noastre: și nu numai de ale noastre, ci și de ale a toată lumea.

3. Și intru aceasta știm că 'l am cunoscut pre dēnsul, dacă vom păzi poruncele lui.

4. Cel ce dice, 'L-am cunoscut pre dēnsul și poruncele lui nu le păzește, minciunos este, și intru acesta adevărul nu este.

5. Iar cel ce va păzi cuvēntul lui, cu adevărat intru acela dragostea lui Dumnezeu dēplin

este: intru aceasta cunoaștem din lume. De iubeste cineva lumea, nu este dragostea Tatălui intru dēnsul.

6. Cel ce dice că petrece intru dēnsul, dator este precum acela a umblat, și el așa să umble

7. Fraților, nu scriu voă poruncă nouă, ci poruncă veche care ați avut dintru început. Porunca cea veche este cuvēntul care ați audīt dintru început.

8. Iarăși, poruncă nouă scriu voă, care este adevărată intru dēnsul și intru voi: că întunerecul a trecut, și lumina cea adevărată iată resare.

9. Cel ce dice că este intru lumină, și pre fratele său urêște, intru întunerec este până acum.

10. Cel ce iubeste pre fratele său intru lumină petrece, și sminteală intru dēnsul nu este.

11. Iar cel ce urêște pre fratele său intru întunerec este, și intru întunerec umblă, și nu știe încotro merge, că întunerecul a orbit ochii lui.

12. Scriu voă, fiilor, că se cartă voă păcatele, pentru numele lui.

13. Scriu voă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scriu voă, tinerilor, că ați biruit pre cel viclean. Scriu voă, pruncilor, că ați cunoscut pre Tatăl.

14. Scris-am voă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scris-am voă, tinerilor, că sūteți tari, și cuvēntul lui Dumnezeu petrece intru voi, și ați biruit pre cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele

din lume. De iubeste cineva lumea, nu este dragostea Tatălui intru dēnsul.

16. Pentru că tot ce este in lume, pofta trupului, și pofta ochilor, și trufia vieței, nu este de la Tatăl, ci din lume este.

17. Și lumea trece, și pofta ei: iar cel ce face voia lui Dumnezeu petrece in veac:

18. Fiilor, ceasul cel de apoi este: și precum ați audīt că antihrist vine, și acum antihrisți mulți s'au făcut; dintru aceasta cunoaștem că ceasul cel de apoi este.

19. Dintru noi au eșit, ci nu erau dintru noi; că de ar fi fost dintru noi, ar fi rămas cu noi. ci au eșit ca să se arate că nu sūnt toți dintru noi

20. Și voi ungere aveți de la Cel Sfint, și știți toate.

21. Nu am scris voă ca cum n'ați ști adevărul, ci ca cum 'l ați ști pre el, și cum că nici o minciună nu este din adevăr.

22. Cine este minciunos fără numai cel ce tăgădueste că Iisus este Hristos? Acesta este antihrist, care tăgădueste pre Tatăl și pre Fiul.

23. Tot cel ce tăgădueste pre Fiul, nici pre Tatăl nu are: iar cel ce mărturisește pre fiul și pre Tatăl are.

24. Drept aceea voi ce ați audīt dintru început, intru voi să rămâne. Și de va rămânea intru voi ce ați audīt dintru început și voi in Fiul, și in Tatăl veți rămânea.

25. Și aceasta este făgăduința

care însuși a lăgăduit noă, vi-
ata cea vecinică.

26. Acestea am scris voă pen-
tru cei ce vă înșală pre voi.

27. Și voi ungerea care ați
luat de la dēnsul întru voi să
rămăe, și nu aveți trebuință ca
să vă învete pre voi cineva: ci pre-
cum aceeași ungere vă învătă
pre voi pentru toate, și adevă-
rată este, și nu este minciunoasă,
și precum v'a învățat pre voi,
rămâneți întru dēnsul.

28. Și acum, filor, rămâneți în
trudēnsul ca să avem îndrăzneală
când se va arăta, și să nu ne
rușinăm de dēnsul la venirea lui.

29. De știți că este drept, cu-
noașteți că tot cel ce face drep-
tate de la dēnsul s'a născut.

CAPITOLUL III.

Vedeți ce fel de dragoste ne a
dat noă Tatăl, ca fii ai lui
Dumneșu să ne numească: pentru
aceasta lumea nu cunoaște pre
noi, căci nu l'a cunoscut pre
dēnsul.

2. Iubiților acum tii ai lui Dum-
neșu suntem, și încă nu s'a a-
rătat ce vom fi: eștim că când
se va arăta, asemenea lui vom
fi; că l' vom vedea pre el pre-
cum este.

3. Și tot cel ce are nădejdea
aceasta întru dēnsul, se cură-
țește pre sine, precum și el este
curat.

4. Tot cel ce face păcatul și
lără-de-lega face, și păcatul
este lără-de-lega.

5. Și știți că el s'a arătat ca și
și știți că tot ce a vorbit de oa-

menți nu are viață vecinică întru
dēnsul petrecend.

6. Tot cel ce petrece întru dēn-
sul nu păcătuiește: și tot cel ce
face păcatul nu l'a vădit pre
el, n'el l'a cunoscut pre el.

7. Filor, nimeni să nu vă înșel
pre voi: cel ce face dreptate
drept este, precum și acela drept
este.

8. Cel ce face păcatul din
dăvolul este, că din început dă-
volul păcătuiește. Spre aceasta
s'a arătat Fiul lui Dumneșu,
ca să strice lucrurile dăvolului.

9. Tot cel născut din Dum-
neșu păcat nu face, că sămănta
lui întru dēnsul petrece, și nu
poate să păcătuiească, că din
Dumneșu s'a născut.

10. Întru aceasta arătați sunt
fiii lui Dumneșu, și fii dăvo-
lului: tot cel ce nu face dreptate
nu este din Dumneșu, nici cel
ce nu iubeste pre fratele său.

11. Căci aceasta este vestirea
care ați auzit dintru început, ca
să iubim unul pre altul.

12. Nu precum Cain care era
din voleanul și a ucis pre fra-
tele său. Și pentru care pînă
l'a ucis pre el? Căci lucrurile
lui erau rele, iar ale fratelui său
drepte.

13. Nu vă mirați, frații mei,
de vă urește pre voi lumea.

14. Noi știm că am trecut din
moarte în viață pentru că iubim
pre frați: că cel ce nu iubeste
pre fratele petrece în moarte.

15. Tot cel ce urește pre fra-
tele său ucigător de oameni este.

CAPITOLUL IV.

menți nu are viață vecinică întru
dēnsul petrecend.

16. Întru aceasta am cunoscut
dragostea lui Dumneșu, că el
și a pus sufletul său pentru noi,
și noi dator, suntem pentru frați
să ne punem sufletele.

17. Iar cel ce are bogăția lu-
mei acesteia, și vede pre fratele
său avend trebuință, și își în-
chide inima sa despre dēnsul,
cum rămâne dragostea lui Dum-
neșu întru dēnsul.

18. Fiii mei, să nu iubim cu
euventul, nici cu limba; ci cu
fapta și cu adevărul.

19. Și întru aceasta cunoaștem
că suntem din adevăr, și în a-
mintea lui vom încredința inimile
noastre.

20. Că de ne arată pre noi in-
ima noastră vinovați, Dumneșu
mai mare este de cât inima noas-
tră, și știe toate.

21. Iubiților, de nu ne va a-
răta pre noi vinovați inima noas-
tră, atunci îndrăzneam cătră
Dumneșu.

22. Și ori ce vom cere, vom
lua de la dēnsul, pentru că pă-
zim poruncele lui, și cele plăcute
înainte lui facem.

23. Și aceasta este porunca lui,
ca să credem întru numele lui
Iisus Hristos Fiului lui, și să iu-
bim unul pre altul, precum ne a
dat noă poruncă.

24. Și cel ce păzește poruncele
lui întru dēnsul petrece, și a-
cela întru el. Și întru aceasta
cunoaștem că petrece întru noi,
din Duhul care a dat noă

Iubiților, să nu credeți pre tot
duhul, ci să ispițiți doburile
de sînt de la Dumneșu: că
mulți prooroci minciunoși au eșit
în lume.

2. Întru aceasta să cunoașteți
Duhul lui Dumneșu: Tot du-
hul care mărturisește pre Iisus
Hristos că a venit în trup, de
la Dumneșu este:

3. Și tot duhul care nu mărtu-
risește pre Iisus Hristos că a
venit în trup, de la Dumneșu
nu este: și acela este al lui anti-
hrist, de care ați auzit că va
veni; și acum în lume este.

4. Voi de la Dumneșu sun-
teți, filor, și ați biruit pre acela,
căci mai mare este acela ce este
întru voi, de cât acela ce este în
lume.

5. Acela din lume sunt: pen-
tru aceea din lume grăesc, și
lumea pre dēnsul ascultă.

6. Noi din Dumneșu sun-
tem: cel ce cunoaște pre Dum-
neșu ascultă pre noi, care nu
este din Dumneșu: nu ne as-
cultă pre noi. Dintru aceasta cu-
noaștem duhul adevărului, și du-
hul înșelaciunii.

7. Iubiților, să iubim unul pre
altul: că dragoste de la Dum-
neșu este, și tot cel ce iubeste,
din Dumneșu este născut, și
cunoaște pre Dumneșu.

8. Cel ce nu iubeste, nu cu-
noaște pre Dumneșu: că Dum-
neșu dragoste este.

9. Întru aceasta s'a arătat dra-
gostea lui Dumneșu întru noi,

că pre Fiul său cel unul-născut l'a trimis Dumnezeu în lume, ca să viem printr'însul

10. Întru aceasta este dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ci căci el ne a iubit pre noi, și a trimis pre Fiul său curățire pentru păcatele noastre.

11. Iubiților, dacă Dumnezeu așa ne a iubit pre noi, și noi datorî suntem să iubim unul pre altul.

12. Pre Dumnezeu înșimenî nici odată nu l'a vădut. De iubim unul pre altul, Dumnezeu întru noi petrece, și dragostea lui desăvârșită este întru noi.

13. Întru aceasta cunoaștem că petrecem întru densul, și el întru noi, că din Duhul său ne a dat noă.

14. Și noi am vădut și mărturisim că Tatăl a trimis pre Fiul Mântuitor lumii.

15. Ori-care mărturisește că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu întru acela petrece, și acela întru Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea care are Dumnezeu spre noi. Dumnezeu dragoste este și acela ce petrece întru dragoste întru Dumnezeu petrece, și Dumnezeu întru densul.

17. Întru aceasta s'a săvârșit dragostea cu noi, ca îndrăznire să avem în ziua judecării: pentru că precum este, și noi suntem în lumea aceasta.

18. Frică nu este întru dragoste, ci dragostea cea desăvârșită scoate afară pre frică: că frică

ca pedeapsă are. Iar acela ce se teme nu este deplin întru dragoste.

19. Noi iubim pre densul, că el întîi ne a iubit pre noi.

20. De va dice cineva, Iubească pre Dumnezeu, iar pre frațele său urște, minciunos este: că acela ce nu iubește pre frațele său pre care l'a vădut, pre Dumnezeu pre care nu l'a vădut cum poate să l'iubească?

21. Și această poruncă avem de la densul, Ca cel ce iubește pre Dumnezeu să iubească și pre frațele său.

CAPITOLUL V

Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, din Dumnezeu este născut: și tot cel ce iubește pre cel ce a născut, iubește și pre cel ce s'a născut dintr'însul.

2. Întru aceasta cunoaștem că iubim pre fiul lui Dumnezeu când iubim pre Dumnezeu, și poruncele lui păzim.

3. Că aceasta este dragostea lui Dumnezeu, ca poruncele lui să păzim: și poruncele lui grele nu sînt.

4. Căci tot cel născut din Dumnezeu biruște lumea: și aceasta este biruința care biruște lumea, credința noastră.

5. Cine este cel ce biruște lumea, fără numai cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Acesta este care a venit prin apă și prin sânge, Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge. Și Duhul este

cel ce mărturisește, căci Duhul este adevărul.

7. Căci trei sînt cari mărturiscă în cer, Tatăl, Cuvîntul, și Sfîntul Duh; și acești trei una sînt.

8. Și trei sînt cari mărturiscă pre pămînt, duhul, și apa, și sângele: și acești trei întru una sînt.

9. De primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu mai mare este: că aceasta este mărturia lui Dumnezeu care a mărturisit pentru Fiul său.

10. Cel ce crede întru Fiul lui Dumnezeu are mărturia întru sine: cel ce nu crede lui Dumnezeu minciunos l'a făcut pre densul; pentru că n'a crezut la mărturia care a mărturisit Dumnezeu pentru Fiul său.

11. Și aceasta este mărturia, că viața veșnică ne a dat noă Dumnezeu, și această viață întru Fiul lui este.

12. Cel ce are pre Fiul are viață; iar cel ce nu are pre Fiul lui Dumnezeu viața nu are.

13. Acesta am scris voă celor ce credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu; ca să știți că viața veșnică aveți, și ca să credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta este îndrăznirea care avem către densul, că de cerem ceva după voia lui, ne aude pre noi;

15. Și dacă știm că ne aude pre noi, ori-ce cerem, știm că vom avea cererile care cerem de la densul,

16. De va vedea cineva pre fratele său păcătînd păcat nu spre moarte, să ceară, și va da lui viață celor ce păcătuesc nu spre moarte. Este păcat spre moarte, nu pentru acela dică că să se roage.

17. Toată nedreptatea păcat este: și este păcat nu spre moarte.

18. Știm că tot cel născut din Dumnezeu nu păcătuesce; ci cel ce s'a născut din Dumnezeu se păzește pre sine însuși, și cel rău nu se atinge de el.

19. Știm că din Dumnezeu sîntem, și lumea toată întru cel rău zace.

20. Și, știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne a dat noă pricepere, ca să cunoaștem pre cel adevărat, și sîntem întru cel adevărat, întru Iisus Hristos Fiul lui. Acesta este Dumnezeu cel adevărat, și viața cea veșnică.

21. Fiilor, păziți-vă pre voi de idoli. Amin.

SFÎNTULUI APOSTOL IOAN

CEA SOBORNICEASCĂ A DOA.

CAPITOLUL I

Bătrânul alessi doamne și fiilor ei, pre cariî eû iubesc întru adevăr; și nu numai eû, ei și toți cariî au cunoscut adevărul

2. Pentru adevărul care petrece întru noi și cu noi va fi în veac.

3. Fie cu voi har, milă, și pace de la Dumnezeu Tatăl, și de la Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, întru adevăr și întru dragoste.

4. M'am bucurat foarte căci am aflat din fiil tîi umblînd întru adevăr, precum am luat poruncă de la Tatăl.

5. Și acum te rog, doamnă, nu ca cum ași scrie ție poruncă nouă, ci care avem din început, ca să iubim unul pre altul.

6. Și aceasta este dragostea, ca să umblăm după poruncele lui. Și aceasta este porunca, Precum ați auzit dintru început, ca să umblați întru densa

7. Pentru că mulți amăgitori

aû intrat în lume, cariî nu mărturisesc pre Iisus Hristos să fie venit cu trupul. Acesta este amăgitor și antihrist.

8. Păziți-vă pre voi înși-vă, ca să nu pierdem cele ce am lărat, ci să luăm plată desăvârșit

9. Tot cel ce calcă porunca, și nu rămâne întru învățătura lui Hristos, nu are pre Dumnezeu. Iar cel ce rămâne întru învățătura lui Hristos, acela și pre Tatăl și pre Fiul are.

10. Orîcine va veni la voi, și nu va aduce învățătura aceasta, să nu 'l primiți în casă, și să nu 'l diceți lui, Bucură-te.

11. Că cel ce îl va dice lui, Bucură-te, se va face părtaş faptelor lui celor rele.

12. Multe avînd a vă scrie voi, nu am voit pre hârtie și cu cerneală: ci nădăduesc că voi veni la voi, și gură către gură voiți grăi, ca bucuria noastră să fie deplină.

13. Închină-se ție fiil surorii tale celei alese. Amin.

SFÎNTULUI APOSTOL IOAN

CEA SOBORNICEASCĂ A TREIA.

CAPITOLUL I

Bătrânul lui Iacobi celui iubit, pre care eû iubesc întru adevăr.

2. Iubitule, pentru toate fac rugăciune ca să sporești și să fii sănătos, precum sporește sufletul tîu.

3. Pentru că foarte m'am bucurat, după ce au venit frații și au mărturisit de adevărul tîu, precum tu întru adevăr umblî.

4. Mai mare bucurie de cat aceasta nu am cînd aud că fiil mei umblă întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci ori ce lucrezi către frați, și către cel strein;

6. Cariî au mărturisit de dragostea la înaintea bisericeî pre cariî bine vei face de îi vei petrece cu vrednicie lui Dumnezeu:

7. Că pentru numele lui aû eșit, nimic luînd de la Neamuri.

8. Noi dar, datorî sîntem să primim pre uni ca aceștia, ca împreună lucrători sa fim adevărului.

9. Am scris bisericeî: ci Diotrefis, cel ce iubeste să le fie lor căpetenie, nu ne primește pre noi.

10. Pentru aceasta, de voi veni, voi pomeni lui faptele care face, ocărîndu-ne pre noi cu cuvînte rele, și neîndestulat fiind cu acestea, mei însuși primește pre frați, și pre cei ce vor îi oprește și din biserică îi scoate.

11. Iubitule, nu urma rîului, ci binelui. Că ce face bine din Dumnezeu este: iar că ce face rău n'a vădut pre Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de către toți, și de către însuși adevărul și noi încă mărturisim și știți că mărturia noastră adevărată este

13. Multe am avut a scrie, ci nu voese cu cerneală și eu condeii a 'î scrie ție.

14. C nădăduesc că fără de zăbavă te voi vedea, și gură către gură vom grăi. Pace ție. Închină-se ție pretenii. Spune închinăcune prietenilor pre nume. Amin.

SFÎNTULUI APOSTOL IUDA

CEA SOBORNICEASCĂ.

CAPITOLUL I.

Iuda, slugă a lui Iisus Hristos, și frate al lui Iacov, celor sfinți întru Dumnezeu Tată, și de Iisus Hristos păziți și chemați:

2. Milă voă, și pace, și dragoste să se îmulsească.

3. Iubiților, toată nevoia făcând a scrie voă de cea de obște mântuirea, nevoe am avută vă scrie voă, rugându-vă să stați vitejește pentru credința ceea ce odată s'a dat sfinților.

4. Căci au intrat oare-cari oameni, cari de de mult mai înainte au fost scriși spre această osîndă, necredincioși, cari schimbă harul Dumnezeului nostru întru învîrsunare, și pre cel unul Stăpânul Dumnezeului, și Domnul nostru Iisus Hristos tăgăduiesc.

5. Iar voi să vă aduc aminte, știind și voi aceasta odată, că Domnul după ce a seos pre norod din pământul Egiptului, mai pre urmă pre cei ce nu au creștut l'a pierdut.

6. Și pre ingerii cari nu și-au păzit dregătoria lor, ci și-au lăsat lăcașii lor, spre judecata zilei celei mari, legăturilor celor vecinice subțintunerec îi ține

7. Precum Sodoma și Gomora, și cetățile cele d'împrejurul lor care întru același chip curviau, și umblau în urma altui trup, sunt puse înainte întru pildă, a focului celui vecinic muncă luând

8. Asemenea și aceștia vise văzând, trupul își spurcă, și domnia leapădă, și slavele hulesc.

9. Iar Mihail arhanghelul, când cu diavolul pricindu-se grăia pentru trupul lui Moisi, n'a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis, Certe-te pre tine Domnul.

10. Iar aceștia câte nu știu hulesc: și câte după fire, ca niște dobitoace necuvîntătoare știu, întru acelea se strică.

11. Vai lor! că în calea lui Cain au umblat, și întru înșeliciunea lui Valaam prin mîla s'au vărsat, și întru împotrivirea cuvintelor lui Core au perit.

12. Aceștia sînt pete între dragostele voastre, împreună cu voi mîncînd, fără de frică pre sine pîcîndu-se; nori sînt fără de apă, ce se poartă de vînturi; copaci tomatnici neroditori, de două ori morți și desrădăcinați

13. Valuri sălbatice de mare, spumegîndu-și răsunite l'ar, stele

rătăcitoare, cărora negura întunerecului în veac se păzește.

14. Și a proorocit de aceștia și Enoh, cel al șeptelea de la Adam, dîcînd, Iată, va veni Domnul întru mil de sfinții săi.

15. Să facă judecată împotriva tuturor, și să mustre pre toți necredincioșii lor de toate faptele păgînatăței lor cu care au făcut fără de lege, și de toate cuvintele lor cele aspre care au grăit împotriva lui păcătoșii cei necredincioși.

16. Aceștia sînt cîrtitori, grători de rău, cari umblă după poftele lor; și gurile lor grăesc cele cu semeția, mirîndu-se de fețe pentru vre-o dobîndă.

17. Iar voi, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele care s'au dat mai înainte de apostolii Domnului nostru, Iisus Hristos; 18. Căci au dis voă că în vremea de apoi vor fi batjocoritori, cari vor umbla după poftele lor cele necurate.

19. Aceștia sînt cari se deose-

bese pre sine, trupești, neavînd Duh.

20. Iar voi, iubiților, întru sfință credința voastră zidindu-vă, și întru Duhul Sfînt rugîndu-vă,

21. Pre voi singuri întru dragostea lui Dumnezeu vă păziți, așteptînd mila Domnului nostru Iisus Hristos spre viața cea vecinică.

22. Și pre unii să-i mînuși luîndu-le sama:

23. Iar pre alții cu frică să-i mîntuiți, rîpîndu-i din foc, urînd și hațna cea de la trup spurcată.

24. Iar celui ce poate să vă păzească pre voi fără de păcat, și nespurcați și să vă pue înaintea slavei sale fără prihană întru bucurie,

25. Unuia înțeleptului Dumnezeului. Mîntuitorului nostru, fie slavă s. mîrire stăpînire și putere, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii Amin.

APOCALIPSIS

A

SFÎNTULUI IOAN TEOLOGUL.

CAPITOLUL I.

Descoperirea lui Iisus Hristos, care Dumnezeu îi a dat lui,

ca să arăte robilor săi cele ce trebuie să fie degrab; și a arătat-o trimetîndu-o prin ingerul său robului său Ioan

2. Care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu, și mărturisirea lui Iisus Hristos, și ori câte a vădut.

3. Fericit este cel ce cetește, și cel ce aud cuvintele proorociilor acestora, și păzește cele scrise întru dânsa : că vremea aproape este.

4. IOAN celor șapte bisericilor care sînt în Asia ; Har voă și pace de la cel ce este, și cel ce era, și cel ce vine ; și de la cele șapte Duhuri care sînt înaintea scaunului lui ;

5. Și de la Iisus Hristos, marturii cel credincios, și cel întîi născut din morți, și stăpînul împărățiilor pămîntului. Care ne a iubit pre noi, și cu sîngele său ne a spălat de păcatele noastre,

6. Și ne a făcut împărați și preoți lui Dumnezeu și Tatălui său ; lui slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

7. Iată, vine cu norii ; și 'l va vedea pre el tot ochiul, și cei ce 'l au împuns, și vor plînge înaintea lui toate semînturile pămîntului. Așa, Amin.

8. Eu sînt Alfa și Omega, începutul și sfîrșitul, dice Domnul, cel ce este, și cel ce era, și cel ce vine. A-tot-puterul !

9. Eu Ioan, cel ce sînt și frațele vostru, și părtaş întru necazul, și întru împărăția, și întru răbdarea lui Iisus Hristos, fost-am în ostrovul ce se cheamă Patmos, pentru cuvîntul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea lui Iisus Hristos

10. Fost-am în Duh într-o zi de Duminică, și am auzit după mine glas mare ca de trîmbiță,

11. Dicînd, Eu sînt Alfa și Omega, cel d'întîi și cel de pre urmă. și, Ce vești, scrie în carte, și o trimete celor șapte biserici ce sînt în Asia ; la Efes, și la Smirna, și la Pergam, și la Tiatira, și la Sardes, și la Filadelfia, și la Laodichia.

12. Și m'am întors să văd glasul care vorbea cu mine. Și întorcîndu-mă, am vădut șapte sfesnice de aur ;

13. Și în mijlocul celor șapte sfesnice *pre un* asemenea Fiului omului, îmbrăcat cu haina lungă, și încins pre la țîțe cu brîu de aur.

14. Iar capul lui și părul erau albe, ca lîna cea albă, cazăpada ; și ochii lui erau ca para focului ;

15. Și picioarele lui asemenea cu arama de Livan, ca într'un cuptor fiind arse ; și glasul lui ca glas de ape multe.

16. Și avînd în mîna sa cea dreaptă șapte stele, și din gura lui sabie de amîndoa părțile ascuțită eșind ; și fața lui era precum soarele luminează întru puterea sa

17. Și dacă 'l am vădut pre el, am cădut la picioarele lui ca un mort. Și a pus mîna sa cea dreaptă preste mine, dicînd mie, Nu te teme ; eu sînt cel d'întîi, și cel de pre urmă ;

18. Și cel ce sînt viu, și am fost mort ; și, iată, sînt viu în vecii vecilor, Amin ; și am cheie la iadului și ale morții.

19. Scrie cele ce ai vădut, și

cele ce sînt, și cele ce vor să fie după acestea.

20. Taina celor șapte stele care le ai vădut în dreapta mea, și cele șapte sfesnice de aur. Cele șapte stele ingerii celor șapte biserici sînt ; și cele șapte sfesnice care le ai vădut șapte biserici sînt.

CAPITOLUL II.

Ingerului bisericii Eclesiastice. Acestea dice cel ce ține cele șapte stele în dreapta sa, care umblă în mijlocul celor șapte sfesnice de aur,

2. Ști făptele tale, și oste-neala ta, și răbdarea ta, și cum că nu poți suferi pre cei răi ; și ai ispitit pre cei ce se dic pre sine apostoli, și nu sînt, și 'ai aflat pre ei minciunoși :

3. Și ai purtat, și ai răbdare, și pentru numele meu te ai ostent, și nu ai încetat.

4. Ci am asupra ta *aceasta*, că dragostea ta cea d'întîi o ai părăsit.

5. Drept aceea adu-ți aminte de unde ai cădut, și te pocăște, și fă făptele cele d'întîi ; iar de nu, vin la tine curînd, și voi mișca sfesnicul tău din locul său, de nu te vei pocăi.

6. Ci aceasta ai, că urști făptele Nicolaitenilor, care și eu le urîsc.

7. Cei ce are urechie, audă ce Duhul dice bisericilor : Celui ce va birui voi da lui să mănânce din pomul vieții, care

este în mijlocul raiului lui Dumnezeu.

8. Și ingerului bisericii Smirnenilor scrie : Acestea dice cel d'întîi și cel de pre urmă, care a murit, și a înviat,

9. Ști făptele tale, și necazul și sărăciea, (ci bogat ești) și hua celor ce se dic pre sine iudei și nu sînt ci sinagoga a Satanei.

10. Nimic nu te teme de ceea ce vei să pătimesti, că iată, dă-volu va să arunce *pre unii* dintru voi în temniță, ca să vă ispită, și vești avea necaz în dooce zile ; fii credincios până la moarte, și voi da tie cununa vieții.

11. Cei ce au urechi, audă ce Duhul dice bisericilor : Cel ce biruște nu se va nedreptăți de moartea cea de a doa.

12. Și ingerului bisericii celei din Pergam scrie : Acestea dice cel ce are sabiea ascuțită de amîndoa părțile,

13. Ști făptele tale, și unde lăcuști, unde este scaunul Satanei ; și ți l numele meu, și n'ai lepădat credința mea în zilele în care era Antipa marturul meu cel credincios, care s'a uis la voi, unde lăcuște Satana.

14. Ci am asupra ta puține, că ai acolo pre cei ce țin învățătura lui Valaam, care invăta pre Valac să pue aminteală înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce de cele jertvite idoloilor, și să curvească

15. Așa ai și tu pre cei ce țin învățătura Nicolaitenilor, care eu o urîsc.

16. Pocăște-te ; iar de nu, vin

la tine curând, și voiți face cu ei război cu sabia girei mele.

17. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dice bisericelor: Celui ce biruește voiți da lui să mănânce din manna cea ascunsă, și voiți da lui piatră albă, și în piatră nume nou scris, care nimeni nu știe fără numai cel ce o are.

18. Și ingerului bisericei celei din Tiatura scrie: Acestea dice Duhul lui Dumnezeu, cel ce are ochii săi ca para focului, și picioarele sale asemenea cu arama de Iavan:

19. Știu faptele tale, și drăgoștea, și slujba, și credința, și răbdarea ta, și faptele tale; cele de pre urmă sunt mai multe decât cele dinainte.

20. Ci am asupra ta puține, că lași pre mulțimea Ezavel, care se dice pre sine proorociță, a învăța și a amăgi pre robii mei să curvească, și să mănânce cele peritvite idoloilor.

21. Și am dat ei vreme ca să se pocăiască de curvea sa, și nu s'a pocăit.

22. Iată, eu o pun pre ea în pat, și pre cei ce curvesc cu ea în neaz mare, de nu se vor pocăi de faptele lor.

23. Și pre fiii ei îi voiți uide cu moarte; și vor cunoaște toate bisericile că eu sunt cel ce cercărunchii și inimile: și voiți da voă unuia fie-căruia duple faptele voastre.

24. Iar voă dice, și celor-l-alți din Tiatura, căpi n'au învățat-ura aceasta, și carii n'au cunoscut a

dineurile Satanei, precum dice; nu voiți pune preste voi altă greutate.

25. Însă ce aveți țineți până voiți veni.

26. Și celui ce biruește, și păzește până în sfârșit faptele mele, voiți da lui stăpânire preste nemuri:

27. Și le va păstori pre ele cu toiag de fer; ca vasele de lut se vor zdrobi: precum și eu am luat de la Tatăl meu.

28. Și voiți da lui stea cea de dimineată.

29. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dice bisericelor.

CAPITOLUL III.

Și ingerului bisericei celei din Sardes scrie: Acestea dice cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, și cele șapte stele; știu faptele tale, că ai nume că trăești, și ești mort.

2. Priveghiază, și întărește pre cele-l-alte care vreau să moară, că n'am aflat faptele tale deplin înaintea lui Dumnezeu.

3. Drept aceea, adu-ți aminte cum ai luat și ai audit, și ține, și te pocăiește. Iar de nu vei priveghia, voiți veni asupra ta ca furul, și nu vei cunoaște în care ceas voiți veni asupra ta.

4. Ai puține numi și în Sardes care nu și-au întinat hainele lor; și vor umbla împreună cu mine în albe; că vrednicii sunt.

5. Cel ce biruește, acesta se va îmbrăca în haine albe; și nu voiți

șterge numele lui din cartea vieții, și voiți mărturisi numele lui înaintea Părintelui meu, și înaintea ingerilor lui.

6. Cei ce are urechie, audă ce Duhul dice bisericelor.

7. Și ingerului bisericei celei din Filadelfia scrie: Acestea dice cel sfânt, cel adevărat, care are cheia lui David, cel ce deschide, și nimeni nu închide, și închide, și nimeni nu deschide;

8. Știu faptele tale: iată, am dat înaintea ta ușă deschisă, și nimeni nu poate să o închidă pre ea: că mică putere ai, și ai păzit cuvântul meu, și n'ai tăgăduit numele meu.

9. Iată, dau din sinagoga Satanei acelor ce se dice pre sine a fi iudei, și nu sunt, ci mînt; iată, voiți face pre ei ca să vie și să se închine înaintea picioarelor tale, și vor cunoaște că te am iubit pre tine.

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdării mele, și eu te voiți păzi pre tine de ceasul ispitei, ce va să vie preste toată lumea, ca să ispitească pre cei ce lăcuiesc pre pământ.

11. Iată, vin curând: ține ce ai, ca nimeni să nu îți iee cununa ta.

12. Cel ce biruește îl voiți face pre el stîlp în biserică Dumnezeuului meu, și nu va eși afară mai mult; și voiți scrie preste el numele Dumnezeuului meu, și numele cetății Dumnezeuului meu. Ierusalimului celui nou, care se pogoară din cer de la Dumnezeu.

deul meu: și voiți scrie preste ei numele meu cel nou.

13. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dice bisericelor.

14. Și ingerului bisericei celei din Laodichia scrie: Acestea dice cel ce este Amin, marturul cel credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu.

15. Știu faptele tale, că nici rece ești nici ferbinte: o de ai fi rece sau ferbinte!

16. Iar fiind că ești cald, și nici ferbinte nici rece, te voiți bori din gura mea.

17. Că dicit, Bogat sunt, și m'am îmbogățit, și de nimic nu am lipsă; și nu știu că tu ești ticălos, și mișel, și sărac, și orb și gol.

18. Sfătuiescu-te să cumperi de la mine aur lămurit din foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci, și să nu se arăte rușinea goaleții tale; și cu collirion unge ochii tăi, ca să vești.

19. Eu ori pre câți iubesc îi mustru și îi cert: rîvnește dar și te pocăiește.

20. Iată, stau la ușă, și bat: de va auzi cineva glasul meu, și va deschide ușa, voiți intra la el, și voiți cina cu el, și el cu mine.

21. Celui ce biruește voiți da lui să șadă cu mine pre scaunul meu, precum și eu am biruit, și am ședut cu Tatăl meu pre scaunul lui.

22. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dice bisericelor.

CAPITOLUL IV.

După acestea am vădut și iată ușă deschisă în cer: și glasul cel d'înteu care 'l am auzit ca de trimbiță, ce vorbia cu mine, zicând, Sue-te aici, și voi arăta ție cele ce trebuie să fie după acestea.

2. Și îndată am fost în Duh: și, iată, scaun era pus în cer, și preste scaun cel ce ședea.

3. Și cel ce ședea la vedere era asemenea pietrei de aspis și de sard.n.: și curcubeul era împrejurul scaunului. asemenea la vedere smaragdului.

4. Și împrejurul scaunului *era* douăzeci și patru de scaune; și pre scaune am vădut douăzeci și patru de bătrâni ședend, îmbrăcați cu haine albe; și aveau pre capetele lor coroană de aur.

5. Și din scaun es fulgere și tunete și glasuri, și *era* șapte făclii de foc ardend înaintea scaunului, care sânt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

6. Și înaintea scaunului *era* o mare de sticlă asemenea cu cristalul: și în mijlocul scaunului, și împrejurul scaunului, *era* patru viețuitori plini de ochi din 'naute și din 'apo.

7. Și viețuitorul cel d'înteu *era* asemenea leului, și al doilea viețuitor asemenea vitelului, și al treilea viețuitor avea față ca de om și al patrulea viețuitor *era* asemenea vulturului ce zboară.

8. Și cel patru viețuitori unul pe care aveau câte șase amplitudini

prejur; și în lăuntru *era* plin de ochi: și odihnă nu au ziua și noaptea, zicend, Sfint sfint, sfint Domnul Dumnezeu A-tot-titorul. cel ce *era*, și cel ce este, și cel ce vine.

9. Și când vor da viețuitorii această slavă și cinste și mulțumită celui ce ședea pre scaun, celui ce este viu în vecii vecilor.

10. Vor cădea cel douăzeci și patru de bătrâni înaintea celui ce ședea pre scaun, și se vor închina celui ce este viu în vecii vecilor și vor pune coroanele lor înaintea scaunului zicend

11. Vrednic ești, Doamne, a lua slava și cinstea și puterea că tu ai zidit toate, și pentru voia ta sânt și s'au zidit.

CAPITOLUL V.

Și am vădut în dreapta celui ce ședea pre scaun carte scrisă din lăuntru și din afară, pecetluită cu șapte peceti.

2. Și am vădut pre un înger tare strigând cu glas mare, Cinc este vrednic a deschide cartea, și a deslega pecetele ei?

3. Și nimeni nu putea în cer, nici pre pământ, nici sub pământ, a deschide cartea, nici a o vedea pre ea.

4. Și eu plângeam mult, că nimeni nu s'a aflat vrednic a deschide și a ceti cartea, nici a o vedea pre ea.

5. Și unul din bătrâni dice mie, Nu plânge, iată, a biruit Leul cel din semănarea lui Iuda, Rădăcina lui David, ca să deschidă

cartea, și să deslege cele șapte peceti ale ei.

6. Și am vădut, și iată, în mijlocul scaunului, și al celor patru viețuitori, și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând ca cum ar fi fost junghiat, avend coarne șapte și ochi șapte, care sânt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimese în tot pământul.

7. Și a venit și a luat cartea din dreapta celui ce ședea pre scaun.

8. Și când a luat cartea cei patru viețuitori, și cel douăzeci și patru de bătrâni au cădut înaintea Mielului, avend fie-care alăute, și năstrăpi de aur pline de tămieri, care sânt rugăciunile sfinților.

9. Și cântă cântare nouă, zicend, Vrednic ești să ieși cartea și să deschidă pecetele ei: că te ai junghiat, și ne ai răscumplat pre noi lui Dumnezeu cu sângele tău din toată seminția, și limba, și norodul, și neamul;

10. Și ne ai făcut pre noi Dumnezeului nostru împărați și preoți: și vom împărăți pre pământ.

11. Și am vădut, și am audit glas de înger mulți împrejurul scaunului și a viețuitorilor și a bătrânilor și *era* numărul lor milioane de milioane, și mi de mi;

12. Zicend cu glas mare, Vrednic este Mielul care s'a junghiat ca să ieși puterea, și bogăția, și înțelepciunea, și tăria, și cinstea, și slava, și buna, cuvântare.

13. Și toată făptura care este în cer, și pre pământ, și sub pământ, și cele ce sânt în mare, și cele ce sânt într'insele toate,

am audit zicend, Celul ce ședea pre scaun și Mielul *se* bună cuvântarea și cinstea și slava și puterea, în vecii vecilor.

14. Și cel patru viețuitori diceau, Amin. Și cel douăzeci și patru de bătrâni au cădut și s'au închinat celui viu în vecii vecilor.

CAPITOLUL VI.

Și am vădut când a deschis Mielul una din cele șapte peceti și am audit pre unul din cei patru viețuitori zicend cu glas de tunet, Vino și vezi.

2. Și am vădut, și iată un cal alb: și cel ce ședea pre el avea arc, și s'a dat lui coroană: și a eșt biruind, și ca să biruească.

3. Și când a deschis a doua pecete, am audit pre al doilea viețuitor zicend, Vino și vezi.

4. Și a eșt alt cal, roșu: și celui ce ședea pre el s'a dat lui să iee pacea de pre pământ, și ca unul pre altul să se junghie. și s'a dat lui sabie mare.

5. Și când a deschis pecetea a treia, am audit pre viețuitorul al treilea zicend, Vino și vezi. Și am vădut, și iată un cal negru; și cel ce ședea pre el avea cumpănă în mâna sa.

6. Și am audit glas în mijlocul celor patru viețuitori zicend, Un hinc de grâu într'un dinar, și trei hinci de orz într'un dinar, și unul de lemn și viul să nu vătămi.

7. Și când a deschis pecetea a patra, am audit glasul viețu-

APOCALIPSIS, VII

torului celui al patrulea dicând, și cel puternei, și tot cel rob.
Vino și vezi. și cel slobod, și au așeunș în
tăstori și în pietrele muntilor,

16. Și cum vedu, și iată un cal galben și celui ce ședea pe el îi era numele Moarte, și lădu urma cu el și să a dat lui putere ca să omoare preste a patra parte a pământului cu sabie, și cu foamea, și cu moarte, și de fiarele pământului.

9. Și când a deschis a cincia pecete, am vădut sub jertvelnic sufletele celor junghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea care aveau.

10. Și strigău cu glas mare, zicând, Iată când. Și iapau cel sluit și adevărat, nu judeci și nu răsbuni - sângelui nostru de ai cel ce-l jăcușe pre pământ? Și ingeri stănd în cele patru unghiuri ale pământului, și nd cele patru vinturi ale pământului, că să nu sufle vintul pre pământ, mă lăste mare, n-ai preste tot cel pământ.

11. Și, în căminul lui, și-a dat veste
minte altele, și s-a dat lor ca
sa se odihnească încă puțină
vreme, până ce se vor împlini și
cel dintr-o trează roți cu el și alți
lor, când vor să se odihnească
și ei.

12. Si am vedut cand a des-
chis poarta a sasea, iata, cutre-
mur mare s'a facut, si soarele
s'a facut negru, ca un sac de
piper, si luna s'a facut ca sangele,
si toate stelele s'au scuturat.

13 Si stiele cerului au dat
pre patulent precum smoehmal
cepută smoehmal cele crude
ale lui cand se clătеше de vînt
mare

14. Și iarăși s-a oprit ca o carte înălțându-se, și tot muntele și ostrovul din locurile lor s'au mișcat.

1. Să împărțim pământului, lunți
și domni, și bogății, și capelani, b. Din semănț a lui Asir dea-

CAPITULUM VII.

S după acestea am vădut patru
îngerî stand în cele patru un-
ghiuri ale pământului, şi cele
patru vînturi ale pămîntului, ca
să nu suflă vîntul pre pămînt, ca-
să nu suflă vîntul pre mare, nici pre tot co-
racul.

2 Si am vedut alt inger su-
indu se de la re-sar-tul soarelui
avand pecetea lui Dumnezeu ec-
celui viu s-a strigat cu glas mare
celor patru ingeri, ciora li s-a
dat sa vada pe pamantul si mare i.

3. Pe cînd Nu vălămăți pămîntul, mîci nărcă, mîci copaci, pară ce vom pecetui pre toți. Numneleulți nostru preste frumile lor.

4. Și am auzit numărul celor
peceștii: o sută patruzeci și
patru de mii peceștii dau loa-
sa semantică tinerilor lui Israel.

b. Din semănarea lui Iuda doâ-
spre-duce lui Ierusalim. Din se-
mănarea lui Rahab doâ-spre-duce
lui Ierusalim. Din semănarea lui
Iad doâ-spre-duce lui Ierusalim.

b. Din seminț a lui Asir doi-

APOCALYPTIC, VIII

spre-dece mi! pecetluit. Din se-
mînţea lui Neştalin doă-spre-dece
mi! pecetluit. Din semînţea lui
Mauas doă-spre-dece mi! pecet-
luit

7 Din seminția lui Simeon
doă-spre-dece mii pecetluit. Din
seminția lui Levi doă-spre-dece
mii pecetluit. Din seminția lui
Isahar doă-spre-dece mii pecet-
luit.

8. Din seminția lui Zavelon
doă-spre-dece mi pecețuți. Din
seminția lui Iosif doă-spre-dece
mi pecețuți. Din seminția lui
Veniamin doă-spre-dece mi pe-
cețuți.

9 După acestea am văzut, și
o gloată multă, pre care să o
numere nimeni nu putea, din
tot neamul, și semințiile, și no-
roadele, și limbele, stand înaintea
scăunului, și înaintea Mie-
lului, imbrăcați în vestimente albe,
și finci în mâinele lor.

10 Și strigău cu glas mare,
dicând Mântuirea Dumnezeului
nostru celui ce șede pe scaun,
și Mielului

11. Și toți ingerii stău împrejurul scaunului, și a bătrânilor și a celor patru viețuitoari, și au călăt în cea de-a șaptea piețetea lor, și s'au închinat lui Dumnezeu.

12. **Picend, Amin.** Bună curențarea, și slava, și înțelepciunea, și mulțumita, și cinstea, și puterea, și tăria, *fie* Dumnezeul nostru în vecii vecilor. **Amin**

13. Și a răspuns unul din cei bătrâni, ducându-mi-mă, Acos-

...tia carii sunt îmbrăcați eu vestimentele cele albe cine sînt? și de unde au venit?

14. S. am. p. s. luț, Doamne tu
știi, și mi a d. s. mă, Aceștia
sunt cei ce vin din necazul cel
mare, și și au spălat veșmintele
lor, și și au albit veșmintele lor
în sângele Mielului

15 Petru aceasta sînd na-
ntea scaunului lui Dumnezeu
și slujesc lui dîoa și noaptea în
biserica lui; și cel ce șede pre
scaun se va sălășui preste el

16. Nu vor flămânda mai mult,
nici vor însetoşa mai mult,
nici va mai cădea preste ei soa-
rele, nici tot zădăful.

17. Oă Mielul cel din mijlocul
scaunului va păste pre ei, și îi
va povățui pre ei la izvoare de
ape vii; și va șterge Dumnezeu
toată lacrima de la ochii lor.

CAPITOLUL VIII

Si, cand a descoperit pecelea a secl
teia, s-a facut tacere in cer
ca la o jumătate de ceas

2. Și am vădut pre cel șep'e
îngerî earî staî înaintea lui
Dumnezeu, și li s'a dat lor septe
trinbite

stătuț la jertvelnic, având cădelniță de aur; și i s'a dat lui tămăd milt ca să se dea cu rugăciunile tuturor sfinților preste jertvelnicul cel de aur care este înainte a scaunului.

4. Și s'a sunt fumul tămailor,
cu rușăcîndes fîcilor d'omani.

în crucea înălțea lui Dumnezeu

6. Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trube (e), s'au gătit ca să trîmbiteze.

7. Să ingerul cel dător a
trudat, și să a făcut grădă
să ne amestecă cu sânge s
așă urea, pro pînă a s
trek par, din cupola a a s
toată aia vede a a s

Să al doilea nger a trim
tat, și ea nu poate mare ar
dina cu fies a armat în mare
la tr a parte din mare s
tad sal ze

9. S. a mutat a treia parte din
zdrăni în taur care aveau st
dece, s-a trea parte din co

10. În al treilea rând, er a tem
l tat si a cadut din ce. o ste
mare, argind ea u lache. s
cadut preste a tinea parca d
si a pte la vte de apeu

14 Si raiunile stelei se qu-
lebu - sa facut a treia pa-
n ape ca pelinul si naltit
cunent au murit de ape, ca
cunent au murit de ape.

12. Şi al patrulea în-
treabă, şi s-a rînit a tre-
parte a soarelui, şi a treia pa-
rte a lunii şi a treia parte a ste-
lilor, şi tot aşa numecată.

lor, așa că să murească a ră-
parte a lor, și d. a să nu mu-
reze a treia parte a ei, și no-
tea să judece.

13. Și an. vedut ș. an. aud. t.
pre un inger sburând în mijlo-
cul cerului dicend cu glas mare:
Vai, vai, vd. celor ce lăcușe
pre pământ, de celelalte clășuri
de trumbeți ale celor trei ingeri,
car. vor să trumbețeze.

CAPITOLUL IX.

Și al e nucea mizer a trimălat
Și am vă lut o stea din cer
cândă pre pământ și s-a da
mă cu tea fânăter a locului

2. În deschis fantăma aditu
caltă și a sălăm dău
tău ea fătul unu euptor mare
și a dău dău soareie și vâz
dău de tătutul tantănel

3. 7 din firmă au fost lăcuși
pe pământ și li s-a dat lor pu-
tute precum și putere scorpiu
pământului.

1. 7 - a dis lor sa nu vatam
tarba pamentului mei toata ve
deta, mei tot copacul; fara nu
mai pre oameni eu. Ina au p
cetca hi lumbedea pre fruit

...a. S. li sa da lor ca sa nu
...oncare pre e. ca sa si se ch
...neasca lum emei si chinul l
...ra ca chinul scorpion, cand l
...vese pre om

...a 6, și la dăile acelea vor cău-
...oameni meară, și cu o
...a la și vor poftă să meară.
...măști și fărâșe de la ei.

moartea va fi de la ei.
7 Si asemenea lacuste
erau asem. bea cano celor 2
si pe res. ou si pe capetele
erau ca miste cununi asmet

aurului, și fetele lor, ca fetele
oamenilor

8. Și aveau păr ca părul mu-
terilor, și dinți ca ceați ca ai
leilor.

9 Ş. avea zale, ca zalele cele
de fer, şi sunetul aripelor lor era
ca sunetul de cără cu mulţi cai
care aleargă la război.

10. S-au copleșit așe-nerea scorbilor, și bolduri erau în coadele lor. și puterea lor era a vătăma pre oameii lui cinci.

11. Și au preste ele împărat
pre ingeral adincului, numele
lui Far este Ayra loi. În
limba Elinească are nume Apoi-
hou.

12. Un val în a trecut: iată, mai
un încă doi va unîd pã re stea

13. Și al șeselea inger a trinității, și am auzit un glas din cele patru cornuri ale jertvelnicului celui de aur, care este înaintea lui Dumnezeu.

14. Dicând ingerului al șaselea care avea trimbită, Desleagă pe cei patra neren, legați la tui ce mare lăcrat al.

15. S-au deslegat ce patru
vingeri care erau legate spre cea-
sul, și ziua, și luna, și anul, ce-
le omoare a treia parte din oa-
menii.

În '81, numărul oștilor călări
mei *era* două milioane de mili-
oane; și am auzit numărul lor

17. Și așa am vădut căil în
tădente, și pre cei ce ședeaă pr
ei în ard zale de noș de ta
chint, și de platră pucoasă. ș
capetele cailor erau ca capetele

aă grăit cele șapte tunete, și a-
cestea nu le scrie

5. Și ingerul pre care 'l am
vădut stând pre mare și pre păm-
ment, și a ridicat mâna sa spre
cer.

6. Și s'a jurat pre cel ce este
văd în vecii vecilor, care a zidit
cerul și cele ce sunt într'insul,
și pământul și cele ce sunt în-
tr'insul, și marea, și cele ce sunt
intr'insa, că vreme mai mult nu
va fi.

7. Ci în zilele glasului ingeru-
lui al șaptelea, când va vrea să
trimbițeze, se va săvârși talna
lui Dumnezeu, precum bine a
vestit robilor săi proorociilor.

8. Și glasul care 'l am auzit
din cer iarăși a vorbit cu mine,
și a dis, Merzi de cea cârticea
cea deschisă în mâna ingerului
ce stă pre mare și pre pământ.

9. Și m'am dus la inger, și am
dis lui, Dă-mi mie cârticea. Și
'mi a dis, Ie-a-o și o mănâncă
pre ea; și va amărit pântecul tău,
ar în gura ta va fi dulce ca
merea.

10. Și am luat cârticea din
mâna ingerului, și o am mâncat
pre ea, și era în gura mea dulce
ca merea, și din pântec o am măn-
cat, s'a amărit pântecul meu.

11. Și 'mi dicea mie, Trebuie tu
iarăși să proorociești la noroade,
și la neamuri, și la limbi, și la
impărații mulți.

CAPITOLUL XI

Și mi sa dat mie trestie aseme-
nea unui toiag și a statut

ingerul, dîcînd, Scoală-te, și mă-
soară biserica lui Dumnezeu, și
jertelnicul, și pre cel ce se in-
chină într'insa.

2. Și curtea cea din afară de
biserica o scoate afară, și să nu
o măsoară pre ea; că s'a dat Nea-
murilor: și cetatea cea sfîntă o
vor călea patru deei și două de
lună.

3. Și vouă da putere celor doi
marturi al mei, și vor prooroci
zile o mie două sute șese deei, mi-
brăcați cu saci.

4. Aceștia sînt cei doi maslini,
și cele două sfesnice care stau în-
aintea Dumnezeului pământului.

5. Și de va vrea cineva să 'l
vătăme pre ei, foc ese din gura
lor, și mistuește pre vrăjmașii
lor; și de va vrea cineva să 'l va-
tăme pre ei, așa trebuie acela să
se omoare.

6. Aceștia au putere a închide
cerul ca să nu ploae ploaie în zi-
lele proorociei lor, și putere au
preste ape a le întoarce în sânge,
și a bate pământul cu toată rana-
ori de câte ori vor voi.

7. Și dacă vor stă rău martur cu
lor, fiara care se sue din adînc
va face răsunu cu ei, și îi va
birui pre ei, și îi va omori pre ei.

8. Și trupurile cele cădute ale
lor vor zăcea în ulița cetății ce-
lei mari, care dulavnește se
chiamă Sodoma și Egipt, unde
s'au domniut marea și răsturnu.

9. Și vor vedea toți noroade
și din semîntii și din limbi și din
neamuri trupurile cele moarte ale
lor zile trei și jumătate, și tru-

purile cele moarte ale lor nu vor
lăsa să le pue în morminturi.

10. Și cel ce liquece pre păm-
ment se vor bucura de ei și se
vor veseli, și vor trimete daruri
unul altuia; că acești doi proo-
roci au chinut pre cei ce lăcu-
esc pre pământ.

11. Și după acele trei zile și
jumătate Duh de viață de la
Dumnezeu a intrat întru ei, și
au stătut pre picioarele lor; și
trăcă mare a cădut preste cei ce
li vedeau pre ei.

12. Și au auzit glas mare din
cer dîcînd lor, Suși-vă aici. Și
s'au suit în cer pre nor; și 'l au
vădut pre ei vrăjmașii lor.

13. Și întru acel ceas s'a făcut
cutremur mare, și a cădut a
decea parte din cetate, și s'a o-
morî a tru acel cutremur nume
de oameni șapte mii, și cei-l-alți
s'au înfricoșat, și au dat slavă
Dumnezeului cerului.

14. Al doilea vani a trecut, al
treilea vald iată vine degrab.

15. Și al șaptelea inger a trim-
bițat, și sa făcut glasuri mari
în cer, dîcînd, Făcutu-s'au îm-
părășile lumii ale Domnului nos-
tru, și ale Hristosului lui, și va
impărășii în vecii vecilor.

16. Și cei doi deei și patru de
bătrâni, care înaintea lui Dumne-
zeu s'au închinat, au că-
dut pre fețele lor, și s'au inchi-
nat lui Dumnezeu.

17. Dîcînd, Multumim ție,
Doamne, Dumnezeule Atotputre-
le, cel ce ești, și cel ce erai,
și cel ce vii; că ai luat puterea
ta cea tare, și ai împărășit.

18. Și neamurile s'au mâniat,
și a venit mânia ta, și vremea
celor morți, ca să se judece și
să dai plată robilor tăi prooro-
cilor, și sfinților, și celor ce se
tem de numele tău, celor mici și
celor mari; și să strici pre cei ce
strică pământul.

19. Și s'a deschis biserica lui
Dumnezeu în cer, și s'a vădut
sforul legii lui în biserica lui
și s'au făcut fulgeri, și glasuri
și tunete, și cutremur, și grin-
dă mare.

CAPITOLUL XII

Și seta mare sa vedut în cer,
mulere ambrăta cu soarele,
și luna sub picioarele ei, și pre
capul ei cunună din douăspre-
zece stele:

2. Și avînd în pîntece striga, chi-
nîndu se amîncîndu se să nască.

3. Și s'a vădut alt semn în cer;
și iată un bălaur mare roș, av-
înd capete șapte și coarne dece-
la pre capetele lui și pe cunună

4. Și coada lui trăgea a treia
parte din stelele cerului, și le a
aruncat pre ele pre pământ, și
bălaurul a stătut înaintea mul-
rei cele ce vrea să nască, ca
cînd va naste, pîntecul ei să
mănânce.

5. Și a născut fiu parte bîr-
bătească, care va să pască toate
neamurile cu coar de fier, și sa
răpit fiul ei la Dumnezeu, și la
semnul lui.

6. Și mulerea a fugit în pus-
tie, unde are loc gătit de la
Dumnezeu, ca acolo să o hră-

nească pre ea dle o mare două sute sese-deci.

7. Si s'a făcut reboiu în cer Mihail și ingerii lui au dat reșboiu cu bălaurul; și bălaurul a dat reșboiu și ingerii lui.

8. Si nu au biruit, nici loc s'a aflat lor mai mult în cer.

9. Si s'a aruncat bălaurul cel mare, șerpele cel vechi, care se cheamă Diavolul, și Satana, cel cel rău a toată lumea s'a aruncat pre pământ, și ingerii lui cu el s'au aruncat.

10. Si am auzit glas mare în cer d.când, Acum s'a făcut mântuirea, și puterea, și împărăția Dumnezeui noastre, și puterea lui. Căci s'a aruncat piritorul fratilor noștri, cel ce pira pre ei în marea luntrelelor noastre din ziua și noaptea.

11. Si ei l'au biruit pre el pentru sângele Mielului, și pentru cavéntul mărturiei lor; și nu și au rubit sufletele lor până la moarte.

12. Pentru aceasta, Li cară-vă cerările, și cei ce lăcușe întru însele. Vai celor ce lăcușe pământul și marea ca s'a poartat diavolul la voi, având mână mare, șind că pupnă vreme are.

13. Si când a vădut bălaurul că s'a aruncat pre pământ, a zădărit pre mulțimea care a născut parte bărbatăasă.

14. Si mulțimea s'au dat două arpi de vultur mare ca s'asboare în pustie la locul său, unde se hrănește acolo vreme, și vreme, și jumătate de vreme, de câtră fața șerpelui.

15. Si a slobođit șerpele după mulțimea din gura sa apă ca un râu, ca să o ducă înul pre ea.

16. Si a ajutat pământul mulțime, și și a deschis pământul gura sa, și a înghițit înul care l'a slobođit bălaurul din gura sa.

17. Si s'a mântiat bălaurul pre mulțime, și s'a dus să facă reșboiu cu cei răi din semănarea ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și au mărturiea lui Isus Hristos.

CAPITOLUL XIII.

Si am stăcut pre nășul mării, și am vădut scund-se din mare o țară, care avea capete șapte și coarne deșee, și preste coarnele ei deșee steme, și preste capetele ei nume de hulă.

2. Si țara care o am vădut era asemenea pardosului, și picioarele ei ca și ale ursului, și gura ei ca gura leului; și l'a dat ei bălaurul puterea sa, și scaunul său, și stăpânirea mare.

3. Si am vădut unul din capetele ei ca cum ar fi jughiat spre moarte, și rana morții ei s'a vindecat. și s'a mirat tot pământul din napoia țării.

4. Si s'au închinat bălaurului celui ce a dat putere țării; și s'au închinat țării, dîcînd, Cine este asemenea țării? cine poate să se bată cu ea?

5. Si s'a dat ei gură care grăia mari și hule, și s'a dat ei stăpânirea să facă reșboiu în patru ceruri și două.

6. Si și a deschis gura sa spre

hulă asupra lui Dumnezeu, ca să hulască numele lui, și cortul lui, și pre cei ce lăcușe în cer.

7. Si s'a dat ei să facă reșboiu cu sfinții, și să l'biruească pre ei: și s'au dat ei putere preste toate semănarea, și limba, și neamul.

8. Si se vor închina ei toți cei ce lăcușe pre pământ, ale caror numi nu sînt scrise în cartea vieții Mielului celui jughiat de la înimă, cea rădăcină.

9. De are cineva urechile, auză.

10. De adună cineva robie, în robie merge: de va uicide cineva cu sabia, trebuie și el de sabia să se uide. Au este tatălarea credința sfinților.

11. Si am vădut altă țară scund-se de pre pământ; și avea două coarne asemenea mielului, și țără ca un bălaur.

12. Si toată stăpânirea țării celei d'intău o face înaintea ei, și face pământul, și pre cei ce lăcușe întru înșul oă să se închine țării celei d'intău, a cărei țară cea demoarte s'a vindecat.

13. Si face semne mari, ca s'afac să facă să se poartă din cer pre pământ înaintea oarelor.

14. Si înșală pre cei ce lăcușe pre pământ pentru șerpele care i s'au dat ei să facă înaintea țării dîcînd celor ce lăcușe pre pământ, să facă chip țării oare are în viața sa, și a țării.

15. Si s'a dat ei a da duh chipului țării, ca să și grăiască chipul țării, și să facă ca călî nu se vor închina chipului țării să se omoare.

APOCALIPSIS, XIV

16. Si face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, și pre cei bogăți și pre cei săraci, și pre cei slobođi și pre cei robi, ca să le dea lor semna preste mîna lor cea dreaptă, și preste frunța lor.

17. Si, ca mîneni să nu poată cumpăra să vînde, țără numai cei ce ara semnul, sau numele țării, să i numărul în țara ei.

18. Aici este înțelepciunea. Cel ce ara mînte socotească numărul țării, ca număr ce nu este, și numărul ei este, șese sute sese-deci și șese.

CAPITOLUL XIV.

Si am vădut, și, iată, un Miel stînd pre mîntele scundului, și cel o sută patru-deci și patru de mii cari aveau numele. Tatăl lui scris pre frunțile lor.

2. Si am auzit glas din cer, ca un glas de ape multe, și ca glas de tunet mare; și glas am auzit de alături, și cu ei cu alături lor.

3. Si cauta ca o cântare totă înaintea scaunului, și înaintea celor patru viețitori, și a bătrînilor; și mîneni nu putea învîța cântarea, țără numai cele o sută patru-deci și patru de mii, cei cumpărați de pre pământ.

4. Aceștia sînt cari cu mulțimi nu s'au închinat; oă sînt verguri. Aceștia sînt cari merg după Miel ori unde se va duce. Aceștia sînt cumpărați

din oameni, pîrgă lui Dumnezeu și Mielului

5. Și în gura lor nu s'a aflat vicleșug. Că nevinovați sînt înaintea scaunului lui Dumnezeu.

6. Și am văcut alt inger sburând în mijlocul cerului, avînd evanghelie vecinică ca să binevestească celor ce lăcuiesc pe pămînt, și la tot neamul, și seminția, și limba, și norodul.

7. Dîcînd cu glas mare, Temeți-vă de Dumnezeu, și dați lui slavă; că a venit ceasul judecății lui: și va închinați celui ce a făcut cerul, și pămîntul, și marea, și izvoarele apelor.

8. Și alt inger a urmat, dîcînd. A cădut, a cădut Babilonul, cetatea cea mare, că din vinul mînei curviei eia adăpat toate neamurile.

9. Și al treilea inger a urmat lor, dîcînd cu glas mare, Ori cine se închină fiarei și chipului ei, și ica scria il ei pre fruntea sa sau pre mîna sa.

10. Și acesta va bea din vinul mînei lui Dumnezeu, cel dres neamstecat în paharul mînei lui, și se va chinui cu foc și cu pînă pînă la pînă mîntea sinților ingeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor în veșii vecilor se sue: și nu au odihnă ziua și noaptea, cei ce se închină fiarei și chipului ei, și cel ce bea semnul numelui ei.

12. Aici este răbădarea sinților aiei sînt cei ce păzesc poruncele lui Dumnezeu, și credința lui

13. Și am auzit glas din cer dîcînd mie, Serie, Fericiți cei morți cari în Domnul mor de acum. Așa, dîce Dăbul, ca să se odihnească de ostensele lor; iar faptele lor vor urma cu ei.

14. Și am văcut, și iată nor alb, și cel ce ședea pre nor asemenea cu Fiul omului, avînd în capul lui cunună de aur, și în mîna lui seceră ascuțită.

15. Și alt inger a eșit din biserică, strigînd cu mare glas celui ce ședea pre nor, Aruncă secerăa ta, și seceră că 'l a venit tie ceasul de a seceră că s'a uscat secerișul pămîntului.

16. Și a aruncat cel ce ședea pre nor secerăa sa pre pămînt, și s'a secerat pămîntul.

17. Și alt inger a eșit din biserică cea din cer, avînd și el seceră ascuțită.

18. Și alt inger a eșit din jertvelnic, avînd stăpînire preste foc; și a strigat cu glas mare celui ce avea seceră cea ascuțită, dîcînd, Aruncă secerăa ta cea ascuțită, și culege strugurii viei pămîntului; că s'a adunat strugurii ei.

19. Și a aruncat ingerul secerăa lui pre pămînt, și a cules viea pămîntului, și a pus în teascu cel mare al mînei lui Dumnezeu.

20. Și s'a călcat teascu afară de cetate, și a eșit sânge din teascu, pînă la friele cailor, de o mie și șese sute de stadii.

CAPITOLUL XV.

Și am văcut alt semn în cer, și mare și minunat, șapte ingeri avînd șapte rane cele de apoi, că intru acelea s'a săvîrșit mînea lui Dumnezeu.

2. Și am văcut ca o mare de stecă amestecată cu foc, și pre cei ce biruau din fiară, și din chipul ei, și din semnul ei, și din numărul numelui ei, stînd pre marea cea de stecă, avînd alăute ale lui Dumnezeu.

3. Și cîntă cîntarea lui Moiserobului lui Dumnezeu, și cîntarea Mielului, dîcînd, Mari și minunate sînt lucrurile tale, Doamne, Dumnezeu A-tot-șitorule; drept și adevărate sînt căile tale, Împărăte al sfinților.

4. Cine nu se va teme de tine, Doamne, și nu va slăvi numele tău, că tu ești unul sînt, că toate neamurile vor veni și se va închina înaintea ta; că drepturile tale s'a arătat.

5. Și după acestea am văcut, și iată, s'a deschis biserică corului mărturie în cer;

6. Și au eșit cei șapte ingeri din biserică, cari aveau cele șapte rane, îmbrăcați cu în curat și strălucit, și incuși împrejurul pieptului cu brie de aur.

7. Și unul din cei patru vieșitorii a dat celor șapte ingeri șapte fiale de aur pline de mînea lui Dumnezeu, celui viu în veșii vecilor.

8. Și s'a umplut biserică de fum din slava lui Dumnezeu, și din puterea lui; și nimeni nu pu-

tea să intre în biserică, pînă se vor sfîrși cele șapte rane ale celor șapte ingeri.

CAPITOLUL XVI

Și am auzit glas mare din biserică dîcînd celor șapte ingeri, Duceți-vă și vărsați fiarele mînei lui Dumnezeu pre pămînt.

2. Și s'a dus cel d'intîi, și a vărsat fiala sa pre pămînt, și s'a făcut rană rea și mare în oamenii ce aveau semnul fiarei și în cei ce s'a închinat chipului ei.

3. Și al doilea inger a vărsat fiala sa în mare; și s'a făcut sânge ca de mort; și tot sufletul viu a murit în mare.

4. Și al treilea inger a vărsat fiala sa în riuri și în izvoarele apelor; și s'a făcut sânge.

5. Și am auzit pre ingerul apelor dîcînd, Drept ești, Doamne, cel ce ești, și cel ce erai, și cel cuvios, că ai judecat acestea.

6. Că sângele sfinților și al proorocilor au vărsat, și sângele ai dat lor să bea; că vrednici sînt.

7. Și am auzit pre altul din jertvelnic dîcînd, Așa, Doamne, Dumnezeu A-tot-șitorule, adevărate și drepte sînt judecățile tale.

8. Și al patrulea inger a vărsat fiala sa preste soare; și i s'a dat lui putere să pălească oamenii cu foc.

9. Și s'a păt oamenii cu pătura mare, și au hult numele lui Dumnezeu celui ce are st.

panăre preste ranele acestea: și nu s'au pocăit ca să dea slavă lui.

10. Și al omeleia inger a vârsat fiava sa preste scaunul fiarei, și s'a făcut împărăția ei întunecoasă; și își mușcău limbele lor de durere.

11. Și au hilit pre Dumnezeu cerulul de durerea lor și de ranele lor, și nu s'au pocăit de faptele lor.

12. Și al șeselea inger a vârsat fiava sa preste riul cel mare Eufratul, și a secat apa lui, ca să se zădărească cule împărățiilor celor de la resăriturile soarelui.

13. Și am vădut din gura bălaurului, și din gura fiarei, și din gura prorocului celui mincinos, trei duhuri necurate asemenea broaștelor esind.

14. Că sunt duhuri ale dracilor, care fac semne, care merg la împărății pământului și a toată lumea, ca să 'i adune pre ei la rășoul unei celei mari a lui Dumnezeu A-tot-pitorului.

15. Iată, vin ca furul. Ferot este cel ce priveghează, și păzește veșmintele sale, ca să nu umble gol, și vor vedea rușinarea lui.

16. Și iascriște ei la locul ce se cheamă Evreeste Armagheddon.

17. Și al șaptelea inger a vârsat fiava sa în aer; și a eșit glas mare din biserică cerulul, de la scaun, dicend, S'a făcut.

18. Și s'au făcut glasuri, și fulgere, și tunete; și cutremur mare s'a făcut, în ce cel na s'a făcut de când oamenii s'au făcut pre

pământ, ca acest cutremur, așa mare.

19. Și s'a făcut cetatea cea mare în trei părți, și cetățile neamurilor au cădut; și Vavilonul cel mare a venit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu, ca să i dea lui păharul vinului mâniei lui.

20. Și tot ostrovul a fugut, și munți nu s'au aflat.

21. Și grindină mare ca talantul s'a pogorât din cer preste oameni, și au hilit oameni pre Dumnezeu de rana grindinei, că mare este rana ei foarte.

CAPITOLUL XVII

Și a venit unul din cei șapte ingeri oară avea cele șapte fiave, și a grăit cu mine, dicend, Vino să 'i arăt ție judecata curvelor celei mari, care șede preste apele cele multe;

2. Cu care au curvit împărății pământului, și s'au îmbătat de vinul curvelor ei cel ce lăcușe pre pământ.

3. Și m'a dus pre mine în pustie în duh, și am vădut o muliere șezând pre o țară roșie, plină de numi de hulă, care avea capete șapte și coarne deșce.

4. Și mulierea era îmbrăcată cu porfiră și cu roș, și poartă cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgăritari, având pe ea aur o număna ei pre de jicloni și de necurăția curvelor sale.

5. Și m'fruntea ei nume scris, TAINĂ, VAVILONUL, CEL MA-

RE, MAICA CURVELOR ȘI A SPURCĂCIUNILOR PĂMĒNTULUI.

6. Și am vădut pre muliere lăcăt de sânge și de vin, și de sângele marturilor lui Iisus; și m'am mirat, vădendu-o pre ea, cu mirare mare.

7. Și m'a dăș ingerul, Pentru ce te ai mirat? eu volu spune ție taina mulierei, și a fiarei ce o poartă pre ea, care are cele șapte capete și cele deșce coarne.

8. Fiara care o ai vădut era și nu este; și va să se sue din adinc, și în perire să meargă; și se vor mira cei ce lăcușe pre pământ, ale căror numi nu sunt scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii, vedind pre fiara că era și nu este, măcar că este.

9. Aici este mintea ceea ce are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți, unde șede mulierea preste ei.

10. Și împărății șapte sunt, cinci au cădut, și unu este și cel-l alt încă n'a venit; și când va veni, paln trebue el să răsare.

11. Și fiara care era, și nu este, și acesta al optulea este, și din cei șapte este, și întru perire merge.

12. Și cele deșce coarne, care le ai vădut deșce împărății sunt, cari încă n'au luat împărăția, ci stăpânire ca niste împărății în trâmbeas reu și în rău.

13. Aceștia un gând au, și puterea și stăpânirea lor o vor da lui.

14. Aceștia cu Mielul vor face rășoi, și Mielul și va birui pre ei; că este Domnul domnilor, și

Impăratul împărăților; și cei ce sunt cu el sânt chemați, și aleși și ered netoși.

15. Și imi dăce mie, Apele care le ai vădut, unde șede curva, sânt noroade și gloate, și neamuri și limbi.

16. Și cele deșce coarne care le ai vădut la fiară, aceștia vor uri pre curvă, și puste o vor face pre ea și goală, și cărnurile ei vor mânca, și pre ea o vor arde cu foc.

17. Că Dumnezeu a dat în inimile lor ca să facă sfatul lui, și să facă un gând, și să dea împărăția lor fiarei, până ce se vor șters amurii lui Dumnezeu.

18. Și mulierea pre care o ai vădut este cetatea cea mare, care are împărăția pres e împărății pământului.

CAPITOLUL XVIII

Și după acestea am vădut inger șpogorindu-se din cer, care avea putere mare; și pământul s'a luminat de slava lui.

2. Și a stat at întru țiere cu glas mare, dicend, A cădut, a cădut Vavilonul cel mare, și s'a făcut lăcaș dracilor, și pază a tot duhul necurat, și pază a toată paserea necurată și urită.

3. Că din vinul mâniei curvelor ei au bătut toate neamurile, și împărății pământului au curvit, și neguțători pământului din puterea de-facutului ei s'au măturiți.

4. Și am audit alt glas din cer, dicend, Ișiți dintr-înșă lăcătura mea, ca să nu vă împărășiiți o

păcatele ei, și ea să nu iașă din bătăile ei.

5. Că au ajuns păcatele ei până la cer; și și a adus aminte Dumnezeu de nedreptățile ei.

6. Răsplătit ei precum și ea v'a răsplătit voă, și îi îndoiți ei indoite după faptele ei; în păharul cu care a dres, dregeti ei indoite.

7. Cât s'a slăvit pre sine, și s'a desfătat, pre atâta dați ei chin și plângere: că întru inima ei dice, Sed împărăteasă, și văduv nu sunt, și plângere nu voi vedea.

8. Pentru aceea într-o zi vor veni ranele ei, moarte, și plângere, și foamete; și cu foc se va arde: că tare este Domnul Dumnezeu cel ce o judecă pre ea.

9. Și o vor plânge pre ea, și vor tîngui de ea împărații pământului, cei ce au curvit și s'au desmierdat cu ea, când vor vedea fumul arderei ei.

10. Departe stînd pentru frica muncii ei, dicend, Vai, vai, cetatea cea mare Babilonul, cetatea cea tare! că într'un ceas a venit judecata ta.

11. Și neguțătorii pământului plîng și o jlesc pre ea; că povara lor nimeni nu o cumpără mai mult:

12. Povara de aur, și de argint, și de piatră scumpă, și de mărgăritar, și de viscon, și de porfiră, și de mătase, și de roș, și tot lemnul de tin, și tot vasul de elefant, și tot vasul de lemn scump, și de aramă, și de fer, și de marmoră,

13. Și scortșoară, și tămălieri, și mir, și tămăie, și vin, și undelemn, și făină de grîu, și grîu, și dobitoace, și oi, și cai, și căruțe, și robii, și suflute de oameni.

14. Și poamele poștei suflutului tău s'au dus de la tine, și toate cele grase și luminate s'au dus de la tine, și mai mult nu le vei mai afla pre ele.

15. Neguțătorii acestora, carii s'au îmbogățit de la ea, departe vor sta pentru frica pedepsei ei, plîngend și tînguindu-se.

16. Și dicend, Vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu viscon, și cu porfiră, și cu roș, și poleită cu aur, și cu piatră scumpă, și cu mărgăritari!

17. Că într'un ceas s'a pustiit atîta bogăție. Și tot cirmaciul, și toată gloata cea din corăbii, și corăbierii, și ori câți lucrează marea, de departe au stătut.

18. Și strigau vădend fumul arderei ei, dicend, Care era asemenea cu cetatea cea mare!

19. Și își puneau țărîna pre capetele lor, și strigau, plîngend și tînguindu-se, dicend, Vai, vai, cetatea cea mare, întru care s'au îmbogățit de prețel ei toți cei ce au corăbii în mare! că într'un ceas s'a pustiit.

20. Veselește-te de ea, cerule, și voi sfinți apostoli și prooroci; că a judecat Dumnezeu judecata voastră despre densa.

21. Și un inger tare a rădicat o piatră mare ca de moară, și o a aruncat în mare, dicend, Așa cu pornire se va arunca Babilonul

nul cetatea cea mare, și nu se va mai afla.

22. Și glas de alăutari, și de muzici, și de fluerași, și trimbițași, nu se va mai auzi întru tine; și tot meșterul a tot meșteșugul nu se va mai afla întru tine; și sunet de moară nu se va mai auzi întru tine;

23. Și lumină de făclie nu se va mai ivi întru tine; și glas de mire și de mireasă nu se va mai auzi întru tine: că neguțătorii tăi erau hoșii pământului: căci cu fermecătoria ta s'au înșelat toate neamurile.

24. Și într'însa s'a aflat sânge de prooroci, și de sfinți, și de toți cei junghiați pre pământ.

CAPITOLUL XIX.

Și după acestea am auzit ca un glas mare de gloată multă în cer, dicend, Alleluia: Măntuirea, și slava, și cinstea, și puterea, Domnului Dumnezeuului nostru:

2. Că adevărate și drepte sînt judecățile lui: că a judecat pre curva cea mare, care a stricat pământul cu curvea sa, și a izbăvit sângele robilor săi din mîna ei.

3. Și a doa oară au dis, Alleluia. Și fumul ei se sue în vecii vecilor.

4. Și au cădut bătrînii cei doăzeci și patru și cei patru viețuitori și s'au închinat lui Dumnezeu celui ce sede pre scaun, dicend, Amin; Alleluia.

5. Și glas din scaun a eșit,

dicend, Lăudați pre Dumnezeuul nostru, toți robii lui, și cei ce v'e temeți de densul, și cei mici și cei mari.

6. Și am auzit ca un glas de gloată multă, și ca un glas de ape multe, și ca un glas de tunete tari, dicend, Alleluia: că a împărătit Domnul Dumnezeu Atot-țitorul.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim, și să dăm slava lui: că a venit nunta Mielului, și mulerea lui s'a gătit pre sine.

8. Și s'a dat ei ca să se îmbrace cu viscon, curat și strălucit: că visconul sînt îndreptările sfinților.

9. Și îmi dice mie, Scrie, Ferieți cei chemați la cina nunței Mielului. Și îmi dice mie, Aceste cuvinte adevărate sînt ale lui Dumnezeu.

10. Și am cădut înaintea picioarelor lui ca să mă închin lui. Și îmi dice mie, Vești, să nu faci aceasta: împreună cu tine rob sînt, și cu frații tăi carii au mărturiea lui Iisus: lui Dumnezeu te închină: că mărturiea lui Iisus este duhul proorocii.

11. Și am vădut cerul deschis, și iată un cal alb; și cel ce ședea pre el se chema Credincios și Adevărat, și întru dreptate judecă și dă răsboi.

12. Ochii lui erau ca para focului, și pre capul lui erau steme multe; avend nume scris, care nimeni nu l'știe, fără numai el.

13. Și era îmbrăcat în haină vopsită cu sânge: și se chema nu-

mele lui Cuvântul lui Dumnezeu.

14. Și oștile cele din cer urmau după el pre cai albi, îmbrăcați fiind în visson, alb și curat.

15. Și din gura lui ese sabie ascuțită, ca cu densa să lovească neamurile; și el le va paște pre ele cu toiaș de fer; și el calcă teascu vinului mâniei și iuțimeii lui Dumnezeu A-tot-țitorului.

16. Și are preste haina și preste coapsa sa numele scris, IMPARATUL IMPARAȚILOR, ȘIDOMNUL DOMNILOR.

17. Și am vădut pre un inger stând în soare; și a strigat cu glas mare, dicend tutulor păsătorilor celor ce zboară în mijlocul cerului, Veniți și vă adunați la cina marelui Dumnezeu;

18. Ca să mâncați trupuri de împărați, și trupuri de căpitani, și trupurile celor tari, și trupurile căilor, și ale celor ce sed pre ei, și trupurile tutulor celor slăboi și celor robi, și celor mici și celor mari.

19. Și am vădut pre fiară, și pre împărații pământului, și oștile lor, adunate oa să facă război cu cel ce sed pre cal, și cu oastea lui.

20. Și s'a prins fiara, și cu ea proorocul cel minciunos, care a făcut semnele înaintea ei, cu care a amăgit pre cei ce au luat semnul fiarei, și pre cei ce s'au închinat chipului ei. Vii s'au aruncat amândoi în iazărul cel de foc care arde cu piatră pucioasă.

21. Și cei-l-alti s'au ucis cu sabia celui ce sedea pre cal, care esia din gura lui; și toate păsările s'au săturat din trupurile lor.

CAPITOLUL XX.

Și am vădut inger pogorindu-se din cer, avend cheiea adinului și lanț mare în mâna lui.

2. Și a prins pre bălaur, pre șerpele cel vechiu, care este Diavolul și Satana, și l'a legat pre el o mie de ani.

3. Și l'a băgat pre el în adin, și l'a închis, și a pecetluit d'asupra lui, ca să nu înșale și mult pre neamuri, până se vor implini o mie de ani; și după acestea trebue el să se deslege puțină vreme.

4. Și am vădut scaune, și au sedut pre ele, și judecată li s'a dat lor; și am vădut pre sufletele celor tăieși pentru mărturiea lui Iisus, și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și cari nu s'au închinat fiarei, nici chipului ei, și n'au luat semnul ei pre fruntea lor, și pre mâna lor; și au viețuit și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar cei-l-alti morți n'au înviat până nu se vor sfârși miea cea de ani. Aceasta este învierea cea d'întîi.

6. Fericit și sfint este cel ce are parte întru învierea cea d'întîi; preste aceștia moartea cea de a doa nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai

lui Hristos, și vor împărăți cu el o mie de ani.

7. Și dacă se va implini aceea mie de ani, se va deslega Satana din temnița lui,

8. Și va esi să înșale neamurile cele ce sînt în cele patru unghiuri ale pământului, pre Gog și pre Magog, să l'adune pre ei la război; al căror număr este ca nășipul mării.

9. Și s'au suit pre latul pământului, și au încungiurat tabăra sfinților, și cetatea cea iubită; și s'a pogorit foc de la Dumnezeu din cer, și l'a mîncat pre ei.

10. Și diavolul cel ce fi înșala pre ei s'a aruncat în iazărul cel de foc și de piatră pucioasă, unde este fiara și proorocul cel minciunos, și se vor chinui ziua și noaptea în vecii vecilor.

11. Și am vădut scaun alb mare, și pre cel ce sedea pre el, de a cărui față a fugit pământul și cerul; și loc nu s'a aflat lor.

12. Și am vădut pre morți, pre cei mici și pre cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu; și cărși s'au deschis; și altă carte s'a deschis, care este a vieții; și s'au judecat morții din cele scrise în cărțile acelea, după faptele lor.

13. Și marea a dat pre morți cel dintr'însa; și moartea și iadul au dat pre morți cel dintr'însă; și s'au judecat fiecare după faptele lor.

14. Și moartea și iadul s'au

aruncat în iazărul cel de foc. Aceasta este moartea cea a doa.

15. Și ori-care nu s'a aflat scris în cartea vieții s'a aruncat în iazărul cel de foc.

CAPITOLUL XXI.

Și am vădut cer nou și pământ nou; că cerul cel d'întîi și pământul cel d'întîi au trecut; și marea nu mai este.

2. Și eu Ioan am vădut cetatea cea sfintă, Ierusalimul cel nou, pogorindu-se de la Dumnezeu din cer, gătită ca o mireasă împodobită dărbatului său.

3. Și am audit glas mare din cer dicend, Iată, cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și se va sălăși cu ei, și ei vor fi noroade ale lui, și însuși Dumnezeu va fi cu ei, și va fi Dumnezeu al lor.

4. Și va șterge Dumnezeu toată lacrima de la ochii lor; și moartea nu va fi mai mult, nici plângere, nici strigare, nici durere; nu va fi mai mult; că cele d'întîi au trecut.

5. Și a dis cel ce sedea pre scaun, Iată, toate le fac noue, și imi dice mie, Serie: că cuvintele acestea adevărate și credincioase sînt.

6. Și m'a dis mie, S'a făcut. Ei sînt Alfa și Omega, începutul și sfîrșitul. Eu celui înșat din izvorul apei vieții voi da în dar.

7. Cel ce va birui va moșteni toate; și eu voi fi lui Dumnezeu, și el va fi mie fiu.

8. Iar celor fricoși, și necre-

dineoși, și păcătoși, și spurcați, și ucigași, și curvari, și fermecători, și închinători de idoli, și tuturor celor mincinoși, partea lor *H va fi* în înzărul cel ce arde cu foc și cu piatră pucioasă; care este moartea cea a doa.

9. Și a venit cătră mine unul din cei șapte îngeri cari aveau cele șapte fiale care erau pline de cele șapte rane cele mal de pre urmă, și a grăit cu mine, dicend, Vino, să ți arăt fie miera, mireasa Mielului.

10. Și m'a dus pre mine în duh într'un munte mare și înalt, și m'a arătat mie cetatea cea mare, Ierusalimul cel sfînt, pogorindu-se din cer de la Dumnezeu.

11. Avend slava lui Dumnezeu: și luminatorul ei *era* asemenea cu piatră prea scumpă, ca cu piatră iaspis, *ce este* ca cristalul;

12. Și avend zid mare și înalt, avend porți două-spre-dece, și la porți îngeri doi-spre-dece, și numi scris d'asupra, ca e sînt cele două-spre-dece sem'nții ale fiilor lui Israel;

13. Despre resărit porți trei; despre miadă-noapte porți trei; despre miadă-și porți trei; și despre apus porți trei.

14. Și zidul cetății avea temelii două-spre-dece, și într'insele numele celor doi-spre-dece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbea cu mine avea trestie de aur, ca să măsure cetatea, și porțile ei, și zidul ei.

16. Și cetatea este în patru colțuri, și lungimea ei este atîta cât și lățimea; și a măsurat cetatea cu trestia, la stadii de două-spre-dece mîi. Lungimea și lățimea și înălțimea ei *intocma sînt*.

17. Și a măsurat zidul ei, de o sută patru-deci și patru de coți, măsură a omului, care este a ingerului.

18. Și era zidirea zidului ei de iaspis; și cetatea *era* aur curat, asemenea celei celei curate.

19. Și temeliiile zidului cetății *erau* cu toată piatră scumpă impedobite. Temeliea cea d'intîi, iaspis; a doa, safir; a treia balchidon; a patra, smaragd;

20. A cincea, sardonice; a șasea, sardon; a șaptea, hrisolitos; a opta, viril; a noua, topazion; a decea, hrisoprasos; a un-spre-decea iachint; a două-spre-decea ametist.

21. Și cele două-spre-dece porți *erau* două-spre-dece mîrgărituri; una fie-care poartă *era* dintr'un mîrgăritar; și ușa cetății *era* aur curat, ca stecia cea luminoasă.

22. Și biserică n'am vădut întru densa: că Domnul Dumnezeu A-tot-șitorul este biserică ei și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să lumineze întru ea; că slava lui Dumnezeu o a luminat pre ea, și luminătorul ei este Mielul.

24. Și neamurile celor ce se mîntuiesc întru lumina ei vor umbla; și împărații pămîntului

aduc slava și cinstea lor întru densa.

25. Și porțile ei nu se vor închide oia: că noapte nu va fi acolo.

26. Și vor aduce slava și cinstea neamurilor întru densa.

27. Și nu va intra întru densa tot ce este spurcat, și face spurcăciune, și mincună: fără, numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

CAPITOLUL XXII.

Și m'a arătat mie rîu limpede al apei vieții, luminos ca cristalul, eșind din scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul uliței ei, și a rîului de o parte și de alta, *era* lemnul vieții, făcend roduri două-spre-dece, în fie-care lună dăndu-și rodul său; și frunzele lemnului *erau* spre sănătatea neamurilor.

3. Și tot blăstămul nu va mai fi acolo; și scaunul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi într'însa; și slugele lui vor sluji lui;

4. Și vor vedea fața lui; și numele lui va fi pre frunzele lor.

5. Și noapte nu va fi acolo; și trebuință nu aū de făclie, și de lumina soarelui; că Domnul Dumnezeu îl luminează pre ei; și vor împărăți în vecii vecilor.

6. Și m'a dîs mie, Aceste cuvinte *sînt* credincioase și adevărate; și Domnul Dumnezeu sfîntilor prooroci a trimes pre ingerul său să arate robilor săi cele ce trebuie să fie degrab.

7. Iată, vin degrab; fericit este cel ce păzește cuvintele proorocii cărții acesteia.

8. Și eu loan am vădut și am audit acestea. Și cînd am audit și am vădut, am cădut să mă închin înaintea picioarelor ingerului ce îmi arăta mie acestea.

9. Și îmi dice, Vede, să nu faci aceasta; că d'impreună cu tine rob sînt, și cu frații tăi proorocii, și cu cel ce păzește cuvintele cărții acesteia; lui Dumnezeu te închină.

10. Și îmi dice, Să nu pecetluiești cuvintele proorocii cărții acesteia; că vremea aproape este.

11. Cel ce face strîmbătate, mai facă strîmbătate; și cel ce se spurcă, mai spurce-se; și cel drept, mai facă dreptate; și cel sfînt, mai sfințească-se.

12. Iată, vin degrab; și plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia precum va fi fapta lui.

13. Eu sînt Alfa și Omega, începutul și sfîrșitul, cel d'intîi și cel de pre urmă.

14. Fieciți cel ce fac poruncele lui, ca să fie stăpînirea lor preste lemnul vieții, și pre porți să intre în cetate.

15. Iar afară *sînt* câinii, și fermecătorii, și curvari, și ucigași, și închinătorii de idoli, și tot cel ce iubește și face mincună.

16. Eu Iisus am trimes pre ingerul meu ca să mărturisească voia acestea în biserică. Eu sînt rădăcina și sămînța lui David, steaua cea strălucitoare și de dimineată.

17. Și Duhul și mireasa dic,

APOCALIPSIS, XXII.

Vino. Și cel ce aude să dăcă.
Vino. Și cel însetat să vie. Și
cel ce voește, să iie apa vieții
în daru.

18. Că mărturisesc la tot cel
ce aude cuvintele proorociei căr-
tei acesteia, De va adăce cine-
va la acestea, va pune Domnul
Dumnezeu preste el toate ra-
nele cele scrise în cartea a-
ceasta:

19. Și de va scoate cineva din
cuvintele cărții proorociei aces-
teia, va scoate Dumnezeu par-
tea lui din cartea vieții, și din
cetatea cea sfântă, și din cele
scrise în cartea aceasta.

20. Dăce cel ce mărturisește a-
cestea, Așa vin curând. Amin.
Așa, vino, Doamne Iisus.

21. Harul Domnului nostru
Iisus Hristos cu voi toți. Amin.

SPERȘIT

ȘI LUI DUMNEDEU SLAVĂ.